

கடவுள் துணை.

தேய்வப்புலமைத்

திருவள் ளுவநாயராருளிச்செய்த

திருக்குறள்.

ஆதற்குப்

பரிமேலழகருரையைக்கொண்டியற்றிய
பதவுரையும், கருத்துரையும், விசேடவுரையும்,

திருவள் ளுவமாவல

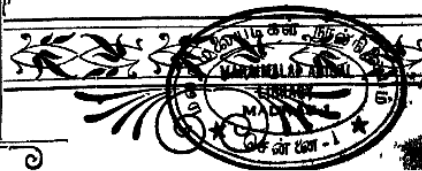
மூலமும் உரையும் சரித்திரமும் ஆகிய

இவை,

திருத்தணிகை-கந்தப்பையர் குமாரர்
சரவணப்பெருமானையாவர்களால்
மூன்பரிசோதித்த பிரதிக்கணங்க

பாலயிந்தி பொதின அகைக்கடந்தி
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1909.

திருக்குறளதிகாரவகராதி.

அதிகாரம்.

அடக்கமுடைமை
அமைச்சு
அரண்
அருளுடைமை
அலர்நீவுறுத்தல்
அவர்வயின் விதும்பல்
அவாவறுத்தல்
அவையஞ்சாமை
அவையறிதல்
அழுக்காராமை
அறன்வலியுறுத்தல்
அறிவுடைமை
அன்புடைமை

ஆள்வினையுடைஎம
 இகல்
 இடனறிதல்
 இயக்கணழியாமை
 இரவச்சம்
 இரவு
 இவ்வாழ்க்கை
 இறைமாட்சி
 இனியவைகடறல்
 இன்னுசெய்யாமை
 ஈகை
 உட்பகை
 உழவு
 உறப்பு நலனழிதல்
 உகக்கமுடைமை
 உடலுண்கை
 உழ்
 ஒப்புநறிதல்
 ஒழுக்கமுடைமை
 ஒறமுடல்
 உடவுவாழ்த்து
 உண்டுட்டம்
 உண்விதப்பழிதல்
 உயமை
 உல்லாமை
 உவ்வி
 உக்காமை
 உன்னுண்ணுமை

92	கனவுநிலையுரைத்தல்	518
287	காதல்சிறப்புரைத்தல்	477
330	காலமறிதல்	229
183	குடிசெயல்வகை	436
486	குடிமை	410
539	குறிப்பறிதல்	464
181	குறிப்பறிதல்	314
322	குறிப்பறிவுறுத்தல்	543
818	குற்றங்கடிதல்	210
105	கூடாநட்பு	361
59	கூடா ஒழுக்கம்	144
201	கூகள்வி	202
74	கொடும்கொன்மை	257
280	கொல்லாமை.	164
372	கான்றான்மை	421
243	சிறநினைஞ் சேராமை	218
284	சுற்றந்தழால்	245
451	சூது	402
447	செங்கொன்மை	258

63	செய்ந்நன்றியறிதல்	85
191	சொல்வன்மை	291
82	தகையணங்குறுத்தல்	459
160	தவம்	141
126	தனிப்படர்மிகுதி	509
383	தீகட்பு	357
439	தீவினையச்சம்	119
480	தூவு	173
273	தூது	306
562	தெரிந்து செயல்வகை	222
186	தெரிந்து தெளிதல்	237
122	தெரிந்துவினையாடல்	241
95	தெய்வநிலைமை	88
258	நட்பாராய்தல்	349
47	நட்பு	846
264	நலம்புனைந்துரைத்தல்	473
500	நலகுரவு	443
454	நன்றியில் செல்வம்	429
199	நாடு	826
195	நாணுடைமை	483
148	நாணுத்துறவுரைத்தல்	482
898	நிலையாமை	168

அதிகாரம்.	பக்கம்.	அதிகாரம்.	பக்கம்.
நிறையழிதல்	535	பெரியாரைத்துணைக்கோடல்	213
நினைந்தவர் புலம்பல்	513	பெரியாரைப் பிழையாமை	387
நீந்தார்பெருமை	55	பெருமை	418
நெஞ்சொடு கினத்தல்	530	பேதமை	364
நெஞ்சொடு புலத்தல்	552	பொச்சுவாமை	249
பகைத்திறர் தெரிதல்	379	பொருள்செயல்வகை	384
பகைமாட்சி	376	பொழுதகண்டிரங்கல்	522
பசப்புறு பருவால்	505	பொய்யறுபுடைமை	102
படர்மெலிந்திரங்கல்	496	மடியிடைமை	276
படைச்செருக்கு	342	மருந்து	406
படைமாட்சி	338	மனைதைச்சேர்க்தொழுதல்	810
பண்புடைமை	425	மானம்	414
பயனிலசொல்லாமை	116	மெய்யுணர்தல்	176
பழைமை	353	வரைவீண்மகளிர்	394
பிரிவாற்றாமை	491	உலியறிதல்	226
பிறனில் விழையாமை	99	வாழ்க்கைத் துணைகலம்	67
புகழ்	129	வாய்மை	152
புணர்ச்சி மதித்தல்	468	வாஞ்சிறப்பு	51
புணர்ச்சி விதம்பல்	548	விந்நீதாம்பல்	78
புதல்வரைப் பெறுதல்	71	வினைசெயல்வகை.	302
புலவி	555	வினைநீட்டம்	299
புலவி துணுக்கம்	559	வினைநூய்மை	295
புலான் மறுத்தல்	137	வெலிவாமை	109
புல்லறிவாண்மை	367	வகுளாமை	156

புறங்குறாமை
பெண்வழிச்சேறல்

111 | வருவந்தசெய்யாமை

261

திருக்குறள்திகாரவகராதி-முற்றிற்று.

திருக்குறள்திகாரத்துகை.

அறப்பாலில்
பாயிரம்

அதிகாரம் பொருள்
4 | படை

1
2

இல்லறவியல்	20	ரட்டி	17
தறவறவியல்	13	ஆக-வகை-3-க்கு-குறள்	700
ஞானம்	1	காமத்துப் பாலிக	அதிகாரம்.
ஆக-வகை-4-க்கு-குறள்	380	கனவியல்	7
பொருட்பாவில்.	அதிகாரம்	சதபியல்	18
அரசியல்	25		
அக்கவியல்	32	இவற்றினுட்பிரிவு.	
ஒழிபியல்	13	சிலவனுரைப்பது	7
		சிலவியுரைப்பது	12
இசனுட்பிரிவு.		அவ்வருளுரைப்பது	6
அமைச்சு	10	ஆக-வகை-2-க்கு-குறள்	250
சாடு	1	ஆக-அநி-138-க்கு-குறள்	1330
அரண்	1		
		திருக்குறளதிகாரத்துகை-முற்றிற்று.	

திருக்குறள் செய்யுளகராதி.

குறள்.

பக்கம் | குறள்.

பக்கம். | குறள்.

பக்கம்.

அகரமுத	47	அறயவற்று	215	அழிவின் தறை	389
அகடாரார	404	அரியவென்	251	அழுக்கற்றகன்	108
அகப்பட்டி	456	அருங்குட	122	அழுக்காறவா	60
அகலாதனு	811	அருஞ்செவ்வி	262	அழுக்காறுடையார்	107
அகழ்வாரைத	102	அருச்செவஞ்	133	அழுக்காறுடையான்	97
அகணமர்ந்தி	82	அருப்பய	118	அழுக்காறென	107
அகணமர்ந்து	79	அருமறை	370	அழுக்காற்றி	106
அஃகாமை	111	அருமையுடை	280	அளவல்ல	151
அஃகியகன்ற	110	அருவினை	280	அளவளா	246
அங்கணத்	321	அருநாவல	138	அளவறிந்தார்	151
அஞ்சையிய	407	அருளிநல்லா	135	அளவறிந்து	229
அச்சமுடையா	250	அருளென்னு	336	அளவின்ச	156
அச்சமேழி	456	அருளொடு	335	அளிததஞ்ச	492
அஞ்சாமையல்	236	அருள்கருதி	150	அறங்கூறு	112
அஞ்சாமையீ	191	அருள்சீர்த்த	131	அறஞ்சாரா	445
அஞ்சுமறி	376	அருள்வெஃகி	110	அறஞ்சொல்லு	113
அஞ்சுவதஞ்	209	அலந்தாரை	556	அறந்தாறிது	61
அஞ்சுவதோரு	181	அலநொழ	486	அறந்தாற்றி	65
அடக்கமமரரு	92	அலநாரை	490	அறந்தான்	62
அடல்வேண்டு	173	அடலவை	83	அறத்திற்கே	76
அடற்றதை	340	அடல்வரு	135	அறத்தினுடங்	59
அடுக்கிய	411	அடல்வற்பட்	258	அறம்பொரு	237
அடுக்கிவரி	255	அவர் தக்கா	505	அறவாழிய	50
அடுத்தது	316	அவர்கெஞ்	552	அறவினையா	164
அணக்கு	459	அவாவல்ல	184	அறவினையு	394
அணிபன்றோ	434	அவாவினை	184	அறனழீது	112
அந்தணரென்	58	அவாவென்ப	182	அறனறிந்தான்	289
அந்தணர்	254	அவிசொர்	140	அறனறிந்துமு	214
அமரகத்தா	358	அவையறிந்	318	அறனறிந்துவெ	111
அமரகத்து	438	அவையறியா	319	அராணக்கம	106
அமிழ்தினு	72	அவ்விற்பழுக்கா	107	அறனியலா	101
அமைத்தா	227	அவ்விய	108	அறனிமூக்	192
அரங்கின்றி	199	அழககொண்ட	298	அறனீனு	335
அரம்பொருத	886	அழ்ச்சொல்லி	351	அறனென	66
அரம்போலும்	427	அழல்போலு	525	அறனெக்சி	115
அரிதரோ	492	அழிவதூஉ	222	அறன்கடை	99
அரிதாற்றி	495	அழிவநடி	355	அறன்வரை	102

சு திருக்குறள் செய்யுளகராதி.

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்	குறள்.	பக்கம்.
அறிகொண்	290	ஆகடழாற்	186	இதனைவித்	244
அறிகோ	472	ஆக்கங்கரு	222	இமைப்பிற்	480
அறிக்காற்	243	ஆக்கமதர்	274	இமையாரி	398
அறிவற்றல்	206	ஆக்கமழங்	273	இம்மைப்	560
அறிவிவார்	369	ஆக்கமுந்	292	இயல்பாகு	174
அறிவிவானெ	369	ஆக்கமை	329	இயல்பினு	65
அறிவினா	161	ஆப்பன்கு	260	இயல்புளி	255
அறிவினு	120	ஆயுநிவி	397	இயற்றலு	192
அறிவினமை	368	ஆய்ந்தால்	350	இரக்கவிதத்	447
அறிவுடையா	208	ஆராவியற்	185	இரத்தலி	128
அறிவுடையாரெ	209	ஆவிந்தநீ	452	இரத்தலு	448
அறிவுரு	808	ஆன்வினை	431	இரத்தலு	451
அறவாய்	476	ஆற்றாருமா	234	இரப்பணிச	453
அறைபறை	456	ஆற்றினனவறிந்	228	இரப்பாரை	449
அறகாவிய	169	ஆற்றினனவறிந்	323	இரப்பான்	456
அற்றதறி	407	ஆற்றினனவறிந்	320	இரவாரிர	441
அற்றமறைக்	421	ஆற்றினனவறிந்	66	இரவுன்ன	454
அற்றமறைத்	370	ஆற்றினனவறிந்	246	இரவன்	453
அற்றவ	188	ஆற்றியவற்	330	இருணீங்கி	177
அற்றாழி	127	ஆற்றுவாராற்ற	387	இருகோக்கி	469
அற்றாறை	239	ஆற்றுவாராற்றலி	423	இருதன்னி	531
அற்றார்	431	ஆற்றுவா	127	இருத்தோம்பி	78
அற்றாலன	407	இகலானாமி	375	இருபுனலு	328
அற்றே	285	இகலிந்தகெ	375	இருமணப்	398
அணிசப்புக்	475	இகலின்மிக	374	இருமைகை	86
அணிச்சமு	477	இகலெதிர்	373	இருமேற	187
அன்பகத்	77	இகலென்ப	372	இருள்சேரிரு	48
அன்பறிவா	307	இகலென்னு	827	இலக்கமுட	286
அன்பறிவு	242	இகல்காண	375	இலக்கிழா	539
அன்பிலனா	876	இகழ்ச்சியிற்	252	இலமென்ற	443
அன்பிலா	75	இகழ்ச்செ	449	இலமென்று	110
			459	இலப்பலா	144

அன்பிற்கு	74	இடமல	125	இலனென்று	120
அன்பின் வழிய	78	இடனில்	216	இலனென்று	126
அன்பின் வழியை	395	இடிக்குக்	276	இல்லதெளி	69
அன்பீனா	75	இடிபுரிக்	216	இல்லாரை	334
அன்புடைமை	306	இடிப்பாரை	296	இல்லானை	392
அன்புடைமை	425	இடுக்கட்	439	இலார்	392
அன்புரா	422	இடுக்கண்கா	284	இல்லாதவ	562
அன்புமற	65	இடுக்கண்கா	284	இல்லாழ்வா	63
அன்புந்நமச்சீர	76	இடும்பைக்கி	439	இவதலுமா	210
அன்போ	75	இடும்பைக்கே	318	இழத்தொ	405
அன்பொரி	432	இடைதெ	295	இழிவறிக்	408
ஆன்றறிவா	60	இணரூழ்	159	இழுக்கலு	204
ஆராதன	228	இணயாரி			

திருக்குறள் செய்யுளகராதி.

௫

குறள்.

பக்கம். | குறள்.

இழுக்காமை	251	இன்னாமை
இழைத்ததி	344	இன்னாவெ
இளித்தக்க	550	சட்டமிவ
இளவரின்	417	சதவிசைபட
இளைதாக	383	சத்துவக்கு
இளையரின்	313	சர்வகையி
இறந்தமை	390	சவார்கணை
இறந்தவெ	249	சன்றபொழு
இறங்காரி	159	சன்றூண்
இறலீனு	111	சன்றூள்பசி
இறுதிபய	310	உடம்பா
இலைகடிய	262	உடம்பொ
இறைகாக்	255	உடுக்கையி
இற்பிறந்தார்கண்	410	உடுப்பது
இற்பிறந்தார்க	444	உடைசெல்
இணத்தாற்றி	263	உடைத்தம்
இணம்போ	361	உடைமையு
இனியவுள	85	உடையொ
இனியுள்ள	552	உடையார்

இனையன	80	உடையா
இனேத்துணைத்	349	உட்கப்படாது
இனியரி	492	உட்பகை
இன்ஊறு	193	உணர்வு
இன்சொலாலீத்	82	உணலினு
இன்சொலாலீர	84	உண்டார்க
இன்சொல்னி	498	உண்ணற்க
இன்பங்க	373	உண்ணாது
இன்பத்துளின்	286	உண்ணாமவே
இன்பத்துளின்	185	உண்ணாமயு
இன்பமிடை	447	உதவிவரை
இன்பமொ	281	உப்பமைந்
இன்பம்விழை	286	உயர்வுகலந்
இன்பம்விழை	457	உயிருடம்
இன்மையிடம்	259	உயிர்ப்பவு
இன்மையி	443	உயர்ந்தலறி
இன்மையினி	103	உரமொரு
இன்மையுளின்		உரனசை

இன்மையெ	443	உரனென் ழும்
இன்மையொ	424	உருவுகண்
இன்றியமை	414	உருளாய
இன்றம்வரு	446	உரைப்பா
இன்னுசெய்தா	161	உலகத்தாரு
இன்னுசெய்தா	423	உலகத்தோ
இன்னுதிரக்	127	உலகந்தலீஇ
இன்னுதின	494	உலவீட்

பக்கம். | குறள்.

பக்கம்.

287	உவக்கா	506
162	உவந்துவை	481
429	உவப்பத்	196
129	உழந்துழக	508
128	உழவீனார்	441
457	உழுதுண்டு	440
450	உழுவாரு	440
73	உழைப்பி	248
399	உளபோன்	266
297	உளரெனி	825
386	உளரென்	201
478	உளவரை	29
348	உள்ளங்களி	548

457	உள்ளத்தார்	534
405	உள்ளத்தாலு	149
226	உள்ளத்தாற்	154
81	உள்ளமிலா	275
273	உள்ளமுடை	273
197	உள்ளம்	500
398	உள்ளற்க	352
384	உள்ளியதெ	252
321	உள்ளியனெ	159
564	உள்ளினுந்	513
463	உள்ளினீன	560

399	உள்ளுவ	274
105	உள்ளுவன்	479
139	உள்ளுவன்ம	506
189	உள்ளொற்றி	400
86	உறங்குவ	172
556	உறன்முறை	885
380	உற அதவர்க்க	552
167	உற அதவர்போ	466
383	உறதோ	487
550	உற அர்க்கு	513
276	உறினட்	857
540	உறினுயிர	344
56	உறதோ	471

301	உறுபசியு	827
430	உறுப்பமை	338
129	உறுபொருளு	835
371	உறுப்பொத்	426
98	உறுவது	858
208	உறைசிறி	306
338	உற்றநோய்நீக்	214

அ. திருக்குறள் செய்யுளகராதி.

குறள்.

பக்கம். | குறள்.

பக்கம். | குறள்.

பக்கம்.

உற்றோய்யோய்	141	அல்லாவின்	155	ஒருதலையா	511
உற்றவன்	409	அல்லலக்க	355	ஒருநாளெ	542
உற்றானை	409	அவ்வது	208	ஒருபொழு	171
ஊக்கமு	231	அழுதுக்கா	549	ஒருமைக்கட்	198
ஊடலிற்றேற்ற	565	அழுயிற்ப்பும்	71	ஒருமைச்	366
ஊடலிற்றேன்	513	அழுடையெழு	87	ஒருமைமக	419
ஊடலினு	557	அளிதென	100	ஒருமையுளா	93
ஊடலுணல்	555	அன்னாத	225	ஒளித்தக்கா	338
ஊடலுணர்ந்தல்	472	அன்னாமை	143	ஒ அலங்கரு	359
ஊடற்கட்	549	அன்னிசிரி	554	ஒல்லும்வகை	59
ஊடிப்பே	515	அந்நிற்கு	458	ஒல்லும்வா	303
ஊடியவ	556	அற்றென்	296	ஒவ்வதறிவ	226
ஊடியிரு	559	அனைதநானு	204	ஒழுக்கத்தினெய்	97
ஊடுகமன்	555	அனைதநானுமெ	162	ஒழுக்கத்தினுல்	97
ஊடுதல்	560	அனைத்திட்	302	ஒழுக்கத்து	55
ஊறுடை	435	அனைத்துங்	360	ஒழுக்கமுடைமை	96
ஊதிய	352	அனைத்துணைய	500	ஒழுக்கமுடைய	98
ஊரவர்	489	அனைத்துங்	516	ஒழுக்கமும்	411
ஊருணி	124	அனைத்தொ	514	ஒழுக்கம்வீழ்ப்ப	95
ஊழிப்ப	424	அனைப்பகை	121	ஒழுக்காராக்	105
ஊழிற்பெரு	189	அனைமாட்சி	333	ஒளியார்முன்	319
ஊழையு	253	அனைவகை	243	ஒளியொரு	418
ஊறொச	299	அன்பிலதனை	77	ஒறுத்தாரை	103
ஊனைக்	433	அன்றுமொ	295	ஒறுத்தார்த்	104
எச்சமென்	431	அன்னைமுன்	312	ஒறுத்தாற்றும்	268
எட்பகவன்	846	அதம்பெரு	430	ஒற்றினு	269
எண்ணெய்த	894	அதிலார்குற்றம்	115	ஒறுமு	269
எண்பதத்தா	255	அதிலார்போ	467	ஒற்றொற்றி	271
எண்பதத்தா	425	அதிலாராத்	367	ஒற்றொற்று	272
எண்பொரு	207	அகதியகொள்	390	ஒன்றாகவ	165
எண்ணித்து	224	அமுற்றவ	380	ஒன்றமை	395
எண்ணிய	300	அர்ணுகன்	442	ஒன்றவுல	130
எண்ணியா	234	அரிணுழாஅ	52	ஒன்றனுந்	94
எண்ணென்ப	195	அவ்வஞ்செ	371	ஒன்றெய்தி	402
அதிரதாக்	209	ஐத்தயத்தா	56	ஒன்றூத்தொ	142
அக்கைறி	88	ஐயத்தினீ	177	ஒஒதல்வே	296
அப்பொருளு	812	ஐயப்படா	815	ஒஒவினிதே	502
அப்பொருளெ	178	ஐயுணர்வெ	178	ஒதியுணர்	366

எப்பொருள்	207	ஒட்டார்	416	ஒம்பினமை	493
எய்தற்கரி	232	ஒண்ணுதற்	462	ஒர்த்தன்ன	179
எரியாற்	359	ஒன்பொரு	337	ஒர்த்துகண்	253
எல்லாப்	382	ஒத்ததறி	193	கடவன்ன	484
எல்லார்க்குண்	93	ஒப்புரவினல்	125	கடலோடா	235
எல்லார்க்குமெ	269	ஒருத்தாறமம்	268	கடனறிந்	309

திருக்குறள் செய்யுளகராதி.

ஏ

குறள்.	பக்கம்	குறள்.
கடனென்ப	421	கல்லாதமே
கடாக்களி	462	கல்லாதவரிற்
கடாஅவரு	270	கல்லாதவரு
கடிதோச்சி	261	கல்லாதானை
கடிந்தகடி	298	கல்லாதான்
கடுஞ்சொல்	262	கல்லார்ப்பி
கடுமொழி	263	கல்லாவொரு
கடைக்கொட	299	கல்லாண்வெ
கணைகொடி	147	கவறுங்கழ

கண்களவு	464	கவ்வையாற்
கண்டது	498	கழாதுக்கா
கண்டாந்த	500	களவினாலா
கண்டாருயி	461	களவின்கட்
கண்டுகேட	468	களவென்
கண்ணிஹற	544	களத்தறியே
கண்ணிற்சுணி	266	களித்தானை
கண்ணிற்று	551	களித்தோ
கண்ணின்ப	530	கள்வார்க்கு
கண்ணின்ற	113	களன்றண்ணை
கண்ணுங்	532	கறுத்தின்

கண்ணுடை	196	கற்கக்கடற
கண்ணுள்ளார்	480	கற்றதனா
கண்ணுள்ளிற்	479	கற்றறிந்தார்

கண்மணிகண்	467	கற்றாருட்
கண்ணேட்டத்	265	கற்றாற்றமுற்
கண்ணேட்டமெ	215	கற்றிலனா
கண்ணேட்டமி	267	கற்றீண்.5
கதங்காத்து	95	கற்றுக்கண்
கதுமெனத்	501	கனவினா
கயலுண்கண்	514	கனவிலு

கரத்தலுமா	496	காக்கபொரு
கரப்பவர்க்	454	காக்கைககர
கரப்பிடும்பை	449	காட்சிக்கெ
கரப்பிலானெ	445	காணாச்சினத்
கரப்பிலார்	448	காணாதாற்
கரப்பினுங்	543	காணிற்கு
கரவாதுவந்	451	காணுவகாற்
கருமஞ்சி	267	காணகம
கருமஞ்செ	436	காதலகாத
கருமணியிற்	478	காதலர் தூ

கருமத்தானு
 கருவியுங்
 கலங்காது
 கலந்துணர்

433 | காதலவாரில
 287 | காதலவாரில்
 301 | காதன்மை
 | காமக்கடன்

பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
370	காமக்கடும்புன	483
325	காமக்கடும்பு	498
200	காமக்கணிச்	535
200	காமமுநா	497
199	காமமுழந்	482
264	காமமென	535

200	காமம்விடு	533
379	காமம்வெகு	181
403	காலங்கரு	231
488	காலத்தினூற்	85
368	காலாழ்னாரி	237
149	காலேக்குச்	523
150	காலையரும்	524
151	கானமுய	342
401	குடம்பை	171

401	குடிசெய்வ	437
488	குடிசெய்வார்	431
152	குடிசழீஇ	254
401	குடிபறங்	256
160	குடிப்பிறந்தார்	412
195	குடிப்பிறந்துகு	238
47	குடிப்பிறந்துத	350
320	குடிமடிந்து	277

322	குடியாண்	279
323	குடியென்னு	276
204	குணலஞ்	422
179	குணஞ்சிக்	289
305	குணமென்	58
519	குணனிலஞ்	378
360	குணனுங்	350
99	குலஞ்சுடுங்	435
247	குழலினி	72
93	குறிக்கொ	465
377	குறித்தது	315
871	குறிப்பறி	312
474	குறிப்பிற்	315
549	குறிப்பிற்கு	316
541	குற்றமெ	437

213	குறறமே	211
518	குன்றன் னூர்	390
531	குளறினனை	415
523	குன்றேறி	336
240	கூடியகாம	540
497	கூத்தாட்	169

அ

திருக்குறள் செய்யுளகராதி.

குறள்.

பக்கம் | குறள்.

கூழுக்குடி	258	சமன்செய்து
கூரூமை	314	சலத்தாற்
கூற்றங்குறி	143	சலம்பற்றி
கூற்றத்தை	388	சாதலினின்
கூற்றமோ	461	சாயலுநா
கூற்றுட	339	சார்புணர்க்
கெடல்வே	388	சால்பிற்குக்
கெடாது	856	சான்மவர்
கெடுங்கா	352	செதைவிடத்
கெடுப்பதூஉ	52	செறப்பறிய
கெடுவல்யா	90	செறப்பீனுஞ்
கெடுவாக	90	செறப்பீனுஞ்
கெட்டார்க்கு	552	செறப்பே
கேடறியா	324	செறப்பொடு
கேடில்	198	செறியாருண
கேடும்பெரு	90	செறுகாப்பி
கேட்டார்ப்பி	292	செறுபடை
கேட்டினு	351	செறுமைநமக்
கேட்டினு	205	செறுமைபல

கேளிமூக்	356	சிறுமையுஞ்
கைம்மாறு	122	சிறுமையுணீ
கையறியா	400	சிறைகாக்
கைவேல்	343	சிறைநல
கொக்கொக்	233	சிறற்றின
கொடியார்	499	சிறற்றின்பம்
கொடியார்	528	சினத்தைப்
கொடுத்தலு	247	சினமென்
கொடுத்தலுங்	370	சீசிடங்

கொடுப்பதழு	107	சீரினுஞ்
கொடுப்பது	430	சீருடைச்
கொடும்பு	462	சீர்மை
கொடையளி	194	சுடச்சுட
கொலையே	257	சுடையொளி
கொலையிற்	256	சுழலுமிசை
கொலையினை	167	சுழன்று
கொல்லாக	423	சுற்றத்தா
கொல்லாமை	166	சூழாமற்று
கொல்லான்	140	சூழ்ச்சிமு
கொளப்பட்	313	சூழ்வார்
கொளத்தரி	331	செப்பமுடை
கொன்றன்ன	88	செப்பின்
கோட்டுப்	559	செயற்கரிய
கொளிச்	50	செயற்கரியயா
		செயற்கை

பக்கம்	குறள்.	பக்கம்.
91	செயற்பாலசெ	212
238	செயற்பாலதோ	62
412	செயிரிற்றலை	140
129	செய்கபொ	337
506	செய்தக்க	223
180	செய்தேமஞ்	358
423	செய்யாமற்செற்	161
424	செய்யாமற்செப்	05
275	செய்வாணை	243

272	செய்வீனா	305
59	செருக்குஞ்	210
160	செருவந்த	264
420	செல்லாமை	491
53	செல்லாவி	157
420	செல்லான்	442
331	செல்லிடத்	156
286	செல்வத்துட்	208
526	செல்விருந்	80
403	செவிதை	194
341	செவிக்குண	208
84	செவிச்சொ	812

69	செவியிற்	206
236	செவியுண	203
218	செரா அச்சி	466
109	செறிதொடி	545
158	செறிவறித்து	92
158	செறுநரை	232
361	செறுவார்த்	879
415	செற்றவர்பி	587
432	செற்றாரொ	532
117	செற்றார்பின்	536
148	சென்ற	207
57	சொல்லவல்ல	294
344	சொல்லப்	457
440	சொல்லுகசொல்	118
246	சொல்லுக	293

487	சொல்லுதல்	800
302	சொல்வண	868
215	சொற்கோட்ட	91
89	சூலங்கரு	230
385	தகுதியென	88
57	தககாங்கு	261
346	தக்காரி	216
290	தக்கார்	89

திருக்குறள் செய்யுளகராதி.

க

தஞ்சந்தமர	555	தீபவைசெய்
தணந்தமை	527	தீபவைதீய
தண்ணந்து	546	தீயலவன்
தந்நைதமக	73	தீயினும்
தந்நலம்	396	தீவ்னையார
தமராஜித்	248	துஞ்சினார்
தம்பொரு	71	துஞ்சங்
தம்மிலிருந்	471	துணைல
தம்மிற்பெ	215	துப்பார்க்கு
தம்மிற்றம்	73	துப்பினெ
தலைப்பட்டா	175	துப்புரவில்
தலையினிழி	415	தும்முச்
தவஞ்செய்	142	துளியின்
தவமறைந்	146	துறந்தாரிற்
தவமுத்தவ	141	துறந்தார்க்கு
தவறிலராயி	542	துறந்தார்க்குக்
தள்ளாவி	220	துறந்தார்ப
தற்காசது	69	துறந்தார்பெரு
தனக்குவமை	49	தறப்பார்
தனிதீயயி	553	துறைவன்

தன்குற்ற	212	துனிபும்
தன்றுணை	351	துன்பத்தி
தன்னுயர்க்கி	163	துன்பமு
தன்னுயிர்தா	143	துன்புறுஉந்
தன்னுயிரீ	166	துன்னாத்
தன்னூன்	137	துன்னியார்
தன்னெஞ்சு	153	துங்காமை
தன்னெஞ்சுத்	515	துங்குக
தன்னைத்தான்கா	158	துஉய்மை
தன்னைத்தான்	121	துய்மை
தன்னையுணர்த்	562	உதண்ணீரடு
தாமின்புறு	190	உதய்வத்தா
தாம்வீழ்வார்தம்	599	உதய்வந்தொ
தார்வீழ்வார்	49	உதரிசலுந்
தாரவேண்டி	490	உதரிந்தவி
தார்தாங்கிச்	340	உதரிந்துண
தானாண்மையி	251	உதருளா
தானாண்மை	281	உதளிவில
தானாற்றி	123	உதன்புல
தானத்தவ	54	உதரான்பிற
திமணல்வ	101	உதரான்பிற

திருநெல்வேலி	293	தேவாரணம்
திருநெல்வேலி	139	தேவாரணம்
திருநெல்வேலி	86	தேவாரணம்
திருநெல்வேலி	211	தேவாரணம்
திருநெல்வேலி	548	தேவாரணம்
திருநெல்வேலி	121	தேவாரணம்

121	தொடிநோ	548
113	தொடிப்பு	442
408	தொடிவொடு	628
94	தொடிற்	495
119	தொட்டனை	197
400	தொல்வரவு	444
520	தொழுதகை	863
295	தோன்றிற்	131
51	நகல்வல்ல	428
498	நகுதற்	347
416	நகையீகை	411
551	நகையு	157
259	நகையுள்ள	426
105	நகைகலகை	050

141	நசைஇயார்	512
63	நச்சப்படா	481
270	நடுவின்றி	100
55	நட்டார்குறை	393
189	நட்டார்க்கு	305
497	நட்டார்போ	362
557	நட்பிற்குவீ	348
554	நட்பிற்குறு	354
302	நண்பாற்	427
83	நெத்தம்போற்	130
534	நயன்சாரா	117
114	நயந்தவர்	527
191	நயந்தவர்க்கு	565
308	நயனில்சொல்	118

183	நயனிலனென்	116
309	நயநீன்று	84

452	நயனுடைவா	125
283	நயனெடு	426

69	நலக்குரியார்	101
289	நலத்தகை	557
222	நலத்தின்க	418
501	நலம்வேண்டி	414
136	நல்குவென்	444
228	நல்லவை	188

64	நல்லாண்மை	437
240	நல்லரீகட்	201
241	நல்லாதென	165
456	நல்லாதெனீ	186
240	நல்லாற்று	133
381	நல்லினத்தி	221
308	நவீனொரு	347
238	நம்பொருண	445
483	நனவீனும்	519

கனவிலுரைந்	521	நினைந்தோ
கனவிலுல்கா	519	நினைப்பவர்
கனவிலுல்கா	520	நீங்கான்வெ
கனவிலுல்கா	521	நீங்கிற்றெ
கனவென	520	நீரின்றமையா
கன்மையுத்	241	நீருநிழல
கன்றறி	455	நுணங்கிய
கன்றருகு	167	நுண்ணியநு
கன்றருங்கா	189	நுண்ணியமெ
கன்றருற்ற	225	நுண்மாணு
கன்றறிற்கு	97	நுனிக்கொ
கன்றறிமறப்பது	87	நூலாருணு
கன்றென்ற	320	நெஞ்சத்தார்
கன்றேதரி	89	நெஞ்சிற்று
கன்னீரை	473	நெடுங்கடலுந்
காங்காதல்	511	நெடுநீர்ம
காச்செற்று	170	நெடும்புன்
காடாது	349	நெய்யாலெ
காடுடன்ப	329	நெருநலுள

நாடொறுநாடி	258	நெருநற்று
நாடோறுநாடி	245	நெருப்பினுட்
நாணகத்தி	435	நோக்கினுணை
நாணுமை	365	நோக்கினு
நாணலு	485	நோதலெலு
நாணுமறந	554	நோயெல்
நாணென்னு	399	நோய்நாடி
நாணென	537	நோவற்க
நாணுடு	483	நோனாவுட்
நாண்வேலி	434	பகச்சொல்லி
நாநலமென்	291	பகல்கருதிப்
நாணென	169	பகல்வெல்
நிணந்தீயி	538	பகுத்துண்
நிலத்தியல்	218	பணகநட்பாக்
நிலத்திற்	413	பணகநட்பாங்

நிலைவரை	130	பகைபாவ
நிலைமக்கள்	341	பகைமையுள்
நிலையஞ்சி	166	பகையகத்துப்
நிலையிற்றிரி	93	பகையகத்துச்
நில்லாதவற்	168	பகையென்
நிழனீருமி	388	பசக்கமற்
நிறைநீர	346	பசத்தாளிவு
நிறைநெஞ்ச	597	பசப்பெனப்
நிறைமொழி	57	படலாற்றா
நிறையரியர்	485	படியுடை
நிறையுடைமை	103	படுபயன்
நிறையுடையே	536	படைகுடி
நிலைமக்கள்	569	படைகொண்

531	பணியுமாமே	420
514	பணிவுடைய	88
877	பணைநீங்கிப்	527
470	பண்டறி	460
54	பண்ணென்	265
558	பண்பிலான்	428
205	பண்புடை	427
187	பதிமருண்டு	520
317	பயனிலபல்	116
201	பயனில்சொற்	117
227	பயன்மரமு	124
307	பயன்றக்தார்	86
480	பயன்றாக்கி	395
110	பயின்றாக்கி	500

140	பாநதவாநல	000
53	பரிந்தோம்பிக்	96
278	பரிந்தோம்பிப்	80
285	பரியதுகூர்ங்	275
489	பரியினுமா	188
170	பருகுவார்	357
546	பருவத்தோ	236
446	பருவாலும்	512
460	பலசுடைநீ	441
465	பலசொல்ல	294
558	பலதல்லகற்	361
163	பல்குழுவும்	827
409	பல்லவைகற்	324
382	பல்லார்பகை	217

482	பல்லார்முனி	116
114	பழகியசெல்	404
873	பழகியநட்	854
229	பழிமலைந்	297
165	பழியஞ்சி	64
391	பழுதெண்	290
364	பழைமை	853
100	பழையமெ	314
317	பற்றற்றகண் ணு	245
324	பற்றற்றகண்	176
323	பற்றற்றே	146
380	பற்றிவிடா	175
508	பற்றுக்கபற்	176
508	பற்றுள்ள	212
500	பற்றுள்ள	500

505	பலாயருமப	522
502	பன்மாயக்க	537
278	பாடுபெறு	528
109	பாத்தூண்	128
191	பாலொடு	477
188	பிணிக்ருமரு	469

திருக்குறள் செய்யுளடராதி.

கக

புணியின்மை	328	பெருமைபெ
புணியேர்ம	463	பெருமையு
புரித்தலும்	288	பெரும்பொ
புரிவுரைக்கு	493	பெரு அமை
புழைத்து	205	பெறினென்
பிறப்பென்	179	பெறுமவற்றுள்
பிறப்பொக்	418	பெற்றூற்
பிறர்க்கின்	163	பேணுதுபெட்
பிறர்நாணத்	435	பேணுதுபெட்
பிறர்பழியுந்	434	பேணுதுபெண்
பிறவிப்பெருங்	50	பேதைபெ
பிறன்பழி	114	பேதைப்படு
பிறன்பொ	99	பேதைமையு
பிறன்மனை	101	பேதைமையே
பீலிபெய்சா	227	பேதைமையொ
புகழின்ருற்	416	பேராண்மை
புகழ்ந்தவை	252	பொச்சாப்பு
புகழ்படவா	181	பெச்சாப்பா
புகழ்புரிந்தி	70	பொதுநலத்
புக்கிலமை	172	பொதுநோ
புணர்க்கிபம	347	பொய்ப்படு

புத்தேளுல்	123	பொய்ம்மையு
புறத்தார்கண்	345	பொய்யாமைபொ
புலத்தலிற்	563	பொய்யாமை
புலப்பலென	538	பொருடர்ந்த
புலப்பேன்	541	பொருட்பெ
புல்லமையு	21	பொருட்பொ
புல்லாதிரா	555	பொருணீங்
புல்லிக்கிடந்	507	பொருண்மா
புல்லிவிடா	568	பொருள்கரு
புறங்குன்றி	147	பொருள்கெ
புறங்கூறிப்	113	பொருளல்லவ
புறத்தறு	77	பொருளல்லவற்
புறத்தூய்	155	பொருளற்றூர்
புன்கண்ணை	522	பொருளாட்சி
பெண்ணிய	559	பொருளாளு
பெண்ணிற்	68	பொள்ளென
பெண்ணினு	547	பொறியின்
பெண்ணேவல்	393	பொறிவாயு
பெயக்கண்டு	268	பொறுத்தலிறப்
பெயலாற்	502	பொறை
பெரிதாற்றி	445	போற்றின

பெரிதினிது	368	மகன்றந்தை
பெரியாரை	387	மக்கண்மெய்
பெருக்கத்து	415	மக்களே
பெருங்கொ	247	மங்கலமென்ப
பெருமைக்	289	மடலூர்தல்

421	மடிமடிக்	277
419	மடிமைகுடி	279
326	மடியிலாம	279
553	மடியுளாண்	282
543	மடிமையடி	277
71	மடுததவா	285
70	மணிநீருமண்	330
503	மணியிற்றிக	544

548	மண்ணேண்டி	266
391	மதிநுட்ப	289
359	மதியுமடந்	475
186	மயிர்நீப்பின்	417
365	மருந்தாகித்	124
355	மருந்தென	406
355	மருந்தோம	416
342	மருவுகமாசற்	353
250	மலரன்ன	476
250	மலரன்னகண்	487
396	மலரினுமெ	551
248	மலர்காணின்	474
866	மலர்மிசை	48
153	ம்ழித்தலுநீ	148
155	மறத்தல்மெ	157

154	மறந்தும்பிறன்	120
118	மறப்பினு	96
395	மறப்பினெ	516
396	மறமானமா	339
135	மறவற்கமா	87
525	மறைந்தவை	271
304	மறைபெற	504
404	மறைபேன்ம	536
334	மறைப்பேன்	496
177	மற்றியா	515
136	மற்றுந்தொ	174
137	மனத்தின்மை	362
429	மனத்துக்கண்	60
231	மனத்தது	147

283	மனத்தொடு	154
49	மனத்தாலு	219
102	மனத்துளது	219
826	மனத்துய்மை	219
311	மனந்துயா	220
74	மனநலமென்	220
72	மனநலநனகு	220
45	மனநலத்தி	221

70	மணமாணு	884
484	மனைத்தக்க	67

மனைமாட்சி	68	யாமுமுனே	515	விருத்துபுறத்	79
மனையானே	392	யாமெய்யா	156	விருப்பரசுச்	246
மனைவிழை	391	யாரினுக்கா	560	வினாத்து	294
மன்னர்க்கு	259	யானெனநெ	175	விலங்கொடு	202
மன்னர்வி	311	யானேக்கு	465	வில்லெருழ	382
மன்னுயிரோ	499	வருத்தான்வ	188	விழித்தகண்	343
மன்னுரிசோ	134	வகைமாண்ட	829	விழுப்புண்ப	344
மாதர்முகம்	476	வகையறச்சு	228	விழுப்பேற்றி	108
மாலைதோய்	524	வகையறித்து	882	விழுத்தக	354
மாலையோ	522	வகையறித்து	322	விழையார்	356
மாறுபாடி	408	வகையலா	132	வினக்கற்ற	507
மிகச்செய்	363	வகையென்ப	131	விளீத்தாரின்	99
மிகன்மேவன்	374	வகையொழி	132	விளியுமெனின்	517
மிக்குறக்கு	406	வஞ்சமனத	441	வினைகலர்	542
மிகுதியான்	104	வருகமற்	541	வினைக்கண்வி	280
முகத்தான	82	வருமுன்னர்	211	வினைக்குரி	244
முகத்தினினி	362	வருவிந்து	79	வினைசெய்	270
முகத்தின்மு	316	உரைவல்லாமா	397	வினைத்திட்	299
முகககாட்ப	348	வலியார்க்கு	280	வினைப்பகை	804
முககோக்கி	517	வலியார்முற்	136	வினையான்	305
முககமொக்	545	வலியினிலை	145	வினைவலி	226
முடிவுமி	304	வழக்குவ	412	வீழப்படுவார்	510
முதலிலார்க்	217	வழிநோக்	877	வீழார்வீ	510
முயக்கிடை	529	வழுத்தினுடு	561	வீழுகுவார்ச்	471
முயங்கிய	529	வறியார்ச்	126	வீழ்காள்	61
முயற்சிறு	282	வன்வண்குடி	288	வீழ்வாரினின்	512
முரன்சேர்க்	234	வாணிகஞ்செய்	91	வீறெய்தி	366
முறிமேனி	474	வாய்மையெ	152	வெண்மை	370
முறைகோடி	260	வாராக்காற்	503	வெருவத்த	261
முறைசெய்	194	வாரிபெருக்	242	வென்னத்	274
முறைபட	291	வாழ்தலுயிர்	478	வென்னத்தனை	284
முற்றற்றி	382	வாழ்வார்க்கு	510	வேட்ட	470
முற்றியமு	382	வாளற்ற	539	வேட்பத்தா	293
முனைநுகத்	833	வானொடெ	824	வேட்பன	318
முன்னுரக்	251	வான்போல	384	வேண்டற்கவெஃ	111
மேலிருத்து	419	வானின் துலகம்	51	வேண்டற்கவெ	402
மேற்பிறத்	202	வானுயர்	145	வேண்டாமமை	182
மையவொரு	367	வானேக்கி	254	வேண்டிய	142
மோப்பக்குறை	81	விசுப்பிற்றுளி	53	வேண்டினுண்	173

யாதாவாசா	94	விடாஅது	517	வேண்டுங்	182
யாங்கண்ணி	486	விமொற்ற	310	வேண்டேல்	48
யாஸ்செச்செ	388	விண்ணின் து	52	வேலொடு	257
யாதனின்யா	173	வித்துமிடல்	79	வைத்தான்	429
யாதானூசா	197	வியவற்ச	213	வையத்தன்	67

திருக்குறள் செய்யுள்களாதி.

மு ந் தி ந் து

உ

கடவுள் துணை.

திருவள்ளுவ நாயனார்

சரி தீ திரம்.

உலகத்துள் மகாசிறப்புப் பொருந்திய கைவாய்கிரியிலே அரசிருக்கை மண்டபத்தில்பிரம்மாதி முப்பத்துமூக்கோடிதேவர்கள், நாற்பத்தெண்ணாயிர முனிவர்கள், கின்னார், கிம்புருடர், கருடர், காந்தர்வர், சித்தர், வித்தியாதார முதலானவர்கள் வணங்கிச் சூழும்படி பார்வதி சமேதராய்ப் பரமசிவன் திருவோலக்கமாக எழுந்தருளி யிருந்தார். அப்போது தேவியானவன் எழுந்த வணங்கி நின்று ஸ்வாமி திரிலோகத்திலே இல்லறம் வாழுவாது நடத்து கதியடைந்தவ ருண்டோவென்று வினவ, ஸ்வாமிதிருவனம்பற்றுகிறார். உமையவளே ! தெய்வலோகத்தில் வசிஷ்டர் அசுந்தியர், அயன், புயங்கன், சம்பு, என்றைத்துபேருண்டு. பூலோகத்தில்திருவள்ளுவரென்றொருவருண்டு. இவர்கள் தென் புலத்தார் கடன், தேவர்கடன், விருந் தோம்பல், சுற்றத் தழுவல், கபிலே பூசைசெய்தல் முதலிய இல்லறத்தில் கற்பின் வாழுவாத நற்குண நற் செய்கையுள்ள மனைவியரோடிருந்து இல்லறக்கடன் நடத்திக் கதியடைந்தாரென்று திருவாய் மலர்ந்தருளப், பூலோகத்திலே திருவள்ளுவர் என்பவர்யாரென்று கேட்க, பூர்வத்திலே ஒரு பிரளயம் வந்தது. அதுவருமென்று பிர்மாமுன்னமே தெரிந்து அதிலேயிறவாது பிழைக்கும்படி வேற்றுவாடிவமாய் ஒரு சுரைக் கூட்டைத் தனக் கிடமாகக்கொண்டு அதிற் புருந்து அவ் வெள்ளத்தின்மேல் மிதந்துவந்தார் அதுகண்டு நாம் அறியாதவர் போல் இத்தற்குள்ளிருப்பவன் யாரென்று கேட்டோம். தான்வருங்காலமறிந்து செய்தார் கேற்ப வள்ளுவரென்றார். இப்பிரளயத்தில் நீர் எப்படிப் பிழைத்திருந்தீ ரெனக் கேட்க ஸ்வாமியென்று தெரிந்து மிகுந்த பேரானந்தத்தை யடைந்து பரமசிவமே ! உமது திருவருளினால் பிழைத்திருந்தேன். ஆயினும், இந்தப்பிரளயத்தை ரீக்கியருளவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள, நாம் அந்த அதிகாரம் உமக்கே கொடுத்தோமென்று அவராலே முன்புபோல் உலகத்தைச் செய்வித்தோம். அத்தன்மையுடைய அவர் பூமியிலே பிறந்த காரணமுஞ் சொல்லுகிறோம்.

ஆதிகாலத்தில் பூமியிலே பாண்டியநாட்டில் மதுரைமாநகரத்தி லிருந்த சங்கப்புவலர்கள் நம்மை அமைதிப்புச்செய்ததின் பொருட்டு அவர்கள் கர்வபங்கமாகும்படி பிரம்மஸ்வரூபராகிய திருவள்ளுவரையும், மகாவிஷ்ணுவையும்,

சரஸ்வதியையும் பூமியில் அவதரிக்கும்படி அனுப்பினோம், அவருள் மகாவிஷ்ணு இடைக்காடராய்ப் பிறந்தார். சரஸ்வதியும், திருவள்ளுவரும், வந்த மரபுக் கேட்பாயாக.

ஆதியிலே பிரமபுத்திரர்களாகிய காசிபர் முதலிய சுவப்பிரம்மாக்களில் காசிபர் ஊர்வசியைச் சேர்ந்து வசிஷ்டரைப் பெற்றார். அவர் அருந்ததியைச் சேர்ந்து சத்தியரைப்பெற்றார். அவர் புங்கலூர்ப் புலைச்சியைச்சேர்ந்து பராசரரைப்பெற்றார். அவர் மச்சகந்தியைச்சேர்ந்து வியாசரைப்பெற்றார்; இவர்கள் நால்வரும் வேதங்களுக் குரியவரானார்கள்.

பின்பு பிரம்மாவானவர் இன்னுஞ்சிலபுத்திரரால் வடமொழியையும் தென்மொழியையும் விளங்கச்செய்யவேண்டுமென்றெண்ணி வேதவிதிப்படி ஒரு யாகஞ்செய்ய, அதன்கண் வைத்திருந்த கும்பத்திலிருந்து கலைமகளவதரித்தனர். அவளைப் பிரமன் விவாகஞ்செய்துகொண்டான். பின்பு அகஸ்தியர்க்குரிய வடிவோடு அக்கும்பத் துதித்தனர். அவர்சமுத்திரகன்னிகையை மணந்து பெருஞ்சாகரனென்பவரைப்பெற்றார். அவர் திருவாரூர்ப்புலைச்சியைச்சேர்ந்து பகவனென்பவரைப்பெற்று அவர்க்குச் சகலசாஸ்திரங்களையுங் கற்பித்தார், அந்நாளில் பிரமவம்சத்தில் தவமுனியென்பவர் அருண்மங்கையென்னும் பிராமணமாதைச்சேர்ந்து ஒருபுத்திரியைப்பெற்றுவைத்து விராலிமலையில் தவஞ்செய்யச்சென்றனர். அக்குழந்தையை உரையூர்ப்பெரும்பறையன் கண்டெடுத்துச் சிலகாலம் வளர்த்து வருகையில் மேல்கடக்கப்போகிற காரணத்தினால் இத்தப்பெண்தவிர மற்றவர்களையாவரும் இறக்கும்படி அந்தச்சேரியில் யாதுகாரணமோ மண்மாரிபெய்தது. பின்பு அந்தப்பெண் அதற்கடுத்தமேலூர் அகரத்திலே நீதியையன் வீட்டில் வளர்த்திருந்தனர்.

அப்போது பகவனென்பவர் சகலசாஸ்திரபண்டிதராய்க் கண்டவர்யாவரும் மரியாதைபண்ணும்படி பிராமணசித்தியத்தில் வருவாதவரா யிருக்கையில், யாத்திரைபண்ணும்படியிச்சைகொண்டு காசிக்குப்போகும்போது இன்னகரத்துக் கடுத்த ஒருசுத்திரத்திலிறங்கி நித்திய கருமங்களை முடித்துக்கொண்டு சமையல்செய்திருந்தார். அவ்விடத்தில் அந்தப்பெண்வர அவளைக்கண்டு நீயார் புலைச்சியோ, வலைச்சியோ, இங்கேவந்தாயென்றுஅதட்டி யிருந்த கோபங்கொண்டு சட்டுவாத்தால் அவளது தலையிலே உதிரஞ்சோர அடித்தோட்டினார் அவன் அழுதுகொண்டு தன்னிடத்துக்குப் போய்விட்டான்.

மறுபடியும் பகவனென்பவர் ஸ்நானஞ்செய்து போசனம்பண்ணி அதிசீ
 க்கிரத்தில் வழிக்கொண்டு சிலநாளிற் காசிக்குப்போய்க் கங்காஸ்நானஞ் செ
 ய்து பிரயாகையிலிருந்து தீர்த்தக்காவடி கட்டிக்கொண்டுவரும்போது அந்த
 ச்சத்திரத்தில் வந்திறங்கினார். மேற்சொல்லிய பெண்ணானவள் அப்போது ம
 காலட்சமியைப்போலும் அழகும், எவ்வபைருவமும் உடையவளாய் அங்கேவ
 ன்தான். பகவனென்பவர் இவளுடையசெளித்தரிய முதலிய குணங்களைப்பார்

திருவள்ளுவநாயனார் சரித்திரம்.

௩

த்து மோகன்கொண்டார். அச்சத்திரத்துக்கு அதிபராகியநீதியையரென்பவர்
 அக்குறிப்பினோக்கண்டு என் பெண்ணை விவாகம்பண்ணிக்கொண்டு இங்கே
 யிருமென்று சொல்ல அதற்கவர் நான் கொண்டுவந்தகாவடியை இராமேசுர
 த்தில்செலுத்திவந்து அப்படியே செய்கிறேனென்று அவரிடத்திலே செவவு
 பெற்றுக்கொண்டுபோய் இராமலிங்கத்துக்கு அபிஷேகம்பண்ணித்திருப்பிவ
 ன்தார். அப்போதுநீதியையர் விவாக எத்தனம்பண்ணிப்பந்துக்களோடிருந்து
 விசேஷமாய் நாலு நாளை யசடங்குகளஞ் செய்து, ஐந்தாநாள் மங்களஸ்நான
 ன்செய்விக்கும்போது பகவனென்பவர் அந்தப் பெண்ணினுடைய தலையில்
 எண்ணெடைப் பெய்யும்படி மயிரைவகிர்த்தார். அப்போதுதான்முன்பு சட்டு
 வத்தாலடித்த வடுவைக்கண்டு அனுமானித்து இந்தப்பெண்ணினது வரலாற்
 றையும் விசாரித்து விசனன்கொண்டு நீ ஆதியளல்லவாவென்று சொல்லிவி
 ட்டி ஓடினார் அதுவே அவளுக்கு ஆதியென்று காரணப்பெயராயிற்று.

அப்படியோடிய பகவரென்பவர் பொழுது போகையால் எதிரேகண்ட
 பாணச்சேரியிலிருந்த ஒரு மண்டபத்திலேதங்கினார். ஆதி யென்பவளும் அ
 வர் பின்னே தொடர்ந்து அவரைக்கண்டு தெய்வச்செயலால் உமக்கும் எனக்
 கும் இத்தக்காரியம் நடந்திருக்க. நீர் என்னைவிட்டுப் போகுகல் உமக்குத் தரு
 மோ அல்லது தருமமோவென்றும் உம்மை நீங்கினால் உயிர்வாழேனென்றும்
 மிகவும் இரக்கத்துடன்சொல்லப் பிரார்த்துவத்தால் இவர் புத்தியிலும் அது
 சரியென்றுபட்டுப் பெண்ணே என்னிடத்தில் உனக்கு அன்பிருக்குமானால்
 யான் சொன்னபடி கேட்கவேண்டும்; அஃதென்னெனில். உனக்குப் பின்னே
 கள் எங்கே பிறக்கிறதோ அங்கங்கே அவைகளை அப்பொழுதேவிட்டுவருவை
 யானால் யான் உன்னைக்கூடச் சம்மதிப்பே நென்றுசொல்ல, அவளதற்கு உ

டன்பட்டபடியால் அன்றிரவில் அம்மண்டபத்தி லிருவருங் கூடினார்கள்.

ஒளவை.

அப்போது பரமசிவன் உத்தரவின்படி சரஸ்வதி யாவராலும் புகழப்பட்ட
ட ஒளவையாகிப்பிறந்தாள். இந்தக்குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று
விட்டுநீங்கத் தாய்வருந்தும்போது அது சொல்லியது. /

வேண்டா.

இட்டமுட நென்றலையி லின்னபடி யென்றெழுதி
விட்டசிவனுஞ் செத்து விட்டானே—முட்டமுட்டப்
பஞ்சமேயானாலும் பாரமவனுக் கன்றாய்
நெஞ்சமேயஞ்சாதே நீ.

அதுகேட்டு மனத்துணிந்துபோயினள். பின்பு அக்குழந்தையை அச்சே
ரியிலுள்ள பாணர்களைடுத்துவளர்க்கவளர்த்து சரஸ்வதியாகையால் இயல்பா

சு திருவள்ளுவநாயனார் சரித்திரம்.

கவே கலைமுழுதும்அறிந்துதேக்களபவென்னுக்கணபதிஅகவல்பாடி அவரை
உபாசித்து லோகோபகாரமாக ஆத்திச்சூடி, கொன்றைவேந்தன், மூதுரை,
கல்வழி, ஞானக்குறள், அசுதிக் கோவை, நன் ஞாற்கோவை, ஞானமணிக் கோ
வை, பந்தனந்தாதி. அருந்தமிழ்மலை, தரிசனப்பத்து முதலியவஞ்செய்து
ஒவ்வோர்காரியத்தின்பொருட்டுத் தனிக்கவிதைகளனேகழும் பாடி அனேக
அற்புதங்களெல்லாஞ்செய்து முடித்துவருநாளில் ஒருநாள் கணபதியூசை வி
ரைவாகச்செய்தான். அவர் வழக்கப்படியன்றிவிரைந்துசெய்வது ஏனென்று
கேட்கச்சவாமி, சுந்தரமூர்த்தியாரும் சேரமான் பெருமானும் கைலாயத்துக்
குப்போகின்றார்கள் என்னையும் அழைத்தார்களென்ன அவர்களுக்கு முன்னே
உன்னை அங்கேவிடுவேன் நீ பூசையை வழக்கப்படி முடியென்றார் தன்பூசை
யைக் கிரமப்படிமுடித்தான். உடனே கணபதிதுதிக்கையா லெடுத்துவிடக்
கைலாயமடைந்தான் பின்புபோன அவ்விருவரும் ஒளவையைக்கண்டு அதிச
யப்பட்டார்கள்.

உட்பை.

இதறிநக, முன்புபோன இருவர்களும் தொண்டைநாட்டில் ஊற்றுக்கா டென்னும் ஊரிலுள்ளதோர் மடத்திற்சென்று கூடினார்கள். அப்பொழுது உப்பையென்பவள் பிறந்தாள். இந்தக்குழந்தையை யாவர் காப்பாற்றுவாரெ ன்று அதைவிட்டு நீக்கத் தாய்வருந்தும்போது அதுசொல்லியது.

வேண்பா.

அத்திமுத லெறுப்பீ றுனவுயி ரத்தனைக்குஞ்
சித்த மகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகன்—முற்றவே
கற்பித்தான் போனானே காக்கக் கடனிலையோ
வற்பனே வன்னு யான்.

அதுகேட்டு மனந் துணிந்துபோயினன். அவ்வுப்பை முற்பிறப்பில் யா ரெனில் பிருகுவின் பத்தினியாகிய நாகவல்லியென்பவள் திரிமூர்த்திகளும் அவள் அழகின் மிக்கவென்றுகேள்விப்பட்டு பார்க்க மாறுவேஷங்கொண்டு போய் நிர்வாணப் பிகைகேட்டார்கள். அவள் மகாபதிவிரதை யாகையால், இவர்களைப் பாலராக்கி அப்படியே பால்கொடுத்துத் தன்னைப் பரிசோதித்த தற்குக் கோபங்கொண்டு அவர்களை மூன்றுசனனம்பண்டுக்கும்படிசொன்னான். அதுகண்ட திரிமூர்த்திகளுந் தங்களை அவள்மதிக்காமல் பாலராக்கி மூன்று சனனம்பண்ணுப்படி சொன்னதற்காகச் சினங்கொண்டு ஶீ அழகின்றி மாறு வடிவமாகக் கடவையென்றுசபித்துப்போயினர். பின்புபிருகுவானவர் அவள் வேற்றுவடிவைக்கண்டு ஶீ பூமியில் பிறக்கக்கடவையென்றனர். அவள் கணவ னுத்திரவின்படி உப்பை யென்னவந்த வதரித்து வண்ணூர்வளர்க்க வளர்ந்து மாரியம்மையாய் உலகமெல்லாந் தன்னைப்போற்ற இப்பொழுதும் அவ்வூரில் தெய்வமாயிருக்கின்றனள்.

திருவள்ளுவநாயனார் சரித்திரம்.

௫

அதிகமான்.

இதறிநக: முன்புபோன அவ்விருவருஞ் சோழதேசத்திற்கருவூரிலடை ந்து ஒரு சோலையிற்கூட அதிகமானென்பவர் பிறந்தார். இந்தக்குழந்தையை

யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய்வருத்தும்போது அது சொல்லியது.

வேண்பா

கருப்பைக்குண் முட்டைக்குங் கல்லினுட் டேரைக்கும்
விரும்புற் றமுதளிக்கு மெய்ய—லுருப்பெற்றா
லூட்டி வளர்க்கானேவோகெடுவா யன்னாய் கேள்
வாட்ட முனக்கேன் மகிழ்.

அதுகேட்டு மனந் துணிந்து போயினள். அக்குழந்தையைச் சேரமானெ
டுத்து வளர்க்க வளர்ந்து வில்வேதம் மனுவிக்கியான முதலியவையுங் கற்று
முடிசூட்டப் பெற்றுச் சொக்கநாதர் திருமுகமெழுதிக் கொடுக்கப் பாணப்ப
த்திரருக்கு வேண்டிய திரவியங்கள் கொடுத்துப் பொன்வண்ணத் தந்தாதி
யென்றோர் பிரபந்தம்பாடிச் சிதம்பரத்திலாங்கேற்றி அரசசெலுத்திச் சுந்தர
மூர்த்தியார் நட்புற்றிருந்து அவர் கயிலைக்குப் போகும்போது உடனேபோய்
அங்கே தாம்பாடியருளிய ஆதியுலாவை அரங்கேற்றிச்சிவானுக்கிரகம்பெற்று
வீற்றிருந்தார்.

உறுவை.

முன்புபோன அவ்விருவரும் சாவிரிப்பும் பட்டினத்தை யடைந்து ஒரு
மண்டபத்திற் கூடினார்கள். உறுவையென்பவள் பிறந்தாள். இந்தக்குழந்தை
யை யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீங்கத் தாய் வருத்தும்போது
அது சொல்லியது.

வேண்பா

சண்டைப்பைக் குள்ளாயிர்தன் றுயருந்தத் தானருந்தும்
அண்டத் துயிர்பிழைப்ப தாச்சரிய—மண்டி,
யலைகின்ற வன்னு யரனுடைய வுண்மை
நிலைகண்டு சீயறிந்து நில்.

அதுகேட்டுத் தாய்மனந் துணிந்துபோயினள். பின்பு அக்குழந்தையைச்
களவிற்போரெடுத்து வளர்க்கவளர்ந்து தவஞ்செய்து பத்திரகாளியாய்த்தாரு

களைக்கொண்டு திருவாலங்காட்டில் சபாநாயகருடனே நிருத்தஞ்செய்து அ
திலே தேர்த்து, அகோர வீரபத்திரரை விவாகம்பண்ணிக்கொண்டவ்விடத்
திலிருந்தான்.

௬ திருவள்ளுவநாயனார் சரித்திரம்.

கபிலர்.

இதுநிற்க: முன்பு அவ்விடம் விட்டுப்போன இருவரும் திருவாரூரைய
டைந்து ஒரு மடத்திற்கூடக் கபிலரென்பவர் பிறந்தார். இந்தக் குழந்தையை
யாவர் காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டு நீக்கத் தாய்வருந்தும்போது அது
சொல்லியது.

வேண்பா.

கண்ணுழையாக் காட்டிற் கருங்கற் றவளைக்கு
முண்ணும் படியறிந் தூட்டுமவர்—நண்ணு
நமக்கும் படியளப்பார் நாரியோர் பாகர்
தமக்குத் தொழிலென்ன தான்.

அதுகேட்டு மனத்துணிந்து போயினள். அக்குழந்தையைத் தனக்குப் பி
ள்ளையில்லாத பாப்பையனென்னும் ஒரு பிராமணனெடுத்து வளர்த்து ஏழு
வயதில் உபநயனஞ்செய்யத்தொடங்குகையில் பிராமணர்கள் ஒத்துக்கொள்ள
மாட்டோமென்று சொல்ல, அதைக்கண்ட கபிலர் அவர்களைப்பார்த்து நான்
முகத்தோனென்றோர் அகவல்சொல்லிக் கருமத்தினால் சாதியன்றிச் சென்ம
த்தால் இல்லையென்று சாதிக்க, அதற்குப் பிரதியுத்தரஞ்சொல்லமாட்டாமல்
இதுவே விதியென்று யாவரும் ஒத்துக்கொண்டு அச்சடங்கு முதலானவை
முடித்தார்கள். அக்கபிலர் இன்னும் பாதாளவுலகத்தில் தவம்பண்ணிக்கொ
ண்டிருக்கின்றனர்.

வள்ளியம்மை.

இதுநிற்க: முன்புபோன அவ்விருவரும் வேளின் மலைச்சாரலில்வந்து
கூட அப்பொழுது வள்ளியம்மை பிறந்தனள், இந்தக் குழந்தையை யாவர்
காப்பாற்றுவாரென்று அதைவிட்டுநீக்கத் தாய்வருந்தும்போது அது சொல்

வேண்பா.

அன்னை வயற்றி லருத்தி வளர்த்தவன்றா
 னின்னும் வளர்க்கானே வென்றாயே—மின்னவாஞ்
 சூடும் பெருமான் சுகொட்டி னின்றுகிளை
 யாரும் பெருமா னவன்.

அதுகேட்டு மனந்துணிந்துபோயினன். பின்பு அக்குழந்தையை மலைக்
 குறவர் வளர்த்தார்கள். அவன் முற்பிறப்பில் யாரென்னில் மகாவிஷ்ணுவின்
 மோகிக்கப்பட்ட விபுதையென்பவளிடத்தில் பிறந்த குமரியென்பவன் கு
 மாரக்கடவுளைக் குறித்துத் தவஞ்செய்தபோது அவர்வரப்படி தொண்டைம
 ண்டலத்தில் வள்ளிமலையிலிருந் தக்கடவுளுக்கு நாயகியானான்.

திருவள்ளுவநாயனார் சரித்திரம்.

௭

திருவள்ளுவர்.

முன்புபோன அவ்விருவரும் மயிலாப்பூரில் இலுப்பைத்தோப்பிற் கூடி
 னார்கள். அப்பொழுது திருவள்ளுவர் பிறந்தனர். இந்தக் குழந்தையை யாவர்
 காப்பாற்றவாரென்று அதைவிட்டு ஶீககத் தாய்வருந்தம்போது அதுசொல்
 வியது.

வேண்பா.

எவ்வுயிருங் காக்கவொரு விசனாண்டோ எல்லையோ
 அவ்வுயிரில் யானொருவ எல்லவோ—வவ்வி
 யருகுவது கொண்டிங் கலைவதே னன்னே
 வருகுவது தானே வரும்.

அதுகண்டு மனந்துணிந்து அவ்விருவருந் தீர்த்தயாத்திரைக்குப் போயி
 னார். பின்பு சிவாலயத்தின் அருகேயுள்ள இலுப்பை மரத்தின்கீழிருந்த குழந்
 தை அவ்விலுப்பை மலரிற்றுளிக்குந் தேனையுண்டு பூர்வம் பிர்மமாவாதலால்
 சினை எக்யோபவீதம் சதுர்வேத புஸ்தகமுங் கொண்டு வளர்கையில் கங்கா

குலசிரோஷ்டனாகிய ஒருவேளாளன்மனைவி புத்திரனைக்குறித்து அச் சிவாலய
 சந்நிதியில்தவஞ்செய்திருந்தாள். அப்பொழுது உமாதேவி அவளுடையதவத்
 துக்கிரங்கி தெய்வச் செயலாலுண்டாகிய இக்குழந்தையை நீ எடுத்துக்கொள்
 னென்றருள் செய்து, திருவள்ளுவரென்று பூர்வநாமகீரணமுஞ்செய்தாள். அங்
 னும் அந்தக்குழந்தையையெடுத்து மகிழ்ச்சியடைந்து கொண்டிபோய்த் தன்
 புருஷன் கையிற்கொடுத்தாள். அவனுத்தன்கையில்வாங்கிப் பேரானந்தம்பெ
 ற்று அதுவந்தவரலாறுக்கேட்டு இப்படியிருவரும் அந்தப்பிள்ளையை நாளொ
 ருமேனியாக வளர்க்குங்காலத்தில் அவர்கள் சுற்றத்தார்கள் ஏதோ ஒரு பிள்
 னையைவளர்க்கிறார்களென்று இவர்களை இகழ்ச்சிபண்ண அதற்கு அவர்களஞ்
 சிப் புறத்திலுள்ள தோர்தொழுவத்திலே தொட்டிலிட்டு அதில் அக்குழந்தை
 யைக்கிடத்திப் பண்ணக்காரரைக்காவல்வைத்து வளர்த்தார்கள். பின்பு திரு
 வள்ளுவரும் ஐந்து வயதானகாலத்துத் தன்பொருட்டுத் தாயும் தகப்பனும் சு
 ற்றத்தார்களால் நிந்தைசெய்யப்படுகிறார்களென்று அவர்களைப் பார்த்து என்
 னால் உங்களுக்கு வருத்தம் வேண்டுவதில்லை நான் வேறிடத்திலிருக்கின்றே
 ன். நீங்கள் வருந்தாதிருங்கென்று சொல்ல. அவர்கள் அப்பா உன்னைப் பி
 ள்ளைக்கவி தீர்க்கவந்த பெருமாளென் றெண்ணி யிருந்தோமே, நீ இப்படிச்
 சொல்லலாமாவென்ன, நாயனார் நீங்கள் என்னை நினைக்கும்போது வந்துக
 ளுக்கு வேண்டியகைச் செய்வெனென்று சொல்லிப்புறப்பட்டு அவ்வூர்க்கரு
 கே ஒரு பனைமரத்தி னிழலிலே யிருந்தார். அப்பனைமரம் தன்னடிவிட்டுநிழ
 ல் சாயாதிருக்கக் கண்டவர்கள் இப்பிள்ளை தேவனோ, முனிவனோ, கடவு

அ திருவள்ளுவநாயனார் சரித்திரம்.

னோ, இவ்வுருவோடு வந்ததென்று துதிக்க அவர்களைப்பார்த்து நாயனார் இங்
 கே தவமேது, மகிமையேது யாதொன்றும் என்னிடத்திலில்லைபோமென்று
 தாம் அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கித் திருமூலர், போகர்முதலாகிய சித்தர்களும்,
 மாதவர்களும் வாசஞ்செய்கின்றமலைக்கெழுந்தருளித் தவஞ்செய்வார்களோடு
 கூடியிருந்தார். அங்கிருந்த திருமூல ரிவரைக்கண்டு வள்ளுவரே, பூர்வத்தில்
 நக்தி எனக்கனுக்கிரகம் பண்ணும்போதங்கே யிருந்தீரே, உலகக்காருக்குச்
 சித்திமுத்தி யருளும்படிக்கும் அறம்பொரு ளின்பமென்னும் முப்பாலையுத் த
 மிழில் அருளிச்செய்யும்படிக்கும். இங்குவந் தவநரித்தீரோவென்று துதிக்க,

நாயனாரும் கிழிந்து. அங்கே தவஞ்செய்வோரில் ஒருவராயிருந்து சகல சாஸ்திர பண்டிதரானார். அக்காலத்தில், தொண்டைமண்டலத்திலொரு வேதாளமானது பயிர்களை அழித்தும், உயிர்களை வதைத்தும். அநேகதன்பஞ்செய்துவந்தது. அப்பொழுது காவேரிப்பாக்கமென்னும் ஓரூரில் ஆயிரம் ஏர்கொண்டுமுது பயிர்செய்கின்ற மார்க்கசகாயனென்னும் ஒருவேளாளன் இந்தவேதாளத்தை அடக்கினவருக்கு அளவற்ற திரவியமும் ஓரூரும் வேண்டியவைகளையுந் தருகிறேனென்று பிரசித்தம்பண்ணினான். அது ஒருவராலும் ஆகாமலிருந்தது. பின்பு அவ்வேளாளன் திருமூலராதியர் வாசஞ்செய்யும்மலையிலேயிருக்கும் பெரியயார்களை அடித்துச்சொல்ல. அவர்கள் திருவள்ளுவரோடு சொல்லென்றார்கள். அவரை வணங்கிச்சொன்னான் அப்போது சேவகாருண்னியராகிற திருவள்ளுவர் அவ்வேளாளன் வேண்டிக்கொள்வதை நிறைவேற்றும்பொருட்டு அவ்வேதாளத்தை விழுதி பஞ்சாட்சரத்தால் வென்று யாவரையும் ரட்சிக்கார். பின்பு அவ்வேளாளன் ஓரூரும் அளவற்ற திரவியமும் மலையாமலும் நாயனார் யோக்கியத்தையும் மகத்துவத்தையும் பார்த்து வாசுகியெயும் தன்பெண்ணையும் கொடுக்கும்படி நிச்சயித்து நாயனாரிடத்து வந்து என்பெண்ணைத் தேவரீருக்குக்கொடுக்க நினைத்திருக்கிறேன். அப்படியே அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார். நாயனார் உலகத்தாருக்கில்லறநடத்திக்காட்டவேண்டுமென காரணத்தை யொசித்து, அந்தப்பெண் காண்கொடுக்கு மணலை அன்னமாக்கி எனக்கிடமானால் விவாகஞ் செய்துக்கொள்வேனென்றார். அந்தப்பெண் அப்படியே சம்மதித்து சமைத்துப் படைத்தனர் நாயனாரும் அங்கீகரித்து விதிப்படி வாசுகியை விவாகஞ்செய்து சிலநாளங்கிடுத்து பின்பு மனைவியுடன் மயிலையில்வந்தோரில் லாக்கிக்கொண்டு இல்லறஞ்செய்துநூல் வாங்கி ஆடைசெய்து அக்கூலியால் சேவனஞ் செய்திருந்தனர். பின்பொருகாலத்தில் திருவாலங்காட்டில் சபாநாயகர் மைடசங்காரஞ் செய்து கெர்வித்திருந்த பத்திரகாளி கெர்வபங்கமாகப் பலவித நடனஞ்செய்ய, அவனும் தோல்வியடையாம லாடிவந்தான். பின்பு சுவாமிகுண்டலம் கழன்றைக் காநிலேதானே சேரும்படி ஊர்த்துவபாதமாக நடனஞ்செய்தார். அவனும் படியாட காணித்தோற்றான். அப்பொழுது தேவர்கள் சுவாமீ தேவரீரூர்த்துவதாண்டவம் பண்ணியதென்னகாரணமோ தெரியவில்லையென்று கேட்க, கீர் திருமயிலையிருக்குந் திருவள்ளுவரைக் கேட்டிர்சனானால் தெரியுமென்று சொல்ல தேவர்கள்கேட்போ யவரைக்கேட்டே அவர் சொல்லியது.

திருவள்ளுவநாயனார் சரித்திரம்.

வேண்டிப்பா.

பூவி லயனும் புரந்தரனும் பூவுலகைத்
தாவி யளந்தோனும் தாமிருக்க—நாவி
லிழைநக்கி னூடுருமி மேழை யறிவேனோ
குழைநக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் கூத்து.

அதிலேதெரிந்து தங்கள் சந்தேகம் தெளிந்தார்கள். ஒருநாள் நூல்வாங்கும்பொருட்டு எலேலசிக்கன் வீட்டுக்குப்போய் செட்டியார் எக்கேயென்று கேட்க: அவர் சிவபூஜை செய்கிறாரென்றார்கள். அவர் சிவபூஜை இங்கு செய்கிறாரோ குப்பத்திற்செய்கிறாரோவென்ன, அதை அவர்பத்தினி உள்ளேபோய் அவருக்குச் சொல்ல அவர்கேட்டுச் சிவபூஜையைவிட்டுத் திடுக்கிட்டோடிவந்து நாயனாருடைய உபயபாதங்களில் வணங்கி ஸ்வாமீ! எண்ணப்பந்தசாகரத்தினின்றுமெடுத்துக் கரையெற்றவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, நாயனார் அவரது பக்குவத்தையும் இன்னுஞ் சில மாணக்கர் பக்குவத்தையும் சோதிக்கவெண்ணி ஒருநாள் அவர்களை யழைத்துக்கொண்டு ஒரு வனத்திற் சென்று அங்கு வெள்ளம்பெருகிவரச்செய்தனர். அவர்கள் பயந்து மனோகிடமன்றி இக்கரையிலிருந் துடன்போகமாட்டாமல் விழிக்க எலேலசிக்கர்மாதிரம் தம்மைத்தொடர்ந்துவர அவ்வெள்ளம்வழிவிட்டது. பின்பு உயர்ந்த ஒரு மரத்தினுளியி லேறென்றுசொல்ல, எலேலசிக்கரேறினர். பின்பு பிடித்த கொம்பையும் நின்றகொம்பையும் விட்டுவிடென்றான், யோசியாமல் விட்டனர். விட்டும் ஒரு அபாயமில்லாதிருக்க எலேலசிக்கரைத் தமது மடியின் மேல்வைத்து ஞானோபதேசம்பண்ணி எப்படிப்பட்ட செளந்தரியமுள்ள மங்கையர்கள் மயக்கினும் மயங்காத திடச்சித்தத்தையும் அனுக்கிரகித்தார்.

பின்பு தம்மிடத்துக்கு வந்துவிட்டார்கள். அப்படியிருக்குகாலில் அந்நாட்டு
 க்கரசனாகிய அச்சுதராஜன் ஒருநாள் எலேலசிக்கரோடிபேசிக்கொண்டிருக்கு
 ம்போது உமக்குப் புத்திரப்பேரில்லையே உம்முடைய ஞானசிரியரை அப்பே
 றுண்டாகக்கேட்கலாகாகாவென்ன, அவர்சல்லதென்றுபோய் மற்ருருநாள்
 நாயனாரைக்கண்டு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர் சவாயி கடாட்சிப்பாரென்று
 அனுக்கிரகம்பண்ணினார். பின்பு ஒருநாள் பரமசிவமே சிறுகுழவியாய் எலேல
 சிக்கரும் அவர்மனைவியும் நித்தியந்தரிசிக்கும் பசுவின்வாலின்புறத்திற்கிடத்த
 முவதைக்கண்டு அவ்விருவரும் இக்குழந்தையை எதெனவெடுத்தார்கள். உட
 னே அந்த அம்மாள் ஸ்தனங்களிலே பால்சுரந்து பெருக, அக்குழந்தைக்குப்
 பால்கொடுத்து ஞானருவாகிய நாயனார் சந்திரதானத்திற் கொண்டுபோனார்
 கள். அவர் அக்குழந்தைக்கு அழகானந்தரென நாமகரணம் பண்ணினார். உட
 னே எலேலசிக்கர் அச்சுதராசனென்னும் அரசனிடத்திற்சென்றுஎனக்குதெ
 ய்வீகத்தினால் குழந்தையுண்டாயிற்றென்று சொல்ல,அவன் அப்படித்தெய்வீ
 கமானால் என்னிடத்திலும் அதுவரலாமேயென்றான். அவ்விருவரும் இப்படி
 ப்பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது அக்குழந்தைஅரசன துமடியில்வந்திருத்தது.

2

கல திருவள்ளுவநாயனார் சரித்திரம்.

அதை அவன் கண்டு இது அழகானந்தமோவென்று ஆனந்தமடைந்து
 அனைத்துக்கொண்டு தன் மனைவிகையிற்கொடுக்க, அவள் வாங்கினவுடனே
 ஸ்தனங்களினின்றும் பால்பெருக அதனைக் குழந்தைக்குப் புகட்டினான். இப்
 படியற்புதமாய்வளர்ந்து பின்பு அனைகருக்கு ஞானேபதேசஞ் செய்த மகி
 மையோடிருந்தனர். மற்ருரு தினத்தில் எலேலசிக்கரது கப்பல் கரைத்
 டிப்போக அதைக் கேள்விப்பட்டி அவர் தம்மரசனுடனே சொல்ல, அவன்
 நம்மாலாவதென்ன உம்முடைய ஆசாரியருடனே சொல்லுமென்ன, அவர்
 போய் விண்ணப்பம் பண்ணிக்கொள்வதற்கு முன்னமே நாயனாரறிந்து
 எலேலசிக்கரை அழைப்பித்துக் கூட்டிக் கொண்டுபோய்க் கப்பலிற் கயிறு
 பூட்டி அனைகம்படவுகார ரிழுத்திழுத்தெவ்வளவு அசையாமற் பதித்திருப்ப
 தனால் அவர்களெல்லாஞ் சேர்ந்துகிடப்பதைக் கண்டு நாயனார் அதனருகிற்
 சென்று தமதுதிருக்கையாற்றாட்டு எலையாவென்றிழுக்கவென்று கட்டளை
 யிட அப்படியே யிழுத்தார்கள். உடனே நிற்கவேண்டியபடி கப்பல் நின்றது.

பின்பொருகாலம் மழையில்லாமையால் உலகத்திற் றுளியங்கொள்ளக்
 கிடையாமல் அனேகரிந்து போவதைக்கண்டு நாயனார் தமக்கு அன்புள்ள
 மாணுக்கனாகிய ஏலெலசிக்கரைப் பார்த்து நீர் இத்தப் பஞ்சகால மாறுகிற
 வரைக்கும் வாங்கிக் கட்டிவைத்திருக்கிற நெல்லையெல்லாம் வாங்கின விலை
 க்கு குறுணியேற்றமாக விற்கக்கூடவை யென்றருள, அவரது சொல்லு ஆகம
 மாகக்கொண்டுவீற்றார். பொருள் அதிவிர்த்தியாய் மலைபோலுங் குவிர்தன.
 அவர் கட்டிவைத்திருந்த நெல்லு ஏழுவருஷம் குறைந்ததில்லை. பின்பு மழை
 பெய்து உலகம் க்ஷமமடைந்தது. மறுபடியவரையழைத்துக் குறுணிசுறைய
 வில்லென்றார். அப்படியேவிற்க நெல்லெல்லாம் மறுநாள் அஸ்தமயத்துக்குள்
 ளே செலவாய்ப் போய்விட்டன. பின்பு நாயனார் நீர் நெல்லுவிற்று விர்த்தி
 யான பொருளையெல்லாம் உருக்கித்திரட்டிக் கடலிற் போட்டுவிடுமென,
 அவர் அப்படியேசெய்தார். அதையொரு பெருமீன் விழுங்கிற்று. சிலநாடிக்
 குப்பின்பு அம்மீன் உலைக்காரர்கையி லகப்பட்டது. அதனை அவர்கள் சோதிக்க
 கும்போது அதன்வயிற்றில் மயிலினமும் பாசியும்படிக்கொரு ஸ்தம்பயிருக்க
 அதனை ஏலெலசிக்கருக்குக் கொடுத்தார்கள். கருக்கல்லென்றெண்ணி ஸ்கா
 னம்பண்ணுமிடத்திற் போடுவித்தார். அதன்மேல் நடத்தன்முதலிய பயிற்சி
 யால் மலினம்நீங்கிப் பிரகாசித்தது. அதில் தமதுபேர் வெட்டியிருத்தலால்,
 தம் பொருளென்றறிந்து குருவருளென்று அற்புதமடைந்தார். இப்படி யிரு
 க்குங்காலத்தில் அளவில்லாத மகிமைசெய்து லோகப் பிரசித்தமாயிருக்கிற
 வரும் ஏலெலசிக்கருடைய புத்திர நிற்பாக்கியத்தை கீக்கினவருமாகிய அழ
 காந்தரும் சிலபெரியோர்களும் திருவள்ளுவரைப்பார்த்து கற்றற்கெளிதாய்
 இம்மையாதி மும்மைக்கு முதலியாய் லோகோபகாரமாய் உமதுபேரால் ஒரு
 தூல் செய்யவேண்டுமென்றுசொல்ல, நாயனார்வேதாசமசாரங்களைத் திரட்டி
 அதம்,பொருள், இன்பமென முப்பாலாக்கி ௧௩௩௦-குறள்வென்பாவாற்.பாடி
 யருளிநூர். பின்புஅழகாந்தர் முதலாயினோர்நாயனாரேஇதைக்கொண்டிச்சு

திருவள்ளுவநாயனார் சரித்திரம்.

௧௧

ரத்தாராச்செயிக்கலாம்போமென்ன, அப்போதே நாயனார் புறப்பட்டு தமது
 மனைவியை இவ்வின்கணிறுத்தித் தாம் வழிக்கொண்டு நடந்து இடைக்காடர்
 வசிக்கிற இடைக்கழி நாட்டை அணுகச் சேர்கையில் ஓளவை நேர்பட அவ
 னோடும் இடைக்காடரைக் கண்டு தாஞ்செல்லும் வகையைச் சொல்ல.
 இடைக்காடரும் நாயனரை நோக்கி, இடையாலும் கடையாலும் மழியாக்
 கடவதென்று ஸ்வாமி தம்மை நிராகரித்த நந்திராதி சங்கத்தாரைச் சபித்
 திருக்கிரார். ஆதலால் என்னாலும் மும்மாலும் மழிவு படப்போகிற தாகையால்
 நாமும் வருகின்றோம் வாருமென்று இடைக்காடரும் ஓளவையுட்கூட வரம்
 பெற்று மதுரையை யடைந்து சொக்கலிங்க ஸ்வாமியினுடைய ஆலயத்தைப்
 பிரதக்ஷணம் பண்ணி ஸ்வாமியையும், அம்மனையும், தரிசனஞ்செய்து ஸ்வாமி
 சந்திரானத்தில் பாண்டியராஜா மந்திரி பிரதானிகள்மற்றுச்சனங்கள் ஓளவை
 யிடைக்காடர் முதலான பெரியோர்களிருந்து கேட்கும்படி தாமருளிச்செய்த
 திருக்குறள் முப்பாலையும் சங்கத்தார் கொஞ்சிற்றிகிலேறவும் எனையற்கொஞ்சிற்
 களிப்பேறவும் அரக்கேற்றிமுடித்தனர். அதனைக்கேட்டோர்கள் யாவரும்யிரு
 ந்தசத்தோஷமடைந்து ஆனந்தமாகி நாயனாரைப்புகழ்ந்து துதித்தனர்.

பின்பு நாயனார் இடைக்காடரும் ஓளவையும் மற்றவர்களுஞ் சூழ்ந்து
 வரப் பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தின் கண்ணுள்ள சங்கப்பலகையின்கண்
 தயிழ்க் கரசராக வீற்றிருக்கின்றவர்களும் தவத்திலும் ஞானத்திலும் செத்
 தயிழ் வாக்கிலும் அமைந்த பெரியோராகிய திருவாதவூரென்னும் மாணிக்க
 வாசக சுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருக்கோவையார் நாநூற்றுக்கும் தூறு
 குற்றம் கூறினவர்களும் சொக்கலிங்கசுவாமி தமதன்பனாகிய தருமியென்
 னும் பிராமணனுக்குப் பொற்கிழி கொடுத்தற் பொருட்டு அருளிச்செய்த
 கொக்குதே ரென்னும் பாடலைக் குற்றக்கூறச் சோமசுந்தானே வித்வானு
 யெழுந்தருளிவர நெற்றிக் கண்காட்டிலும் குற்றம் குற்றமே யென்று கூறின

வர்களும் மற்றப்புவர்கள் பாடிய பாடலையெல்லாங்கொன்னாயிட்டு அகஸ்தியரையும் வெற்றி கொள்ளத்தக்க விலக்கண விலக்கிய வாராச்சியுள்ளவர் கருமாகிய நற்றீரராதிப் புலவர்களுடைய தைரியமும் தருக்கும் புத்தியும் கலங்கிச் சோர்வடையும்படி ஆட்டுக் கூட்டத்திற் புலி புருந்தாற் போலவும், அராக்கூட்டத்தில் கருட னடைந்தாற் போலவும், யானைக்கூட்டத்தில் சிங்க வேறு சென்றாற் போலவும், மூங்கில் வணத்திற்றீப்பற்றியது போலவும், அவர்களிடத்திற் சென்று அவர்கள் தம்மை வினாவின அசதி வினாவிற்கெல்லாஞ் செந்தமிழ்ப் பாவா லுத்தராக் கொடுத்தார்.

பின்பு சங்கத்தார் நாயனாரைநோக்கி, உள்ளுவரே நீர் பாடிய குறளை நான்கள் ஒப்புக்கொள்ளுவதற்கு ஐயமொன்றுளது-அஃதியாதெனின் நான்களிருக்கு மிந்தப் பலகை தென்னிய செந்தமிழ் தூலைக்கண்டாலிடங்கொடுக்கு மாதலால், அது ஒப்புக்கொள்ளுமாகில் எங்களுக்கெல்லாஞ் சம்மதி என்று சொல்ல, அவ்வாறே நாயனார் நம்மா லருளிச்செய்யப்பட்ட திருக்குறள்

கஉ திருவள்ளுவநாயனார் சரித்திரம்.

முறையை அச்சங்கப்பலகைமீது வைத்தார். உடனே அப்பலகை தன்னிடத்திருந்த சங்கத்தார் யாவரும் பொற்றாமரையில் விழும்படி தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திருக்குறட் புத்தகத்தி னளவாய்ச் சுருங்கி அதற்குமாத்திர மிடங்கொடுக்கக் கண்டவர்கள் யாவரும் களிகூர்ந்தனர். அவருட்சிலர் இது தெய்வீகமாகிய வேத மென்றுஞ், சிலர் அங்கங்களென்றுஞ், சிலர் ஞானது லென்றுஞ், சிலர் ஆகமமென்றுஞ், சிலர் புராணங்களென்றுஞ், சிலர் வாலி பர் மதநாமமென்றுந் தத்தமக்குத் தோன்றியவாறே சொல்லித் துதித்தனர். அன்றியும் அனேக விசேஷமான தெலுங்காதி சாஸ்திரங்களும் கிரந்த முதலான பாஷைகளி லிருக்கின்ற பல தூல்களும் இத்திருக்குறளினது பாயிரத்தினோர் பாடலின் பொருளுக்கு மொவ்வாதென்றும், இதுவே வித்வான்க ளுடைய பாக்கிய மென்றும், இந்தப் பயன் அனேகமாயிரம் அகஸ்தியர்கள் ஒருருவாகி வந்து பாடப்பட்டதோ வென்றும், பலவித விலக்கண விலக்கி

யங்கட்கும் இஃதங்கத்தை யொக்குமென்றும், விஷ்ணுவானவ ரிவ்வுலகை யிரண்டடியா ளளந்தார். இது எல்வாருளந்தையு மீரடியாலளந்த தென்றும், இது சட்சமயத்துக்கும் பொது னாவென்றும், உட்சமயத்துக்கே யுரிய னாவென்றும், இப்படிக்கல்விமாண்களும் அரசர்களும் மற்றவரும் கொண் டாடித் துதிக்கும்போது பொற்றாமரையில் விழுந்து தடுமாறி வருத்திய புல வர் காற்பத்தொன்பதின்மரும் மிகக் கலங்கிக்கரையேறி நாயனாரையும் திருக் குறளையும் புகழ்த்து துதித்து காற்பத்தொன்பதின்மரும் காற்பத்தொன்பது பாடல் ஆருளிச்செய்தனர். அஃது திருவள்ளுவ மாலையெனப் பெயர்பெரும்.

அச்சங்கத்தாரும் உக்கிரப் பெருவழுதியென்னும் பாண்டியன் முதலா னவர்களும் அத்தந்தம் ஆனந்தமடைந்து வெகு பூசிடம் பண்ணி இந்நூலை அகஸ்தியரும் ஒப்புக்கொளில் நல்லதென்ன விடைபெற்றுப் பொதிய மலைக் குப்போய் அகஸ்தியர் முதலானவர்களைக் கண்டு தாஞ்செய்த நூலைக் காண் பிக்க அவர்கள் அடைந்த சித்தோஷத்தையும் புகழ்ந்த பாடலையும் அந்தள லுஞ் சொல்ல முடியாது. அவ்விடத்தில் கொங்கணசித்தர் வழிபட அவருக் கணுகிரகித்து நாயனார் அவர்களிடத்தில் உத்தரவு பெற்றுத் தாம் முன் போம்போது வழியினேர் படாத ஸ்தலங்களையெல்லாந் தரிசனம் பண் னிக்கொண்டு திருமயிலைக்குச் சமீபமாக வருவதை அப்பதியாரும் ஏலேல சிங்கநுந் கேள்விப்பட்டு எதிர்கொண்டிபோய் அழைத்து வந்தார்கள். அவ ரும் வந்து தமதில்லறத்தில் வாசகி மாதினோடு மிருத்தார்.

இப்படி இருக்கையில் ஒரு பெரியவர் அவரில்லின்கட் சென்று ஸ்வாமீ இல்லறம் பெரிதோ துறவறம் பெரிதோ அடியேனுக் கணுகிரகிக்க வேண் டுமென்று பலநாள் பணிசெய்து காத்திருக்க. நாயனார் அவருக்குத்தரவொன் றுஞ் சொல்லாமல் அவரே அறிந்து போம்படி ஒருநாள் தமது வாசகி யென் னும் மனையாள் கிணற்றில் சலந்துக்கிக்கொண்டிருக்கையில் அழைக்க அந் தம்மாள் பாதி கிணற்றளவினில் தூக்கின குடத்தை அப்படியே நிற்கவிட்டு

திருவள்ளுவநாயனார் சரித்திரம்.

கக்

யந்ததையும், மற்றொருநாள் அந்தம்மாள் நாயனாருக்குப் பழையது பரிமாறி

பிறகையில், நாயனூரைக்கிச்சாதஞ் சுடுகின்றதென அந்தம்மாள் சீக்கிரம் விசறிகொண்டு விசறியுடையும், மற்றொருநாள் கல்ல மத்தியானத்தில் சிறிது பிருளணுகாவிடத்தில் தாம் செய்யும்போது கையிலிருந்த குழல் தவறி வீழ்ந்ததை எடுக்க மனையானே கோக்கித் தீபங்கொண்டுவா வெனக் கொண்டுவந்ததையும் வந்திருந்தவர்கண்டு இப்படிப்பட்ட மனையாள் வாய்க்கில் இல்லறமே பெரியதென்றும் இல்லையேல் துறவறமேபெரிதென்று மெண்ணிக்கொண்டு ஒன்றுக்கேளாமற் போய்விட்டார்.

இப்படி நாயனூர் திருமனையியும் இல்லற நடத்திவருங்காலத்தில் வாசகியம்மாள் மோக்ஷமடையும்போது நாயனூர் திருமுகத்தைப்பார்க்க, நாயனூரும் ஏனென்றார். என்னை மணஞ்செய்தவன்று தேவரீருக்கு யானென்னம் பரிமாறும்போது ஒரு சிறிய பாத்திரத்திற் சலமும் ஊசியும் வையெனக் கட்டளையிட்ட தின்னகாரணமெனத் தெரியவில்லையென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய அதற்கு நாயனூர் அன்னம் புறத்தில் சிதறில் எடுத்துப் பரிசுத்தஞ் செய்வதற் றிகன்று சொல்ல உடனே மோக்ஷமடைந்தனர்.

அப்போது நாயனூர் சொல்லியது.

வேண்பா

அடிசிற்கினியாளே யன்புடை யாளே

படிசொற் றவறாத பாவா—யடிவருடிப்

பின்றாங்கி முன்னெழுந்த பேதையே போதியோ.

வேன்றாங்கு மென்கண்ணிரா.

என்றருளி அந்தம்மாள் திருமேனியைச் சமாதிபண்ணினார். நாயனூர் பின்னும் அனேகநாளிருந்து அநேக மகிமைகள் செய்து ஏலேலசிக்கர் முதலாகிய சீஷர்களுக்கும் பூரண அனுக்கிரகம் பண்ணிப் பின்பு ஏலேலசிக்கரை பழைத்து நமக்குப் பரிபூரண திசை நேரிட்டிருக்கின்றதால் நாம் புரிபூரண யான பின்பு மது தேகத்தைப் புரிசட்டி இழுத்து ஊர்க்குப்புறத்தில் புதரிற் போட்டு விடுமென் றனுக்கிரக்குஞ்செய்து நிஷ்டை கூடிப் பரிபூரணமானவர் போலிருக்கக் கண்டு ஏலேலசிக்கர் பொற் பெட்டியில் வைத்தடக்கம்பண்ண வெத்தனித்ததை அறிந்துடனே நாயனூர் விழித்துப்பார்த்து அப்பா நான் சொன்ன சொல்லைக் கடவாதையென்று அனுக்கிரகித்து உடனே பரிபூரண மானார். ஏலேலசிக்கரும் நாயனூர் கட்டளைப்படி செய்யுமளவில், திருமேனியிற் சிதறிய தணசகலீக்காக முதலானதுக ளருத்திப் பொன்மய மானதைக்

கண்டு பெரிதான ஆச்சரியமடைந்து அவர் திருமேனி யிருந்தவிடத் தாலய
மெடுத்திப் பூசித்து வந்தார்கள்.

திருவள்ளுவநாயனார் சரித்திரம்
முற்றிற்று.

கசு திருவள்ளுவநாயனார் சரித்திரம்.

மேற்படி சரித்திரத்தினுட்பட்ட பாட்டுகள் சொக்கநாதர்,
நருமியென்னும் பிராமணனுக்கு அருளிச்செய்த

திருமுகப்பாசுரம்.

அ க வ ல்

கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீ இயநட்பின்
மயிலியற்
செறியெயிற் றரிவை கூந்தலின்
நறியவு முளவொரீ யறியும்பூவே.

சொக்கநாதர்-நற்கீரரைப் பார்த்துச் சொல்லியது.

வேண்பா.

அங்கந் குலைய வரிவாளி நெய்ப்பூசிப்
பங்கம் படகிரண்டு கால்பரப்பிச்—சங்கதனைக்
கீர்கீ ரெனவறுக்குங் கீரனே வென்கலியை
யாராயு முள்ளத் தவன்.

சொக்கநாதரைப்பார்த்து நற்கீரர்சொல்லியது.

வேண்பா.

சங்கறுப்ப தென்கள்குலஞ் சங்கரனூர்க் கேதுகுலம்
பங்கமறச் சொன்னாற் பழுதாமோ—சங்கை

யரிந்துண்டு வாழ்வோ மரணே நின்போல

இரந்துண்டு வாழ்வ திலை.

சங்கத்தாரை வெல்லவேண்டி ஒளவை ஞானக்குறியாற் கை சைகைகள்
பண்ணி இவை யென்னென்று கேட்கச் சங்கத்தார் சொல்லியது.

வேண்பா.

இவ்வளவு கண்ணினா ளிவ்வளவு சிற்றிடையா
ளிவ்வளவு போன்ற விளமுலையா—ளிவ்வளவாய்க்

கமத் தலைவனையுங் காணாது கன்றினா

ணாமத்தை காட்டுகுறி நன்கு.

இஃது நகுதியான உத்தரவன்றென்று அக்குறிகளுக்கு ஒளவை சொல்
லியது.

திருவள்ளுவநாயனார் சரித்திரம்.

கரு

வேண்பா

ஐய மிடுமி நறநெறியைக் கைப்பிடிமி

ளிவ்வளவே ஊம்மனத்தை யிட்டுண்மின்—றெய்வ

மொருவனே' யென்ன வுணரவல் லீரே

லருவினைகளைந்து மறும்.

இப்படியென்று ஒளவைசொல்லச் சங்கத்தார் நாணமுற்று இவளை வெ
ல்லப்படாதென்று திருவள்ளுவரைப் பார்த்து நீ ரெத்தவூரென்றதற்கு அவர்
சொல்லியது.

வேண்பா.

எந்தவு ரென்றீ ரிருந்தவுர் நீர்கேளீ
 ரந்தவுர்ச் செய்தியறியீரோ—வந்தவுர்
 முப்பாமும் பாழாய் முடிவிலொரு சூனியமா
 யப்பாலும் பாழா யறும்.

என்றிது முதலான ஞானர்த்தமான செய்யுட்களாலவர் வினவியவைக
 ளுக்கெல்லா முத்தரவுசொல்ல, இவரையும் வெல்ல தரிதென்று இடைக்கா
 -ருடனே பேச, அவர் சொல்லியது.

வேண்பா.

ஆற்றங் கரையி னருகிருந்த மாமரத்திற்
 காக்கை யிருந்து கஃகஃகென்னக்—காக்கைதனை
 பெய்யக்கோ வில்லாம விச்சிச் செனவெய்தான்
 வையக்கோ னார்தன் மகன்.

இதுபோன்ற அகேகஞ் செய்யுட்களை அவர்களாலெழுதப் படாமலும்
 கற்றுக் கொள்ளப்படாமலுஞ் சொல்ல நாணித் தோற்படைந்தார்கள்.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடிவாழ்க.

திருக்குறளின்
 சிறப்புப்பாயிரமாகிய

திருவள்ளுவமலை.

அசாரீரி.

திருத்தகு தெய்வத் திருவள் ளுவரோ
 மருத்தகு நற்பலகை யொக்க—விருக்க
 வருத்திர சன்ம ரெனவுரைத்து வானி
 லொருக்கவோ வென்றதோர் சொல்.

(இ ள்.) திரு-அருட்செல்வத்தையும், தகுதெய்வம்' அதற்குத்) தக்க தெய்வத்தன்மையும் உடைய, திருவள்ளுவரோடு - திருவள்ளுவருடன், உருத்தகு நற்பலகை - (அவரிருத்தற்குத்தனது) உருவத்தினாலே தக்கநல்ல சங்கப்பலகையிடத்து, உருத்திரசன்மர் ஒக்கவீருக்க வெனவுரைத்து - (சமானராயிருக்கக்கடவரென்றுசொல்லி) வானில்-ஆகாயத்திலிருந்து, ஒருக்க - (அவ்விடத்துள்ள புலவர் கருத்தையெல்லாம்) ஒற்றுமைசெய்யும்படி, ஓர் சொல்-ஒரு வாக்கியம், ஓ வென்றது - ஓ வென்று இறைந்தெழுந்தது. எ-று.*

அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வமாதலின் திருவென்றதற்கு அப்பொரு ளுரைக்கப்பட்டது. தெய்வத்தன்மை-தெய்வத்தி னவதாரமாய்வினக்குகை, தெய்வத்தன்மை யில்லார்க்கு அருளுதையினும், அதனாலே பெரும்பயன் வினையாமையின் தகுதி சொல்லப்பட்டது, திருவள்ளுவரென்னும்பெயருள் திருவென்பது - உயர்வையும், வள்ளுவரென்பது-வண்மையையுடைய ரென்பதையும், விளக்கிநின்றனவாதலின், அதுவேதக்கில் இலை; மறை காய்கள்போற் பலவிடங்களிலு மறைந்து வெளிப்படாதிருந்த மெய்ப்பொருள் களையெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தாருக்குக் கொடுத்தருள் செய்தவரென்னுங் காரணம்பற்றிவந்த பெயராயிற்று. வள்-முதனிலை. அர் - இறுதிநிலை. உ-சாரியை. அம் முதனிலைக்குப்பொருள். ஈகை உருத்திரசன்மர்-உருத்திரனால் சன்மத்தை அடைந்தவரென விரியும். அவர் முருகக்கடவுளது திருவவதாரமாய் வணிகர் மரபிற்கேன்றிய மூங்கைப்பிள்ளையார். அசாரீரி அருவமாயெங்குநிறைந்துள்ள முதற்கெய்வம். அரங்கேற்றத் தொடங்கிய காலத்துத் தெய்வப் புலவரோடு ஒப்பாயிருந்து சேட்டதற்குத் தகுதியுடையோர் யாரெனயாவரும் யெண்ணமுற்று நின்றவழி இவ்வசாரீரி வாக்கியம்பிறந்தது என்ற தெனப் படர்க்கை வினையாகக்கூறலால், அவ்விடத்து நின்றகேட்ட புலவர்களில் ஒருவர் அதனை இங்ஙனம் பாடலாகச் செய்தனரென்றதிக. (எ)

திருவள்ளுவமாலிலை.

நாமகள்.

நாடா முதலான் மறைநான் முகனாழிற்
பாடா விடைபாரதம் பகர்ந்தேன்—கூடாரை
யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலவேன் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு.

(இ-ள்.) கூடாரை யெள்ளியவென்றி யிலங்கிலவேன்மாற (பகைவரை
ப்புறங்கொடுக்கச்செய்து) இசுழ்ந்த வெற்றியை யுண்டாக்கி விளக்காநின்ற
தகட்டு வடிவாயுள்ள வேத்படையையுடைய பாண்டியராஜனே, நாடா (உல
கத்தார் விதிவிலக்குகளை அறிந்து உய்யும்வழியை) நாடி, முதல்-படைப்புக்கா
லத்திலே, நான்முதலாவில் - பிரமனது காவிலிருந்து, நான்மறைபடா (இரு
க்குமுதலாகிய நான்குவேதங்களையும் பாடி, இடை இதற்கும் அதற்கும்) நடு
வான காலத்திலே, பாரதம் பகர்ந்தேன் - பாரதமாகிய வேதத்தைச் சொல்லி
னேன், பின் (அதற்குப்) பிற்பட்ட இக்காலத்திலே, என்வாக்கு-என்னுடைய
வாக்கு, வள்ளுவன்வாயது (திருக்குறளாகிய வேதத்தைச் சொல்லி) வள்ளு
வன் வாயின்கண்ணதாயிற்று, எ-று. * வேதமும் சந்தோருபமாகையால்,
படாவென்றான். தன்கணவனாகவின்நான் முகனாவிவருந்தென்றும், அவனவ
நாரமாதவின், வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கென்றற்கூறினான். பாரதம் வியா
சாரைக்கொண்டு சொல்லப்பட்டது இதனால் நான்மறை பூர்வவேதமும் பார
தம் மத்தியவேதமும், திருக்குறள் உத்தரவேதமும் என்றதாயிற்று. பூர்வவே
தம் பின் வியாசராலே நான்காக வகுக்கப்பட்டமைபற்றி நான்மறை யெனப்
பட்டது. அன்றி நானெனப்பிரித்து எழுவாயாக்கினுமாம். வேதம் மூவகைத்
தென்பதால், இவற்றது தோற்றமுறையால், இஃது வாகிய பிரமாணத்
திற் சிறப்புடைத் தென்பதவும சொல்லியபடி. (உ.)

இறையனார்.

என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லுகிணு
நின்றலர்ந்து தேன்பினுற்று நீர்மையதாய்க்—குன்றாத
செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் ரெய்வத் திருமலர்போன்
மண்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்.

(இ-ள்.) மண்புலவன் வள்ளுவன் வாய்ச்சொல்-புலவர்க் கரசனாகிய வன்

ருவன் வாயிற் பிறந்த திருக்குறளானது, என்றும் யாணர்புலராது-எக்காலத்
 தர் தன்னழகு கெடாமல், நாட்செல்லுகினு நின்றலர்ந்த - கெடுக்காலத்
 கழியினும் நிலைபெற்று மலர்ந்த, தேன்பிலிற்றுநீர்மையதாய்-தேனைச் சொரி
 வின்ற குணமுடையதாய் (விளங்குமாதலால்; குன்றாத செந்தளிர்க் கற்பகத்
 தின்-குறைவுபடாத செய்யுதளிர்களை யுடைய கற்பகத்தினது, தெய்வத் திரு

3

321 திருவள்ளுவமாலையே.

மலர்போன் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய உயர்வாகிய மலர்போலும், எ-று.
 * திருக்குறளுக்கு அழகுசொன்முடிபு பொருண்முடிபின் குணங்களும். அவ
 ிதல்-எங்கும் பரவுதலும். தேன்பிலிற்றல்-இருமை இன்பங்களும் விளைத்த
 லார் ஆம். சொல்-ஆகுபெயர். இறையனார் கடவுளாதலின் - இனி இதிற் சிற
 ப்ப தொன்றளதாவ தின்றென்னுந் துணிவுதோன்ற என்றுமென்றும், பின்
 னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு நாட்செல்கினு நின்றென்றும். வாழ்த்துப் பொ
 ருள்பட இவ்வாருகநீனார். இது அழியாது நின்று பெருகிப் பயன்படுமாறு
 சொல்லியபடி. (௩)

உக்கிரப் பெருவழுதியார்.

நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்முகத்தோன்
 றான்மறைந்து வள்ளுவனாய்த் தந்துரைத்த—நான்முறையை
 வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துக நன்னெஞ்சஞ்
 சிந்திக்க கேட்க செவி.

(இ-ள்.) வள்ளுவனாய் - திருவள்ளுவனாய், தான்மறைந்து - தனது திரு
 மேனியை மறைத்து, நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை - நான்கு வேதங்களி
 னுண்மைப்பொருளை, தந்து (இவ்வுலகதநிலே) கொணர்ந்து, முப்பொருளா
 (அறம்பொருளின்பமென்னு) முப்பாற்பொருளதாக, நான்முகத்தோன் பிரம
 னால், உரைத்த - திருவாய்மலர்ந்த, நூல்-நூலினது, முறையை-புத்தகத்தை,
 சென்னிவந்திக்க - எனதுதலையானது தொழக்கடவது, வாய்வாழ்த்துக-வா
 யானது வாழ்த்தக்கடவது, நன்னெஞ்சஞ் சிந்திக்க-நல்ல மனமானது நினை
 க்கக்கடவது, செவிகேட்க-காதுகளானவை கேட்கக்கடவன, எ-று. * முப்
 பொருள்-ஆகுபெயர். இவ்வேதப்பொருள் ஆதியிலே வேதஞ்சொல்லியோளு
 லேயே சொல்லப்பட்டமையால், உலகத்துச் சமயாசாரியர்களாலும் பிறரா

லும் ஒன்றற்கொன்று மாறாகக் கொள்ளப்பட்ட பொருள்கள் போல்வ தன்றென்பது தோன்றமெய்ப்பொருளென்றார். கலையுணர்புலைமையிற்றலைமையோலாகி, விதிமுறை வழாது முதுநிலம் புரக்கும். பெருந்தகையுக்கிரப் பெழுவமுதியென்னுந், தன்னிகரில்லா மன்னவர் பெருமான். தான் மேற்கொண்ட சிறப்பைப் பலரும் அறிந்து மேற்கொள்ள இவ்வாறு வழிபாடு கூறினான். மன்னனெப்படி மன்னுயி ரப்படியாதவின் இப்புத்தகத்தை முன்னே பூசித்து மெய்மொழி மணக்களால் வணக்கஞ்செய்து பின் கேட்கவேண்டுமென்ற சொல்லியபடி.

(ச)

கபிலர்.

தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் ண்ட
பனையளவு காட்டும் படித்தான்—மனையளகு
வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பா விரி.

திருவள்ளுவமாலே.

க்க

(இ-ள்.) மனையளகு வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட-மனையில் வளர்க்கப்படு
லின்ற பறவைப்பேடுகள் உலக்கைப்பாட்டால் கண்ணுறங்குகின்ற வளம்பொ
நந்திய காட்டையுடைய அரசனே, வள்ளுவனார் வெள்ளைக் குறட்பாவிரி -
திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட குறள் வெண்பா, (மிகப் பெரியபொ
நனாத்) தன்னுட்கொண்டு காட்டுதல், தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் -
இனையிரிசியினளவுக்கும், போதாத சிறிய புல்வினது துனியின்கணுள்ள பனி
ரீரானது, நீண்ட பனையளவு காட்டும் படித்து - உயர்ந்த பனையினளவான
அதன் சாயுதத் தன்னுட்கொண்டு காட்டும் குணம்போலுள்ள குணத்தையு
கூடத்து, எ-று. * பனை-ஆகுபெயர், ஆல்-அகை. பறவை-கிளி முதலியவை.
உலக்கைப்பாட்டு-மகளிர் பரிமளப்பொடி இடிக்கின்றபோது பாடும்பாட்டு.
விரி விரித்தல். எப்படி மிகச்சிறிய பனித்துளியிலே மிகப்பெரிய பனைமரத்

தின் சாயை, அடங்கி விளங்குகின்றதோ அப்படியே மிகச்சிறிய இக்குறள்
வெண்பாவில் மிகப்பெரிய பொருள் அடங்கி விளங்குகின்ற தென்பதாம்.
இது சுருங்கியிருந்தும் விரிவான பொருளை விளக்குமாறு சொல்லியபடி.
இது முதலியன சங்கத்துப் புலவராலே பாடப்பட்டன. (இ)

பரணர்.

மாலுக் குறளாய்வளர்ந்திரண்டு மாணடியான்
ஞால முழுது நயந்தளந்தான்—வாலறிவின்
வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண் பாவடியால் வையத்தா
ருள்ளுவவெல் லாமளந்தா ரோர்ந்து.

(இ-ள்.) மாலும்-திருமாலும், குறளாய் - குறளாய்ப் பிறத்து, வளர்ந்து,
இரண்டு மாணடியால்-இரண்டு பெரிய அடிகளால், ஞாலமுழுதும்-உலகமனை
த்தையும், நயந்து-விரும்பி, அளந்தான்-அளவிட்டான், வாலறிவின் வள்ளு
வரும்-வெய்யறிவினையுடைய திருவள்ளுவரும், தங்குறள் வெண்பா வடியால்
தம்மின்றுத் தோன்றி அந்நிலைநிதின்ற வெண்பாக்குறளின் இரண்டு சிறிய
அடிகளால் வையத்தாருள்ளுவ வெல்லாம்-அவ்விலக மனைத்தினு முள்ளோ
ரால், நினைக்கப்பட்ட வற்றையெல்லாம், ஒர்ந்து-ஆராய்ந்து, அளந்தார் -
அளந்தார், எ-று * உம்மை யிரண்டு முறையே தேவீற் பெரியோனாகியவெ
ன்றும், மனிதனிற் சிறியராய்க் காணப்பட்ட வென்றும், பொருள் படநின்
றன உபமானத்திலே வளர்தலும் பெருமையும் சொல்லுதலால், உபமையத்
திலே அவற்றிற்கு முறணாகிய நிலைநின்றலும், சிறுமையும்வருவிக்கப்பட்டன
மாலுக்கு தானே குறளாதலும், பின்பு அந்நிலை நில்லாது வளர்தலும் பேசடி
களால் அளவுபட்ட உலகத்தை யளத்தலும், திருவள்ளுவருக்குத் தம்மினின்
றுக்குறளை உண்டாக்குதலும், அது தன்னிலை நின்றலும், அதன் சிற்றடிகளால்
அளவுபடாத நினைப்பின் விடயக்களை அளத்தலும் சொல்லப்படுதலாலும், வே
ற்றுமையறிக. நினைக்கப்பட்டனவெல்லாம் இசனகத்து அளவு செய்யப்பட
டமை சொல்லியபடி. (ஈ)

உம.

திருவள்ளுவமார்.

நக்ரோர்.

தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா
வானு வறமுதலா வந்நான்கு—மேனோசுக்
கூழி னுரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும்
வாழியுல கென்னாற்று மற்று.

(இ-ள்.) தானே-தானே, முழுதுணர்ந்து (வேதப்பொரு) ளினத்தையு
மறிந்து, தண்டமிழின்-தண்ணிய தமிழின்கண், வெண்குறளால்-குறள்வெண்
பாக்களால், ஆனுவறமுதலா வந்நான்கும்-விட்டு நீங்குதல் கூடாத அற முத
லாகிய அந்நான்கு பொருள்களையும், ஏனோசுக்கு-அவற்றை யறியாதவர்களு
க்கு (அவர் எளிதினறிய) ஊழின் முறையால் உரைத்தாற்கும் சொல்லி யரு
ளிய திருவள்ளுவருக்கும், ஒண்ணீர் முகிலுக்கும்-ஒள்ளிய நீரைத்தந்தமேகத்
தாக்கும், உலகு-இவ்வுலகமானது, மற்றென்னாற்றும்-எதிர்நன்றியாது செய்
யும் செய்க்கிடத்தது ஒன்றும் இல்லை வாழி-அவரும் அதுவும் வாழ்க, எ-று.
* ஆனுவை-நீங்காமை தானே முழுதுணர்ந் தெனவே ஆசாரியாரிருந்து
பிரரறிவிக்க அறிந்தில தென்றதாயிற்று. முழுதுமென்னு மும்மைதொக்கது
ஒன்மை இனிமேல் நின்றது, முறை-தூவின் முப்பொருள்களின் கிடக்கை
யொழுங்கு காயனார் கொடைச்சிறப்பு சொல்லியபடி. (எ)

மா மூ ல னா ர்.

அறம்பொரு ளின்பம் வீடென்னு மந்நான்கின்
றிறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை—மறந்தேயும்
வள்ளுவ னென்பானோர் பேதையவன் வாய்ச்சொற்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

(இ-ள்.) அறம்பொரு ளின்பம் வீடென்னு மந்நான்கும் - அறமுதலாகச்
சொல்லப்பட்ட அவ்வேதப் பொருள்களாகிய கான்கினது, திறம் - உறுபாட்
டையும், தெரிந்து-அறிந்து, செப்பிய (உலகத்தார்க்குச்) சொல்லிய தேவை-
தேவனை, மறந்தேயும்-மறந்தாயினும், வள்ளுவனென்பான் (ஒரு மனிதனை
உட்கொண்டு) வள்ளுவனென்று சொல்லுதற்கு ஒருவனுள்ளாயின், அவன்-
அவன், பேதை-அறிவில்லாதவனாவன், அவன் வாய்ச்சொல்-அடினது வாயி

நூற்றந்த அச்சொல்லு, அறிவுடையார்-விவேகமுடையார், கொள்ளார்கொள்
 னார்கள், எ-று. * அந்முதலியவற்றின் உறுபாடு-அவற்றினது தொகைவகை
 விரிகள். மறந்தேயு மென்றதனால் நினைப்புடன் சொல்லுவோன் பேதையிற்
 பேதையா மென்றதாயிற்று, முன்னும் பின்னும் பாட்டுகளில் இப்பெயர்
 தெய்வத் தன்மையைச் குறிப்பிக்கும்படி நன்கு மதித்து உயர்த்திச்சொல்வ
 ப்பதெலால், ஒருமனிதனாக வுட்கொண்டென்பதுவருவிக்கப்பட்டது. அந்நி

இருவள்ளுவமால்.

உக

விக்குறிப்பினாலே சாதி இழிவு தேர்ந்த வள்ளுவனென்பா னெனினும்மை
 மும். இக் குறிப்பொலியை உடனாலார் காருகாமென்பர். தெய்வப்புலவரை
 அவமதிப்பினிழிவுச்சொல்லியபடி. (அ)

க ல் ல ா ட ர்.

ஒன்றே பொருளென்னின் வேறென்ப வேறென்னி
 னன்றென்பவாறு சமயத்தார்—நன்றென்ன
 வெப்பா லவரு மியைபலே உள்ளுவரை
 முப்பான் மொழிந்த மொழி.

(இ-ள்.) ஆறுசமயத்தார்-அறுவகை மதத்தோரும், ஒன்றே பொருளென்
 னின் (ஒருமதத்தார் தமதுதாலிலே உலகமும்உயிரும் கடவுளுமாகிய) பொரு
 ள்கள் ஒன்றேயென்றுநாட்டுவராயின், வேறென்ப (மற்றொரு மதத்தோர் தம
 துதாலிலே அதனைமறுத்து அவை) வேறுமென்று நாட்டுவர், வேறென்னின்
 அப்படி) வேறென்றுநாட்டின், அன்றென்ப-பின்னொருமதத்தோர், அதனை-
 அன்றென்றமறுப்பார் (ஆதலால் சமயநூல்களெல்லாம் இவ்வாறு மறுக்கப்படு

(என்றன) வள்ளுவனார் முப்பான்மொழிந்த மொழி திருவள்ளுவராலேமுப்பா
 ளாகச் சொல்லப்பட்டதூலை, நன்றென்ன நன்றென்றுகொள்ளுவதற்கு, எப்
 ளாவதும் - எவ்வகைப்பட்ட பகுதியோரும், இயைப - உடன்படுவார், எ-று.
 மொழிஆகுபெயர். ஆறாமதமாவன: வியாசமதம்; சையினிமதம், பதஞ்சலி
 மதம், சபிலமதம், சனூதமதம், அக்பாதமதம்அன்றிச் சைவவணைவமுதலிய
 மற்றைக்கூறினுமாம், எச்சமையத்தாரு மென்றது - எப்பாவலகுமென்றத
 னால், வேதத்துக்கு உட்பட்டசமயத்தாரேயன்றிப் புறப்பட்டசைனம், பெண்த
 மம், சார்வாகம் முதலிய மதத்தாரும், பலவகைப்பட்டசாதியாரும், தேயத்தா
 ரும், காலத்தாரும், பிறரும் தழுவுப்படுதலறிச இதுவேபொதுவேதமென்றபடி.

சீத்தலைச் சாத்தனார்.

மும்மலையு முந்நாடு முந்நதியு முப்பதியு
 மும்முரசு முத்தமிழு முக்கொடியு—மும்மாவும்
 தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றுரன்றோ
 பாமுறைதேர் வள்ளுவர்முப் பால்.

(இ-ள்.) வள்ளுவர் - திருவள்ளுவரது, பாமுறைதேர் முப்பால் - பாக்
 ளின் (முன்பின்) முறைதெரிதற் கிடனாகிய திருக்குறளானது, மும்மலையும்,
 கொல்லிமலை, கோரிமலை, பொதியமலை எனப்படுகின்ற மூன்று மலைகளையும்,
 முந்நாடும்(குடநாடு, புளநாடு, தென்னாடுஎனப்படுகின்ற மூன்றுகாடுகளையும்,
 முன்னதியும் பொருளைநதிகாவிரிநதி வையநதி எனப்படுகின்ற) மூன்று நதி
 களையும், முப்பதியும் (சருபூர், உறைபூர், மதுரையெனப்படுகின்ற) மூன்று

உஉ திருவள்ளுவமாலீல்.

பதிகளையும், மும்முரசும் (மஞ்சலமுரசு, வெற்றிமுரசு, கொடைமுரசு எனப்
 படுகின்றமூன்று முரசுகளையும், முத்தமிழும் (இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நா
 டகத்தமிழ் எனப்படுகின்ற மூன்றுதமிழ்களையும், முக்கொடியும் (விற்கொடி
 புலிக் கொடி, மீனக் கொடிஎனப்படுகின்ற) மூன்றுகொடிகளையும் மும்மாவும்
 (கனவட்டம், பாடலம், கோரம் எனப்படுகின்ற மூன்று குதிரைகளையும் தா
 முடைய மன்னர்-தாமுறையேயுடைய (சேர, சோழ, பாண்டியர் எனப்படுகி

ன்ற மூவரசருடையவும், தடமுடிமேல்-பெரிய முடிகளின்மேலே கொள்ளப்
பட்ட, தாரன்றே-மாலைன்றே, எ-று. * அன்றேவென்றது - பலரறிதேத்
தம். முப்பால்-ஆகுபெயர் மும்முரசும் முத்தயிழும் அம்மூவரசர்க்கும் பொது
மையவாயினும் இம்முறையுரிமை அவர் குடிமரபிற் கியைந்தனபோலும், அர
சர் மூவரும் மேற்கொண்ட சிறப்புச் சொல்லியபடி. (க0)

மருத்துவன் ருமோதரனார்.

சீர்திரீர்க்கண்டந் தெரிசுக்குத் தேனளாய்
மோந்தபின் யார்க்குந் தலைக்குத்தில்—காந்தி
மலைக்குத்து மால்யாணை வள்ளுவர் முப்பாலாற்
றலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

(இ-ள்.) காந்திமலைக்குத்து மால்யாணை (தன்பகையென்) வெகுண்டமலை
யைக் குத்துகின்றபெரிய களிற்போலுள்ள வரசனே, சீர்திரீர்க் கண்டம்-சீர்
திரீர்ச் சருக்கரையையும், தெரிசுகரு-சிறைக்கப்பட்டசக்கையும், தேனளாய்-
தேனெடுகலந்து, மோந்தபின் - மோந்தபின்பு, அதனால் - யார்க்கு (தலைக்
குத்துடையோர்) யாவருக்கும், தலைக்குத்து - தலையடி, இல்-இல்லையாகும்,
வள்ளுவர் முப்பாலால் - திருவள்ளுவர் குறளால், சாத்தற்கு - சீத்த
லைச் சாத்தனார்க்கு, தலைக்குத்து - தலையடி, தீர்வு - இல்லையாயிற்று, எ-று.
* யாணைபோல்பவனை யானையெனலால்-ஆகுபெயர் முன்கேட்கப்பட்ட தூல்
களிலெல்லாம் பலசொற்குற்றங்களும், பொருட்குற்றங்களும் கண்டு பொரு
மல்தலையில் அறைந்துகொண்டு வந்தமையால், புண்ட்டெக்குத்தல் உண்டாயி
ருத்தது. இதன் கண் ஓர் குற்றமும் காணப்பெறாமையால், அது நீக்கிற்றெ
ன்க. எப்படி அம்முன்று சரக்கும் அதற்கு மருந்தாமோ, அப்படியே யிதற்கு
இம்முன்று பாலும் மருந்தாயின வென்பதாம் தீர்வென்னுட்தொழிற்பெயர் -
முற்றுப்பொருளில் வந்தது. இதன் குற்றமற்று விளங்குகை சொல்லியபடி.

நாகன்றேவனார்.

தாளார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை
வேனா தொழிதல் ஈயப்பன்று—வாளாதா
மப்பா லொருபாவை யாய்ப்பவோ—வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழி மூழ்குவார்.

திருவள்ளுவமலை.

(இ-ள்.) தாளார் மலர்ப்பொய்கை-நாளத்தோடு பொருந்திய தாமரை மலர்க்கையுடைய, ஒருகுளத்த - நீரின் கண்ணை; குடைவார்-மூழ்குவோர், தண்ணீரை (வேறு) தண்ணீரை, வேளாதொழிதல்-விரும்பாதொழிதல், வியப்பன்று - வியப்பச் செய்வதென்று. வள்ளுவர்முப்பான்மொழி-திருவள்ளுவரது முப்பால்கையுடைய நூலின்கண்ணே, மூழ்குவார்-மூழ்குவோர், தாம்-தாம், வாலா - வீணாக அப்பால் - அப்பால், ஒரு பாலை - ஒரு தலை, ஆய்பவோ - விரும்புவாரோ (விரும்பார் ஆதலின் இதிலே வியப்பைச் செய்வதாம்) எ-று. * தாளார் மலரெனலால் - தாமரைமலரெனப்பட்டது, வியப்பச் செய்வதை-வியப்பென்றார். மூழ்குதல் இங்கே கருத்த முழுதும் அழுந்தி நின்றன்மேனின்றது, மொழி - ஆகுபெயர்: ஓகாரம் - எதிர்மறை விரும்புதலாகிய காரணத்தை ஆய்பவோ வெனக்காரியமாக உபசரித்தார். அது வியப்பன்றென்மையாலே - இது வியப்பென்றதாயிற்று. உயர்வான பொருள் பெற்றோர்க்கு அதினிழிவான பொருளையும் பெறவிரும்புதல் இயல்பாயிருக்க, குளிர்ச்சி, இன்சுவை, நறுமணமுதலிய குணங்களாலே சிறந்த ஒரு தாமரைக்குளத்துநீரைப் பெற்றோர்க்கு அதனொற்றினே அவமதிபெற்று வேறு தண்ணீரைப்பெற விரும்பாமை வியப்பைச் செய்வதாயிற்று. ஆயினும் இதுகாறும் ஒரு தலைக் கற்றோர்களுக்கு வேறு தலைக்கற்க விரும்புகலன்றி விரும்பாமையல்லாதிருக்க, இப்போது உளநாதலின் - இதுவே பெருவியப்பைச் செய்வதென்றதாயிற்று. இதனால் இந்நூலகத்து எந்நூற்பொருளும் அடங்கியிருக்கின்றமை குறிப்பிக்கப்பட்டது. பலநூல்களையும் கற்க விரும்புவோர்க்கு இதுவொன்றே அமைதல் சொல்லியபடி. (கஉ)

அரிசிற்சிழார்

பரந்த பொருளெல்லாம் பாரறிய வேறு

தெறிந்து திறந்தோன்றுஞ் சேரச்—சுருங்கிய

சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளங்கச் சொல்லுதலால்

வல்லாரார் வள்ளுவரல்லால்

(இ-ள்.) பரந்த பொருளெல்லாம் (வேதத்திலே) ஒன்றோடொன்று மயங்கிநின்ற நால்வகைப் பொருள்களையும், பாரறிய-இப்பூவியிலுள்ளோர் அறிதற்பொருட்டு, வேறுதெறிந்து - வேறுகப்பிரித்து, திஉந்தோறுஞ்சேர (அது அது தனது தனது) வகையோடு சேரும்படி, சுருங்கிய சொல்லால்-சுருக்கமான சொல்லாலே, பொருள்விளங்க - பொருள்விளங்க, விரித்துச்சொல்லு

தல்-விரியும்படி வைத்துச்சொல்லுதல், வல்லார் - வல்லவர்கள் வள்ளுவரல்
 வால் - திருவள்ளுவரல்லாயல். ஆர்-ஒருவரும் இல்லை, எ-று, * பார் - ஆகு
 பெயர். திறம்-அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு. சுருக்கச்சொல்லல் விளக்க
 வைத்தன் முதலிய அழகுகள் எப்படி இவரால் அமைக்கப் பட்டனவோ அப்
 படிபிறரால் அமைக்கப்படுதல் கூடாமை காட்டிப்பதாயிற்று. நூலுக்கும் நாய
 னூர்க்கும் தகுதिसொல்லியபடி. (கக)

உச

திருவள்ளுவமாலீல.

பொன்முடியார்.

காணின்ற தொங்கலாய் காசிபனார் தந்ததுமுன்
 கூனின் நளர்ந்த குறளென்ப—நூன்முறையான்
 வானின்று மண்ணின் நளர்ந்ததே வள்ளுவனார்
 தானின் நளர்ந்த குறள்.

(இ-ள்.) காணின்றதொங்கலாய் - மணந்தக்கப்பெற்ற மாலையையுடைய
 பாண்டியராஜனே, முன்-முன், காசிபனார் தந்தது-காசிபனாராலேதரப்பட்ட
 குறளை, கூனின் று - மண்ணின்கண்ணேரின்று, அளந்த(உலகத்தை) அளந்த,
 குறளென்ப - குறளென்று சொல்லுவர், தானின்று - தாம் (இங்கே) எழுத்த
 ருளி, வள்ளுவனா ரளந்தகுறள் - திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட குறள், நூன்
 முறையான் - நூலின் முறையோடுகூடி, வானின்று - விண்ணின் கண்ணே
 ரின்றும், மண்ணின் றும்-மண்ணின்கண்ணே ரின்றும், அளந்தது உலகத்தை)
 அளந்தது, எ-று. * கு-கூ என ரீண்டது. ஆணுருபு - ஒவெருபின்பொருளில்
 வந்தது. அக்குறள் வஞ்சித்துப் பெற்றளத்தலால், நூன்முறையோடு கூடா
 தாயிற்று இக்குறளுக்கு ஒலிவடிவும் வரிவடிவுமென இரண்டு வடிவுண்மை
 யால், ஒலிவடிவுக்கிடம் வானாதலின் வானின்றென்றும், வரிவடிவுக்கிடம் ம
 ண்ணாதலின் மண்ணின்றென்றும்கூறினார். இக்குறளுக்கு நூன்முறையோடு
 கூடலும்வானிற்றலும் மிகுத்துச்சொல்லி வேற்றுமைசெய்யப்பட்டது. முன்
 மாலுமென்பாட்டிலே நாயனூர்க்கும்மாலுக்கும், இப்பாட்டிலே திருக்குறளுக்
 கும் மாலவதாரக்குறளுக்கும்ஒப்புமை குறித்துச்சொல்லலால். வேறுபாடாம்.
 உலகத்துப்பொருளெல்லாம் இஃது அளத்தற் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (கச)

கோதமனார்.

ஆற்ற லழியுமென் றந்தணர்கா ணன் 168
 போற்றி யுரைத்தேட்டின் புறத்தெழுதா—ரேட்டெழுதி
 வல்லாறும் வல்லாரும் வள்ளுவனார் முப்பாலைச்
 சொல்லிடினு மாற்றல்சோர் வின்று.

(இ-ள்.) அந்தணர்கள் - அந்தணர்கள், நான்மறையும்நான்ருவேதங்கள்
 யும், உரைத்து - வாய்ப்பாடமாக, போற்றி காப்பாற்றி, ஆற்றலழியு மென்று
 (எட்டின்சண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் ஒதுவராதலின் இவற்றின்)
 வலிமைருறையுமென்று, எட்டின் புறத்து - எட்டின்சண், எழுதார் எழுதார்
 கள், வள்ளுவனார் முப்பாலை திருவள்ளுவரதுதிருக்குறளை. எட்டெழுதி-எட்
 டின்கணெழுதிவைத்து, வல்லாறும்-வலியுடைபவரும், வல்லாரும்-வலியில்
 லாரும், சொல்லிடினும் - ஒதினும், ஆற்றல்சோர்வின்று - வலிமைருறைத
 லில்லை, எ-று. * அவ்வேதத்துக்கு உதார்த்தம் அனுதார்த்தம் எனப்பட்ட கரம்

திருவள்ளுவமாலை.

உரு

களின் வழுவாமவோதல் வேண்டுமென்னும் விதியுளதாதலின், அதற்குத்தரு
 தியுடைய அந்தணரே அதிகாரிகளாயினார். இதற்கு அஃதில்லாமையால், யா
 வரும் அதிகாரிகளாவரென்றறிக. சொல்லிடினுமென்றகனல், பொருளுண
 ர்ச்சிக்கும் இதற்கும் வலிமைவேண்டு மென்பது பெறப்பட்டது, ஆற்றல்-
 சொற்செறிவின்றிட்பம் இவ்வனம் கூறவே, அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணே
 தலைமையுடைத் தென்பதாடம் இவ்வேதம் பொருனின்கண்ணே தலைமையு
 டைத்தென்பதாடம் பெறப்பட்டன. ஒதப்படுதலில் அவ்வேதத்தினும் இது
 நிறப்புடைமை சொல்லியபடி. (கடு)

நத்தத்தனார்.

ஆயிரத்து முன்னுற்று முப்பதருங் குறளும்
 பாயிரத்தி னோடு பகர்ந்ததற்பின்—பொயொருத்தர்
 வாய்கேட்க னாலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ
 ராய்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்.

(இ-ள்.) பாயிரத்தினோடு - பாயிர நான்கதிகாரங்களோடுசேர்ந்து தொ

நகயாகிய, ஆயிரத்து முற்றும் முப்பதருக்குறளும் ௧௩௩௦ - குறளும், பசு
 தந்தப்பின் - ஒதியுணர்ந்தப்பின்பு, போய் - போய், ஒருக்கர்வாய் - ஒருவரது
 நாயாலே, கேட்க - கேட்க, நூலுளவோ - இல்லை, மன்னுதமிழ்ப் புலவரா
 நிலைபெற்ற தமிழிலேபுலனை நிரம்பியோராதி, கேட்க-(பிறர்தம்மிடத்து
 ஈர்ந்து கேட்க, வீற்றிருக்கலாம் - வீற்றிருக்கவாகும், எ-று, * வீற்றிருத்தல்
 ஒரு சபைகளிலே உயர்வாகிய ஆதனத்தில் ஏறியிருத்தல். இவற்றுட் பலவ
 நகப்பட்ட நூல்களின் கருத்துகளெல்லாம் விளக்கிநின்றவின் கேட்க, நூலு
 ளவோவென்றார். புலவரா யெனவே புலமை நிரம்புதற்கு இவை ஆயிரத்து
 முற்றும் முப்பத்துருள்களும் போதுமென்பது பெறப்பட்டது. ஒதியோ
 க்கு வரும் இம்மைப்பயன் சொல்லியபடி. (௧௧)

முக்கையலூர்ச் சிறுகருந் தும்பியார்.

உள்ளுத லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்தனைத்
 தெள்ளுத லன்றே செயற்பால—வள்ளுவனார்
 முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வா
 ரெப்பா வலரினு மில்.

(இ-ள்.) வள்ளுவனார் முப்பாலின்மிக்க-திருவள்ளுவரது திருக்குறளின்
 மீறப்பட்ட, மொழி-நூலொன்று, உண்டெனப்பகர்வார்-உனதென்று சொல்ல
 வல்லவர், எப்பாவலரினும் - எவ்வகைப்பட்ட புலவருள்ளும், இல் - இல்லை,
 சூதலால் - செயற்பால(நாம் இந்நூலைக்குறித்துச்)செயக்கடவன், உள்ளுதல்-
 நாம் இதன் பொருளைச்) சிந்தித்துக்கொள்ளுதலும், உள்ளியுரைத்தல் - சித்
 தித்துப் (பிறர்க்கு) அநனைச்சொல்லுதலும், உரைத்தனைத் தெள்ளுதல்-(பிற

௧௩௩

திருவள்ளுவமாமலை.

ராலே) சொல்லப்பட்ட அநனைத் தெளிதலும். அன்றே - அல்லவா, எ - று.
 * மொழி ஆகுபெயர். ஒப்பது வடமொழியேத யிருத்தலின் மிக்க மொழி
 யென்றும் தமிழின் மாத்திரமன்றி வடமொழி முதலியவற்றினுள்ள புலவரை
 யுந் தழுவிதற்கு எப்பாவலரினுமென்றும், அறிவொப்புக்காண்டற்கு உரைத்த
 தனைத் தெள்ளுதலென்றும் கூறினார். உள்ளுதலெனவே கேட்டலும், தெளித
 லெனவே அவ்வாறொழுதலும், அடக்கின. இதுபயிற்சி செய் தொழுதமுதறு

ஆசிரியர் நல்லந்துவரை.

சாற்றிய பல்கலையுந் தப்பா வருமறையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாந்—தோற்றவே
மூப்பான் மொழிந்த முதற்பா வலரொப்பா
ரெப்பா வலரினு மில்.

(இ-ள்-) சாற்றியபல்கலையும்-அறிவுடையோரால்) சொல்லப்பட்ட பல
தூல்களாலும் தப்பாவருமறையும்-(தப்பாத்) அரியவேதத்தினாலும், போற்றி-
காப்பாற்றி வைத்திருந்தது, உரைத்த (உலகத்தார்க்குச்) சொல்லப்பட்டபொ
ருளெல்லாம், விடங்களெல்லாம் தோற்ற-தன்னிடத்தேகாட்டும்படி,மூப்பா
ன்மொழிந்த-திருக்குறளைச் சொல்லிய, முதற்பாவலரொப்பார் - திருவள்ளு
வுரையொப்பவர், எப்பாவலரினும் - எவ்வகைப்பட்ட பாவலருள்ளும், இல்-
இல்லை, எ-து. * தம்மாலே சொல்லப்பட்டவற்றில் வழிவுருமையால் தப்பா
வென்றும், பொருளுணர்தற்கே யன்றி ஒதுதற்கும் எளிதன்றாதவின் அரு
வென்றும் விசேடணஞ்செய்யப்பட்டது. எப்பாவலரினுமில்-இதற்கு முன்னு
ரைக்கப்பட்டபடியேகொள்க. முதற்பாவலர் - முதன்மையையுடையபாவலர்
நால்வகைப் பாக்களில் வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும் குறள் வெண்பாவும்
தலைமைபெற்று நின்றவின் அக்குறள் வெண்பாவால் தூல்செய்தவல்லமையு
டையரென்றமாம். புலமையிலே நாயனாருக்கு ஒப்பின்மை சொல்லியபடி.)

கீரந்தையார்.

தப்பா முதற்பாவாற் றுமாண்ட பாடலினுள்
மூப்பாவி னூற்பான் மொழிந்தவ—ரெப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மணமகிழ்த்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்.

(இ-ள்-) எப்பாலும் வைவைத்த கூர்வேல்வழுதி - எவ்விடத்தினும் உ
மைவைத்த சிறப்புப்பொருத்திய வேலையுடைய பாண்டியராசன், மணமகிழ
இருதயமகிழ, தப்பா (சொல்லப்பட்டபொருள்) வழுதாமல், முதற்பாவால்
முதன்மையுடைய பாவாகிய குறள் வெண்பாக்களாலே, தாமாண்ட பாட
லால் - தாம்மாட்சிபெற்ற பாடற்கொழிலினாலே, மூப்பாலின் - மூன்றுபா
களிலே, எஃத்பால் - அந்முதலிய காண்குபுகுதிப்பொருள்சீரையும், மொழிந்.

வர் - திருவாய் மலர்ந்தவர், தெய்வத்திருவள்ளுவர்-தெய்வப்புகழமைத் திருவள்ளுவர், எ-று. * கூர்-சிறப்பு, நான்கனுண் மூன்றடக்குவதன்றி மூன்றனுண்கடங்காமையின் வியந்து கூறப்பட்டதாயிற்று. தூல்கெய்த சிறப்பும், அதனால் அரசனை மகிழ்வித்தமையும் சொல்லியபடி. (கக)

சிறுமேதாவியார்.

வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கற
நாடிய முப்பத்து மூன்றென்றாழ்—கடுபொரு
ளெள்ளி லெழுப திருபதிற் றைந்தின்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை.

(இ-ள்.) வள்ளுவர் சொன்னவகை - திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்ட திருக்குறளின் அதிகாரவகை, பாயிரநான்கு - பாயிரம்-ச, அறம் முப்பத்து மூன்று - அறம்-௩௩, ஊழொன்று - ஊழ்-க, பொருளெழுபது-பொருள்-௪௦, இன்பமிருபதிற்றைந்து - இன்பம்-௨௫, எ-று.

* அறத்துப்பாலு ளடங்காது அதனைவிட்டு தூர்கெல்லாம் பொதுவாய் நின்றவின் வீடொன்று, பாயிரமென்றும் இம்மை, மறுமை, வீடென்றும் பயத்தற் சிறப்பிற்காய். மூன்றனுண் முதனிற்றவின் விளங்கறமென்றும், யாவர்க்கும் பொதுப்பட நாடித் தொகுக்கப்பட்ட அறத்தின்குறுபாடு இவை யேயாதலின்காடியமுப்பத்துமூன்றென்றும், மூன்றினற அறமும்பின்னிற்ற இன்பமும் கைகூடுதற்குத் துணையாய் நின்றவின் கடுபொரு ளென்றும், அப்பொருளின் பாகுபாடுகளெல்லாம் இவற்றினடங்குதலின்-எள்ளி லெழுப தென்றும் கூறினார். எள்ளல் - இகழ்தல், பாயிரநான்கு - பாயிரமானதுநான்கு அதிகாரங்களை யுடைத்து எனப்பிறவும் விரித்துரைத்துக்கொள்க. சிலபழைய தூல்களிலே சிலவற்றை சாதியாரும், சமயத்தாரும், மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடுத்தலால், அப்படிப்பட்டவேறுபாடு இதற்கும் வரினும் வருமென்று ஆசங்கித்து இதனதிகாரங்களுக்கு இங்கனத்தொகைசெய்தார். பின் இவ்வாறு தொகை செய்யப்பட்டு வருவனவற்றிற்கும் இதுவே கருத்தாகக் கொள்க. முப்பாடுகளுக்கும் அதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உ௦)

நல்கூர்வேள்வியார்.

உட்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோண்மணந்தா
 னுத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப—விப்பக்க
 மாதானுபங்கி மறுவில் புலச்செந்நாப்
 போதாற் புனற்கூடற் கச்சு.

(இ-ள்.) உட்பக்கநோக்கி-அப்பக்கத்தைக்குறித்துச்சென்றோனாகிய, உப
 கேசி தோண்மணந்தான் - உமாதேவியினது தோண்மணத்தகடவுளை, உத்தர
 மாமதுரைக்கு - வடமதுரைக்கு, அச்சென்ம - ஆதாரமென்று சொல்லுவர்,

உ-அ)

திருவள்ளுவமாலீல.

இப்பக்கம் - இப்பக்கம், மாதானுபங்கி - மாதானுபங்கியெனப்படுகின்ற, மறு
 வில்புலம்-குற்றமற்ற புலமையாகிய தேனைச்சொரிகின்ற, செந்நாப்போதார்-
 செவ்விய நாலாகிய மலரையுடையவர், புனற்கூடற்கு - நீர்வளத்தையுடைய
 தென்மதுரைக்கு, அச்சு - ஆதாரமாவார், எ று. * உட்பக்கம்- இடைக்காடர்
 அரசன் தன்பாடலை அவமதித்தமைப்பற்றி பிணக்கிச்சென்றபக்கம். உட்பக்க
 நோக்கியென்றது - வினையா லீணையும்பெயர், கேசி-திருமால்இது அக்கடவு
 ள்சகஸ்திர காமத்திற் கண்டது. கேசிக்குப்பின்னேபிறந்தவன்-உபகேசியென்
 றாயது. உபேந்திர னென்பதுபோல், மாதா அனுபங்கி-மாதாவை நிகராகக்
 கொண்டோட்கின்ற ஒழுக்கினனெனப்படுதலின் அவன்பின்னை மேலேபோல்
 இவர் உலகத்தார்மேல் அருளிச்செய்தல் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. நாப்போ
 தென்றதற்கேற்க - புலமையிலே தேன் ஆரோபிக்கப்பட்டது. அச்சுப்போற்
 றுக்குதலால், அச்சென்றார். நாயனாராலேநிகர்க்குடையுடைச் சீர்சால் வழ
 தியுஞ் சங்கப்புலவருந் தழைத்தினிதோக்கியமதுரைக்கு உண்டான சிறப்புச்
 சொல்லியபடி.

(உச)

தொடி-த்தலை விழுத்தண்டினார்.

அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத்
 திறமூன் நெனப்பகுதி செய்து—பெறலரிய
 நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணர்வார்
 போலு மொழிந்த பொருள்.

(இ-ள்.) அறநான்கு-பாயிரம்இல்வறம் துறவறம் ஊழ் என) அறப்பாலினுட் பிரிவுகளைக்கு, அறிபொருளேழ்-(அரசு அமைச்சு அரண் கூழ் படைநட்பு ஒழிபு என அறியப்பட்டபொருட்பாலினுட்பிரிவுகளேழு) காமத்திறமூன்று-(ஆண்பால்; பெண்பால், அவ்விருபால் எனக் காமத்துப்பாலினுட் பிரிவுகண்மூன்று, எனப் பகுதிசெய்து - என்றுபகுதிசெய்து, பெறலரியநாலும்-பெறுதற்கரிய (அறம்பொருளின்பம்வீடு எனப்படுகிற) நான்கு பொருள்களையும், மொழிந்த - சொல்லிய, பெருநாவலரே - பெரியநாவலரே, ஒழிந்தபொருள் (அவற்றுள் அடக்காமல்) ஒழிந்த பொருள், உளதாயின்(அதனை) கண்குணர்வார்போலும் - நன்றாக அறிய வல்லவார்போலும், எ-று. * திறனென்றது-அறமுதலியவற்றோடுக் கூட்டப்பட்டது. நான்கு-நான்கு பிரிவுடைத்தென் விரித்துரைத்துக்கொள்க. நாவலரேயென்றமையால் பிறரால் அறியப்படுவதன்மென்பதாயிற்று. மூப்பாலியற்றொகையும், இவற்றினிடங்காதது ஒன்றில்லை யென்பதம் சொல்லியபடி. (உஉ)

வெள்ளிவீதியார்.

செய்யா மொழிக்குந் திருவள்ளுவர் மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா

திருவள்ளுவமாதீஸ்.

உக

வதற்குரியா ரந்தணரே யாராயி னேனை
யிதற்குரியா ரல்லாதாரில்.

(இ-ள்.) செய்யாமொழிக்கும் - (ஒருவராலே) செய்யப்படாத மொழியாகிய வேதத்துக்கும், திருவள்ளுவர் மொழிந்த-திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட, பொய்யா மொழிக்கும்-(தன்வழியி னொழுதுவோர்க்குப் பயன்வீனைவிலே) பொய்ப்பாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்குர், பொருளொன்றே - பொருளொன்றும், ஆராயின்-ஆராயில், செய்யாவதற்குரியார் செய்யப்படாத அவ்வேத மோதுதற்குரியவர், அந்தணரே - அந்தணரேயாம், ஏனை யிதற்குரியாரல்லாதார்-பொய்ப்பாத இத்திருக்குறளோதுதற்குரியவரல்லாதவர், இல்-(உலகத்தி) வில்லை, எ-று. * பூர்வவேதத்தை நித்தியமென்பார். மதம்பற்றி செய்யாமொழியென்றார். அது வடமொழியும், இது தென்மொழியுமாய்நின்று, சில வேறுபாடுடையனபோற் றேன்றினும், ணுண் ணுணர்வா னோக்கு

வார்க்குக் கருத்து வேறுபடாமையின்-பொருளொன்றேயெனத் தேற்றேகா
ரம் கொடுத்துக்கறிஞர். செய்யாமொழி பொய்யாமொழி அன்மொழித்தொ
கைகள், இதற்குரியாரல்லாதாரில் வென்றதனாலும், பொதுவேத மாதலறிக,
அதற்கும் இதற்கும் பொருள் வேறேயென்றும், இதனை யோதற்கதிகாரிக
ளாவார். யாவரோவென்றும். நிகழ்கின்ற ஐயமொழித்தபடி. (உ௩)

மாங்குடிமருதனார்.

ஒதற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித்—தீதற்றே
ருள்ளுதோ றுள்ளுதோ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

(இ-ள்.) வள்ளுவர் வாய்மொழி-திருவள்ளுவரது வாயினின்றும் தோன்
றிய திருக்குறளினது, மரண்பு-மாட்சிமைசொல்லி, (அது) ஒதற்கெளிதாய்-
ஒதப்படுதற்கெளிய சொற்களையுடைய தாகியும், உணர்தற்கரிதாகி - அறிதப்
படுதற்கரிய பொருள்களையுடையதாகியும், வேதப்பொருளாய் - வேதமெனப்
படுகின்ற பொருளாகியும், மிகவிளங்கி-(அவ்வேதத்தின்) மிகவிளங்கி, தீயற்
றேர்-குற்றமற்றேர்கன், உள்ளு தோருள்ளு தோறு-நினைக்குந்தோரு நினைக்
குத்தோறும், உள்ளம்-(அவர்களுடைய மனத்தை, உருக்கும்-கரைக்கும், எ-று.
* ஒதற் கெளிதா யெனவே நாவின்றேர்க் கினிமை நன்மொழி புணர்த்தல்
களும், உணர்தற் கரிதாகியெனவே ஆழமுடைமையும், வேதப்பொருளாயெ
னவே - விழுமியது பயத்தலும், பிறவுமாகிய அழகுகளி னமைதி சொல்லப்
பட்டதாயிற்று, தீதற்றேர்-பொருளாராய்ச்சிக்கேற்ற றுண்ணறிவுடையோர்,
உள்ளுதோருள்ளுதோ றுள்ளமுருக்குமெனவே மூண்காணப்பட்டதினும் பின்
காணப்படும் பொருள்சிறந்தும் விரிந்துந் தோன்றுதலுடைமை பெறப்பட்ட
து. இதனது அற்புதமான குணமுடைமைச் சிறப்புச்சொல்லியபடி. (உ௪)

௩௦

திருவள்ளுவமாரீல.

ளிச்ச லூர்மலாடனார்.

பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே
தூய துறவறமொன் றாழாக—வாய
வறத்துப்பா னுல்வகையா வாய்ந்துறைத்தார் னுலின்

நிறத்துப்பால் வள்ளுவனார் தேர்ந்து.

(இ-ள்.) வள்ளுவனார் - திருவள்ளுவனார், ஆய்ந்த-(அவ்யேதத்தின்கருத்தாகி) யாராய்ந்து, தூலின் நிறத்துப்பால் - (தம்மாலேசெய்யப்பட்ட)தூலினது நிறத்திற்குத்தக்கான்மை யுடைமையால், தேர்ந்து-(இவையேஉரியவை யென்று) தெரிந்து, பாயிரம் - பாயிரம், காண்கு - காண்கு, இல்லறம் - இல்லறம், இருப்பான் - இருபது, தாயதறவறம் - தாய்மையையுடைய தறவறம், பன்மூன்று, பதின்மூன்று, ஊழ் - ஊழ், ஒன்று ஒன்று, ஆகவாய்-ஆகக்கூடியாகிய, கால்வகையா-(பாயிரமுதலிய) கால்வகையுடைத்தாக, அறத்துப்பால் அறப்பால், வாய்ந்து - பொருத்தி, உறைத்தார் - கூடினார், எ-று. * காண்கு முதலிய தொகைகளோடு அதிகார முடைத்தென்பது கூட்டுக. மூப்பபாற் பொருள்களினு முத்திக்குக் கரணமாதற் சிறப்புடைமையின். தாய தறவறமென்றார். தப்பு - கன்மை, அதுஎல்லா வருணாச்சிரமங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கை, அறப்பாலிய லதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உ௫)

போக்கியார்.

அரசியலையைத் தமைச்சிய லீரைத்

துருவ லரணிரண் டொன்றெண்க—ழிருளிய

றிண்படை நட்புப் பதினேள் குடிபதின்மூன்

றெண்பொரு ளேழா மிவை.

(இ-ள்.) அரசியல்-அரசியல், ஐயைந்து - இருபத்தைந்து, அமைச்சியல்-அமைச்சியல், ஈரைந்து - பத்து, அரணிரண்டு - அரணிரண்டு, கூழொன்று-கூழொன்று, படையிருவியல் - படையிரண்டியல், நட்புப் பதினேழ்-நட்புப் பதினேழ், குடிபதின்மூன்று-குடிபதின்மூன்று, எண்பொருள்-எண்ணப்பட்டபொருட்பாலுக்கு, இவை யேழாம்-இவ்வியல்களேழாம், எ-று. * இத்தொகைகளோடும் முன்சொல்லப்பட்டபடியே கூட்டுக. அரணுக்கு உருத்திட்பம் சிறத்தலின் உருவலரணென்றும் பொருளுடையார்க்கே ஒளி அமைவதாதலின் ஒண்பொருளென்றும், படைக்குக் கடும்போரிற் பின்கொடாததிண்மை

யுரித்தாதலின். திண்படையென்றும் கூறினார். பிற்காலத்தார் அமைச்ச முதலியவைத்தனையும் அக்கவியலென ஒரியலாக்கியும் வழங்குப் பொருட்பாலிய வதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உ.க)

மோசிகிரனார்.

ஆண்பாலே ழாநிரண்டு பெண்பாலடித்தன்பு
பூண்பா விருபாலோ சாராக—மாண்பாய

திருவள்ளுவமாலில்.

கூக

காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றாகக் கட்டுரைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு.

(இ-ள்.) ஆண்பால்-ஆண்பால், ஏழ்-ஏழ், பெண்பால் - பெண்பால், ஆநிரண்டு-பன்னிரண்டு, அடித்தன்பு பூண்பால் - (ஒருவரை யொருவர்) அடித்து அண்பைப் பூணுதற்பகுதியுடைய, இருபால், அவ்விருபால், ஓராறாக-ஆறாக, மாண்பாய காமத்தின்பக்கம் - மாட்சியான காமத்துப் பாலினியல்கள், ஒரு மூன்றாக-ஒரு மூன்றாக; நாமம் - பெயர்பெற்ற, வள்ளுவர் - திருவள்ளுவர், கட்டுரைத்தார்-சொல்லினார், எ-று. * இவற்றையே பொருளிலக்கணத்துக்கமையக்களவியல் கற்பியலென விரண்டாக்கப்பட்டன, இத்தொகைகளுக்கும் முன் கூறப்பட்டது கொள்க. காமத்துப்பாலிய வதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி. (உ.எ)

காவிரிப்பூம் பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.

ஐயாறு தூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்யாய வேதப் பொருள்விளக்கப்—பொய்யாது
தந்தா லுலகிற்குத் தான்வள் ளுவராதி
யந்தா மரைமே லயன்.

(இ-ள்.) அதிகாரம்-அதிகாரம், தூறுமையாறு மூன்றுமா-தூற்று முப்பத்து மூன்றுமாம், மெய்யாய் - உண்மையான, வேதப்பொருள் - வேதப்பொருள், பொய்யாது விளக்க - மெய்யா விளக்க, அத்தாமரை மேலயன் - அழகிய தாமரைமலர்மேல் வீற்றிருக்கின்ற நான்முகக்கடவுள், தான் வள்ளுவ

ராசி - தான் வள்ளுவராசி உலகிற்குத்தந்தான், எ-று. * உலகு - இங்கே மக்களை யுணர்த்திநின்றது. மெய்யாய் வேதப்பொருள் பொய்யாது விளங்கவேனவே இதற்குமுன் மெய்யாய் பொருள் பொய்யாய் மறைத்தும் பொய்யாய் பொருள் மெய்யாய் விளங்கியும் கிடந்தமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று அதிகாரத்தொகையோடு தூற்பொருளியல்பு சொல்லியபடி. (உஅ)

மதுரைத்தமிழ் நாயகனார்.

எல்லாப் பொருளு மிதன்பா லுளவிதன்பா
வில்லாத வெப்பொருளு மில்லையாற்—சொல்லாற்
பார்த பாவாலென் பயன் வள்ளுவனார்
சுரந்த பாவையைத் துணை.

(இ-ள்.) எல்லாப்பொருளும்-(பலவகை துல்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட) எல்லாப்பொருள்களும், இதன்பா லுள-இந்தலகத்தடங்கி யிருக்கின்ற, இதன் பாவில்லாத தெப்பொருளும் - இதனிடத்தில்லாத யாதொரு பொருளும், இல்லை-(எந்தலகத்தும்) இல்லை, ஆதலால் சொல்லாற்பார்த பாவால்-சொல்லாவினாலே விரிந்த துல்களால், பயனென் - பயனென், வள்ளுவனார் சுரந்த
ந.உ

திருவள்ளுவமாரிலை.

தபா-திருவள்ளுவராலேதரப்பட்ட இத்தாலொன்றே, வையத்துணை-மண்ணுலகத்தாருக்குத் துணையாதலமையும், எ-று. * எல்லாப் பொருள்களுமாவன, முதல் வழிசார்பென மூவகைப்பட்ட அறநூல், பொருணூல், இன்பநூல், வீட்டுநூல், என்பவற்றில் செம்பொருள், ஆக்கப்பொருள், குறிப்புப்பொருளென இம்மூவகையாற் கொள்ளக்கிடந்த காட்சிப்பொருள்களும் சகுத்துப்பொருள்களுமாம். தொழிலும்புண்பும் ஒரேவழிப் பொருளெனக் கேற்புடைமையின் அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாற்றிக, பின்னும் அதனை வலியுருத்தற்கு இதன்பாவில்லாத வெப்பொருளு மில்லையென்றார். சொல்லாற் பறந்த வெனவே அவைபொருளார் பரப்பின்மை பெறப்பட்டது. பார்த்தல்-பதினாயிரம் தூறியிரமுதலிய கிரந்த வளவையால் விரித்தல். சொல்லாற் பறந்த துல்களை ஆய்வோர் மலையகழ்த்து எலிபிடித்தல்போல் மிகவருந்திச் சிறுபயன் கொள்ளுதலால், என்பயனென்றார். ஆல்-அகைச, பா-வையம், ஆகுபெயர்கள், சின்னாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவுடையோர்க்கு விதிவிலக்குகண் முற்றும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் கண்டு தெளியுமாறு உணர்த்தித் தமொற்றற் தீர்த்

தலின் வையத்துணையென்றார். முற்றொருங்குணர விழைவார்க்கு இஃது
இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்றபடி. (உச)

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார்.

எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச்
செப்பிய வள்ளுவர் தாஞ் செப்பவரு—முப்பாற்குப்
பாரதஞ் சீராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.

(இ-ள்.) பாரதஞ் சீராமகதை மனுப்பண்டை மறைநேர்வன - பாரதம்
பழைய சீராமகதையு மனுஸ்மிருதி பழைய வேதத்தையும் ஒப்பனவாரும்,
எப்பொருளும்-எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையும், யாரும்-எவ்வகையோரும்,
இயல்பின்-(அவற்றின்) நன்மையோடு, அறிவுற-அறிய, செப்பிய-(அதர்க்குச்)
சொல்லும்படிக்கு, வள்ளுவர் செப்பவரு-திருவள்ளுவர்சொல்லால்வந்த, முப்
பாற்கு-திருக்குறளுக்கு, நிகர்-உபமானமாகத்தக்கது, இல்லை - ஒன்றில்லை,
எ-று. * மற்று-அஃச. அறிதற்கரிய வேதாந்தபொருளு மென்றற்கு எப்பொ
ருளுமென்றும் உயர்குலத்தாரேயன்றி எனையோரு மென்றற்கு யாருமென்
றும் ஐயத்திரியின்றி யறியவென்றற்கு இயல்பினறிவுற வென்றும் இதுவே
சுருதி குருவிரண்டு மாமென்றதற்கு செப்பிய வென்றும் கூறினார். பண்டை
யென்பது - சீராமகதைக்குக் கூட்டுக. சதாரூபமாயிருந்து பாரத ராமாயண
மெனவும், விதிருபமாயிருந்து சுருதில்மிருதி யெனவும், கூட்டிச் சொல்லப்
படுதலால் உபமான உபமேயங்களாதலாக. எப்பொருளும் யாருமியல்பினறி
வுறச்செப்புதல் வேதத்திற் கின்மையால், முன் முப்பாலின்மிக்க மொழியெ
ன்றதனற் பெறப்பட்ட வேதத்தி னொப்புமைமைய மறுத்தபடி. (உஃ)

திருவள்ளுவமாமலை.

உச.

உருத்திர சன்மகண்ணர்

மணற்கிளைக்க நீருறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணர்ச்சரக்குந் தாய்முலை—யொண்பால்—பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பான் மதிப்புலவோர்க்
காய்தொறு முறு மறிவு.

(இ-ள்.) மணற்கிளைக்க-மணலைத் தோண்டித்தோறும், நீருறும் - நீர்பெருகும், மைந்தர்கள் வாய்வைத்துணை - புதல்வர்கள் வாய்வைத்து உண்ணுந் தோறும், தாய்முலை - தாயினது முலைக்கண், ஒண்பால் சுரக்கும் - நல்வபால் பெருகும், (அவைபோல்) பிணக்கிலா வாய்மொழி - பிணக்குதற்கு ஏதுவில்லாத வாய்மைச்சொல்லையுடைய, வள்ளுவர்முப்பால் - திருவள்ளுவரது திருக்குறளை, ஆய்தொறும்-ஆராயுந்தோறும், மதிப்புலவோர்க்கு - அறிவுடையபுலவர்க்கு, அறிவூறும் - அறிவுவளரும், ஏ-று. * கற்பிதமாகியசாதிசமயங்களின் மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும், இல்லதை உள்ளதாகவும், சிறிதைப் பெரிதாகவும், பெரிதைச் சிறிதாகவும், தீயதை நல்லதாகவும், நல்லதைத் தீயதாகவும், புனைந்து பிறர்பிணக்கும்படி சொல்லப்பட்டதல்லாமையால், பிணக்கிலா வாய்மொழியென்றார். மதிப்புலவோர்க் கறிநூறுமெனவே அவர் அவ்வறிவைகொண்டு பிறர்க்கெல்லாம் விதிவிலக்குகளைக் கற்பித்தல் வேண்டுமென்றதாயிற்று. இதனைச் சிலகாற் பயிறலினமையாது பலகாலும் பயிற்சிசெயல் வேண்டுமென்றபடி. (௩௧)

பெருஞ்சீத்தனார்.

ஏகமில் வள்ளுவ ரின்குறள்வெண் பாவினா
லோதிய வொண்பொரு ளெல்லா—முறைத்ததனாற்
ருதவிழ் தார்மாற தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக் கன.

(இ-ள்.) தாதவிழ் தார்மாற-பொடியொடு விரிந்த பூமாவையையுடைய பாண்டிய ராசனே, ஏகமில் வள்ளுவர் - குற்றமில்லாத திருவள்ளுவர், இன்குறள்வெண்பாவினால்-இனியகுறள் வெண்பாக்களாலே, ஒதிய-காண்கு வேதங்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட, ஒன்பொருளெல்லாம் - ஒன்றிய பொருள்களையெல்லாம், உரைத்ததனால் - சொல்லின்மையால், மேதக்கன-மேம்பாட்டுக்குத் தக்கவை, தாமே - அக்குறள் வெண்பாக்களோ, தம்மைப்பயந்தவேதமே முதலூலாய் நின்று அவற்றைப் பயந்த வேதங்களோ நீ சொல்லுவாயாக.

எ-று. * தாம் தம்மை எனப்பட்டவை அவை அவற்றை என்னும் பொருளைத் தந்து நின்றன. ஏகாரம் இரண்டும் வினா. பிறநூலா சிரியர்க்கெவ்வாம் அவ ரெதிரிகளாலே மறுக்கப்பட்டிருக்குற்றம்போல்வது இவர்க்கு இவ்வையென் தற்கு ஏதமில் வள்ளுவரென்றும், தாக்குறியவாய்கின்ற கற்போர்க்குவருத்த ம்வினாயாமபற்றி இன்னுமென்றும், உணர்வுடையோராலே விரும்பப்பட்ட

5

ஊர்

திருவள்ளூர்

புறநானூறுமொழி ஒன்றிப்போடுகின்றும் கூறினார். தூலாசிரியர்க்கும் துலுக்கும் துலுதலியபொருளுக்கும் தருதி தோன்றச்சொல்லப்பட்ட விசேட னானுணங்கள்ளாலே இவ்வேதம் அவவேதத்தினுஞ்சிறப்புடைமை குறிப்பித்தபடி.

நரிவெருத்தலைவர்.

இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கு முன்பறியச் சொன்ன முதுமொழி தான்—மன்பதைகட் குள்ள வரிதென் நன்வவள் ளுவருலகம் கொள்ள மொழிந்தார் குறள்.

(இ-ள்.) இன்பம் பொரு ளறம் வீடென்னு மிந்நான்கும்—இன்பமுதலிய இக்காற் பொருளியல்புகளையும், மன்பதைகட்டு - மக்கட்பரப்புக்கு, முன்பு- அக்காலத்தில், அறியச்சொன்ன - அறியும்வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட. முது மொழிதான் - பழமொழி வேதமான் து, உள்ளவரிதென்று-ஒதியுணரப்படுதற் காரிதென்று, வள்ளுவர் - திருவள்ளுவர், அவை-அவற்றை, உலகங்கொள்க. உலகத்தார் எனினுணரும்படி, குறள்-திருக்குறளை, மொழிந்தார்-சொல்லி னார், எ-று. * முன்பறியவெனவே உற்சர்ப்பினியாதலின் அக்காலத்தோர்க்கு உணர்ந்தற்கேற்ற ஆயுண்டிசியும் உணர்வுவலியும் இருத்தன வென்பதாடம் அவ சர்ப்பினியாதலின் இக்காலத்தோர்க்கு அவையிலவென்பதாடம் பெறப்பட்டி ன இவ்விரண்டும் அவாவறத்தன்முன்றும் பாட்டுரையிற்காண்க, தேயவழக்கி ற்படாததும் வருத்திக் கற்போர்க்கு மாத்திரம் புலப்படுவதுமாய் எல்லாமொ

ழிகட்டு முற்பட்டுக் கடவுண்மொழியாய் நின்றவின் முதுமொழி யென்றார்,
அறமுதலிய காங்கும் பிரிவுபட்டுத் தோன்றாமையை யுடைத்தாதலின் உள்
எவறிதாயிற்று பழையவேத முளதாகவும் வேறிது சொல்லுதற்குக் காரண
முணர்த்தியபடி. (௩௩)

மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றார்க்கிழார்.

புலவர் திருவள்ளுவரன்றிப் பூமேற்
சிலவர் புலவரெனச் செப்ப—சிலவு
பிறங்கொளி மாலைக்கும் பெயர்மாலை மற்றுங்
கறங்கிருண் மாலைக்கும் பெயர்.

(இ-ள்.) பூமேல் - பூவுலகின் கண்ணே, புலவர் திருவள்ளுவரன்றி-புல
வீரேன்த் திருவள்ளுவரையன்றி, சிலவர் புலவரெனச் செப்பல் - வேறுசில
கீர்பும் புலவரென்று சொல்லுதல், மாலை - மாலையென்பது, சில பிறங்கொ
ளிகாலைக்கும் பெயர் - சிலவால் விளங்குகின்ற அத்திக்கும்பெயராக, மற்றுங்-
தூய்வயன்றியும், கறங்கிருண்மாலைக்கும்பெயர்-குழிசென்ற விருகையுடையஅந்
திரும்பேயராக, செப்பல் - சொல்லுதல் போலும், எ-று, * செப்பவேன்
தது பின்புறக் கூட்டப்பட்டது. புலமையாவது - பங்கேற்றவகைப்பட்டது.

மாலை.

௩௩

ணர்த்தியவெல்லாம் ஒருக்கேகொண்ட பேரறிவுடைமையாம். உயர் ஒப்பு
ற்ற இவரது புலமையைகருறித்து நோக்குங்கால் எனையோர் புலமையறும்
முடிதலின் இவ்வாறு கூறினார். புலவரென்பது காயனர்க்கே காரணப்பெய
ராமென்றபடி. (௩௪)

மதுரையறுவைவாணிகர் இளவேட்டனார்.

இன்பமும் தன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு
மன்புதைக் கெல்லா மனமகிழ—வன்பொழியா
துள்ளி யுணர வுறைத்தாரே யோதுசீர்
வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து.

(இ-ள்.) இன்பமும் தன்பமுமென்னுமிவை (பின்வரக்கடவனவாய்)க

முத்துக்கழு மென்னப்பட்ட விவற்றினுடைய இரண்டும் இருவகைக் காரணங்களையும், உன்னியுணர் - ஆராய்ந்தறியவும், அன்பொழியாது - (தம்மே) லன்புரிக்காமல், மனமகிழ்-உள்ளங்களிகூரவும், மன்பதைக்கெல்லாம்-மக்கட்பாப்புக்கெல்லாம், ஒது சீர்வள்ளுவர்-புகழ்படுஞ் சீரையுடைய திருவள்ளுவர், வாயுறைவாழ்த்து - வாயுறைவாழ்த்தாக உறைத்தார்-திருக்குறளைச் சொல்லினார், ஏ-று. * இன்பத்தின்காரணம் விதிக்குறளாலும், துன்பத்தின்காரணம் விவக்குக்குறளாலும் சொல்லப்பட்டன. முன்பறிதற்குப் பயன் அவற்றைச் செய்தலும் தவிர்தலுமாம். வேண்டுவனவெல்லாம் தொகுத்துணர்த்தலின் மனமகிழ்தல் சொல்லப்பட்டது. அவ்வேதம் பேரலாது பலர்க்கும் உபயோகியாகச் சொல்லலின் மன்பதைக்கெல்லா மென்றார். வாயுறைவாழ்த்தினியல்பு வாயுறைவாழ்த்தேவயக்காடின, வேம்புக்கடுவும்போல வெஞ்சொற்றும்முதலின்றி, வழிணனிபயக்குமென்றோம். படைக்கினவியின் வாயுறுத்தற்றேஎன்னுக் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தாலறிக. எதிர்கால் வினைவுணர்ச்சி பயத்தல் சொல்லியபடி.

(௩௮)

கவிசாகரப் பெருந்தேவனார்.

பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புனத
மாவிற் கருமுனியா யானைக்—கமர நும்ப
றெவிற் நிருமா வெண்ச்சிறந்த தென்பவே
பாவிற்கு வள்ளுவர் வெண்பா.

(இ-ள்.) பூவிற்குத் தாமரை-மலர்களுக்குள்ளே தாமரை மலரும் பொன்னுக்குச் சாம்புனதம் - பொன்னுக்குள்ளே சாம்புனதப் பொன்னும், ஆவிற கருமுனியா - பக்களுக்குள்ளே காமதேனுவும், யானைக்கமரரும்பல்-யானைகளுக்குள்ளே ஐராவதமும், தேவிற்நிருமாவென-தேவர்களுக்குள்ளே திருமர ளும்போல், பாவிற்கு வள்ளுவர் வெண்பா - தூல்களுக்குள்ளே திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பா, சிறந்தது - சிறப்புடையது, என்ப-என்று (அறிவுடை யோர், சொல்லுவர், ஏ-று. * ஏ-அசை. பா - ஆகுபெயர். பொன் ஆடகம்,

தெளிச்சிதை, சாதாரணம், சம்புணதம் என நால்வகைப்படும். காமதேனு வசிட்
 டமுனியிடத் துள்ளதாதலின் அருமுனியாவென்றார். அமரரும்பலென்பது
 விகாரப்பட்டுநின்றது. உபமானமுகத்தால் இஃது பலதூல்களினும் சிறந்து
 நிற்கின்ற மாட்சிமை சொல்லியபடி. (௩௬)

மதுரைப் பெருமருதனார்.

அறமுப்பத் தெட்டுப் பொருளெழுப தின்பத்
 திறமிருபத் தைந்தாற் றெளிய—முறைமையால்
 வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவன
 ரோத வழக்கற்ற துலகு.

(இ-ள்.) அறத்திறம் - அறத்தின்கூறுபாடு முப்பத்தெட்டால் - ௩௩-அதி
 காரங்களாலும், பொருட்டிறம் - பொருட்கூறுபாடு, எழுபதால் - ௭௦-அதிகா
 ரங்களாலும், இன்பத்திறம் - காமத்தின் கூறுபாடு; இருபத்தைந்தால் - ௨௫-
 அதிகாரங்களாலும், தெளியுமுறையால் - (காரணகாரிய)வொழுங்கால், வே
 தவிழுப்பொருளை - வேதத்தினுயர்வாகியபொருளை, வெண்குறளால் - குறள்
 வெண்பாக்கலால், வள்ளுவனார் - திருவள்ளுவர், ஓத - ஓதலால், உலகு-உலக
 மானது, வழக்கற்றது-வழவுதலினின்றும் நீங்கிற்று, எ-து. * திறமும்ஆலும்
 முன்னுல் கூட்டப்பட்டன. உயர்வாகியபொருள்கருமகாண்டம், பிரமகாண்ட
 மிரண்டினுள்ளும் சிறந்த பொருள். வழக்குதல் - விதியை விலக்கென்றும்,
 விலக்கை விதியென்றும் கோடல். உலகு-மக்களை யுணர்த்தினின்றது. துணி
 வுபற்றி அற்றதென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். முன்னதினவேறுபட்டமும்
 பால்களினதிகாரத்தொகைகளோடு உலகிற்குவிளையும்நன்மைசொல்லியபடி.

கோவூர்க்கிழார்.

அறமுத னான்கு மகலிடத்தோ ரேல்ல;ந்
 திறமுறத் தேர்ந்து தெளியக்—குறள்வெண்பாப்
 பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறைநே ரொவ்வாதே
 முன்ன முதுவோர் மொழி.

(இ-ள்.) அறமுதனான்கும் - அறம் பொருள் இன்பமவீடு என நான்கும்,
 அகலிடத்தோரெல்லாம்-மண்ணுலகத்தினுள்ளோரெல்லாம், திறமுறத்தேர்ந்
 து - வகைபடஅறிந்து, தெளிய - கலக்கந்தீர, குறள்வெண்பாப்பன்னிய -

குறள்வெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட, வள்ளுவனார்-காயனாரது, பாண்முறை - முப்பாக்களையுடைய புத்தகத்தின் கண்ணே, முன்னை முதலவார்மொழி - முற்காலத்துள்ள பெரியோரது தூல்களுக்கு, கேரோவ்வாத-கேர்தல் பொருந்தாது எ-று. * மொழி - ஆகுபெயர். பெரியோராவார். வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் பிறமொழிகளிலும் தூல்செய்த முனிவரும் புலவரும் பிறரும் அந் தூல்களான; மனுமுதலியோராலே செய்யப்பட்ட அறதூள்

தி வள்ளுவமாமலை.

௩௭

முதலியன. இதன்புத்தகத்தில்: முன்னூல்களி லொன்றும் சேர்க்கப்படுதற்குத் தகுவதன்றென்று சொல்லியபடி. (௩௮)

உறையூர் முதுகூற்றனார்.

தேவீற் சிறந்த திருவள்ளுவர் குறள்வண்
பாவீற் சிறர்கிடுமுப் பால்பகரார்—நாவீற்
குயலில்லை சொற்குவை யோர்வில்லை மற்றுஞ்
செயலில்லை பென்னுந் திரு.

(இ-ள்.) தேவீற் சிறந்த திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மையாற் சிறந்த திருவள்ளுவரது, குறள்வெண்பாவீற் சிறர்கிடு - குறள் வெண்பாக்களோடு கூடிச் சிறந்து தோன்றலின்ற, முப்பால் - முப்பாக்களையும், பகரார் - ஓதாரது, நாவீற்கு - வாக்கிற்கு, உயலில்லை - இன்சொற்சொல்லிவாழ்தலுண்டாகாது, சொற்குவையோர்வில்லை - (மனத்திற்குச்) சொற்களின்சுவையை அறிதலுண்டாகாது, மற்றும் - இவையன்றியும், செயலில்லை - (காயத்துக்கு) கல்வசெயலுண்டாகாது, என்னுந் திரு - என்று நினைத்துத் திருமகன் அவரிடத்துச் சேரான். எ-று. * சுவையோர்தற்கும் - செயலுக்கும், உரிய மனமும், காயமும் வருவிக்கப்பட்டன: திருமகன்சேராமையாகிரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஒதார்க்குள வாகாமை கூறவே - ஒதுவோர்க்கு இவையுளவாதலின், வாக்கிற்கு கடுஞ்சொல் - பொய், கோள், புறக்கூறல்களும், மனத்திற்கு - பிறனில் விழைதல் பிறன்பொருள் விழைதல், பிறன்பொருட்டுக் கேடெண்ணல், பிறவுயிர்க்கிறுதியெண்ணல்களும், காயத்திற்கு - பிறன்மனையுணர்தல், உயிர்க்கொலை செய்தல், பழியுணுணல், பிறன்பொருள் வெணவல்களும், ஆகியகுற்றங்களெல்லாம் நீங்குமென்பதும் பெறப்பட்டது. அறிவீன்பங்கட்டுக் காரணமாதற் சிறப்புடைய பொருட்பேறு இஃதோதலினுளதா

இழிகட் பெருங்கண்ணூர்.

இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைக்குஞ்
செம்மை நெரியிற் நெளிவுபெற—மும்மையின்
வீடவற்றி னுன்கின் விதிவழங்க வள்ளுவனார்
பாடின ரின்குறள் வெண்பா.

(இ-ள்.) இம்மை மறுமை யிரண்டும் - (இகபரங்கட்காலன்) விரண்டை
யும், எழுமைக்கும் - (வினைப்பயன் றொடர் தற்குரிய) எழ்பிறப்பிற்குமாக, செ
ம்மைநெறியின் - செவ்வையானவழியால், நெளிவுபெற -(யாவரும்) தெளித
ல்பெறவும், மும்மையின் - (அறம்பொரு ளின்பமென்னு) முப்பால்களுள்,
அவற்றின் - அம்முப்பாற் பொருள்களோடு, வீடு - வீடுமாகிய, காண்கின்விதி
நாற்பொருள்களது விதிகளும், வழங்க - வழங்கவும், வள்ளுவனார் - திருவள்

சூ-அ

திருவ னுவமாலை.

னுவர் இன்குறள் வெண்பா - இனியகுறள் வெண்பாவை, பாடினார் - பாடி
னார், எ-ற. *செவ்வையானவழி - விதியும், புத்தியும், ஞானமும், கோயாளி
க்கு மருத்தும், அனுபவமும் பத்தியம்போல் ஒன்றற்கொன்று முரணாத
கூடிநிற்கும்வழி, வீட்டுவிதி - தறவறத்திற்காண்க. இம்மை, மறுமை, வீடு
மூன்றும் பயக்குமாறு சொல்லியபடி. (சு)

செயிர்க்காவிரியார் மகனூர்சாத்தனார்.

ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும் வல்லா ரெடுத்தியம்பத்—தேவர்
திருவள்ளுவர் தாமுஞ் செப்பியவே செய்வார்
பொருளி லொழுக்கம் பூண்டார்.

(இ-ள்.) (மக்களுக்கு) ஆவனவும் - ஆவனவற்றையும், ஆகாதனவும் -
ஆகாதவற்றையும், அறிவுடையார் யாவரும் - அறிவுடையவர் எவரும், எடுத்
தியம்ப - (இனி இதிலிருந்து) எடுத்துச்சொல்லுதற்கு, வல்லார் - வல்லவரா
வார், (ஆதலால்) தேவர் திருவள்ளுவர் - தேவராகிய திருவள்ளுவராலே, செ
ப்பியவே - சொல்லப்பட்டவற்றையே, பொருவிலொழுக்கம்பூண்டார் - ஒப்

பில்லாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர், செய்வார் - செய்வார். எ-று. * இ
 க்ஷணக் காலமே அவ்வேதத்திலிருந் துள்ளவாறெடுத்துச் சொல்லுதல் அறி
 வுடையார்க்கு முடியாமையால், ஒழுக்கம்பூண்டார்க்கு அதன்கண்ணே சொ
 ல்லப்பட்டபடி வழுவாமற் செய்தல் கடாமை காட்டப்பட்டது. தாம்-உம் -
 அகைசகன். ஆவன-இன்பத்தைத் தருவன. ஆகாதன - தன்பத்தைத் தருவன.
 ஒப்பில்லாத வொழுக்கம் - கொல்லாமை முதலியன. போதகாரிரியருக்கும்-
 கேட்டொழுகு யோர்க்கும், வருகன்மை சொல்லியபடி.

செயலூர்க்கொடுஞ் செங்கண்ணனார்.

வேதப் பொருளை விரகால் விரித்துலகோ
 ரோதத் தமிழா லுரைசெய்தார்—ராதலா
 லுள்ளநா றுள்ளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப
 வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு.

(இ-ள்.) வேதப்பொருளை-வேதப்பொருளை, உலகோரோத-உலகத்தோ
 ரோத, விரகால் - உபாயத்தால், விரித்துத் தமிழாலுரைசெய்தார்-விரித்துத்
 தமிழினாலே யுரைசெய்தார், (ஆதலால்) உள்ளுருள்களும் பொருளெல்லாம்-
 நினைப்பவர் நினைக்கும் பொருள்களெல்லாம், வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு -
 திருவள்ளுவர் திருவாயிற் பிறந்த திருக்குறளின்கண்ணே, உண்டென்ப-உண்
 டென்று, (அறிவுடையோர்) சொல்லுவர், எ-று. * உபாயத்தால் விரித்தல் -
 சொற்கருக்கத்தால் ஒதற்கெளிதெனமனவெழுச்சியுண்டாக்கிக் கற்போரது அ
 றிவுளவிற்கேற்கப் பொருளளவுவிரியவைத்தல். நினைக்கப்படும்பொருள்களெ
 ள்லாம் இதன்கண்ணே இக்காரணத்தால்தோன்றுகின்றனவென்று உதிரியுபடி.

திருவள்ளுவமாரிலை.

உக

வண்ணக்கஞ் சாத்தனார்.

ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராயந் திதனினிது
 சீரியதென் றென்றைச் செப்பரிதா—லாரியம்
 வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவன
 ரோது குறட்பா வுடைத்து.

(இ-ன்.) ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்ந்து - வடமொழியையும் தென் மொழியையுமாராய்ந்து, இதனினிது சீரியதென்று-இகைக்காட்டிலும் இது பெறப்படைத்தென்று, ஒன்றைச்செப்பரிது - ஒன்றைத் தெரிந்துசொல்லுதல் கூடாது, ஆரியம் - வடமொழி, வேதமுடைத்து - வேதமுடையது, தமிழ் - தமிழ், திருவள்ளுவன ரோது-குறட்பாவுடைத்து (ஆதலால்) எ-று, * ஆல்-அசை. வடமொழியும்-தென்மொழியும்-பிறமொழிகள் போலாது; பாணினி யாரும், அகத்தியனாகுமுதலாகிய முனிவர்களாலே செய்யப்பட்ட இலக்கண நூல்களாலேசீர்திருத்தி நின்றம்முடலிய குணங்களுடைமையாலும், அதுபிரா கிருத முதலியவற்றுக்குப்போல் இது ஆந்திரமுதலியவற்றுக்கு முதலாய் நின்றவாலும், ஒன்றற்கொன்று குறைபாடுடைத்தன்றேனும், வேதமுடைமைபற்றி வடமொழிக்குச்சொல்லப்பட்ட உயர்வு தென்மொழிக்கண்ணே திருக்குறள் உண்டாதலின். இனி இவ்வேயென்றற்கு இதனினிது சீரியதென்றொன்றைச் செப்பரிதென்றார். இத்திருக்குறளாலே வடமொழியோடு தென்மொழிக்கு ஒப்புமை நிறைவு சொல்லியபடி.

(சக)

களத்தூர்க்கிழார்.

ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாவி னோதர்

தரும முதலன்றின் சாறு—மருமறைக

ளைந்துஞ் சமயநூ லாறுநம் வள்ளுவனார்

புந்தி மொழிந்த பொருள்.

(இ-ன்.) அருமறைகளைத்தம்-(இருக்குமுதற்பாரதமீருகிய) அரியவேதங் களைத்தம், சமயநூலாறம்-(அவ்வேதத்தின் வழிப்பட்ட) சமயநூல்களாறம், எம்வள்ளுவர்-எம்முடைய திருவள்ளுவரால், புந்திமொழிந்த பொருள்-(உலக த்தார்த்துப்) புத்தியாகச்சொல்லப்பட்ட நூலிடல்கும் (ஆதலால்), ஒருவர்-

ஒருவர், இருகுறளே - (ஒரு விகற்பமும் இரு விகற்பமுமாகிய) இருவகைக் குறள்களையுமே, மும்பாலின் - மும்பால்களில், ஒதம்-அத்தியயன்ஞ்செயது அறியப்படுகின்ற, தருமமுதலும்-அறமுதலிய காற்பொருள்களும், சாஹம்- (அவருக்குப்) போதம், எ-று. * ஒருவனுக்கே ஐந்தும் ஒதியுணர முடிவுபோகாது. மேறுவேருண அதிகாரிகளுடைமைபற்றி அருமறைகளைத் தமென்றார் சமயதூலாறும்-ஒன்றேபொருளென்னும் பாட்டுகொயிற்காண்க, கமக்கெலலாம் அறிவொழுக்கக்கொளுத்தி கல்வழிப்படுத்தவந்த பரமாசாரியர் இவரேயென்னுமுரினம்-தோன்றற்கு-எம்வள்ளுவனாரென்றார். மஹர்களைத்துஞ் சமயதூ

௪௦

திருவள்ளுவமலை.

வாறு எம்வள்ளுவனார் புத்திமொழிந்த பொருளெனலால், அவைபலவற்றினும் வேறுவேறு வகைப்பட்டுச் சிறந்துகின்ற கருத்துகளெல்லாம் இவ்வொருதூற்கண்ணே, அடங்கி நிற்கின்றமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. பொருள் - ஆகு பெயர் ஒருவரெனப் பொதுப்படக் கூறலால். இதனை யோதததகுப் பெண்பாலாருக்கும் அதிகாரமுண்டென்பது கொள்ளப்பட்டது. இவ்வொருதூறிலோ தியுணர்ந்தோர் அருமறைகளைத்துஞ் சமயதூலாறும் ஒதியுணர்ந்தோ ராவரென்றபடி.

(௪௪)

நச்சுமனார்.

எழுத்தகை சீரடி சொற்பொருள் யாப்பு
வழுக்கில் வனப்பணி வண்ண—மிழுக்கின்றி
யென்றவர் செய்தன வெல்லா மியம்பின
வின்றிவ ரின்குறள் வெண்பா.

இ-ள்.) எழுத்தகை சீரடி சொற்பொருள் யாப்பிவழுக்கில் வனப்பணி வண்ணம்-எழுத்துமுதல் வண்ணமீறாகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள், இழுக்கின்றி-வழுவுதலில்லாமல், என்மெவர்செய்தன-எக்காலத்தில் எவரால்எவை செய்யப்பட்டன, எல்லாம்(அவை) வெல்லாம். இன்றிவரின்குறள் வெண்பா- இக்காலத்து இத்திருவள்ளுவராலே செய்யப்பட்ட இவ்வினிய குறள் வெண்

பாக்களில், இயம்பின - சொல்லப் பட்டன, ஏ-று, * வனப்பு அம்மை, அழகு தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு. அணி, சொல்லணி, பொருளணி, ஒவியணி, வண்ண குறிலாவற்றாங்கிசை, வண்ணமுதலியன. ' ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொரு பாவவர் ஒவ்வொருகணத்தினாலே சிறந்து விளங்க தூல்செய்தனர். இவரோவெனின்எல்லாக் குணங்களாலும்நிறைந்து சிறந்து விளங்கச்செய்தமையின் இவ்வாறுகூறினார். இஃகப்பாக்களின் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (சடு)

அக்காரக்கனிநச்சுமனார்.

கலைநிரம்பிக் காண்டர் கினிதாசிக் கண்ணி
 நிலைநிரம்பு நீர்மைத் தெளிநூர்—தொலைவிலா
 வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
 பானூ யைத்தின் பயன்.

(இ-ள்.) மதியமும் - முப்பானூலும், கலை - பதினாறு கலைகளாலும், அறுபத்துகாலுகலைகளாலும், நிரம்பி - நிறைந்து, காண்டற்கு-நோக்குதற்கு, ஆராய்ச்சிசெய்தற்கு, இனிதாசி - இனியதாசி, கண்ணினிலை-முகக்கண்ணினிலையில் அகக்கண்ணினிலையில், நிரம்பு-நிரம்புகின்ற, நீர்மைத்தெனினும் - தன்மைபுடைத்தாயினும், குணமுடைத்தாயினும். வள்ளுவர் முப்பானூல் - திருவள்ளுவரது முப்பானூலினது, நயத்து-நயத்தால்விளைவதாகிய, இன்பயன்-இனியபயனானது, தொலைவிலாவானூர் மதியந்தனுக்கு - ஒழிவின்றி ஆகாயத்தின் கண்ணேதிரிசின்ற மதியினிடத்து, உண்டோ - உண்டோ. ஏ-று.

திருவள்ளுவமாரிலை.

சூக

* மதியந்தனக்கென்றது - வேற்றுமைமயக்கம். ஓகாரம் - எதிர்மறை ஆதாரமாகக்கொள்ளுதற்கு எற்புடைத்தல்லாதவானை ஆதாரமாகக்கோட வினியிழிவுதோன்ற, தொலைவிலாவானூர்மதியமென்றார். நயம் - மறுப்படாமை, மழுக்காமை, குறைவுறாமை, முதலியன - பயன். இம்மைமறுமை வீட்டின்பங்கள் ஒப்புமை சொல்லுதற்கு தூல்களில் ஒன்றும் இன்மையால், ஏனைப்பொருட்பலவற்றினுஞ் சிறந்த மதியையாயினும் சொல்லுதுமெனப்புகின் அதுவும்இதனால் தருவதன் மென்றபடி. (சக)

நப்பாலத்தனார்.

அறந்தகளி யான்ற பொருடரி யின்பு
சிறந்தநெய் செஞ்சொற்றீத் தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவன ரேற்றினர் வையத்து வாழ்வார்க
ருள்ளிரு ணீக்கும் விளக்கு.

(இ-ள்.) அறம் - தருமம், தகளி - அகலும், பொருள் - பொருள் - திரி-
திரியும், இன்பு - இன்பம், நெய் - நெய்யும், செஞ்சொல் - செவ்விய சொல்,
தீ - நெருப்பும், குறும்பா - குறட்பா, தண்டு - தண்டும், ஆ - ஆக, வள்ளுவ
னார் - திருவள்ளுவர், வையத்துவாழ்வார்கள்-பூயியின்கண்ணேவாழ்வோரது
உள்ளிருள் - அகத்திருளை, நீக்கும் - ஒழிப்பதாகிய, விளக்கு-விளக்கு, ஏற்றி
னார் - ஏற்றினார், எ-று, * ஆன்றல் - மீம்படுதல். அகத்திருள், அஞ்ஞானம்,
தீச்சுடர், தகளி முதலியவற்றோடுகூடிப் புறத்திருளை எப்படி யோட்டுமோ
அப்படி நாயனாரது திருவாயிற்பிறந்த செஞ்சொல் அறமுதலிய வற்றோடுகூடி
அகத்திருளைக் கெடுத்தலின் இவ்வணம் உருவாகத் செயலாயிற்று. மணியகத்
தேற்றப்படுகிற விளக்கு அம்மணியகத் துள்ளார்க்கு மாத்திரமே உபயோகி
யாய் நின்றவாலும் அகத்திருளைக் கெடுக்கவல்லதன்மையாலும், இது உலகத்
துவாழ்வோர் பலர்க்கும் உபயோகியாய்நின்றவாலும், அகத்திருள் கெடுதலாலு
ம் அநவரின் இதுபலகோடிமடங்குமிக்குச்சிறத்துநிற்கின்றமையுணர்த்தியபடி.

குலபதிநாயனார்.

உள்ளக் கமல மலர்த்தி யுளத்துள்ள
தள்ளற் கரியவிரு டள்ளுதலால்—வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பாவும் வெங்கதிரு மொக்குமெனக்
கொள்ளத் தருங்குணத்தைக் கொண்டு.

(இ-ள்.) உள்ளக் கமல மலர்த்தி - நெஞ்சமாகிய தாமரை மலரை
மலர்த்தி, உளத்துள்ள - (மக்களது) அகத்திலுள்ள, தள்ளற்கரிய விருள் -
பிறிதொன்றானாலே) நீக்கப்படாத அஞ்ஞானவிரூளை, தள்ளுதலால் - நீக்
குதலால், வள்ளுவனார் வெள்ளைக் குறட்பாவும் - திருவள்ளுவரது குறட்
பாடலையும், வெங்கதிரும்-(புறத்துத் தாமரைமலரைமலர்த்திப் புறத்திருளை

பீக்குகின்ற சூரியனும், குணத்தைக் கொண்டு - அச்செய்கையைக் கொண்டு, ஒக்குமெனக்கொள்ளத்தரும் - ஒப்பெனக்கொள்ளத்தரும், எ-று. * செயலும் தொழிற் பண்பெனப்படுதலின் குணமெனப்பட்டது அது மலர்த்தலும் தன் குதலும் ஆம். குணத்தைக்கொண்டெனவே செயப்படுபொருளைக் கொண்டு ஒக்குமெனக் கொள்ளத்தகாதென்றதாயிற்று. உலகுக்கெல்லாம் பேரொளியாகிய சூரியனும் இதற்கு ஒருபுடை யொப்பாமென்றபடி. (சுஅ)

தேனீக்குடிக்கீரனார்.

பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயினபொய் யல்லாத
மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கினவே—முப்பாலிற்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்செப் பியகுறளால்
வைபத்து வாழ்வார் மனத்து.

(இ-ள்.) தெய்வத் திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மையுடைய திருவள்ளுவர், முப்பாலின் - மூன்றுபால்களுடையதாக, செய்யியகுறளால் - சொல்லப்பட்டகுறணூலைக் கேட்டறிதலால், வைபத்து வாழ்வார் மனத்து - பூமியில் வாழ்வார்மனதில், பொய்ப்பால - பொய்யின்றபகுதியிற்பட்டவை யெல்லாம், பொய்யேயாய்ப்போயின - பொய்யாய்ப்போயின, பொய்யல்லாத-பொய்யல்லாத, மெய்ப்பால - மெய்யின் பகுதியிற் பட்டவையெல்லாம், மெய்யேயாய் விளங்கின - மெய்யாய்விளங்கின, எ-று. *குறளால் - பொய்ப்பாலபொய்யேயாய்ப்போயின. மெய்ப்பால மெய்யேயாய் விளங்கினஎனவே, இதற்கு மூன் றெல்லாம் உண்மை துணியப்படாமையின், பொய்ப்பால மெய்ப்பாலபோன் மேற்கொள்ளப்பட்டும், மெய்ப்பாலபொய்ப்பாலபோற்றவைவிடப்பட்டும், மயங்கிக்கிடந்தன வென்றதாயிற்று பொய்யேயாய்ப்போதல்-வாய்மையெனப்படுவதென்றற் றொடக்கத்துத் திருக்குறள்களாலும் மெய்யாய் விளங்கல் பொய்யாமையும் வாய்மையிடத்த வென்றற் றொடக்கத்துத் திருக்குறள்களாலும் அறிக. இதன் மெய்யுணர்வு பயத்தற் றெப்புச்சொல்லியபடி. (சுக)

கொடி ஞாழன் டாணிபூதனார்.

அறன நிற்கே மான்ற பொருள நிற்கே மின்பின்
 நிறன நிற்கேம் வீடு தெளிந்தே—மறனெ நிற்க
 வானார் நெடுமாற வள்ளுவனார் தம்வாயாற்
 கேளா தனவெல்லாங் கேட்டு.

(இ-ள்.) மறனெந் தவரனார் நெடுமாற - பகைவரையெந் தவாட்படை
 தம்பிய வீரோக்கும் பாண்டியனே, வள்ளுவனார் தம்வாயால் - திருவள்ளுவர்
 வாயால், கேளாதனவெல்லாம் - இகந்தருமன், கேட்கப்பட்டில்லாதவையெல்
 லாம், கேட்டு - இப்போது கேட்டு. அறந்திறமந் தோம் - தருமந் தோம்,
 பொருட்டிறமந் தோம். பொருள யந் தோம், இன்பின் நிறனந் தோம் - இ

திருவள்ளுவமாமலை.

சுரு.

ன்பமந் தோம், வீட்டுத்திரன் நெருந்தோம் - வீடுதெளிந்தோம், எ-து, உ-தி
 ரன் - உறுபாடு அது அறமுதலியவற்றோடுங் கூட்டப்பட்டது. மறன் - ஆரு
 பெயர். கேளாதன பிறநூலாசிரியர்க் கெல்லாம் அறிந்த சொல்லுதற் கேட்
 டு - திருந்த அறமுதலியவற்றி னுட்பங்கன், இம்மை மறுமை வீடுகளைக் குறித்
 துணர் தற்குரிய, உறுதிப் பொருளுண் குமுணர் தலின் இவிரியாதொன்றலுங்
 குறைவில்லை யென்றபடி.

(இல)

கவுணியனார்.

சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய
 வந்த விருவினைக்கு மாமருந்து—முந்திய
 நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார்
 பன்னிய கிண்குறள் வெண்பா.

(இ-ள்.) முந்திய நன்னெறி நாமறிய - முன்பட்டகாசிய கல்வழியை கா
 ரறிய, நாப்புலமை வள்ளுவனார் - காவால் விளக்குகின்ற புலமையை யுடைய
 திருவள்ளுவனரால், பன்னிய-சொல்லப்பட்ட, இண்குறள் வெண்பா - இனி
 பகுறள் வெண்பாக்கள், சிந்தைக்கினிய-(கிண்குறள் மனத்திற்கின்பஞ் செய்
 வதை, செவிக்கினிய-(கேட்டால்) காதுக்கின்பஞ்செய்வன, வாய்க்கினிய-(நு
 தினால்) வாய்க்கின்பஞ்செய்வன, வந்த விருவினைக்கு - தொடர் துவருகின்ற

இருவினையினையே கோய்களுக்கு, மாமருத்து - பெரிய மருத்துகளையன, 7-து. * குறட்பாவை மருத்தென்றமைக்கு ஏற்கவினையை கோயென்னுமை பால், ஏகதேசரூபகம். எவ்வினையும்பிறவிக்கு ஏதுவாகலால், இருவினை யென்றார். முற்பட்டகல்வழி - என் மக்களுக்கு அனாதியா யமைத்துள்ளது. அது மயத்தாரது பலவகைப்பட்ட கற்பனையினாலே மறைப்பட்டு சிந்தாமையின் மாறியவென்றார் இன்னுலின் பாக்களைச் சித்தித்தன் முதலியன செய்யுங்காலும் சொற்பொருளையக்களாலே இன்பம் வினைத்துத் தெய்வத்தன்மையால் வினைத்துயரும் ஒழிக்குமென்றபடி. (108)

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்
பொன்னென நீக்கும் புறவிருளைத்—தெள்ளிய
வள்ளுவ ரின்குறள் வெண்பா வகிலத்தோ
ருள்ளிரு னீக்கு மொளி.

(109-ன்.) வெள்ளி வியாழம்விளங்கிரவி வெண்டிங்கள் - சங்கிரன்சாரகு
நூரியன் சங்கிரன் எனப்படுகின்ற இவ்வொளிகள், புறவிருளை - புறத்திருளை,
பொன்னென நீக்கும் - விரைவிலே நீக்கும் (ஆதலின் புறவிருளைக்குதற்கு உ
ண்டாயினுளிகளாம்)தெள்ளிய - முற்றுணர்ந்த வள்ளுவரின் குறள் வெண்பா)
வகிலத்தோர் - உலகத்தோரது, உள்ளிருளைக்கும் - உள்ளிருளை நீக்குதற்கு

109

திருவள்ளுவமாரியார்.

உண்டாயினு ளளி, 8-து, * இத்தனைகூறவே புறத்திருளுக்கு அவை பலவுள
அகத்திருளுக்கு இஃதொன்றே யுளதென்றதாயிற்று, அவற்றுள் ஒன்றும்
நீக்கப்படாத அகத்திருளை நீக்கவல்லதாதலின் இதற்கு எவ்வாற்றும் ஒப்பு
தொன்றின் தென்றபடி. (110)

ஆலங்குடிவங்கனார்.

வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்குந்
தெள்ளமுதின் நீஞ்சுவையு மொவ்வாதாற்—தெள்ளமுத
முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வண்ணுமால்
வண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்ந்து.

(இ-ள்) வள்ளுவர் பாட்டின் வளம் - திருவள்ளுவரது பாட்டினது தீஞ்சுவையை, உரைக்கின் - சொல்லுமிடத்து, வாய்மடுக்குக் தெள்ளமுதின-உண்ணப்படுகின்ற தெள்ளிய அமுதினது, தீஞ்சுவையும் - இனியசுவையும், ஒவ்வாது - ஒப்பாது, தெள்ளமுதமுண்டு - அத்தெள்ளியவமுதை யுண்டு, அறிவார்-(அதன்சுவையை)யறிபவர், தேவர் - தேவர், வண்டமிழின் - வளம் பொருந்திய தமிழ்க்கண்ணதாகிய - முப்பால் - முப்பாலாகிய அதின்மும்மடி சிறத்தபாலை, மகிழ்ந்து - களிந்து, உலகடைய - எவ்வாவுலகத்தாரும், உண்ணும் - உண்டு, தீஞ்சுவையறிவார் - தீயசுவையறிவார், எ-று. * வளம் - ஆகுபெயர். ஆல் - அரை. அவ்வமிர்தம் வாயுட்பெய்தவழி காலிப்பட்ட சிறிது பொழுதளவே தீஞ்சுவை பயப்பது. இப்பாட்டு கொஞ்சின்கணிவைபெற்று ஒழிவின்றித் தீஞ்சுவை பயத்தலின் - ஒவ்வாதென்றார். முப்பால் சிலிட்டருபகம். இனி எவ்வுலகத்தாருக்குக்கருமபூமியாகிய இவ்வுலகத்துட்டோன்றி மெய்ப்பொருளுணர்ந்தன்றிலீட்டிண்பம்பெறுதல் கூடாமையின்உலகடையவுண்ணுமென்றார். அன்றி அவ்வுலகத்துத்தேவர்களும் தமது மேம்பட்ட வறிவினாலே இதனது உயர்வொப்பற்றருணத்தை அறிந்து முக்கியபிரமாணமாகக்கொண்டு மகிழ்கூர்வ ரென்பதுபற்றி அங்கனங்கூறினாரெனினு மமையும். இஃது இவ்வுலகத்தார்க்கேயன்றி அவ்வுலகத்தார்க்கும் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி. ()

திருவள்ளுவமலை மூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.

இடைக்காடர் பாடல்.

கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புசட்டிக்

குறுகத் தறித்த குறள்.

(இ-ள்) குறள் (காயனாரது துளி னாயிரத்த முத்துற்று முப்பது) குறள் வெண்பாக்களும், கடுகை - கடுகை, துளைத்த-(அதனடுவே) துளைசெய்து, எழ்கடலை-எழ்கடவுளீரையும், புசட்டி-(அத்துளைப்பு) பெய்து, குறுக-(தன்ன

இடைக்காடர் பாடல்.

சுரு

காயிற்) குறும்புமணம், தறித்த - தறித்துவைத்தால் அதுபோல்வனவாகும், ஈ-று, * மிக்கெற்றவளிற் குவெடுத்துச் சொல்லப்படுவதொரு நன் பொருளாத வின்-கெடுசொல்லப்பட்டது, இரண்டனுருபுதறித்தவென்வினைகொண்டது துளைத்தல்-உள்ளீடுபோக்குதல். புசவிடென்பது - புசுட்டென விகாரப்பட்டி முதனிஸையாய்நிற்றவின் புசுட்டியென்றாயது. துளையினிடைவெளிக்கும் அதன் புறமுடிக்கும் கொள்ளப்பட்டபங்கு சிறிதாக ஒழிந்தபங்குபரிதாகவின் குற வுென்றார். தறித்தாலன்னவெனற்பாலது - தறித்தவென இடைக்குறைந்து கின்றது. இல்லாதபொருளை உபமானமாகக்கூறலின்-இல்பொருளுவமை, குட ட்பாக்களுள் ஒவ்வொன்றும் அதுபோதலின் தறித்தவெனப்பன்மையாற்கூற லாயிற்று. குறள் - பால்பகாவஃறிணைப் பெயராதலின், இங்கே பன்மைக்கா பது. இங்ஙனங்கூறவே குறட்பாவின் சொற் சுருக்கமும் அதனுள் அடக்கப்ப ட்ட பொருள்விரிவும் கோக்கும்வழி அக்கெடும் ஏழ்கடவீரும்போலு மென்ற காயிற்று பொருள் விரிவினளவுபடாமை சொல்லியபடி. (இச)

இப்பாட்டிலே “அணுவைத்துளைத்தேஉ. கடலைப்புசுட்டிக் குறகத்தறித்த குறள்” என முதற்சொல்லைமாற்றி ஓனவையாரால்புகழ்ச்சி செய்யப்பட்டது.

நாயனார் சொருபவ் துதி.

திருமுடியிசையார் மயிர்முடியமுருந் தீர்க்கபுண்டர றுதலமுகும் திரண்மணிபுயங்கை வருஞ்செவியமுருந்திகழ்நெடுந்தாடியினமுகும் அருமுடிசெபமாலிகையின்முத்திரைசேரபயநேர்வலக்கையினமுகும் அழிழ்ந்தறழ்தமிழ்மாதரைமுரை ரதம்மைதருமிடக்கையினமுகும் கருமுடியோகப் பட்டையினமுகுங்கடிகொள்கீட் கோவணவமுகும் கழல்களிற்றிகிரி வளைவரையமுகுங் கமலநல்லாதனத்தமுகும் [க்குத் தருமுடி முகிறோய்மயிலினிடை மாதவர்கள் கண்டிறைஞ்ச வீற்றிரு தழைபுகழ்த்திருவள்ளுவரெ னுநாமம்சற்கு ரசாணமேசாணம்.

ஆசிரியர் திருநாமங்கள்—க.
 திருவள்ளுவர்.
 நாயனார்.
 தேவர்.
 முதற்பாவலர்.
 தெய்வப்புவலர்.
 நான்முகனார்.
 மாதானுபங்கி.
 செக்காப்போதார்.
 பெருநாவலர்.

நூலின் திருநாமங்கள்—க.
 திருக்குறள்.
 முப்பாணல்.
 உத்தரவேதம்.
 தெய்வநூல்.
 திருவள்ளுவர்.
 பொய்யாமொழி.
 வாயுரைவாழ்த்து,
 தமிழ்மறை.
 பொதுமறை.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடிவாழ்க.

கடவுள்தனை.

தற்சிறப்புப் பாயிரம்.

இந்திரன்முதலியவிறையவர்பதங்களும், அந்தமிலின்பத்தழி
 வில்லீடு, நெறியறிந்தெய்துதற் குறியமார்தர்க்கு, குறுதியெனவுயர்ந்
 தோரா னெடுக்கப்பட்டபொருள்கள் நான்கு, அவை, அறம், பொ
 ருள், இன்பம், வீடு என்பன. அவற்றுள், வீடென்பது: சிந்தையு
 மொழியுஞ் சொல்லாநிலைமைத்தாதலிற் றறவறமாகியகாரணவகை
 யாற் படுவதல்லதிலக்கணவகையாற் கூறப்படாமையின் நூல்களாற்
 கூறப்படுவன? ஏனைய மூன்றுமயாம். அவற்றுள், அறமாவது:
 மனுமுதலியநூல்களின் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன வொழி
 தலுமாம். அஃது, ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம்என மூன்றுவகைப்
 படும். அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது: அந்தணர்முதலிய வருணத்தார்
 தத்தமக்குவிதிக்கப்பட்டபிரமசாரியமுதலியநிலைகளினின்று அவற்
 றிற்கோதிய அறங்களின் வழுவாதொழுதுதல். வழக்காவது: ஒரு
 பொருளைத்தனித்தனியே எனதென்றிருப்பாரதுகாரணமாகத்தம்

முன்மாறுபட்டப்பொருள்மேற்சொல்லுவது. அதுகடன்கோடன்
முதலியபதினெட்டுப்பதார்த்தமாம். தண்டமாவது: அவ்வொழுக்க
நெறியினும், வழக்கநெறியினும், வழிஇயாரை யந்நெறி நிறுத்தற்
பொருட்டொப்பநாடி. அதற்குத்தக்கவொறுத்தல்இவற்றுள்வழக்
குந் தண்டமு முலகநெறி நிறுத்தற் பயத்தவாயதல்ல தொழுக்கம்
போல் மக்களுயிருக் குறுதியயத்தற் சிறப்பிலவாகலானு மவைநா
னூலானேயன்றி யுணர்வுமிகுதியானுந் தேயவியற்கையானும், அறி
யப்படுதலானும், அவற்றையொழித்தீண்டுத் தெய்வப்புலமைத்திரு
வள்ளுவராற் சிறப்புடையவொழுக்கமே, அறமெனவெடுத்துக்கொ
ள்ளப்பட்டது. அதுநா நால்வகைநிலைமைத்தாய வருணத்தோறும்
வேறுபாடுடைமையிற் சிறுபான்மையாகிய அச்சறப்பியல்புக ளொ
ழித்தெல்லார்க்குமொத்தலிற் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்
புபற்றி இல்லறந் துறவறமென விருவகை நிலையாற் கூறப்பட்டது
அவற்றுள்; இல்லறமாவதில் வாழ்க்கை நிலைக்குச் சொல்லுகின்ற
நெறிக்கணின் தற்குத் துணையாகிய கற்புடைமையிப்போடுஞ்செய்
யப்படுவதாகலின் அதனைமுதற்கட் கூறுவான்றொடங்கிய பெடுத்
துக்கொண்ட இலக்கியமினிது முடித்தற்பொருட்டுக் கடவுள் வா
ழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

கடவுள் துணை.

முதல் - அதிகாரம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

அஃதாவது, சுவீ தான் வழிபடு கடவுளையாயினும் எடுத்துக்கொள்ளப்
பட்ட பொருளுக்கு ஏற்புடைக் கடவுளையாயினும் வாழ்த்துதலாம். அவை

ளுள் இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக்கடவுளை யென்றறிசு. எப்படியென்றால், சத்த வமுதலாகிய முக்குணங்களாலே அறமுதல் மூன்றாகிய உறுதிப்பொருளுக்கு அக்குணங்களாலே மூவராகிய முதற்கடவுளோடு சம்பந்தம் உண்டாயிருக்கையால் அம்மூன்று பொருள்களையும் சொல்லத்தொடங்கிய இவர்க்கு அம்மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமையாதலின் இவ்வாழ்த்து அம்மூவர்க்கும் பொதுப்படச் சொல்லிவிரண்டு அறிக.

அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு.

(இதனது பதப்பொருள்.) எழுத்தெல்லாம் - எழுத்துகளெல்லாம், அகர முதல் - அகரமாகிய முதலையுடையன: (அதுபோல்) உலகு - உலகம், ஆதி பகவன் முகற்று- ஆதிபகவனாகிய முதலையுடைத்து ஏ-று.

(கருத்துரை.) எழுத்துகளெல்லாம் அகரத்தை முதலாகவுடையன: அது போல உலகம் கடவுளை முதலாகவுடையது என்பதாம்.

(விசேட - உரை.) ஓ காரம் தேற்றத்தில் வந்தது. தமிழ்மூன்றுக்களுக்கும்மாத்திரமல்லாமல், வடவெழுத்துக்களுக்கும் முதலாதலை கோக்கி எழுத்தெல்லாமென்றார். ஆதிபகவனென்னும் இருபெயரொட்டிம்பண்புத்தொகை-வடநான்முடிபாதலின் இயல்பாயிற்று. உலகென்றது இங்கே, உயிர்களின் மேலே நின்றது. காணப்பட்ட உலகத்தைக்கொண்டு காணப்படாத கடவுளுக்கு இருப்பைச் சொல்லவேண்டதலின் ஆதிபகவன் முதற்றேயென்று உலகின்மேல் வைத்துச்சொல்லினார் அப்படிச் சொல்லிவிராயினும் உலகிற்குமுதல் ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக்கொள்க ஓ காதமாத்திரையான இயல்பார் பிறத்தலால் அகரத்திற்குத் தலைமையும், செயற்கையறிவாலன்றி இயற்கையறிவால் முழுதும் அறிதலால் ஆதிபகவனுக்குத் தலைமையும் கொள்க தலைமை பற்றியவந்த அகரத்திற்கும், ஆதி பகவனுக்கும் * பிம்பப்பிரதிபிம்பபாவம் சொல்லுதலால் எடுத்துக்காட்டுவ மையணி [இப்பாட்டால் முதற்கடவுளு னிருப்புச் சொல்லப்பட்டது. (ச)

ஓ காதம் உயிர்மூயற்சியால் எழுதி உதானவாயுவால் ஆவது. * பிம்பப்பிரதிபிம்பபாவம் ஒப்புமையால், பிம்பமும் பிரதிபிம்பமு மெனத்தோன்றல்.

கற்றதனாலாய பயனென்கொல் வாலறிவ
நற்றா டொழாஅ நெனின்.

(ப - ரை.) வாலறிவன்-மெய்யறிவையுடையவனது, நற்றான் - கல்லவடி
களை, தொழாரெனின் - வணங்காராயின், கற்றதனால் - யாவும் கற்ற அக்கல்
வியறிவினால், ஆய - உண்டாகிய, பயன் - பிரயோசனம், என்-யாது-எ-று.

(ச - ரை.) மெய்யறிவுடைய கடவுளை வணங்காராகில் கற்றதனும் பய
னில்லை என்பதாம்.

(வி - ரை.) எவனென்னும் வினாப்பெயர் என்னென்றும் இல்லையென்
னும் பொருளைக் குறிப்பித்து நின்றது கொல்-அகைநிலை - பிறவிப்பிணிக்கு
மருந்தாதவின் நற்றாளென்றார். (ஆகமறிவுக்குப் பயன் அவனடிக்களைவணங்கி
பிறவியை அறுதலென்பது இதனும் சொல்லப்பட்டது)

மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை கீடு வாழ்வார்.

(ப - ரை.) மலர்மிசை (அன்பாது கெஞ்சமாகிய) தாமரைமலரிடத்து,
எகினான் - சென்றவனது, மாணடி - பெருமைபொருந்திய வடிக்களை, சேர்ந்
தார்-சேர்ந்தவர், நிலமிசை-எல்லா உலகங்களுக்குமேலாகியஉலகத்திலே,கீடு
வாழ்வார் - அழிவில்லாமல் வாழ்வார்-எ-று.

(ச - ரை.) கடவுளடிக்களைச் சேர்ந்தவர்கள் மோட்சத்தில் வாழ்வார்கள்
என்பதாம்.

(வி - ரை.) மலர்போலு கெஞ்சை மலரென்றது உவமை யாகுபெயர்.
அன்பினாலே நினைப்பவரது கெஞ்சில் அவர்நினைத்தவடிவோடு விரைந்துசெ
ல்லுதலினாலே எகினானென இறந்தகாலத்தாற் சொல்லினார். இது வினையு
பற்றிவந்த-காலவழுவமதி - சேர்தல் - இடைவிடாதுநினைத்தல். (ந)

வேண்டிதல் வேண்டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும் பையில.

(ப - ரை.)வேண்டிதல்-(யாதொருபொருளையும்)விரும்புதலும்,வேண்டா
மை-வெறுத்தலும், இலான்-இல்லாதவனது, அடி-அடிக்களை, சேர்ந்தார்க்கு -
சேர்ந்தவர்க்கு, யாண்டும்-எக்காலத்திலும், இடும்பை - இறவித் துன்பங்கள்,
இல - உண்டாவனவல்ல-எ-று.

(ச - ரை.) கடவுளடிக்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு பிறவித் துன்பங்களில்லை
என்பதாம்.

(வி - ரை) பிறலித் துன்பங்களாவன : தன்னைப்பற்றி வருவதும், பிறவுயிரைப்பற்றி வருவதும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவதும், என மூவகையால் வருகிற துன்பங்களாம். (அடிசேர்ந்தாரக்கு அவ்விரும்பு வெறுப்புடன் இவ்வாறையால் அவை காரணமாகவருகிற மூவகைத் துன்பங்களும் இவ்வாயின.) (ச)

முதல் - அடி - கடவுள்வாழ்த்து. சுக
இருள்சே ரிருவினைபுஞ் சேராவிறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

(ப-ரை.) இறைவன் - தலைவனது, பொருள்சேர் - மெய்மைசேர்ந்த, புகழ் - கீர்த்தியை, புரிந்தார்மாட்டு - விரும்பினவரிடத்து, இருசேர் - மயக்கத்தைப்பற்றிவருகிற, இருவினையும் - கல்வினைதீவினையென்னுமிரண்டுவினையும், சேரா - உண்டாகாவாம்-எ-று.

(க-ரை.) கடவுளுடையகீர்த்தியைவிரும்பினவரிடத்து கல்வினைதீவினையென்னு மிருவினைகளு மடையாவாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இப்படிப்பட்டதென்று ஒருவராலும் சொல்லப்படாமையால் அஞ்ஞானத்தை இருளென்றும், கல்வினையும் பிறத்தற்கு ஏதுவாதலால் இருவினையும் சேராவென்றும் சொல்லினார். (தலைமைக்குணங்க ளில்வாதவரை

டடையரென்று நினைத்து அறிவிலார்சொல்லுகிற புகழ்பொருள்சேராதாகலின் அவைமுழுதுமுடையதலைவனது புகழ்பொருள் சேர்புகழெனப்பட்டது.) புரிதல் எப்பொழுதும் சொல்லுதல். (இ)

பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ்வார்.

(ப-ரை.) பொறிவாயில்-(மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, (யென்னும்) ஐம்பொறிகளை வழிகளாகவுடைய, ஐந்து-ஐந்தாசைகளையும், அவித்தான்-அறுத்தவனது, பொய்தீர் - மெய்யான, ஒழுக்கநெறி - ஒழுக்கவழியிலே, நின்றார்-(அழுவாறு) நின்றவர், நீடுவாழ்வார்-பிறப்பில்லாமல் எத்தாவத்தினும்ஒரு தன்மையராய் வாழ்வார்-எ-று.

(க - ரை) கடவுள் வழியிலே நின்றவர்கள்நீழி வாழ்வார்கள்என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஊறு, சுவை, ஒளி, சாற்றம், ஓசை, எனப்பலன்கள் ஐந்தாவதவின் அவற்றிலே செல்லுதிற ஆசையும் - ஐந்தாயிற்று-ஐந்தவீத்தான் - ஒழுக்கவழி அவனும் சொல்லப்பட்ட வேதமார்க்கம். (இவை காண்குபாட்டா. லும் கடவுளை நினைத்தோரும், வாழ்த்தினோரும், அவன்வழி நின்றோரும், மோட்சத்தைப் பெறவரென்பது சொல்லப்பட்டது.

தனக்குவமை யில்லாதான் றுள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்
மனக்கவலை மாற்ற வரிது.

(பு-ரை.) தனக்கு - தனக்கு, உவமை யில்லாதான் - (ஒரு வித்தினாலும்) சிகரில்லாதவனது, தான் - அடினை, சேர்ந்தார்க்கல்லால் - சேர்ந்தவர்க்கல்லது, மனக்கவலை - கொஞ்சிலே தோன்றுகின்ற துன்பங்களை, மாற்றல் - நீக்கதல், அரிது - உண்டாகாது-எ-று.

(சு-ரை.) கடவுளுடைய திருவடிவைச் சேராதவர்களுக்கு மனக்கவலை திருதவில்லை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) இங்கே அரிது - இல்லையென்னும் பொருளில்வந்தது. [அடிசைச் சேராதவர் பிறவிக்கு ஏதாவாகிய காமவெருளிமயக்கங்களை நீக்கமாட்டாமையினாலே பிறத்தும், இறத்தும், அவற்றால் வருகிற துன்பங்களுள் அழுத்தவாரென்பதாம்.] (சு)

7

கு0 முதல் - அதி - கடவுள்வாழ்த்து.

அறவாழி யந்தணன் றுள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற்
பிறவாழி நீந்தலரிது.

(பு-ரை.) அறவாழியந்தணன் - தருமக்கடலாகிய கடவனது. தான்-அடியாகிய (மரக்கலத்தை,) சேர்ந்தார்க்கல்லால்-சேர்ந்தவர்க்கல்லாமல், பிறவாழி- (அதனின்) வேறாகிய கடல்களை, நீந்தல் - கடற்றல். அரிது - கூடாது-எ-று.

(சு-ரை.) கடவுளடிகளைச் சேராதார்க்குப் பொருளும் இன்பமுமாகிய கடல்களைக் கடத்தல் கூடாது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறம், பொரு, எளின்பமென; உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றன் அறத்தை மூன் பிரித்ததனால் மற்றை பொருளும் இன்பமும் பிறவெனப்பட்டன. [புல வேறுவகைப்பட்ட அறங்கொல்லாம் கடவுளுக்கு வடிவாகவின்

அறவாழி யந்தணனென்றார். அம்மரக்கலத்தைச் சேராதவர் கரைகாணாது; அவற்றுள்ளே அழுந்துவாராகலின் நீந்தலரிதென்றார்; தாட்புணையென்னுமையால் ஏகதேசவுருவகம். (அ)

கோளில் பொறியிற் குணமில்வே யெண்குணத்தான்
 றுளை வணங்காத் தலை.

(ப-ரை.) கோளில் - (தத்தமக்கேற்ற புலன்களை) கொள்ளுகையில்லாத, பொறியின்-பொறிகள்போல், எண்குணத்தான்-எண்வகைப்பட்டகுணங்களை யுடையவனது, தானை - அடிகளை, வணங்காத்தலை - தொழாததலைகள், குணமில்வே - பயன்படுதலுடையனவல்லவேயாம்-எ-று.

(க-ரை.) கடவுள் பாதங்களை வணங்காத்தலைகள் பயன்படாவாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) எண்குணங்களாவன; தன்வயத்தொதல், தாயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்நல், இயல்பாகவேபாசங்களினீக்குதல், பொருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலீன்பமுடைமை, என்பனவாம். இவை சைவாகமத்திற் சொல்லப்பட்டன, காணாத கண்முதலானவைபோல் வணங்காத்தலைகள்பயனிலவெனத்தலைமேல் வைத்துச்சொல்லினும் இனம்பற்றி வாழ்த்தாதநாக்களும் அப்படியே பயனிலவா மென்பதுக்கொள்க. (இவை மூன்றுபாட்டாலும்) அவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் வணங்கலும் செய்யாவிடத்தே உண்டாகிறகுற்றஞ் சொல்லப்பட்டது. (க)

பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா
 நிறைவனடி சேரா தார்.

(ப - ரை.) இறைவன் - தலைவனது, அடி - பாதமாகிய மரக்கலத்தை (சேர்த்தவர்) பிறவிப்பெருங்கடல் - பிறவியாகிய பெரியகடலை, நீந்துவர்-கடப்பார்-சேராதார், (அநினைச்) சேராதவர், நீந்தார் - கடக்கமாட்டார்-எ-று.]

உ - ஆம் - அதி - வான்சிறப்பு.

இக

(க-ரை.) கடவுள் பாதங்களைச் சேர்த்தவர்கள் பிறவிக்கடலைக் கடப்பார்கள், சேராதவர்கள் பிறவிக்கடலைக் கடக்கமாட்டார்கள்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) சேர்த்தவரென்பது வருவிக்கப்படுதலாற் சொல்லெச்சம் பிறவி ஒன்றுக்கொன்று காரணகாரிய சம்பந்தப்பட்டுக் கரையில்லாமல் வருத

லால் - பிறவிப்பெருந் கடலென்றார். [கடவுளடிக்களையே நினைப்பவர்க்குப் பிறவி நீங்குதலும். உலகியல்பை நினைப்பவர்க்கு அது நீங்காமையும், ஆகிய விரண்டும் இதனால் நியமிக்கப்பட்டன.] (80)

முதல் அதிகாரம் கடவுள்வாழ்த்து
முற்றிற்று.

இரண்டாம் - அதிகாரம்.

வா ன் சிறப்பு.

அஃதாவது, கடவுளது ஆணையால் உலகமும், அதற்கு உறுதியாகிய அறம்பொருளினின்பங்களும் கடத்தற்கு ஏதுவாகிய மழையினது சிறப்பைச் சொல்லுதலாம். அதிகார முறைமையும் இதனால் வினங்கும்.

வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
றாமழித்த மென்றுணரற் பாற்று.

(ப-ரை.) வான்-மழையானது, நின்ற-(கடுவே நீங்காது) நிற்க, உலகம்-உயிர்களானவை, வழங்கி வருதலான் - நிலைபெற்று வருகையினாலே, நான்-அம்மழை நான், அமிழ்தமென்று-(உயிர்களுக்கு) அமிர்தமென்று, உணரற் பாற்று-அறியப்படுந் தன்மையை யுடைத்தாம்-எ-று.

(க-ரை.) மழை நீங்காமற்பெய்ய உயிர்கள் நிலைபெற்று வருகையால் அம்மழை யுயிர்களுக்கமிர்தம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நிற்கவென்பது நின்றெனத் திரிந்தது உயிர்கள் நிலைபெற்றுவருதலாவது பிறப்பு கடுவே நீங்காமையால் அவை எங்காளும் உடம்போடு காணப்பட்டு வறுதல், அமிர்தமுண்டார் சாவாது நிலைபெறுதலின் உயிர்களை நிலைபெறச் செய்கிற மழையை அமிழ்தமென்றார்.

துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய து உ மழை.

(ப-ரை.) துப்பார்க்கு-உண்பவருக்கு, துப்பாய-கன்மையாகிய, துப்பாக்கி-உணவுகளை யுண்டாக்கி, துப்பாக்கு-(அவ்வுணவுகளை) உண்பவர்க்கு, துப்பாயதுவும்-(நானும்) உணவாய் நிற்பதும், மழை-மழை-எ-று.

* அமிழ்தமென்பதற்கு, மரணத்தை யொழிப்பதென்பது பொருள், அது அமிர்தமென்னும் வடமொழித் திரிந்தது.

(ச-ரை.) உண்பவர்க்கு உண்மையாகிய உணவுகளை புண்டாக்கி அங்வுணவை உண்பவர்க்குத் தானும் உணவாக நிற்பது மழைஎன்பதாம்.

(வி-ரை.) தானும் உணவாதலாவது, தண்ணீராயுண்ணப்படுதல். சிறப்புடைய மனிதர்மேல் வைத்துச் சொல்லுதலால் மற்றை யுயிர்களுக்கும் இஃது ஒக்கும்; இப்படி உயிர்களது பசிதாகைகளை நீக்குதலால் அங்வுயிர்கள் வழங்கி வருதலும் உடையவாயின வென்பதாம். (உ)

விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்துண்ணின் துடற்றும் பசி.

(ப-ரை.) விண்-மழையானது. நின்ற - (பெய்யவேண்டுங் காலத்தில்) பெய்யாமல், பொய்ப்பின்-பொய்க்குமாயின், விரிநீர்-கடலாலே குழப்பட்ட, வியனுலகத்துள்-பரந்த வுலகத்தினுள், பசி-பசியானது, நின்ற-நிலைபெற்று, உடற்றும்-(உயிர்களை) வருத்தும் ஏ-று.

(ச-ரை.) மழை பெய்யாது பொய்க்குமாகில் உலகிற் பசியானது உயிர்களை வருத்தும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கடலுடைத்தாயினும் அதனாலே பயனில்லை யென்றற்கு விரிநீர் வியனுலகத்தென்றார்; உணவில்லாமையினாலே பசியால் உயிர்கள் இறக்குமென்பதாம். (ங)

ஏரினுழாஅ ருழவர் புயலென்னும் வாரிவ ளங்குன்றிக் கால்.

(ப-ரை.) புயலென்னும்வாரி - மழையென்றிற் வருவாய், வளங்குன்றிக் கால் - (தன்) பயன்குறையின், உழவர்-பயிரிடு மாந்தர்கள், ஏரின்-ஏரினால், உழாஅர்-உழமாட்டார்கள் ஏ-று.

(ச-ரை.) மழைவளங் குறைந்தால் பயிர்செய்மாக்கன் வருழார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) குன்றியக்கால் என்பது குறைந்து நின்றது, உணவில்லாமையினால்

க்கு காரணஞ் சொல்லியபடி.

(ச)

கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றுங்கே
யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை.

(ப-ரை.) கெடுப்பதூஉம் (பூமியினிடத்துவாழ்வாரைப்) பெய்யாதுநின்
துகெடுப்பதும், கெட்டார்க்கு - (அவ்வாறு) கெட்டவர்க்கு, சார்வாய்-துணை
யாய்ப் (பெய்து), மற்றுங்கே - முன் கெடுத்ததுபோல், எடுப்பதூஉம்-எடுப்
பதும், எல்லாம்-(இவை) யெல்லாம் (வல்லது,) மழை-மழையாம்-எ-று.

(க-ரை.) கெடுப்பதும் கெட்டவரைக் காப்பதும், மழை என்பதாம்.

(வி-ரை.) மற்றுவீணைமாற்றில் வந்தது கேடும்பெருக்கமும் பெறுதற்குரி
யவர் மனிதராதலால் கெட்டார்க்கென்றார். எல்லாமென்றது - அம் மனிதர்

உ. 4 ஆம் - அநி - வான்சிறப்பு.

௫௩

முயற்சி வேறுபாடுகளால் கெடுத்தலெடுத்தல்கள் பலவாகுகை போன்றி வல்ல
தென்பது, * அவாய்வினையால்வந்தது; மழையினது வல்லமையைச் சொல்
வியபடி.

(இ)

விசம்பிற் றானிவீழி னல்லான்மற் றுங்கே
பசம்புற் றலைகாண் பரிது.

(ப-ரை.) விசம்பின் - மேகத்தினின்றும், துளி-துளிகள், வீழினல்லால்-
வீழிற்காண்பதல்லது, மற்றுங்கே-வீழாதாயின் அப்பொழுதே, பசம்புற்றலை-
பசம்புல்லினது தலையையும், காண்பு - காணுதல், அரிது - அரிது-எ-று.

(க - ரை.) மழை பெய்யாவிடில் புல்லின் தலையைக் காணுதலரிது-என்
பதாம்.

(வி-ரை.) விசம்பு ஆகுபெயர் மற்று மீழாதாயினென்னும் - வினை
மாற்றில் வந்தது - தலையுமென்னும் இழிவு - சிறப்பும்மை-விகாரத்தால்தொ
க்கது ஓரறிவுயிரும் இவ்வாமற்போமென்பதாம்.

(ஈ)

கெடுங்கடலூர் தன்னீர்மை குன்றுந்தடிந்தெழிலி
தானல்காதாகி விடின்.

(ப-ரை.) செடுங்கடலும் - நெடியகடலும், தன்னீர்மைகுன்றம்-தன்னியல்பு குறையும், எழிலிதான் - மேகந்தான், தடிந்து-(அதனைக்) குறைத்து, சேகாதாகிவிடின்- அதனிடத்துப்) பெய்யாதாகிவிடின்-எ-று.

(க-ரை.) மழைபொழியாவிட்டால் நெடியகடலும்வளங்குறையும்-என்பதாம்.

(வி-ரை) உம்மை - உயர்வு சிறப்பு - தன்னியல்பு குறைதலாயது-நீர்வாழுமுயிர்கள் பிறவாமையும் மணிமுதலானவை உண்டாகாமையும், ஆம். இங்கே குறைத்தலென்றது-முகத்தலை-மழைக்குமுதலாகிய கடலுக்கும் மழையேண்டுமென்பதாம். [இவைஎழுபாட்டாலும்உலகம் கடத்தற்குமழைஏதுவாதல் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

சிறப்பொடுபூசனை செல்லாதுவானம்

வறக்குமேல் வாறோர்க்கு மீண்டு.

(ப-ரை.) வானம் வறக்குமேல் - மழைபெய்யாதாயின், வாறோர்க்கும் - தேவர்க்குக்கும், ஈண்டு - இவ்வுலகத்திலே, சிறப்பொடு - மக்களாலே செய்யப்படுகிற) திருவிழாவுடனே, பூசனை - பூசையானது, செல்லாது - நடவாது.

(க-ரை) மழை பெய்யாவிட்டால் இவ்வுலகில் தேவர்க்குக்கும் பூசை நடவாது - என்பதாம்.

* அவாய்நிலை - ஒருசொல் - மற்றொருசொல்லைக் கொள்ளுதற்கு அவாய்நிலை.

நூச ௨ - ஆம் - அதி - வான்சிறப்பு.

(வி-ரை.) உம்மைஉயர்வுசிறப்பு-விழாவோடுஉடிய பூசையெனலால் செல்லாதென்று ஒருமையாகச் சொன்னார் பூசையிலே தாழ்வுநீர்ச் செயப்படுவது விழாவாதலின் இதனை முன்வைத்தார். (அ)

தானந்தவயிரண்டுந் தாங்காவியனுலகம்

வானம் வழங்காதெனின்.

(ப-ரை.) வானம் - மழை, வழங்காதெனின் - பெய்யாதாயின், வியனுலகம் - விரிந்தவுலகத்திலே, தானந்தவயிரண்டும்-தானமும், தவமுமாகிய விர

ண்டறமும், தங்கா - உளவாகாவாம்-எ-று.

(ச-ரை.) மழைபொழியாவிடி லுலகத்தில் தருமமும் தவமு முண்டாகா வாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) தானமாவது-தருமவழியால்வந்த பொருள்களைப் பெரியோர் க்கு மகிழ்ச்சியோடு கொடுப்பது. தவமாவது மனம்பொறிவழி போகாமனிற் கும்பொருட்டு விரதங்களால் உண்டி சுருக்கல் முதலானவை யிருதிபற்றி தானம் இல்லறத்தின் மேலும், தவம் - துறவறத்தின்மேலும் நின்றன. (க)

நீரின்றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின்றமையா தொழுக்கு.

(ப-ரை.) யார்யார்க்கும்-எவ்வகை மேம்பாட்டோர்க்கும், நீர்-நீவர, இன் று-இல்லாமல், உலகு - உலகியலானது, அமையாதெனின் - பொருந்தாதா யின், ஒழுக்கு - (அக்நீரினது நடுவே நீங்காத வொழுக்கமும், வான்-மழை யை, இன்று - இல்லாமல், அமையாது - பொருந்தாது-எ-று.

(ச-ரை) எவ்வகை மேன்மையுடையோர்க்கும் நீரையல்லாம லுலகியலா னது நடவாது அதுபோல மழையல்லாமல் நீரொழுக்கம் கிடையாது - என் பதாம்.

(வி-ரை.) இம்மையிலே அநுபவிக்கப்படுவன வாதலிற் பொரு ளின்பங் களை யுலகியலென்றார், நடுவே நீங்காத வொழுக்கமாவது, எக்காலங்களிலும் எவ்விடங்களிலும் நீருண்டாயிருத்தல், நீரினாலே பொருளின்பங்கள்பொருக் துதல்போல்மழையினாலே அந்நீரொழுக்கம்பொருத்துதல்எல்லாராலும்தெளி யப்படுமென்பதைக் காட்டுதற்கு நீரின்றமையா துலகெனினென்றார். (இவை முன்றுபாட்டாலும் அறம்பொரு ளின்பங்கள் நடத்தற்கு மழை ஏதுவாதல் சொல்லப்பட்டது.)

யார்

தும்)

இரண்டாவது அதிகாரம் வான்சிறப்பு
முற்றிற்று.

யவர்

முன்றும் - அதிகாரம்.

நீ த் தா ர் பெ ரு மை ம.

அஃதாவது: முற்றத்தறத்த முனிவரது பெருமையை சொல்லுதலாம்: அவ்வற முதலாகிய பொருள்களை உலகத்துக்கு உள்ளவாறு அறிவிப்பவர் அவராதலால் இது வாள்சிறப்பின் பின்வைக்கப்பட்டது.

ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து வேண்டும் பனுவற் றுணிவு.

(ப-ரை.) பனுவல்-தூல்களது, துணிவு - நிச்சயமானது, ஒழுக்கத்து, (தமக்குரிய) பொழுக்கத்திலே நின்று, நீத்தார் - துறந்தாரது, பெருமை-மகிமையை. விழுப்பத்து - மேலானபலபொருள்களுள்ளும், வேண்டும்(இதுவே மேலானதென்று) விரும்பும். எ-று.

(க-ரை.) தூல்களது நிச்சயமானது துறந்தவர் மகிமையை மேலானதென்று விரும்பும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) தமக்குரிய பொழுக்கத்திலேநின்று துறந்தலாவது தங்கள் தங்கள் வருணநிரமங்களுக்கு உரிய ஒழுக்கங்கள் தப்பாமல் நடக்கப் புண்ணியம் வளரும்; அது வளரப்பாவம் தேயும்; அதுதேயஅறியாமை நீங்கும், அதுநீங்க இது நித்தியம் இது அநித்தியம் என்கிற பகுத்தறிவும், நிலையில்லாத இம்மை மறுமை யின்பங்களில்வெறுப்பும், பிறவித் துன்பங்களும் தோன்றும்; அவை தோன்ற மோட்சத்தில் ஆசை உண்டாம், அதுஉண்டாகப்பிறவிக்குக் காரணமாகிய வீண் முயற்சிகளெல்லாநீங்கி மோட்சத்திற்குக் காரணமாகிய யோக முயற்சியுண்டாம், அதுஉண்டாகத் தத்துவஞானம்பிறந்து எனதென்பதாகிய மமகாரமும், காணென்பதாகிய அகங்காரமும்விடும், ஆதலின் இவ்விரண்டு பற்றுகளையும் இம்முறையே வெறுத்துவிடுதலாம். தூல்செய்தவரது துணிவு தூலின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. (க)

துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத் திறந்தாரை யெண்ணிக்கொண்டற்று.

(ப-ரை.) துறந்தார்-(அகங்கார மமகாரங்களை) விட்டவரது பெருமை மகிமையை-துணைக்கூறின் - எண்ணிக்கையினாலே சொல்லி, அறியப்படுக்தால்-அளவுபடாமையால்) வையத்து - இவ்வுலகத்திலே, திறந்தாரை, -(பிறத்திறந்தவரை), எண்ணிக்கொண்டற்று எண்ணி -(இத்தனைபேர்களென்று) அறியப்படுக்தாற்போலும். எ-று.

(க-ரை.) துறந்தவர் பெருமையைச் சொல்லில் இறந்தவர்களை எண்ணிக் கொண்டாற்போலும் என்பதாம்.

(வி.-ரை.) கொண்டாவென்பது கொண்டெனத் திரிந்து நின்றது (உ)
ருகை ஈ - ஆம் - அதி - நீத்தார்பெருமை.

இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை யிறங்கிற் றுலகு.

(ப-ரை) இருமை-(யிறப்பு வீடென்னும்) இரண்டினது, வகை -(துன்ப வின்பக்; உறுபாடுகளை, தெரிந்து- அப்பிறப்பைநீக்குதற்கு) ஆராய்ந்து, என் டெ-இப்பிறப்பிலே, அறம்-துறவறத்தை, பூண்டார்-கொண்டவரது, பெருமை- மகிமையே, உலகு - உலகத்தில், யிறங்கிற்று-உயர்ந்தது-எ-று

(க-ரை.) துறவறத்தைக் கொண்டவரது பெருமையே யிவ்வுலகினுயர்ந்தது என்பதாம்.

(வி.-ரை.) பெருமையே யென்பதி னேகாரம் விரைத்தால் தொக்கது. அது உலகமுழுதாண்டவரசர் முதலானவருடைய பெருமையைப்பிரித்தலாற் பிரிநிலையேகாரம் [இவை மூன்றுபாட்டாலும் துறந்தவரது பெருமையே எல்லாப் பெருமைகளினும் உயர்ந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது. (உ)

உரனென்னுந் தோட்டியா னேரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து.

(ப-ரை.) உரனென்னுந்தோட்டியான்- அறிவென்னு மங்குசத்தினாலே, ஓரைத்தம்-(பொறிகளாகியயானைகள் ஐந்தையும், காப்பான்-(தன் தன்புலன் களின்மேல் செல்லாமற்) காப்பவன், வரனென்னும் வைப்புக்கு-(எல்லா நிலங்களினும்) மேலானதென்று சொல்லப்படுகிற மோட்சநிலத்துக்கு, ஓர் வித்து - ஒரு வித்தாவான்-எ-று.

(க-ரை.) ஐம்பொறிகளை-ஐம்புலன்களிற்செல்லாமற் காப்பவன்மோட்ச நிலத்துக்கு வித்தாவான் என்பதாம்.

(வி.-ரை.) அந்நிலத்திலேபோய் முனைத்தவின்வித்தென்றார், இங்கேயிறத்தும்இறத்தும் வருகிறமனிதனல்லனென்பதாம். [எகதேச வருவகவணி.]()

ஐந்தவித்தா னுற்ற லகல்விசும்பு ளார்தோமா
னித்திரனே சாலுங் கரி.

(ப-ரை.) ஐந்தவித்தான் - (புலன்களிற்செல்லுகின்ற)வைந்தாசைகளைபு

மொழித்தவனது. ஆற்றல் - வல்லமைக்கு, அகல் விசம்புளார்-அகன்ற பொ
ன்னுலகத்துள்ள தேவர்க்கு, கோமான் - நிலைவலையிய, இத்திரனே-தேவேந்
திரனே, சாலுங்கரி - போதுமான சாட்சியாம்-எ-று.

(க-ரை.) கௌதமமுனி வல்லமைக்குத் தேவேந்திரனே சாட்சியாம்
என்பதாம்,

(வி-ரை.) ஐந்தாசைகளையும் நீக்காமல்சாபத்தை அடைந்து நின்று அவ்
வாசைகளை நீக்கினவலையியகௌதமமுனிவன துவல்லமையைத் தெரிவித்தா
ளுதலின்: இத்திரனே-சாலுங்கரியென்றார். (இ)

௩ - ஆம் - அதி - நீத்தார்பெருமை. ௫௭

செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்.

ப - ரை. (ஒத்த பிரப்பினராகிய மனிதர்களிலே) பெரியர் - பெரியோர்,
செயற்கரிய செய்தற் கரியவைகளை, செய்வார்-செய்வார்கள், சிறியர் - சிறி
யோர், செய்தற்கரிய - அச் செய்தற்கரியவைகளை, செய்கலாதார்-செய்யமாட்
டாதார்-எ-று.

க - ரை. பெரியோர் செய்தற் கரியவைகளைச் செய்வார்கள், சிறியோர்
செய்தற்கரியவைகளைச் செய்யார்கள் என்பதாம்.

வி - ரை. எனவேபெரியோர்செய்தற் கெளியவைகளைச் செய்யாரென்ப
தும், சிறியோர் அவைகளைச்செய்வாரென்பதும்தோன்றதல்அறிக. செய்தற்
கெளியவை மனத்தை வேண்டியபடியே போகவிடுதல், ஆசைகொள்ளுதல்,
கோபித்தல் இவை முதலானவையாம்; செய்தற்கரியவை - இயமம், சியமம்,
ஆதனம், பிராணியாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம்சமாதிரி என
வகை யோகங்களாம். (ஆ)

சுவையொளி யூரூசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு.

ப - ரை. உலகு - உலகமானது. சுவையொளி யூரூசைநாற்றம், இரத
மும் - உருவமும், ஸ்பரிசமும் - சத்தமும் கத்தமும்என்று - என்று சொல்லப்
பட்ட, ஐந்தின் - பஞ்சதன்மாத்திரைகளது, வகை - உறுபாட்டை, தெரிவா
ன்கட்டே - ஆராய்பவனறிவினிடத்தே-எ-று.

க - ரை. உலகமானது பஞ்சதன் மாத்திரைகளை யறிபவனிடத்தே என்பதாம்

வி - ரை. ஐர்தின் வகையான - அவையைத்தும், அவற்றிலேதோன்றிய பூதங்களைத்தும், அவற்றின்கூறிய ஞானேத்திரியங்களைத்தும், கன்மேத்திரியங்களைத்தும். ஆகஇருபதாமாம். வகைதெரிவானென்றதனால்தெரிசின்றபுகுடனும், அவன் தெரிதற்குக் காரணமாகிய மான் - அகக்காரம்-மணம் - எனப்பட்டவையும் அவற்றக்குமுதலாகிய மூலப்பகுதியும்-கொள்ளப்படுமீ. இவ்வீருபத்தைத்த தத்துவக் கூட்டமல்லது உலகென வேரில்லையென்று உலகினது இருப்பை யறிதலால் அவ்வறிவினிடத்தாயிற்று, பூதமைத்து, நிலம், கீர், நீ கர்த்து, வான், ஞானேத்திரியமைத்து, மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி. கன்மேத்திரியமைத்து, வாக்கு பாதம், பானி, பாபு, உபஸ்தம். மூலப்பகுதி-மாயை இவை காண்பாட்டாலும் பெருமைக்குக் காரணங்கள் ஐம்பொறி யடக்கலும், போசப்பயிற்சியும், தத்துவஞானமும், ஆமென்பது சொல்லப்பட்டது. (1)

நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டிவிடும்.

8

10. அ - ஆம் - அதி - நீத்தார் பெருமை.

ப - ரை. நிறைமொழி (பயனிறைத்த சொல்லையுடைய, மாந்தர் - மூனி வரது, பெருமை-மகிமையை, நிலத்து - நிலவுலகத்தில் மறைமொழி - அவரணையாகச் சொல்லியமந்திரங்களே, காட்டிவிடும் - பிரத்தியட்சமாகக் காட்டிவிடும்-எ-று.

க - ரை. மூனிவரது மகிமையை - அவர்கள் - மந்திரங்களாலே காட்டும் என்பதாம்.

வி - ரை. பயனிறைத்தமொழியாவது அவர் அருளிஞாலே சொன்னாலும் கோபத்தினாலே சொன்னாலும், அதனதன்பிரயோசனத்தைக்கொடுத்தேவிடுகிறசொல், காட்டுதல் பிரயோசனப்பட்டு அம்மகிமையை அறிவித்தல். (2)

குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்த லரிது.

ப - ரை. குணமென்னுங்குன்று (தறவு மெய்யறிவு ஆசையில்லாமை

முதலான) நற்குணங்களாகிய மலையின்மேல், ஏறியிருர்-ஏறியின்ற முனிவரது வெகுளிகோபமானது, கணமேயும் (தானுள்ளவளவு கூணகாலமேயாயினும், காத்தல் - கோபிக்கப்பட்டவராலே தடுத்தல், அரிது-அரிதாம்-எ-று.

க - ரை. முனிவர்கள் கோபமானது கோபிக்கப்பட்டவராலே தடுத்தல் கூடாது - என்பதாம்.

வி - ரை. அசையாமையும் பெருமையும்பற்றிக்குணங்களைமலையாக உருவகம்செய்தார், அனாதியான பழக்கத்தினாலே ஒரேவிடத்துக்கோபம் தோன்றியபோதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்கும் ஆதலால் கணமேயு மென்றும், நிறைமொழிமாந்தராதலால்காத்தலரிதென்றும்சொல்லினார், (இவைஇரண்டு பாட்டாலும் அவராணை சொல்லப்பட்டது. (க)

அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்.

ப - ரை. எவ்வயிர்க்கும்-எல்லாவயிர்களின் மேலும், செந்தண்மை-செவ்வையான வருணை, பூண்டு-விரதமாகக் கொண்டு, ஒழுகலான்-நடக்கையினாலே, அந்தணரென்போர் - அந்தணரென்று சொல்லப்படுவோர், அறவோர்-துறவறத்தினின்றவர்-எ-று.

க - ரை. அந்தணரென்று சொல்லப்படுவோர் முனிவர்களே-என்பதாம்

வி - மற்று அசைநிலை, அந்தணரென்பது அழகிய தன்மையை யுடையவரென்னும் காரணப்பெயராகலின் அவ்வருளுடையார்க்கல்லது மற்றவர்க்காகாதென்பது கருத்து. (அப்படி ஆணையை யுடையவ ராயினும் உயிர்களிடத்தே அருளுடையரென்பது இதனும் சொல்லப்பட்டது .

முன்றாவது அதிகாரம் நீத்தார்பெருமை
முற்றிற்று.

ன்கதிகாரம்

அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது: அம்முனிவரால் அறிவிக்கப்பட்ட மூன்றுள் அறமானது மற்ரைப் பொருளின்பங்கன்போ லாகாமல் இம்மை, மறுமை, வீடு, என்஑ிற மூன்றையும் தருதலால் அவற்றினும் உறுதியுடைத்தென்பது சொல்லுதலாம், அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

சிறப்பீணுஞ் செல்வமும் மீணு மறத்தினூஉங்
காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு.

(ப-ரை.) சிறப்பு - மோட்சத்தையும், ஈனும் - கொடுக்கும், செல்வமும் (சுவர்க்கமுதலாகிய) செல்வத்தையும், ஈனும்-கொடுக்கும், (ஆதலால்) உயிர்க்கு-மனிதருயிர்க்கு, அறத்தினூங்கு - தருமத்தின் மேற்பட்ட, ஆக்கம் பெருக்கத்தைத் தருவது, எவன்-யாது, எ-று.

(ப-ரை.) மக்களுயிர்க்குத் தருமத்தின் மேற்பட்டதில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஓ-அசைநிலை. எல்லாப்பேருகளினும். சிறத்ததாகலின் மோட்சத்தைச் சிறப்பென்றார், ஆக்கம் - மேன்மேலுயர்தல். [இதனால் அறத்தினும் அதிகமாகிய உறுதி இல்லையென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

அறத்தினூஉங் காக்கமு யில்லை யதனை
மறத்தலி னூங்கில்லை கேடு.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) அறத்தினூஉங்கு-தருமஞ் (செய்தலின்) மேற்பட்ட, ஆக்கமும்-பெருக்கத்தைத் (தருவதும்) இல்லை-இல்லை, அதனை - அத்தருமத்தை, மறத்தலினூங்கு (மயக்கத்தால்) மறந்துவிடுதலின் மேற்பட்ட, கேடு-கேட்டைத் (தருவதும்) இல்லை - இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) தருமத்தின் மேற்பட்ட செல்வமுயில்லை அத்தருமத்தை மறத்தலைப்பார்க்கினும் கேடில்லை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறத்தினூங்காக்கமுயில்லையெனமுன் சொல்லப்பட்டதையே * அதுவதித்தார் அதனாலே கேடுவருதலைச் சொல்லுதலாகிய பயனோக்கி. [இதனால் அது செய்யாதபோது கேடுவருதல் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்.

(ப-ரை.) ஒல்லும் வகையால் (தமக்குத் தமக்குக்கடும்) வகையால், அறவினை-தருமமாகிய கல்வினையை, ஓவாதே-இடைவிடாமல், செல்லும் வாயெல்லாம் (அது) செல்லுமிடங்களினு லெல்லாம், செயல்-செய்யக்கடவர்-எ-று.

* அறுவாதமாவது, முன் சொல்லப்பட்டதையே மற்ருன்றை விதித் தற் பொருட்டுப் பின்னுஞ் சொல்லுதல்.

கூ0 ச - ஆம் - அதி - அறன்வலிபுறுத்தல்.

(க-ரை.) மனம், வாக்கு, காயம், இம்முன்றலுந் தருமஞ்செய்யக்கடவர் கள்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கடும் வகையாவது, இவ்வறம் பொருளளவுக்கு ஏற்கவும், தற வறம்-சீர நிலைக்கு ஏற்கவும் செய்தலாம். சொல்லுமிடங்களாவன, மனமும், வாக்கும்; காயமும், ஆம். அவற்றினாலே செய்யப்படுகிற அறங்களாவன கற்சி க்குதையும், கற்சொல்லும், கற்செயலும். ஆம். [இதனால் அறம் செய்யுமாறு சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

மனத்துக்கண் மாகிலனாத லினைத்தற
குருல ரீர பிற.

(ப-ரை.) மனத்துக்கண் (அப்படி அறஞ்செய்பவன் தன்) கெஞ்சினிட த்து, மாகிலனாதல்-குற்றமில்லாதவனாகக் கடவன், அறம்-தருமமாவது அனை த்து-அவ்வளவே, பிற-அது ஒழிந்த சொல்லும் வேடமும், ஆகுலரீர (அறமெ னப் படுவனவல்ல) ஆரவாரகுணத்தை யுடையனவாம், எ-று.

(க-ரை.) தருமஞ்செய்பவன் மனமாசற்றிருக்கக்கடவன், அவ்வளவே என்பதாம்.

(வி-ரை.) குற்றம் நியவைநினைத்தல், பிறர் அறியவேண்டிச் செய்யப்படு தலால் ஆகுல ரீரபிறவென்றார். [மனதிலே குற்றமுடையவனுகியபோது அ தன் வழிப்பட்ட வாக்கினாலும் காயத்தினாலும் செய்யப்படுகிற அறங்களிலே பயன் இல்லை யென்பது பெறப்பட்டது.] (சு)

அழுக்கா றவாவெருளி யின்னாச் சொன்னாக்கு
யிழுக்கா வியன்ற தறம்.

(ப-ரை.) அழுக்காறு-பிறருயர்ச்சி பொருமைபும், அவா - ஐம்புலவாசை யும், வெருளி (அவை காரணமாகப் பிறர்மேல் உண்டாகிற) கோபமும், இன் னாச்சொல் (அதுபற்றியருகிற) கெஞ்சொல்லும், காண்கும்-ஆகிய விக் காண் னையும், இழுக்கா-கடித்தது, இயன்றது (ஒழிவில்லாமல்) கடத்தது, அறம்-தரு

மமாவது, எ-று.

(க-ரை.) பொருமை, ஆசை, கோபம், கடுஞ்சொல், இந்நான்கும் கடிந்து நடந்ததே தருமம் என்பதாம்.

(வி ரை.) இதனால் இந்நான்கோடுவந்து நடந்தது அறமெனப்படாதென்பதும் கொள்க. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அறத்தினிதல்பு சொல்லப்பட்டது.] (இ)

அன்றிறா மென்னு தரஞ்செய்க மற்றது

பொன்றங்காற் பொன்றாத் துணை.

(ப ரை.) காம் இப்போது இளையோமாகலின் ஓ அன்று இறக்குகளில், அறிவா மென்னுது செய்வோ மென்று நினையாமல், அறம் தருமத்தை,

ஓ அகத்தியம் ' அன்று முன்னொன்றிற்றை அசைநிலை. '

அறத்தையும் அறிவு அறன்வலியுறுத்தல். (க)

செய்க (நினத்தோடு) செய்யக்கடவன், அது-அப்படிச் செய்யப்பட்ட தருமமானது, பொன்றங்கால்-உடம்பினின்று முயிர்போங்காலத்து, பொன்றாத் துணை (அவ்வுயிர்க்கு) அழியாத துணையாம், எ-று.

(க-ரை.) இறக்கும்போது தருமஞ் செய்வோமென்னுது நினஞ்செய்க அவ்வறம் இறக்கும்போ துவலியாம்-என்பனவாம்.

(வி ரை.) மற்ற அசைநிலை, செய்தவுடம்பழியவும் உயிரோடுகூடி மற்றையுடம்பிலும், செல்லுதலால் அழியாததுணையாயிற்று, [இதனால் அப்படிப்பட்ட தருமத்தை நிலையில்லாத வுடம்பு இருக்கிறபோதே செய்கவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

அறத்தா நிதுவென வேண்டா சிவிகை

பொறுத்தானே றீர்த்தா னிடை.

(ப-ரை.) அறத்தாது - தருமத்தின் பயன், இதுவென - இதுவென்று, (ஆசுமவளவையால் அறிவிக்க, வேண்டா-வேண்டியதில்லை, சிவிகை-தண்டகையை, பொருத்தானே-சமப்பவனே, ஊர்த்தானிடை செலுத்தவோளி டத்தும் (காட்சியளவையினாலேயே) அறியப்படு, எ-று.

(க-ரை.) தருமத்தின் பயன் சிவிகை எடுப்பவனிடத்தும், ஏறுபவனிடத்தும் காணப்படும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) எனவென்றதனால், சொல்லளவையாகிய ஆகமபிரமாணமும் பொருத்தானோ ரீர்த்தானிடை என்றதனால், காட்சியளவையாகிய பிரத்தியட்சபிரமாணமும் கொள்ளப்பட்டன. அறியப்படுமென்பது குறைத்து நின்றதனால் சொல்லெச்சம். [இதனாலழியாத துணையாதல் தெளிவிக்கப்பட்டது.] ()

வீழ்நாள் படாமை நன்றூற்றி னஃதொருவன்

வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்.

(ப-ரை.) ஒருவன் - ஒருவன், வீழ்நாள் (செய்யாமற்) கழியுநான், படாமை-உண்டாகாமல், கன்று-தருமத்தை, ஆற்றின்-செய்வானாயின், அஃது-அச்செய்கையானது, வாழ்நாள் (அவன் சரீரத்தோடுகூடி) வாழுகானது, வழி (வரு) வழியை, அடைக்குங்கல்-(வராமல்) அடைக்குங்கல்வாம். எ-று.

(ச-ரை.) ஒருவன் அறத்தைச் செய்தால் அவ்வறமவன் பிறப்பை நீக்கும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அஞ்ஞானம், அகங்காரம், அவா, விருப்பு, வெறுப்பு, என்சிற ஐவகைக் குற்றங்களால் வருகிற கல்வினை, தீவினை என்சிற இருவகை வினைகளும் உள்ளவரைக்கு முயிர் உடம்போடு கூடிநின்று அவற்றின் பயன்களாகிய சுகதுக்கங்களை அதுபவிக்கும், ஆதலால் அக்காலமுழுதும் வாழ்காணென்பப்பட்டது.

கூஉ ச - ஆம் - அதி - அறன்வலியுறுத்தல்.

அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம்

புறத்த புகழு மில.

(ப-ரை.) அறத்தான்-இல்லறத்தோடுபொருத்தி, வருவதே-வருமின்பமே இன்பம்-இன்பமாகும், மற்றெல்லாம்(அதனோடுபொருத்தாது) வருவனவெல்லாம் இன்பமாயினும் புறத்த-தன்பத்துட் சேர்வனவாம், அதுவுமல்லாமல், புகழும் - புகழையும், இல உடையனவல்ல எ-று.

(ச-ரை.) தன்மனைவியோடு கூடு மின்பமே யின்பமாகும் பிறன் மனைவியோடு கூடுமின்பத் துன்பமாம் என்பதாம்)

(வி-ரை.) இன்பம் காமத்தி னநுபவம், இன்பத்திற் புறமெனவேதுன்ப

மாயிற்று; பாவத்தால் வரும் பிறனில் விழைவு முதலானவை அப்போது இன்பமாய்த்தோன்றுமாயினும், பின்பு துன்பமாய் வினைதலாற்புறத்தவென்றார். புகழ்மில்வெனவே அறத்தோடு வருவதாகிய வின்பம்புகழு முடைத் தாமென்பது பெற்றும். [இதனால் அறஞ்செய்வாரே இம்மையின்பமும், புகழும் பெறுவாரென்பது சொல்லப்பட்டது.

செயற்பால தோரு மறனே யொருவற்
குயற்பால தோரும் பழி.

(ப-ரை.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு - செயற்பாலது-செய்தற்றன்மையது, அறனே-சல்வினையே, உயற்பாலது-ஒழுதற்றன்மையது, பழியே தீவினையே எனறு.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு செய்யத்தக்கது சல்வினை, செய்யத்தகாதது தீவினை என்பதாம்.

(வி-ரை) தேற்றேகாரம்பின்னுக்கட்டப்பட்டது. ஒரு மிரண்டும், அசை நிலைகள், பழிக்கப்படுவதாகிய தீவினையைப்பழிஎன்றார். [இதனாற் செய்வதும் ஒழிவதும் நியமிக்கப்பட்டன.] (ஐ)

நான்காம் அதிகாரம் அறன்வலியறுத்தல்.

பாயிரம்

முற்றிற்று

இல்லறம்.

இல்லறமாவது:—இல்வாழ்க்கை நிலைக்குச் சொல்லப்படுகிற வழியிலே நின்று அதற்கு துணையாகிய கற்புடைய மனைவியோடு

கூடிச் செய்யப்படுவதாம். ஆதலின் அதனை முதலிலே சொல்லத் தொடங்கினார்.

ஐந்தாம்-அதிகாரம்.

இ ல் வ ா ழ் க் கை க.

அஃதாவது: மனையாளோடுகூடிவாழ்தலின் துரிதப்பாம். இவ்வாழ்க்கை நிலையானது அறஞ்செய்ததற்குரிய இருவகை நிலைகளுள்ளே முதலாதலின் இது அறன்வலியுறுத்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

இவ்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு
நல்லாற்றி நின்ற துணை.

(ப-ரை.) இவ்வாழ்வா னென்பான் - இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவோன், இயல்புடைய (துறவறத்) தன்மையையுடைய மூவர்க்கும்-(மற்றை) மூவர்க்கும், நல்லாற்றில் (அவரது) கல்லொழுக்க-வழிகளில், நின்ற - நிலைபெற்ற, துணை-துணையாவான்-எ-று.

(க-ரை.) இல்லறத்தில் வாழ்பவன் பிரமசாரி, வானப்பிரஸ்தன், சன்சனியாசி இம்மூவர்க்குத் துணையாவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இவ்வென்பது அதனறத்தை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். மற்றைமூவராவார்; ஆசாரியனிடத்தே ஒதுகின்றவனும், வீரதக்காக்கின்றவனும், ஆசியபிரமசாரியும், காட்டினிடத்தேபோய் மனைவியோடுதவஞ்செய்கிறவனாகிய வானப்பிரஸ்தனும், எல்லாப்பற்றுக்களையும்விட்டவனாகிய சன்சனியாகியும் என்றறிக. இவ்வாழ்வான் பசி, கோய், குளிர்முதலானவற்றால் அவரொழுக்கங்களுக்கு இடையூறுவராமல் உண்டி மருத்து முதலானவை கொடுத்து அவரவரொழுக்க வழிகளிலே தப்பாமல்கடத்தகையினாலே நல்லாற்றினின்றதுணையென்றார்.

துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு
மில்வாழ்வா னென்பான் துணை.

(ப-ரை.) துறந்தார்க்கும் (ஆதாரமானவராலே) விடப்பட்டோர்க்கும், துவ்வாதவர்க்கும்-வருமைப்பட்டவர்க்கும், இறந்தார்க்கும்) ஒருவருயில்லாமல் வந்து) இறந்தவர்க்கும், இவ்வாழ்வா எனன்பான்-இவ்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவோனே, துணை - துண்பாவரன்-எ-று.

௯௪ ௫ - ஆம் - அதி - இவ்வாழ்க்கை.

(எ-ரை.) துறந்தவர்க்கும், வறியவர்க்கும், இறந்தவர்க்கும், இவ்வாழ்வா ன் துணையாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆதாரமானவராலே விடப்பட்டவர்க்குப்பாவமொழிய அவர்க்கு ஆதாரமாய்நின்று வேண்டுவனசெய்தலாலும், வறுமைப் பட்டவர்க்கு உணவு முதலானவைகொடுத்தலாலும், இறந்தவர்க்கு கீர்க்கடன் முதலானவைசெய்து கல்லகதியை அடைவித்தலாலும், துணையென்றார். [இவை யிரண்டு பாட்டா லும் இவ்வாழ்க்கையெல்லாவுபகாரம் கருக்கும் உரித்தாதல் சொல்லப்பட்டது]

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க ருனென்றங்
கைம்புலத்தா ரேறும்ப றலை.

(ப-ரை.) தென்புலத்தார்-பிதிரரும், தெய்வம்-தேவரும், விருந்து-அதிதியரும், ஒக்கல் - சுற்றத்தாரும், தான்-தானும், என்று-என்று சொல்லப்பட்ட, ஐம்புலத்தா - ஐந்திடத்தரு சொல்லப்படுகின்ற, ஆறு (அற) வழியை, ஐம்பல்-வழுவாமற்செய்தல், தலை (இவ்வாழ்வானுக்குச்) சிறப்புடையவறமாம். எ-று.

(எ-ரை.) பிதிரர்க்குத் தெய்வத்திற்கும், விருத்திற்கும், இணத்திற்குத்தனக்குச், தருமஞ்செய்தல் தலைமையான தருமமாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆங்கு அசைநிலை. பிதிரர் ஓர் தேவசாதியார், அவர்க்கு இடம், தெற்காதலின் - தென்புலத்தா ரென்றார், தெய்வம், சாதியொருமை, விருத்த, புதுமை, அது இங்கேபுதியவராய் வந்தவரை, உணர்ந்தலிலே ஆகுபெயர். தான் செவ்வையாயிருந்துகொண்டு எல்லாவறம்களையும் செய்யவேண்டு

தலின் தன்னைக்காப்பாற்றுகின்ற அறமாயிற்று. இவ்வைத்துவகையும் தருமஞ் செய்வதற்கு இடங்களாயால் ஐம்புலமென்றார், இவ்வைத் திடங்களுக்கும் ஐந்து பங்குவெண்டெலால் அரசனுக்கு ஆறில் ஒரு பங்காயிற்று. (௩)

பழியஞ்சிப் பாத்தா னுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்.

(ப-ரை.) (பொருள் சம்பாதிக்கும்போது) பழிபாவத்துக்கு, அஞ்சி பயப் பட்டீச் சம்பாதித்த பார்த்த (அப்பொருளை முன்சொல்லப்பட்ட பதின்மர்க ளுக்கும்) பங்கிட்டி, ஊண் (தான்) உண்ணுதலை, வாழ்க்கை (ஒருவனது) இவ் வாழ்க்கையானது, உடைத்தாயின்-உடையதானால், வழி (அவனது) சந்ததி யானது, எஞ்சல் - குறைதல், எஞ்ஞான்றும் - எங்காரும், இல்-இல்லை.எ-று.

(ச-ரை.) பாவத்திற்குப்பயந்து பொருளைத்தேடிப் பங்கிட்டுண்டு மொ ருவன் சந்ததியானது குறைதலில்லை - என்பதாம்.

இவ்வாழ்க்கை: காதி

(வி-ரை.) பாவத்தால்வந்த பிறன்பொருளைப்பங்கிட்டுண்டால் அற மாந்து பொருளுடைபாணையும், பாவமானது தன்னையும், அடைத்து சந்ததி அழியுமாதலால் பழியஞ்சி யென்றார். [வாழ்பவனது உடைமை வாழ்க்கைமேல் ஏற்றப்பட்டது.] (ச)

அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனு மது.

(ப-ரை.) இவ்வாழ்க்கை - (ஒருவனது) இவ்வாழ்க்கையானது, அன் பு - (தன்மனைபாளிடத்துச் செய்யத்தகு) மன்பினையும், அறனும் - (பி தர்க்குப் பருத்துண்ணுதலாகிய) அறத்தினையும், உடைத்தாயின் - உ டைத்தானால், அது - அவ்வுடைமையானது, (அவ் வில்வாழ்க்கைக்கு) பண்பும் - குணமும், பயனும் - பிரயோசனமும் ஆம், எ-று.

(ச-ரை.) ஒருவ னில்வாழ்க்கை அன்பையு மறந்தையு முடைத்தா னால் அவ்வுடைமையானது, குணமும் பிரயோசனமுமாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மனைபாளுக்கும் கணவனுக்கும் மனவொருமை யில்லாத போது இல்லறம் முடிவுபெருதாகையால் அன்புடைமை பண்பும், அற

முடைமை பயனும், ஆயின அன்பையும், அறணையும் முன்வைத்த ஒழுக்கின்படி அவற்றோடு சம்பந்தமுள்ள பண்பையும், பயணையும், வைத்தவால் சீரணிதரபணி. [இவை மூன்றபாட்டாலும் இவ்வாழ்வோன் அறஞ்செய்யுமாறு சொல்லப்பட்டது.] (10)

அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை பாற்றிற் புரத்தாற்றிற்
போதுஒய்ப் பெறவுதெவன்.

[ப-ரை.] ஒருவன் இவ்வாழ்க்கை - இவ்வாழ்க்கையை, அறத்தாற்றின் - தருமத்தின்வழியில், ஆற்றின் - செலுத்துவானாயின், புரத்தாற்றில் - (அவன் அசற்குப்) புறமாகிய வழியிலே, போய் - சென்று, பெறவது - பெறும்பயன், ஏன் - யாது, எ-று.

[எ-ரை.] ஒருவன் இவ்வாழ்க்கையைத் தருமவழியாக நடத்துவானால், தறவரத்திற்போய்ப் பெறும்பயன் என்ன-என்பதாம்.

[வி-ரை.] தருமத்தின்வழி பழியஞ்சிப் பகுத்துண்ணுதலும் அன்புடைமைபுமென முன்சொல்லப்பட்ட வழியாம். புரத்தாறு, மணியை லிட்டி வளத்திலே செல்லுகிலை. அங்கிலை தரும்பயனை இது தருமமென்றும் பொருள் தோன்றற்குப் போய்ப் பெறவுதெவனென்றார். (க)

இயல்பினு னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு ளெல்லாம் தலை.

[ப-ரை.] இவ்வாழ்க்கை - இவ்வாழ்க்கையிலே சின்று இயல்பினான் - அசற்குரிய) விபல்போகூடி, வாழ்பவனென்பான் - வாழ்பவ

9

கூக 10 - ஆம் - அநி - இவ்வாழ்க்கை.

சென்று சொல்லப்படுவோன், முயல்வாருளெல்லாம் - ஐம்புலன்களை விட்ட முயற்சியெய்வாரெல்லாருள்ளும், தலை-மேற்பட்டவனாவான்-எ-று.

[எ-ரை.] அறவிபல்போடு இவ்வறத்தில் வாழ்பவன் தவஞ்செய்வார்க்கெல்லாம் தலையாவான் - என்பதாம்.

[வி-ரை.] முற்றத்தறத்தவராகிய சச்சிபாகிகள் ஐம்புலன்களை விட்டமையால் முயல்வாரென்றது வளத்திலேதவஞ்செய்வோராகிய வானப் பிரஸ்தரை, இவ்வாழ்வோன் அம்முயற்சி செய்யாமலே பயணப் பெற தவினாவே தலைபென்றார். (எ)

ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா யில்வாழ்க்கை

நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து.

(ப-ரை.) (தவஞ்செய்வோரையும்) ஆற்றின் (தமது) வழியிலே, ஒழுக்கி - நடத்தி, அறன் - (நானுத்தன்) னறத்தினின்றும், இழுக்கா - தவறாத, இவ்வாழ்க்கை - இவ்வாழ்க்கையானது, நோற்பாரின் - அத்தவஞ்செய்வாரது நிலையினும், நோன்மை - பொருமையை, உடைத்து-உடையதாம். ஏ-று.

(ச-ரை.) தவத்தோரைத் தவவழியி னடைத்தி, நானும் இவ்வறத்தினின்றும் தவறாதவாழ்க்கை தவஞ்செய்வோர் நிலையினும்பொறுமையுடையது என்பதாம்.

(வி-ரை.) பரிமூலமான இடையூறு நீர்த்தலால் ஆற்றி னொழுக்கி யென்றார். நோற்பாரென்றது அவரதுநிலையை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர் தவஞ்செய்வோரது நிலை அவருக்கு வந்தநோயை அல்லது இவ்வாழ்க்கையானது நிலைபோல் பிறருக்கு வந்தநோயையும் பொறுத்தவில்லாமையால் நோற்பாரி னோன்பையுடைத்தென்றார். (அ)

அறனைப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று.

(ப-ரை.) (இருவகையறங்களுள்) அறனைப்பட்டது - (தூல்களால்) அறனைன்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டது, இவ்வாழ்க்கை-இவ்வாழ்க்கையே, (மற்றத் தறவறமோவென்றால்) அஃதும் - அதவும், பிறன்பழிப்பது - பிறனால் பழிக்கப்படுவதை, இல்லாயின்-இல்லாதிருந்தால், என்று-அவ்வில்வாழ்க்கையோடு ஒரு தன்மையாக என்றும். ஏ-று.

(ச-ரை.) அறனைன்று சொல்லப்பட்டது இவ்வாழ்க்கையாகும்; தறவறமும் பிறனால் பழிக்கப்படுவதில்வாதிருந்தால் எல்லதுஎன்பதாம்.

(வி-ரை.) ஏகாரத்தினாலே இவ்வறத்தினின்றும் பிரிக்கப்படாதறவறத்தை, அஃதென்பது சுட்டிநின்றது, பிறன்பழிப்பதென்றது கூடா வொழுக்கத்தை தறவறத்தில் மனத்தையும் பொறிகளையும் அடக்கவேண்டிய ஒருத்தம் உண்டாயிருந்தலால், அது சிறைவேறுவது அரிது.

கூ - ஆம் - அதி - வாழ்க்கைத்துணைநலம். கூன

இல்லறத்திலே அவ்வருத்தம் இல்லாமைபால் இது சிறையேறுவது
 எளிது. ஆதலால் அப்படிப்பட்ட தறவறம் பழுதுபடாமல் நடந்துவரும்
 போது இல்லறத்தோடு சேர்த்து எண்ணப்படுவதாயிற்று. [இவை நான்
 குபாட்டாலும்; இல்லறமே பவனுடையதென்று அதன்சிறப்புச் சொல்
 லப்பட்டது.] (க)

வைபத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் னானுறையுந்
 தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.

(ப-ரை.) வாழ்வாங்கு - இல்லறத்தோடு கூடிவாழு மியல்பினால்,
 வைபகத்துள் - மண்ணுலகத்துள், வாழ்பவன் - வாழ்பவன், (மண்ணுல
 கத்தானே யாயினும்) வானுறையும்-விண்ணுலகத்தி லிருக்கின்ற, தெய்
 வத்துள் - தேவருள், வைக்கப்படும் - (ஒருவனாக) வைத்து கன்ருகமதிக்க
 கப்படுவான். எ-று.

(க-ரை.) இல்லறத்து வழுவாது வாழ்பவன் தெய்வத்து னொருவ
 னாக மதிக்கப்படுவான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பின்னே தேவனாய்ப் பிறந்து அவ்வறப்பயனை அனுபவித்
 தல் நிச்சயமாக யிருக்கையால், தெய்வத்துள் வைக்கப்படுமென்றார். [இத
 னால் இல்லறத்தின் மறுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] இம்மைப்பயன்
 புகழ் அதை இறுதியிலே சொல்லுகின்றார். (க0)

ஐந்தாம் அதிகாரம் இல்லாழ்க்கை
 முற்றிற்று.

ஆறாம் - அதிகாரம். வாழ்க்கைத் துணைநலம்.

அஃதாவது: அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய மணியானது கன்
 மையாம், இதனாலேயே அதிகாரமுறைமையும் விளங்கும்.

மணத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
 வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.

(ப-ரை.) மணத்தக்க-இல்லறத்துக்குத்தக்க, மாண்புடையாளாகி-
 (நற்குண நற்செய்கைகளை) புடையவளாகி, தற்கொண்டான் - தன்னைக்

கொண்டகணவனது, வளத்தக்காத வாழ்க்கை - வரவுக்குத்தகுந்த வாழ்க்கையை யுடையவன், துணை - (அவ்வில்லறத்துக்குத்) துணையாவான். எ-து.

(க-ரை.) இல்லறத்திற்குத்தக்க நற்குண நற்செய்கையோடு தன் கணவன் வரவுக்குத்தக்க செலவுசெய்பவன் இவ்வாழ்க்கைக்குத் துணையாவான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நற்குணங்களாவன, தறந்தவரை யுபசரித்தலும், வீருக்காராய்தலும், வழியவரிடத்தே யருளுடைமையும், முதலானவைபாம்.

கூஅ கூ + ஆம் = அதி = வாழ்க்கைத் துணைநலம்.

நற்செய்கைகளாவன, வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பொருள்களறிந்து காப்பாற்றிவைத்தலும், உண்டிசமைத்தல் வல்லமையும், உபகாரஞ்செய்தலும் முதலானவைபாம். வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையாவது முதலுக்குத்தக்கபடி செலவுசெய்தல். [இதனால் இவ்வீரண்டு கன்மைகளும் சிறந்தனவென்பது சொல்லப்பட்டது] (க)

மனைமாட்சி யில்லாண்ட னில்லாயின் வாழ்க்கை
பெனைமாட்சித் தாயினு மில்.

(ப-ரை.) மனைமாட்சி - இல்லறத்துக்குத் தகுந்த நற்குண நற்செய்கைகள், இல்லாள்கண் - ஒருவனது) மனையாளிடத்தே, இல்லாயின் - இல்லையாயின், வாழ்க்கை - அவ்வில் வாழ்க்கையானது, எனைமாட்சித் தாயினும் - (செல்வத்தால் எவ்வளவு பெருமையை உடையதாயினும், இல் - அப்பெருமையை உடையதன்ற. எ-து.

(க-ரை.) இல்லறத்திற்குரிய குணம் மனையாளிடத்திலையேயல், அவ்வில்வாழ்க்கை எவ்வளவு சிறப்புடைத்தாயினும் பயனில்லை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பயன்படாமையால் இல்லையென்றார். (உ)
இல்லதெ னில்லவண் மாண்பானு லுள்ளதெ
னில்லவண் மாணுக் கடை.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) இல்லவன் - மனையான், மாண்பானால் - நற்குண நற்செய்கைகளாயிருந்தால், இல்லது - இல்லாதது, என் - யாது, இல்லவன் - அம்மனையான், மாணுக்கடை - (அப்படிப்பட்டவ) னாகாதி

ருந்தால், உள்ளது - உள்ளது, ஏன் - யாது: எ-து.

(க-ரை.) மனையாள், நற்குண நற்செய்கையுடையவளாகில் அவ்வில் வாழ்க்கை எல்லாம் உடைத்து - என்பதாம்.

(வி-ரை.) மாண்பென்னுங் குணப்பெயர் இங்கே அதனை உடையவளுக்கு ஆயிற்று. [இவ்விரண்பொட்டாலும் இவ்வாழ்க்கைக்கு வேண்டியது மனையாளது நற்குண நற்செய்கையே மற்றவை யல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ.)

பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுங்

திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

(ப-ரை.) கற்பென்னுத்திண்மை - கற்பென்னுங் கலக்காநிலைமை, உண்டாகப்பெறின் - (அவளிடத்தே) உண்டாயிருக்கப்பெற்றால், (ஒருவன்பெறுதற்குரிய பொருள்களுள்) பெண்ணின் - மனையாளினும், பெருந்தக்க - உயர்வாகிய பொருள்கள், யா - ஏவை, உள - இருக்கின்றன. எ-து.

(க-ரை.) ஒருவன் பெறும்பேறுகளுக்கும் கற்புடைய மனைவியைப் பார்க்கிலும் ஏவை யிருக்கின்றன என்பதாம்.

கூ - னூம் - அது - வாழ்க்கைத் துணைநலம். கூகூ:

(வி-ரை.) கற்புடையாள் போல் அறமுதலாகிய மூன்றக்கும் ஏதுவாம் பொருள்கள் வேறின்வகைமையால் யாவனவென்றார். [இதனால் கற்பு கலத்தது நிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

தெய்வத் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுதவள்
பெய்பென் றெய்யுமழை.

(ப-ரை.) தெய்வம் - (பிற) தெய்வத்தை, தொழா அள் - வணக்காளாகி, கொழுநன் - (தனது தெய்வமாகிய) கணவனை, தொழுது - வணக்கா நின்றது, எழுதவள் - (சித்திரைவிட) தெழுத்திருப்பவள், பெய்பென்ற பெய்பென்ற சொல்ல, மழை-மழையானது, பெய்யு - பொழியும். எ-து.

(க-ரை.) பிறதெய்வத்தை வணக்காது கணவனை தொழுதெழுதவள், பெய்பென்ற சொல்ல மழைபெய்யும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) தெய்வத்தொழுதற்கு மனம் தெளிவது துயிலெழுங்காலத் தாகலின் தொழுதெழுவானென்றார். தொழாரின் மறையது தொழுதெனத்திரிந்துகின்றது தெய்வமும் ஏவல்செய்யு மென்பதாம். [இதனால் கற்புடையவனது வல்லமை சொல்லப்பட்டது.]

**தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.**

(ப-ரை.) தற்காத்து - கற்பினின் துவழுமாம்) தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு, தற்கொண்டாற்பேணி-தன்னைக்கொண்டவனையும் (உண்

டிழுதலானவற்றால் உபசரித்து, தகைசான்ற - தம்மிருவரிடத்தும் உண்மையமைந்த, சொற்காத்து - புகழைநீங்காமற் காப்பாற்றி, சோர்விலாள் - (முன் சொல்லப்பட்ட கற்குணநற்செய்கைகளிலும்) மறவியில்லாதவளே, பெண் - பெண்ணாவாள். ஏ-று.

(க-ரை.) கற்பையும் கணவனையும் கற்குண நற்செய்கைகளையும் காப்பாற்றுவவளே மனைபாள் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) தன்னிடத்துப் புகழாவது - ஊரார் - கற்பினாலே தன்னைப் புகழ்வது. [இதனால் தன்னைப்புகழ்தற் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

**சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யும் மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை.**

(ப-ரை.) மகளிர் - பெண்டரை, சிறை - சிறையினாலே, காக்கும்-தலைவர்காக்கும், காப்பு - காவலானது, ஏவல் - என்ன பிரயோசனத்தை, செய்யும் - செய்யும், சிறை - தமது சிறைபால், காக்கும் - (அவர்) காக்கும், காப்பே - காவலே, தலை - முதன்மையான காவல். ஏ-று.

(க-ரை.) பெண்கள் - கற்பால் தங்களைக்காத்துக்கொள்ளுதலே தலைமையான காவல் என்பதாம்.

(வி-ரை.) * சிறை, மதிற்காவல், வாயிற்காவல், மூதலானவை சிறை - மனதைக் கற்பினவழியிலே சிறுத்தல். காவலிரண்டிலும் சிறைத்

காவல் இவ்வாதவிடத்துச் சிறைக்காவலாலே பயன் இல்லை என்றதற்கு சிறைகாக்குங் காப்பே தலை என்றார். * [இதனால் தன்னைக் காத்தலினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (எ).

எய் ஈ - ஆம் - அதி - வாழ்க்கைத் துணை நலம்.
 பெற்றார் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்
 புத்தேளிர் வாழு முலகு.

(ப-ரை.) பெண்டிர் - மகளிர், பெற்றார் - (தம்மைக்) கொண்டகண்
 வனை, பெறின் - (பூசித்தல்) பெறுவாராயின், புத்தேளிர் - தேவர்,
 வாழும் - வாழ்தற்கிடமாகிய, உலகு - உலகத்தில், பெருஞ்சிறப்பு - (அவ
 ராற்செய்யப்படும்) பெரியசிறப்பினை, பெறுவர் - அடைவர். எ-று.

(க-ரை.) தன்னைவரை வணங்கும் பெண்களைத் தேவர்கள்தொழு
 வார் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பூசித்தல் வருவிக்கப்படுதலால் சொல்வெச்சம். [இத
 னால் தன்னைக் கொண்டவனைப் பூசித்தபெண்டிர் தேவர்களாலே பூசித்
 தப்படுவரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன்
 னேறுபோற் பிடு கடை.

(ப-ரை.) புகழ் - கீர்த்தியை, புரிந்த - விரும்பிய, இல் - மனைபா
 னை, இலோர்க்கு - இல்லாதவர்க்கு, இகழ்வார்முன், (தம்மை யிகழ்த்து
 பேசும் பகைவர்முன், ஏறுபோல் - ஆண்டிக்கம்போலும், பிடைகடை -
 பெருமிதகடை, இல்லை - இல்லை. எ-று.

(க-ரை.) சிற்படியை கீர்த்தியையுடைய மனைபாளில்லாதவர்க்குப்
 பகைவர்முன் சிக்கம்போன்ற கடைபில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) புரிந்தவென்பதனி றவினாரத்தால் தொக்கது. பெருமித
 கடையானுக்குச் சிக்கவேறுகடையினால், உபமானமாதலால் ஏறுபோ
 லென்றார். [இதனால் புகழைக்காப்பாற்றாத விடத்தே உண்டாகும் குற்
 தஞ் சொல்லப்பட்டது.]

மங்கலமென்ப மனைமாட்சி மற்றத
 னன்கல நன்மக்கட் பேறு.

(ப-ரை.) (அறித்தோர்) மனை - மனைபானது, மாட்சி - நற்குண நற்
 செய்கைகளை, மங்கலம் - (ஒருவனுக்கு) நன்மையாம், என்ப - என்று
 சொல்லுவார், நன்மக்கட்பேறு - கல்வல் புதல்வரைப்பெறுதலை, அதன் -
 அவற்றுக்கு, நன்கலன் - கல்வலாபரணம், (என்ப) - என்று சொல்லு
 வார். எ-று.

(க-ரை.) மனையாளது கற்குண நற்செய்கைக கொருவனுக்கு னீன்மை என்றும், கற்புதல்வரைப் பெறுதல் அநுண்மைக் காபரணமென்றும் சொல்லுவார் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறிந்தோரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. மற்று - அரை. [இதனால் வாழ்க்கைத்துணைக்காவதோ ரணிகலஞ்சொல்லி அதனால் பன்வருவதாகிய அதிகாரத்திற்குத் தேற்றுவாய் செய்யப்பட்டது.]

ஆறும் அதிகாரம் வாழ்க்கைத்துணைநலம்

முற்றிற்மு.

ஏழாம் - அதிகாரம்.

புதல்வரைப் பெறுதல்.

அஃதாவது: முனிவர்கடன் கேள்வியாலும், தேவர்கடன் வேள்வியாலும் தென்புலத்தார்கடன் புதல்வரைப் பெறுதலாலும், அல்லது செலுத்தக்கூடாமையால் அக்கடன் செலுத்தப் பொருட்டு கல்வ மக்களைப்பெறுதலாம். அதிகாரமுறைமை முன்பெறப்பட்டது.

பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த மக்கட்பே ரல்ல பிற.

(ப-ரை.) பெருமவற்றுள் - (ஒருவன்) பெறும்பேறுகளுள், அறிவறிந்த - அறியவேண்மவைகளை அறிதற்குரிய, மக்கட்பேறல்ல - புதல்வரைப் பெறுதலையல்லது, பிற-மற்றைப்பேறுகளை, யாம்-நாம், அறிவதில்லை—மதிப்பதில்லை. எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் பெறும்பேறுகளுக்குள் அறியவேண்டியவைகளை யறிந்த மக்கட்பேற்றை மதிக்கவேண்டும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறிதற்குக் காரணமாகிய வுரிமை அவ்வறிதலை உண்டாக்கியே விமொதலின் அத்துணிவுபற்றி அறிந்தவென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார்: அறிவறிந்த வென்றதனால் மக்களென்றும் பெயர் பெண்பாலை யொழித்துநின்றது. [இதனாலே புதல்வரைப்பெறுதலினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (ச)

எழுபிறப்பும் தீயவடை தீண்டா பழிபிறக்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்.

(ப-ரை.) பழிபிறக்கா - (பிறால்) பழிக்கப்படாத, பண்புடை-நற் குணங்களையுடைய, மக்கட்பெறின்-புதல்வரைப் பெறுவானாயின், எழுபிறப்பும் - (வினைவசத்தினாலே யுண்டாகிற) எழுவகைப்பட்ட பிறப்பிலும், தீயவை - துன்பங்கள், தீண்டா - (சென்ற ஒருவனை) யடையாம. எ-று.

(க-ரை.) பழிக்கப்படாத நற்புதல்வரைப் பெறுவானாயின் எழுபிறப்பிலும் துன்பங்களனுகா என்பதாம்.

(வி-ரை.) தக்கை தாய்களது தீவினை செய்தற்பொருட்டு அவரைக் குறித்துப் புதல்வராலே செய்யப்படும் தானதருமங்களுக்கு அவரது நற்குணம் காரணமாகலின் பண்புடை மக்களென்றார். 'எழுபிறப்பு - எழுதலைமுறையுமாம். எழுபிறப்பாவன. தேவர், மனிதர், விலக்கு, பறவை, ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, தாவரம், என்பனவாம். (உ)

தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொரு டந்தம் வினையான் வரும்.

(ப-ரை.) தம்மக்கள் - தம்முடைய புதல்வரை, தம்பொருள் - தம்முடையபொருள்கள், என்ப - என் றசொல்லுவார், அறிந்தோர், அவர்

எ-று. எ-று. ஆதி - புதல்வரைப் பெறுதல்.

பொருள் - 'அப்புதல்வர்' என்பாதித்தபொருள்கள், தந்தம் வினையான் - தம்மைக்குறித்து அவர்செய்யும் கல்வினையினாலே, வரும் - (தம்மிடத்து) வரும், (ஆதலால்) எ-று.

(க-ரை.) பின்னதேடிபொருள் பிதாவிற்கு வருகையால் புதல்வரைத் தம்பொருளென்று சொல்லுவர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொருள்சம்பாதித்த புதல்வரைப்பொருளென வுபசரித்தார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும். கல்ல புதல்வரைப் பெற்றோர் அடையும் மறுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள் சிறுகையளாயிய கூழ்.

(ப-ரை.) தம்மக்கள் - தம்முடைய மக்களது, சிறுகை - சிறியகைகளால், அளாயிய - அளையப்பட்ட, கூழ் - சோறுனது, அமிழ்தினும்

(சுவையினாலேயிருந்த) அயிர்த்தத்தினும், ஆற்றலினிது - மிகவுயினிமை
பையுடைத்தாயிருக்கும். ஏ-று.

(ச-ரை.) தம்மக்கள் சிறுகையாலனாவிய சோரூனது அயிர்த்தத்
தினும் மிகவினியது என்பதாம்.

(வி-ரை.) சிறுகையனாவல் தாய்தந்தையரோடு உடனிருந்து உண்
ணும்போது சோற்றைத்தழாவுகை முதலாயின. (ச)

மக்கெண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்

சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு.

(ப-ரை.) உடற்கு - (ஒருவனது) உடம்புக்கு, இன்பம் - இன்ப
மாவது, மக்கள் - மக்களது, மெய் - உடம்பை, தீண்டல் - தொடுத்தல்,
செவிக்கு - (அவனது) காதுக்கு, இன்பம் - இன்பமாவது, அவர் - அவ
ரது, சொல் - சொற்களை. கேட்டல் - கேட்டுதல். ஏ-று.

(ச-ரை.) மக்களுடலைத் தொடுத்தல் உடற்கின்பம், அவர் சொற்
களைக்கேட்டல் செவிக்கின்பம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) மற்ற - அசைநிலை. பிள்ளைகளது மழலைச் சொல்லே
யன்றி அவர் கற்றறிந்தபேசஞ்சொல்லும் இன்பமாகலின் அவையிரண்
டக்கும் பொதுப்படச்சொல்லென்றார். தீண்டல்சேட்டல்களினால் உண்
டாகும் இன்பக்களைத் தீண்டல் கேட்டலெனவால் ஆகுபெயர்கள். (டு)

குழலினி தியாழினி தென்பர்தம் மக்கள்

மழலைச்சொற் கேளா தவர்.

(ப-ரை.) தம்மக்கள் - தம்முடைய புதல்வரது, மழலைச்சொல்-குத
லைச்சொற்களை, கேளாதவர் - கேட்காதவர், குழல் - குழலினிசை,
இனிது - இனியது. யாழ் - வீணையினிசை, இனிது - இனியது, என்ப-
என்றுசொல்லுவார். ஏ-று.

எ-ஆம் - அதி - புதல்வரைப்பெருதல். எங்

(ச-ரை.) தம்மக்கள் மழலைச் சொற்களைக் கேளாதவர்கள் புள்ளால்
குழலிசை யினிதென்றும், வீணையிசையினிதென்றுஞ்சொல்லுவர் என்
பதாம்.

(வி-ரை.) குழல் - யாழ் - அவற்றினிசையைக் காட்டுதலால் ஆகு
பெயர்கள். கேட்டவர் அவற்றினும் மழலைச்சொல் இனிதென்று சொல்

லுவாரென்றதாயிற்று. இனிவை யிருத்திபற்றி மழலைச்சொல்லைச் சிறப்பு வகையாற் சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் இம்மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

தந்தை மகற்காட்டு நன்றி யவைபத்து
முத்தி யிருப்பச் செயல்.

(ப-ரை.) தந்தை - தகப்பனாவன், மகற்கு - புதல்வனுக்கு, ஆற்றும் - செய்யத்தரும், நன்றி - நன்மையாவது, அவையத்து - (சற்றவரது) சபையினிடத்து, முத்தியிருப்ப - (அவரினு) மேற்பட்டிருக்க, செயல் - [கல்வியை யுடையவ] னுக்குதலாம். எ-று.

(ச-ரை.) பிதா பிள்ளைக்குச்செய்யும் உதவியானது சபையில் கல்வியில் கல்வியில் வல்லவனென முற்பட்டிருக்கச்செயல் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொருளுடையனாக்கல் முதலானவை பின்னே துன்பத்தைத் தரினும் தரும். ஆதலால் அவை நன்மையாகா வென்பது கருத்து, [இதனால் தந்தைகடன் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது.

(ப-ரை.) தம்மக்கள் - தம்மக்களது, அறிவுடமை - அறிவுடையராயிருக்கையானது, மாநிலத்து - பெரியநிலத்தில், மன்-நிலைபெற்ற, உயிர்க்கெல்லாம் - உயிர்களுக்கெல்லாம், தம்மின் - தமக்கு (இனியதாதவினும்) இனிது - இனிதாயிருக்கும். எ-று.

(ச-ரை.) தம்மக்க ளறிவுடமையானது தம்மைவிட உலகத்துயிர்களுக்கெல்லா மினிதாயிருக்கும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இங்கே அறிவென்றது இயற்கை பறிவோடு உடைய - கல்வியறிவை அறிவுடைமைகண்டு மகிழ்தற்குரியவர் அறிவுடையோ ராதலால் இங்கேமன்னுயிரென்றது அவர்மேல்கின்றது. [இதனால் தந்தையினும் உலகத்தார் மகிழ்வரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகளைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்.

(ப-ரை.) தன்மகளை - தன்புத்திரனை, சான்றோனென - (கல்விகேள்விகளினாலே) நிறைந்தோனென்று (அறிவுடையோர்) சொல்ல, கேட்டதாய் - கேட்டதாயானவன், ஈன்றபொழுதின் - பெற்றகாலத்தினும், பெரிதுவக்கும் - மிகமகிழ்வான். எ-று.

(க-ரை.) தன்மனைக் கல்வியில் வல்லவனெனக் கேட்டதாயின வன் பெற்றதாலத்தினும் பெருமகிழ்ச்சி யடைவான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) மடியின்மேலே கண்டதனும் உண்டாகிய பொதுவான மகிழ்ச்சியினும் சிறந்தகல்வி கேள்விகளை யுடையவனெனக் கேட்டதனும் உண்டாகிற சிறப்பான மகிழ்ச்சி பெரிதாகலின் பெரிதுவக்குமென்றும், பெண்மைக்குணத்தினால் தானாக அறியமாட்டாமையால் கேட்டதாயெனவும் சொல்லினார், அறிவுடையோரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. சான்றோரென்று அறிந்துசொல்லுதற்கு உரியவர் அவராகையால், [தாய் மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லாமையால் அது இதனும் வேறெடுத்துச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

மகன்றந்தைக் காற்று முதலி யிவன்றந்தை
பென்றோற்றான் கொல்லென்றுஞ் சொல்.

(ப-ரை.) தந்தைக்கு - (தன்னைக் கல்வியுடையவனாகிய) தகப்பனுக்கு, மகன் - புத்திரன், ஆற்றும் - செய்யும், உதவி - எதிர்ப்புறியானது (தன்னறிவையும் ஒழுக்கத்தையும் கண்டவர்) இவன் - இவனது, தந்தை - தகப்பன், (இவனைப் பெறுதற்கு) என் - என்ன தவத்தை, கோற்றான்கொல் - செய்தானே, என்னும் - என்கிற, சொல் - சொல்லி, உண்டாக்குதலாம். எ-று.

(க-ரை.) பிள்ளை பிதாவுக்குச் செய்யும் உதவியானது இவன்பிதா இவனைப்பெறுதற் கென்ன தவஞ் செய்தானேவென்று பிறர்சொல்லுஞ் சொல்லி யுண்டாக்கல் என்பதாம்.

* (வி-ரை.) சொல்லென்பது உண்டாக்குதலாகியதன் காரணத்தைக் குறிப்பித்து நின்றது, உண்டாக்குதல் அப்படிச்சொல்லாததல். [இதனும் புதல்வனது கடன்சொல்லப்பட்டது.] (க0)

ஏழாம் அதிகாரம் புதல்வரைப்பெறுதல்
முற்றிற்று.

எட்டாம் - அதிகாரம்

அன்புடைமை.

அஃதாவது: அம்மனைவி புதல்வர் முதலாகிய சம்பந்த முடையவரிடத்து ஆசையுடையவனாயிருக்கை. அதிகாரமுறைமையும் இதனால் விளங்கும், இவ்வறியினிதநடத்தலும் பிறவுயிர்களின்மேல் அருள்பிறத்தலும் அன்பின்பயனாதலால் இது வேண்டப்பட்டது.

அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா மூர்வலர்
புன்கணீர் பூசுறரும்.

(ப-ரை.) அன்பிற்கும் - அன்பினுக்கு, அடைக்கும் - (பிறாறியாமல்) அடைத்துவைக்கும், தாழ் - தாழும், உண்டோ - உனதோ, (தம்

அஃதும் - அதி - அன்புடைமை. எதி

மாள்) அன்புசெய்ப்பெற்றவாறு துன்பக்கண்டவிடத்தே (பொழிபென்ற) ஆர்வலர் - அன்புடையாரது, புன்கணீர் - புல்லியகண்ணீரே, பூசாரும் - (உள்ளே இருக்கிற) அன்பினு எல்லாரும் அறியத் (தந்தும்) ஆதலால். எ-று.

(ச-ரை.) அன்புகொள்ளப்பட்டவாறு துன்பக்கண்டபோதே, அன்புடையவர் கண்ணீரே உள்ளிருந்த வன்பைக்காட்டும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) உம்மை அன்பைச் சிறப்பித்து நின்றது. காட்சியளவை யால் அறியப்படாதாயினும் அதமானவளவையால் வெளிப்படு மென்பதாம். [இதனால் அன்பினது உண்மை உணர்த்தப்பட்டது.] (ச)

அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா
ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு.

(ப-ரை.) அன்பிலார் - அன்பிலாதவர், (பிறருக்குப் பயன்படாமையால்) எல்லாம் - எல்லாப்பொருள்களாலும், தமக்கு - தமக்கே, உரியர் - உரியராவர், அன்புடையார் - அன்புடையவர், (அவைகளாலே மாத்திரமல்லாமல்) என்பும் (தம்) முடம்பாறும், பிறர்க்கு - பிறருக்கு, உரியர் - உரியராவார். எ-று.

(ச-ரை.) அன்பிலார் எல்லாப்பொருளையுச் தமக்கே யுரியராவர், அன்புடையவர் பிறர்க்கு எனும்பையுக்கொடுக்க வுரியராவர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) தமக்கேயென்ற பிரிவினை யேகாரம். வருவிக்கப்பட்டது. என்பு - உடம்பிற்காதலால் ஆகுபெயர். [என்புமுரியராகுகை புருவுக்காகத் துலையேறியசியும் தனமுதுகெனும்பை இந்திரனுக்கு கொடுத்த

அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாறுபிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு.

(ப-ரை.) ஆறுயிர்க்கு-பெருதற்குரிய மனிதருயிர்க்கு, என்போடு-உடம்போடு, இயைந்த-உண்டாகிய, தொடர்பு-சம்பந்தத்தை, அன்போடு-அன்போடு, இயைந்த-பொருந்தாதற்குவந்த, வழக்கு-வழியின்பயனாகும், என்ப-என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவார். எ-று.

(க-ரை.) மக்களுயிருக் குடலோடுண்டாகிய சம்பந்தத்தை அன்போடு பொருந்தவந்த பயனென்பர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) மனிதப்பிறப்பினருமை அதனையடைந்த உயிர்களின் மேல் ஏற்றப்பட்டது. வழக்கென்பது அதன்பயனை யுணர்ந்தலால் ஆகுபெயர், உடம்போடு கூடியல்லாமல் அன்புசெய்யக்கூடாமையால், அது செய்தற்பொருட்டு இத்தொடர்ச்சியுண்டாயிற்றென்பதாம் ஆகவே [இத்தொடர்ச்சிக்குப் பயன் அன்புடைமை யென்றாயிற்று.] (உ)

அன்பினு மார்வ முடைமை யதுவீனு
கன்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.

எஃகு அஃ ஆம் - அதி - அன்புடைமை.

(ப-ரை.) அன்பு - (சம்மந்தமுடையவரிடத்தே செய்யப்பட்ட) அன்பானது (அத்தன்மையினாலே) ஆர்வமுடைமை (பிறரிடத்தே) ஆசையை யுடையவனுயிருக்கையை, ஈனும் - (ஒருவனுக்கு) தரும், அது-அவ்விருக்கையானது, கன்பென்னும்-இவனுக்கு யாவரும்) கட்டினரென்று சொல்லப்படுகிற, நாடாச்சிறப்பு-அளவிற்றத்திறப்பை, ஈனும்-தரும். எ-று.

(க-ரை.) அன்பானது ஆசையைத்தரும், அது சினேகத்தையும் தரும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) எல்லாரும்-உட்பினராதல் எல்லாப்பொருளையும் அடைதற்குக் காரணமாகலின் அதனை நாடாச்சிறப்பென்றார். (ச)

அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
தின்புற்ற ரெய்துஞ் சிறப்பு.

(ப-ரை.) வையகத்த - இவ்வகத்தில், இன்புற்றார்—(இவ்வாழ்க்கையிலேயின்று) இன்பத்தை யனுபவித்தவராகி, எய்தும்—(அதன்பின்னே விண்ணுவகத்திற் சென்று) அடையும், சிறப்பு - பேரின்பத்

தினை, அன்பு - அன்பை, உற்று - உடையவராகி, அமர்ந்த - (இல்லறத்தோடு) பொருந்திய, வழக்கு - வழியின் பயனாகும், என்ப - என்று (அறிந்தோர்) - சொல்லுவார். எ-று.

(க-ரை.) விண்ணுலகிலடையும் பேரின்பத்தை மண்ணுலகில் இவ்வாழ்க்கையில் பொருந்தியவன் பின்பயனென்பர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இவ்வாழ்க்கையிலே நின்று மனைவியோடும், மக்களோடும், சுற்றத்தோடும், கூடி இன்பமுற்றவர் தம்மாலே செய்யப்பட்ட வேள்வித் தொழிலினாலே தேவராய்ப்பிறந்து அங்கேயும் இன்பத்தை அனுபவிப்பாராகலின் இன்புற்று ரொய்தஞ்சிறப்பென்றார். தவத்தினாலே தன்பமுற்று அடையப்படுவதாகிய விண்ணுலக வின்பத்தை இங்கேயும் இன்பமுற்று அடைதல் அன்பாவன்றி இல்லை என்பதாம். (டு)

அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை.

(ப-ரை.) அறியார் - அறியாதவர் (சிலர்) அன்பு - அன்பானது, சார்பு - துணையாவது, அறத்திற்கே - தருமத்துக்கே, என்ப - என்று சொல்லுவார், மறத்திற்கும் - மறத்தை நீக்குதற்கும், அஃதே - அவ்வன்பே, துணை - துணையாவது. எ-று.

(க-ரை.) அறியாதவர் அறத்திற்கே யன்பு துணைஎன்பர், மறத்தை நீக்குதற்கும் அவ்வன்பே துணையாய் என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒருவனாலே செய்யப்பட்ட பகைமைபற்றி உள்ளத்திலே மறத்தோன்றியவிடத்தே அவனை கட்பாகநினைத்து அவன்மேல் அன்பு செய்ய அதுநீக்குமாதலின் மறத்தை நீக்குதற்கு துணையாமென்றற்கு மறத்திற்குமஃதே துணையென்றார். மறத்திற்குமஃதே துணையென்றத

அ-ஆயும் - அறி - அன்புடைமை.

என்பு - அன்பு - அன்பை, உற்று - உடையவராகி, அமர்ந்த - (இல்லறத்தோடு) பொருந்திய, வழக்கு - வழியின் பயனாகும், என்ப - என்று (அறிந்தோர்) - சொல்லுவார். எ-று.

ஆ - ஆயும் - அறி - அன்புடைமை. என்குப் பெண்டர் புதல்வர் முதலாயினோரை கல்வழிப்படுத்தும்பொருட்டு அவரைக்குறித்துச் செய்யப்படும் கோபத்துக்கும் அன்பே துணையாமெனப் பொருளுரைப்பினும் ஆம். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் அன்பினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

(க)

என்பி லதனை வெயிற்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம்.

(ப-ரை.) என்பிலதனை - எனும்பில்லாதவுடம்பை, வெயிற்போல - வெயிலானது சுடுதல்போல, அன்பிலதனை - அன்பில்லாதவுயிரை,

அறம் - அறக்கடவுள், காயும் - கூடுவான். ஏ-று.

(க-ரை.) என்பில்லாப்புழுக்களைச் சூரியன் கடுதல்போல அன்பில்
லாவுயிர்களை யறக்கடவுள் சுடும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஏ - அசைநிலை. என்பிலதென்றதனால் உடம்பென்றும்,
அன்பிலதென்றதனால் உயிரென்றும், கொள்ளப்பட்டன. வெறுப்பில்
லாமல் எங்கும் ஒருதன்மைத்தாயிய வெயிலின்முன்னே புழுமுதலான
வை கெடுதல்போல், அப்படிப்பட்ட அறத்தின்முன்னே அன்பில்லாத
வுயிர் தன்னியல்பாற் சென்றுக்கெடுமென்பதாம். (எ)

அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றன் மரத்தளிர் த் தற்று.

(ப-ரை.) அன்பகத்தில்லாவுயிர் - மனதிலன்பில்லாத வுயிரானது,
வாழ்க்கை - (இல்லறத்தோடுகூடி) வாழ்தலானது, வன்பாற்கண் - வன்
பாலென்னுதலிவத்திலே, வற்றன்மரம் - உலர்ந்தமரமானது, தளிர்ந்தற்
று - தளிர்ந்தாற்போலும். ஏ-று.

(க-ரை.) அன்பில்லா வுயிர்வாழ்க்கையானது வன்னிலத்திற் பட்ட
மரத் தளிர்ந்தாற்போலும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) கூடாதென்பதாம். வன்பால், கடினநிலம். (அ)

புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை
பீகத்துறுப் பண்பி லவர்க்கு.

(ப-ரை.) யாக்கையகத்து - உடம்பினகத்திலே நின்றது; உருப்பு-
(இல்லறத்துக்கு) அங்கமாயிய, அன்பிலவர்க்கு - அன்பில்லாதவற்கு,
புறத்து - மற்றைப்புறத்திலேகின்றது, உறுப்பெல்லாம் - அங்கமாவன
வெல்லாம், எவன் - (அவ்வறஞ்செய்தவிலே) என்னவுதவியை, செய்
யும் - செய்யும். ஏ-று.

(க-ரை.) உள்ளன்பில்லாதார்க்குப் பிறவுறுப்புகளிருக்கும் பயனில்
லை. என்பதாம்.

(வி-ரை.) புறத்துறுப்பாவன, இடம்பொருளேவலாதிகளாம் அன்
பாயிய துணையோடுகூடாதவிடத்தே அவைகளைப் பயனில்லாமையால்
எவன்செய்யுமென்றார் [உறுப்புப்போலுதலால் உறுப்பெனப்பட்டது.]

அன்பின்வழிய துயிர்நிலை யஃதினார்த் .

கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு.

(ப-ரை.) அன்பின்வழியது - அன்புமுதலாக அதன்வழியின்ற, உடம்பே உயிர்நிலை - உயிர்நின்ற உடம்பாகும், அஃதினார்த்ரு - அவ்வன்பில்லாதார்க்குள்ள, உடம்பு-உடம்புகளானவை, என்பு-எலும்பை, தோல்-தோவினாலே, போர்த்த - போர்க்கப்பட்டனவாம், உயிர்நின்ற வுடம்பாகா. எ-று.

(ச-ரை.) அன்போடு பொருத்திய வுடலே யுயிருள்ள வுடலாகும், அவ்வன்பில்லா வுடலே யுயிரற்றவுடலாகும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இவ்வறம் பயன்படாமையால் அப்படிப்பட்ட வுடம்புகளாயின. [இவை நான்குபாட்டாலும் அன்பில்லாதவிடத்தே உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது] (ய)

எட்டாம் அதிகாரம் அன்புடைமை
முற்றிற்று.

ஒன்பதாம் - அதிகாரம்.

விருத்தோம்பல்.

அஃதாவது: விருத்தினரை யுபசரித்தல், தென்புலத்தார், தெய்வம், விருத்தினர், சுற்றத்தார், தான், என்கிற ஐவகையோரை உபசரித்தல்களிலே முன்னவையிரண்டும் கண்ணாற் காணப்படாதவரை கிளைத்துச் செயப்படுவனவாதலாலும், பின்னவை இரண்டும் பிறர்க்குக் கொடுத்தலல்லாமையாலும், நகிரின்றவிருத்தோம்பல் சிறப்பை யுடையதாகி அவ்வீல்வறங்களுக்கு முதலாயிற்று. வேறுபாடில்லாத அன்பையுடைய கணவனுமனையாளும் கூடியல்லது செய்யக்கூடாமையால் இது அன்புடைமையின் பின்வைகப்பட்டது.

இருத்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருத்தோம்பி

வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

(ப-ரை.) (மனைவியோடுவ காட்டினிடத்தேசெல்லாமல்) இவ்-இவ்வினிடத்தே, இருத்த - இருத்து, ஒம்பிப் - (பொருள்களைக்) காப்பாற்றி, வாழ்வதெல்லாம் - வாழுஞ் செய்கைஎல்லாம், விருத்த - விருத்தினரை, ஒம்பி - உபசரித்து, வேளாண்மை - உபகாரத்தை, செய்தற்பொருட்டு - (அவருக்குச்) செய்தற்பொருட்டாம். எ-று.

(ச-ரை.) இவ்வாழ்க்கையில் வாழ்வதெல்லாம் விருத்தினரைக் காப்பாற்றும்பொருட்டி என்பதாம்.

(வி-ரை.) எனவே - உபகாரஞ் செய்வதவிடத்தே இல்லிவிருத்தலாலும், பொருள்காப்பாற்றலாலும் உண்டாகிற துன்பச் செயல்களுக்கெல்லாம் பயனில்லை என்பதாம். (ச)

கூழும் - அறி - விருந்தோம்பல். என்கீ

விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாங்க
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.

(ப-ரை.) உண்ணப்படுமபொருள் சாவாமருந்தெனினும் - அமிர்தமாயினும், விருந்து - (தன்னினோக்கிவந்த) விருத்தினர், புறத்ததாத் - தன் வீட்டின்புறத்திருக்க, தானுண்டல் - தானே புண்ணுதல், வேண்டற்பாற்றன்று - விரும்பப்படுமுறைமையை புடையதன்றும். எ-று.

(ச-ரை.) வந்தவிருத்தினரைப் புறம்வைத்துத் தேவாயிர்தமாகினு முண்ணப்படாது என்பதாம்.

(வி-ரை.) சாவாமருந்து சாவாமெக்குக்காரணமாகியமருந்து. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் விருந்தோம்பலின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது. (உ) வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை பருவந்த பாழ்படுத லின்று.

(ப-ரை.) வருவிருந்து - தன்னினோக்கி வந்தவிருத்தை, வைகலும் - காளுகாலும், ஒம்புவான் - உபசரித்து வருபவனது, வாழ்க்கை - இவ்வாழ்க்கையானது, பருவந்து - (வறுமைபாய்) வருகதி, பாழ்படுதலின்று - கெடுதலில்லை. எ-று.

(ச-ரை.) வந்தவிருத்தினரைக் காப்பாற்றுவன் வாழ்க்கை கெடுதலில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) தினந்தோறும் விருந்தோம்புவானுக்கு அதனாலே பொருள்குறையாமல் மேலுமேலும் வளருமென்பதாம். (உ)

அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து
நல்விருத் தோம்புவா னில்.

(ப-ரை.) செய்யான் - திருமாதானவன், முகனமர்ந்து - முகமினியாய், நல்விருந்து - தருத்த விருத்தினரை, ஒம்புவான் - காப்பவனது,

இல் - வீட்டினிடத்தே, அகணமர்த்து - மனமகிழ்ந்து, உறையும் - வாழ்ந்துகொண்டிருப்பான். எ-று.

(க-ரை.) விருத்தினரைக் காப்பவன்வீட்டில் - இலக்குமி வாசம் பண்ணுவான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) மனமகிழ்தற்குக் காரணம் - தன்செல்வம் கல்வழிப்படுதலாம். [தருதியாவது - ஞானத்தினாலும், ஆசாரத்தினாலும், உயர்நல், பொருள்வளர்த்தற்குக் காரணம் சொல்லியபடி.] (ச)

வித்துமிடல் வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சின் மிசைவான் புலம்.

(ப-ரை.) விருந்தோம்பி - (முன்னே) விருத்தினரை யுண்பித்து, மிச்சில் - மிகுதியை, மிசைவான் - (பின்) னுண்பவனது, புலம் - விளைகிலத்துக்கு, வித்தும் - விதையும்; இடல்-விடுதலும், வேண்டுங்கொல்-வேண்டுமோ? வேண்டுவதில்லை. எ-று.

அயி . கூ-ஆம் - அகி - விருந்தோம்பல்.

(க-ரை.) விருத்தினரைக்காப்பவன் விளைகிலத்தானேவிளையும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஓ - அசைகலை, எனவே தானேவிளையுமென்பதாயிற்று. [இவைமூன்றுபாட்டாலும் விருந்தோம்புவார் இம்மையிலே அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (இ)

செல்விருத் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா
னல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.

(ப-ரை.) செல்விருந்து-(தன்னிடத்திலே) வந்தவிருந்தை, ஒம்பி-உபசரித்து, வருவிருந்து - (பின்) வரும்விருந்தை, பார்த்து - எதிர்கோக்கி, இருப்பான் - (தான் அதனோடுண்ண) விருப்பவன், மறுபிறப்பிலே (தேவனால்) வானத்தவற்கு - வானிலுள்ளவருக்கு, கல்விருந்து - கல்லவிருந்தாவான். எ-று.

(க-ரை.) வந்தவிருந்தாளிகளைக் காப்பாற்றி வரும்விருந்தாளிகளுக்கு திரிப்பார்ப்பவன் தேவர்களுக்கு விருந்தாளியாவான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) கல்விருந்து - கிடைத்தற்கரியவிருந்து, [இதனாலே மறுமையில் அடையும்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

இணைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருத்தின்
றுணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

(ப-ரை.) வேள்விப்பயன் - (விருத்தினரை யுபசரித்தலாகிய) வேள்
வியினதுபயன், இணைத்துணைத்தென்பது - இன்னவளவின தென்ப
தாகிய, ஒன்றில்லை - ஓரளவினையுடையதன் று, விருத்தின் - அவ்விருத்
தினரது, துணை - (தருதி) யளவே, துணை - (அதற்கு) அளவாம். எ-று.

(ச-ரை.) விருத்தினரைக் காக்குமுதலி யிவ்வளவென்பதொன்றில்
லை. விருத்தினர்க்குத் தருதியளவேயாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) தேவயாகம், பிதிருயாகம், மனிதயாகம், பூதயாகம், பிர
மயாகம் என்கிற ஐம்பெருவேள்வியில் மனிதயாகம் என்னப்பட்ட விருத்
தோம்பலொன்றாகலின் வேள்வியென்றும், பொருளளவு சிறிதாயினும்
சற்பாத்திரத்திலே சேர்ந்ததாயின் மிகப்பெரிதாமாதலின் இணைத்து
ணைத்தென்ப தொன்றில்லையென்றும் சொல்வினார், [இதனால் இருமை
யும் பயத்தற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருத்தோம்பி

வேள்வியைத் தலைப்படா தார்.

(ப-ரை.) விருத்து - விருத்தினரை, ஒம்பி - (நினையாப்பொருளைக்
கொண்டு) உபசரித்து, வேள்வி - அவ்வேள்விப்பயனை, தலைப்படாதார் -
அடையும் அறிவிலாதவர், பரிந்தோம்பி - (அப்பொருளை) வருத்திக்காத
து (பின்பு) அதனையிழந்து, பற்றற்றேம் - (இப்போது) பற்றுக்கோடில
மாயினோம், என்பர் - என்றிரங்குவார், எ-று.

க - ஆம் - அதி - விருத்தோம்பல். அக

(ச-ரை.) விருத்தாளிகளைக் கைப்பாற்றாதார் பொருளைக்கைப்பாற்றி
யிழந்தோமென்பார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருளைக்காததனும் கடுத்துன்பமா
தலால் பரிந்தோம்பியென்றார், வேள்வி அதன்பயனை உணர்த்தலால்
குகுபெயர். (அ)

உடைமையு ளின்மை விருத்தோம்ப லோம்பா

மடமை மடவார்க ணுண்டு.

(ப-ரை.) உடைமையுள் - (பொரு) ளுடையவாயிருக்குக்காலத்து,

இன்மை - வறுமையாவது, விருத்தோம்பல் - விருத்தினரை யுபசரித் தலை, ஒம்பா - இகழும், மடமை - பேதமையாகும், (அது அறிந்தோ ரிடத்திராது) மடவார்கண்-அறிவிலாதவரிடத்து, உண்டு-உண்டு, எ-று.

(க-ரை.) செல்வத்துள் வறுமையாவது விருத்தினரை யுபசரியா மை, அது அறிவில்வாரிடத்துண்டு-என்பதாம்.

(ரி-ரை.) மடமையானது பொருளாலே கொள்ளும்பயனை இழப் பித்து உடைமையை இல்லாமையாக்கலால் அதை வருமையாக உபசரி த்தார். பேதைமையால் விருத்தோம்பலை இகழ்த்தால் பொருளிருத்த விடத்தும் அதனால் பயனில்லை யென்பதாம். [இவை யிரண்டுபாட்டா லும் விருத்தோம்பாவிடத்தும் உண்டாம் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.]

மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகத்திரிந்து

கோக்கக் குழையும் விருந்து.

(ப-ரை.) அனிச்சம் - அனிச்சப்பூவானது, மோப்ப - மோத்தவிடத் தே, குழையும் - வாடும், விருந்து - விருத்தினர், முகத்திரிந்து - முகம் வேறுபட்டு, கோக்க - பார்க்க, குழையும் - வாடிவர். எ-று.

(க-ரை.) அனிச்சப்பூ மோத்தவிடத்துவாடும், விருந்து முகம்பேறுபட்டுப் பார்க்க வாடும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தூரத்திலே கண்டவிடத்து முகமலர்ச்சிகாட்டலும், அது கண்டு சமீபித்துவந்தவிடத்து இன்சொற் சொல்லுதலும், அதுகேட்டு உடன்பட்டபோது உபசாரஞ்செய்தலும், ஆசிய-விருத்தோம்புவார்க்கு அவசியமிருக்கவேண்டிய மூன்றினுள்-முதலாகிய முகமலர்ச்சியில்லாத போது தூரத்திலிருந்தே வாடிக்கூதலால் நீண்டியவிடத் தல்லது வாடாத அனிச்சப்பூவினும் விருத்தினர் மெல்லியராயிருப்பரென்பதாம். [இதனால் விருத்தோம்புவார்க்கு முதலிலே முகமலர்ச்சி வேண்டுமென் பது சொல்லப்பட்டது.]

ஒன்பதாம் அதிகாரம் விருத்தோம்பல்

மு த் தி த் து.

11

பத்தாம் - அதிகாரம்.

இ னி ய வை கூ ற ல்.

அஃதாவது: மனநிலை மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிற இனிய சொல்லுகளைச் சொல்லுகலாம். இதுவும் விருந்தோம்புவோர்க்கு அவசியம் வேண்டியதாகலின் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

இன்சொல்லா லீர மனை இப் படிநிலவாஞ்

செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

(ப-ரை.) இன்சொல் - இனிய சொற்களாவன, ஈரமனை - அன்போடுகலந்து, படிநிலவாம் - வஞ்சனையில்லனவாயிருக்கின்ற, செம்பொருள் - அறத்தினை, கண்டார் - அறிந்தவரது, வாய்ச்சொல் - வாய்ச்சொற்களாகும். எ-று.

(க-ரை.) அறத்தின்வழியை யறிந்தவர் வாய்ச்சொற்களே இனிய சொற்களென்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆல் - அகை. அன்போடுகலத்தல் அன்புடைமையை வெளிப்படுத்தல், வஞ்சனையில்லாமை, மெய்மை, மெய்யுணர்த்தவர், கருத்துக்கெல்லாம் செம்மையுடையதாய்த் தோன்றலாலே செம்பொருளெனப்பட்டது. இலவாஞ்சொல்வெனக் கூட்டுக. [இதனால் இனிய சொல்லுக்கு இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தின்சொல னாகப் பெரின்.

(ப-ரை.) முகனமர்ந்து - (கண்டபொழுதே) முகமலர்ந்து, இன்சொலாக - (அதனோடு) இன்சொல்லையு முடையவாக, பெறின்-பெற்றால், (அது) அகனமர்ந்து - மனமகிழ்ந்து, ஈதலின் - (ஒருவருக்குவேண்டியபொருளைக்) கொடுத்தலினும், நன்றே - நல்லதாம். எ-று.

(க-ரை.) முகமலர்ந்தினிய சொற்களைச் சொல்லுவானாகில் அகமலர்ந்து கொடுத்தலினு நல்லது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) முகமலர்ச்சியோடு கூடிய வின்சொல் கொடுத்தல்போல் பொருள்வசத்ததாகாமல் தன்வசத்ததாயிருந்தாலும் தருமசிக்கையுடையவர்க்கல்லது சுபாவமாக இராதாகையால் அதனினும் அறிதென்னுக் கருத்தால் இன்சொலாகப் பெறினென்றார். (உ)

முகத்தா னமர்ந்தினிது னோக்கி யகத்தானு
யின்சொ லினதே யறம்.

(ப-ரை.) அறம் - தருமமானது, முகத்தானமர்ந்து - (கண்டபோ

தே) முகத்தால்விரும்பி, இனிதுகோக்கி - இனிதாசுப்பார்த்து (பின்
சேர்ந்தவிடத்து) அகத்தானும் - மனத்துடனாகிய, இன்சொலிணதே-
இனியசொற்களைச் சொல்லுதலினிடத்தே. எ-று.

ய - ஆம் - அதி - இனியவைகூறல். அந

(க-ரை.) தருமானது இன்சொல்லினிடத்தே என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறமானது, ஈகையினிடத்தே உள்ளதல்ல வென்பதாம்.

[இவை யிரண்டுபாட்டாலும் முகமலர்ச்சியோடுகூடிய இன்சொல் முன்
கையே பற்றிக்கொள்ளுதலால் விருந்தோம்பலிலே சிறந்ததென்பது
சொல்லப்பட்டது.] (உ)

துன்புறாஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
மின்புறாஉ மின்சொ லவர்க்கு.

(ப-ரை.) யார்மாட்டும் - எல்லாரிடத்தும், இன்புறாஉம் - இன்பத்
தை மிகுவிக்கும், இன்சொலவர்க்கு - இனியசொற்களை யுடையவர்க்கு,
துன்புறாஉம் - துன்பத்தை மிகுவிக்கும், துவ்வாமை - வறுமையானது,
இல்லாகும் - இல்லை. எ-று.

(க-ரை.) இன்சொற்களையுடையவர்க்குத் துன்பமில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) அப்படிப்பட்ட இன்சொல்லை யுடையவர்க்கு யாவரும்
கட்பினராதலால் எல்லாச் செல்வமும் பெறவரென்பது கருத்து. (ச)

பணிவுடைய னின்சொல னைலொருவற்
கணியல்ல மற்றுப் பிற.

(ப-ரை.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, அணி - ஆபரணமாவது, பணி
வுடையன் - (பெரியோரிடத்தே) வணக்கமுடையவனாகி, இன்சொல
னை - (எல்லாரிடத்திலும்) இனியசொல்லையுடையவனாயிருக்கையாம்,
பிற - இவ்விரண்டுமெல்லாமல், உடம்பில் அணியுமற்றை யாபரணங்கள்
அல்ல - ஆபரணங்களாகாவாம். எ-று.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு இன்சொல்லே ஆபரணமென்பதாம்.

(வி-ரை.) வணக்கமும் இன்சொல்லுக்கு இனமாதலால் உடன்
கூறினார். மற்று - அசை. தன்னின்பேறா யிருக்கையால் அணியும் ஆப
ரணங்களைப் பிறவென்றும், இவைபோல் பேரழகு செய்யாமையால்

அல்லவென்றும் சொல்லினார். [இவை இரண்டுபொட்டாலும் இன்சொல்லுகளைச் சொல்வார்களுக்கு இம்மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (டு)

அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின்.

(ப-ரை.) நல்லவை-(பொருளினாலே பிறர்க்கு) நன்மையைத்தருஞ் சொற்களை, நாடி - (மனத்தால்) ஆராய்ந்து, இனிய - இனிமையுள்ளனவாக, சொலின் - (ஒருவன்) சொல்லுவானாயின், (அவனுக்கு) அல்லவை - பாவங்கள், தேய - தேய, அறம் - தருமானது, பெருகும் - வளரும். ஏ-ற.

(ச-ரை.) ஒருவன் இன்சொற் சொல்லுவானாகில் பாவத்தேயப்புண்ணியம் வளரும். என்பதாம்.

அசு. யி - ஆம் - அதி - இனியவைகூறல்.

(வி-ரை.) தேய்தலாவது - பாவம் தன்பகையாகிய அறம் வளர்தலால் தனக்கு இடையில்லாமல் குறைதல், நல்லசொற்களை ஒருவன் காட்ச்சொல்லுமிடத்தும் கடினமாகச்சொல்லின் அறமாகா தென்பதாம். [இதனால் மறுமைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (க)

நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற் தலைப்பிரியாச் சொல்.

(ப-ரை.) பயனீன்று - (பொருளினாலே பிறர்க்கு) நன்மையைக் கொடுத்து, பண்பின் - (இனிமைக்) குணத்தினின்றும், தலைப்பிரியாநீக்காத, சொல் - சொற்களானவை, (ஒருவனுக்கு) நயனீன்று - (இம்மைக்கு) நீதியையுமுண்டாக்கி, நன்றிபயக்கும் - (மறுமைக்கு) அறத்தையும் தரும். ஏ-ற.

(ச-ரை.) இனிய சொற்களானவை நீதியையும், தருமத்தையும்; தரும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நீதி உலகத்தோடு பொருத்ததல். (எ)

சிறுமையுணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு
யிம்மையு யின்பந் தரும்.

(ப-ரை.) சிறுமையுணீங்கிய - (பொருளினாலே பிறர்க்கு) வருத்தஞ்செய்யாத, இன்சொல் - இனிய சொற்களானவை, (ஒருவனுக்கு) மறு

மைபுயிம்மைபுயம் - வருபிறப்பிலு யிப்பிறப்பிலும், இன்பம் - இன்பத்
தை, தரும் - கொடுக்கும். எ-று.

(எ-ரை.) இன்சொற்களானவை இருபிறப்பிலு யின்பத்தைத்தரும்
என்பதாம்.

(வி-ரை.) மறமையின்பம் பெரிதாகலின் முன்சொல்வப்பட்டது.
இம்மை இன்பமாவது, உலகம் தனக்கு வசப்படுதலால் நற்பொருள்களை
அடைத்து இன்புறுதல். [இவையிரண்டு பாட்டானும் இருமைப்பயன்
எனும் ஒருசேர அடைதல் உறுதி செய்யப்பட்டது.] (அ)

இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது.

(ப-ரை.) இன்சொல் - (பிறருடைய) இனிய சொற்களானவை,
இனிதீன்றல் - (தனக்கு) இன்பத்தருதலை, காண்பான் - அதுபலித்தறி
பவன் (அதுநீர்க) வன்சொல் - கெஞ்சொற்களை, வழங்குவது - (பிரசிட
த்தே) சொல்வது. எவன் - என்னபயனைக்குறித்து. எ-று.

(எ-ரை.) இன்சொலின்பத் தருதலைக்காண்பவன் வன்சொற் சொல்
லுவதென்ன என்பதாம்.

(வி-ரை.) கெஞ்சொல் பிறருக்கும் இனி தன்ருகையால். அது
சொல்வனாகாதென்பது கருத்து. (க)

கக. 7 ஆம் - அகி - செய்தன்றியழிதல். அரு.

இனிய வுளவாக யின்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர் தற்று.

(ப-ரை.) இனிய - (அறமுண்டாகும்) இன்சொற்களும், உளவாக்-
(தன்னிடத்தே யுண்டாயிருக்க) அவற்றைச் சொல்லாமல், இன்னாத-
(பாவமுண்டாகும்) கெஞ்சொற்களை, கூறல் - (ஒருவன்) சொல்லுதல்,
கனி - (இனிய) கனிகளும், இருப்ப - (தன்னிடத்தே) யுண்டாயிருக்க
(அவற்றைத்தின்னாமல்,) காய் - (இனிமையில்லாத) காய்களை, கவர்
தற்று - தின்பதனோடொக்கும். எ-று.

(எ-ரை.) இன்சொலிருக்க வன்சொற் சொல்லுதல் கனியிருக்கக்
காயைத்தின்ருற்போலும் என்பதாம்.

(வினா.) உபமேயத்துக்குச்சொல்லப்பட்ட இனிமையும், இன்னுமையும் உபமானத்துக்கும் கொள்ளப்பட்டன. இனிமையினிகள் ஓனாவையுண்ட கெல்லிக்கனிபோல் அயிர்தானவை இன்னுதகாய்கள் எட்டிக்காய்போல் ஞ்சானவை, கடுஞ்சொற்சொல்லுதல் முடிவிலே தனக்கே இனிதாகாதென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டானும் கடுஞ்சொற்சொல்லுதலின் குற்றம்சொல்லப்பட்டது,]

(க0)

பத்தாம் அதிகாரம் இனியவைகூறல்
முற்றிற்று.

பதினோராம் - அதிகாரம். செய்தன்றி யறிதல்.

அஃதாவது: தனக்கு பிறர்செய்த னன்றியை மறவாமை, இனிய சொற்களைச்சொல்லி இல்லறத்தின்வழுவாதவர்க்கு னன்றிமறத்தல்நீராக்குற்றமாதலின் இதனைக்கீக்கு,சற்பொருட்டு அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வைபகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது.

(ப-ரை.) செய்யாமல் - (தனக்கு முன்னேருதலியும்) செய்யாதிருக்க, செய்த - (ஒருவன் பிறனுக்குச்) செய்த, உதவிக்கு - உதவிக்கு, வைபகமும் - மண்ணுலகத்தையும், வானகமும் - விண்ணுலகத்தையும், மாற்றல் - ஈடாகக்கொடுத்தலும், (ஒத்தல்) அரிது - அருமை. எ-து.

(ச-ரை.) ஒருவன் பிறருதவி வேண்டாதுசெய்தவுதவிக்கு மண்ணுலகத்தையும், விண்ணுலகத்தையுந் தந்தாலுமொத்தலரிது என்பதாம்.

(வி-ரை.) பிரதியுபகாரங்களைக் கெல்லாம், காரணயிருக்கையால் காரணயில்லாத இவ்வுபகாரத்திற்கு அவை போதாவாயின. (ச)

அகக் கக - ஆம் - அதி - செய்தன்றியறிதல்.

காலத்தினும் செய்த நன்றி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

(ப-ரை.) காலத்தினும் - (ஒருவனுக்கு) முடிவுவந்த வளவிலே, செய்த - ஒருவன் செய்த, நன்றி - உபகாரமானது, சிறியதெனினும் - (தன்னைநோக்கச்) சிறிதாயிருந்ததாயினும், (அக்காலத்தை நோக்க) ஞாலத்தின் - நிலவுலகத்தினும், மாணப்பெரிது - மிகப் பெரிதாயிருக்கும். எ-று.

(ச-ரை.) ஒருவன் காலத்திற்செய்தவுதவி சிறிதாயினும், அது உலகினும் பெரிது என்பதாம்.

(வி-ரை.) அக்காலத்தை நோக்கவேண்டுமே யல்லாமல், பொருட்சிறுமை நோக்கலாகாதென்பதாம், காலத்தினுலென்பது வேற்றமைமயக்கம். (உ)

பயன்நூக்தார் செய்த வுதவி நயன்நூக்கி
னன்மை கடலிற் பெரிது.

(ப-ரை.) பயன் - (தாம்செய்யும் உதவியைப்பெறுவோராலே தமக்குப்பின்வரும்) பயனை, நூக்தார் - ஆராய்சலிலராய், செய்த - செய்த, உதவி - உதவியாகிய, நயன் - நயத்தை, நூக்கின் - ஆராயின், நன்மை - அதனன்மையானது, கடலின் - கடலினும், பெரிது - பெரிது. எ-று.

(ச-ரை.) பின்வரும்பலனை யெண்ணுதுசெய்தவுதவியி னன்மைகடலினும்பெரிது என்பதாம்.

(வி-ரை.) [இவை மூன்றுபாட்டாலும் முறையே செய்யாமற் செய்ததும் ஆபத்துவேளையிற் செய்ததும், பிரயோசனத்தை ஆராயாமற் செய்ததும், அளவில்லாதவையாகுதல் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்மெரி வரர்.

(ப-ரை.) தினைத்துணைநன்றி - (தமக்குத்) தினையளவதாகிய உபகாரத்தை, செயினும் - (ஒருவன்) செய்தானாயினும், அதனை - அவ்வளவதாகதினையாமல், பனைத்துணையா - பனையளவதாக, கொள்வர் - தினைப்பார், பயன் - அந்தினைப்பின்பயனை, தெரிவார் - அறிபவர். எ-று.

(ச-ரை.) தினையளவு நன்றிசெய்தாலும் பனையளவு நன்றியாகக் கொள்வர் பெரியோர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) தினைபனையென்பன - சிறுமை பெருமைகளுக்குக் காட்டும் அளவைகள், அந்தினைப்பின்பயனாவது அப்படிதினைப்போர்க்குவரும் பிரயோசனம். (ச)

உதவி வரைத்தன் துதவி யுதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.

(ப-ரை.) உதவி - (எதிர்செய்யும்) உதவியானது, உதவிவரைத்
தன்று - (காரணமும், பொருளுக் காலமுமாகிய மூலசையாலு முன்
செய்த) உதவியளவினதன்று, உதவிசெய்ப்படார் - அங்வுதவி செயப்
பெற்றுக்கொண்டவரது, சால்பின்வரைத்து-தகுதியளவினதாம் எ-று.

கக் - ஆம் - அதி - செய்தன்றியறிதல். அள

(ச-ரை.) உதவிக்களவில்லை உதவிசெய்யப் பெற்றுக்கொண்டவர்
தகுதியளவே யளவாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) சால்பு எவ்வளவு பெரிதாயுள்ளது உதவியும் அவ்வளவு
பெரிதாமென்றற்குச் சால்பின்வரைத்தென்றார். [இவை யிரண்டுபாட்
டாலும் செய்பாமற் செய்வதுமுதலான மூன்றமல்லாத உதவியும், அறி
வோர்க்குச் செய்தவிடத்துப் பெரிதாமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (இ)

மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட் துப்பாயார் நட்பு.

(ப-ரை.) துன்பத்தன் - துக்ககாலத்தில், துப்பாயார் - (தனக்கு)
உதவியானவரது, நட்பு - சினேகத்தை, துறவற்க - விடாதிருக்கக் கட
வன்; மாசற்றார் - (அறிவொழுக்கக்களிற்) குற்றமற்றவரது, கேண்மை-
உறவாந்தன்மையை, மறவற்க - மறவாதிருக்கக்கடவன். எ-று.

(ச-ரை.) குற்றமற்றவர் சினேகத்தைமறவாதிருக்கக்கடவன், துன்ப
காலத்துதவியானவர் சினேகத்தை விடாதிருக்கக்கடவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இம்மைக்கு உறுதிசொல்லவந்தவர் மறுமைக்கும் உறுதி
உடன்சொல்லினார்.] (ஈ)

எழுமை பெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைப்பவர் நட்பு.

(ப-ரை.) தங்கண் - தம்மிடத்து உண்டாகிய, விழுமம் - துன்பத்
தை, துடைத்தவர் - நீக்கினவரது, நட்பு - நட்பினை, எழுமை - (வினை
ப்பயன்சொடரு) மெழுமையினை யுடைய, எழுபிறப்பும்-தம்மெழுவகைப்
பிறப்பிலும், உள்ளுவர் - (கல்லோர்) கினைப்பார். எ-று.

(ச-ரை.) துன்பத்தை நீக்கினவர் சினேகத்தை யெழுபிறப்பினு

கிணைப்பர் பெரியோர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) விரைவுதோன்றத் துடைத்தவரென்றார். எழுமையெழு
பிறப்புமென்றதற்கு ஏழேழுசலைமுறையு மெனினுமாம். [இவை இர
ண்பொட்டாலும் நன்றிசெய்தவரது நட்பை விடலாகாதென்பது சொல்
லப்பட்டது. (எ)

நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்ற.

(ப-ரை.) நன்றி - (ஒருவன்முன்செய்த) நன்மையை, மறப்பது -
மறத்தவிடுவது, நன்றன்று - (ஒருவனுக்கு) அறனல்ல, நன்றல்லது -
(அவன்செய்த) தீமையை, அன்றே - செய்தபொழுதே, மறப்பது-மறக்
துவிடுவது, நன்ற - அறமாம். எ-று.

(ச-ரை.) பிறர்செய்த நன்றியை மறப்பது தருமமல்ல, தீமையை
மறப்பது தருமம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இதனால் நன்றையும் தீமையும் ஒருவனாலேசெய்யப்பட்ட
விடத்து அவ்விரண்டிலே மறப்பதும் மறவாததும் வருத்துச சொல்லிய
வாறு. (அ)

அஅ கட - ஆம் - அதி - நடுவுநிலைமைதல்.

கொன்றன்ன வின்குசெயினு மவர்செய்த

வொன்றநன் றுள்ளக் கெடும்.

(ப-ரை.) (தமக்கு முன்னொரு நன்மைசெய்தவர்) கொன்றன்ன -
(யின்) கொன்றாற்போலும், இன்கு - வெறுக்கப்படுமவைகளை, செய்
னும் - செய்தாராயினும், அவர்செய்த - அவர்செய்த, ஒன்று நன்று-அந்
நன்மை யொன்றையும், உள்ள - நினைக்க, கெடும் (அவையெல்லாம்)
இல்லையாம். எ-று.

(ச-ரை.) நன்மை செய்தவர் கொன்றாற்போலுந் தீமை செய்யினு
நன்மை யொன்றைநினைக்கத் தீமையெல்லாக் கெடும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) தீனையளவு பினையளவாகக் கொள்ளப்படுதலினாலே அங்
வொன்றமே அவைகளையெல்லாம் கெடுக்குமென்பதாம். [இதனால் நன்
றல்லத்தை அன்றேமறக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லி

செய்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

(ப-ரை.) என்னை - எந்தவாக்களை, பெரியவாக்களை யென்றபடி) கொன்றார்க்கும் - கெடுத்தவார்க்கும், உய்வு-பாவத்தினீங்கும்வழி, உண்டாம் - உண்டாகும், செய்நன்றி - (ஒருவன்) செய்த உபகாரத்தை, கொன்றமகற்கு - கெடுத்தமனிதனுக்கு, உய்வு - அப்பாவத்தினீங்கும்வழி, இல்லை - இல்லை. எ-று.

(ச-ரை.) எவ்வகைத்தருமக்களை யழித்தவர்களுக்கு மீடேறும்வழி யுண்டாம்; செய்நன்றியைக் கெடுத்தவர்களுக்கு மீடேறும்வழி யில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தலாவது, மகளிர் கருவை யழிக்காமுதலாகிய பாதகங்களைச் செய்தல். [இதனாலே செய்த நன்றியைக் கெடுத்தவின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது.] (30)

பதினோராம் அதிகாரம் செய்நன்றியறிதல்
முற்றிற்று.

பனிரெண்டாம் - அதிகாரம் நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது: பகைவர் அயலோர் கட்பினர் இம்முயக்கையோரிடத்தும் அறத்தின்வழுவாமல் ஒப்பற்றநிலைமை, இதனன்றிசெய்தவரிடத்து அந்நன்றியை நினைத்தவிடத்தே கெடுமன்றே அவ்விடத்தும் கெடலாகாதென்றதற்குச் செய்நன்றி யறிதல் என்பின் வைக்கப்பட்டது.

தருதியெனவொன்றே நன்றே பருதியாற்
பாற்பட்டுடொழுது பெறின்.

க2-ஆம் - அதி - நடுவுநிலைமை, அக

(ப-ரை.) தருதியெனவொன்றே - நடுவுநிலைமையென்ற சொல்லப் படும் ஓரமமுமே, என்ற - என்றாகும், பருதியால்-பகைவர், அயலோர்- (கட்பினரென்னும்) பிரிவுதோறும், பாற்பட்டு - (தன்) முறைமையை விடாது, ஒழுக்கப்பெறின் - கடைக்கப்பெறின். எ-று.

(ச-ரை.) நடுவுநிலைமையென்ற சொல்லும் அறமே நல்லது என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஏசாரம் ஒன்று என்பதனோடு கூட்டப்பட்டது. பெரினென்பது அவ்வொழுக்கத்தினருமைதோன்றலின்றது. [இதனால் நடுவுநிலைமையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

செப்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்றி
யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து.

(ப-ரை.) செப்பமுடையவன் - நடுவுநிலைமையை யுடையவனது, ஆக்கம் - செல்லமானது, சிதைவின்றி - (பிறர் செல்லவம்போல்) அழிதலின்றி, எச்சத்திற்கும் - அவன் சந்தையார்க்கும், ஏமாப்பு - உறுதியாதலை, உடைத்து - உடையதாம்: ஏ-று.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமையுடையவன் செல்லமானது அவன் சந்தைக்குறுதியுடைத்து என்பதாம்.

(வி-ரை.) விசாரத்தினாலே தொக்குரின்று வருவிக்கப்பட்டவெச்சவும்மையால் சாமனவும் அவனுக்கும் உறுதியாதல் பெறப்படுமீ அறத்தோடு வருதலால் அப்படிப்பட்டதன்று. (உ)

நன்றே தரினூ நடுவிசந்தா மாக்கத்தை
யன்றே யொழிய விடல்.

(ப-ரை.) நன்றே தரினும் - (தீக்கன்றி) நன்மையே தரினும், நடுவிசந்த - நடுவுநிலைக்கலால், ஆம் - உண்டாகின்ற, ஆக்கத்தை - செல்லத்தை, அன்றே - அப்போதே, ஒழிய - நீக்க, விடல் - விடக்கடவன். ஏ-று.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமை யில்லாதவருஞ் செல்ல நன்மையைத்தரினும்பொழுதே விடக்கடவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நன்மைதாராமையால் நன்றேதரினூ மென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் முறையே நடுவுநிலைமையால் வந்தசெல்லம் நன்மையைத்தருதலும், மற்றைச்செல்லம் - தீமையைத்தருதலும் சொல்லப்பட்டன.] (உ)

தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ

ரெச்சத்தாற் காணப் படும்.

(ப-ரை.) தக்கார் - (இவர்நடுவு) நிலைமையையுடையவர், தகவிலர் - இவர்) நடுவுநிலைமையை யில்லாதவர், என்பது - என்னும் விசேஷம், அவரவர் - அவரவருடைய, எச்சத்தால் - கல்ல புதல்வரது, இருப்பினும் - இல்லாமையாலும், காணப்படும் - அறியப்படும். ஏ-று.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமை யுடையவர், நடுவுநிலைமை யில்லாதவர், என்பதைச் சந்தியாற் காணலாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நடுவுநிலைமையை யுடையவருக்குச் சந்ததி உண்டாதலும், இல்லாதவர்க்கு இது இல்லாமற்போதலும், நிச்சயமாதலின் அவ்விருவகையோர்க்களையும் அறிதற்கு அவை அடையாளங்களாயின. [இதனால் நடுவுநிலையோரையும், அல்லாதோரையும், அறியுமாறு சொல்லப்பட்டது.

கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(ப-ரை.) கேடும் - (தீவினையினாலே) கேடும், பெருக்கமும் - (நல்வினையினாலே) பெருக்கமும், இல்லல்ல - (யாவருக்கும்) இல்லாதவை யல்ல, (முன்னமே அரைந்துகிடைந்தன வென்றபடி) (அவ்வுழியை) அறிந்து, நெஞ்சத்து - மனதிலே, கோடாமை - (அவை காரணமாகச்) சாய்தலில்லாமையே, சான்றோர்க்கு - (அறிவால்) நிறைந்தோர்க்கு, அணி - அழகாம். எ-று.

(க-ரை.) பெரியோர்க்கு நடுவுநிலைமையே யழகாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவை காரணமாகச் சாய்தலாவது கேடும்பெருக்கமும் பழவினையினாலே வந்துகொண்டிருக்க ளுப்போதை முயற்சியால் வருமவையாக நினைத்துக் கேடுவராமைகளைக் குறித்தும் பெருக்கம் வருகுதலைக்குறித்தும் ஒருபக்கத்திலே சாய்தலாம் அவற்றுக்குக் காரணம் பழவினையே இச்சாய்தலல்ல என உண்மை யுணர்ந்து நடுவுநிலையராயிருக்க அறிவுடைமைக்கு அழகுசெய்தலாலே சான்றோர்க்கணியென்றார்.

கெடுவல்லா நென்ப தறிகதன் நெஞ்ச

நடுவொரீஇ யல்ல செயின்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) தன்னெஞ்சம் - தனதுமனம், நடுவு-நடுவுநிலைமையிலிருந்து, ஒரீஇ - நீங்கி, அல்ல - பட்சபாதங்களை, செயின் - செய்ய நினைக்குமாயின், (அக்நிலைவை) யான் - நான், கெடுவல் - கெடக்கடவேன், என்பது - என்றணகு முற்பாதமாக, அறிக - அறியக்கடவன். எ-று.

(க-ரை.) தன்மனம் நடுவுநிலைமை நீங்கின் கெடுவனென் றறியக்கடவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) உற்பாதம் பின்வரும் நன்மை தீகைகளை முன்னறிவிக்கக் குறி. நினைத்தலும் செய்தலோடொக்குமாதவின் செயினென்றார்.

கெடுவாக வையா துலக நடுவாக
நன்றிக்கட் டங்கியான் றாழ்வு.

(ப-ரை.) உலகம் - உயர்த்தோர், நடுவாக - நடுவாக (நின்ற) நன்றிக்கண் - அறத்தின்கண்ணே, தங்கியான் - தங்கியவனது, தாழ்வு-வறுமையை, கெடுவாக - வறுமையாக, வையாது வையார் - (நினையாரென்றபடி) எ-று.

(க-ரை.) நடுவுநிலமையினின்றவன் வறுமையைப் பெரியோர் தாழ்வாகநினையார் என்பதாம்.

கஉ-ஆம் - அதி - நடுவுநிலமை. கூகீ.

(வி-ரை.) கெடுதலென்பது விருதிக்கெட்டு வந்தது செல்வமென்று கொள்ளுவாரென்பதாம். இவை மூன்றுபாட்டாலும் முறையே கேடும் பெருக்கமும் பட்சாபாதத்தால் வருவனவல்லவென்பதும், இசராலே கேடெண்டாமென்பதும், இது செய்யாதவனது தாழ்வு கோடாகதென்பதும், சொல்லப்பட்டன. (எ)

சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(ப-ரை.) சமன்செய்து - (முன்னேதன்னைச்) சமனாகச்செய்து, சீர்தூக்கும் - (பின்னேதன்னிடத்து வைக்கப்பட்டபாரத்தை) அளவுசெய்வதாகிய, கோல்போல் - தூலாம்போல், அமைந்து - (இலக்கணங்களாலே) நிறைந்து, ஒருபால் - ஒருபாகத்திலே, கோடாமை - சாயாமையானது, சான்றோர்க்கு - (அறிவால்) நிறைந்தோருக்கு, அணி - அழகாம். எ-று.

(க-ரை.) ஒருவர்பக்கமுஞ் சாயாமையே பெரியோர்க் கழுகென்பதாம்.

(வி-ரை.) கோலுக்குச் சொல்லப்பட்ட சமன்செய்தலும், சீர்தூக்கலும், சான்றோருக்கும், சான்றோருக்குச் சொல்லப்பட்ட, அமைதலும், ஒருபாற்கோடாமையும், கோலுக்கும் கூட்டுக, சான்றோர் சீர்தூக்கலாவது - வாதி பிரதிவாதிசனாலே அறிவிக்கப்பட்டவற்றைமுறையாலுள்ளபடியறிதல், ஒருபாற் கோடாமையாவது - அவ்வுள்ளவற்றை

மறைக்காமல் பகைவர், அயலோர், நட்பினர், இம்மூவகையோருக்கும். ஒப்பச்சொல்லுதல். (அ)

சொற்கோட்டில்லது செப்ப மொருதலையா
வுட்கோட்டின்மைபெறின்.

(ப-ரை.) செப்பம் - நடுவுநிலைமையாவது, சொல் - சொல்லினிடத்தே, கோட்டில்லது - கோணுதலில்லாததாகும், (அது அறமாவது) உள்மனத்தினிடத்தே, கோட்டின்மை - கோணுதலல்லாமையை, ஒருதலையா - உறுதியாக, பெறின் - பெற்றால், எ-று.

(க-ரை.) மனக்கோணலும்; சொற்க்காணலு மில்லாமையே, நடுவுநிலைமை என்பதாம்.

● (வி-ரை.) [சபையாரைநோக்கி இவை இரண்டுபாட்டாலும் வாயிலுலே தருமத்தன்படியேசொல்லினும் மனது ஒருபக்கத்திலே சாய்ந்திருக்குமாயின் அச்சொல் நடுவுநிலைமை யாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தம்போற் செயின்.

(ப-ரை.) பிறவும் - பிறர்பொருள்களையும், தம்போல் - தம்பொருள்களைப்போல், பேணி - காத்து, செயின் - செய்தால், (அச்செய்கையானது) வாணிகஞ்செய்வார்க்கு - வியாபாரஞ்செய்வார்க்கு, வாணிகம் - கல்லவியாபாரமாம். எ-று.

கூஉ காந்-ஆம் - அதி - அடக்கமுடைமை.

(க-ரை.) பிறர்பொருளையும் தம்பொருளைப்போல் வியாபாரஞ்செய்தல் கல்லவியாபாரம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பிறவுந் தம்போற்செய்தலாவது கொள்வது அதிகமும், கொடுப்பதுகுறைவும். ஆகாமல் ஒப்பனாடிச்செய்தல். [வணிகரைநோக்கி இதனால் பிறர்பொருள்களையும் தம்பொருள்களைப்போற் செய்யும் நடுவுநிலைமையுடையவர்க்கு வாணிகம் நன்றாமென்பது சொல்லப்பட்டது.]

பணிரண்டாம் அதிகாரம் நடுவுநிலைமை

முற்றிற் று.

பதிமூன்றாம் - அதிகாரம்.
அடக்க முடைமை.

அஃதாவது: காயமும், வாக்கும், மனமும்; தீயவழியிலே செல்லாமல் அடங்குதலுடையன யிருத்தலாம் - இது பிறர்குற்றம்போலத் தங்குற்றம் காணும் கெடுவநிலைமை யுடையவனுக்கு உரித்தாதலால் அங்கெடுவநிலைமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

அடக்க மமரநு ஞய்க்கு மடங்காமை
யாரிநு ஞய்த்து விடும்.

(ப-ரை.) (ஒருவனை) அடக்கம் - அடக்கமாகிய அறமானது, அமரநுள் - தேவருலகத்தில், உய்க்கும் - கொண்டெப்போய்விடும், அடங்காமை - அடங்காமையாகிய பாவமானது, ஆரிநுள் - பொறுத்தற்கரிய நரகத்தில், உய்த்துவிடும் - செலுத்திவிடும். எ-று.

(க-ரை.) அடக்கம் ஒருவனைத் தேவருலகத்திலும் அடங்காமை நரகத்திலும் செலுத்தும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இருளென்பது ராகவகையிலொன்று. (க)
காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க
மதனினூய் கில்லை யுயிர்க்கு.

(ப-ரை.) அடக்கத்தை - அடக்கத்தை, பொருளா - (உறுதிப்) பொருளாக, காக்க - காக்கக்கடவன், உயிர்க்கு - மக்களுயிர்க்கு, அதனினூய்க்கு - அதனின்மேற்பட்ட, ஆக்கம் - செல்வமானது, இல்லை-இல்லை (ஆதலால்) எ-று.

(க-ரை.) மக்களுயிர்க்கு அடக்கத்தினுஞ் சிறந்த செல்வமில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயிர் இக்கே மனிதருயிரைக் காட்டிகின்றது, அறிந்த அடக்கிப் பயன்கொள்வது அதுவேயாகலின். (உ)

செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந்
தாற்றி னடங்கப் பெறின்.

கந - ஆம் - அதி - அடக்கமுடைமை. கந

(ப-ரை.) அறிவறிந்து - (அடங்குதலே நமக்கு) அறிவாவதென்று அறிந்து, ஆற்றின் - நல்வழியால், (ஒருவன்) அடங்கப்பெறின் - அடங்கப்பெற்றால், செறிவு - அவ்வடக்கமானது, அறிந்து - (நல்லோரால்) அறியப்பட்டு, சீர்மை - மேம்பாட்டை, பயக்கும் - (அவனுக்குத்) தரும். எ-று.

(க-ரை.) ஒருவனடக்கி நடப்பானுகில் அவ்வடக்க மேன்மையைத் தரும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இவ்வாழ்வானுக்கு அடங்கும்வழியாவது - காயமும், வாக்கும், மனமும், அவன் வசப்படுதல். (ங.)

நிலையிற் றிரியா தடக்கியான் றோற்ற
மலையினு மாணப் பெரிது.

(ப-ரை.) நிலையின் - (இவ்வாழ்க்கையாகியதன்) வழியில், திரியாதுவேறுபடாது (நின்ற) அடக்கியான் - அடக்கினவனது, தோற்றம்-உயர்ச்சியானது, மலையினும் - மலையுயர்ச்சியினும், மாணப்பெரிது - மிகப்பெரிதாம். எ-று.

(க-ரை.) அடக்கமுடையவன் உயர்ச்சிமலையினு மிகப்பெரிது என்பதாம்.

(வி-ரை.) வேறுபடாதுநின்ற அடங்குதல் ஐம்பொறிகளாலும், ஐம்புலன்களையும் அதுபவித்துக்கொண்டிருத்தே அடங்குதல். மலை அதனுயர்ச்சியை உணர்த்தலால், ஜகுபெயர். (ஊ)

எல்லார்க்கு நன்றும் பணித லவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து.

(ப-ரை.) பணிதல் - பெருமைப்பாடில்லா) தடங்குதல், எல்லார்க்கும் - யாவருக்கும், நன்றும் - (ஒப்ப) நன்றாகும், (ஆயினும்) அவருள்ளும் - அவருள்ளும், செல்வர்க்கே செல்வநகைத்து - வேறொருசெல்வமாய்த்தோன்றுஞ் சிறப்பினை யுடையதாம். எ-று.

(க-ரை.) அடக்கம் யாவார்க்கும் சிறத்தாயினும் செல்வர்க்கு மேலானசெல்வம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பெருமைப்பாட்டை யுண்டாக்கும், கல்வியும், குடிப்பிறப்பும், உடையவர் அதுவில்லாமல் அவைகளாலே அடங்கியவிடத்து, அவ்வீடக்கம் சிறந்துதோன்றாததலின் செல்வர்க்கே செல்வந்தகைத்தென்றார். செல்வந்தகைத்தென்றது - விகாரப்பட்டுகின்றது, [இவையைத்து பாட்டாலும் பொதுவகையால் அடக்கத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (டு)

ஒருமையு ளாமையோ கிந்தடக்க ளாற்றி
 னெழுமையு மேமாப்புடைத்து.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) ஒருமையுள் - ஒரு பிறப்பின்கண்ணே, ஆமை போல் - ஆமைமையப்போல், ஐந்து - ஐகதை, அடக்கலாற்றின் - அடக்க வல்லவனாகில், (அவ்வல்லமை அவனுக்கு) எழுமையும் - எழுபிறப்பின்கண்ணும், எமாப்புடைத்து - காவலாற்றி யுடையதாம். எ-று.

கூசு கந-ஆம் - அதி - அடக்கமுடைமை.

(ச-ரை.) ஒருவனைப் பொறியடக்க வல்லவனாகில் எழுபிறப்பிற்கு முறுதியுடைத்து என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆமை அடக்குமைத்து, (கால்கள்) காண்கும் தலையொன்றும், ஆசிய வுறுப்புகள், அவ்வடக்கம். துன்பம் சேராதிருத்தற்கு ஒருவன் அடக்கவேண்டும் மைத்து - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவியென்னும் பொறிகள். இவ்வடக்கம் - பாவம்சேராதிருத்தற்கு ஒருபிறப்பிலே செய்யப்பட்ட வினைப்பயன் எழுபிறப்புச் சொடருமென்பது இதனாலாக. [இதனாலே காயத்தினடக்கம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
 சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.

(ப-ரை.) யா - (காக்கவேண்டுமவை) யாவையும், காவாராயினும் - காக்கமாட்டாராயினும், கா - காவொன்றையும், காக்க - காக்கக்கடவன், காவாக்கால் - (அதனைக்) காக்கமாட்டாராயின், சொல்லிழுக்கப்பட்டு - சொற்குற்றத்திலே அகப்பட்டு, சோகாப்பர் - (தாமே) துன்பப்படுவார். எ-று.

(ச-ரை.) எதைக்காக்காவிடினும் காவைக்காக்கவேண்டும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) யாவென்பது, எவையென்னும் பொருளைத்தருகிற அஃறிணைப்பன்மை வினாப்பெயர். சொற்குற்றம், சொல்லிடத்தே தோன்றுக்குற்றம், சோகாப்பென்பது, ஒருசொல். (ஊ)

ஒன்றாறுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி
 னன்றாகா தாகி விடும்.

(ப-ரை.) தீச்சொல் - தீயசொற்களது, பொருட்பயன் - பொருள்க
 னாலே (பிறருக்குவரும்) பயனானது, ஒன்றாறும் - ஒன்றாயினும், உண்
 டாயின் - (ஒருவனிடத்தே) உண்டாவதாயின், கனறு - (அவனுக்குப்
 பிறவறவர்களாளுண்டாகிய) கண்மையானது, ஆகாதாகிவிடும் - தீதாய்
 விடும். எ-று.

(க-ரை.) கொடுஞ்சொல் லொன் றுண்டாயின் அவனுக்கு கண்மை
 யுண்டாகாது என்பதாம்

(வி-ரை.) தீயசொல் பொய் - குறளை - கொடுஞ்சொல் ஆம் - பயன்
 துன்பம். (அ)

தீயினுற் சுட்டபுண் ணுள்ளாறு மாறாதே
 நாயினுற் சுட்ட வடு.

(ப-ரை.) (ஒருவனையொருவன்) தீயினால் - ஒருப்பால், சுட்ட-
 சுட்ட, புண் - புண்ணானது (உடம்பிசிடததே யிருந்தாலும்) உள் - மன

தினிடத்தே, ஆறும் - அப்பொழுதே ஆறும், (அப்படியல்லாமல்) நாயி
 னால் - தீயசொற்களையுடைய) நாயினாலே, சுட்ட - சுட்ட, வடு - வடு
 வானது, (அதனிடத்து எப்போதும்) ஆரூது - ஆரூது. எ-று.

(க-ரை.) தீயந்சுட்ட புண்ணுறும், நாயந்சுட்டப் புண்ணுறுது,
 என்பதாம்.

கச்-ஆம் - அகி - ஒழுக்கமுடைமை. கூடு

(வி-ரை.) ஆறிப்போதலால் தீயினுற் சுட்டதனைப் புண்ணென்
 றும், ஆறுமையால் நாயினாலேசுட்டதனை வடுவென்றும், சொல்லினார்.
 தீயாகிய உபமானத்தினும் தீயசொல்லாகிய உபமேயத்திலே ஆறுமை
 யை அகிகமாகச்சொல்லுதலாலே வேற்றுமையணியாகும். [இவைமூன்
 றுபாட்டாலும் வாக்கினடக்கம் சொல்லப்பட்டது] (க)

கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி
 யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து.

(ப-ரை.) கதம் - கோபத்தை, காத்து - (மனதிலே தோன்றாமல்)
 காத்து, கற்று - கல்வியுடையவனாகி, அடங்கல் - அடங்குதலின், ஆற்று

வான் - வல்லவனா யிருப்பவனது, செவ்வி - சமயத்தை, அறம் - அறக் கடவுளானவன், பார்க்கும் - பாராகுற்பான, ஆற்றல்-(அவனைச்சேரும்) வழியிலே, துழைதே - துழைதே. எ-று.

(க-ரை.) கற்றடங்க வல்லவனாயிருப்பவன் சமயத்தைத் தருமக்கடவுள் பார்க்கும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அடங்குதல் மனம் புறத்திலே பரவாமல் அறத்திலேநின்றல், செவ்வி, தன்குறை சொல்லுதற் கேற்றகாலம் இப்படிப்பட்டவனை - அறக்கடவுள் தானேசென்று அடைவானென்பதாம். [இதனாலே மனவடக்கம் சொல்லப்பட்டது] (க0)

பதிமுன்றும் அதிகாரம் அடக்கமுடைமை முற்றிற்று.

பதிநாலாம் - அதிகாரம் ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது: தகைள் தகைள் வருணசிரமங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட ஆசாரத்தையுடையவனா யிருக்கையாம். இதுகாயமுதலானவை யடங்கினவர்க்கல்லது முடியாதாகலின் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

ஒழுக்கம் விழுப்பந்தரலானொழுக்க முயிரினுமேம்பப்படும.

(ப-ரை) ஒழுக்கம் - ஆசாரமானது, விழுப்பம் - சிறப்பை, தரலான் - (எல்லாருக்கும்) கொடுத்தலால், ஒழுக்கம் - அவ்வாசாரமானது, உயிரினும்-உயிரைப்பார்க்கினும், ஒம்பப்படும-காப்பாற்றப்படும. எ-று.

(க-ரை.) ஒழுக்கம், சிறப்பைத்தரலானவ்வொழுக்க முயிரினுமேலானது என்பதாம்.

ககச ஆம் - அதி - ஒழுக்கமுடைமை.

(வி-ரை.) உயர்க்தோர்க்கும், இழிக்தோர்க்கும், சமமாகச் சிறப்பினைத்தருதலால்! விழுப்பந்தரலானமேனப் பொதுப்பட சொல்லினார். சுட்டுப்பெயர் வருவிக்கப்பட்டது, உயிர் - எல்லாப்பொருளினுஞ்சிறந்ததாயினும் ஒழுக்கம்போற் சிறப்பைத்தராமையால் - உயிரினுமேம்பப்படுமென்றார். (க)

பரிந்தோம்பிக்-காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்
தேரினு மஃதே துணை.

(ப-ரை.) ஒழுக்கம் - ஆசாரத்தை, ஒம்பி - ஒன்றும் அழிவுபடா
மற்பேணி, பரிந்து - வருந்தியும் காக்கக்கடவன், தெரிந்து - (பலவறங்
களையும்) ஆராய்ந்து (இவற்றுள்) இருமைக்குத் துணையாவது ஏதுவென்
று, ஒம்பி - (மனத்தை) அடக்கி, தேரினும் - அறிந்தாலும், துணை-
துணையாய்முடிவது, அஃதே - 'அவ்வாசாரமே, (ஆதலால்.) எ-று.

(க-ரை.) ஒழுக்கத்தைக்காக்கி னவ்வொழுக்கமே துணை என்பதாம்.

(வி-ரை.) பரிந்துமென்னுமும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. [இவை
இரண்டுபாட்டாலும் ஒழுக்கத்தினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] (உ)

ஒழுக்க முடைமை குடிமை யீழுக்க
மிழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

(ப-ரை.) (எல்லார்க்கும்) ஒழுக்கமுடைமை - (தத்தம் வருணத்
துக்கு ஏற்ற) ஆசாரமுடமையானது, குடிமை - குலமுடைமையாம்,
இழுக்கம் - (அவ்வாசாரத்தினின்றும்) தவருதலானது, இழிந்தபிறப்
பாய்விடும் - தாழ்த்தவருணமாய்விடும், எ-று.

(க-ரை.) ஒழுக்கமே உயர்குலமென்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒழுக்கத்திலிருந்து தவறுதல் இழிந்தபிறப்பாய் விடுமெ
னவே ஒழுக்கத்தினுயர்தல் உயர்ந்தபிறப்பாய் விடுமென்பதும் கொள்
ளப்படும். குலம் - குடிச்சிறப்பு. (உ)

மறப்பினு மோத்துக் கொள்ளாரும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.

(ப-ரை.) ஒத்து - (சற்ற) வேதத்தை, மறப்பினும் - மறந்தாலுயி
னும், கொள்ளாரும் - (வருணங் கெடாமையினாலே பின்னும்) ஒதுக்
கொள்ளலாம், பார்ப்பான் - பிராமணனது, பிறப்பு - உயர்ந்த வருண
மானது, ஒழுக்கங்குன்ற - ஆசாரங்குறைப, கெடும் - அழியும், எ-று.

(க-ரை.) பார்ப்பான் வேதமறந்தாலுங் கற்கலாம், ஒழுக்கங்குறைந்
தா விழிகுலனாவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) மறந்தவிடத்தே இழிகுலத்தானும். ஆதலால் மறக்க
லாகாதென்னுங்கருத்தால் மறப்பினுமென்றார். சிறப்பையுடையமுதல்
வருணத்துக்குச் சொல்லுதலினாலே இது மற்சிற வருணங்களுக்கும்
கொள்ளப்படும். (உ)

அழுக்காறுடையான்க னூக்கம்போன் றில்லை
யொழுக்க மிலான்க னூபர்வு.

(ப-ரை.) அழுக்காறுடையான்கண் - பொருமையுடையவனிடத்தே, ஆக்கம்போன்ற - செல்வமானதுபோன்றது, ஒழுக்கமிலான்கண் - ஆசாரமில்லாதவனிடத்தே, உயர்வு-உயர்ச்சியானது, இல்லை-இல்லை. எ-று.

(க-ரை.) பொருமையுள்ளவனிடத்துச் செல்வமில்லாமையோல, ஆசாரமில்லாதவனிடத்து மேன்மையிலை என்பதாம்.

(வி-ரை.) கொடுப்பதழுக்கறுப்பானென்னும் குறளிற் சொன்ன படியே இவ்வுபமானத்தினால், ஒழுக்கமில்லாதவனது சுற்றத்தாறுக்கும் உயர்ச்சியில்லையென்பது கொள்ளப்படுமீ, உயர்வு உயர்குலமாதல். (இ)

ஒழுக்கத்தி னொல்கா ருவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம் படுபாக் கறிந்து.

(ப-ரை.) உரவோர் - மனவலிமையையுடையோர் (செய்தற்கருமை நோக்கி) ஒழுக்கத்தின் - ஆசாரத்தில், ஒல்கார் - சுருங்கார், இழுக்கத்தின் - அத்தவறுதலால், ஏதம் - (இழி குலமாதலாகிய) குற்றம், படுபாக்கு - உண்டாதலை, அறிந்து - தெரிந்து, எ-று.

(க-ரை.) பெரியோர் இழுக்கத்தால் இழி குலமாதலை அறிந்து ஒழுக்கத்தில் குறையார் என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒழுக்கத்தின் சுருக்கம் அதனை உடையார்மே வேற்றப் பட்டது, கொண்டவிரதம் விடாமைப்பற்றி உரவோரென்றார். (க)

ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெய்துவ ரெய்தாப் பழி.

(ப-ரை.) எல்லாரும்) ஒழுக்கத்தின் - ஆசாரத்தினாலே, மேன்மை - மேம்பாட்டை, எய்துவர் - அடைவர், இழுக்கத்தின் - (அதிவிருந்து) தவறுதலாலே, எய்தாப்பழி - (தாம்) அடைதற்கு உரித்தல்லாத பழியை, எய்துவர் - அடைவார். எ-று.

(க-ரை.) ஆசாரத்தால் மேன்மையடைவர், என்பதாம்.

(வி-ரை.) பகைமையால் அடாதபழியைச் சொல்லியவிடத்து அதனையும் அத்தவறுபற்றி அடுக்குமென்று உலகம் கொள்ளுமாகவின் எய்தாப்பழி - எய்துவரென்றார். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் ஒழுக்கமுள்ள விடத்து உண்டாகும் குணமும், இல்லாதவிடத்து உண்டாகும் குற்ற

மும் சொல்லப்பட்டன.]

(எ)

கன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கக் தீயொழுக்க

மென்று மீடும்பை தரும்.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) நல்லொழுக்கம் - நல்ல வாசாரமானது, கன்றிக்கு - அறத்துக்கு, வித்தாகும் - காரணமாகும், தீயொழுக்கம்-

13

கூஅ கச - ஆம் - அநி - ஒழுக்கமுடைமை.

தீயவாசாரமானது, என்றும் - இருமைகளிலும், இடும்பை - தன்பந்
தை, தரும் - கொடுக்கும், எ-ழ.

(க-ரை.) சூசாரம் தருமத்திற்குக் காரணமாகும், என்பதாம்.

(வி-ரை.) நல்லொழுக்கம் அறத்துக்குக் காரணமாமென்றதனால், தீயொழுக்கம், பாவத்திற்குக் காரணமாமென்பதும், தீயொழுக்கம்-இருமைகளிலும் தன்பந்தருமென்றதனால், நல்லொழுக்கம் இருமைகளிலும் இன்பந்தருமென்பதும் கொள்ளப்படும். [இதனாலே பின்வீளைவு சொல்லப்பட்டது.]

(அ)

ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய

வழுக்கியும் வாயாற் சொல்லல்.

(ப-ரை.) வழுக்கியும் - மறந்தும், தீய - தீயசொற்களை, வாயாற் சொல்லல் - வாயினூற்சொல்லல், ஒழுக்கமுடையவர்க்கு - நல்லொழுக்கமுள்ளவர்க்கு, ஒல்லா - முடியாவாம், எ-ழ.

(க-ரை.) நல்லொழுக்கமுள்ளவர் தீயசொற்களைச் சொல்லார் என்பதாம்.

(வி-ரை.) தீயசொல்லுகளாவன: பிறருக்குத் தீங்கைத்தரும்பொய் முதலானவையும், வருணத்துக்கு உரியனவல்லாதவையுமாம். நல்ல சொற்களிலே பழகியதென்னும் பொருள்படுதற்குச் சொல்லென்னொது வாயாற்சொல்லென்றார்.

(க)

உலகத்தேர டொட்ட வெழுக்கல் பலகற்றுங்

கல்லா ரறிவிலா தார்.

(ப-ரை.) உலகத்தோடு - உலகத்தாரோடு, ஒட்ட - பொருந்த, ஒழுக்கல் - கடத்தலை, கல்லார் - கற்றிலாதவர், பல - பலநூல்களையும், கற்றுங் - கற்றாராயினும், அறிவிலாதார் - விவேகமில்லாதவராவார், எ-ழ.

(க-ரை.) உலகநடை கல்லாதவர்கள் பலநூலைக்கற்றுங் கல்லாதவர்

களை என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயர்த்தாரோடு பொருத்த நடத்தலாவது: அவரெப்படி நடந்தாரோ அப்படி நடத்தல் அறநூலிலே சொல்லப்பட்டவைகளில் இக்காலத்துக்கு ஏற்காதவைகளை விட்டு அநிலே சொல்லப்படாதவைகளில் ஏற்குமவைகளைத் தழுவிவருதலால், அவையும் அடங்குதற்கு உலகத்தோடொட்ட வொழுகலென்றும், கல்விக்குப் பயன் அறிவும், அறிவுக்குப் பயன் ஒழுக்கமும், ஆதலின் அவ்வொழுக்கத்தைக் கல்லாதார்பலகற்றும் அறிவிலாதாரென்றும் சொல்லினார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும், சொல்லாலும், செயலாலும்வரும். ஒழுக்கக்களெல்லாம் ஒரு விதத்தினாலே தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டன. (க0)

பதிநாலாம் அதிகாரம் ஒழுக்கமுடைமை
மு த் தி த் து.

இருபதாம் - அதிகாரம். பயனில் சொல்லாமை.

அஃதாவது: தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம்பொருளின் பங்களுள் ஒன்றையுந் தாராதசொற்களைச் சொல்லாமையாம், பொய்குறளை கடுஞ்சொல் பயனில் சொல்லாமை வாக்கினிடத்தே உண்டாம் பாவம் காண்கினுள், பொய் துறந்தோர்க்கு அல்லது பற்றற விடக்கூடாமையால், அதனை ஒழித்து இல்வாழ்வாரால் விடக்கூடுமவை யாகிய மற்றைமூன்றினுள், கடுஞ்சொல், இனியவைகூறலாலும், குறளை புறக்கூறாமை யாலும், விலக்கினின்ற பயனில் சொல்லாமை இது இவற்றுள் விலக்குகின்றாராகலால், இது புறக்கூறாமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பல்லார் முனியப் பயனில் சொல்லுவா
னெல்லாரு மென்பபெய்.

(ப-ரை.) பல்லார் - (அறிவுடையோர்) பலரும், முனிய - (கேட்டு) கெறுக்க, பயனில் - பயனில்வாதசொற்களை, சொல்லுவான் - சொல்பவன், எல்லாரும்-எல்லாராலும், என்னப்பெய்-இகழப்பெய்வான். எ-று.

(க-ரை.) பயனில்வாத சொற்களைச் சொல்பவன் யாவராலும் இகழப்பெய்வான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறிவுடையோர் பலரும் வெறுக்கவே மற்றோரும் இகழ் வாராகலால் எல்லாரு மென்பபடுமென்றார். (க)

பயனில பல்லார்முற் சொல்ல நயனில

நட்டார்கூட செய்தலிற் தீது.

(ப-ரை.) பல்லார்முன் - (அறியுடையோர்) பலர்முன்னே, பயனில் - பயனில்லாத சொற்களை, சொல்லல் - (ஒருவன்) சொல்லுதலானது, நட்டார்கண் - (தன்) னட்பாளரிடத்தே, நயனில் - விருப்பமில்லாத, செயல்களை - செய்தலின் செய்தலினும், தீது - குற்றமாம். எ-று.

(க-ரை.) பயனிலாச் சொற்களைச் சொல்லுதல் சிநேகரிடத்துச் செய்யும் தீமையினுந் தீது என்பதாம்.

(வி-ரை.) விருப்பமில்லாத செயல்கள் வெறுக்கப்படு செயலாம், இச்சொல் அச்செயலைக்காட்டிலும் மிகவும் இகழ்ப்படுதலை உண்டாக்குமென்பதாம். (உ)

நயனில நென்பது சொல்லும் பயனில

பாரித்து துரைக்கு முரை.

(ப-ரை.) பயனில - பயனில்லாத பொருள்களை, பாரித்து - விரித்து, உரைக்குமுரை - (ஒருவன்) உரைக்கும் உரையானது, நயனிலநென்பது - (இவன்) நீதியில்லாதவனென்பதனை, சொல்லும் - அறிவிக்கும். எ-று.

உயி ஆம் - அநி - பயனில் சொல்லாமை. ககளை

(க-ரை.) பயனிலலாசசொல் சொல்லுவோனை நீதியில்லாதவனென்பதை அறிவிக்கும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இப்படிப்பட்ட உரையினாலே இவன் நீதியில்லாதவனென்பதை அறியலாமென்றறகு அதனை உரைக்கவேறறி உரைக்காது மென்றார். (ங)

நயன்சாரா நன்மையி னீக்குமபயல சாராப

பண்பிலிசொற பல்லாரகதது

(ப-ரை.) பயன்சாரா - பயனிலுமி பொருள்களை, பண்பிலிசொற - குணமில்லாத சொற்களை, பல்லாரகதது - பலரிடத்தே ஒருவன் சொல்லுவானாயின அவை அவரிடத்தே) நயன்சாரா - நீதியில்லாத பொருள்களை தவையாகி, நன்மையின் - நற்குணங்களின் விருத்தி, நீக்கும - (அவனை)

நீங்கும் எ-று.

(க-ரை) பயனிலலாச சொல்லுமவருவோனை நறகுணங்களிலிருந்து நீங்கும் எனபதாம்

(வி-ரை.) பண்பு இனிமை மெய்யும் முதலாகிய சொற்குணங்கள் சொல்லுவாருயின அவரிடத்தே எனபவை - சொல்லுபவர்கள் (ஈ)

சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில்

நீர்மை யுடையா சொலின.

(ப-ரை.) பயனில் - பயனில்லாத சொற்களை, நீர்மையுடையா-குணத்தன்மையையுடையவா, சொலின - சொல்லுவாராயின, சீர்மை - (அவரது) மேனபாடானது, சிறப்பொடு (அதனாவரும்) நன்குமதிக்கப்படுதலுடனே, நீங்கும் - (அவரிடத்திருந்து) நீங்கும். எ-று.

(க-ரை) நறகுணமுடையா பயனில்லாதவைசீர்ப பகரிலவர் மேன்மையும் மதிப்பும் குறையும் எனபதாம்

(வி-ரை) சொலினென்பது, அவரது சொல்லாமையைக் காட்டினிற்றது.

பயனில்சொற் பாராட்டு வரனை மகனெனல்

மக்கட்பதடி யெனல்.

(ப-ரை.) பயனில்சொல் - பயனில்லாத சொற்களை, பாராட்டுவாரனை - (பலதரமும்) சொல்லுவோனை, மகனெனல் - மனிதனென்று சொல்லாதே, மக்கட்பதடியெனல் - மனிதருக்குள்ளே பதரென்று சொல்லக்கடவாய். எ-று.

(க-ரை.) பயனிலாச சொற்களைச் சொல்பவனை மக்களுள் பதரென்றுசொல் என்பதாம்.

(வி-ரை.) எப்படி பதருக்கு அரிசியாகிய உளளீடு இல்லையோ, அப்படி அவருக்கு அறிவாகிய உளளீடு இல்லாமையால் மக்கட்பதடியென்றார். [இவை ஆறுபாட்டாலும் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லுதலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது] (ஈ)

கக அ உய் - ஆம் - ஆதி - பயனில்சொல்லாமை.

பயனில் சொல்லினுஞ் சொல்லுகாசன்றோர்
பயனில் சொல்லாமை நன்று.

(ப-ரை.) சான்றோர் - அறிவுடையோர், பயனில - கீதியோடு பொருத்தாதசொற்களை, சொல்லினும் - சொன்னாலும், சொல்லுக - சொல்லக்கடவர், பயனில - பயனில்லாதசொற்களை, சொல்லாமை - சொல்லாமை (பெறின) என்று - (அது) என மு. எ-று.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் கீதியிலவாச சொற்களைச் சொன்னாலும் பயனிலவாச சொற்களைச் சொல்லாமை கலவறு, என்பதாம்.

(வி-ரை.) சொல்லினுடையே சொல்லாமை பெறப்பட்டது, பயனில்லாதசொல் தீதென்பதாம். (எ)

அரும்பயனாயு மறிவினார் சொல்லார்
பெருமபயனில்லாத சொல்.

(ப-ரை.) அரும்பயன் - அரிதற்கரியபயன்களை, ஆயும் - ஆராயவல்ல, அறிவினார் - அறிவையுடையார், பெருமபயனில்லாத சொல்-மிருத பயனில்லாதசொற்களை, சொல்லார் - சொல்லார்கள். எ-று.

(க-ரை.) அறிவுடையார் - பயன்படாசொற்களைச் சொல்லார் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அரிதற்கரியபயன்களாவன - மூத்திப்பேறு, மேற்கதியடைவு முதலானவை பெருமபயனில்லாத சொல்வென்றதனால்கிறிது பயனுடையசொல்லும் தள்ளப்பட்டது. (அ)

பொருட்கந்த பொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருட்கந்த
மாசறு காட்சி யவர்.

(ப-ரை.) மருட்கந்த - மயக்கத்தினீங்கிய, மாசறு - மாசற்ற (பரிசுத்தமாகியவென்றபடி) காட்சியவர் - அறிவினையுடையோர், பொருட்கந்த - பயனிலீங்கியசொற்களை, பொச்சாந்தும் - மறத்தும், சொல்லார் - சொல்லார்கள். எ-று.

(க-ரை.) குற்றமற்ற வறிவுடையோர் பயனில்லாதசொற்களை மறத்துஞ் சொல்லார் என்பதாம்.

(வி-ரை) பரிசுத்தமாகியவறிவு - மெய்யறிவு, [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பயனில்லாதவை சொல்லுமையின் குணம்சொல்லப்பட்டது.]

சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.

(ப-ரை.) சொல்லில் - சொற்களிலே, பயனுடைய - பிரயோசனமுடையசொற்களை, சொல்லுக-சொல்லக்கடவர், சொல்லில்-சொற்களிலே,

உக + ஆம் - அதி - தீவினையச்சம். ககக்
 பயனிலாச்சொல் - பிரயோசனமில்லாத சொற்களை, சொல்லந்ச-சொ
 ல்லாதிருக்கக் கடவர், எ-று.

(க-ரை.) பயனிலாச் சொற்களை கீகி பயனுடைய சொற்களைச்
 சொல்லக்கடவர், என்பதாம்.

(வி-ரை.) இதனாலே சொல்லாததருவனவும் தகாதனவும் கியமிக்க
 ப்பட்டன.

இறுபதாம் அதிகாரம் பயனிலசொல்லாமை
 முற்றிற்று.

இறுபத்தோராம் அதிகாரம் தீ வினையச்சம்.

அஃதாவது பாவங்களா யுள்ளவைகளைச் செய்தற்கு அஞ்சதலாம்.
 இதனால் காயத்தினிடத்தே வினைகின்ற பாவங்களுயெல்லாம் தொகுத்
 து விலக்குகின்றாராகலின், இது பயனில சொல்லாமையின் பின் வை
 க்கப்பட்டது.

தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சவர்

தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு.

(ப-ரை.) தீவினையென்னுஞ் செருக்கு-தீவினையென்று சொல்லப்
 படுமயக்கத்திற்கு, தீவினையார் (முன்செய்த) தீவினையுடையோர், அஞ்
 சார் பயப்படார், விழுமியார், (அதயில்லாத) மேலேன், அஞ்சவர் - பய
 ப்படுவார், எ-று.

(க-ரை.) பாவத்துக்குத தீவினையார் பயப்படார் - கல்வினையார் ப
 யப்படுவார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) தீவினையாகியகாரியம் அதன்காரணமாகிய செருக்கென
 உபசரிக்கப்பட்டது, முன்னே தொடங்கியசெய்து பழகிவந்தமைபால்
 அஞ்சாரென்றும்செய்தறியாமையால் அஞ்சவாரென்றும்-சொல்லினார்.

தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை

தீயினு மஞ்சப் படும்.

(ப-ரை.) தீயவை - (இன்பத்தின் பொருட்டுசெய்யுக) தீவினைக

ள், (பின்னே) தீய - துன்பங்களை, பயத்தால் - தருதலால், தீயவை (அப்படிப்பட்ட) தீவினைகள், தீயினும் - தீயினும் அதிகமாக, அஞ்சப்படும் (ஒருவனால்) அஞ்சப்படும், எ-று.

(க-ரை.) பாவுமானவை துன்பங்களைக்கொடுத்தலால் அப்பாவங்கள் தீயிலுக்கொடியன - என்பதாம்.

கண்டி 2க் - ஆம் - அதி * தீவினையச்சம்.

(வி-ரை.) வேறொருகாலத்திலும் வேறொரிடத்திலும் வேறொருடம்பிலும் போய்சுகுடிதல தீவினைக்கே அல்லாமல் நெருப்புக்கு இல்லாமையால் தீயினும் அஞ்சப்படுமென்றார். (2)

அறிவினு டொல்லாக் தலையெனப் தீய
செறுவார்க்குரு செய்யா விடல்.

(ப-ரை.) செறுவார்க்கும் (தமமை) வருத்துவோரிடத்தும், தீய-தீவினைகளை, செய்யாவிடல - செய்யாமலவிடுதலை, அறிவினுடெல்லாம- (தமக்கு உறுதிராடு) அறிவுகொல்லாவற்றிலும், தலை - முதலானவறிவாகும், என்ப (என்று நவலோர சொல்லுவார், எ-று.

(க-ரை) தமமை வருத்துவோரிடத்தானு துன்பங்களைச்செய்யாமல் விடுதல எல்லாவறிவினுளஞ்சு தலைமை என்பதாம்.

(வி-ரை.) விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை விடலென்றும் செய்யாதக்கவிடத்தாம் செய்யாதிருந்தால் தமக்குத் துன்பம் வாராதென்று ஆலோசித்தறிதலால் அதனை அறிவினுடெல்லான தலையென்றும் சொல்லினார். [இவை மூன்றபாட்டாலும், தீவினைக்கு அஞ்சவேண்டுமென்பது சொல்லப்பட்டது] (3)

மறநதும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
னறஞ்சூழுகு சூழ்ந்தவன் கேடு.

(ப-ரை) (ஒருவன்) பிறன் - பிறருக்கு, கேடு - கேடடைத்தருமவினையை, மறநதம் - மறவியைப்பொருத்தியும், சூழற்க - எண்ணுதிருக்கக்கடவன், சூழின் - எண்ணுவாரைவின, சூழ்ந்தவன் - அவ்வெண்ணினவனுக்கு, கேடு - கேடடைத்தருமவினையை, அறம் - அறக்கடவுள், சூழும் - எண்ணுவான், எ-று

(க-ரை) ஒருவன்மருள் ஒரு பிறருக்குக் கேட்டை நினைப்பானாகில் அவனுக்குத் தருமக்கேட்டை நினைக்கும் என்பதாம்.

(வி-ரை) கேடிரா னடு அந நதைததரும் வினைகளை யுணாததலால் ஆகுபெயாகள் எண்ணுகிறபொழுதே தாழாம டனே எண்ணுதலால் இவன்பிறபட்டாலும், அநககடவுர முற்படுவானென்பது கொள்ளப்பட்டது [அநககடவுளெண்ணுதலாவது அவன்கெடத தானீகை வினை ததல தீவினையை எண்ணுதலு ராகாதென்பதாம். (சு)

இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி
னிலனாகு மற்றும் பெயாத்து.

(ப-ரை) இலனென்று - வறுமையை யுடையேனென்று நினைத்து, (அதநீர்தறபொருட்டு) தீயவை - தீவினைகளை, செய்யற்க - (ஒருவன் பி நாக்குச) செய்யாதிருக்கக்கடவன், செய்யின் - செய்தால், பெயாத்து- பின்னும், இலனாகும் - வறுமையை யுடையவனாவான். எ-று.

உக-ஆம் - அநி - தீவினையச்சம். கஉக

(ச-ரை.) வறுமையாலே தீமைசெய்வானாகில் மிக வறுமையுடையவனாவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மற்றும் - அசைகிலை. அத்தீவினையினாலேபிறவிதோழும் வழியவனாவனென்பதாம். (இ)

தீப்பால் தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோப்ப்பால்
தன்னை யடல்வேண்டா தான்.

(ப-ரை.) நோய்ப்பால் - துன்பஞ்செய்யுக கூறுடைப்பாவங்கள், தன்னை, அடல்வேண்டாதான் - (பின்வந்த) வருததுதலை வேண்டாதவன், தீப்பால் - தீமைககூறுடையவினைகளை, தான், பிறர்கண் - பிறரிடத்தே, செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக்கடவன் எ-று.

(ச-ரை.) பாவங்கள் பின்பு தன்னை வருததுதலை யிசரியாதவன் பாவகளைப் பிறரிடத்துச் செய்யாதிருக்கக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) செய்வானான அபரவங்கள் அவனை வருத்துவதற்கு ஐயமில்லை என்பதாம் (சு)

வினைப்பகையுற்ற முய்வா வினைப்பகை
வியாது பின்னொன்றிடம்.

(ப-ரை.) வினைப்பகையுற்றாரும் - செய்வனவுபெரியபகையை யுடையவரும், உயவர் (அசனை ஒருவழியினால்) தப்புவார் (அப்படியல்லாமல்) வினைப்பகை - தீவினையாகிய பகையானது, வியாது - கீங்காமல், பின் சென்று - போனவிடத்துக்குப்போய், அடு - கொல்லும், எ-று.

(க-ரை) எவ்வகைப்பகைக்கூட ஒருவிதத்தால் தப்பலாம். தீவினைப்பகைதொடர்ந்து தப்பாது கொல்லும் என்பதாம். (எ)

தீயவை செய்தார் கெடுதலிழைப்பை
வீயா தடியுறைத் துற்றா.

(ப-ரை.) தீயவை - தீயவைகளை, செய்தார் - (பிறருக்குச் செய்தவர், கெடுதல் - தாம்கெடுதல் (எததனைமைத்தென்றால்) கீழல் (ஒருவனது) கீழலானது (கெடுதலா மபோயினும்) சனனை - அவனை, வீயாது - விடாதுவந்து, அடி-அடியினிடத்தே, உரைத்தற்று-தகவியதன்மைத்து, எ-று.

(க-ரை.) தானசெய்ததீவினை தன்னிழல்போலத் தகரும்என்பதாம்.

(வி-ரை.) மூன்பாட்டில் வினைப்பகைவீயாது, பின்சென்றகெடுதலுண்டொல்லப்பட்டதை இவகே உபமானத்தினால் விளக்கினார். (அ)

தன்னைத்தான் காதலனாயினைத்தொன்றாக
துன்னற்க தீவினைப்பால்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) தன்னை - தான், காதலனாயின் - விரும்புதலுடையவனாயிருந்தால், தீவினைப்பால் - தீவினையாகியபிரவீனினால், எனின்

16

கஉஉ உஉ-ஆம் - அநி - ஒப்புவறிதல்.

தென்றம் - எவ்வளவு கிறியதொன்றையாயினும், துன்னற்க (பிறரிடத்தே) செய்யாதிருக்கக்கூடவன், எ-று.

(க-ரை.) தன்னைக் காக்கவிரும்பினால் எவ்வளவு கிறிய தீவினையை யுஞ் செய்யாதிருக்கக்கூடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கல்வினை தீவினைசெய்த வினைப்பிரிவு இரண்டாகலின் தீவினைப்பாலென்றார். பிறரிடத்தே செய்த தீவினை தன்னிடத்தே துன்பத்தருகலை விளக்கியுள்ளால், தன்னைத்தான் காதலனாயினென்றார். [இவை உபமானத்தால் பிறருக்குத்தீவினை செய்தால் தாம் கெடுவென்றபது சொல்லப்பட்டது.] (ஆ)

ஆருங்கே. மெண்ட தற்க மருங்கோய்த்
தீவினை செய்யா னெனின்.

(ப-ரை.) ஒருவன் (செய்யவாயான வினையாவிட்டு) மருங்கோடி-கொடியாகியிரிவே சென்ற, தீவினை - தீவினைகளை, செய்யா னெனின் - பிறரிடத்தே செய்யாதவன், மருங்கோடி-என்பது (அவன்) இல்லாதகேட்டையுடையவனென்பதாம், துவிச - அரிடக்கடவர், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் தவறு செய்து, மருங்காயிற் செய்துள்ளதவனை

ன்றதி-என்பதாம்.

(வி-ரை.) [பு]ச னுலே தீவினை செய்வாதவன் கேடில்லாதவனாவனெ
ன்பது சொல்லப்பட்டது.] (க0)

இருபத்தேராம் அநிகாரம் நினையச்சம்
முற்றிற்று.

இருபத்தேராம் - அநிகாரம்.
ஒப்பிரவறிதல்.

அஃதாவது: உலகநடைமைய அநிகரமாய்ச் சல் மனோவாக்குக்காயங்க
ளாலே செய்யத்தகாதவை சொல்லினார். யூனிச்செய்யத்தருமவைகளில்
முன் சொல்லப்பட்டவற்றுள் அடங்காதவைகளைச் சொல்லுகின்றாராகை
யால், இது தீவினையசாத் தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்

டுன்னாற்றுங் கொல்லோ வுலகு.

(ப-ரை.) உலகு - உயிர்களானவை, மாரிமாட்டு (தமக்கு நீருதவு
கின்ற) மேகங்களிடத்து, என் - என்ன, பிரதியுபகாரத்தை, ஆற்றும்-
செய்துவருகின்றன (முற்றுச் செய்கின்றன வில்லையென்றபடி) (ஆகலா
ல்) கடப்பாடு (அம்மேகங்கள் போல்வாரசெய்யும்) உபகாரங்களும், கைம்
மாறு - பிரதியுபகாரங்களை, வேண்டா - வேண்டுவன வல்ல, எ-று.

உஉ-ஆம் - அநி - ஒப்பிரவறிதல். ௩௨௩.

(க-ரை.) மேகங்களுக் கொப்பானவர் செய்யமுபகாரங்கள் பிரதி
யுபகாரங்களை வேண்டுவன வல்ல-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கொல் - ஒ - அகசகன் கடப்பாடுன்னும் பெயரினாலே
யே அவசியம் செய்யவேண்டுவதென்பது பெறப்பட்டது. உபகாரஞ் செ
ய்வாறது வேண்டாமைய உபகாரத்தின்கேள் வற்றினார். (ச)

தாளாற்றித் தந்தொருநிலைநாத் தங்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பெருகுமே.

(ப-ரை.) தக்கார்க்கு - தகுதியுடையவர்க்காயின், சாளாற்றி - முய

நிதிசெய்து, தந்த - சர்பாநிற்கப்பட்டு, பொருள்வெள்ளம் - பொருளின் த்தும், வேளாண்மை - உபகாரத்தை, சசம். சந்திரன்ருட்டு - செய்கதற்பய னுடையனவாம், ஏ-று.

(க-ரை.) முயற்சியெய்து சர்பாநித்த பொருளைவல்லா முபகாரஞ் செய்புன்பொருட்டு-வன்பதார்.

(வி-ரை) தகுதியில்லாத யாருக்குப்போல் தாம் அறப்பலித்தற் பொருட்டும், வைத்து உதரத்தற்பொருட்டில், அல்லவென்பதாயிற்று.(உ)

புத்தே னுகைத் த யீண்டும் பெயலித்த பொய்யுள் னல்லரிற்.

(ப-ரை.) புத்தே. னுகைத்தும் - தேவருவகத்திலும், தன்மும் - இவ் வலகத்திலும், ஓய்ப்பாளில் - உபகாரம்போல், கல்ல - அல்லவையாகிய, பிற - வேறுசெயல்களே, பெயல் - பெய்தல், அயர் - அரிதார், ஏ-று.

(க-ரை.) விண் டுலகத்தும் மறையு வரதாம், உபகாரத்தைப்போ ல வேறென்றில்லை-வன்பதார்.

(வி-ரை.) கொடுப்பாரும், கொள்வாரும், இவ்வாயல் எல்லாரும், ஒரு தன்மையாயிருக்கையால் தேவருவகத்தில அரிதாயிற்று யாவருக் கும் ஒப்பறிதுபோல் பெய்றென்று அல்லவையாமல். இவ்வலகத்தில் அரி தாயிற்று. [புனைவு முன் உபாட்டானும் ஒப்புள்ள உயிற்றுப்புச்சொல்லப் பட்டது] (க.)

ஒத்த நநீவா னாயிர்வாழ்வான் மற்றையான் செத்தாரும் வைக்கப்படுவர்.

(ப-ரை.) ஒத்ததநீவான் -- உலககடைவை அறித்து செய்பவன், உயிர் வாழ்வான் - உயிரோடுகூடி வாழ்பவனாவான், மற்றையான் - அதனை அறிந்துசெய்யாதவன் (உயிருடையவையாயிருத்தாலும்) செத்தாரும்-இற ந்தவர்களுள், வைக்கப்படும் (ஒருவருக) வைக்கப்படுவான், (கிணைக்கப் படுவா னென்றபடி) ஏ-று.

(க-ரை.) உலக வியல்பையறித்து நடப்பவ னாயிரோடு வாழ்பவன், அவ்வியல்பை யறியாதவன் செத்தவன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயிருக்குரிய அறிவும், செயலும், அவனிடத்தே காணப் படாமையால் செத்தாரும் வைக்கப்படுமென்றார். [புனைவு உலககடை

கஉச 22-ஆம் - அதி - ஒப்பரவறிதல்.

தவறதல் வேதகடையிலே தவறதல்போல் தீரும்வழியை உடையதல்செ வென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

ஊருணி நீர்நிறைத் தந்தே யுலகவாம்

பேரறி வாளன் றிரு.

(ப-ரை.) உலகு - உலகுநடையை, அவாம் - விரும்பிச்செய்யும், பேரறிவாளன் - பெரியவறிவினை யுடையவனானவன், திரு - செல்வத்தினாலே (நிறைதல்) ஊருணி - ஊரில்வாழ்வார் (நீருண்ணிய்குளமானது) நீர்நிறைத்தற்று - நீரினாலே நிறைந்ததுபோலும், எ-று.

(க-ரை.) அறிவாளன் செல்வம் ஊராரூண் றுடைய குளநிறைத்தாற்போலும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அச்செல்வம் பரப்படாமல் கெடுக்காமல் எல்லாருக்கும் வேண்டிமனவில் உதவுமென்பதாம். (டு)

பயன்மற முன்புநீர்ப் பழுப்பதற்குப் பெல்லம்
நயனுடை யான்குட் படின.

(ப-ரை.) செல்வம் - செல்வமானது, நயனுடை யான்குண் - உபகாரஞ்செய்பவளிடத்தே, படின - உண்டாகுமாறு. (அன்புண்டாதல்) உள்நூர் - உள்நூர்கூடில், மரம் - மரத்தினிடத்தே, பயன் - பழமானது, பழுத்தற்று - பழுத்தல்போலும், எ-று.

(க-ரை.) உபகாரஞ் செய்பவன் செல்வம் உள்ளவையில் மரம் பழுத்தாற்போலும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆல் - அசை, உலகுநீர் பலவகையினும் ஒப்புரவு சிறந்தமையால் அதனை நயனென்றார், அவன் அமரம்பால் எல்லார்க்கும் எளிதிலே பயன் கொடுப்பானென்பதாம். (சு)

மருத்தாகித் தப்பா மரத்தற்குந் செல்வம்

பெருத்தகை யான்குட் படின.

(ப-ரை.) செல்வம் - செல்வமானது, பெருத்தகையான்குண் (உபகாரஞ்செய்யும்) பெரியதகைகையையுடையவளிடத்தே, படின - உண்டாகுமானால் (அச்செல்வமானது) மருத்தாகி - எல்லாவுறுப்பும் (பிணிகளுக்கு)மருத்தாய், தப்பா-தப்பாத, மரத்தற்று - மரத்தைஒக்கும். எ-று.

(க-ரை.) பெரியோரிடத் துண்டாகியசெல்வம் மருத்தாகியமரத்துக்கொப்பாகும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆல் - அசை. எல்லாவுறுப்புமென்றது மரத்துக்கு-இலை, பூ, காய், கனி முதலானவைகளை செல்வத்துக்கு அதுபவித்தற்குரியபல பொருள்களை தப்பாமையாவது, கொள்ளுதற்கரிய விடங்களிலே நின்றாவது, மறைத்துநின்றாவது, காலத்தால் வேறுபட்டாவது, பயன்படாமாதன்குறைவைகோக்காமல் எல்லாவருத்தமும் தீர்க்குமென்பதாம்,

[இவை மூன்றபாட்டாலும் உபகாரஞ்செய்வனது பொருள் பயன்படு
மாறு சொல்லப்பட்டது.] (எ)

இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர்.

(ப-ரை.) கடனறி (காம்) செய்யத்தகுமைகளை அறிந்த, காட்சி
யவர் - இயர்க்கை யறிவையுடையவர், இடனில் பருவத்தும் - செல்வஞ்
சுருங்கியகாலத்திலும், ஒப்புரவிற்து - உபகாரஞ்செய்து, ஒல்கார்-
தளரார், எ-று.

(ச-ரை.) அறிவுடையார் வறுமையிலு முதவியவர்கள் என்பதாம்.

(வி-ரை.) மந்தவைகளைச் செய்வார்களிடத்தான் இவ்வாறு
பதாம். (ஆ)

நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னுதல் செய்யார்
செய்யா தமைநல வா ரு.

(ப-ரை.) நயனுடையான் - உபகாரஞ்செய்தலை யுடையவன், கல்
கூந்தாளுதல் - வறுமைப்பட்டவனுக்குவாயது, செய்யார் - (ஒழியாமற்)
செய்யார், நீர் - குணத்தையுடைய அப்பகாரவர்களை, செய்யாது - செய்
யப்பெறாமல், அமைநலவாய - வருந்த வின்ற வியல்பாம், எ-று.

(ச-ரை.) உபகாரி வரியவனுக்குச் செய்யுமுதவி செய்யாமையால்
என்பதாம்.

(வி-ரை.) தான் அனுபவிக்கப்படுங் பொருள்களைப் பெறுமை துவ
னுக்கு வறுமையல்லென்பதாம் [இவை இரண்டிபாட்டாலும் வறுமை
யால் ஒப்புரவுசெய்யாது விடத்தக்கதல்லென்பது சொல்லப்பட்டது.]

ஒப்புரவி னுல்வருங் கேடுனி னஃதொருவன்
விற்துக்கோட் டக்க னுடைத்து.

(ப-ரை.) ஒப்புரவினால் - உபகாரஞ்செய்தலினாலே, வருங்கேடு
னின் (ஒருவனுக்குப் பொருட்) கேடுவருமென்பவருண்டாயின். அஃது-
அக்கேடுனின் (ஒருவனுக்குப் பொருட்) செய்வருமென்பவருண்டா
யின், அஃது - அக்கேடுண்டது, ஒருவன்விற்து (சன்னை) விற்புயிலும்,
கோட்டக்கதுடைத்து - வாகுநகருகியைய யுடையதாகா. எ-று.

(ச-ரை.) உதவி செய்தலாற் கேடுவருமெனி லவ்யுதவியைத்தன்னை

விற்குவினுஞ் செய்யக்கடவன் - வன்பதாம்.

(வி-ரை.) தன்னை விற்று வாகவகப்படுவதொருபொருள், இல்லையாயினும் இக்கேடு புகழை உண்டாக்கலால், அதுவும் செய்யப்படுமென்றது. [இதனாலே ஒப்புவினாலே கெடுவது கேடல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க0)

இருபத்திரண்டாம் அதிகாரம் ஒப்புரவறிதல் முற்றிற்று.

இருபத்திரண்டாம் - அதிகாரம் ஈ க.

அஃதாவது: வறியவராய் இறந்தவர்க்கு இல்லையென்றால் கொடுத்தல். இது மறுமையாக் குறித்ததாகலின், இம்மையக்துறித்த ஒப்புரவறிதலின்பின் சுவக்கப்பட்டது.

வறியார்தொன் றீவாதே சினைமறற் றெல்லாக் குறியெதிர்ப்பை நீர நூடைந்து.

(ப-ரை.) வறியார்த்து - ஒருபொருளு நில்லாதவர்க்கு, ஒன்ற (அவர்வேண்டிய) தொன்றை, சுவக்க - கொடுத்தலே, சனைமறற்க்கு) கொடுத்தலாகும், மற்தெல்லாக (அதனைவல்லாகிய) எல்லாக்கொண்டயர், குறியெதிர்ப்பை - குறிக்கப்பட்டபின் வருமபயகூறுகடிய, நீரநூடைதலை, உடைத்து - உடையதாகும். எ-று.

(க-ரை.) தரித்திரருக்கும் கொடுத்தலே கொண்டயாகும், மற்தவர்களுக்க்கொடுத்தல் பின்வரவகிகொண்டது பவநூறு - வன்பதாம்.

(வி-ரை.) அதுநீக்கலாகிய கொடை, வறியவரல்லாதவர்க்கு ஒருபயனை நோக்கிக்கொடுத்தல், நீரநூ என்பதின் அதுபகுதிப்பொருள்விகுதி. பின்னும் தம்மிடத்தேவருதலால் குறியெதிர்ப்பை நீரநூடைதலென்றார். [இதனால் சலகயினது இலக்கணம் அறிவிக்கப்பட்டது.] (க)

நல்லா நெனிலுங் கொடியீறு மேலுலக
மில்லெனினு பீதிலை நன்னா.

(ப-ரை.) கொளல் - இரத்தல், நல்லா-நெனிலுந் (மேலுலகத்தற்க்கு) கல்லவழியென்பவர் உண்டாயினது (அது) நீது - குற்றமார் (கொடுத்தவர்க்கு) மேலுலகம் - உகரம் மேலுலகமென்றது என, மில்லெனினும் - இல்லையென்பவர் உண்டாயினது, சதிலை - கொடுத்தலே, கன்

று - கல்லதாம். எ-று.

(க-ரை) யாசித்தல் கல்வழியென்று லுயர் வாய்க்குதல் குற்றமே, கொடுத்தாலே முதலியிலைமையன றுயர்வதொழிதல் கல்லதெனப்பதாம்.

(வி-ரை.) எனிற்றுமென்பன், இன்னும் அப்படி சொல்வாரில்லாமையக்காட்டினின்று, எவ்வாறாவ பிறவற்றவளில் கல்கறிந்ததெனபதுபெறப்பட்டது, கல்லதொழிவதவா தியதாற் றென சொல்லினார்.

இவ்வென்னு மெவ்வ முறையாமையிதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள.

(ப-ரை.) இவ்வென்னும் - லுயர்வென்று (இறப்பவன்) சொல்லும், எவ்வம் - இழிவை, உரையாலா - (பிறரிடத்தே) சொல்லாமையும் (அதனைத்தன்னிடத்தே சொன்னவர்க்கு) ஈதல் - (இல்லையென்றும்) கொடுத்தலும் (ஆகியவிரண்டு.) குலனுடையான்கண்ணே, கல்ல குடியிற் பிறத்தவனிடத்தே, உள - உண்டாயிருக்கும். எ-று.

உள்-நூல் - அறி - கை. ௧௨௭

(க-ரை.) இல்லையென்னு கொடுத்தல் நற்குடியிற் பிறத்தவரிடத்து உண்டு என்பதாம்.

(வி-ரை.) முன்பாட்டிலே தீதெனப்பட்டதைச் செய்யாமெக்கும் நன்றெனப்பட்டதைச் செய்தற்கும் உரியவனே அறிவித்தபடி. (௩)

இன்னு திறக்கப் படுத விரந்தவா
ரின்புகள் காணு மளவு.

(ப-ரை.) இரத்திலையல்லாமல் இரப்பபடுதல் - இரக்கப்படுதலும், இன்னுது - இன்பஞ்செய்வதன்று, இரத்தவர் - (குருப்பொருளை) இரத்தவரது, இன் (அது பெற்றதனால்) இனிதானிய, முகம் - முகத்தை, காணாமளவு - பார்க்காமளவும், எ-று.

(க-ரை.) இரத்தல் அவரிடையிருத்ததை காணாமளவுக் துன்பம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) உம்மை இன்னும் வருவிக்கப்பட்டன. இரக்கப்படுதல் - இரப்பவர்க்குகொடுப்பேனென்றிதுத்தல், எல்லாபிரப்பவர்க்கு ஒன்று கொடுக்கக்கூடாமையென்பமேனென்றார் அத்ததைக்குறித்து அதனை இன்னுதென்றார் எனவே எல்லாப்பொருளும் கொடுக்கவண்டுமென்றதாயிற்று. (௪)

ஆற்றுவா ராற்றல் பரியாற்ற லப்பசியை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின்.

(ப-ரை.) ஆற்றுவார் (செத்தால்) வல்லவராவோருக்கு, ஆற்றல் -

வல்லமையாவது, பசியாற்றல் - (தக்கரை அடைந்த) பசியைப்பொறுத்த
 லாம், (அல்லல்லமைதான்) அப்பசியை - அப்படிப்பொருத்தற்கரிய பசி
 யை, மாற்றுவார் (கொடையினால்) நீக்குவோரது, ஆற்றலிற்பின் - வல்
 லமைக்குப்பின், எ-று.

(க-ரை.) தவத்தோர் பசியைப்பொறுக்கும் வல்லமையிலும்பசியை
 யாற்றுவோர் வல்லமை பெரிது என்பதாம்.

(வி-ரை.) தாமும்பசித்துப் பிறருக்கும் அது தீர்க்கமாட்டாதவரது
 வல்லமையைக்காட்டிலும் தாமும் பசியாது பிறருக்கும் அதுதீர்ப்பவரது
 வல்லமை நன்றென்பதாம். (6)

அற்றா யழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
 பெற்றான் பொருள்வைப்புழி.

(ப-ரை.) அற்றார் - வறியவரது, அழிபசி - யிகுத்தபசியைத்தீர்த்த
 ல், (அறனோக்கித்) தீர்க்கக்கடவன், அஃது - அங்ஙனம், பொருள்பெற்
 றனோருவன் - பொருள்படைத்தவனாகியபொருவன், வைப்புழி - (அப்
 பொருளைத் தனக்குதல) வைக்குமிடம் (ஆசலால்) எ-று.

(க-ரை.) பொருள்பெற்றவன் வறியவர்பசியைத் தீர்த்தலே யவன்
 பொருள்வைக்குமிடம் என்பதாம்.

கஉஅ உந-றும் - அதி - நகை.

(வி-ரை.) எல்லாநன்மைகளும் அழியவருதலால் அழி பசியென்ற
 ற் அற்றாழிபசிதீர்த்த பொருள் பின் தனக்கேவந்து உதவுமென்பதாம்.

பாத்துண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுந்
 தீப்பிணி தீண்ட லரிது.

(ப-ரை.) பாத்து (எக்காரும்) பகுத்து உண் - உண்ணுதல், மரீஇ
 யவனை - பழகியவனை, பசியெனும் - பசியெனப்படும், தீப்பிணி - தீய
 கோய், தீண்டலரிது - தீண்டதலில்லை, எ-று.

(க-ரை.) பிறர்க்கிடமின்னுணுவோனைப் பசிகோய்தீண்டாது என்ப
 தாம்.

(வி-ரை.) இங்வுடம்பிலே நின்ற ஞானத்தையும் ஆசாரத்தையும்
 கெடுத்து அதனான்பின்வரும் உடம்புகளுக்கும் துன்பஞ்செய்தலால் தீப்
 பிணியெனப்பட்டது. தனக்குமருத்துவன் தானையாகையால் பசிப்பி
 ணி சேராசென்றதாம். [இவை ஆரூபாட்டாலும் ஈதலின்சிறப்புச்சொ
 வ்லப்பட்டது.]

சுதந்திரம், மின்ப மறியார்கொண்ட முடைமை

வைத்திழுகும் வன்ரு வாவர்.

(ப-ரை.) தாமுடைமை - தாமுடையபொருளை, வைத்து (கொடாது) வைத்து (பிள்ளை) இழக்கும் - இழக்கவிடும், வன்ருவார் - அருள்லாதவர், சுதந்திரம் (வறியவர்க்கு வேண்டியபொருளைக்) கொடுத்து, உவக்கும் (ஆவர்) மகிழ்ச்சியால் (அருளுடையாராஸையும்) இன்பம் - மகிழ்ச்சியை, அறியார்கொல் - கண்டறியாவிடா, எ-று.

(க-ரை) பொருளை தேடிவைத்திழப்பவர் கொடுத்து மகிழுமின்பத்தையறியார் என்பதாம்.

(வி-ரை.) உவ்வென்பது எதுகைகளாகி சுத்தென்றாயிற்று. அறிந்தாராயின் தாமு அன்பின்பத்தை அனுபவிப்பாரேயல்வாமல் வைத்திழவாரென்பது கருத்து. (அ)

இரத்தலி னினின்று மன்ற அரையி
தாமே தறிய ருணல்.

(ப-ரை.) நிரப்பிய (பொருளினருவதவை) நிறைக்கவேண்டி (இரத்தவர்க்குகொடாமல்) தாமே - தாயர், தனித்தவராகி, உணல் - உண்ணுதலானது (ஒருவருக்கு) மன்ற - சிசயமாக, இரத்தலின் (பிறரிடத்தேபோய்) இரத்தலினும், இன்னுது - துன்பஞ்செய்வதாம், எ-று.

(க-ரை.) இதற்க்குகொடாமல் தாமேயுண்ணுதல் யாசிப்பதிலுத்துன்பம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொருளின் குறைதலைய நிறைத்தலாவது, ஒவ்வொருதொகையைக்குறித்து அவ்வளவு அப்பாதிப்போமென்று அத்தொழிலையே ரெற்கொண்டு உலோபஞ்செய்து சீர்த்தல், தனித்தல், பிறரைச்சேராமை, இரத்தலுக்கு உள்ளது அப்பாவையழிவே. பிள்ளை வறுமையில்லை. தனித்துண்ணுதலுக்கு அவ்விரண்டும உண்டாகுபாதலால் இரத்தலினின்று தென்றார். (க)

உற - ஆம் - அதி - 11கழ்.

கஉக

சாதலி னினின்று தில்லை யிரிததூஉ
மீத லியையாக் கடை.

(ப-ரை.) ஒருவனுக்கு சாதலின் - இரத்தல்போல், இன்னுது -

துன்பஞ்செய்வதொன்றும், இல்லை - இல்லை, அதுஉம் - அப்படிப்பட்ட இரத்தலும்; ஈதல் - (வரியவர்க்குச்) கொடுத்தல், இயையாக்கடை - முடியாதவிடத்து, ஸ்ரீனித - இன்பஞ்செய்வதாகும், எ-று.

(க-ரை.) நிறத்தலே னுன்பமாயினும், இரத்தவர்க்குக் கொடாதவிடத்திறத்தலே ஸ்ரீன்பம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பிறகுக்குப் பயன்படாத உடற்கலமகீக்குதலால், ஸ்ரீனிதென்றார். ஸ்ரீனிதமுன் உபாட்டாஹம் சமாமையின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.

(க0)

இருபத்தி ஐந்து ஆதிகாரம் என
முதலி த்து.

இருபத்தி நான்காம் ஆதி காம்

பு ந ழு

அவ்வாறு இவ்வாறும் சமூகமாக நகை ஒரு சர்க்கொலப்பட்ட இவ்வறத்தில் ஸ்ரீநிதமாய்ந்து உபமையானது இவ்வகத்திலே செய்தபடி சொல்லாதவர்க்குச் சிவம். இது பெரும்பாலும் சகைபற்றிவருதலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

ஈதலினைப் பட்ட வாழ்த லதுவல்ல

புதிய மிக்கிய புரிந்தது.

(ப-ரை.) ஈதல் - (வரியவர்க்குக்) கொடுத்தலினால், இசைபட்டபுகழுண்டாக, வாழ்தல் - வாழ்க்கை, அதுவல்லது - அப்புகழல்லாமல், மயிர்க்கு - (மக்க) ஸ்ரீயர்க்கு, ஈதல் - (கொடுப்பான், இல்லை - இல்லை, ஆதலால்) எ-று.

(க-ரை.) வறியார்க்குக் கொடுத்துப் புகழுண்டாகவாழ்தலில் மக்களுமிர்க்கு இசைபட்ட - என்பதாம்.

(வி-ரை.) [இசைபட்டவாழ்தல்க்குக் கல்வி ஆண்மைமுதலாகிய வேறு காரணங்களும் இருக்கினும் சில சிந்தத்தாதலால் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது.

(க)

உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
புவர்மே னிற்கும் புகழ்.

(ப-ரை.) உரைப்பார் - (எவசத்திலே ஒன்றை) உரைப்பவரால், உரைப்பவையெல்லாம் - உரைக்கப்படுமவைகளெல்லாம், இரப்பார்க்கு - (வறுமையால்) இரப்பவர்க்கு, ஒன்று - (அவரவேண்டிய) தொன்றை,

நவார்மேல் - கொடுப்பவரிடத்தே, சிந்தும் - சிந்தும், புகழ் - கீர்த்திகளாம், எ-று.

17

கருள் உசு - ஆய் - அறி - புகழ்.

(க-ரை.) கொடுப்பவரிடத்தே கீர்த்திநிற்கும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) புகழ்தான், உரையும், பாட்டும், என இருவகைப்படும். அவற்றுள் உரைப்பாருரைப்பவையென எல்லார்க்கும் உரிய வழக்கத்தையே எடுத்தாமாகிறும், இனம்பற்றிப் புலவர்க்கே உரியபாட்டிற்கொள்ளப்படும் படலேபாடுவார் பாடுவெல்லா மிரப்பார்க்கொன் றீவார்மேனிநிற்கும் புகழ் என்பதும் பெற்றார், புகழின் காரணங்களினால் சிறந்தமை இது நூற்றுக்காண்க.

(உ)

முன்னு அலகத் துயர்ந்த புகழல்லாம்

பொன்றது நிற்பதொன் றில்.

(ப-ரை.) ஒன்று - தனக்கு இணையிலையா, உயர்ந்த-ஒங்கிய, புகழல்லால்-கீர்த்தியல்லாமல், உலகத்து-உலகத்திலே, பொன்றது-அழியாமல், நிற்பது-நின்றுபெறுவது, ஒன்று-வேறொன்று, இல்-இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) உலகத்தில் அழியாத நிற்பது புகழ் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) தனக்கு இணையிலாத வோக்குதலாவது கொடுத்தற்கரிய உயிரையும், உறுப்பையும், பொருளையும், கொடுத்தமைபற்றி வருதலால், தன்னோடு ஒப்பது இல்லாமல் தானே உயர்ந்தல். அப்படிப்பட்ட புகழைய மனிதனும்பிறந்தவன் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்பதாம். [இவை முன்றுபாட்டாலும் புகழது நிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.]

(உ)

நிலவரை நீர்புகழாற்றித் தலவரைப்

பொற்றது புத்தே நூலகு.

(ப-ரை.) (முருவன்) நிலவரை - புதியினெல்லையில், நீர்புகழ் - அறியாதநிற்குப்புகழை, ஆற்றின் - செய்வானாயின், புத்தேநூலகு - தெய்வலோகானது (அவ்வையல்லாமல்) புலவரை (தன்னையடைந்திருக்கிற) நூல்களை, பொற்றது - பேணுது, எ-று.

(க-ரை.) உலகில் அறியாப்புகழைச் செய்வானாகில் தேவலோகத்தேவர்களைத் துடியாது - என்பதாம்.

(வி-ரை.) இவன்போல் அவர் புகழ் வரும் இவ்வலகத்தையும், தேவமடவால் அப்புகழ்தீங்கியும், ஒருசேர அடையாமையால் புலவரை

நத்தம்போற் கேடு முளதாருஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

(ப-ரை.) வித்தகர்க்கல்லால் - திரமையையுடையவர்க்கு அல்லாமல் (மற்றவர்க்கு) நத்தமாகும் - (புகழுடம்பிற்கு) பெருக்கமாகும், கேடும்-வறுமையும், அரிது - இல்லை, உளதாகும் - அப்புகழுடம்பு) நிலைபெறுவதாகும், சாக்காடும் - மரணமும், அரிது - இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) புகழுடம்பை வளர்த்தலும் நிலைபெறச்செய்தலும் அறிவிலார்க்கு அரிது - என்பதாம்.

உ.ச - ஆம் - அநி - புகழ்.

கக.க

(வி-ரை.) நத்துஎன்னு முதநிலைத்தொழிற்பெயர் நத்து என விகாரப்பட்டு அம்விசுவாசென்று வந்தது - போல்-உரையசைசுழந்தர்-அரிது-இவற்றை முன்னுங்கூட்டப்பட்டன. பெருக்கமாகும்-கேடாவது-புகழுடம்பு செல்வதை அடைவதற்குப்புகழ்வுடம்பு வறுமைப்படல் நிலைபெறுவதாகுமரணமாவது; புகழுடம்பு நிலைபெறற்குப் புகழ்வுடம்பு இறத்தல் நிலையில்லாதவுடம்பை வருத்தியுடவிட்டும் நிலைவானபுகழை வளர்த்தலும் நிறுத்தலும் பிறர்க்குமுடியாமைபோல் வித்தகர்க்கல்லாலரிதென்றார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் புகழுடையரது மேன்மைபொல்லப்பட்டது.] (க)

தோன்றிற் புழொழி தோன்றுக வல்லோர்

தோன்றலிற் றேரன்றமை நன்று.

(ப-ரை.) தோன்றின் (மணிசாராய்) பிறத்தால், புகழொழி-புகழுக்கு, வறுவாகிய - குணத்தோல், தோன்றுக - மறக்கக்கடவா, அல்லோர்-அக்குணமில்லாதவர், தோன்றலின் - (மணிசாராய்) பிறக்கவினும், தோன்றாமை - பிறவாமையாத (மில்லாதசாராய்) பிறக்கவில்லை) என்று - நல்லது, எ-று.

(க-ரை.) பிறத்தாற் புகழொழிபிறக்கக்கடவர், அல்லாழில்லாதவர்கள் பிறவாமையே நல்லது என்பதாம்.

(வி-ரை.) புகழுக்கு வறுமைப்படுவன்றதால் ஆகுபெயர், இலாரென்றதனால் (மணிசாராய்) என்பது புகழ், மணிசாராய் பிறவாமை என்ற அருத்தாபத்தினாலே வில்லாதசாராய் பிறக்கவில்லை, நெருக்கப்பட்டன. இகழ்வாரில்லாமைபோல் என தென்றார். (க)

புகழ்ப்பட வழுந்தார் தந்தோவார் தன்மை

யிகழ்வாரை நோவ நெவன்.

(ப-ரை.) புகழ்பட (சுந்தர்ப்) புகழ்முண்டாக, வாழாதார் - வாழாமாட்டாதவர் (அதுபற்றிப் பிறரிகழ்ச்சை விடக்கே) தலைவரவர (நினைவிகழ்ச்சி) நமது மாட்டாமையால் வந்ததென்று தமரை நோவாசலராகி, தம்மை-தம்மை, இகழ்வாரை - நித்திப்பவரை, நோவது - நொதுக்கொள்வது, எவன் - என்ன நினைத்து, எ-து.

(சு-ரை.) புகழ்முண்டாக வாழாதவர் தம்மையிழந்தவரை கொண்டு கொள்வதென்ன - என்பதாம்.

(வி-ரை.) புகழ்பட வாழ்வேண்டியதாயிருக்க அப்படிவாழாமாட்டாத குற்றம்பற்றிப் பிறர், இகழ்வது ஒருபொருளாகலால் - இகழ்வாரை நோவ தெவனென்றார். (எ)

வாசையென்ப வையத்தார்க்கெல்லா மிரையென்று
மெச்சம் பெறுஅ விடின.

(ப-ரை.) இசையென்னுமெச்சம் - புகழென்னும் எடுத்ததை (பெற வேண்டியிருக்க) பெறுவிடின (அதனைப்) பெறுது விடுவாராயின், வையத்தார்க்கெல்லாம் - பூமியிலுள்ளார்க்கெல்லாம், வசை (அதுதானே) வசையாகும், என்ப - என்று (கல்லைவர்) சொல்லுவர்: எ-து.

* அருத்தாபத்தியாவது பகலுண்ணுண பருத்திருக்கைநோக்கி இரவிலுண்பானென வறிவதுபோல்வன.

சுரு 2 உர - ஆம் - அகி - 1137.

(சு-ரை.) ஒருவன் சீர்த்தியென்னும் பிள்ளையைப் பெருமல்ருப்பானாகி லுலகிற்கு வசை என்பதாம்.

(வி-ரை.) செய்தவர் நிறந்துபோகத் தாயிறவாமல் சீர்கையால் புகழை எசசென்றார். இகழ்ப்பதெற்கு மற்றொருகுற்றம் வேண்டாமென்பது கருத்து. (அ)

வசையிலா வண்பயல் குன்று மிசையிலா
யாத்தை பொறுத்த நிலம்.

(ப-ரை.) இசையிலா - புகழில்லாத, யாத்தை - உடர்ப்பை, பொறுத்த - சுமந்த, நிலம் - நிலத்தினி, வசையிலா - பரிபீலிவாத, வண்பயன் - வண்ப்பத்தையுடைய விடைய, குன்று - குற்றமும், எ-து.

(சு-ரை.) சீர்த்தியில்லாவுடலை உடர்ப்பைலத்தில் மீறாவுகுறையும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயிர்நாட்டாயி லும் தசனாபயன் சொர்ணாராயால், உரக்கையென் றும், அரக்கியத்திற் றும்பாபராசனில் பெருந்தலைன் றும் சொல்வினார். விசேஷமுதறத்திற் றுபாபராசனாயுடைய அரக்கின்த வெறுப்பு. [இவ்வாணகுபாட்டிராசன புயல்பாபராசன தாழ்த்தி சொல்லப் பட்டது.] (7)

வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா வசையொழிய.

வாழ்வாரே வாழ்வா தார்.

(ப-ரை.) வசையொழிய (வாழ்ந்தது) வாணமுகூடாகாமல் (புகழு ண்டாகவென்றபடி வாழ்வாரே - வாழ்வார், வாழ்வார் (வயிர்) வாழ்விவா ராவார், இசையொழிய - புகழுண்டாகாமல் (பாபராசனாகவென்றபடி) வாழ்வாரே - வாழ்வாரே, வாழ்வாரே - இசைக்கொளவார். எ-று.

(க-ரை.) கர்சனியுடன் வாழ்வாரே உயிரோடுவாழ்வார், வண்பதார்.

(வி-ரை.) வசையென்பவென்றார் பாட்டில். வசையொழிதல் புகழ் பெறுதலானதால், இவர்கே இசையொழிதல் வசையெறுதலாயிற்று முன்பாட்டிலே புகழில்லாத வடநம்பலத்தையே விசேஷமவாறு இசைந் தல் அந்நேன்மைபுக்காழ்த்தும் (உடன்கொள் ளப்பட்டன) மறுமைப்பயான வாணுதையுந் தெய்வத்தின்வைக்கப்படுகொண முன்முன் சொல்லப்பட்ட மையால் இவ்வறத்துக்கு இவ்வுலகத்திலே புகழும் பேசுவருலகத்திலே போகமும் பயனென்பது மகான் சப்பட்டது. (8)

இனி மனுமுதலிய அறநூல்களால் பொதுவாகக்கூறப்பட்ட இல்லறக்களெல்லாம் இவ்வறத்தாகுகூறிய இயற்றும்போது அடங்கும். அஃது அறிந்து அடக்கிக்கொள்க.

இருபத்திகாண்காம் அதிகாரம் புகழ்

முற்றிற்று.

இவ்வறவியல் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக அதிகாரம் உச-க்கு திருக்குறள் உசய.

துறவறவியல்.

இனி, முறைப்படித் துறவறம் சொல்லத்தொடங்குகோர். துறவறமாவது முன்சொல்லப்பட்ட இவ்வறத்தின் அமுதானது கூடத்து அறிவுடையோ

(ப-ரை.) கல்லாற்றால் - கல்வழியிலேகின்றது, காடி - (அளவைகளாலும் யுத்தியாலும் கெட்டுத் துணையாகும் அறம்வாதென்று) ஆராய்ந்து, அருளாள்க - அருளுடையதாகக்கடவர், பல்லாற்றால்-(ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒத்திராத) பலசமையவழிசனால், தேரிணும்-ஆராய்ந்தாலும், துணை-துணையாவது, அங்கே-அங்குள்ளே (வேறென்றில்லையென்றபடி) - மது.

(க-ரை.) கல்வழியில்லின்மது கிருபையையாலுதவாராயின் அக்கிருபையே துணை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவைகளாவன, பொறிகளான காரணங்காட்சியும் குறிகளாலே அலைந்தது அறியும்* அநுபானமும் கருததாமொழியாகிய ஆகாமமும் என மூன்றுவகையாகும். ஒப்புமைபற்றி அறிந்த உவமானமும், ஒப்புமையல்லாமற் போகவும், இவ்வுகடவென்றது அறியும் அருத்தாபத்தியும் உண்மைக்கு உதவாகிய உவமையுட - என விவையுங்கூட்டி ஆறென்பாரும் உண்டு. இவையுட அருமையுட அடங்கி கொள்ளப்படும் யுத்தியாவது இதுகூட அருமையானதன்விடத்தேதோன்றுவது. ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒத்திராதையாதது எதிலேயுபாட்டால் அளவைகளும் பொருள்சொல்லும் தம்முள்விடையும்கொண்டதலாம். அப்படியிருந்தாலும், அருள் துணையென்பது என்பாரும் அருள் தருதருக்கு மென்பதாம் உயிராவிட்டுக்கொள்வது உருமையிலும் உதவலால் துணையென்றார். [இவை இரண்டிபாட்டாலும் அருளது விசம்பு+விசால்வப்பட்டது.] (உ)

**அருள்சேர்ந்த நெடுசினூக்கிசில்லையிருள்சேர்ந்த
யின்னாவுலகம் புகல்.**

(ப-ரை.) இருள்சேர்ந்த - அந்தகாரத்தங்கிய, இன்னாவுலகம் - துன்பவுலகத்திலே, புகல் - போய்ப் புகுகல், அருள்சேர்ந்த - அருளைச்சேர்ந்த, நெடுசினூக்கி - செடுகையுடையவர்க்கு, இல்லை - இல்லை. எ-று.

(க-ரை.) கிருபைப்பாடுதவாமனமுடையார் கறித்புகார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) இருள்சேர்ந்த யின்னாவுலகமென்றது நெருங்கியவிருளை யுடையதாய்த் தன்னை அடைக்கவந்தது துன்பம் செய்யவொரு நகரத்தை அதுமீழலகத்தான் அரிமொகல்ல உலகமென்பப்பட்டது. (ங)

**மன்னுயிரோயி யருளார்வாழ் நிலென்ப
தன்னுயிராழ்வமல்லி.**

(ப-ரை.) மன்னுயிர் - கடுமையுடைய உயிரின, ழுயி - காப்பாற்றி, அருளார்வாழ்கு (அருள்வாழ்ந்த) அருளுடையவொருயிருப்பவனுக்கு, தன்னுயிர் - தன்னுடையவயிர், அழகம் - அழகந்தரு ஏதுவாகிய, வினை - பாவங்களானவை, இல் - உண்டாகா, என்ப - என்று, அறிந்

* அனுமான மாவது: புகையீருமல் கீருய்ப்பை அழ்வதுமுதலானவை.

உரு - ஆம் - அதி - அருளுடைமை. ௧௩௫

(ச-ரை.) பிறவுயிர்க்கரிடத்துக் கிருபையுடையவனுக்குத் தன்னுயிர் பயப்படும் பாவமில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயிர்க்கொல்லாம் நித்தியமாதலின் மன்னுயிரென்றார். அஞ்சுதல் துன்பகோக்கி அஞ்சுதல் அப்படிப்பட்ட அறமுடையவன் கொலை முதலாகிய பாவங்களைச் செயலானேனவே, மறுமையிலே நரக ததை அடையாமைக்கு ஏதுசொல்லப்பட்டதாயிற்று. (ச)

அல்ல லருளார்வார்க் கில்லை வரிவழங்கு
மல்லன்மா ஞாலம் கரி.

(ப-ரை.) அருளார்வார்க்கு - அருளுடையவர்க்கு, (இம்மையிலும்) அவ்வல் ஒரு துன்பாவது, இல்லை - உண்டாகாது, (அதற்கு) வரிவழங்கும் - காற்றலாவுகின்ற, மல்லன் - வளப்படுதையுடைய, மா - பெரிய, ஞாலம் - பூமியில்வாழ்க்கோர், கரி - சாசியாவார், ௭-௩.

(ச-ரை.) கிருபையுடையவர்களுக்குத் துன்பமில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) சாசியாவார், தாம் கண்குடிதறித்தெயுருளைக் காணுதர்க்கு, நச்செயிவிக்கின்ற உரியவா அருளார்வார்க்கு அல்லலுண்டாக ஒரு காலத்திலும் ஓரிடச் சிறிதும் ஒருவருக்கு உண்டநிலாநிலாநலையால், உலகத்தரையிலும் சாசியாவரென்றற்கு உலகங்கரிப்பென்றார் எனவே இம்மையிலென்பது பொற்றம். வாலத்தாரை உலகமெனலால் ஒருபெயர். [துவை மூன்று பாட்டாரும் மருளுடையவர்க்கு இம்மையிலும் துன்பமில்லாவை சொல்லப்பட்டது.]

பொருளாய்க்கிப் பொச்சாந்தா டென்ப ருளாய்க்கி
யல்லவை செத்தெழுது வா.

(ப-ரை.) அருளாய்க்கி - (செய்யப்பட்டிருக்கிறாயேனும்) அருளாய்க்கி, அல்லவை - விடிகெல்லவையென்கொள்கொண்டு, ஒழுக்குவார்க்குப்பாறை, பொருளாய்க்கி - (முன்புதாய்க்கியும்) உறுதிப்பொருளைத் தேடாமல் - பொருளாய்க்கி (தான் துன்பப்படுகின்றமையை) மறத்தவன், என்ப - என்ப (செய்யலார்) சொல்லுவர், ௭-௩.

(ச-ரை.) அருளாய்க்கிப் பாவுஞ்செய்யவரை மறுமைப்பொருளை மறத்தவரென்பர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) உறுதிப்பாடுகள் அடங்கி, துண்பப்படுதல், தன்னைப்பற்றி ஒருவது முதலாகிய பிறவிதன்னைப் பூன்வையும் அனுபவித்தலாம், மறவாதிருந்தாராயின் அப்படி நடவாமைப்பது கருத்து. (ஈ)

அருளில்லார்க்கு கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க்கு
கிவ்வுலக மில்லா நிபாங்கு.

(ப-ரை.) பொருளில்லார்க்கு - பொருளில்லாதவர்க்கு, இவ்வுலகம் - இவ்வுலகத்தினின்பம், இல்லாதியாங்கு - இல்லாதமைபோல், அருளில்

கூடகூ 2. 10 - ஆம் - அந் - அருளுடைமை.

லார்க்கு - (உயிர்ப்பின்மேல்) அருளில்லாதவர்க்கு, அவ்வுலகம் - அவ்வுலகத்தினின்பம், இல்லை - இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) பொருளில்லாதவர்க்கு கிவ்வுலகத்தின்ப மில்லாமையே அருளில்லாதவர்க்கு கவ்வுலகத்தின்பமில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) உலகமிரண்டும் அவற்றினின்பவகளுக்கு ஒருதலால் ஒருபெயர் உள். எப்படி அந்த வுலகவின்பத்திற்கும் பொருளோ அப்படியே அந்தவுலகவின்பத்திற்கு அருள்நாயகமென்பதாயிற்று. (எ)

பொருளற்றார் பூப்ப பொருளா லருளற்றார்
பற்றார்மற் றுந லரிது.

(ப-ரை.) பொருளற்றார் (பொருளில்லாதவர்கள்) அடைந்தவர் (அது நீங்கி) ஒருக்கால் (பின்) ஒருகாலத்தில், பூப்பார் (செய்வத்தினால்) பொலிவார் (அப்படியென்பதாம்) அருளற்றார் - அருளில்லாதவர் (பாவம் நீங்காமையால்) அருளற்றார் - அறிந்தவரே, மற்ற - பின் ஒருகாலத்தினும், ஆதலரிது - ஒருதலில்லை, எ-று.

(க-ரை.) பொருளற்றவர்க்கு ஒருகாலத்திற் செய்வாமைப்பது உருளற்றவர் அறிந்தவரே என்பது.

(வி-ரை.) முன்பு பின் ஒருகாலத்தால் பொருளில்லாதவரையே அருளில்லாதவரையென்பதாயிற்று என்பதற்காகம், ஆப்பாட்டில் மற்றொருவிதத்தினாலே அதுமே மறுத்து அறிந்தவர்க்காகியதன்பது சொல்லியபடி. (அ)

தெருளாதான் செய்ப்பொருள் கண்டற்றற்றி
னருளாதான் செய்யு மறு.

(ப-ரை.) அருளாதான் (உயிர்ப்பின்மேல்) அருளில்லாதவன்,

செய்யும் - செய்யும், தோற்றம் - தோற்றம், உபாயம் - உபாயம், தெருவா
தான் - தூணில்லாதவன், சம்பந்தப்பாருள் - சொந்தநாள் தெருவல்
பட்டப்பாருளை, கண்டார் - (குருகாரன்) கண்டதுபாருள், எ-று.

(ப-ரை.) அருளில்லாதவன் செய்யும் தருமத்தையாமாயின் மெட்
தூணில்லாதவன் தூணில்லாதப்பாருளைக் கண்டாற்பாறும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆல் - ஆலக, அப்படி கலெபெற்ற தூணில்லாதவன் ந
டுவே மெய்ப்பொருளை உணர்ச்சலால் அகனைத்தன தூணில்லாதமை
யாற்றினே ஸூழித்தவ்விலேயே அப்படியே அருளில்லாதவன் கடுவே
அரந்செய்தால் அகனை உன்னருளில்லாதமையாற்றினே அழித்துவிடு
வானென்பதாயிற்று. ஆகவே மருதெல்லா வறம்களாக்கும் அருளுடை
மை மூலமென்பது பெறப்பட்டது. [இவை காண்குபாட்டாலும் அருளி
ல்லாதவர்க்கு வருகருத்தம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

மெலியார்முற் தன்னின் திணைக்கதான் தன்னின்

மெலியார்முற் செல்வமி: தரு.

உகா-ஆம் - அதி - புலான்மறுத்தல். ௧௩௭

(ப-ரை.) (அருளில்லாதவன்) தன்னின் மெலியார்மேல்-தன்னினு
மெலியவர்கள்மேல், தான் - செல்லுமிடத்து (வருத்துதற்குச்) செல்லு
மிடத்து, வலியார் - (தன்னின்) வலியவர் (தனனைவருத்ததற்கு வருந
போது), முன் - (அவர்) முன், தன்னை - (அஞ்சிரிற்கும்) தனதுகலை
வை, நினைக்க - நினைக்கக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) வலியவன் மெலியவனை வருத்தச்செல்லும்போது தன்னி
லும்வலியவன் தன்னைவருத்தியதை நினைக்கக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) மெலியாரெனினும் - அன்றினைக்குங் கொள்க. அதனை
நினைக்கவே இத்தவயிருக்கும் அப்படியே அச்சமுண்டாகுமென்று அறிந்
து அதன்மேல், அருளுடையவனென்பது கருத்து. [இதனாலே
அருள்பிறத்தற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.] (௧௦)

இருபத்தைந்தாம் அதிகாரம் அருளுடைமை
முற்றிற்று.

இருபத்தாராம் - அதிகாரம்.

2. ✓ புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது: ஊனுண் ஊதலை ஒழித்தலாம், கொலைப்பாவத்தைப் பின் உண்டாக்கலால், அதற்குக் காரணமாதலையும், முன்னூற் அதனால் வருதலால் அதன் காரியமாதலையும் ஒருசேர உடைத்தாகிய ஊனுண் ஊதல் அருளுடையார்க்கு இயைவது அன்றாகலின் தனை விலக்குதற்கு இது அருளுடைமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா
 னெங்ஙன மாளு மருள்.

(ப-ரை.) தன்னூன் - தன்னுடம்பை, பெருக்கற்கு-வளர்த்தற்பொருட்டு, தான்பிறிதான் - மற்றொன்றினுடம்பை, உண்பான் - தின்பவன், எங்ஙனம்-எவ்வகையால், அருள்-அருளை, ஆளும்-ஆளுவான், எ-று.

(க-ரை.) தன்னுடல் பெருக்கற்குப் பிறவுடலைத் தின்பவ னெங்ஙன கையாற் கிருபையுடையவனாவான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பயனில்லாத தன்னூன்வளர்த்தலைப் பயனெனகிறீது இக்கொடுமைசெய்வோனே அறிவிலாதகொடியோனென்றதாயிற்று. எங்ஙனமாளுமருளென்பது ஆளானென்பது படகின்ற இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

பொருளாட்சி போற்றுதார்க் கில்லை யருளாட்சி
 யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு.

(ப-ரை.) பொருளாட்சி - பொருளினாலே பயன்கொள்ளுதல், போற்றுதார்க்கு - (அதனைக்) காப்பாற்றுதலுக்கு, இல்லை - இல்லையாம்,

கூடா 2கூ-ஆம் - அ.தி - 1 | ஸ்வாஸ்யாத்தல்.

ஆங்கு - அதபோல், அருளாட்சி - அருளினாலே பயன்கொள்ளுதல், ஊன்றினபவர்க்கு - புலாணுடம்பவருக்கு, இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) அருளைக் காப்பாற்றுதார்க்கு - குறிப்புவரும் இன்பமில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) எப்படி பொருட்பயனை இழத்தற்கு அதனைக்காப்பாற்றாமையோ அப்படியே அருட்பயனை இழத்தற்கு, ஊன்றினல் காரணமென்றதாயிற்று. ஊன்றின்ருயிறும் உயிர்களுக்கு ஒருதீங்கு நினையாராயின் அழிளாளுதற்குக் குறைவில்லை யென்பாரை மறுத்து அது உண்டென்பது. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] எடுத்துக் காட்டுவமையினி.

படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ வன்றாக்கா தொன்ற
ஹ. ல்கவை யுண்டார் மனம்.

(ப-ரை.) ஒன்றன் - ய்நிதோருயிரானது, உடல் - உடலை, சுவை
யுண்டாச் - சுவையடவடைவரது, மனம் - மனமானது, படைகொண்
டார் - கொலைச்சுருவியைத் (தயக்கையிலே) கொண்டவரது, நெஞ்சம்
போல் - மனம்போல், நன்றாக்காது (கொலையைவிடக் குவதல்லது) அரு
ளை நாமகாது, எ-று.

(க-ரை.) உன்றன் பவர்தன் மனம் அருளை யினையாது - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உடல் உடம்புகூடல் கரைய்காரால் ஹிளிபசுவைபடச சமை
த்து உடம்பு, படை - வாய்முதலானவை | சூறும் ஹன் நின் பரரது
மனம் தீயகுயினதச்சல் உபமானப் பிரமானத்திறுலே சாதித்து முன்
பாட்டிலே சொல்லியது உறுதி செய்யப்பட்டது.] (க)

அருளல்ல நியாதெனிற் கொல்லாமை தோறல்
பொருளல்ல தவ்வூன் தினல்.

(ப-ரை.) அருள் - அருளானது, யாதெனின் - எதுவென்றால்,
கொல்லாமை - கொல்லையாமை, அல்லது - அல்லாது, அல்லாததானது,
யாதெனின் - எதுவென்றால், தோறல் - கொல்லாமை, (தூதலால்) அவ்
வூன் - அக்கொல்லாமைக்குரியது, தினல் - தின்னுதல், பொருளல்
லது - அருளல்லாததாம் (பாவமாம்), எ-று.

(க-ரை.) கொல்லாமையே அருளாம் கொல்லுதலே பாவமாம்-என்
பதாம்.

(வி-ரை.) கொல்லாமையை அருளென்றும், கொல்லுதலை அல்ல
தென்றும் காரியங்களைக் காரணங்களாகவும், ஹன்றின் கையாகிய கார
ணத்தைப் பாவமாகிய காரியமாகவும் உபயோகித்தார் அருளல்லது, கொடு
மை சிறப்புப்பற்றி அறம்பொருளைப்படுதலால் பாவம்பொருளல்லது
ரணப்பட்டது. (க)

உ.கூ. ஆம் * அ.கி - புலான்மறுத்தல். க.க.கூ

உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யூறுண்ண
வண்ணாத்தல் செய்பா தனது.

(ப-ரை.) உண்ணாமை - உண்ணாமை, (உண்ணாமை) கிழ்கை,
ஹன் - ஹனியா, உண்ணாமை - உண்ணாமை, (உண்ணாமை) கிழ்கை,

எரிடத்தது (ஆசலம்) உண்ண (அகலிவகிலை) ஓரலின் அதிலே, உண்
பாறலின், அகல - உலகை (விழுகிய) காகமான் த, அண்ணாசதல்
செய்யாது (பின் உரிப்த்தந்த) வார்திதவாது, எ-று.

(ச-ரை.) ஒருவாறு அன்பாறும் உலகை காகம் விழுகியவீடம்-என்
பதாம்.

(வி-ரை.) உண்ணப்படுகிற விலங்குகள் அதனலே குறைத்துபோக
மற்றவை பல்ருதலால் உண்ணாமையுள்ள தயிரிலையென்றார். உண்ண
வென்பது உண்ணிவென்றார். பொருளில்வந்தது. [உறு அடவன் ஆப்
பாவத்தினாலே செலுகாலம் காகத்தின் அழகலானென்பதாம். கொ
லைப்பாவம் கொளநவர்மேல் மற்றலால் பின்னறு அன்பார். தப் பாவமில்
லையென்பார். சாமதத்த அது உலகைவென்பது. [உலகை இன் பாவமா
லும் கொள்கப்பட்டது.] (10)

தினற்பொருட்டாற் கொள்ளா உலகையில் யாரும்

விலைப்பொருட்டா அன்றருவாரில்.

(ப-ரை.) தினற்பொருட்டால் - தினறுதல் காரணமாக, உலகு-
உலகத்தார், கொள்ளாதெனின் -- (உலகைக்) கொள்ளாராயின், விலைப்
பொருட்டால் - விலைப்பொருள் காரணமாக, அன்றருவார் - ஊனை
விற்பவர், யாரும் - எவரும், இல் - இல்லை, எ-று.

(ச-ரை.) ஊனைவாங்குவாரில்லாயினதை விற்பாரில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) [பின்னே உண்டாவதாகிய ஊனைத்தின்னுதல், அசற்கு
முன்னே உண்டாவதாகிய கொலைக்குக் காரணமாகாமையால் தின்பார்க்
குக் காரணத்தால் வரும்பாவம் இல்லையென்ற வாசியைகொக்கி அருத்
தாபத்தி பிரமாணத்தினாலே காரணமாகுதல் சாதித்ததன் இடனால்
முன்பாட்டிலே சொல்லியது உறுதிசெய்யப்பட்டது.] (11)

உண்ணாமையேன்றும் புலா அல் பிறிதொன்றன்

புண்ணாணர்வார்ப்பெறின்.

(ப-ரை.) புலால் - புலாலானது, பிறிகொன்றன் - வேறொருடம்பி
னது, புண் - புண்ணாதர், அது - அப்புலால் அசத்தகாரியிருக்கையை,
உணர்வார் - அறிவேகரை, பெறின் - பெற்றால், உண்ணாமையேன்றும்
(அப்புலால்) உண்ணாதொரியவேண்டும், எ-று.

(ச-ரை.) பிறவுடவின் புண்ணென்றறித்தவர்களைப் பெற்றால் ஊ
னையுண்ணாதிருக்கவேண்டும் - என்பதாம்.

கசய் உசு-ஆம் - அதி - புலான்மறுத்தல்.

(வி-ரை.) அந்தமெய்மையை அறியாமையால் அதனை உண்கின்ற ரென்பதாம், [இசனூல் யுத்தியினாலும் ஊனுண்ணல் இழிந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

செயிரிற் றலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ணு

ருயிரிற் றலைப்பிரிந்த லூன்.

(ப-ரை.) செயிரின் (உயக்காமாகிய) குற்றத்தினின்றும், தலைப்பிரிந்த - நீக்கிய, காட்சியார் - அறிவினையுடையவர், உயிரின் - ஒருயிரினின்றும், தலைப்பிரிந்த-நீக்கிவந்த, ஊன்-ஊளை, உண்ணார்-தின்னார், எ-று.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் ஊன் தின்னார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தலைப்பிரிவு ஒருசொல் பிணமென்று ஊனின் மெய்மை தாமே அறிதலால் உண்ணாரென்றார். (அ)

அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னென்ற

றுயிர்செகுத் துண்ணுமை நன்று.

(ப-ரை.) அவி - (உய்முதலாகிய) அவிகளை, சொரிந்து - (தீயினிடத்தே) பெய்து, ஆயிரம் வேட்டலின் - ஆயிரம் யாகஞ்செய்தலினும், ஒன்றன் - ஒருவிலவகின்றது, உயிர் - உயிரை, செகுத்து-போக்கி, உண்ணுமை (அவ்வயிரின் தழுவை) உண்ணுமை, நன்று - நல்லது, எ-று.

(க-ரை.) ஆயிரம் யாகஞ்செய்தலினும் புலாலைத்தின்னாமை நல்லது என்பதாம்.

(வி-ரை.) அந்த யாகங்களால்வரும் பயனிலும் இந்த விரதத்தால் வரும்பயன் பெரிதென்பதாம்.] (க)

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி

யெல்லா வுயிருந் தொழும்.

(ப-ரை.) கொல்லான் (ஒருயிரையும்) கொல்லாதவனுமாய், புலாலை மறுத்தானை - புலாலை யு முண்ணுதவனை, எல்லாவுயிரும் - எல்லாவுயிர்களும், கைகூப்பி - கைகுவித்து, தொழும் - வணங்கும், எ-று.

(க-ரை.) ஊளைத்தின்னாதவனை யெல்லாவுயிரும் வணங்கும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) இவ்விரண்டறங்களுக்கும் ஒருமிக்கவுடையவர்க்கு அல்லாமல் ஒன்றை மாதிரி உடையவர்க்கு அதனாற்பயனில்லையாகவின் கொல்லாமையும் உடன் சொல்லினார், இப்பேரருளுடையவன் மறுமையிலே தேவரினும் உயர்ந்தவனாகவென அப்பயனது பெருமை சொல்லியபடி. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஊனுண்ணாமையினது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.] (க0)

இருபத்தாரும் அதிகாரம் புலான்மறுத்தல்
முற்றிற்று.

✓ இருபத்திவழாம் - அதிகாரம் 3. தவம்.

—o—o—o—

ஆஃதாவது: மனம்பொறிவழிபோகாமல் சிந்தையின் பொருட்டுவிரதங்களினாலே உண்டாகருக்குதல் முதலான செயல்களை மேற்கொண்டு அவைகளால், தம்முயிர்க்குவருந் துன்பங்களைப் பொறுத்துப் பிறவுயிர்களைக் காப்பாற்றலாம், புலாலைமறுத்து உயிர்களின்மேல் அருள்முதிர்ந்தவிடத்தே செய்யப்படுவதாகவின் இதுபுலான் மறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உற்றனோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
யற்றே தவத்திற்குரு.

(ப-ரை.) தவத்திற்கு - தவத்தினுக்கு, உரு - வடிவமானது, உற்றனோய் உண்டாகருக்குதல் - (முதலானவைகளால்) தம்முயிர்க்குவருந் துன்பங்களை, நோன்றல் - பொறுத்தலும், உயிர்க்கு - பிறவுயிர்க்கு, உறுகண் செய்யாமை - (தாம்) துன்பஞ்செய்யாமையும் ஆகிய, அற்றே - அவ்வளவினதேயாகும், எ-று.

(க-ரை.) பசிபொறுத்தலும் உயிர்க்குக்குத் துன்பஞ் செய்யாமையும் தவத்திற்கு வடிவம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) மற்றைய விரதங்களெல்லாம் இவ்விரண்டிலே அடங்குமாதலின் அற்றேயெனத் தேற்றுகாரங்கொடுத்தார். [இதனால் தவத்தி

னது இலக்கணஞ் சொல்லப்பட்டது.]

(க)

தவமுந் தவமுடையார்க் காரு மவமதனை

யஃதிலார் மேற்கொள் வது.

(ப-ரை.) தவமும் - (பயனையல்லாமல்) தவம் உண்டாவதும், தவ முடையார்க்கு (முன்னைத்) சவந்தையுடையவர்க்கே, ஆகும் - உண்டா கும்(ஆதலால்) அதனை-அத்தவத்தை, அஃதிலார்-அம்முன்னைத்தவமில் லாதவர், மேற்கொள்வது-செய்ததொடங்குவது, அவம்-வீணும், எ-று.

(க-ரை.) முற்பிறப்பிற் நவஞ்செய்தவர்க்குத் தவம்பலிக்கும் என்ப தாம்.

(வி-ரை.) முன்பழக்கத்தால் அறிவும் வல்லமையும் உடையராய் முடித்தலால் தவமுடையார்க்காகும் மும் பழக்கமில்லாதவர்க்கு அவ் விரண்டும் இல்லாமையினாலேமுடியாமையால் அவமென்றங்கூறினார்.

துறந்தார்க்குந் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொன்

மற்றை யவர்க டவம்.

(ப-ரை.) மற்றையவர்கள் - இல்லறத்தையேற்றி நிற்பவர்கள், து றந்தார்க்கு (இருவகைப்பற்றையுந்) துறந்தவர்களுக்கு, துப்புரவு - உண் டியும் மருந்தும் இருப்பிடமும், வேண்டி (உதவுதலை) வேண்டி, தவம்- (தாம்) தவஞ்செய்தலை, மறந்தார்கொல் - மறந்தார்போலும், எ-று.

கூசுஉ

௨.௭-ஆம் - அதி - தவம்.

(ச-ரை.) இவ்வாழ்வோர் துறவிசளுக்கு உண்டிமருத்து இடம் உதவ வேண்டித் தவத்தை மறந்தார்போலும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) துப்புரவு அனுபவிக்கப்படும் பொருள்கள். தவமானது- வேண்டியவைகளை வேண்டியபடியே பெறத்தருவதாதலால் யாவராலும் செய்யத்தகுவதாகிய அதைத் தம்மாலே செய்யப்படுகிற தானத்தின்மே ல் விருப்பமிருதியால், மறந்தார்போலுமெனவே தானத்தினும் தவம் உயர்ந்தது என்றதாயிற்று. (க.)

ஒன்றூர்த் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு

மெண்ணிற் நவத்தான் வரும்.

(ப-ரை.) ஒன்றூர் (சமது அறத்துக்கு இடையூறுசெய்த) பகைவ ரை, தெறலும் - செடச்செய்தலையும், உவந்தாரை (அதனை) விரும்பின வரை, ஆக்கலும் - உயரச்செய்தலையும், எண்ணின் (சவஞ்செய்வோர்)

நினைப்பாராயின், தவத்தான் - (அவரது) தவவலிமையினால், வரும் (அவை அவருக்கு) உண்டாகும், எ-று.

(க-ரை.) சாபம், அடங்கிரகம், தவத்தால்வரும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) முழுதுத் தவத்தவர்க்கு பகைவரும், கீட்பினரும், இருப்பது கூடாமையால் தவத்திற்கு எந்நிச்சொல்லப்பட்டது. எண்ணினென்றதனால் அவர்க்கு அவை எண்ணுகாமையே இயல்பென்பது தோன்றுகின்றது. பகைவர்பெரியராயினும் அவருக்குக்கேடும் விரும்பினவர் சிறியராயினும் அவருக்கு உயர்வும் நினைத்தவளவில்வந்து நிற்குமெனத் தவஞ்செய்வார்மேல்வைத்துத் தவத்தின் வல்லமைசொல்லியபடி. (ச)

**வேண்டிய வேண்டியாக் கெய்தலாற் செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும்.**

(ப-ரை.) வேண்டிய (முயன்றால்) பெறவேண்டியபயன்களை, வேண்டியாக்கும் - வேண்டியபடியே, எய்தலால் - (மறுமையிலே தாம்) பெறலா.நாதலால், செய்தவம் - செய்யத்தருவதாகிய தவமானது, ஈண்டு-இம்மையில், முயலப்படும்-(அறிவுடையோராலே) முயலப்படும், எ-று.

(ச-ரை.) மறுமையின்பங்களையடையத் தவமுயற்சி செய்யப்படும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஈண்டென்றதனால் மறுமைவருவிக்கப்பட்டது, மேலே கதியும், மோகநமும், தவத்தால்ல்லாமல் அடைதல் கூடாதென்பதாம். இவை [நான்குபாட்டாலும் தவத்தினது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.]

**தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா
ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு.**

(ப-ரை.) தவஞ்செய்வார் - தவத்தைச்செய்வார், தங்கருமஞ் செய்வார் - தமதுகருமத்தைச்செய்பவராவார், மற்றல்லார் - மற்றைப்பொருளின்பங்களைச்செய்வார், ஆசையுட்பட்டு (அவைகளி) னாசையாகிய வலையில் அகப்பட்டு அவஞ்செய்வார் (தமக்குக்) கேடுசெய்பவராவார், எ-று.

உள-ஆம் - அதி - தவம்.

கசுந

(க-ரை.) தவஞ்செய்பவர் நீத்தியப்பொருளை அடைவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அநித்தியமாய் முயல்கைத்துன்பத்துக்கு இடமாய் உயிரின் வேறும் உள் ள உடம்புக்கு வருத்தம் வருமென்று விடாமல் தவத்தைச்

செய்தால், பிறப்பு, பீணி, மூப்பு, பூறப்பு, இவைகளால் அநாதியாகத் துன்பப்பட்டிக்கொண்டிருக்கிற உயிரானது ஞானம்பெற்று மோகநிததை அடையும், ஆதலால் தவஞ்செய்வாரைத் தங்கருமஞ் செய்வா ரென்றும், ஈடுணத நில அழிவதாகிய சிற்றின்பத்தின்பொருட்டிப் பலபிறவி களிஊம் துன்பப்படத்தக்க பாவஞ்செய்துகொள்ளாதலால் அல்லாதாரை அவஞ்செய்வாரென்றும், சொல்லினார். நித்தியமின்மை-அநித்தியம்.(சு)

சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பஞ்

சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு.

(ப-ரை.) சுடச்சுடரும் (புடத்தீயானது) சுடச்சுடரும், பொன்போல் - பொன்னுக்குக் குற்றம்ரீங்கல்போல், நோக்கிற் பவர்க்கு தவஞ் செய்யவல்லவர்க்கு. துன்பம் (அதனால் வருகிற) துன்பம், சுடச்சுட, ஒளிவிடும் - ஒளிமிடும், எ-து.

(க-ரை.) புடத்தால் பொன்பிரகாசிப்பதுபோல் தவத்தால் ஞானம் பிரகாசிக்கும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒளி பொன்னுக்கு காந்தியும் சுவஞ்செய்வோர்க்கு ஞானமும் ஆம். காந்தியிருந்தோறும் பொன்னுக்கு குற்றம்ரீங்கல்போல ஞானமிருந்தோறும் அவர்க்குப் பாவம்ரீங்கல் கொண்க. ஒளிபோற் பொருளை விளக்கலால் ஞானம் ஒளியெனப்பட்டது. (எ)

தன்னுயிர் தானறப் பெற்றானே யேனைய

மன்றுயிரெல்லாந் தொழும்.

(ப-ரை.) தன்னுயிர் - தனது உயிரை, தானற - தனக்கு உரித்தாக, பெற்றானே - பெற்றவனை, யேனைய-அது பெருதவையாகிய, மன்றுயிரெல்லாம் - நிலைபெறுடைய உயிர்களைல்லாம், தொழும் - வணங்கும், எ-து.

(உ-ரை.) தவத்தாலுயிர் பெற்றவனை எல்லா உயிரும் வணங்கும்.

(வி-ரை.) தனக்குரித்தாதல் - நமமாகிய தன் கருமஞ்செய்தல் அதைக்காட்டிலும் பெறுதற்கு உரியது இல்லாமையால், பெற்றானே யென்றார். அது பெருதவையென்றது, ஆகையிற் பட்டு அவஞ்செய்ய முயிர்களை, சாபானுக்கிரகவல்லமையைப் பெற்றிருக்கையினாலே எல்லாவுயிருக் தொழுமென்றார். (அ)

சுற்றங் குகித்தலுங் கைகூடு நோற்றலி

னாற்று றலைப்பட்டவர்க்கு.

கச்சு ௨அ - ஆம் - அதி - கூடாவொழுக்கம்.

(ப-ரை.) கூற்றம் - இயமனை, குறித்தலும் - கடத்தலும், கைகூடும் - உண்டாகும், நோற்றலின் - தவஞ்செய்தலால் வருவதாகிய, ஆற்றல் - வல்லமையை, தலைப்பட்டவர்க்கு - கூடியவர்க்கு, எ-று.

(க-ரை) தவத்தலைமை யடைந்தவர் இயமனை வெல்லுவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) குறித்தலுமென்னும் உம்மை அதுகூடாமையை விளக்கியது. ஆற்றல் - சாபானுக்கிரகம். [இவைநான் குபாட்டாலும் தவஞ்செய்வோரது உயர்ச்சிசொல்லப்பட்டது.] (க)

இலர்பல ராகிய காரண நோற்பார்

சிலர்பலர் நோலா தவர்.

(ப-ரை.) (உலகத்திலேசெல்வர் சிலராக) இலர் - வறியவர், பலராகிய காரணம் - பலராதற்குக்காரணம் (யாதென்றால்) (அது) நோற்பார்-தவஞ்செய்வார், சிலர் - சிலராக, நோலாதவர் - தவஞ்செய்யாதவர், பலர் - பலராதல், எ-று.

(க-ரை.) தவஞ்செய்யாதவர் பலராதலால் நிர்ப்பாக்கியர் பலர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இங்கே செல்வம் (ஞானத்தையும்) வறுமை - அஞ்ஞானத்தையும், குறித்தும்நின்றன. நோற்பார்சிலரெனக் காரணத்தைச்சொல்லலால் அதன்காரியமாகியசெல்வர் சிலராதல் வருவிக்கப்பட்டது. [இதனால் தவஞ்செய்யார்க்கு இம்மையின்பமும் இல்லையென்று இதனால் அதனது தாழ்வசொல்லப்பட்டது.] (க0)

இருபத்தேழாம் அதிகாரம் தவம்

முற்றிற்று.

இருபத்தெட்டாம் - அதிகாரம்.

4. கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது: தாம்விட்ட காமவின்பத்தை உறுதியில்லாமையினாலே பின்னும் விரும்பும் வழிதோன்ற அவ்வழியே கொண்டிடுன்று தவத்தோடு பொருந்தாததாகிய தீயவொழுக்கம். அது விலக்குதற்கு இது தவத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது.

வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க
 னோந்து மகத்தே நகும்.

(ப-ரை) வஞ்சமனத்தான் - வஞ்சம்பொருத்திய மனத்தை யுடை
 பவனது, படிற்றொழுக்கம் - மறைந்த ஒழுக்கத்தை, பூதங்களைந்தும்
 (உடம்பாய் அவனோடு கலந்துகிறகின்ற) பஞ்சபூதங்களும் (கண்டு) அதை
 தே (தம்) முன்னேநகும் - சிரிக்கும், எ-று.

உஅ - ஆம் - அதி - கூடாஒழுக்கம். கசுநி

(க-ரை) வஞ்சகன் ஒழுகாததைக்கண்டு அவன் பஞ்சபூதங்களுக்கு
 சிரிக்கும் என்பதாம்.

(வி-ரை) காமம் தன்னுள்ளே வருத்திக்கொண்டிருக்கவும் காமயில்லா
 மையைச் சொல்லிப் புறத்தாரை வஞ்சித்தலால், வஞ்சமனமென்றும், அவ்வரு
 த்தம் பொறுக்கமாட்டாமற் செய்யும் கண்ணச் செய்கையைப் படிற்றொழுக்க
 மென்றும், உலகத்திலே களவுடையவர் பிரர் அறியாமற்செய்யும் காரியங்களு
 க்கும் கீழ்ப்பெருப் பூதங்களை சாட்சியாகலின் அச்செய்கையையும், அவன்
 மறைக்கின்ற விதத்தையு; அறிக்க அவன் அறியாமல் தம்முள்ளே சிரித்த
 லால் அகத்தேநகமென்றும், சொல்லிவார் செய்த குற்ற மறையாதாகலின்
 தவஞ்செய்வோனுக்கு அவ்வொழுக்கம், ஆகாதென்பது கருத்து. (க)

வானுயர் தோற்ற மெயன் செய்யுந் தன்னெஞ்சந்
 தானறி குற்றப் படின.

(ப-ரை.) தான் அறி-அறிந்த, குற்றம்-குற்றத்திலே, தன்னெஞ்சம், தனது
 மனம், படின-தாமுமாயின் (ஒருவனுக்கு) வானுயர்-வான்போலுயர்ந்த தோற்
 தம்-தவவேடமானது, எவன்-என்னபயனை செய்யுந்-எ-று.

(க-ரை) தன்மனம் தானறிந்த, குற்றத்திற்படின உயர்ந்த தவவேடம்
 என்னபயன் என்பதாம்.

(வி-ரை) அறியாதுசெய்த குற்றத்துக்கு அல்லாமல் அறிந்துசெய்த குற்
 புறத்துக்கும் பிராயசசித்தம் இல்லாமையால் கெஞ்ச குற்றமுடையதாகிவிடும்
 விடவே தின்ற வேஷமாத்திரத்தக்குப் புறத்தாரை வெருட்டினவே அல்லது
 வேறுபயன் இல்லையென்பதாம்.

வலியி னிலைமையான் வல்லுருவர் பெற்றம்
 புலியின்றோல் போர்த டுமேயந் தற்று.

(ப-ரை) வலி (மனத்தை அடக்கும்) வல்லமையை, இல்-இல்லாத, நிலை
 மையான் - இயல்புடையவன், வல்லுருவர் - அவ்வல்லமையை யுடையவரது

வேடத்தைக்கொண்டு (மணம் போனவழி போகுதல்) பெற்றம் - பசுவானது (காவற்காரர் தூத்தாநிறுக்கும்படி) புலியின்றோல் - புலியினதுதோலை, போர்த்து-போர்த்துக்கொண்டு, மேய்த்தற்று - பயிராமேய்த்தால் அச்செய்கைபோலும், எ-று.

(க-ரை) மனமடங்காதவன் தவசிவடம் பசு புலித்தோல்போர்த்து மேய்த்தாற்போலும் - என்பதாம்.

(வி-ரை) மேய்த்தலுக்கு ஏற்க மணம்போனவழி போகுதல் வருவிக்கப்பட்டது. காவற்காரர் தூத்தாமை "புலிபித்தாற் புல்லைத்தின்னாது" என்பதனாலும், அச்சத்தாலும், ஆம் - ஆகவே, அவ்வல்லுருவங்கொள்ளுதற்குப் பயன் அப்படிப்பட்ட காரணங்களால், உலகத்தார் சத்தேகப்படாமையாயிற்று. பசு தனக்கு உரிய புல்லைவிட்டுப் புலித்தோல்போர்த்துப்பிறர்க்கு உரியபயிராமே

19

கசகக் உயி - ஆம் - அநி - கூடாஒழுக்கம்.

ய்தல்போல் அக்கூடாவொழுக்கத்தான் தனக்கு உரிய மனைவியைவிட்டுத் தவ வேடங்கொண்டு பிறருக்கு உரிய பெண்டினா அனுபவித்தலென்க. [அப்படி செய்கிறபசு இல்லாமையால் இப்பொருளுவமையணி.] (க)

தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து

வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று.

(ப-ரை) (அவ்வல்லமையல்லாத நிலைமையான்) தவம் - தவவேடத்திலே, மறைந்து - அல்லவை, தவமல்லாதவைகளை - செய்தல், வேட்டுவன் - வேடன், புதல்-புதலிலே மறைந்து, புன் - பறவைகளை, சிமிழ்த்தற்று - பிடித்தல் போலும், எ-று.

(க-ரை.) தவவேடத்தில் மறைந்தொழுதுவோன் வேடனை ஒப்பான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தவம் அதன் வேடத்துக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். தவமல்லவற்றைச் செய்தலாவது பிறர்க்கு உரிய மகளிரைத் தன்வசத்தாராக்குதல், இப்படி செய்தலென்பது, இத்தொழிலுவமையினாலே தோன்றாதல் அறிக. (ச)

பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றொற்றென்
றேதம பலவுந் தரும்.

(ப-ரை.) (பிறர் தம்மை நன்கு மதித்தற்பொருட்டு) பற்றற்றேமென்பார்-

பற்றற்றேமென்று (சொல்லுவாரது) பற்றற்றெழுக்கம் - மறைந்தவொழுக்கமா
 னது (அப்பொழுது துணிதபோல சீதானறுமாயினும்) எற்றெத்தேன்று
 (பிண) எனசெய்யேதாம் எனசெய்யேதாமென்று (தாமே இரங்கும்படி) ஏதம்பல
 வும்பல - துன்பக்களையும், தரும் (அவருக்குக்) கொடுக்கும், ஏ-று.

(க-ரை.) பற்றற்றேமென்பவாரது பொய்யொழுக்கம் பின்பு துன்பத்தரும்
 என்பதாம்.

(வி-ரை.) சொல்லினளவி லல்லதுபற்று நீங்காமையால் பற்றற்றேமென்
 பாரென்றும், சிறிதாய்க் கணத்துள்ளே அழிவதாகிய இன்பத்தின்பொருட்
 டிப் பெரிதாய் கெடுகநாலம் நிற்பதாகிய பாவத்தைசெய்யேவர் அது துன்பத்
 தைத்தரும்போது ஐயோ பாவமேயென்று அழுவாராதலின் எற்றெற்றென்
 றும் சொல்லினார். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் கூடா வொழுக்கத்தினது இழுக்
 கஞ்சொல்லப்பட்டது.] (ஊ)

கெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
 வாழ்வாரின் வன்கணரில்.

(ப-ரை.) கெஞ்சின் - மனத்தினால் துறவார் - (பற்றுக்களைத்) துறவாராகி,
 துறந்தார்போல் - பாசக்கிணவர்போல், வஞ்சித்து - தானஞ்செய்வாரை வஞ்
 சித்து, வாழ்வாரின் - வாழும்வர்போல், வன்கணர் - இரக்கமில்லாதவர், இல் -
 இல்லை, ஏ-று.

உஅ - ஆம் - அதி - கூடாஒழுக்கம். ௧௪௭

(க-ரை.) துறந்தவர்போல் வஞ்சித்து வாழ்பவரிலும் கொடியவரில்லை -
 என்பதாம்.

(வி-ரை.) தானஞ்செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது யாம்மறுமையிலே நேகதி
 ன் அடைதற்பொருட்டி இந்த அரியதவத்தோர்க்கு இன்னது கொடுப்போமென்
 று அறியாமற்கொடுத்தவரை அடைதவாங்கிக்கொண்டு தாழ்த்தகதியை அடை
 வித்தலாம், சமக்கு ஆமவைகளைச் செய்தாரக்கு ஆகாதவைகளைச் செய்தலால்
 வன்கணரில்லென்றார். (ஊ)

புறங்குன்றி கண்டனைய ரேயா மகங்குன்றி
 மூக்கிற் கரியா ருடைத்து.

(ப-ரை.) புறம்-மேலே, குன்றி-குன்றிமணியானது, கண்டனையரேனும்
 காணப்படுதல்போற் காணப்படுகிற சமமையை யுடையவராயினும், அசம்-

உள்ளே, குன்றின் மூக்கின்-அக்குள நிமணியின் மூக்குப்போல, கரியார்-சுறுத் திருப்பவரையும், உடைத்து (உலகமானது) உடையகாயிருக்கின்றது-ஏ-று.

(க-ரை.) குன்றிமணிபோற் புறத்திற் சுத்தமும் அசத்திற்குற்றமும் உடையவரை உலகமுடைத்து என்பதாம்.

(வி-ரை.) குன்றியாகிய உபமானத்திலே விறத்தைக்காட்டுகிற செம்மை சருமைகள் உபமேயத்திலே செய்வவையா யிருக்கையையும் அறிவில்லாமையை யும் காட்டுகின்றன. (ஏ)

மணத்தது மாசாங் மண்டாரீ ராடி

மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர்.

(ப-ரை) மாசி - அழகானது, மணத்ததாக (தம்) மணத்திலுள்ளதாக, மாண்டார் (பிறர்க்குத் தவத்தால்) மாட்சிமையுடையவராக, நீராடி - நீரிலே முழுதிக் (காட்டி) மறைந்து (தாம்) அசனிடத்த) மறைந்து, ஒழுக்கும் - நடக்கிம், மாந்தர்-மனிதர், பலர் - (உலகத்திலே; பலர், - -று

(க-ரை.) உள்ளத்தழக்கிறக்க உடலுழக்கைக்கொழுவார் பலர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மாசு தாமவெருளி மயக்கங்கள் அவை போதற்காக வல்லாமல் மாட்சிமைபட்டவரென்று பிறர் நினைததற்காக நீராடிசலால் அத்தொழிலை அவர் மறைதற்கு ளுடமாக்கினார் [இவை மூன்றபாட்டாலும் கூடாவொழுக்கத்தாரது குற்றமும் அவரை அறிந்து நீக்கவேண்டுமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (அ)

கண்கொடி தியாழ்கோடு செவ்வீதாங் கன்ன
வினைபடு பாலாற் கொளல்.

(ப-ரை.) கணை-அம்பானது (உடலினாலே செவ்வீதாயிருந்தாலும்) கொ - (செயலினாலே) கொடியதாயிருக்கின்றது, யாழ்-வினையானது, கோடு - (உடலினாலே) வினைவினையிருந்தாலும், செவ்வீது-(செயலினாலே) செவ்வீதா

கச அ உக - ஆம் - அதி - கள்ளாமை.

யிருக்கின்றது, ஆங்கு-அவ்வகையே, அன்ன-தவஞ்செய்வார், கொடியர்-செவ்வியராயிருக்கக்களை (அவரது வடிவினாலே கொள்ளாமல்) வினைபடுபாலால் (அவரது)செயல்பட்டபகுப்பினாலே, கொளல்-அறிந்தகொள்ளக்கடவர், - -று.

(க-ரை.) தவத்தோர் என்பதை நடக்கையாலறியப்படும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அம்புக்குச்செயல் - கொல்லுதல், வீணைக்குச்செயல் - இசையினாலே இன்பத்தைதருதல். அவ்வகையே அவர் பாவத்தைச்செய்தால்-கொடியரென்றும், அறத்தைச்செய்தால்-செவ்வியரென்றும், கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். [இதனால் அவரை அறியும்வழி சொல்லப்பட்டது.] (க)

மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா வுலகர்
பழித்த தொழித்து விடின.

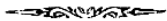
(ப-ரை.) (தவஞ்செய்வோர்க்கு) மழித்தலும், (தலைமயிரை) மழித்தலும் நீட்டலும் - (அதனைச்) சடையாக்கலும், அல்லது வளர்த்தலும், வேண்டா-வேண்டுவனவல்ல, உலகம்-உயர்க்கீதோரால், பழித்தது - (தவத்திற்கு ஆகாதென்று) குற்றஞ்சொல்லப்பட்ட ஒழுக்கத்தை, ஒழித்தாவிடின - நீக்கி விடுவாராயின், உ-று.

(உ-ரை) உயர்க்கீதோர் குற்றமென்று சொன்னவைகளை நீக்கவேண்டும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) மழித்தலென்பதே தலைமயிரைக் காட்டலால் அதைச்சொல்லினாலே. [இதனாலே கூடாவொழுக்கத்தைவிட்டுத் தவஞ்செய்வோர்க்கு வேஷமும் வேண்டாமென அவரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

இருபத்தெட்டாம் அதிகாரம் - கூடா ஒழுக்கம்
முற்றிற்று.

இருபத்தொன்பதாம் அதிகாரம் 4 க ள் ள ா ம.

அஃதாவது: பிறருடைமையா யுள்ளவைகளில் யாதொரு பொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக்கொள்ள நினையாடாமலாம். நினைத்தலும் செய்தற்குச் சமானமாதலால் கள்ளாமை யென்றார்.

இல்லறத்தார்க்குத் தம்மவரோடு வினையாட்டாகவாவது, செய்யக்கூடும் துறவறத்தாருக்கு நினைத்தவிடத்தாம பெரியதவறும், ஆதலின் இது துறவறமாயிற்று. புறத்திலே போகாமல்மடக்கி ஒரிடத்தையுற்று உயிரை நோக்கவேண்டியதாகிய அவரது மனம் அதைவிட்ப்பு புறத்திலேபோய்ப் பல விடத்தை யுற்று உடம்பின்பொருட்டுப் பொருளைநோக்குதலல்லாமலும் அப்பொருளையும் வஞ்சித்துக்கொள்ளநினைத்தல் அவருக்குப் பெரியகுற்றமாதல் அறிக. இவ்வீதம் வாய்மைமுதற்கொல்லாமை முடிவாகிய நான்குநிகாரத்துக்கும் ஒக்கும். இது

பொருளைப்பற்றி யுண்டாக் குற்றத்தை விலக்குவதாகலின் காமம்பற்றி யுண்டாக் கூடாவொழுக்கத்தின் பின்வைக்கப்பட்டது

எள்ளாமை வேண்டுவா நென்பா நெனைத்தொன்றுங்
கள்ளாமை காக்கக் கண் நெஞ்சு.

(ப-ரை) எள்ளாமை - (முத்தியை) இஃழாமல், வேண்டுவா நென்பான், விரும்புவோன், இவனென்று - (தவத்தோராலே) கன்றாக மதிக்கப்படுவோன் - எனைத்தொன்றும் - யாதொரு பொருளையும், கள்ளாமை - பிறரை வஞ்சித்துக் கொள்ள நினையாதபடி, தன்னெஞ்சு - தனது நெஞ்சை, காக்க - காக்கக் கடவன், ஏ-று.

(க-ரை.) முத்தியை வேண்டிவன் களவை நினையாதபடி தன் மனதைக் காக்கக்கடவன், என்பதாம்.

(வி-ரை.) முத்தியை இஃழ்தலாவது காட்சியே பிரமாணமென்றும், நிலம், நீர், செருப்பு, காற்று, எண்ப் பூதம், நான்கேயென்றும், அவைகள் கூடுதலின் சிறப்பினாலே தோன்றிப் பிரிவினாலே அழிவதாகிய உடம்பினிடத்தே அறிவு மதுவினிடத்தே களிப்புப்போல் வெளிப்பட்டு அழியுமென்றும், இறத்தவியிற் பின்னே பிறவாதென்றும், இன்பமும் பொருளும் முயர்ச்சியால் வருவதென்றும், சொல்லும். உலோகாயுத மதமுதலாகிய மயக்க தூல்களைத் தெளிந்து அவற்றுக்கு ஏற்காடத்தலாம். ஞான தூற்பொருளை யாயினும் ஆசாரியனுக்கு வழிபாடுசெய்யாமல் வஞ்சித்துக்கொள்ளின் அதுவும் களவாமாகலின் எனைத்தொன்றுமென்றார். நெஞ்சு கள்ளாமை காக்கவென்றலால் துறந்தோர்க்கு விலக்கப்பட்ட கள்ளாதலாவது, களவுசெய்ய நினைத்தவென்பது பெற்றும். (க)

உள்ளத்தா னுள்ள னுந் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற் கொள்வே மெனல்.

(ப-ரை.) (குற்றங்களை) உள்ளத்தால்-(தமது) செஞ்சினாலே, உள்ளலும் - நினைத்தலும், தீதே-(துறந்தார்க்குப்) பாவமேயாகும்-(ஆதலால்) பிறன் - பிறனதுபொருளை, கள்ளத்தால் - அவனறியாத வகையினாலே, கொள்வோம்-வஞ்சித்துக்கொள்வோம், எனல்-என்று நினையாதிருக்கக்கடவர், ஏ-று.

(க-ரை) தீமைகளை நினைத்தலால் குற்றமாதலால் பிறன்பொருளைக்களவு செய்ய நினையாதிருக்கக்கடவர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவருள்ளம் சிறந்ததென்பது தோன்றதற்கு உள்ளத்தாலென்

பது அநிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் துறந்தோர்
க்குக் களவாவது இது வெண்பதம் அதை நீக்கவேண்டுமென்பதும் சொல்
லப்பட்டன.] (உ)

களவினா லாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும்.

கரு0 உகூ - ஆம் - அதி - கள்ளாமை.

(ப-ரை.) களவினா - களவுசெய்தலினால், ஆகிய - உண்டாகிய, ஆக்தம்-
பொருளானது, ஆவதுபோல - வளர்வதுபோல, (தோன்றி) அளவிறந்து -
(தனது) எல்லையைக்கடந்து, கெடும் - அழியும், எ-று.

(க-ரை) களவால் வந்தசெல்வம் வளர்வதுபோலக் கெடும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆக்கத்துக்கு வதுவாகலால் ஆக்கமென்பட்டது. எல்லையைக்
கடந்து கெடுதலாவது போல்கால் பாவத்தையும், பழியையும் நிறுத்திச் செய்த
அறத்தையும் உடன் சொண்டுபோகுதல். (உ)

களவிக கட் கன்றிய காதல் வினை வின்கண்

வீயா விழுமந் தரும்.

(ப-ரை.) களவின்கண்-பிற்பொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளாதலிலே, கன்
றிய - மிகுந்த, காதல் - ஆசையானது, (அப்போது இனிதுபோல் தோன்றி)
வினைவின்கண் - தான் பயனைக்கொடுக்குமபோது, வீயாவிழுமம்-தொலையாத
துன்பத்தை, தரும்-கொடுக்கும், -எ-று

(க-ரை.) களவை யிச்சிக்கு மிச்சைகெடாத துன்பத்தைத்தரும் - என்
பதாம்.

(வி-ரை.) மிகுதலால் ஏதாரும் அக்களவையே கற்பித்துப் பாவமும்பழி
யும் கொடுததே வருதலால் வீயாவிழுமன் தருமென்றார். [இவை இரண்டுபாட்
டாலும் அதை நீக்குதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

அருள் கருதி யன்புடைய ராதல் பொருள் கருதிப்

பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ளினி.

(ப-ரை) அருள்-அருளினது உயர்ச்சியை, கருதி-அறிந்து, அன்புடைய
ராதல் - (அதன்மேல்) அன்புடையராய் நடத்தல், பொருள் - (பிறர்) பொ
ருளை, கருதி - (வஞ்சித்துக்கொள்ள) நினைத்து, பொச்சாப்பு - (அவரது)
சோர்வை, பார்ப்பார்கண் - பார்ப்போரிடத்து, இல்-உண்டாகாது, எ-று.

(க-ரை.) பிற்பொருளைக் களவுச்சய்ய நினைப்பவர்களுக்கு அருளும்
அன்புமில்லை - என்பதாம்.

(வி-ரை) தமக்கு உரியபொருளையும் சிதென்று வெறுத்துத் துறந்தவர்

பின்னே பிறர்க்கு உரியபொருளை நன்றென்று விரும்பி அதனை வஞ்சித்துக் கொண்டு, அதற்கு அவரது சேர்வைப்பார்ப்பாராயின் அவரிடத்தே பிறவுயிர்களின்மேலே செய்தற்கு உரிய அருளினாலே தவறாது நடத்தல் கூடாதென்பதாம்.

அளவின் கணினொழுக்க லாற்றார் களவின்கட்
கன்றிய காத லவர்.

(ப-ரை) களவின் கண் - களவினிடத்தே, கன்றிய - மிகுந்த, காதலவர் - ஆசையையுடையவர், அளவின் கண் - (உயிர் முதலானவைகளை) அளவுசெய்த வாகிய வழியிலே, நின்ற-நிலைபெற்று, ஒழுக்கலாற்றார் - (அதற்கு) ஏற்க நடக்க மாட்டார், ஏ-று.

உக - ஆம் - அநி - கள்ளாமை. கருக

(க-ரை.) களவிவிச்சையுடையவர்கள் கிருபை வழியிலே நடவார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயிர் முதலானவைகளை யளவுசெய்தலாவது, காட்சி முதலாகிய பிரமாணங்களைக்கொண்டு உயிர்ப்பொருளையும், அதற்கு அநாதியாய் வருகிற குற்றவினை விளைவுகளையும், அவற்றால் அவ்வயிர் * நாற்கதியிலே பிறத்திறத்துவருதலையும், அதனை ஒழித்தற்கு உபாயமான யோசனைகளையும், அவற்றால் அவ்வயிர் அடையமுத்தலையும், அளவுசெய்து, உள்ளவாறு அறிதல். அதற்கு ஏற்படத்தலாவது, அளவு செய்யப்பட்டவைகளிலே தீயவைகளினீங்கி நல்லவைகளின் வழிகிற்றை.

(க)

களவென்னும் காரறி வாண்மை யளவென்னும்
மாற்றல் புரிந்தார்க னில்.

(ப-ரை.) களவென்னும் - களவென்று சொல்லப்படும், கார் - இருண்ட, அறிவாண்மை-அறிவினையுடையாயிருக்கையானது, அளவென்னும் - (உயிர் முதலானவைகளை) அளத்தவென்று சொல்லப்படும், ஆற்றல் - பெருமையை, புரிந்தார்கண் - விரும்பினவரிடத்து, இல்-இல்லை, ஏ-று.

(க-ரை.) களவு செய்வோமென்னும் மறியாமை பெருமை யுடையோரிடத்தில்கூட என்பதாம்.

(வி-ரை.) இருள்மயக்கம் களவெண்ணுக் காரற்வாண்மை எனக் காரியத் தைக் காரணமாகவும், அளவெண்ணு மாற்றல் எனக் காரணத்தைக் காரியமாகவும் உபசரித்தார். [களவும், தறவறமும், இருளும், ஒளியும்போல் ஒன்றுக் கொன்று வகையாகலின் உடி நிற்பனவல்லவென்பது இவை மூன்றுபாட்டா லும் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறப்போல நிற்கும்
களவறிந்தார் நெஞ்சிற் கரவு.

(ப-ரை.) களவறிந்தார்-எனவை அறிந்தவரது, நெஞ்சில் - மனதில், கரவு வஞ்சனையானது, அளவறிந்தார் - அவ்வளத்தலை அறிந்தவரது, நெஞ்சத்த - நெஞ்சில், அறம்போல - அறமானதுபோல, நிற்கும்-நிலைபெறும், எ-று.

(ச-ரை.) களவுசெய்வோரிடத்து வஞ்சனையளரும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயிர் முதலானவைகளை அளத்த அறிந்தவர்களுக்குத் தறவற மானது அசையாத நிற்குமென்பது இவ்வுபமானத்தினாலே கொள்ளப்பட்டது. [சேவோடு நீங்காது நிற்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

அளவல்ல செய்தாங்க லீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவர்.

கருஉ உக - ஆம் - அதி - கள்ளாமை.

(ப-ரை) களவல்ல - களவல்லாத, மற்றைய - மற்றவைகளை, தேற்றா தவர்-அறிபாதவர் (செவொன்றையே அறிந்தவரென்றபடி) அளவல்ல - அவ் வள வல்லாத தீயநினைவுகளை, செய்து-நினைத்து, ஆக்கே-அப்போதே, வீவர் செவொர், எ-று.

(ச-ரை.) களவை அறிந்தோர் பாவங்களைச்செய்து அழிவர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) தீய நினைவுகளாவன: பொருளுடையாரை வஞ்சிக்கும் வித மும், அவ்வஞ்சனையால் அடைக்கொள்ளும்விதமும், கொள்ளப்பட்ட அப்பொ ருளினூல தாம் போகங்களை அணுபவிக்கும் விதமும், முதலானவை நினைத் தலுஞ் செய்தலோடொக்கு மாகலில் செய்தென்று அந்நினைப்பு உள்ள அறங் களைப்போக்கி, மறைப்பான சொல்லையும் செயலையும் புருவித்து, அப்போதே கெடுக்குமாதலால் ஆக்கே வீவரென்றும் சொல்லினார். மற்றவையான தறக் தார்க்கு உணவாகச்சொல்லப்பட்ட, காய், கனி, சிழங்கு, சருகு முதலானவை யும், இல்லறத்தோரால் தானஞ்செய்யப்பட்டவையும் ஆம் அறிபாமையாவது

அவைகளையே உண்டு போதுமென்றிருக்க அறியாமை. [இதனால் கனவினாலே
கெடுமாறு சொல்லப்பட்டது] (க)

கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிர்தில் கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே ஞாலகு.

(ப-ரை.) கள்வார்க்கு - கனவிலே பழகுவோர்க்கு, உயிர்தில் (தம்மின்வே
றல்லாத) உடம்பும், தள்ளும்-தவறும், கள்ளார்க்கு - கனவிலே பழகாதவர்க்கு -
புத்தே ஞாலகு (கெட்டுத் தூரமாகிய) தேவருலகமும் தள்ளாது-தவறாது, எ-று

(க-ரை) களவுசெய்வோர் கரகம் அடைவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை) தொக்குகின்ற சிறப்பும்மை இரண்டும் வருவிக்கப்பட்டன,
இம்மையிலும் அரசனால் ஒழிக்கப்படுதலால், உடம்பும்தள்ளுமென்றும் மறமை
யிலும் தேவராகுதல் உடமொதலால், தேவருலகம் தள்ளாதென்றும் சொல்லப்
பட்டன. [இதனால் இருவர் பயன்களும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.]

இறுபத்தொன்பதாம் அதிகாரம் - கள்ளாமை
முற்றிற்று.

முப்பதாம் - அதிகாரம்.

வாய்மை.

அஃதாவது: மெய்யினது தன்மையாம் பெரும்பாலும் காமமும் பொரு
ளைப்பற்றி உண்டாவதாகிய பொய்மையை விவக்கலால், இது உடரொழுக்
கங்கள் கள்ளாமைகளின் பின்வைக்கப்பட்டது.

வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந்
தீமை யிலாத செலல்.

௩௦ - ஆம் - அநி - வாய்மை. ௧௫௩

(ப-ரை.) வாய்மை யெனப்படுவது - மெய்ம்மையென்று சிறப்பித்துச்
சொல்லப்படுவது, யாதெனின்-யாதென்று வினாவினால், அது (பிறிதோருயிர்
க்கு) யாதொன்றுந்-சிறிதாயினும், தீமையிலாத-தீமையைத் தராத சொல்லு
களை, சொல்ல-சொல்லுதல், எ-று.

(க-ரை) பிறருக்குத் தீமையைத் தராத சொற்களைச் சொல்லுதல் சத்தி
யம் - என்பதாம்.

(வி-ரை) இதனால் நடந்ததைச் சொல்லுதல் வாய்மை அல்லவென்று கீக்
கப்பட்டது அந்நடந்ததைச் சொல்லுதலும் தீங்கைத் தராதிருக்குமாயின் மெய்

மையாம் தருமாயின் பொய்மையாமென்பது கருத்து.

(க)

பொய்ம்மையும் வாய்ம்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின்.

(ப-ரை.) பொய்ம்மையும்-பொய்வைச் சொற்களும், புரைதீர்ந்த குற்றத்தி
னின்று நீங்கிய, நன்மை - நன்மையை பயக்குமெனின் (பிறருக்குத்) தருமா
யின், வாய்மையிடத்த-மெய்மைச்சொற்களின் விடத்தனவாம், எ-று.

(க-ரை) குற்றமற்ற நன்மையைததரின் பொய்ம்மையும் வாய்மையை ஒக்
கும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) குற்றத்தீர்ந்த நன்மை-அறம், அதனைத் தருதலாவது கேட்டை
யாவது மரணத்தையாவது அடைய நின்றுதோருயிர் அச்சொற்களின் பொய்
ம்மையினாலே அதுநீங்கி இன்புறுதல் நடவாததைச் சொல்லுதலும் நன்மை
யைத் தாராதாயின் பொய்ம்மையாம்-தருமாயின் மெய்ம்மையா மென்பது கரு
த்து [இவை இரண்டுபொட்டாலும் தீங்கைத்தாராத நடந்ததைச் சொல்லுதலும்,
நன்மையைத்தரும் நடவாததைச் சொல்லுதலும் மெய்ம்மையாம் எனவும், தீங்
கைத்தரும் நடந்ததைச்சொல்லுதலும், நன்மையைத் தாராத நடவாததைச்சொ
ல்லுதலும் பொய்மையாம் எனவும், அவைகளினிலக்கணஞ்சொல்லப்பட்டது.]

தன்னெஞ்சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
றன்னெஞ்சே தன்னைச் சமீம்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) தன்னெஞ்சு-தனது நெஞ்சினாலே, அறிவது - அறி
யப்படுவதென்றை, பொய்யற்க (பிறர் அறிந்திலரென்று) பொய்யா தொழி
யக்கடவன், பொய்த்தபின்-பொய்த்தானாயின், தன்னெஞ்சே (அதனை அறிந்த)
தனது மனம், (அப்பாவத்துக்குச் சாகியாய் நின்று) தன்னை சமீம்-தபிக்கும்
அதன் பயனாகிய துன்பத்தை அடைவிக்கும், எ-று.

(க-ரை.) தானறிந்த பொய்யைச் சொன்னால் தன்மனமே தன்னைக் கெடு
க்கும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) [பொய் மறையாததாயிருக்கையால் அதைச் சொல்லலாகா
தென்பது இதனால் சொல்லப்பட்டது.]

(க.)

உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளத்து னெல்லா முளன்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) உள்ளத்தால்-தன்மனதுக்கேற்ப, பொய்யாது-பொய் பேசாமல், ஒழுகின்-கடப்பானாயின், (அவன்) உலகத்தார்-உயர்ந்தோரது, உள்ளத்து-எல்லாம்-மனங்காவிவெல்லாம், உளன் - இருப்பான், எ-று.

(க-ரை) பொய்யாத உள்ளமுடையோன் உயர்ந்தோர் உள்ளத்திலிருப்பான்-என்பதாம்.

(வி-ரை) உள்ளத்துக்கு என்பது உள்ளத்தாவென வருதலால், வேற்றுமை மயக்கம் பொய்பேசாமல் கடத்தலாவது, மெய்பேசி கடத்தல், அவனது அவ்வறத்தி னருமையை நோக்கி உயர்ந்தோர் எப்பொழுதும் அவனையே கினைப்பாரென்பதாம். [இதனால் இம்மைப்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

மணத்தொடு வாய்மை மொழியிற் றவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் றலை

(ப-ரை.) (ஒருவன்) மணத்தோடு (தன்) மணத்தோடு பொருத்த, வாய்மை-உண்மையை, மொழியின் - சொல்லுவானாயின் (அவன்) தவத்தோடு - தவத்துடனே, தானம் - தானத்தை, செய்வாரின் - (ஒருயிக்கச்) செய்வாரினும், தலை - சிறப்புடையவனாவான், எ-று.

(க-ரை.) உண்மைசொல்லுவோன் தவம், தானம், செய்பவரினும் மேலானான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) புறமாகிய மெய்யினுலே செய்யப்படும் அவைகளினும் அகமாகிய மனோவாக்குகளாலே செய்யப்படும் இது யிகப்பயனுடைய தென்பதாம்.

பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை யெய்யாமை
யெல்லா யறமுந் தரும்.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) பொய்யாமை யன்ன - பொய்பேசாமைக்கு ஒப்பாகிய, புகழ்-புகழ்க்காரணம், இல்லை-(இம்மைக்கு) இல்லை (அது அவனுக்கு) எய்யாமை-(உடம்பு) வருந்தாமல், எல்லாவறமும்-எல்லா வறங்களையும், தரும்-(மதுமைக்குந்தானே) தரும், எ-று.

(க-ரை.) பொய் சொல்லாமையே புகழ்-அது எல்லாத் தருமமுந் கொடுக்கும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) புகழ் அதன் காரணத்தைக் காட்டலா லாகுபெயர். இல்லறத்திற்குப் பொருள் சம்பாதிக்கை முதலானவைகளாலும் - துறவறத்துக்கு உண்மை முதலானவைகளாலும், வருத்தப் படவேண்டுமெல்லவா அவ்வருத்தங்கள் அடையாமல் அவ்விரூபகை அறங்களும் கொடுக்கும் பயன்களைப் பொய்யாமைதானே கொடுக்குமென்றற்கு-எய்யாமை யெல்லாவறமும் தருமென்றார்.

பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) பொய்யாமை பொய்யாமை - பொய் பேசாமையை
யே பொய் பேசாமையையே, ஆற்றின் - செய்யவல்லவனாயின் (அவன்) அறம்
பிற-பிறபவங்களை, செய்யாமை செய்யாமை-செய்யாமையே செய்யாமையே
நன்று-நல்லது, எ-று.

(க-ரை.) பொய்சொல்லாது கடக்கில் வேறு தரும்ஞ் செய்யாமையே நல்
லது - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொய்யாமை பொய்யாமை யென்னும் அடிக்கு இடைவிடா
மை பற்றி வந்தது, செய்யாமை செய்யாமை என்னும் அடிக்கு துணிவுபற்றி
வந்தது, பல வறவகையையும் மேற்கொண்டு செய்தற்கு அருமையாகலால் சில
தவரினால் குற்றப்படுதலின் அங்கெல்லா வரங்களி ன பயன்களையும் தானே
தரவல்ல, தானே இப்பொய் பேசாமை யொன்றையே மேற்கொண்டு தவறா
மற் செய்தல் கல்லதென்றற்கு செய்யாமை செய்யாமை, கன்றென்றார். [பிற
வறங்களைல்லாம் தரும்பயனைத் தானே தரவல்லதென்று மறுமைப்பயனது
மிகுதி இவை மூன்றுபாட்டினும் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

புறந்தூய்மை நீரா னகையு மகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும்

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) புறம்-உடம்பு, தூய்மை - பரிசுத்தமாந்தன்மை,
நீரான்-நீரினாலே, அமையும்-உண்டாகும், (அதுபோல்) அகம் - மனது, தூய்
மை - பரிசுத்தமாந் தன்மை, வாய்மையான் - உண்மையால், காணப்படும் -
உண்டாகும், எ-று.

(க-ரை) உடம்பு நீராற் சுத்தமாகும் உன்னஞ் சத்தியத்தாற் சுத்தமாகும்-
என்பதாம்.

(வி-ரை.) புறத்தூயதாதல், அழுக்கு நீக்குதல், அகந்தூயதாதல், மெய்

புணர்தல், எப்படி புறஞ் சத்தமாதற்கு நீரல்லாமற் காரணம் இல்லையோ அப் படியே அகம் சத்தமாதற்கு வாய்மையல்லாமற் காரணமில்லையென்றதாயிற்று.

எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

(ப-ரை.) சான்றோர்க்கு (தறவினாலே) நிறைந்தோருக்கு, எல்லாவிளக் கும் (புறத்திருளை நீக்குகிற உலகத்தோரது) விளக்குகளெல்லாம், விளக்கல்ல- விளக்குகளாவனவல்ல, பொய்யாவிளக்கே (அகத்திருளை நீக்குகிற) (பொய் மையாகிய விளக்கே) விளக்கு-விளக்காம், எ-று.

(அ-ரை.) பெரியோர்க்குப் பொய்சொல்வாணையே விளக்கு-என்பதாம்.

கருகூ ஊக - ஆம - அந் - வெகுளாமை.

(வி-ரை.) உலகத்தோரது விளக்குகளாவன; சந்திரன், சூரியன், அக்கினி, அகத்திருள், அஞ்ஞானம், இவ்விளக்குகளுக்குப் போகாத அகத்திருள் போக லால், பொய்யாவிளக்கே விளக்கென்றார். (க)

யாமெய்யாக் கண்டவற்று னில்லையெனைத் தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற

(ப-ரை.) யாம் - எம்மால், மெய்யா - மெய்தூல்களாக, கண்டவற்றன் - காணப்பட்ட தூல்களாள், எனைத்தொன்றும் - யாதொரு தன்மையாலும், வாய் மையின் - உண்மையினும், கல்ல - மேற்பட்டவையாகிய, பிற - பிறவறககள், இல்லை-கண்டதில்லை, எ-று

(க-ரை.) மெய்போன்ற பிறதரு மங்களை யாவ கண்டதில்லை-என்பதாம்

(வி-ரை.) மெய்யை அறிவிக்கிற தூல்களை மெய்யென்றதால் ஆகுபெயர் அந் தூல்களாவன: கடவுளாலும் அவனருள் வழிப்பட்டு பொருள்களை உள்ள வண்ணம் அறிந்து அறிந்தவண்ணம் சொல்ல வல்லவராலும் உலகத்தார் பிழை க்கும்பொருட்டு அருளிச்செய்யப்பட்ட ஆகமங்கள், அவை யெல்லாவற்றிலும் இது ஒப்பமுடிந்ததென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் இவ்வறத்தினது தலைமை சொல்லப்பட்டது.] (க)

முப்பதாம் அதிகாரம் - வாய்மை
முற்றிற்று.

முப்பத்தோறும் - அதிகாரம்.

வெகுளாமை.

அஃதாவது: கோபஞ்செய்சற்குக் காரணமாகிய குற்றம் ஒருவனிடத்தே உண்டாகிய விடத்தும் கோபஞ்செய்யாமையாம் இது பொய்மைபற்றி உண்டாம் கோபத்தை விலக்கலால் வாய்மையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

சொல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பா னல்லிடத்துக் காக்கினென் காவாக்கா லென்.

(ப-ரை.) சினம் (தன்) கோபத்தை, சொல்லிடத்து (அது) பலிக்குமிடத்து காப்பான் (எழும்பாமல்) தடுப்பவனே, காப்பான் (அருளினாலே) தடுப்பவனாவான், அவ்விடத்து-மற்றைப் பலியாதவிடத்து, காக்கின் (அதனைத்) தடுத்தால் என்-என்ன, காவாக்கால்-தடுக்காவிட்டால், என்-என்ன, ஏ-று.

(க-ரை.) கோபஞ்செல்லுமிடத்து காப்பவனே கோபத்தைக் காப்பவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தவத்தினாலே தன்னின் மெலியவரைச் செல்லிடமென்றும், வலியவரை அல்லிடமென்றும் சொல்லினார். வலியவர்மேலே கோபஞ்செய்த விடத்தும் அதனால் அவருக்கு ஒருதீவரு உண்டாகாமையால், அடக்கியவிடத்தும் அரம் இல்லையென்றதற்குக் காக்கினென் காவாக்கா லென்னென்றார். [இதனால் கோபியாமைக்கு இடம் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

நக - ஆம் - அதி - வெகுளாமை. கடுள்

செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்து யில்லதனிற் றீய பிற.

(ப-ரை) சினம் - (ஒருவனது) கோபமானது, செல்லாவிடத்து-தன்னின் வலியவர்மேல் (உண்டாயின்) தீது (தனக்கே) தீதாம், செல்லிடத்தும் (தன்னினெளியவர்மேல் உண்டாயினும்) அதனின் - அக்கோபத்தினும், தீயபிற - தீமையையுடையவை வேறே, இல்-இல்லை, ஏ-று.

(க-ரை.) கோபத்தை வலியார்மேற் செலுத்திற் றனக்கே குற்றம் மெலியார்மேற் செலுத்தி லதனினுங் குற்றம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) வலியவர்மேலே செய்யுங் கோபத்தால் உண்டாவது இம்மையிலே அவரால் வருந் துன்பமொன்றே எனியவர்மேலே செய்யுங்கோபம் இம்மையிலே பழியையும், மறமையிலே பாவத்தையும் தருதலால், இல்லதனிற்

றீயபிறவென்றார். கோபம்வலியவர் எளியவர் யாரிடத்தும் ஆகாதென்பதாம்.

மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டிந் தீய

பிறத்த லதனான் வரும்.

(ப-ரை.) யார்மாட்டும்-யாவரிடத்திலும், வெகுளியை - கோபத்தை மறத்தல்-மறக்கக்கடவர், (ஒருவருக்கு) தீய-தீமையுடையவையெல்லாம், பிறத்தல்-உண்டாகுதல், அதனால் - அக்கோபத்தினாலே, வரும்-ஆரலால், ஏ-று.

(க-ரை.) கோபத்தாற் பாவம் வருதலாலதை மறக்கக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை) வலியவர், ஒப்பானவர், எளியவர், என்னு மூவரிடத்தும் ஆகாமையால் யார்மாட்டுமென்றும் மனத்தினாலே தறந்தவர்க்கு ஆகாதவையாகிய தீய சிந்தைகளையெல்லாம் உண்டாக்கலால் தீயபிறத்த லதனான்வருமென்றஞ் சொல்லினார்.

நகையு முவகையுந் கொல்லுந் சினத்திற்

பகையு முளவோ பிற

(ப-ரை.) (தறந்தோர்க்கு அருளினாலே உண்டாகிய) நகையும் (முடித்தினிடத்து) மலர்ச்சியையும், உவகையும் (மனத்தினிடத்து) மகிழ்ச்சியையும், கொல்லும் - கெடுத்து எழுகின்ற, சினத்தின் - கோபத்தின், பிற - வேறுகிய, பகையும்-பகைகளும், உளவோ-உண்டோ, (இல்லை) ஏ-று.

(க-ரை) முடிமலர்ச்சியையு மனமகிழ்ச்சியையுந் கோபந் கெடுக்கும் அக் கோபத்தினும் பகையிலலை - என்பதாம்.

(வி-ரை) தறந்தோர்க்குப் புறப்பகை இல்லையாயினும் உட்பகையாய் நின்று அவருக்கு நட்பாகிய அருள் முதலானவைகளையும் நீக்கிப் பிறவித்துன்பத்தை அடைவித்தலால் அவர்க்குக் கோபத்தின மிகுந்த பகையிலலை யாயிற்று. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கோபத்தினது தீங்கு சொல்லப்பட்டது.]

கந ௮ நக - ஆம் - அநி - வெகுளாமை.

தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற்

றன்னையே கொல்லுஞ் சினம்

(ப-ரை) தன்னை-தான், காக்கின் - (துன்பம் அடையாமல்) காக்க நினைத்தானாசில், சினம் - (தன்மனத்திலே) கோபம்வராமல், காக்க-காக்கக்கடவன், காவாககால் - காவானாயின், சினம்-அக்கோபமானது, தன்னையே கொல்லும், கொடுக்கும் கடுந்துன்பங்களை-அடைவ்க்கும், ஏ-று.

(க-ரை.) கோபத்தைக் காக்காவிடில் அது தன்னையே கொல்லும் - என

பதாம்.

(வி-ரை.) வேண்டிய உண்மையைத் தருவதாகிய தவத்தைப் பிறர்மேலே சாபமிடுதற்காக இழந்த துன்பத்தோடு பழைய பிரவித்துன்பமும் ஒருமிக்க அடைதலால் தன்னையே கொல்லுமென்றார். (இ)

சினமென்றுஞ் சேர்த்தாரைக் கொல்லி யினமென்னு

மேடப் புணையைச் சும்.

(ப-ரை.) சினமென்னும் - கோபமாகிய, சேர்த்தாரைக்கொல்லி - கொடுப்பானது - (தனக்கு இடமானவரை மாத்திரமல்லாமல்) இனமென்னும் - (அவருக்கு) இனமாகிய, எமம் - இதோபகேசஞ் செய்கிற, புணையை - மாக்கலத்தையும் சும், ஏ-று.

(ச-ரை.) கோபத்திப்பானது தன்னையுந் தன்னினத்தையுஞ் சும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) நுணம் உறுதிமொழி போதிப்பவர், இனத்தைப் புணையாக உருவகஞ் செய்தலால் பிறவிக்கடலைக் கடப்பித்து முத்திக்கரையைச் சேர்க்கின்றவென வருவித்து அப்புணைக்குமுன் கூட்டுக. புணையை மென்னுமெச்ச வுண்மை, தொக்குநீங்கியால் வருவிக்கப்பட்டது. சுடுமென்றதற்குத் தனக்கு இடமானவரை விட்டு நீங்கச்செய்யு மென்பது வருத்தது. தன்னையும் பிறவிக்கடலில் வீழ்வித்து எடுப்பாரையும் நீக்குமென்பதாம். [கொடுப்பிற்குச் சேராத விடத்தையும் சுடுதலையும் மாக்கலத்திற்கு இதோபகேசஞ் செய்தலையும் அதிகமாகச் சொல்லுதலால் மிகையொற்றுமையுருவடிவணி.] (ஈ)

சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு

நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று.

(ப-ரை.) சினத்தை - கோபத்தை, பொருளென்று - 'தனது வல்லமையைக் காட்டுகிற) ஒரு குணமென்று கொண்டவன் - (தன்னிடத்தே) கொண்டவனது, கேடு - அங்கு வல்லமையிழப்பு, நிலத்து-பூமியினிடத்து, அறைந்தான் - அறைந்தவனது, கை - கையானது, பிழையாதற்று - (அந்நிலத்திலேபடுதல்) தப்பாத விதம்போல் தப்பாது, ஏ-று

(ச-ரை.) நிலத்தறைந்தவன் கைப்பயன்போல் கோபமாகிய பொருளைக் கொண்டோன் வருத்தவன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) தர்க்க னூலினது கடைபற்றி குணம்பொரு ளெண்ப்பட்டது. பிழையாத வற்றென்பது குறைந்த நின்றது, [இவை மூன்றபாட்டாலும் கோபஞ் செய்தோர்க்கு வருந்திக்கு சொல்லப்பட்டது.]

இணரெரி தோய்வன்ன வின்றா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று.

(ப-ரை.) இணர்-பல சுடர்களை யுடைய, எரி-பெருநெருப்பானது, தோய்வன்ன (வந்து) தழுவினாற்போலும், இன்றா-துன்பந்தருமவைகளை செயினும் (ஒருவன்) செய்தானாயினும், வெகுளாமை (அவன்மேலே) கோபஞ் செய்யாமை, புணரின்-கூடாமாயின், நன்று (அது) நன்று, எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் தீயொத்த துன்பஞ் செய்யினு மவன்மேற்கோபியாமை நல்லது - என்பதாம்.

(வி-ரை.) இன்றாமையின் மிகுகிதோன்ற இணரெரியென்றும், அதனை மேலுமேலுஞ் செய்தல்தோன்ற இன்றாவென்றும், அச்செய்கை முனிவரையும் கோபிக்கச் செய்யுமென்பது தோன்ற புணரினென்றுஞ் சொல்லினார். [இதனால் கோபஞ் செய்யாமையினது கன்மை சொல்லப்பட்டது.] (அ)

உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா
லுள்ளான் வெகுளி யெனின்.

(ப-ரை.) (தவஞ்செய்வோன்) - உள்ளத்தால் தன் மனத்தால், வெகுளி - கோபத்தை, உள்ளானெனின் - (ஒருபோதும்) நினையானாயின், உள்ளியவெல்லாம் - நினைக்கப்பட்ட பேறெல்லாம், உடன் - ஒருமக்க, எய்தும் - பெறுவான், எ-று.

(க-ரை.) கோபத்தை நினையானாகி வவன் நினைத்தவெல்லா மடைவான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அருளுடைய யுள்ளமென்பது தோன்றற்கு உள்ளத்தாவென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. இம்மை, மறமை, வீடு இவையெல்லாம் இவ்வொன்றினால்லயே கிடைக்குமென்றற்கு உள்ளியவெல்லா முடனெய்து மெ

ன்றார். [இதனால் கோபஞ் செய்யாதவர்க்கு வருண்மை சொல்லப்பட்டது.]

இறந்தா ரிறந்தா ரினையர் சினத்தைத்

தறந்தார் தறந்தார் துணை.

(ப-ரை.) இறந்தார் (கோபத்திலே) யிருத்தவர் (உயிருடையவரா யிருக்கினும்) இறந்தாரினையர் - செத்தாரோ டொப்பாவார், சினத்தை - அக்கோபத்தை, தறந்தார் - நீக்கினவர் (சாந்தன்மையை யுடையவராயிருக்கினும்) தறந்தார்குணை - அந்நினையொழித்தவரோ டொப்பாவார் ஈ-மு.

கக0 ஈஉ - ஆம் - அதி - இன்னுசெய்யாமை .

(க-ரை.) கோபங்கொண்டவர் இறந்தாரையும் விட்டவர் இறவாதவரையும் ஒப்பர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அதிக கோபமுடையவர்க்கு ஞானம் பெறுதற்கு உரிய உயிர் இருக்கினும், கலக்கத்தினாலே அதனை அடையாமை நிச்சயமாதலால், இறந்தாரினையரென்றும், கோபத்தைவிட்டவர்க்கு நிலையில்லாதவுடம்பு இருந்தாலும், ஞானத்தினால் முச்சீயை அடைவது நிச்சயமாதலால், முத்திபெற்றாரோ டொப்பாரென்றும் சொல்லினார் [இதனால் அவ்விருவர்பயன்களும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.] (கா)

முப்பத்தேராரும் அதிகாரம் - வெகுளாமை

முற்றிற்று.

முப்பத்திரெண்டாம் அதிகாரம்

இன்னுசெய்யாமை.

அஃதாவது: தனக்கு ஒருபயனைக் குறித்தாவது வைரம் பற்றியாவது சோர்வினாவது ஒருயிர்க்குக் துன்பந்தருமவைகளைச் செய்யாமை அவைகளைச்செய்தவெகுளி ஒழியவும் உண்டாமென்பதை அறிவித்தற்கு இது வெகுளாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

சிறப்பினுஞ் செல்வம் பெறிலும் பிறர்க்கின்ன
செய்யாமை மாசற்றார் கோள.

(ப-ரை.) சிறப்பு-யோகமாகிய சிறப்பினாலே, ஈனும் தரப்படுவனவாகிய செல்வம் - அணிமாமுதலாகிய செல்வங்களை, பெறினும் - பெறலாமாயினும், பிறர்க்கு-அயலார்க்கு, இன்னொ-துன்பத்தருமவைகளை, செய்யாமை, மாசற்றார் (ஆகமவழியினாலே) குற்றமற்றீரார் யாவருக்கும் கோள் - துணிவாம், எ-று.

(ச-ரை.) சிறந்த செல்வம் பெறினும் தீமைசெய்யாமை பெறியோர் துணிவு-என்பதாம்.

(வி-ரை.) சிறப்புடைய யோகத்தைச் சிறப்பென்றும் அதனாற் பெறப்படுதலால், எண்ணிக்கையையும் சிறப்பினுஞ் செல்வமென்றும் காமம் வெருளி மயக்கம் என்னு முக்குற்றங்கள் அற்றமையால் மாசற்றாரென்றும் சொல்லினார். [இதனாலே தமக்கு ஒரு பயனைக்குறித்துச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.] (ச)

சுறுத்தினனா செய்தவக் கண்ணு மறுத்தினனா

செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) சுறுத்த (தம்மேல்) வைவனொண்டு, இன்னொ-துன்பத்தருமவைகளை, செய்தவக்கண்ணும் - செய்தவிடத்தும், மறுத்து - மீண்டும்,

௩௨ - ஆம - ஆதி - இன்னுசெய்யாமை. ககூக்

இன்ன-அத்துன்பத்தருமவைகளை, செய்யாமை (தார்) செய்யாமையும், மாசற்றார்-அக்குற்றமற்றவரது, கோள்-துணிவு, எ-று.

(ச-ரை.) ஒருவன் துன்பங்களைச்செய்தாலும் அவனுக்குத் துன்பங்களைச் செய்யாமையே பெரிசியார் கொள்ளக் கூடியதாம்.

(வி-ரை) தொக்குமின்ற செய்யாமையென்னும் முன் பாட்டின் பொருளைத் தழுவி யெச்சவும்கமை விருவிக் கப்பட்டது. அவன் செய்தவைகளை மனதிலே வையாமல் விடுவது செய்தவர்க்கெதிர்ப்பதாம். (2)

செய்யாமற் செற்றார்ந்தது மிகனாகுத செய்தபி

னுய்பார விழுநாள் தும்

(ப-ரை) செய்யாமல் தான முன்பு செய்திருந்ததெதனைச் செய்யாதிருக்க, செற்றார்க்கும் (செய்யாமல் தவிர்ப்பொண்டலார்க்கும், இன்னொ-துன்பத்தருமவைகளை, செய்தபின் சுறுத்தவன் செய்வாகியின பின்பு அச்செயலானது உய்யா-கடகமுடியாக, விழுநாள்-விடும்கையை, கரும் (அவனுக்குக்) கொடுக்கும், எ-று

(ச-ரை) தனக்குத் தனபடுவச்சயதவாகுத தான் தனபடுசெய்தல் கேட்டடைத்தரும் என்பதாம்

(வி-ரை) திருமலைபாளையம் தலைநகரம் பற்றியும் பாவமும் அடைதல் (க-)

இன்னொரு செய்தி காரணமாக இவ்வாறு தலைநகரம்

நன்னயத்து செய்து விட்டால்.

(ப-ரை.) (சமக்கு) ஆன்மீக சூன்யம் பற்றியும் அமைதி, உபயோகம்-செய்த
வரை, ஒழித்தல்-(துறந்தோர்) சன்னியாசிகள் அமைதி - (தரமே) காணும்
படி (அவருக்கு) கன்னயம் துள்ளிவரமான மகிழ்ச்சி உண்டி, செய்து, விட்டல் (அவ்
விரண்டையும்) மறந்தலால், எ-று

(க-ரை) துன்பஞ்செய்தவரைத் தண்டிக்கவாய்து அவருக்கின்பஞ்செய்தல்
என்பதாம்.

(வி-ரை) மறவாதவிடத்துப் பின்புறத்து நினைக்குமாதலின் மறக்க
வேண்டியவையாயின், அவரை வெல்லமுடியாதது சொல்லியபடி [இவை மூன்
றுபாட்டாலும் வைரங்கொண்டு செய்தல் விலக்கப்பட்டது] (ச)

அறிவினானுகூட துண்டிதர நினைக்கேனாம்
தன்னோய்ப்போற் போற்றுகக் கடை.

(ப-ரை.) (தூந்நார்த்து) அறிவினான் (உயிர் முதலானவைகளை உன்னவ
ண்ணம் அறிந்த) அறிவினான், ஆதலால் தூந்நார்த்தாய் உண்டேச (ஆல்லை)
பிறிதின-வேறேருருநிருக்குவந்த, தோய்-துன்பந்தருமையை, தன்னோய்ப்போல்

21

ககஉ கூஉ - ஆம் - அதி - இன்னொசெய்யாமை:

தமக்குவந்த துன்பந்தருமவைபோல், போற்றக்கடை (குறிக்கொண்டு) காப்
பாற்றாதவிடத்து, எ-று.

(க-ரை) பிற உயிர்க்குவந்த துன்பத்தைத் தன்னுயிர்க்கு வந்தாற்போல
கிணையாத அறிவினாற் பயனென்ன என்பதாம்

(வி-ரை) குறிக்கொண்டு காப்பாற்றலாவது, நடத்தல், இருத்தல், கிடத்
தல், நிற்கல், உண்டல், முதலாகிய தமது தொழில்-களாவும் மற்றவைவழிகளா
லும் உயிர்களுக்குவரும் துன்பங்களை முன்னே அறிந்து அமைவ வாராமற்காத்
தல் இத்துன்பம் பெரும்பாலும் தலை நினைவிலே ஏறம்பு முதலாகிய சிறிய
வுடம்புடைய பிராணிகளைப்பற்றி வருதலாலே பொதுப்பட பிறநினையென்
றும், மறப்பிலே அவை துன்பத்தை அடையினும் நமக்குப் பாவமென்று அறி
ந்து காக்கவேண்டுமொகலின் அது செய்யாதவிடத்து அறிவினாலே பயனில்லை
யென்றும் சொல்லினார் [இதனால் சேர்வினாலே செய்தல் விலக்கப்பட்டது.]

இன்ன வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னுமை
வேண்டும் பிறன்கட் செயல்.

(பு-ரை) இன்னொருவன் - (இவை மனிதருக்குத்) துன்பத் தருமவையென்று, தானுணர்ந்தவை - (அனுமானப் பிரமாணத்தினாலே) தன்னால் அறியப்பட்டவைகளை, பிறன்சண்-பிறனிடத்தே, ம்சயல் - செய்தலை, தன்னுமை - பொருந்தாமை, வேண்டும்-தறந்தவனுக்கு வேண்டும், எ-று.

(க-ரை) துன்பமென் நறித்தவற்றைப் பிறனிடத்துச் செய்யாமையென்றும் என்பதாம்.

(வி-ரை) இன்பத் துன்பங்கள் உயர்க்குண மாசலால் அவை பிரத்தியக்ஷ பிரமாணத்தினாலே அறியக்கூடாமை அறிக. அரமும் பாலமும் உண்டாவது மனமறிந்து செய்தவிடத்தே ஆகலின் உணர்ந்தவையென்றார். (க)

எனைத்தானு மெஞ்சான்றும் யார்க்கு மனத்தானு
மாணு செய்யாமை தலை

(பு-ரை) மனத்தானும்-மனத்தோடு உண்டாகின்ற, மாணு-துன்பத்தருமவைகளை, எஞ்ஞான்றும்-யாதொருகாலத்திலும், யாவர்க்கும்-யாவரொருவர்க்கும், எனைத்தானும்-எவ்வளவு சிறிதாயினும், செய்யாமை-தலை முதன்மையான அறம், எ-று.

(க-ரை.) யாருக்கும் சிறிய துன்பத் தருமவைகளையும் செய்யாமையே தலைமையான தருமம்-என்பதாம்

(வி-ரை.) மனமறிந்து செய்யாதவிடத்தே பாவம் இல்லையென்பது பெற்றும்-வல்லமையுண்டான காலத்திலும் செய்யலாகாமையால், எஞ்ஞான்றமென்

றும், எளியவருக்கும் ஆகாமையால் யார்க்குமென்றும், செயல் சிறிதாயினும் பாவம் பெரிதாகலால், எனைத்தானுமென்றும், சொல்லினார். (க)

௩௨ - ஆய - அசி - இன்னுசெய்யாமை. கக௩

தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கினை செயல்.

(பு-ரை.) (பிறர் செய்யும் துன்பத்தருமவை) தன்னுயிர்க்கு-தனதுயிருக்கு, இன்னுமை - தனபுத்தருமவையான தன்மையை, அறிவான் (அனுபவித்து) அறிபவன், மன்னுயிர்க்கு-கிலையுள்ள பிறவுயர்களுக்கு, இன்னு - அத்துன்பத் தருமவைகளை, தான்-செயல் செய்தல், என்-என்னகாரணத்தால், எ-று.

(க-ரை) தன்னுயிர்க்குத் துன்பத்தருவதை அறிபவன் பிற உயிருக்குச் செய்வதென்ன-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கொல் - ஒரு அலகுகள் தீப்படி. 2ய இவை பிறருயிர்க்கும் துன்பத் தருமவைகளைப்பது ஊமான த்தால் அறிநிறுந்தும் செய்கின்ற பாவம் பரிசுரிக்கக் கூடாமையால் துன்பத்தருமவைகள் பின்னேவந்து தன்னை வருத்தமென்பது ஆகாமத்தாலும் அறிந்துவிடக் கூடவென்பது தோன்ற, தானென்றும் அத்சன்மையால் ஐழியாமைக்குக் காரணம் மயக்கமென்பது தோன்ற, என்னென்றும் சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பொதுவாகையால் இன்னுசெயல் விசக்கப்பட்டது.] (அ)

பிறர்க்கின்து முற்பகற் செய்யிற் றமக்கன்து
பிற்பகற் றும் வறும்.

(ப-ரை.) (துறத்தவர்) பிறர்க்கு-பிறர்களுக்கு, இன்னு-துன்பத்தருமவைகளை, முற்பகல் - ஒரு முகூர்த்தத்தின்து முன்பங்கிலே, செய்யின்-செய்தால், (தமக்கு) இன்னு - துன்பத்தருமவைகளை, பிற்பகல் - அம்முகூர்த்தத்தின்து, பின்பங்கிலே - அங்கு செய்யாதருக்க) தாமேவரும், ஏ-று.

(க-ரை.) முன்பு ஒருவருக்குத் தீமைசெய்தால் பின்பு அத்தீமை தனக்கே வரும்-என்பதாம்.

(வி-ரை) தவழிமுக்கல் இப்படிக்க் கூடியிலும் எளிதிலும் வரும் அதனால் அவை செய்யாநிறுக்கக் கூடவயரன்பதாம். முகூர்த்தம இரண்டொழிகை. (க) கோயெல்லா கோய்செய்தார் மேலவா கோய்செய்யார் கோயின்மை கோண்டு பவர்

(ப-ரை.) கோயெல்லாம் - துன்பத் தருமவைகெல்லாம், கோய்செய்தார் மேலவாம் (ஒன்றனுயிர்க்குத்) துன்பத்தருமவைகளைச் செய்தவர்மேலவாம், (அதனால்) கோயின்மை வேண்டிபவர் (தம்முயிர்க்குத்) துன்பத்தருமவை யில்லாமையை வேண்டிவார், கோய் (ஒன்றனுயிர்க்குத்) துன்பத் தருமவைகளை, செய்யார், ஏ-று.

(க-ரை.) தன்னுயிர்க்குத் துன்பமிடவாமைவை விரும்புவோர் தன்பஞ் செய்வார்-என்பதாம்.

ககச ௩௩ - ஆம் - அதி - கொல்லாமை.

(வி-ரை.) உவந்தலத்திலே விளைவத்திட்டார்க்கு விளைவும் அதவே யாக

லால் கோபெல்லாம கோய், செய்தார் மேலவாமென்றார். [சொற்பொருட் பின் வரு நிலையணி. [இவை இரண்பொட்டாலும் அது செய்தவர்க்கு வருத்திக்கு சொல்லப்பட்டது.] (க0)

முப்பத்திரண்டாம் அதிகாரம் இன்னொசெய்யாமை.
முற்றிற்று

முப்பத்திரண்டும் அதிகாரம். கொல்லாமை.

அல்தாவது: நியறிவுடையவை முதல் ஓரறிவுடையவை * கடையாகிய உயிர்களைச் சேர்வினாலும் சொல்லுதல் செய்யாமை இது முன்சொல்லப்பட்ட அறங்களைல்லாவற்றினும் சிதப்படைத்தாய் சொல்லாசொழிந்த மற்றைய வறங்களையெல்லாந் தன்னுள் அடக்கித்திறையில் இறுதியில் வைக்கப்பட்டது.

அறவினை யாசெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாந் தருமா.

(ப-ரை.) அறவினை-அறங்களைல்லாமாகிய செய்கை, யாதெனின் - எது வென்றால் (அது) கொல்லாமை (ஒருயினையும்) கொல்லாமையாம், கோறல் (அவற்றைக்) கொல்லுதல், பிறவினையெல்லாம் - பாவுச் செய்கைகளைல்லாவற்றையும், தரும் - (கானே) தரும் (ஆதலால்) என்று

(க-ரை.) கொலை செய்யாமையே தருமச்செய்கை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) விலக்கப்பட்டதைச் செய்யாமையும் அறஞ்செய்தலாம். ஆதலால், கொல்லாமையை அறவினையென்றார். இங்கே பிறவினையென்றது அவ்வினைகளின் விளைவை, கொலைப்பாவும் விளைக்குந் துன்பத்தை மற்றைப்பாவங்களெல்லாம் கூடியும் விளைக்கமாட்டாவென்பதார். கொல்லாமை தானே பிறவறங்களின் பயனெல்லாந் தருமென்று மேற்கோள் சொல்லி அதற்கு ஏது எதிர்மறை முகத்தாற் சொல்லியபடி யாயிற்று (க)

* புல், மரம் முதலியன பரிசுத்தை அறிந்த ஓரறிவுபிரிகள். சிப்பி, சங்கு முதலியன அதனோடு ரசத்தையும் அறிகிற ஈரறிவுபிரிகள். கறையான், ஏறும்பு

முதலியன அவ்விரண்டோடு சந்தத்தையும் அறிகிற மூவறிவுயிர்கள் தம்பி வண்டுமுதலியன அம்முன்றோடுருபத்தையும் அறிகிற நாலறிவுயிர்கள் வானவர், மகன், கரகர், விலங்கு, புன் முதலியன அக்காண்கோடு சந்தத்தையும் அறிகிற ஐயறிவுயிர்கள்.

௩௩ - ஆம் - அதி - கொல்லாமை.

ககடு

பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னூலோர்

தொகுத்தவற்று னெல்லாந் தலை.

(ப-ரை.) பகுத்த (உண்ணப்பட்டதைப் பசித்த உயிர்களுக்குப்) பங்கிட்டுக், கொடுத்த - உண்டு, பல்லுயிர்-ஐவகையுயிர்களையும், ஒம்புதல் - காப்பாற்றல், னூலோர் - அறநூ லுடையோரால், தொகுத்தவற்றுனெல்லாம் (அறத்தவர்க்குத்) தொகுத்த வைக்கப்பட்ட அறங்களைல்லாவற்றினும், தலை முதன்மையான அறமாம், எ-று.

(க-ரை) கிடைத்தவற்றைப் பசித்த உயிர்களுக்குப் பங்கிட்டு உண்டல் தலைமையான அறம் - என்பதாம்

(வி-ரை.) பல்லுயிரும் என்கிற முற்றும்மை வருவிக்கப்பட்டது. ஒம்புதல் மறந்தும் கொலைவராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல், அதற்குப் பகுத்துண்ணுதல் அவசியம் இருக்கவேண்டிய அங்கமாசலால், அச்சிறப்புதோன்ற பகுத்துண்டு என்றார். எல்லா அறநூல்களிலும் நல்லவைகளை எடுத்து எல்லாருக்கும் பொதுப்படச் சொல்லுதல் துக்குநூலாசிரியருக்கு தூயல்பாசலால், இங்கேயும் பொதுப்பட னூலோரென்றும், அவரெல்லாருக்கும் ஒப்பமுடிதலால் தலை யென்றும் சொல்லினார். (உ)

ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்

பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று

(ப-ரை.) (நூலோராலே தொகுக்கப்பட்ட அறங்களுள்) ஒன்றாக தன்னோடு இணைப்பது இல்லாமல்) தானேயாக, கொல்லாமை - கொலைசெய்யாமை நல்லது (அதிகீங்கினும்) பொய்யாமை - பொய்சொல்லாமை, பின்சார (அதன், பின்னே கிற்க நன்று-நல்லது, எ-று.

(க-ரை.) கொல்லாமை நல்லது, அதிலும் பொய்சொல்லாமை நல்லது என்பதாம்.

(வி-ரை.) அதிகாரல் கொல்லாமையாயினும் முன் பொய்யாமை பொய்

யாமை யாற்றினென்றும், யாமெய்யாக்கண்டவற்ற எல்லையென்றும் சொல்லுதலால், பொய்யாமை கொல்லாமைகளிலே சிறந்தது எதுவென்று சந்தேகம் உண்டாமென்றே அது உண்டாகாமற்பொருட்டு இங்கே பின்சாரப் பொய்யாமை நன்றென்றார். முன் சொன்னதிலும் பின்சொன்னது உறுதி யுடையதாமாகலால் [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கொல்லாமையினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

நல்லாற்றென்படுவது யாதெனின் யாதொன்றுங்

கொல்லாமை சூழ் தெறி

(ப-ரை) (மேற்கதிரியும் முத்திரியும் பெறுதற்கு) நல்லாறென்படுவது - நல்லவழியென்று சொல்லப்படுவது, யாதெனின் - எதுவென்றால் (அது) யாதொன்றும் - யாதோருயிரையும், கொல்லாமை - கொல்லாமையாகிய அறத்தினால் சூழும் (காக்க) நினைக்கும், தெறி-வழியாம், எ-று.

கீகீகீ ௩௩ - ஆம் - அதி - கொல்லாமை.

(க-ரை.) யாதோருயிரையும் கொல்லாமையே நல்லவழி-என்பதாம்.

(வி-ரை.) புல்லமுதலாகிய ஒன்றிஷியிரையும் உள்ளக்குதற்கு யாதொன்றுமென்றார், காத்தல் தவறாமற் காத்தல் [இதனால் கொல்லாமையை யுடையதே நல்லவழியென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சி

கொல்லாமை சூழ்வான் நிலை.

(ப-ரை) நிலை (பிறப்புநின்ற) நிலையை அஞ்சி - பயந்த, (பிறவாமைப் பொருட்டு) நீத்தாருளெல்லாம் (மனைவாழ்க்கையைத்) துறந்தவ ரெல்லாருள்ளும் கொலை-கொலைப்பாவத்தை, அஞ்சி-பயந்த, கொல்லாமை - கொல்லாமை யாகிய அறத்தை, சூழ்வான்-மறவாதவன், நிலை-உயர்ந்தோன், எ-று.

(க-ரை.) கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவன் துறவிகளுள் நிலையாவான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பிறப்புநின்ற நிலையாவது மனிதர் முதலாகிய சாரும் மர முதலாகிய அசாரமும் ஆகிய இருவகைப் பிறப்புக்களிலும் இன்பமென்பதொன்று இல்லாமல் உள்ளவையெல்லாம் துன்பமேயாகிய நிலைமை துறவு ஒன்றேயாயினும் சமயவேறுபாட்டால் பலவாமாதலால், நீத்தாருளெல்லா மென்றார். [இதனால் கொல்லாமையை மறவாதவனது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது] (ஊ)

கொல்லாமை கோற்கொண்டொழுதுவான் வாழ்காண்மேற்
செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று.

(ப-ரை) உயிருண்ணுங்கூற்று-உயிரைக்கொண்டுபோம் இயம னானவன்
கொல்லாமை-கொலைசெய்யாமையாகிய விரதத்தை, மேற்கொண்டு - மேலா
கக்கொண்டு, ஒழுதுவான்-உடப்பவனது, வாழ்காண்மேல்-ஆயுளின்மேல், செல்
லாது-செல்லான், ஏ-று.

(க-ரை) கொலை செய்யாதவன் வாழ்காளின்மேல் இயமன் செல்லான்
என்பதாம்

(வி-ரை) மிகவும் பெரிய அறஞ்செய்தவரும், மிகவும் பெரிய பாவஞ்
செய்தவரும், இம்மையிலேதானே அவைகளின் பயன்சீரே அனுபவிப்பாரொ
ன்னும் அறநூலினது துணிவுபற்றி, இப்பெரிய அறஞ்செய்தவன் தானும்,
கொல்லப்படாளுகவே அவன் கருவுறும்போது சியமிககப்பட்ட ஆயுட்காலம்
குறைவுபடாதென்றற்கு, வாழ்காண்மேல் கூற்றுச்செல்லாதென்றார். செல்லா
தானவே காலீடித்திருந்து ஞானத்தைச்சம்பாதித்து மோட்சத்தை அடைவா
னென்பது கருத்து [இதனால் கொல்லாவிரதத்தோர்க்கு வரும் ஈன்மைசொல்
லப்பட்டது] (க)

தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை.

௩௩ - ஆம் - அதி - கொல்லாமை. கவிள்

(ப-ரை.) தான்-பிறிது, வேறொன்றனது - இன்னுயிர் - இனிதானியவுயி
ரை, நீக்கும் (அதனுடம் டலிருந்து) நீக்குதலாகிய, வினை-தொழிலை (அதுசெ
ய்யாவிடத்து)தன்னுயிர்-தனதுஉயிரானது நீப்பினும் (உடம்பைவிட்டு, நீங்கி
ப்போமாயினும், செய்யற்க செய்யாதிருக்கக்கடவன், ஏ-று

(க-ரை.) தன்னுயிர்போனாலும் பிறஉயிரைக்கொல்லாதே - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பாவம் தான் கொலையுண்டவிடத்தே தேய்தலும் ஒன்றைக்
கொன்றவிடத்தே வளர்தலும் கோக்கி, தன்னை வொன்று கொன்றாலும் தான்
அதனைக் கொல்லலாகாதென்றதென்க. (எ)

நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகு மாக்கங் கடை,

(ப-ரை) (யாகத்திலே சொன்றால்) கன்றும் - இன்பமிருவதாகிய, ஆக்கம் - செல்வமானது பெரிது - பெரிதாகும், எனினு-என்று சொல்லப்பட்டதாயினும், சான்றோர்க்கு (தறவினாலே) திறைத்தோர்க்கு, கொன்று (ஒருயிரைக்) கொன்று, ஆகும் (அதனா) லுண்டாவதாகிய, ஆக்கம் - செல்வமானது, கடை இழிந்ததாம், எ-று.

(க-ரை.) பெரியோர்க்குக் கொலையால் வருஞ் செல்வம் இழிந்தது - என்பதாம்.

(வி-ரை) இன்பமிருஞ்செல்வமானது, தாமும் தேவராய் சுவர்க்கத்திலே சென்று அடையும் செல்வம் அது சிறிதாகையாலும், பின்னும் பிறத்தற்கு ஏது வாகலாலும், மோட்சமாகிய அழிவில்லாத சுகத்தை அடைவேறுக்கு கடையெனப்பட்டது. சுவர்க்கபோகத்தை வரும்பின்வருக்கு ஆகுமாயினும் மோட்சத்தைவிரும்பினவருக்கு ஆகாதென்றதனால் விதிவிலக்குகள் தங்களிலே விரோதப்படாமல் விளக்கியவாறாயிற்று. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கொலையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.

கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா சசத்து

(ப-ரை.) கொலைவினையராகிய-கொலைத்தொழிலை யுடையவராகிய, மாக்கள்-மனிதர் (அத்தொழிலினது இழிவை அறியாத கெஞ்சினராயிருந்தாலும்) புன்மை தெரிவாசசத்து-அவ்விழிவை அறிவோரதுகெஞ்சிலே, புலைவினையர்-புலைத்தொழிலராய்த் தோன்றுவர், எ-று.

(க-ரை.) கொலை இழிந்ததென வறித்தோர் அது செய்யோரைப் புலைத் தொழிலர் என்று எண்ணுவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) கொலைவினைய ரென்றாயினாலே யாகக்கொலை பல்லாமையறிக புலைவினையரென்றது தொழிலினாலே புலையாவரென்றபடி அவர் இம்மையிலே தாழ்வை அடைவரென்பதாம். (க)

உயிருடம்பி னீக்கியச ரென்ப செயிருடம்பிற்
செலலாத்தீ வாழ்க்கை யவர்.

க்கூ அ ருச - ஆம் - அதி - நிலையாமை.

(ப-ரை) செயிருடம்பின்-பார்க்கக்கூடாத கோயுடம்புடனே, செல்லாத் தீவாழ்க்கையவர் - வறுமையோடுகூடிய இழிதொழில் வாழ்க்கையுடையவரை (இவர் முற்பிறப்பிலே) உயிர்-உயிர்களை, உடம்பின் (அவைகின்ற) உடம்புகளிலிருந்து, நீக்கியார்-நீக்கினவர், என்ப-என்று (வினைவினைவுகளை அறிந்தோர்) சொல்லுவார், எ-று.

(க-ரை.) வறுமையும் பிணியுமுடையவரை முற்பிறப்பிற்கொலையெய்தவரென்று பெரியோர் சொல்லுவார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) செல்லாவாழ்க்கை தீவாழ்க்கையெனக் கூட்டுக கோயுடம்பு - பெருவியாதிமுதலானவை கொண்டவுடம்பு மறுமையிலே இவையும் அடைவரென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கொல்வோர்க்கு வருந்திக்கு சொல்லப்பட்டது] அருளுடைமைமுதல் கொல்லாமை இறுதியாகியழுவைகளிலே சொல்லப்படாதவிரதங்களும் அடங்கும் அஃது அறிந்து அடக்கிக்கொள்க. ()

முப்பத்தி மூன்றாம் அதிகாரம் கொல்லாமை
முற்றிற்று.

ஞானம்.

இனி அவ்விரதங்களினாலே கரணங்கள் பரிசுத்தமானவிடத்து உண்டாவதும், மோட்சத்தைத்தருவதும், ஆகிய அறிவு அது நிலையாமைமுதல் அவாவறுத்தல் இறுதியாக நான்சதிசாரத்தன் அடக்கிச் சொல்லப்படுகிறது.

முப்பத்திநான்காம் - அதிகாரம்.

நிலையாமை.

அஃதாவது, தோற்றமுடையவை யெல்லாம் நிலைபெறாதன்மையாம், இதனை, அறிந்தவிடத்தே யல்லாமல் பொருள்களிலே பற்றுவிடாதாகலின் முன்வைக்கப்பட்டது.

நில்லாதவற்றை நிலையின வென்றுணரும்

புள்ளறி வரண்மை கடை.

(ப-ரை.) நிலாதவற்றை - நிலையில்லாதவைகளை, நிலையினவென்று -

நிலையுடையவையென்று, உணரும்-நினைக்கின்ற, புல்லறிவாண்மை - அற்பபுத்
 தியையுடையவராயிருக்கை, கடை (துறந்தார்க்கு) இழிவு, ஏ-று.

(க-ரை.) அழிவதை அழியாதாக நினைக்கும் அறியாமை அறிவோர்க்கு
 இழிவு - என்பதாம்.

௩௪ - ஆம் - அதி - நிலையாமை. கககக்

(வி-ரை.) தோற்றமுடையவைகளை அழிவில்லாதவையென்று நினைக்கும்
 அற்ப புத்தியால் அவைகளின்மேல் பற்றுச் செய்தல் பிறவித் துன்பத்துக்கு
 ஏதுவாகலால் அது மோட்சத்தை அடைவோர்க்குத் தவறாமென்பது இதனார்
 சொல்லப்பட்டது. இனிப் புல்லறிவாளர் பெரும்பாலும் பற்றுச்செய்வது சிற்
 றின்பத்துக்கு ஏதுவாகிய செல்வத்தினிடத்திலும், அதனை அனுபவிக்கும் உட
 ம்பினிடத்திலும் ஆகலின், வருநிற பாட்டுகளால் அவைகளினது நிலையாமை
 யை வேறெடுத்துச் சொல்லுவார். (க)

கூத்தாட்டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
 போக்கு மதுவிளிக் தற்று.

(ப-ரை.) (ஒருவனிடத்தே) பெருஞ்செல்வம் - பெரிய செல்வம் வருதல்
 கூத்தாட்டு-கூத்தாடுதல் செய்கின்ற, அவை - சபையினிடத்தே, குழாத்தற்று,
 (காண்போர்) கூட்டம்வருதல்போலும், போக்கும் (அச்செல்வம்போகுதலும்,
 அது-அக்கூட்டமானது, விளிக் தற்று (அக்கூத்தாட்டுமுடிந்தவிடத்தே) போகு
 தல்போலும், ஏ-று.

(க-ரை.) செல்வம் கூத்தாட்டில் கூட்டம்போல்வரும் அதுபோதல்போல்
 போம் - என்பதாம்.

(வி-ரை) பெருஞ் செல்வமெனவே சுவர்க்கச் செல்வமும் அடங்கிற்று.
 போக்குமென்ற வுமையால் வருதலென்பது கொன்னப்பட்டது. எப்படி அக்
 கூட்டமானது கூத்தாட்டும் காரணமாகச் சபையினிடத்தே பலவிதத்தால்தானே
 வந்து அதுபோனவிடத்தே தானும் போகுமோ அப்படியே செல்வமானது ஒரு
 வனது கல்வினை காரணமாக அவனிடத்தே பலவிதத்தால் தானே வந்து அது
 போனவிடத்தே தானும் போ மென்பதாயிற்று. (உ)

அற்கா னியல்பிற்றுச் செல்வ மதுபெற்று
 ஸற்குப வாக்கே செயல.

(ப-ரை.) செல்வம்-செல்வமானது, அந்நகா-நிலையாத, இயல்பிற்று-இயல்பையுடையதாகும், அதுபெற்றால் - அச்செல்வத்தைப் பெற்றால், அற்குப(அதனாலேசெய்யப்படும்) அறங்களை, ஆங்கே-பெற்றபொழுதே, செயல் - செய்யக்கடவன், ஏ-ற.

(க-ரை) செல்வம்பெற்றபொழுதே தருமஞ்செய்யக்கடவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அக்காவென்பது, விகாரப்பட்டுக்ின்றது ஊழ் உன்னவிடத்தேயல்லது பெறக்கடாமையால் அது பெற்றாலென்றும் அவ்ஊழ் இல்லாதவிடத்தே நிலாமையால் ஆங்கேயென்றும் சொல்லினார். அதனாலேசெய்யப்படும் அறங்களைவன, பயனைக் குறியாதசெய்யும் கடவுட்பூசையும், தானமும் முதலானவை அவை ஞானத்துக்கு ஏதவாய் மோட்சத்தைக் கொடுத்தலால் அவற்றை அற்குபவென்றும், செயலென்றும், சொல்லினார். [இவை யிரண்டுபாட்டாலும் செல்வ நிலையாமை சொல்லப்பட்டது]

நானென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரும்
வான சுணர்வார்ப்பெறின்.

22

கள0 ஙச - ஆம் - அநி - நிலையாமை.

(ப-ரை.) உயிர்-உயிரானது, நானென-நானென்று அளவுசெய்யப்படுவதாகிய, ஒன்றுபோல்-ஒருகாலவளவுபோல், காட்டி.(தன்னைக்)காட்டி, ஈரும்-அறத்துச்செல்லுகின்ற, வானது-வாளினது வாயினிடத்தது, உணர்வார்ப்பெறின் (அது) அறிவாரைப் பெற்றால், ஏ-ற.

(க-ரை.) காளாகிய வானின் வாயினிடத்தது உடல் என்பதை அறிவாரில்லை - என்பதாம்.

(வி-ரை) காலமென்றும் அருவப்பொருள்-உலகியல்புடத்தற்பொருட்டுச் சூரியன் முதலாகிய அளவைகளால் உறுபட்டதாகி வழங்கப்படுவதல்லாமல் தானாகக் உறுபடாமையால், நானென வொன்றுபோலென்றும், அதுதன்னைவானென்று அறியமாட்டாதவரை, நமக்குப் பொழுது போகா நின்றதென்று மகிழும்படியாகக்கூலால், காட்டியென்றும், இடைவிடாமல் அறத்தலால் வானதென்றும், அது அறக்கின்றபடியை அறியவல்லவர் இவ்வலகத்திலே அரிய நாயிருக்கையால் உணர்வார்ப்பெறினென்றும் சொல்லினார். அறக்கப்படுவது

உடம்பாகலால் உயிரென்பது இங்கே உடம்பைக்காட்டி நின்றது வாளினது
 வாயை வானென்கையால் ஆகுபெயர். [இதனால் உடம்புகளுக்கு அளவுசெய்ய
 ப்பட்டதான் கழிசிறவிதம் சொல்லப்பட்டது]

நாச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமு னல்வினை

மேற்சென்று செய்யப்படும்.

(ப-ரை.) நாச்செற்று (பேசாதிருக்கும்படி) நாவை அடக்கி, விக்குள்-விக்க
 கலானது, மேல்வாராமுன் - எழுபதற்கு முன்னே, கல்வினை (மோகூத்துக்கு
 ஏதுவாகிய) அறமானது, மேற்சென்று-வினாத்து, செய்யப்படும், ஏ-று.

(ச-ரை.) நாவடக்கிச் சேத்தம் மெழுமுன் அறத்தைவினாத்து செய்யப்
 படும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) நாவை அடக்கி விக்கல்மேலெழுதலுக்கு கீயமில்லாமையாலும்
 அது சேரிட்டபோது கல்வினையைச்செய்தலே அல்லாமல், சொல்லலும் ஆக
 மையாலும் வாராமுனென்றும், அதுதான் இன்னகாலத்திலே வருமென்று
 அறிவக் கூடாமையால் மேற்சென்றென்றும் சொல்லினார். கல்வினைசெய்யும்
 வழியின்மேல்வைத்து நிலையாமைசொல்லியபடி [இதனால் அந்தநாள் கழித்தால்
 உண்டாகு நிலையாமை சொல்லப்பட்டது.] (இ)

கெருந லுளனெருவ னின்றில்லை பென்னும்
 பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு.

(ப-ரை) இவ்வுலகு-இந்தவுலகம், ஒருவன், கெருநல்-சேற்றைக்கு, உஎன்
 உஎனையினன் (பிறந்தவ னென்றபடி) (அவனே) இன்று-இன்றைக்கு, இல்லை
 இல்லையினன் (இறந்தானென்றபடி) என்னும் பெருமை பென்று சொல்லும்
 (நிலையாமையின்) மிகுதியை, உடைத்து-உடையதாயிருக்கின்றது, ஏ-று.

(ச-ரை.) இவ்வுலகம் சேற்றிருந்தவ னின்றில்லைஎன்னும் பெருமையுடை
 யது - என்பதாம்.

நட்ச - ஆம் - அதி - நிலையாமை: களக

(வி-ரை.) பெண்பாலுக்கும் உண்டாயினும் சிறப்புப்பற்றி ஆண்பாலுச்
 சொல்லினார். இத்தநிலையாமையே உலகத்திலேயிருந்தென்றபடி. [இதனால்
 அவ்வுடம்புகள் ஒரோவிடத்துப்பிறந்தவனவிலே இறத்தல் சொல்லப்பட்டது.]

ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறிபார் கருதுப

கோடியு மல்ல பல.

(ப-ரை.) (அறிவில்லாதவர்) ஒருபொழுதும்-ஒருபொழுதளவும், வாழ்வதும்-மூடும்பும் உயிரும் கூடியிருக்கையை, அறியார்-அறியமாட்டார் (மாட்டாதிருத்தம்) கோடியும்ல்ல-கோடியளவுமன்றி, பல (அதனிலும்) பலவாகிய திணைவுகளை, கருதுப-திணையா நிற்பார், ஏ-று.

(க-ரை) ஒருநாளளவும் வாழ்வதறியாதவர்கள் அளவிலா எண்ணக்களை எண்ணுகிறார்கள் - என்பதாம்.

(வி-ரை) ஒருபொழுதும் என்ற இழிவு சிறப்பும்மையால் இங்கேபொழுதென்பது கணத்தைக்காட்டி சின்றது. நாரணமாகியவினையினனவே வாழ்வதற்கும் அளவாகலால், அது அறியப்படாததாயிற்று. பலவாகிய திணைவுகளான: அனுபவிக்கப்படும் இன்பங்களுக்குரியவை ஆகும்விதமும், அதற்குப்பொருள் வேண்டியவிதமும், அது தம்முயற்சிகளால் வரும்விதமும், அம்முயற்சிகளைத் தாம் செய்யும் விதமும், அவைகளுக்குவரும் இடையூறுகளும், அவைகளை நீக்கும்விதமும், நீக்கியபின் அப்பொருளைச் சேர்க்கும் விதமும், அதைப் பிறர்கொண்டுபோகாமற் காப்பாற்றும் விதமும், அதனால் சிகேகித்தவரை ஆக்கும் விதமும், பகைத்தவரை அழிக்கும் விதமும், தாம் அவ்வின்பங்களை அனுபவிக்கும்விதமும் முதலாக வையாம். அறிவில்லாதவரையல்பின்மேல்வைத்து திணையாமை சொல்லியபடி. [அவ்வுடம்புகள் ஒருகணமாயினும் நிற்குமென்பது கம்பப்படாமை சொல்லப்பட்டது. (எ)

குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே
யுடம்போ டியிரிடை கட்டி.

(ப-ரை.) உடம்போடு - சரீரத்தோடு, உயிரிடை - உயிருக்கு உண்டாகிய, கட்டிசிகேகமானது, குடம்பை (முன்னே தனியாகிருந்த) முட்டையானது, தனித்தொழிய-தனித்துக்கிடக்க, புன்(அதனுளிருந்த)பறவை, பறத்தற்று(பருவம் வந்த விடத்தே) பறத்துபோக தன்மையே யுடையதாகும், ஏ-று.

(க-ரை.) முட்டைக்கும் பறவைக்கும் சம்பந்தமில்லாமையால், உடலுக்கும் உயிருக்கும் சம்பந்தமில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) முன்னே தனிமையாவது: கருவும்தானும், ஒன்றாய்ப் பிறத்தவேருகமளவும் அதற்கு இடமாயிருத்தல், அதனால் அம்முட்டை உடம்புக்கு உவமான மாயிற்ற அதனுள்ளே வேறுபாடில்லாம லிருத்தே பின்பு திரும்பி

அழையாமற் போகலால், புன் உயிர்க்கு உவமானமாயிற்று. கட்டி-சிகேசையில்லா
மற்போருகையைக் குறிப்பினாலே காட்டினிந்தது. அறிவாகியும் அருவாகியும்
களஉ ஈச - ஆம் - அதி - நிலையாமை.

சித்தியமாகியும், உன்ன உயிரும் அருமையாகியும், உருவாகியும் அநித்தியமாகி
யும், உன்ன உடம்பும் தம்முள்ளே மாறாகலால் வினைவசத்தினாலே கூடிய தல்
லாமல் சிகேசையில்லையென்பது அறிசு. [இதனால் அவ்வுடம்புகள் உயிர்நீங்கிய
விடத்தைக் கிடக்குமாறு சொல்லப்பட்டது. (அ)

உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா நிறக்கி

விழிப்பது போலும் பிறப்பு

(பு-ரை) (ஒருவனுக்கு) சாக்கா-மரணம் வருதல், உறங்குவது போலும்
தூக்கம் வருதல் போலும், பிறப்பு (அதன்பின்னே) பிறப்பு வருதல், உறங்கி
விழிப்பதுபோலும்-தூங்கி விழித்தல் வருதல்போலும், எ-று.

(சு-ரை) மரணம் சித்திரையையும் பிறப்பு விழித்தலையும் ஒக்கும் - என்
பதாம்.

(வி-ரை.) உயிர்களுக்கு உறங்கலும் விழித்தலும்போம் இறத்தலும், பிறத்
தலும், இயல்பாகக் கடிதிலேமாறிமாறி வருமென்பதுகருத்து நிலையாமையே
நிலைபெற்றவிதத்தை அறிவித்தற்குப்பிறப்பும் உடன்சொல்லப்பட்டது. [இத
னால் அவ்வுடம்புகளுக்கு இறப்பும், பிறப்பும், மாறிவருமாறு சொல்லப்பட்டது.

புக்கி லமைந்தின்று கொல்லேர் டுடம்பினுட்

டுச்சி விருந்த வுயிர்க்கு.

(பு-ரை.) உடம்பினுள் - (வாதமுதலானவைகளுடைய வீடுகளாகிய - உடம்பு,
களுள், துச்சிவிருந்த - ஒதுக்குக்குடியிருந்துவந்த, உயர்க்கு-உயிருக்கு, புக்கில்
என்றைக்கும் இருப்பதாகிய ஒருவீடானது, அமைந்தின்றுகொல்-(இதுவரை
யில்) அமைந்ததில்லைபோலும், எ-று.

(சு-ரை.) உடலுள்ளே யொதுக்குக் குடியிருந்த உயிருக்கு என்று யிரு
க்க வீடமைந்ததில்லை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயிரானது-அவ்வாதமுதலான நோய்கள் அமைந்தகாலத்திலே
இருந்தும், கோபித்த காலத்திலே விட்டுப்போகியும், ஒருடம்பிலும்நிலைபெரு
மல் வருதலால், துச்சிவிருந்த வென்றார். பின்னேபுறப்படாமல் புருந்தே விடு
கிற இல், அமைந்ததாயின் பிறர் இறக்கினாலே ஒதுக்குக்குடி இராதின்பதாம்.
ஆகவே உயிரோடுகூடி சிற்பது, ஒருடம்பும் இல்லையென்பதுபெறப்பட்டது.

[இதனால் அவ்வுடம்புகள் உயிருக்கு உரியவை அல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.] நானெனவென்பது முதலாகிய ஏழுபாட்டுகளாலும் யாககநிலையாமை சொல்லப்பட்டது என்றறிக.

முப்பத்திராண்காரம் அதிகாரம் - நிலையாமை.

முற்றிற்று.

முப்பத்தைந்தாம் - அதிகாரம்.

துறவு.

அல்தாவது: புறமாகிய செல்வத்திலும், அகமாகிய உடம்பிலும், உண்டாகியவற்றை அவைகளது நிலைமையைப்பார்த்துவிடுதலாம். அதிகாரம் வைத்த முறைமையும் இதனாலேவிளங்கும்.

யாதனின் யாதனி நீங்கியா தோத
லதனி னதனி னிலன்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) யாதனின் - யாதனின், யாதொரு பொருளின் யாதொரு பொருளின், நீங்கியான - நீங்கினான் - (அவன்) அதனினதனின்-அப்பொருளினாலே அப்பொருளினாலே, கோதல் - துன்பத்தை அதுபலித்தலை, இலன்-உடையவனாகான், ஏ-ற.

(ச-ரை.) கீம்பொறி விடயங்களை ஒவ்வொன்றாகவிடின் விட்டவையால் துன்பமடையான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இங்கே துன்பமென்றது இப்பிறப்பிலே அவைகளைத் தேடுதலாலும், காப்பாற்றலாலும், இழத்தலாலும் வருவமையும், மறமையிலேபாவத்தால் வருமவையும், ஆகிய இருவகைத் துன்பங்களையும் ஆம். எல்லாப்பொருள்களையும் ஒருமிக்கவிடுதலே, நிலைமையான துறவாரும் அப்படிக்கல்லாமல் ஒவ்வொன்றாக விட்டாலும் அவைகளால் வருத்தும்பம் அவனுக்கு இல்லையென்பது கருத்து. (ச)

வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி
னீண்டியற் பால பல.

(ப-ரை.) துறந்தபின்-(எல்லாப்பொருள்களையும்) துறந்தபின் (ஒருவனு

க்கு) ஈண்டு-இப்பிறப்பிலே, இயற்பால உண்டாகுமுறைமையுடைய தின்பங்கள், பல-பலவாம். வேண்டின் - (அவ்வின்பங்களை) வேண்டினால், உண்டாக (காலம்) உண்டாக, தறக்க - அப்பொருள்களைத் தறக்கக்கடவன், ஏ-ற.

(க-ரை.) தறந்தயின் உண்டாகும் பல தின்பத்தை வேண்டினால் தறக்கக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவ்வின்பங்களாவன; அப்பொருள்களுக்காக மனமும், வாக்கும், சாயமும், அலையாது நிற்கையாலும், அவைகல்வழியிலேசெல்லுதலாலும் வருவன, இளமையிலே தறந்தவன் அவ்வின்பங்களை செல்க்காலம் அதுபலிப்பானாலால், உண்டாகத் தறக்கவென்றபடி தின்பமும், காலமும், வருவிக்கப்பட்டன. இப்பிறப்பிலே தின்பங்கள் இல்லாமற்போதலே அகலாமல் தின்பங்களும் உண்டாமென்பதாம். (உ)

அடல்வேண்டு, மைத்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு.

கஎச

௩௫ - ஆம் - அதி - துறவு.

(ப-ரை) (முத்தியை அடைவோர்க்கு) கீத்தன் - செவிமுதலாகிய கீம்பொறிஞர்க்கு உரிய, புலத்தை - ஓசைமுதலாகிய கீம்புலன்களையும், அடல்வேண்டும் - கெடுத்தல் வேண்டும் - (கெடுக்கும்போது) வேண்டியவெல்லாம் (அப்புலன்களை அதுபலித்தற்பொருட்டுத்) தாம்படைத்த பொருள்களையெல்லாம், ஒருங்கு-ஒருமிக்க, விடல்வேண்டும்-விடுத்தல்வேண்டும், ஏ-று

(க-ரை.) முத்தியை விரும்புவோர் கீம்பொறிஞர்க்குரிய புலன்களைக் கெடுத்தல்வேண்டும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) புலன்களை அதுபலித்தலைப் புலமென்றார். அவ்வதுபலிப்புமனத்தைத் துண்பத்தினாலும் பாவத்தினாலும் தேடப்பட்டு வரும் பொருள்களினமேல் அல்லாமல் முத்தியழியாகிய யோக ஞானங்களிலே செல்ல வொட்டாமையால் அடல் வேண்டுமென்றும், அம்மனம் அப்பொருள்களிலே சென்றால் அவ்வதுபலிப்பு வளர்வதல்லது கெடுக்கப்படாமையால் வேண்டியவெல்லாம், மொருங்கு விடல்வேண்டுமென்றும், சொல்லினார். (உ)

இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு றற்றம் பெயர்த்து.

(ப-ரை.) நோன்பிற்கு - தவஞ்செய்வோர்க்கு, ஒன்று-பற்றப்படுவது ஒரு பொருளும், இன்மை-இல்லாதிருக்கை, இயல்பாகு-சுபாவமாகும், உடைமை (ஒன்றாயினும்) உடைமை, பெயர்த்து - (அத்தவத்தைப்) போக்குதலால் மற்

றும்-மீண்டும். மயலாகும்-மயக்கத்துக்கு ஏதுவாகும், ஏ-று.

(க-ரை) தவத்தோர்க்குப் பற்றற்றிருப்பது இயல்பாகும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) கோற்பாவை கோன்பென்றும், மயலுக்கு ஏதுவை மயலென்றும், சொல்லுதலால் ஆகுபெயர்சன். எல்லாப்பொருள்களையும் விட்டு ஒரு பொருளை விடாதவிடத்தும் அதுசார்வாக விடப்பட்டவையெல்லாம் திரும்பி வந்து தவத்துக்குவிரோதமாய் மனக்கலக்கம்செய்யுமென்பதாகருந்து [இவை காண்குபாட்டாலும் எனதென்னும் புறப்பற்று விடுதல்சொல்லப்பட்டது. (ச) மற்றும் தொடர்பா டெவன்சொல் பிறப்பறுக்க லுற்றூர்க் குடம்பு மிகை

(ப-ரை) பிறப்பறுக்க லுற்றூர்க்கு - பிறவியைக்கே கு முயற்சியை மேற் கொண்டவருக்கு, உடம்பும் - (அதற்கு) உதவியாகிய உடம்பும் மிகை அதிகமாம்-(ஆனபின்) மற்றும் - அதற்குமேலும், தொடர்பாடு-(சம்பந்தமில்லாதவையுஞ் சில பொருள்கள்) பற்றப்படுதல், எவன்-என்னாகும், ஏ-று.

(க-ரை.) பிறவியை நீக்க முயல்வோர்க்கு உடல்பாசமாம், மற்றையாவென்னபயன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) சொல் - அசை பொதுப்பட உடம்பென்றதனால் - உருவுடம்பும் அருவுடம்பும் கொண்ப்படும் அருவுடம்பு - இத்திரியவுணர்வுகளோடும் பிரணவாயுக்களோடும் சாமவிரை வினைவுகளோடும் கூடியமனம், இது குட்சமசரீரமெனவும்படும். (ஊ)

௩௫ - ஆம் - அநி - துறவு. கஎஊ

யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானோர்க்
குயர்க்த வுலகம் புகும்.

(ப-ரை.) யானெனதென்னும்-(தான்ல்லாதவுடம்பை)யானென்றும்(தன்னோடு சம்பந்தமில்லாத பொருளை) எனதென்றும் நினைத்து அவைவளியிலே பற்றுச் செய்தற்கு ஏதுவாகிய, செருக்கு-மயக்கத்தை, அறுப்பான் - கெடுப்பவன், வானோர்க்கு தேவருக்கும், உயர்க்த-அடைதற்கரிதாகிய, உலகம்-முத்தியுலகத்தில், புகும்-செல்லுவான், ஏ-று.

(க-ரை.) நான், எனது, என்னு மயக்கமற்றவன் முத்தி அடைவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) மயக்கம் அறியாமை. அதனைக் கெடுத்தலாவது, குருவுபதேச

த்தாலும், யோகாபியாசத்தாலும், அவ்வுடம்பையானல்வென்றும், அப்பொருளை எனதல்லவென்றும், தெளிந்து அவைகளிலே பற்றைவிடுதல் வானோர்க்குமென்னும் சிறப்பும்மை வருவிக்கப்பட்டது. [இதனால் இருவகைப்பற்றையும் விட்டவர்க்கே மோகமுண்டென்பது சொல்லப்பட்டது. (க)

பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப்

பற்றி விடாஅ தவர்க்கு.

(ப-ரை) பற்றினை-(இருவகைப்) பற்றுக்களையும், பற்றி - இறுகப்பற்றி விடாதவர்க்கு-விடாதவரை, இடும்பைகள் - துன்பங்கள்பற்றி - இறுகப்பற்றி விடா-விட்டு நீங்காவாம், ஏ-று.

(க-ரை.) இருவகைப்பற்றையும் விடாதவர்களைத் துன்பங்கள்விடா என்பதாம்.

(வி-ரை.) இறுகப்பற்றல், ஆசையிருதல் விடாதவர்க்கென்பது வேற்றமை மயக்கம். [இதனால் பற்றுக்களை விடாதவர்க்குமோகும் இல்லையென்பது சொல்லப்பட்டது.] (எ)

தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி

வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்.

(ப-ரை.) தீரத்துறந்தார் - முழுதும் துறந்தவர், தலைப்பட்டார்- முத்தியை) அடைந்தவராவார், மற்றையவர்-அப்படி துறாதவர், மயங்கி-மயக்கமுற்று, வலைப்பட்டார்-(பிறப்பிய) வலையிலே அகப்பட்டவராவார், ஏ-று.

(க-ரை.) முற்றத் துறந்தவர்கள் முத்திபெறவர் துறாதவர் பிறப்பிலுமுத்துவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) முழுதும் துறத்தலாவது - பொருள்களையும், இருவகை உடம்புகளையும் வெறுத்தப் பற்றறவிடுதல். அப்படித் துறாமையாவது, அவைகளிலே ஒன்றனிடத்தே சிறிதாயினும் பற்றுச்செய்தல். துணிவுபற்றி, தலைப்பட்டாரென்றும், பொய்வழிகண்டே பிறப்புவிடையன் அகப்படுதலால் மயங்கியென்றும் சொல்லினார். (அ)

கள்ளு ஊசு - ஆயும் - ஆதி - மெய்யுணர் தல்.

பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று

நிலையாமை காணப் படும்.

(ப-ரை) (ஒருவன்) பற்றற்ற கண்ணே-(இருவகைப்) பற்றுக்களையும் அறற்பொழுதே-(அப்பற்றறுதியானது) பிறப்பு-(அவனது) பிறவியை- அறுக்கும்- / ஒழிக்கும், மற்ற-அவை அருதபொழுது, நிலையாமை - (அவற்றால் பிறந்தும்

இறத்தம்-(வருகிற) கிலையாமையானது, காணப்படும்-அறியப்படும், எ-து.

(க-ரை) பற்றற்ற பொழுதே பிறப்பறம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) காணம் அற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதா முறைமைபற்றி பற்றற்ற கண்ணே என்றார் [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவை இரண்டும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.] (க)

பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்

பற்றுக் பற்று விடற்கு-

(ப-ரை.) பற்றற்றான் - (எல்லாப்பொருள்களையும் பற்றிவின்றே) பற்றில்லாத கடவுளாலே சொல்லப்பட்ட, பற்றினை - முத்திவழியை, பற்றுக் (இதுவே நல்லவழியென்று) மனத்திற் கொள்ளக்கடவர் - (கொண்டு) அப்பற்றை-அதனிடத்து உபாயத்தை, பற்றுக் - மனத்தினாலே செய்யக்கடவர், பற்று (விடாதவந்த) பற்று, விடற்கு - விடுதற்கு, எ-து.

(க-ரை) பற்றற்றான் சொல்லிய முத்திவழியைப் பற்றக்கடவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) கடவுள் வாழ்த்துக்கேற்க இங்கும் பொதுவகையினாலே பற்றற்றானென்றார். அதனிடத்து உபாயமும், நியானமும், சமாதியும் ஆம். விடாதவந்தபற்று அகாதியாய்வருமுடற்பற்று. [இதனால் அப்பற்றுவிடுதற்கு உபாயஞ் சொல்லப்பட்டது.

முப்பத்தைந்தாம் அதிகாரம் - துறவு
முற்றிற்று.

முப்பத்தாராம் அதிகாரம்.

மெய்யுணர்தல்.

அஃதாவது: பிறப்புவிடுகையும, அவற்றின் காணக்களையும் உ விபரீத
† சந்தேகங்களால் அல்லாமல் உண்மையால் அறிதல், இதை வடநூலார் தத்துவஞான மென்பர். இதுவும் பற்றற்றான் பற்றினைப்பற்றிய விடத்தே உண்டாவதாகையால், அக்காண வொற்றுமைபற்றி துறவின் பின்வைக்கப்பட்டது.

உ விபரீத ஞானமாவது கயிற்றைப் பாம்பென்று அறிதல்போல்வன.

‡ சந்தேக ஞானமாவது கயிற்றே பாம்போவெனத் துணியாததுபோல்வன.

பொருளல் வவற்றைப் பொருளென் றுணரு

மருளாறு மாணப் பிறப்பு.

(ப-ரை.) பொருளல்லவற்றை-மெய்ப்பொருள்க ளல்லாதவைகளை, பொரு ளென்று - மெய்ப்பொருள்களென்று, உணரும்-அறிவின்ற, மருளான்-விபீத ஞானத்தினாலே, மாணப்பிறப்பு - மாட்சிமைப்படாத பிறவி (இன்பமில்லாத பிறவியென்றபடி) ஆம்-உண்டாகும், ஏ-று.

(க-ரை) மெய்ப்பொருள்களை மெய்ப்பொருளென்றெண்ணு மயக்கத் தாற் பிறப்புண்டாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இங்கே பொருளல்லவற்றைப் பொருளென் றுணர் தலாவது - மறுபிறப்பும் இருவகைப் பயன்களும், கடவுளும் இல்லையென்றும், மற்றும் இப்படிப்பட்டவைகளைச் சொல்லுகிற மயக்கனால் வழக்கத்தை மெய்தனால் வழக்கமென்று துணிதல் நகரர், விலங்கு, மக்கள், தேவர் என்ற நால்வகைப் பிறப்புகளிலும் உள்ளது தன்பமேயாகலால் மாணப்பிறப்பென்றார். [இதனால் பிறப்புத் தன்பமென்பதும், அதற்கு முதற்காரணம் விபீத ஞானமென்பது சொல்லப்பட்டது.]

(க)

இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீகி

மாசறு காட்சி ய வர்க்கு.

(ப-ரை) மருள் - அவ்விபீத ஞானத்திலிருந்து, நீங்கி - மாசறு குற்ற மற்ற, காட்சியவர்க்கு-மெய்யறிவை யுடையவராயினவர்க்கு (ஆம் மெய்யறிவா ளனது) இருள்-பிறவியை, நீங்கி-நீங்கச்செய்து, இன்பம்-முத்தியை, பயக்கும்-கொடுக்கும், ஏ-று.

(க-ரை.) விபீத ஞானத்தை விட்டோர்க்கு முத்தி இன்பம் உண்டு - என்பதாம்.

(வி-ரை) இருள் நாகம் அது உன் காரணமாகிய பிறவீக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். நீங்கியென்னுந் தன்வினை நீக்கியென்னும் பிறவினைப் பொருளில வந்தது மாசறுகாட்சி - கேவலஞானம் [இதனால் வீடாவது உயர்வொப்பில் லாத இன்பமென்பதும், அதற்கு கீழ்த்தகாரணம் கேவலப்பொருளாகிய பிரம மென்பதும் சொல்லப்பட்டன.]

(உ)

ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு யையத்தின்

வான நணிய றுடைத்து

(ப-ரை.) ஐயத்தின் - சந்தேகத்திலிருந்து, நீங்கி-தெளிந்தார்க்கு, மெய்யுணர்ந்தவர்க்கு - உடையத்தின், (அடைத்துயின்ற) சிலவுலகத்தினும், கானம் - (அடையக்கடவதாகிய, - வீட்டுலகம், கணியது-அடைந்ததாதின, உடைந்து-உடையதாம், ஏ-று.

(க-ரை.) சந்தேக ஞானத்தை விட்டோர்க்கு முத்தியுலகம் மிக்கச் சமீபமாகும்-என்பதாம்.

23

கஎஅ ஈகூ - ஆம் - அதி-மெய்யுணர்தல்

(வி-ரை.) இங்கே ஐயமாகது, மறுபிறப்பும், இருவினைப் பயன்களும், கடவுளும் உண்டோ இல்லையோ என்று ஒன்றிலே துணிவுபிறவாமல் நின்றல். ஒரு விதத்தினாலே பிறர்மதத்தைக்களைத்து தமதுமதத்தை நிறுத்துதல் சமய துல்களுக்கெல்லாம் இயல்பாகலால், அந்நூல்களாலே சொல்லப்பட்ட பொருள்களிலே மெய்யெதுவோவென்று உண்டாகிற சந்தேகத்தை யோசிகள் தமது அதுபவஞானத்தினாலே நீக்கி மெய்யை அறிவாராகலால், அவரை ஐயத்தி லீங்கித் தெளிந்தாரென்றும் அவ்வனுபவஞானம் மேலிடுந்தோறும் பழைய லோகாசாரஞானம் மறைபட்டுக்கொண்டே வருமாதலால், அதனைப்பயன்மேல் வைத்து வையத்தின்வான நணியதுடைத்தென்றும் 'சால்லினூர் சொல்லவே சந்தேகஞானமும் பிறவிக்குக் காரணமாகுதல் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (உ)

ஐயுணர் வெய்தியக் சண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வில்லாதவர்க்கு.

(ப-ரை.) மெய்யுணர்வில்லாதவர்க்கு - மெய்யையறித வில்லாதவர்க்கு, ஐயுணர்வு- (ஓசை, ஊற, ஒளி, சுவை, நாற்றம் இவைவந்து புலன்களிலும் செல்லுதலால்) கித்தாகிய உணர்வு வய்தியக்கண்ணும் (அப்புலன்களைவிட்டுத்) தமக்கு வசப்பட்டவிடத்தும் (அதனாலே) பயன் - பிரயோசனம், இன்று "இல்லை, ஏ-று.

(க-ரை.) மெய்யை யறியாதவர்க்கு கிப்புலன்களும் வசப்பட்டாலும் பிரயோசனமில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கித்தாகிய உணர்வு, மனம், அது வசப்படுதலாவது, மடங்கி யோகக் குறியிடத்தே சிற்றகை. அப்படி கின்றவிடத்தும் அது முத்தியைத்தாரா மையால் பயனின்றேயென்றார். [துவை ஞானப்பாட்டாலும் மெய்யையுணர்ந்தவர்க்கே முத்தி உண்டென்று மெய்யுணர்வின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

எப்பொரு ளெதன்மைத தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு

(ப-ரை.) எப்பொருள்-யாதொருபொருள், எத்தன்மைத்தாயினும்-யாதோ
ரியல்புடையதாய்த்தோன்றினும் (அத்தோன்றிய விதத்தைக் கண்டுவிடாமல்)
அப்பொருள் (தோன்றிய) அப்பொருளிடத்திருத்தும், மெய்ப்பொருள்-மெய்
யாகியபொருளை, காண்பது அறிவு-மெய்யுணர்வு, எ-று.

(க-ரை.) எந்தப் பொருளிடத்தும் உண்மைப்பொருளை அறிவதேயறிவு-
என்பதாம்.

(வி-ரை.) சராசரமாகிய பொருள்களிலெல்லாம் உலகத்தார் கற்பித்துக்
கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனைகளைக் கழித்து நின்ற உண்மையைக் காண்
பதே மெய்யுணர்வு என்றபடி யாயிற்று. அதாவது, அரசன் சேரமான் என்ற
விடத்தே அரசனென்பதோர் சாதியும், சேரமானென்பதோர் குடியும் ஒருவ

௩௬ - ஆம் - அறி - மெய்யுணர் தல். களக

னிடத்தே கற்பனையாதலால், அக்கற்பனையை விட்டு அவனை நிலமுதல்
உயிரீருகிய தததுவங்களின் கூட்டமென்று அறித்த அத்தத்துவங்களை நில
முதலாக அதனதன் காணங்களுள் ஒடுக்கிக்கொண்டுபோய் முடிவிலே காண
காரிய மிரண்டும் இல்லாமல் கற்பனை அறிதலாம். [இதனால் மெய்யுணர்வி
னது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது] (கு)

கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்

மற்றீண்டு வாரா தெறி

(ப-ரை.) ஈண்டு - ஒர்.உ.மயிலே பிறப் : னிடத்தது, கற்று (உபதேசத்தை)
ஞானசாரியிடத்தே, கேட்டு (உதனால்) மெய்ப்பொருள் உண்மைப்பொருளை
கண்டார்-உணர்ந்தவர், மற்றீண்டு - திருப்பி இப்பிறப்பினிடத்து, வாராதெறி-
வாராதவழியை, தலைப்படுவர்-அடைவார், எ-று.

(க-ரை.) இப்பிறப்பி லுபதேசத்தைக்கேட்டு உண்மைப்பொருளை யறித்
தவர் பிறவார்-என்பதாம்

(வி-ரை.) கற்றென்றது னால்-பலரிடத்தும் பலசாரமும் பழகுதலும், ஈண்
டென்றதனால் - மோக்ஷத்தை அடைதற்கு உரிய மனிதப்பிறப்பு பெறுதற்கு
அறியதென்பதும் கொள்ளப்பட்டன. ஈண்டு வாராதெறி - மோக்ஷமார்க்கம்
மோட்சத்துக்கு நிமித்தகாரணமாகிய முறப்பொருளை அறிதற்கு உபாயம்

மூன்று அவை கேட்டுதல், சித்தித்தல், தெளிதல் என்பன. [அவற்றுள் கேட்டுதல் இதனாலே சொல்லப்பட்டது.]

பூர்த்துள்ள முள்ள கண்ணி ஒருநூலைப்பாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டி பிற: பு.

(ப-ரை) (அப்படி கேட்கப்பட்ட உபதேசப்பொருளை) உன்னம் (ஒருவனது) உன்னமானது, ஒருநூலையே நிச்சயப்படி, ஒர்த்து (பிரமாணங்களாலும் யுத்தியினாலும்) ஆராய்ந்து (அதனால்) உள்ளது - முதற்பொருளை, உணரின் - அறியுமாயின், பிறப்பு - (அவனுக்கு) பிறவியுள்ளதாக, பேர்த்துமாறி, உன்னவேண்டா-நினைக்கவேண்டியதில்லை, ஏ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் மனம் உபதேசத்தால் உண்மைப்பொருளை யறியின் அவனுக்குப் பிறவி இல்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) [இதனால் சித்தித்தல் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

பிறப்பென்னும் பேதமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு.

(ப-ரை.) பிறப்பென்னும்-பிறவிக்கு முதற்காரண மெனப்படுகிற, பேதமை-அஞ்ஞானமானது, நீங்க-கெட, சிறப்பென்னும் -மோகத்துக்கு சிமித்தகாரணமெனப்படுகிற, செம்பொருள் -செவ்வியபொருளை, காண்பது - அறிவதே, அறிவு (ஒருவனுக்கு) மெய்யுணர்வாம், ஏ-று.

க-அ-0 உ-க - ஆம் - அதி - மெய்யுணர் தல்.

(க-ரை) பிறவிக்குக்காரணமாகிய அஞ்ஞானங்கெட உண்மைப்பொருளைக் காண்பதேயறிவாகும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பிறப்பென்னும் பேதமையென்றும், சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளென்றும், காரியங்களைக் காரணங்களாக உபசரித்தார், இவகைக்குற்றங்களால் அஞ்ஞானம் மற்றை நான்குக்கும் காரணமாகலால் அச்சிறப்புப்பற்றி அதனையே பிறப்புக்குக் காரணமாக்கிச்சொல்லினார். எல்லாப் பொருள்களினும் சிறத்ததாகலால் மோட்சம் சிறப்பெனப்பட்டது. சித்தியமாகியும், பரிசுத்தமாகியும், எங்குநிறைந்துள்ள பிரமமென்னப்பட்ட முதற்பொருள் விகாரமில்லாமல் எக்காலமும் ஒரே தன்மையதாயிருத்தல்பற்றி அதனைச்செம்பொருளென்றார். முன்னே மெய்ப்பொருளென்றும், உன்னதென்றும், சொல்லியதும் இதுபற்றியென்றறிக்க அதனைக் காண்கையாவது உயிர் தனது அஞ்

ஞானங்கெட்டு அபொருளோடு ஒற்றமையுற துடைவிடாமல் நினைத்தல். இதனைச் சமாதிரிபென்பர் மாண்காலத்தில் நினைக்கிறபடி பிறவிவருமென்றிருத்தலால் மோட்சமடைவோர்க்கு அக்காலத்திலே தத்துவப்பொருளைப் பாலிக்கும்படி முன்னே பழகுதலாகிய இடனின் மீதுந்த உபாயம் இவ்வையென்பதரிக. [இதனாலே தெளிதல் சொல்லப்பட்டது] (அ)

சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச்
சார்தரா சார்தரு கோய்

(ப-ரை.) (ஒருவன்) சார்பு (எல்லாப் பொருள்களுக்கும்) சார்பாகிய அச் செம்பொருளை, உணர்ந்து-அறிந்து, சார்பு-இருவகைப்பற்றுக்களும், கெட-நீக்க, ஒழுகின்-எடக்கவல்லவனாயின், சார்தரும் (முன்-அவனைச்)சேர்த்தற்குரிய வையாய்கின்ற, கோய்-தன்புகள், அழித்து (அவ்வுணர்வையும் ஒழுக்கத்தையும்) அழித்து, மற்றுச்சார்தரா-பின்சேரமாட்டாவாம், எ-ற.

(க-ரை.) மெய்ப்பொருளையறிந்து இருவகைப் பற்றுக்களுக்கெட எடப்பவனைத் தன்புகளணுகா-என்பதாம்.

(வி-ரை) இங்கே ஒழுக்கமென்றது-யோகவழிஎடத்தலை. அது-இயமம், நியமம், ஆசனம் பிராணாயாமம், பிரதியாகாரம். தாரணை, தியானம், சமதி, என எண்வகைப்பெறும். அத்தன்புகளாவன பிறவி அகாதியாய் அருதலால் உயி ரினாலே அளவில்லாமல் சம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற வினைகளின் பயன்களுள் இதர்த உடம்புகளால் அதுபவிக்கப்பட்டவையும், பிறந்த வுடம்பால் மொண்டு கொள்ளப்பட்டவையும், நீக்கலாக பின்னே அதுபவிக்கும்படி கிடத்தவையாம். அவை வினக்கிள்முன் இருன்போல் ஞானயோகங்களின் முன்னேகெடுதலால் அழித்துச் சார்தராவென்றார். பிறவிக்குக் காரணமாதலால் கல்வினைப்பயனும் கோயெனப்பட்டது. முன்முன்றுபாயங்களாலும் பரம்பொருளை அறியப் பிறப் பறுமென்றார். அது அறமிடத்தே பின்வார்க்கிடத்த தன்புகளெல்லாம் எப்படி போமென்றும் வினாவை எழுப்பிக் களாண்டு ஞானயோக முதிர்ச்சியுடைய உயி ராச்சேரமாட்டாவாமையாத்கெட்டுவிடுமென்பது [இதனாலே சொல்லப்பட்டது.]

க எ - ஆம் - அதி - அவாவறுத்தல். க அக

காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமுன்ற
னாமல் கெடக்கெடு கோய்.

(ப-ரை.) (ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையவர்க்கு) காமம், வெகுளி,

மயக்கம், விருப்பம், வெறுப்ப, அஞ்ஞானம், எனப்படுகிற இவை மூன்றன், இக்குற்றம் - மூன்றனது, காமம்-பெயரும், கெட-கெடுதலால், கோய் (அவைகளின் காரியங்களாகிய) வினைப்பயன்கள், கெடும் - உண்டாதவில்லை, ஏ-று.

(க-ரை.) ஞானவான்களுக்கு முக்குற்றங்களால் வருந்துண்பங்களில்லை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அஃதியாகிய அவித்தையென்னும் அஞ்ஞானமும், அதுபற்றியானெனமதிக்கும் அகங்காரமும், அதுபற்றி எனக்கு இதுவேண்டுமென்னும் அவாவும், அதுபற்றி அப்பொருளிடத்தே செல்லும் ஆசையும், அதுபற்றி அதனது மறுதலையிடத்தே செல்லும் கோபமும் என வடநூலார் குற்றம் பித்தென்பார். இவர் அவற்றுள் அகங்காரம் அவித்தையிலும், அவாவுதல் ஆசையிலும் அடங்குதலால் மூன்றென்றார். இடையறாத ஞானயோகங்களுக்கு முன்னே இக்குற்றமூன்றும் காட்டுத்தீ முன்னே பஞ்சுபோலுமாம். ஆதலால் அமயிகுதி தோன்ற இவை மூன்றனும் கெடவேன்றார். விகாரத்தாலே தோக்காரமமும் என்னுமிழிவு சிறப்பும்மை வருவிக்கப்பட்டது [காரணமாகிய அக்குற்றங்களைக் கெடுத்தோர் காரியமாகிய இருவினைகளைச் செய்யாமையால் அவர்க்கு வருவதற்குரிய துன்பங்களும் இல்லையென்பது இத்தனாலே சொல்லப்பட்டது.] முன் கிடந்த துன்பங்களும் | மேல்வருந் துன்பங்களும் இல்லாமற் போகுகை மெய்யுணர்வின் பயனாகலால் இவைவிரண்டும் இவ்வதிகாரத்திலே சொல்லப்பட்டன. இவ்விதத்தால் மெய்யுணர்ந்தார்க்கு உள்ளவை எய்தத்தவுடம்பும் அது கொண்ட வினைப்பயனுமே யென்பது பெற்றும். (க0)

முப்பத்தாரும் அதிகாரம் மெய்யுணர் தல்.
முற்றிற்று.

முப்பத்தேழாம் - அதிகாரம்.

அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது: முன்னும் பின்னும் வினைத்தொடர்பு அறுத்தார்க்கு கடுகின்ற உடம்பும், அதுகொண்ட வினைப்பயன்களும், கின்றமையால் அதுபற்றி ஈடுசேவிடத்தத் துறக்கப்பட்ட புலன்களின்மேலே பழைய பழக்க வசத்தினாலே கிணவுசெல்லுமன்றே அக்கிணவும் பிறவிக்கு வித்தாமாகலால் அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொருளுணர்வால் அறுத்தலாம். அதிகார முறைமையும்

கஅஉ கஎ - ஆம் - அதி - அவாவறுத்தல்:

அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றர்
தவா அப் பிறப்பினும் வித்து.

(ப-ரை) எல்லாவுயிர்க்கும் - சகல வுயிர்களுக்கும், எஞ்ஞான்றும் - எங்கா
லத்திலும், தவா - கெடாதுவருகின்ற, பிறப்பு - பிறவியை, ஈனும் - வினைப்ப
நாதிய, வித்து - விதை, அவா-அவாவாகும், என்ப-என்று (துலோர்) சொல்
லுவார், ஏ-ற.

(க-ரை.) எவ்வுயிர்களின் பிறவிக்கு விதை ஆகை-என்பதாம்

(வி-ரை.) உடம்பு நீக்கிப்போங்காலத்திலே அடுத்தவினையும், அது காட்
டுங்கதி கியித்தங்களுமும், அச்சநிலையாவும், உயிரினிடத்தே முறையியவந்து
உதிக்க, அறிவை மோகமானது மறைக்க, அவ்வுயிரை-அவ்வவாவானது கதி
யினிடத்தே கொண்டுசெல்லு வாகலால், அதனைப்பிறப்பினும் வித்தென்றும்,
கதிவசத்தால் உளநாதிய அவ்வுயிரின் வேறுபாட்டிலும் * உற்சர்ப்பினி + அவ
சர்ப்பினியென்னும் காலவேறுபாட்டிலும் அது வித்தாகுகை வேறுபடாம
யால் எல்லாவுயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும் என்றும் இது எல்லாச்சமயங்களுக்கும்
ஒத்ததால் என்பவென்றும் கூறினார். [இதனால் பிறப்புக்கு அவாவித்தாதல்
சொல்லப்பட்டது] (க)

வேண்டுகால் வேண்டும் பிறவாமை : மற்றது

வேண்டாமையே வேண்ட வயும்.

(ப-ரை.) (பிறப்புத் துன்பவாயிருக்கையை அறிந்தவன்) வேண்டுகால்
ஒன்றைவேண்டினால், பிறவாமை - பிறவாதிருக்கையையே, வேண்டும் - இச்
சிக்கவேண்டும், அது-அப்பிறவாமையானது, வேண்டாமையே (தான் ஒருபொருளை
யும்) அவாவாமையை, வேண்ட-இச்சிக்க, வரும் (அவனுக்குத்) தானே உண்
டாம், ஏ-ற.

(க-ரை) ஒருவன் பிறவாமையே யிச்சிக்கவேண்டும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அநாதியாகத் தான் பிறப்பு, பிணி, மூப்பு, இறப்பு, இவைகளி
னிலே துன்பப்பட்டிக்கொண்டிருக்கின்றமையை அறிந்தவனுக்கு இன்பத்தில்

ஆசையுண்டாமாதலால் பிறவாழையை வேண்டுமென்றும் இவ்வுலகத்தைச் சிற்பின்பத்தைக்குறித்து ஒருபொருளை அவாவினால் அது பிறவியைத்தரும் வித்தாய்ப் பின்னும் முடிவில்லாத தன்பமே விளைத்தலாலே அது வேண்டாமை வேண்டவருமென்றஞ் சொல்லினார். (உ)

வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டினை
யாண்டு மஃதொப்ப தில்.

* உற்சர்ப்பிணி-உலகம் வாழ்வாள் போகம் இவை முதலானவைகளாலே
ஊர்ப்பிறைபோல் பெருகுங்காலம்.

† அவசர்ப்பிணி - அது அவைகளாலே தேய்ப்பிறைபோல் சுருங்குங்காலம்.

௩௪ - ஆய் - அநி - அவாவதுத்தல். கஅஉ

(ப-ரை.) வேண்டாமையன்ன - (ஒருபொருளையும்) அவாவாமைபோலும், விழுச்செல்வம்-மேலாகிய செல்வமானது, ஈண்டு-(காணப்படுகிற) இவ்வுலகத்திலே, இல்லை - (அவ்வளவேயன்றி) ஆண்டுமீ கேட்கப்படுகிற) அவ்வுலகத்திலும், அஃதொப்பது-அதுபோல்வது, இல்-இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) இச்சியாமைக் கொப்பான செல்வம் இவ்வுலகத்திலும் மோகத்திலும் இல்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மக்களது செல்வமும், தேவரது செல்வமும், மேலுமேலுநோக்கக் கீழாதலால் தனக்கு மேலில்லாத வேண்டாமையை விழுச்செல்வமென்றும், அதற்கு இரண்டிலகங்களிலும் ஒப்பதில்லை யென்றும் சொல்லினார் [இவ்விரண்டுபாட்டாலும் பிறவாமைக்கு வழியாமெனவும், மேலாகிய செல்வமாமெனவும், வேண்டாமையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

தூய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும்.

(ப-ரை.) தூய்மையென்பது - (ஒருவர்க்கு) முத்தியென்று சொல்லப்படுமெய்ம்மையை, வேண்ட-இச்சிக்க, வரும்-தானேயுண்டாம், எ-று.

(க-ரை.) மெய்ம்மையை யிச்சிக்கவருவது ஆசையில்லாமை அநீத முத்தி-என்பதாம்.

(வி-ரை.) வீடாவது - உயிர் அஞ்ஞான முதலாகிய அழுக்கறதலாதலால் அதனைத் தூய்மையென்றும் காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துத் தூய்மையென்பது அவாவின்மையென்றும், வாய்மையைபுடைய, பரத்தை ஆகுபெய

ரால் வாய்மையென்றும் சொல்லினார். மற்றது - அசை, வேண்டிதல் - இடை விடாது பாலித்தல். [அவாவறுத்தல் முத்திக்குநேரே காரணமென்பதும் அது வருவழியும் இதனாலே சொல்லப்பட்டன.] (ச)

அற்றவ ரென்பா ரவாவற்றார் மற்றையா
ரற்றாக வற்ற திலர்.

(ப-ரை.) அற்றவரென்பார் - (பிறவி) யற்றவரென்று சொல்லப்படுமவர், அவாவற்றார் - (அதற்கு நேரே ஏதுவாகிய) அவ்வாசையற்றவர், மற்றையார் - பிறவேதக்கள் அற்று அதுவொன்றும் அறாதவர், (அவ்வேதக்களாலே சில துன்பங்கள் அற்றவரல்லாமல்) அற்றாகவற்றதிலர் - அவர்போற் பிறவியற் திலர், எ-று.

(க-ரை.) பிறவியற்றவரென்று சொல்லப்படுபவர் ஆசையற்றவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை) [இதனால் அவாவற்றவாத சிதப்பு விதியினாலும் எதிர்மறையி னுஞ் சொல்லப்பட்டது.] (ஊ)

க அச ங்ள - ஆம் - அதி - அவாவறுத்தல்.

அஞ்சுவ தோறு மறனே யொருவனை
வஞ்சிப்ப தோறு மவா.

(ப-ரை.) ஒருவனை - (மெய்யுணர்ந்தல் முடிவாகிய காரணங்களெல்லாம் பெற்று அவைகளால் முத்தியை அடைதற்குரியவனாகிய) ஒருத்தனை, வஞ்சிப்பது - மறலியழியினாலே தழைத்த பின்னும் பிறவியிலே தள்ளிக் கெடுக்கவல்லது, அவா-அவாவாம் (ஆகலால், அஞ்சுவது-அவ்வாவை) அஞ்சிக்காப்பதே, அறன்-தறவறமாம், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவனைக் கெடுக்கவல்லதாகிய ஆசையை நீக்குவதே தறவறம்- என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒரும்-இரண்டும் - அசைகள். அநாதியாய்வந்த அவ்வொ ஒரு விடத்து வாய்மையை வேண்டிதலையொழிந்து பாக்கினாலே காத்திடானாயின் அது இடமாக அவன் அறியாமல் புருந்து பழைய வியற்கையாய் நின்று பிறப் பினை உண்டாக்குதலால் அதனை வஞ்சிப்பதென்றார். காத்தலாவது - வாய்மை

வேண்டலிலே இடைவிடாமற் பழகிப்பரிசரித்தல், [இதனால் அவாவின் குற்றமும் அதனைக் காப்பதே அறமென்பதும் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

அவாவின் யாற்ற வறுப்பிற் றவாவின் தான்வேண்டு மாற்றான் வரும்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) அவாவின் - ஆசையின், ஆற்றவறுப்பின் - முழுதுமறுத்தால் (வஞ்சித்தும் வாராமற்கெடுக்கவல்லவனாயினென்றபடி) (அவனுக்கு) தவாவின் - செடாமைக்கு ஏதுவாகியசெயல், தான் - வேண்மோற்றால், தான் விரும்பும் வழியினாலே வரும்-உண்டாகும், ஏ-று.

(ச-ரை.) ஒருவனிச்சையை நீக்கினால்வன் செடாமைக் கேதுவுண்டு-என்பதாம்.

(வி-ரை.) செடாமை பிறவித்துன்பங்களால் அழியாமை அதற்கு ஏதுவாகிய வினையென்றது மேற்சொல்லிய தறவறக்களை தான் விரும்பும்வழி மெய்வருந்தாதவழி. அவாவைமுழுவதும் அறுத்தவனுக்கு மேலேதவஞ்செய்யவேண்டவதில்லை, அவனால் செய்யப்பட்டவையெல்லாம் அறமாமென்பது கருத்து.

அவாவில்லார்க்கில்லாகுந் துன்பமஃ துண்டேற்றவாஅது மேன்மேல் வரும்.

(ப-ரை.) அவாவில்லாதவர்க்கு-ஆசையில்லாதவர்க்கு, (துன்பம்வாக்கடவ) தொருதுன்பம், இல்லாகும்-இல்லையாகும், ஒருவனுக்குப் பிறகாணக்களெல்லாம் (இல்லாதிருத்தம்) அஃதுண்டேவ்-அவ்வொன்றாமாத்திரம் உண்டாயின் (அதனால் எல்லாத்துன்பங்களும்) தவாது-முடிவில்லாமல், மேன்மேல்-மேலுமேலும் வரும், ஏ-று.

உள - ஆம் - அநி - அவாவறுத்தல். க அநி

(ச-ரை.) ஆசையற்றவர்களுக்குத் துன்பமில்லை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உடம்பு மொண்டுகொண்ட துன்பம் முன்பே செய்துகொள்ளப்பட்ட, எவின் இங்கே துன்பமென்றது, இப்போது அவாவாலேசெய்துகொள்ளப்படுகின்றவைகளை மேன்மேல் வருமென்றதனால் தன்னைப் பற்றிவருவதும், பிறவுயிரைப்பற்றி வருவதும், செய்வதைப் பற்றிவருவதும், ஆசிய முவகைத் துன்பங்களென்பது பெற்றும். இதனால் அவாவே அத்துன்பத்திற்

ருக் காணமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

இன்ப மிடையறு தீண்டு மவாவென்னுந்
துன்பத்துட் இன்பங் கெடின்.

(ப-ரை.) அவாவென்னும் - அவாவென்ற சொல்லப்படுகிற, தன்பத்துட்
இன்பம்-துன்பங்களுள்ளே மிகுந்த தன்பமானது, கெடின் (ஒருவனுக்குக்கே
மோயின் (அவன்) முத்திபெற்றவிடத்தேயல்லாமல், ஈண்டும்-இங்கேயும்(உட
ம்போடுகூடி நின்றவிடத்துமென்றபடி) இன்பம்-ஆனந்தமானது இடையறு
து-கெடுவே நீங்காது, ஏ-று.

(ச-ரை) மிகத் தன்பத் தருவதாகிய ஆகைகெடின் இவ் வகைத்திலும்
இன்பம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) தன்பத்துட்கெடும்பாவது-மற்றைத்துன்பங்களெல்லாம் இன்
பங்களாய்த் தோன்றும்படியாகவருகல் சொடிய தன்பமாம். அவாவானது பய
னைக் கொடுக்கும்போதே யல்லாமல் தோன்றும்போதும் தன்பமாகலால் இப்
படிச் சொல்லப்பட்டது. அவாவென்னுந் தன்பத்துட் கெடும்பென்று காண
த்தைக் காரியமாக உபசரித்தார் அவ்வவாக்கெட்டவர்க்கு மனத் தமொருது
நிரப்பி நிற்கு மாகையால் ஈண்டும் இன்பம் இடையறுதென்றார். [இதனூல்
அவாவறுத்தவர் முத்தியின்பத்தை உடம்போடுநின்றே அடைவாரென்பது
சொல்லப்பட்டது.] (க)

ஆராவியற்கை பவநீப்பி னக்கிலையே
பேராவியற்கை தரும்.

(ப-ரை.) ஆராவியற்கை (ஒருபோதும்) நிரம்பாத இயல்பையுடைய, அவா-
அவாவை, நீப்பின் (ஒருவன்) விவொருயின் அவ்விடுகை அவனுக்கு, அக்கிலை
யே-அப்போதே, பேராவியற்கை (எப்போதும்) ஒரு நிலைமையனூத் தன்மை
யை, தரும்-கொடுக்கும், ஏ-று.

(ச-ரை.) நிரம்பாத ஆகையையிடிவ அது பிறவாமையைத் தரும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நிரம்பாமையாவது - தாமேயல்லாமல் தம்பயனும் நிலையாமை
யால் வேண்டத்தகாத பொருள்களைவேண்டி மேலுமேனும் வளர்ந்தல். அவ்
வளர்ச்சிக்கு அளவில்லாமையால் விடுதலே தக்கதென்பது கருத்து. களிப்புக்
களைகளும், பிறப்புப்பிணி முப்பிறப்புகளும், முதலானவை இல்லாமல் உயிர்
ஒப்புயர்வில்லாத இன்பத்தை அடைந்து நிற்கையால் வீட்டினின்போவியற்

கையென்றும், அதை அவாவை விட்டவிடத்துப் பெறாதற்கு ரீயமில்லாமையால் அந்நிலையே தருமென்றும் சொல்லினார். அந்நிலைமையை யுடையவனைச் சீவன் முத்தனென்பர். [இதனால் வீடாவது இதுவென்பதும் அது அவாவறத்தவர்க்கு அப்போதே உண்டாமென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (௯)

முப்பத்தேழாம் அதிகாரம் - அவாவறுத்தல் முற்றிற்று.

ஹவியல் முற்றுப்பெற்றது.

ஆக அதிகாரம்-௩௭-க்கு திருக்குறள் - ௩௭௦.

இவ்வீதத்தால் இம்மை. மறுமை, வீடு என்கிற மூன்றையும் உண்டாக்குஞ் சிறப்புடைத்தாகிய அறத்தை அருளிச்செய்தார். இனி முறையே பொருளும், இன்பமும், அருளிச்செய்யத் தொடங்கியவர் அவைகளுக்கு-முதற்காரணமாகிய ஊழின் வலிசொல்லுகிறார்.

முப்பத்தெட்டாம் - அதிகாரம்.

ஊழ்.

அஃதாவது: கல்வினைப் பயனாகிய இன்பமும், தீவினைப்பயனாகிய தன்பமும் அவ்வினைகளைச் செய்தவனைப்பயசென்று அடைதற்கு ஏதாவகிய நியதியாம். ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதி என்பவை ஒரு பொருட்டுசொற்கள். [இது பொருளின்பங்க ளிரண்டுக்கும் பொதுவாய் ஒன்றான் வைக்கப்படாமையாலும், முன் சொல்லப்பட்ட அறத்தோடு சம்பந்தமுடையாலும் அதளிநுதியிலே சொல்லப்பட்டது]

ஆகமுழாற் றேன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்
போகமுழாற் றேன்று மடி.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) கைப்பொருள் - கையிலிருக்கும்பொருள், ஆகமுழால்-ஆகுதற்குக் காரணமாகிய ஆழிஞ்சலே, அசைவின்மை - முயற்சியானது, தோன்றும்-உண்டாகும், போகமுழால்-போகுதற்குக் காரணமாகிய ஆழிஞ்சலே, மடி-சோம்பலானது, தோன்றும்-உண்டாகும், ஏ-று.

(ச-ரை.) ஒருவனுக்குப் பொருள்வரும் வியாதியால் முயற்சியும் பொருளழியும் விதியால் சோம்பலும் உண்டாகும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஊழானது ஒருபொருளினது ஆக்கவழிவுகளுக்குத் துணை

காரணமாகிய முயற்சி சேர்ப்பவர்களையும் தானே தோன்றச்செய்ய மென்பது
 கருத்து. (ச)

பேதைப் படுக்கு மிழவூழ் முறிவகற்று
 மாகலூ முற்றக் கடை.

ஊ அ - ஆம் - அநி - ஊழ். க அடி

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) அறிவு - எல்லாவறிவும் உண்டாயிருந்தாலும்,
 இழவு (கைப்பொருளை) இழந்தற்குக் காரணமாகிய, ஊழ் (உற்றக்கடை)
 பொருத்தியவிடத்து, பேதைப்படுக்கும் (அதனை) அறியாமையாக்கும் (அவ
 னறிவு சுருக்கியிருந்தாலும்) ஆகல் (கைப்பொருள்) ஆகுதற்குக் காரணமாகிய
 ஊழ் உற்றக்கடை-பொருத்தியவிடத்து, அகற்றும் (அதனை) விரிக்கும். எ-று.

(ச-ரை.) போகும் ஊழ் அறிவில்லாமையையும் ஆகும் ஊழ் அறிவையும்
 தரும்-என்பதாம்.

(வி-ரை) கைப்பொருளென்பது அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது,
 ஊழ் இயற்கையாலாகிய அறிவையும் வேறுபடுத்து மென்பதாம். (உ)

துண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன்
 னுண்மை யறிவே மிகும்.

(ப-ரை.) (அறியாமையாக்குவதாகிய ஆழமுடையவனொருவன்) துண்ணிய-
 துட்பமான பொருள்களையுடைய, நூல்பல-பல நூல்களையும், கற்பினும்-கற்றா
 னியினும் (அவனுக்கு) மற்றும்-பின்னும், தன்னுண்மை-தனது ஊழினாலாகிய
 அறிவே, மிகும்-மேற்படும், எ-று.

(ச-ரை.) ஒருவ னுட்பமாகிய நூல்களைக் கற்றாலும் அவனுக்கு ஊழினு
 லாகிய அறிவே, மிகும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொருளினுண்மை-நூலின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. மேற்படுதல்-
 கல்வியறிவைப் பின்னே இதை என்செய்தோமென்ற துண்ப்படுதற்காகிச்
 செயலுக்குத் தான் முற்படுதல். செயற்கையாலாகிய அறிவையும் கீழ்ப்படுத்து
 மென்பதாம்.

இருவே லுலகத் தியற்கை திருவேறு
 தெளளிய ராதலும் வேறு.

(ப-ரை.) உலகத்து - உலகத்தில், இயற்கை (ஊழினாலாகிய) இயற்கை
 யானது, இருவேறு - இரண்டுகூறா யிருக்கின்றது (ஆதலால்) திரு - செவ்வ

முடையவராதலும்வேறு, தென்னியராதலும்-அறிவுடையாகலும்வேறு,எ-று.

(க-ரை) உலகில் ஊழின் இயல்பு செல்வமுடைமை அறிவுடைமை என இரண்டுவகை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) செல்வத்தைப் படைத்தலும், காப்பாற்றலும், பயன் கொள்ளுதலும் அறிவுடையவர்க்கல்லது உடாவென்றே அவ்விதமல்லாமல் அறிவுடையவர் உறியவராகவும், மற்றவர் செல்வராகவும் காணுதலால், அறிவினராதற்கு ஆறெழும்பு செல்வராகுதற்கும் செல்வராதற்கு ஆறெழும்பு அறிவினராகுதற்கும் ஆகவேன்றதாயிற்று, ஆகவே செல்வத்தைத் தேடும்போது அறிவாயினால் துணைக்காரணமும் வேண்டாமென்பது பெற்றும். (ச)

கஅஅ ௩ அ - ஆம் - அதி - ஊழ்.

நல்லவை யெல்லாஅக் தீயவாக் தீயவு
எல்லவாளு செல்வஞ் செயற்கு.

(ப-ரை) செல்வம்-செல்வத்தை, செய்தற்கு-உண்டாக்குதற்கு, நல்லவை யெல்லாம் - என்னை யுள்ளவையெல்லாம், தீயவாம் - தீயவைபாய் அழிக்கும் (அதுமாத்திரமல்லாமல்) தீயவும்-தீயவைதாரும், நல்லவாம் - நல்லவைபாயாக் கும் ஊழ்செய்தால் எ-று.

(க-ரை) விதிவசத்தால் நல்லவை யெல்லாக் தீயவாக் தீயவையெல்லாம் நல்லவாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) நல்லவை தீயவை என்றது, காலமும், இடமும், நருவியும், தொழிலும் ஆகிய இவை முதலானவைகளை ஊழாமென்பது அதிகாரத்தால் நருவிக்கப்பட்டது, அழிக்குமும் உற்றவிடத்துக் காலமுதலானவைகள் நல்லவைபாயிருந்தாலும் அழியுர், ஆக்குமும் உற்றவிடத்து அவை தீயவைபாயிருந் தாலும் ஆகுமென்றதாயிற்று ஆகவே ஊழ்காலமுதலான துணைக்காரணங்களையும் வேறுபடுத்துமென்பது பெற்றும். (சு)

பரிதினு மாகாவாம் பாசல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம.

(ப-ரை) பால் - ஊழினாலே, அல்ல - தம்முடையவை யாகாதபொருள்

கள், பரியினும்-வருத்திச் சாப்பாற்றினாலும் ஆகாவாம் (தம்மிடத்து) நிலலாமற் போகும், தம-தம்முடையவையாகிய பொருள்கள், உய்த்த (புறத்தே)கொண்டு போய், சொரியினும் - பெய்துவிட்டாலும், போகா (தம்மைவிட்டுப்) போகா வாம், எ-று.

(ச-ரை) ஊழினால் தமக்குரித்தாகாப் பொருள்களைக் காப்பாற்றினாலும் நிலலாவித்தாகும் பொருள்களைப் புறத்திற்போக்கினாலும் போகா-என்பதாம்

(வி-ரை.) பொருள்களது நிலையும், போக்கும் ஊழால் ஆவதல்லது காப்பினாலும், இசைச்செயினாலும் ஆகாதென்பதாம்: [இவை ஆறுபாட்டாலும்பொருள்களுக்குக் காரணமாகிய ஊழின்வலி சொல்லப்பட்டது.] (ச)

வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லற் கோடி

தொகுத்தார்க்குக் துய்த்த வரிது.

(ப-ரை.) கோடி - (அனுபவச்செய்யும்பொருள்கள்) கோடியை, தொகுத்தார்க்கும் - வருத்திச் சேர்த்தவர்க்கும், வகுத்தான் - தெய்வத்தினால் வகுத்த வருக்கப்பட்ட, வகையல்லால் - வகையல்லவது, துய்த்தல் - அதுபவித்தல், அரிது-உண்டாகாது, எ-று.

(ச-ரை.) கோடி பொருளைச் சம்பாதித்தவர்க்கும் கடவுளமைந்த வமைப்பன்றி அதுபவித்தலரிது-என்பதாம்.

ஈஅ - ஆம் - அதி - ஊழ்.

சஅக

(வி-ரை.) எத்தவினை எந்த வுயிரினாலே செய்யப்பட்டதோ அந்த வினையின்பயனை அந்த வுயிர்க்கே வருத்தவால் வருத்தானென்றார் தொகுத்தார்க்கு மென்னுமும்மை தொகுக்கா வவர்க்கு மாத்திரமல்லாமல் என்னும் பொருளைத் தருதவால் எச்சவும்மை வேறு முயற்சிகளாலே பொருள்களைச் சேர்க்கலாமே, யல்லாமல் அதுபவித்தல் கூடாது அதற்கு ஊழ்வேண்டுமென்பவாயிற்று. (எ)

தறப்பார்மற் றுப்புர வில்லா குறம்பால

ஐட்டா சழியு மெனின்.

(ப-ரை.) துப்புரவில்லார் - (வறுமையினாலே) அதுபவித்தல் இல்லாதவர் தறப்பார் (இவ்வாழ்க்கையைத்) தறக்கும் கருத்துடையவராவார் (ஊழ்கள்) உறப்பால் - அடையும் பருதியையுடைய துன்பங்களை, ஊட்டா - அடைவிக்காமல், சழியுமெனின்-சீங்குமாயின், எ-று.

(ச-ரை.) ஊழ்வினைகள் துன்பங்களை யடைவிக்காமல் சீங்கின் வறுமை

யதபவயில்லார் தற்பார்-என்பதாம்.

(வி-கா.) சம்மால் விடப்படும் பற்றுக்களெல்லாம் தாமே விடப்பெற்றிருக்கும் கருத்து வேறுபாட்டால் துன்பப்படுவது ஊழ்வலியாலென்னும் ஒழிந்த சொற்பொருளைக் காட்டலால்-மன்-ஒழியீசை. (அ)

நன்றாகா னல்லவாக் காண்பவ ரன்றாகா
லல்லற் படுவ தெவன்.

(ப-கா.) நன்ற - எவ்வினை, ஆங்கால் - இன்பங்களைக் கொடுக்கும்போது, (அவ்வீன்பங்களை நீக்கும்விதத்தேடாமல்) நல்லவா - இவை எல்லையென்றிசைந்து, காண்பவர்-அனுபவிப்பவர், அன்ற-அந்தரைத்தீவினை, ஆங்கால்-துன்பங்களைக்கொடுக்கும்போது (அத்துன்பங்களையும் அப்படி அதுபவியாமல், அல்லற்படுவது (நீக்கும்விதத்தேடித்) துன்பப்படுவது, எவன்-என்னரினைத்த, எ-ற.

(ச-கா.) கன்மையை யதபவிப்பதுபோலத் தீமையையும் அனுபவிக்க வேண்டும்-என்பதாம்

(வி-கா.) தாமே முன்செய்துக்கொண்டமையாலும் பயனைக்கொடாமல் சுழியாமையாலும் இரண்டும்இசைந்து அதுபவித்தற்கு உரியவையாம். அவைகளிலே ஒன்றற்கு இசைந்து அதுபவித்த மற்றதற்கு அதுசெய்யாமல் கருத்து தல் அறிவு அன்ற - என்பதாம். [இவை முன்றபாட்டாலும் இன்ப துன்பக் கருக்குக் காரணமாயி ஊழின் வழிசொல்லப்பட்டது.] (ஆ)

ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்கொன்று
சூழினும் தான்முந் துறம்.

(ப-கா.) மற்கொன்று - (நன்னை விலக்கு கற்பொருட்டுத்) தனக்குப் பகை யாயிய ஒருபாயத்தை, சூழினும் - ஆராய்ந்தாலும், தான் முந்ததும் (அவ்வுபா

ககூ0

நூ - ஆம் - அநி - ஊழ்.

யத்தையாவது மற்கொன்றையாவது வழியாகக் கொண்டுவந்த அவ் வாராய்ச்சிக்கு முற்பட்டிருக்கும் (அதனால்) ஊழின் - ஊழ்போல், பெருவலி - மிகுந்த வலிமையுடையவை, யா-எவை, உள்-இருக்கின்றன, எ-ற.

(ச-கா.) ஊழை விலக்க நினைக்கின் அதுவே முன்னிற்கும் ஆதலால் அவ்ஊழினும் வலியவை இல்லை-என்பதாம்.

(வி-கா.) பெருவலி அந்நியுடைய ஊழுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர் சூழ்தல் பலருடனும் பழுதறவெண்ணுதல், ஊழானது அவ்வுபாயத்தைச் செய்த தற்கேயல்லாமல் ஆராய்ந்தற்கும் சமயம் கொடாதென்கிற பொருளைக்குறித்து

நிற்கையால் உம்மை எச்சவும்மை எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையால் ஊழேவலியையுடையதென்பதாம். [இதனால் அவ்விருவகை யூழ்களின்வல்லமையும் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டது.] (௧0)

இனி இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாகிய பொருளின்பங்களுள் இம்மை மறமை இரண்டையும் தருவதாகிய பொருளைச் சொல்லும்படி எடுத்துக் கொண்டார்.

மூப்பத்தெட்டாம் அதிகாரம் - ஊழ் முற்றிற்று.

முதலாவது அறத்துப்பால்

முற்றிற்று.

ஆக அதிகாரம்-௩-அ-க்கு திருக்குறள் - ௩ ௮0.

இரண்டாவது.

பொருட்பால்.

பொருளாவது: அறவழியினாலே சேர்க்கப்பட்ட பொன்மணி முதலானவையாம். அது, தனக்குத் துணைக்காரணமாகிய அரசனீதிசொல்லலே அடங்கும். அவ்வரசனீதியாவது, காவலை நடத்த முறைமையாம். அதனை அரசியல் அங்கவியல், ஒழிபியல், என மூன்றியல்களால் அருளிச்செய்தார்.

அரசியல்.

அரசாவது: உலகத்திற்கு உயிரெனச் சிறந்த அரசனதுதன்மையாம். அவ்வரசியலை இருபத்தைத் ததிகாரங்களினாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே இறைமாட்சி சொல்லுகிறார்.

மூப்பத்தொன்பதாம் அதிகாரம்.

இறைமாட்சி.

அஃதாவது: அரசனது நற்குண நற்செய்கைகளாம்.

படைகுடி கூழமைச்சு நட்பா னுறு ..

முடையா னரசரு ளேறு.

(ப-ரை.) படை - சேனையும், குடி - நாமும், கூழ்-பொருளும், அமைச்சு-அமைச்சும், நட்பு - நட்பும், அரண் - அரசனும் (என்ற சொல்லப்படுகிற ஆறல் கற்களையும்) உடையான் - உடையவன், அரசறாளேறு - மன்னருள் ஆண்டிக் கம்போல்வானாவான், ஏ-று.

(க-ரை.) சேனை, நாம, பொருள், அமைச்சு, நட்பு, அரண் இவ்வாறாகக் களையு முடையவ னரசரு ளாண்சிக்கம்போன்றவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) குடியையுடைய நாம - குடியென்றும், கூழுக்கு ஏதுவாகிய பொருள் - கூழென்றும், சொல்லப்பட்டன. அமைச்சு-நட்பு, பொருள், நாம அரண், படை, என்பதே முறையாயினும் இங்கே செய்யுளைக்கிப் பிரிப்பதைத் தாள். ஆறுமுடையானென்றதனால் இவைகளிலே ஒன்று குறையினும் அரச னீதி செல்லாதென்பது பெற்றும். [இதனால் அரசனுக்கு அங்கமாவன, இவை யென்பதும் இவை முழுதுமுடையையே அவன் வெற்றிக்கு ஏதுவென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (ச)

அஞ்சாமை யீகை யறிவுக்க மிந்நான்கு

மெஞ்சாமை வேந்தர் கியல்பு.

(ப-ரை.) வேந்தற்கு - அரசனுக்கு, இயல்பு - இயல்பாவது, அஞ்சாமை-திண்மையும், ஈகை-கொடையும், அறிவு - விவேகமும், ஊக்கம்-மனவெழுச்சியும், இந்நான்கும-இந்த நான்கு குணங்களும், எஞ்சாமை - கடுவே நீங்காது நிற்கை, ஏ-று.

(க-ரை.) அரசனுக் கியல்பாவது; வல்லமை ஈகை, யறிவு, மனவெழுச்சி யாரும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஊக்கம் தொழில்செய்தலில் மனவெழுச்சி இவற்றின் அறிவு ஆறல்கள்களுக்கும் உரித்து ஈகை-படைக்குரித்து. மற்றவை தொழிலுக்குரியன. உயிர்குணங்களுள் ஒன்றுதோன்ற மற்றவை அடங்கியும் அவற்றின் இவை அடங்கினால் அரசனுக்குக் கெடுவன பலவாம். ஆதலால் இவை எப்பொழுதும் தோன்றநின்றல் இயல்பாக வேண்டுமென்பது தோன்றற்கு எஞ்சாமை வேந்தர் கியல்பென்றார். (உ)

தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்மூன்று

நீங்கா நிலனார் பவற்கு.

(ப-ரை.) சிலனும்பவர்க்கு-சிலத்தினையானும் திருவினையுடையவனுக்கு ஆங்காமைபுடைமை-ஆக்காரியங்களிலே விசையுடைமையும், கல்வியுடைமை

சூ.உ.உ. கூகூ-ஆம் - அநி - சான்றாண்மை.

(ப-ரை.) கடனறிந்து (நமக்கு இது) தருவதென்று - அறிந்து, சான்று - (பலகுணங்களாலும்) சிறைந்து. ஆண்மை (அவைகளை) ஆளுதற்றன்மையை, மேற்கொள்பவர்க்கு - மேற்கொண்டு கடப்பவர்க்கு, நல்லவையெல்லாம் - நல்ல குணங்களெல்லாம், கடன் - இயல்பாயிருக்கும், என்ப-என்று தூலோர்) சொல்லுவர், எ-று.

(க-ரை.) பெரியவர்களுக்கு நற்குணங்களை மேற்கொள்ளுதல் கடைமையாயிருக்கும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) சில குணங்களில்லாவிடத்தும், உள்ளவை இயல்பாயிராத விடத்தும், சான்றாண்மை யென்னுள் சொற்பொருள் கூடாமையால், இவ்வேதுப் பெயர்பற்றி அவரிலக்கணம் இப்படிச் சொல்லினு ரென்பதாம்.)

குணநலன் சான்றோர் நலனே பிறநல
மெந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று.

(ப-ரை.) சான்றோர் நலன் - சான்றோர் நலமாவது, குணநலம்-குணங்களாலாகிய நலமே, பிறநலம்-அது நீங்கலான உறுப்புகளாலாகிய நலம், எந்நலத்துள்ளதூஉம்-எந்நலத்திலுமுள்ளதும், அன்று-அல்ல. எ-று.

(க-ரை.) சான்றோர்க்குக் குணநன்மையே பெரிய நன்மையாம், மற்ற நன்மை நன்மையல்ல-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அகநலத்தை முன்னே பிரித்தமையால், மற்றைப் புறநலத்தை பிறநலமென்றும், அது குடிப்பிறப்புக் கல்விமுதலாக தூலோரிடத்தாநலங்களுள்ளே சொல்லாமையால், எந்நலத்துள்ள தூஉ மன்றென்றும் சொல்லினார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் சால்புக்கு ஏற்ற குணங்கள் பொதுவகையாற் சொல்லப்பட்டன.] (உ.)

அன்புநா னொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ
டைந்துசால் பூன்றிய தூண்.

(ப-ரை.) அன்பு (சுற்றத்தார்மேலே யல்லாமற் பிறர்மேலும் உண்டாகிய) அன்பும், நாண் (பழிபாவங்களி) னூணலும், ஒப்புரவு (யாவரிடத்தும்)

உபகாரஞ் செய்தலும், கண்ணோட்டம் (பழையவர்மேல்) கண்ணோட்டலும், வாய்மையோடு (எவ்விடத்தும்) மெய்ம்மை சொல்லுதலோடும், சாப்பு-சால்பென்னும் (பாரத்தை) ஊன்றிய - தாங்கிய, தூண்-தூண்கள், ஐந்து-அஞ்சு. ஏ-று.

(க-ரை.) அன்பு, நாணம், உபகாரம், தாட்சணியம், சத்தியம், இவ்வைந்துஞ் சால்பென்னும் பாரத்தைத் தாங்குந் தூண்கள்-என்பதாய்.

(வி-ரை.) இக்குழுந்கள் இல்லாவிடத்தே சாப்பு நிலைபெறான்மயால், இவைகளைத் தூணென்றார். (உ)

ககஉ ஊக - ஆம் - அதி - இறைமாட்சி.

(அவைகளை அறிதற்குஏற்ற) கல்வியுடைமையும், துணிவுடைமை - ஆண்மையுடைமையும் (ஆசிய) இம்மூன்றம் - இம்மூன்று குணங்களும் நீக்கா (ஒரு போதும்) நீக்காவாம், ஏ-று.

(க-ரை.) விசைவுடைமை, கல்வியுடைமை, வலியுடைமை, இம்மூன்று மரணவிட்டு நீக்கா என்பதாம்.

(வி-ரை.) கல்வியது கூறபாடு பின்னேசொல்லப்படும். ஆண்மையாவது ஒன்றையும்பாராமல் கடிதிலே செய்வதாகலால் அது இங்கே துணிவென்று உபசரிக்கப்பட்டது. இவற்றன்-கல்வி ஆறங்கத்தக்கும் உரித்து, மற்றவை தொழிலுக்குரியன நீக்காமை யென்பதற்கு முன்னே எஞ்சாமைக்கு உரைத்த படி உரைத்துக்கொள்க. (உ)

அறனிழுக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிழுக்கா
மான முடைய தரசு.

(ப-ரை.) அறன் - 'தனக்குச்சொல்லப்பட்ட' அறத்திலிருந்து, இழுக்கா து-தவறாதுகடத்து, அல்லவை-அறமவலாதவைகளை, நீக்கி (தன தூராட்டித்தும்) உண்டாகாமற் கடிந்து, மறன் - வீரத்திலிருந்து, இழுக்கா - தவறாத, மானம்-மானத்தை, உடையது-உடையவன், அரசு-அரசனாவான், ஏ-று.

(க-ரை.) தன்னறத்திலிருந்து பாவங்களை நீக்கி வலிமையினால் தவறாத மானமுடையவன் அரசன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவ்வறமானது. வேதமோதல். யாக்குச்செய்தல், ஈதல் என்னும் பொதுத் தொழில்களிலும், படைக்கலம் பயிலல், பல்லுயி ரோம்பல், பகைத் திறமழித்தல், என்னுஞ் சிறப்புத் தொழில்களிலும் தவறாமல்நிற்கை அல்

ல்லை. கொலை, களவு, முதலானவை குற்றமாகிய மானத்தை நீக்குதற்கு மற
னிமூக்கா மானமென்றார். அரசு-அரசனது தன்மையாதலால் அது உபசார
அழக்கால் அவன்மேலே நின்றது. (ச)

இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தாக.

(ப-ரை) இயற்றலும் (தனக்குப் பொருள்கள் வரும் வழிகளை மேலு மே
லும்) உண்டாக்கலும், ஈட்டலும் (அப்படிவந்தவைகளை) ஒரிடத்தே தொகுத்த
லும், காத்தலும் (தொகுக்கப்பட்டவைகளைப்) பிறர் கொன்னாமல் காத்தலும்,
காத்த-காக்கப்பட்டவைகளை, அகுத்தலும் (அறம்பொருளின் பங்களிப்பின் பொரு
ட்டிச்) செலவு செய்தலும், வல்லது - வல்லவன், அரசு-அரசனானவன், ஏ-ற.

(க-ரை.) பொருள் வரவுதேடலிலும், சேர்த்தலிலும், காத்தலிலும், அற,
வழியில் செலவுசெய்தலிலும், வல்லவன் அரசனானவன்-என்பதாம்.

(ஈ-ரை.) பொருள்களாவன. மணி, பொன், செல், முதலானவை
அவை வரும் வழிகளாவன: பகைவரை யழித்தலும், திறைகொள்ளலும்,

௩௯ - ஆம் - ஆதி - இறைமாட்சி. ௧௯௩

தன்னுடைய காத்தலும், முதலானவை பிறரென்றவர், பகைவர், கள்வர், சுற்றத்
தார், தொழில்செய்வார், முதலானவர், கடவுளர், அந்தணர், வழியோர், என்
கிற இவர்க்கும் புகழுக்கும், கொடுத்தலை-அறத்தின்பொருட்டாகவும், யானை,
குதிரை, படை, நாடு, அரண் என்சிற இவற்றுக்கும் பகையோடு கூடும்போது
பிரிக்கப்படுவோர்க்கும், தன்னைவிட்டுப் பிரியும்போது கூட்டப்படுவோர்க்கும்,
கொடுத்தலை-பொருட் பொருட்டாகவும், மண்டபம், வாலி, செய்குன்று, இன
மரக்கா, முதலானவைகளைச் செய்தற்கும், கீம்பொறிகளால் அதுபலிக்கப்படு
மவைகளுக்கும் கொடுத்தலை-இன்பம்பொருட்டாகவும், கொண்க. இயற்றுதல்
முதலானவைகளைத் தவறாமல் செய்தல் அரிதாகலால் - வல்லதரசென்றார்.
[இவை நான்கு பாட்டாலும் அரசனது நற்குண நற்செய்கையாகிய மாட்சியே
சொல்லப்பட்டது.] (ஊ)

காட்சிக் கொளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனைன்
மீக்கறு மனை னிலம்.

(ப-ரை.) மன்னன்-அரசன், காட்சிக்கெளியன் - (வழக்கறிவிப்பவர்க்கும் குறையிரப்பவர்க்கும்) காணுதற்கு எளியவனாகி கட்டுச்சொல்ல னவ்வனேல் (யாவரிடத்தும்) கடியச்சொல்லினன் அல்லாதவனுமாயிருந்தால், நிலம் (அவனது) நிலத்தை, உலகம் - மீகடும் (எல்லா நிலங்களினும்) உயர்த்திச்சொல்லும், எ-று.

(க-ரை.) காண்கைக்கு எளியவனும் இன்சொற்சொல்பவனும் ஆகிய அரசன் நிலத்தை உலகம் உயர்த்திச்சொல்லும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) காணுதற்கு எளியாமையாவது பெரிய அரசாட்சி மண்டபத்திலே அந்தணர், சாஸ்திரர், உள்ளிட்டயவ்ராடு சமயமுடையவனாயிருத்தல் கட்டுச்சொல்-கேள்வியிலும் தொழிலிலும் அநீமையாகிய சொல், நிலத்தை உயர்த்திச்சொல்லுமெனவே மன்னனை உயர்த்திச் சொல்லுதல் சொல்லவேண்டுமெனவியாயிற்று. உயர்த்திச் சொல்லுதல் - இவன் காக்கின்றநாடு பரி, பிணி, பகை, முதலானவை இல்லாமல் யாவர்க்கும் மிகுந்த வின்பம் தருவதென்று புகழ்ந்து சொல்லல். (ச)

இன்சொலால் வித்தனிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலாற் றுண்கண் டனைத்திவ் வுலகு.

(ப-ரை.) இன்சொலால்-இனியசொல்லுடனே, ஈத்து-கொடுத்து, அளிக்க-காப்பாற்ற, வல்லார்க்கு-வல்ல அரசனுக்கு, இவ்வுலகு - இந்தவுலகம், தன்சொலால்-தன் புகழோடுபொருந்தி, தாண்கண்டனைத்து - தான் நினைத்த அளவினதாகும், எ-று.

(க-ரை.) இனியசொல்லுடன் கொடுத்துக் காக்குமாசனுக்கு தாண்கினைத்தவை உண்டாகும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இன்சொல் - கேள்வியிலும், தொழிலும், இனிமையாகிய சொல், நதல் - வேண்டுகார்க்கு வேண்டிய கொடுத்தல், அளித்தல், தன்பரி

25

ககச கக - ஆம் - அதி - இறைமாட்சி.

வாத்தினாலும், பகைவராலும், கலிவுபடாமற் காத்தல். இவைசெய்தல் அருமையாகலால் வல்லாற்கென்றும், அவன் மண்முழுதும் ஆளுமாகலால் இவ்வுலகென்றும், சொல்லினார். கருதியவள விற்றதல் - நினைத்தபொருளெல்லாம் காத்தல். (எ)

முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னதன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும்

(ப-ரை.) முறைசெய்து (தான்) முறைசெய்து, காப்பாற்றும் (பிறர்வரு
ந்தாமம்) காத்தலுஞ்செய்யும், மன்னவன்-அரசனானவன் பிறவியினாலே மனித
னையாயினும்) மக்கட்கு-மனிதர்களுக்கு, இறையென்று (செயலினாலே) கட
வுளென்று, வைக்கப்படும்-வேறுவைக்கப்படுவன், ஏ-று.

(ச-ரை.) மதுமுறைப்படி குடிகளைக்காக்கும் அரசன் அக் குடிகளுக்குத்
தெய்வம்-என்பதாம்.

(வி-ரை) முறை-அறநூலிலும், நீதிநூலிலும், சொல்லும்வழி பிறர்மேலே
சொல்லப்பட்டவர். வேறுவைத்தல் மனிதரிற்பிரித்து உயர்த்திவைத்தல். (அ)

செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு.

(ப-ரை.) சொல்-(கண்டித்துப்புத்திசொல்லுந் துணையாயினவாது) சொற்
களை, செவிவைப்ப-(தன்)செவிபொறாதாகவும், பொறுக்கும்(அவைகளின்-பய
னைக்குறித்துப்) பொறுக்கும், பண்புடை-குணமுடைய, வேந்தன்-அரசனது
கவிகைக்கீழ்-குடைநிழலின்கீழே, உலகு-உலகம், தங்கும்-பொருத்தும், ஏ-று.

(ச-ரை.) மந்திரி முதலானோர் கடிந்துசொல்லுஞ் சொற்களைப்பொறுக்கு
மரசன் உலகமுழுதும் ஆள்வான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ளாவின்மைப்பு-செவியிலேற்றப்பட்டது. பண்புடைமை சிறப்
பறிவுடையவனாகை. அறநூல் நீதிநூல்களிலே தவறாமையாய்ப்புயிமுழுதும்
தானே ஆள்வானென்பதாம். (உ)

கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னான்கு
முடையானும் வேந்தர்க் கொளி.

(ப-ரை.) கொடை (வேண்டுவோர்க்கு வேண்டுமவைகளைக்) கொடுத்த
தும், அளி (யாவரிடத்தும்) முகமலர்ந்து இன்சொற் சொல்லுதலும், செங்
கோல் - முறைசெய்தலும், குடியோம்பல் (தளர்த்த) குடிகளைப்பேணலும்,
ஆடிய, காங்கும்-இங்கான்கு செயல்களையும், உடையான்-உடையவன், வேந்த
ர்க்கு-அரசர்க்கெல்லாம், ஒளியாம்-விளக்காம், ஏ-று.

(ச-ரை.) நகை, கிருபை, செங்கோல், குடிகளைக்காத்தல், இவையுடை
யோன் அரசர்களுக்கு விளக்கு-என்பதாம்.

(வி-ரை.) செவ்விய கோல்போலுதலால் முறையைச் செங்கோலென்றார் குடியோம்பல் வறமையுற்றய்-டத்தே ஆறிவொன்றாகிய பொருளையும் வாங்காமை முதலானவை செய்தல் தன் சாதிமுழுதும் வினக்கலால் வினக்கென்றார். [இவை கீத்துபாட்டாலும் மாட்சியும் பயனும் உடன் சொல்லப்பட்டன.] (1)

முப்பத்தொன்பதாம் அதிகாரம் இறைமாட்சி.

முற்றிற்று.

நாப்பதாம் - அதிகாரம்.

கல்வி.

அல்தாவது: அவ்வரசன் தான் கற்றற்குரிய நூல்களைக் கற்றல், அவையாவன. அறநூலும், கீதிநூலும், தேர், யானை, குதிரை, படைக்கலம் எனப்பட்ட இவற்றினால்களும், முதலானவையாம். அரசன் அறிவுடையவனாயிருந்தால் தன்னுயிர்க்கேயன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுகல்குறித்து இது அரசியலுள் வைக்கப்பட்டதாயினும் யாவார்க்கும் உறுதியைத்தருவதாகிய சிறப்புடைமையினாலே பொதுப்படச் சொல்லுகின்றார். முன்னதிகாரத்திலே நூல்காணையென்னும்பாட்டிலே தோற்றவாய் செய்யப்பட்ட மாட்சியை விரித்துச் சொல்லுதலால் இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கற்கு கசடறக் கற்பவை கற்றபி

ளிற்க வதற்குத் தக

(ப-ரை.) (ஒருவன்) கற்பவை - கற்கப்படு நூல்களை, கசடற - பழுதற கற்க - கற்கக்கடவன், கற்றபின் (அப்படி) கற்றபின்னே, அதற்கு - அக்கல்விக்கு, தக - தகுதியாக, சிற்க (அவைகளாகிலே சொல்லப்பட்ட வழியிலே) சிற்கக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) (ஒருவன்) கற்கப்படுநூல்களைக் குற்றமறக்கற்று அக்கல்வி யறிவிற்குத்தக்கபடி சிற்கக்கடவன் - எனபதாம்.

(வி-ரை.) கற்பவையென்றதனால் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, என்சிற உறுதிப்பொருள்களை உணர்த்துகிற நூல்களென்பது பெற்றும். கசடறக்கற்றவாவது விபரீத சந்தேகங்களை நீக்கி, மெய்ப்பொருளை கல்லோர் பலருடனேயும் பலதரமும் பழுதறல், நின்றவாவது, இவ்வாழ்க்கையிலே கருமங்களைச் செ

ய்து யோக்கியருக்குக் கொடுத்தும் தானதுபவித்தலிலும் துறவிலே தவற்தால் மெய்யுணர்ந்து அவாவறுத்தலிலும், தவறாமே. ([இதனால் சிறப்புடையவனுக்குக் கற்சுவேண்டிமென்பதும் கற்சுத்தரு தூல்களும் அவைகளைக் கற்கும் விதமும் கற்றதனால் பயனும் சொல்லப்பட்டன.]) (ச)

எண்ணென்ப வேளை பெழுத்தென்ப கிவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்த்து

கூகூகூ

சு0 - ஆம் - ஆதி - கல்வி.

(ப-ரை.) (அறியாதவராலே) எண்ணென்ப - எண்ணென்று சொல்லப்படுமவையும், என யெழுத்தென்ப - மற்றையெழுத்தென்று சொல்லப்படுமவையும் ஆகிய, இவ்விரண்டும் - இக்கலைகளிரண்டையும் (அறிக்கோர்) வாழு முயிர்த்து - வாழ்தற்குரிய மனிதர்க்கு, கண் - கண்களாகும், என்ப - என்ற சொல்லுவார், எ-று.

(க-ரை.) கணித தூல்களு, யிலக்கண தூல்களு, மனிதர்களுக்கெக் கண்களாகும் - என்பதாம்.

(வி-ரை) எண் - கணிதம், எழுத்த - இலக்கணம், இவ்விருவித தூல்களும், அறமுதலாகிய பொருள்களைக் காணுதற்குக் கருவியாகலால், கண்ணென்பப்பட்டன [இதனால் கற்சுப்படு தூல்களுக்கெக் கருவியாவனவும் அவைகள் அவசியம் வேண்டியவையென்பதும், சொல்லப்பட்டன.] (உ)

கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லாதவர்.

(ப-ரை.) கற்றோர் - சுற்றவரோ, கண்ணுடையர் - கண்களுடையவர், என்பவர் என்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுபவர், கல்லாதவர் - கற்றிலாதவர், முகத்து - முகத்திரண்டித்து, இரண்டு புண்ணுடையர் - இரண்டு புண்களை யுடையவர் (கண்ணிலார்) எ-று.

(க-ரை.) கற்றோர் முகத்திலுள்ளத கண், மற்றோர் முகத்திலுள்ளது புண்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தூரமான காலதேசங்களில் உள்ளவைகளையும் காணும் ஞானக் கண்ணுடைமையால் கற்றோரை கண்ணுடைய ரென்றும், அஃது இல்லாமல் நோய்முதலானவைகளாலே, தன்புட்பெய்யும் ஊனக்கண்ணையுடைமையால் கல்லாதவரை புண்ணுடையரென்றும் சொல்லினார் [முன்பாட்டிலே கண்ணல்லாமை குறிப்பிக்கப்பட்ட ஊனக்கண்ணினது மெய்யாயாகிய சொரூபத்

தைச் சொல்லியவிதத்தினாலே பொருளுல்களையங் கருவி நூல்களையங் கற்
 ரோது உயர்வும், கல்லாரது இழிவும், இடனாலே சொல்லப்பட்டன.] (உ)

உவப்பத் தலைக்கடி யுள்ளப் பிரித
 லினைத்தே புலவர் தொழில்.

(ப-ரை.) புலவர் - கற்றறிந்தவரது, தொழில், உவப்ப (யாவரும்) மகிழும்
 படி, தலைக்கடி (அணரைச்) சேர்ந்து, உள்ள (இனி யவரை நாம் எப்போது
 காண்போமென்று) நினைக்கும்படி, பிரிதல்-கீங்குதலாகிய, அனைத்து-அத்தன்
 கும்மைய யுடையதாம், எ-று.

(ச-ரை.) கற்றோரோடு பழகியமற்றோர் அவர்பிரியவருத்துவர்என்பதாம்.

(வி-ரை.) நாம் கல்வழி ஈடத்தலும், பிறருக்கு உறுதி (சொல்லுதலும்,
 தொழிலென ஒன்றும் அடங்குதலால் அத்தன்மைத்தென்றார். அத்தன்மை
 அப்பயனைத்தரும் தன்மை. காணுதலாலே கல்லொழுக்கமும், மதுபான

௪0 - ஆம் - அதி - கல்வி.

ககௌ

வுறுதிச் சொற்களைக் கேட்கையால் இன்பமும், உண்டாதலால் கற்றவரிடத்தே
 எல்லாரும் அன்புடையவராவரென்பதாம். [இதனால் கற்றோரது உயர்வுவருத்
 தச் சொல்லப்பட்டது] (ச)

உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார்
 கடையரே கல்லா தவர்.

(ப-ரை.) உடையார்முன் - செல்வார்முன்னே, இல்லார்போல் - அறியவர்
 போல், ஏக்கற்றும் (தம்மாளிரியர்முன்) ஏக்கற்ற நின்றும், கற்றார் - கற்றவர்
 (உயர்த்தவராவார்) கல்லாதவர் - (அக்கலைக்குகாணிக்) கல்லாதவர், கடையரே-
 (எப்போதும்) இழித்தவரேயாவார், எ-று.

(ச-ரை.) கற்றோருயர்ந்தோரு மற்றோரிழிந்தோருமாவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஏக்கற்றுதல்-ஆகையினாலே தாழ்த்தல். கடையரென்றதனால் அந்
 து எதிராகிய உயர்ந்தோரென்பத வருவிக்கப்பட்டது. பொய்யாகிய மாணத்
 தைகோக்கி மெய்யாகிய கல்வியை யிழ்த்தவர் பின்னொருகாரும் அறிவுடை
 வராகாமையால், கடையரே யென்றார். [இதனாலே கல்லாதவரது இழிவு
 சொல்லப்பட்டது.] (ஊ)

தொட்டனைத் தூறு மணற்கெணி மாநகர்க்குக்

கற்றனைத் தூறு மறிவு.

(ப-ரை.) மணல்-மணலினிடத்தே, கேணி - கேணியானது, தொட்டனை த்து தோண்டிய அனலினதாக, ஊறும்-சுரக்கும், (அ.துபோல்) அறிவு - (மனிதருக்கு) அறிவானது, கற்றனைத்து-கற்ற அனலினதாக, ஊறும்-சுரக்கும், ஏ-று.

(ச-ரை.) மணற்கேணி தோண்டியவளவு சுரப்பதுபோல மனிதருக்கறிவுகற்றவனவாகும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இங்கே கேணியென்றது-அசனீரை சிறிது கற்றவனவினாலே போதுமென்று விடாமல் மேன்மேலும் கற்றல்-வென்டுமென்பதாம், இக்கல்வியறிவுமிருதல் ஊழ்மாறு கொள்ளாவிடத்தே யாகலால் முன்னே உண்மையறிவே மிகுமென்றதனோடு ஒப்பாடல் விரோதாட்டாமை அறிக. (உ)

யாதானு நாடரமா லூராமா லென்னை நுவன்
சாந்துணையு கல்லாத வரறு.

(ப-ரை.) (கற்றவனுக்குத் தன்னும் ஊருமேயல்லாமல்) யாதானும் - யாதாயினு மொருகாரும், நாடாம்-தன்னாடாம், (யாதாயினும்)யாதாயினுமொருகும், ஊராம்-தன்னாராம், (அப்படியிருக்க) ஒருவன்-ஶாந்துணையும் இறக்குமையும், கல்லாதவாறு-கல்லாமற் கழிசின்றது, என-என்னை நினைத்து, ஏ-று.

(ச-ரை.) கற்றவர்க்கு ஏனாரும் எவ்வூரும் தன்னாயிருக்க ஒருவன் கற்றாமலிருப்பதென்ன-என்பதாம்.

ககஅ ச0 - ஆம் - அதி - கல்வி

(வி-ரை) ஆல் - அசை. பின்னும் உயிரோடு செல்லுதலால், சாந்துணையுமென்றார், பிறகாகளும் ஊர்களும் தம்முடையவைபோலிருந்து மகிழ்த்து பொருள்கொடுத்தப் பூசை செய்தற்கு ஏதவாகலால், கல்விபோற் சிறந்ததுவேறென்று இல்லையாகலின் அதனையே எப்போதும் கற்கவேண்டும் என்பதாம். (எ)

ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

(ப-ரை.) ஒருவர்க்கு-ஒருவனுக்கு, தான்-ஒருமைக்கண் ஒரு பிறப்பினிடத்து, கற்ற கல்வி - கற்ற வித்தையானது, எழுமையும் - எழுபிறப்புகளிலும், ஏமாப்புபோய் உதவுதலை, உடைத்து-உடையதாகும், ஏ-று.

(க-ரை.) ஒரு பிறவியில் கற்றகல்வி எழுபிறப்பினும் உதவும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) வினைகள்போல் உயிரிடத்தே தங்கி அது சென்றவிடத்தே செல்லுமாகலால் எழுமையு மேமாப்புடைத்தென்றார். உதவுதல் கல்வழியிலே சேர்த்தல். (அ)

தாயின் புறவ துலகின் புறக்கண்டு

காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.

(ப-ரை.) தாம்-தாங்கள், இன்புறவது-இன்பமடைதற்கு ஏதுவாகிய கல்விக்கு, உலகு - உலகமானது, இரபுற - இன்பமடைய, கண்டு-(அச்சிறப்பு) கோக்கி, கற்றறிந்தார்-கற்றறிந்தவர்கள், காமுறுவர்-பின்னும் அதனையே விரும்புவார், எ-று.

(க-ரை.) கற்றவர் கல்விக்கு உலகத்தா ரின்புறதல் கண்டு மேன்மேலும் கற்பார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) தாயின்புறதலாவது; கற்றிறபோது சொற் பொருள்களின் சுவையை அனுபவித்தலாலும், புகழும், பொருளும், பூசையும், பெறுதலாலும்; பின்னே அதததையும், வீட்டையும், அடைதலாலும், அதனால் இடையறாத இன்பத்தை அனுபவித்தல் உலகின்புறவகாகிய இப் பெரியவரைச் சேர்ந்து அநியாதவைகளையெல்லாம் அறிக்கேதாமென்று மகிழ்தல், சம்பாதித்தல், காப்பாற்றல், இழத்தல், இவைகளாலே துன்பஞ்செய்து பலரையும் பகையாக்கல் பற்றி செல்வத்தை விரும்பாமையால் கற்றறிந்தாரென்று கரும்பு தின்னுதற்குக் கூலிபோல் தாயின்புறதற்கு உலக மின்புறவது மற்றொருவழியால் இல்லாமையால் அதனையே காமுறுவரென்றும் சொல்லினார். (க)

கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி யொருவற்கு

மாடல்ல மற்றை யவை.

(ப-ரை.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, கேடில்-அழிவில்லாத, விழு-சீராகிய, செல்வம்-செல்வமானது, கல்வி-வித்தையாகும், மற்றவையை-அதற்க்கவாகிய மணியும், பொன்னும்-முதலானசெல்வம், மாடல்ல-செல்வமல்ல, எ-று.

சக - ஆம் - அநி - கல்லாமை.

கூகூ

(க-ரை.) ஒருவனுக்குக் கல்வி அழிவில்லாதசெல்வம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அழிவில்லாமையாவது; பங்காளிகள் கள்வர், வலியவர், அரசர், இவர்களாலே கொள்ளப்படாமையும், வழிப்பட்டவர்க்குக் கொறித்தவிடத்தே குறையாமையும் ஆம், சர்மை-யோக்கியரிடத்தே நிற்கை மணி, பொன், முதலானவைகளுக்கு இவ்விரண்டும் இல்லாமையால் அவற்றை மாடல்லவென்றார் [இவை கித்தபாட்டாலும் கல்வியது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க0)

நாற்பதாம் - அதிகாரம்.

முற்றிற்று.

நாற்பத்தோராம் - அதிகாரம்.

கல்லாமை.

அஃதாவது: கற்றலைச் செய்யாமையி னிழிவாம் கல்வியது சிறப்பை முன்னே சொல்லியவனவால் முடிவுபெறாமையே கோக்கி ஏதிர்மறையினாலேயும் சொல்லுதலால் இது அதன் பின்வைக்கப்பட்டது.

அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய

நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்.

(ப-ரை.) நிரம்பிய - (தான்) நிரம்புதற்கு ஏதுவாகிய, நூல் - நூல்களை, இன்றி-இல்லாமல் (ஒருவன்) கோட்டிகொளல்-சபையினிடத்தே (தான் ஒன்றைச் சொல்லுதல்) அரங்கு-வகுப்பிடத்தை, இன்றி - இல்லாமல், வட்டாடிய த்று-உண்டை உருட்டியதுபோலும், ஏ-று.

(க-ரை) கல்வி கல்லாதவன் சபையிலொன்றைச் சொல்லல் வகுப்பறையிலாமல் குதாடியதுபோலும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) நிரம்புதல்-அறியவேண்டுமவைகளை யெல்லாம் அறிதல் - அப்படிசெய்தலால், சொல்லும், பொருளும், வழிப்படாமற் போமென்பதாம். (க)

கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் முலைபிரண்டு

யில்லாதான் பெண்காமுற் றற்று.

(ப-ரை.) கல்லாதான் - கல்வியில்லாதவனொருவன், சொல் - (சபையினிடத்தே ஒன்றுசொல்லுதலை, காமுறுதல்-வேண்டிதல், முலைபிரண்டும் - இரண்டு முலைகளும், இல்லாதான்-இல்லாதவனொருத்தி, பெண்-பெண்மையை, காமுற் றற்று-வேண்டிவதுபோலும், ஏ-று.

(க-ரை.) கல்லாதவன் சபையிற் பேச விரும்பின் இருகுஜங்களு யில்லான் பெண்டன்மையை யிச்சிந்தல்போலும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) முலையிண்டு மில்லாதான்-முலை சிறிதமிழ்லாதவனென்பதாம் அவாவியவிடத்துமுடிவுபெரு தமுடிவுபெற்றுலும்கைவினைக்குமென்பதாம்.

உ00

சக - ஆம் - அதி - கல்லாமை.

கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின்.

(ப-ரை.) கல்லாதவரும் - கற்றிலாதவரும், நனிநல்லர் - மிகவும் நல்லவராவார் (தாமே தம்மையறிந்து) கற்றார்முன் - கற்றோர் சபையிடத்து, சொல்லா திருக்கப்பெறின் (யாதொன்றையும்) சொல்லா திருக்கப்பெறுவாராயின், ஏ-று.

(க-ரை.) கற்றார்முன் யாதொன்றையுஞ் சொல்லா திருப்பின் கல்லாதவர் மிகநல்லர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தம்மைத் தாமறியாமையின் அது கூடாதென்றற்கு பெறினென்றும், பெற்றால். அங்கே தம்மை வெளிப்படுத்தாமையாலும், பின்கல்வியை விரும்புவா ராகலாலும் நனி நல்லவரன்றும், சொல்லினார். [இவை மூன்று பாட்டாலும் கல்லாதவர் சபையிலே பேசுதற்கு உரியவல்லவென்பது சொல்லப்பட்டது.]

(க.)

கல்லாதா னொட்டங் கழியநன் ருயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

(ப-ரை.) கல்லாதான் - கல்லாதவனது, ஒட்டம் - அறிவுடைமையானது, கழியகண்ணுயினும் (ஒரேவிடத்தே) மிககண்ணுயிருப்பினும், அறிவுடையார்- விவேகமுடையவர்கள், கொள்ளார் (அதனை அறிவுடைமையாகக்) கொள்ளார்.

(க-ரை.) கல்லாதானறிவு ஒருவேளை நண்ணுயிருப்பினும் கற்றோர் கொள்ளார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கல்லாதவனது அறிவுடைமை நன்றாகாத நன்றாயிற்றாயினும் நீர்மேலெழுத்துப்போல் நிலைபெருதாகலால் நிலைபெற்ற தூலறிவினையுடையவர் அவ்வறிவுடைமையை மதியாரென்பதாம்.

(ச.)

கல்லா வொருவன் றகைகமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச் சோர்வு படுந்.

(ப-ரை.) கல்லாவொருவன் - (தூல்களைக்) கல்லாதவொருவன், தகைமை (அறிவுடையெனென்றுதன்னைமதிக்கும்)மதிப்பானது, தலைப்பெய்து(அவைகளைக்கற்றவன்) கண்டு, சொல்லாட-பேச, சேர்வுபடும்-கெடும், எ-று.

(க-ரை.) கல்லாதவன்மதிப்பு கற்றவன் முன்பேசக்கெடும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது, யாதாயினும் ஒருவார்ததைசொல்லுமட்டுமே கிற்பது சொல்லியவிடத்து எதிருந்தாம் தரும்போதே வழிப்படுதலால் தன்னை மதித்தமதிப்பு அழித்து விடுமென்பதாம். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கல்லாதவரது இயற்கை யறிவின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

கூகும் ஆம் = அதி = சான்றான்மை. சூகூ

கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை

சொல்லா நலத்தது சால்பு.

(ப-ரை.) நோன்மை-தவமாவது, கொல்லா நலத்தது (பிறவறங்களும் வேண்டுமாயினும்) ஒருயிரையுங் கொல்லாத அறத்தினிடத்தாம் (அதுபோல) சால்பு-சால்பாவது, பிறர்தீமை சொல்லாநலத்தது (பிறர்குணங்களும் வேண்டுமாயினும்)பிறர்தீமையைச் சொல்லாதகுணத்தினிடத்ததாம்-எ-று.

(க-ரை.) நோன்பாவது யாதொன்றையுங் கொல்லாமையாம், சால்பாவது, பிறர்குற்றத்தைச் சொல்லாமையாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) தவத்திற்குக் கொல்லா வறம்போல் சால்பிற்குப் பிறர்குற்றம் சொல்லாக்குணம் சிறந்த தென்பதாம். (ச)

ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லதுசான்றோர்

மாற்றாரை மாற்றும் படை.

(ப-ரை.) ஆற்றுவார் (ஒரு கருமத்தைச) செய்து முடிப்பவரது, ஆற்றல் - வலிமையாவது, பணிதல் (அதற்குத் துணையாவாரைத்) தாழ்ந்து தேடிக்கொள்ளுதல், சான்றோர்-இனிச் சால்புடையவர், மாற்றாரை-பகைவரை, மாற்றும்படை-பகைமை யொழிக்குஞ் சாதனமும், அது-அப்பணிதல். எ-று.

(க-ரை.) காரியமுடிப்பவர் வல்லமையாவது பணிதல் அது சத்துருக்களை வெல்லும் படையாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆற்றல்-செய்வல்லராந்தன்மை. சால்பிற்கு ஏற்ற பணிதற்குணத்துச் சிறப்புச் சொல்லுவார். மற்றதுமுடன் சொல்லினார். (ஊ)

சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெளிற் றேரூல்வி
துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல்.

(ப-ரை.) சால்பிற்கு-சால்பாகிய (பொன்னினள) வறிதற்கு, கட்டளை உரைகல்லாகிய (செயல்) யாதெளிற்-யாதென்றால், தோல்வி (தம்மினிய ர்ந்தவரிடத்துக் கொள்ளுந்) தோற்பை, துலையல்லார் கண்ணும்-இழிந்தவ ரிடத்தும் கொளல்-கொள்ளுதல், எ-று.

(க-ரை.) சால்பிற்குரைகல் எதுவெனில் இழிந்தவரிடத்துந் தோல்வி கொள்ளுதல்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) எச்சவும்மையால் இருகிறத்தாரிடத்தும் வேண்டிதல்பெற் றும். கொள்ளுதல் வெல்லும் வலிமையுடையராயிருந்தே ஏற்றுக்கொள்ளு தல், இழிந்தாரை வெல்ல நினைத்துத் தமக்குச் சமானமாக்கிக் கொள்ளா மல் தோற்பால் அவரின் உயர்வாராயின் அதனாலே சால்பளவு அறியப்படு மென்பதாம்.

இன்றொசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு.

சக - ஆம் - அதி - கல்லாமை.

உ0க

உளரென்னு மாத்திரைய பயவாக்

களரணையர் கல்லா தவர்.

(ப-ரை.) கல்லாதவர் - கல்லாதவர்கள், (காணப்பட்டிக்கொண் டிருக்கை யால்) உளரென்னு மாத்திரையல்லால் உளரென்று (எவராலே சொல்லப் படும்) அளவினராதலன்றி (தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாமையால்) பயவாக் களரணையர்-வினையாத களர்கிலத்தோடொப்பாவர், எ-று.

(க-ரை) கல்லாதவர் வினைவி-லாக்கனர் நிலத்தையொப்பாவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) எப்படி களர்கிலம் தானும்விரும்பப்படுகலை இழந்து உயிர்களுக் கும்உணவுமுதலானவைகளை உதவுவதில்லை யா அப்படியேகல்லாதவர்தாமும் னங்கு மதிக்கப்படுகலை இழந்து பிறர்க்கும் அறிவு முதலானவைகளை உதவா

சென்பதாம். [இதனாலே கல்லாதவரது பயன்படாமை சொல்லப்பட்டது.] (க)

தண்மா னுழைமுல மில்லா ஜெழினல

மண்மாண் புண்பாணை யற்று.

(ப-ரை.) தண்-துட்பமாகி, மாண்-மாட்சிமைப்பட்டு, துணை-(பலதூல்களிலும்) சென்ற, புலம்-அறிவை, இல்லான்-இல்லாதவனது, எழில்-எழுச்சியும், கலம்-அழகும், மண்-சுண்ணச்சாதினாலே, மாண்-மாட்சிமைப்பட்டு, புணை-அலகுகரிக்கப்பட்ட, பாவையற்று-பாவையினது எழுச்சியும் அழகும்போலும், ஏ-ற.

(க-ரை.) தூலறிவில்லான் எழுச்சியும் அழகும் மண்பாவையை ஒக்கும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறிவுக்கு மாட்சிமையாவது பொருள்களைக் கடிதிலே காணலும், மறவாமையும், முதலானவை. பாவை அதன் எழுச்சியழகுகளைக் காட்டலால் ஆகுபெயர். உருவின் மிகுந்ததோடும்-பு கிடைத்தலும் அரிதாகலால் எழினலங்களும் ஒரு பயனேயாயினும் தூலறிவில்லாவிடத்தே சிறப்பில்லாவாம்-என்பதாம். [இதனால் அவர் வடிவழகினாலே பயனில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] (எ)

கல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்றிதே

கல்லார்கட் பட்ட திரு.

(ப-ரை.) கல்லார்கண்-கல்லாதவரிடத்து, பட்ட-உண்டாகிய, திரு-செல்வமானது, கல்லார்கண்-கற்றவரிடத்து, பட்ட-உண்டாகிய, வறுமையின-வறுமையினும், இன்னாதே-தன்பஞ்செய்வதேயாகும், ஏ-ற.

(க-ரை.) கல்லாதவரிடத்துண்டாகிய செல்வம் கற்றவரிடத்துண்டாகிய வறுமையினும் தன்பஞ்செய்யும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) செல்வம் தனக்குரிய கற்றவரையும், வறுமை தனக்குரிய கல்லாதவரையும், விட்டு மாறிநிற்கையால் அவ்விரண்டும் தாம் இடுக்கட்டு உல

26

உ0உ சஉ - ஆம் - அதி - கேள்வி.

கிற்கும் தன்பஞ்செய்தலால் ஒக்குமாயினும் செல்வம் கல்லாதவரைக்கெடுக்கும் வறுமை - கற்றோரைக்கெடுக்காது ஆதலால் அவ்வறுமையினும் இச்செல்வம் இன்னாதென்றார். [இதனால் அவர் செல்வத்தின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது] மேற்பிறந்தா ராயினும் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங் கற்று ரணத்திலர் பாடு.

(ப-ரை.) கல்லாதார்-கல்லாதவர்கள், மேற்பிறந்தாராயினும்-உயர்ந்த சாதி

யிலே பிறந்தாராயினும், கீழ்ப்பிறந்தும்- தாழ்த்தசாதியிலேயிறந்திருந்தும், கற்
 ஞானத்து-கற்றவரது பெருமையளவினதாயி, பாடு - பெருமையை, இலர்-
 இல்லாதவர்களாவார்கள், எ-று.

(க-ரை.) மேற்குலத்திற் பிறந்தும் கல்லாராயின் கீழ்க்குலத்திற்பிறந்த
 கற்றோடொப்பாகார்-என்பதாம்.

(வி-ரை) உடம்போடு அழியும் சாதியுயர்ச்சியினும் உயிரோடு செல்லும்
 கல்வியுயர்ச்சி சிறப்புடையதென்பதாம். [இதனால் கல்லாதவரது சாதியுயர்ச்சி
 யால் பயனில்லாமை சொல்லப்பட்டது] (க)

விலங்கொடு மக்களினா ரிலங்குநூல்
 கற்றாரோ டேனை யவா.

(ப-ரை) இலங்குநூல்-வினங்கியநூலை, கற்றாரோடு-கற்றவருடன், ஏனை
 யவர்-கல்லாதவர், விலங்கொடு-மிருகங்களை, மக்களையர்-மனிதர் எவ்வளவு
 ண்மையுடையவரோ அவ்வளவு தீமையுடையவராவர், எ-று.

(க-ரை.) கற்றவர் மக்களையுங் கல்லாதவர் மிருகங்களையு மொப்பாவார்
 என்பதாம்.

(வி-ரை.) வினங்கல்-மேம்படுதல். விலங்கைக் காட்டிலும் மனிதர்க்கு மே
 வான அறிவுமிகுதி, கற்றவரிடத்தே காணப்படுதலால் கல்லாதவரும் அவரும்
 சமானமான பிறப்பினரல்லவென்பதாம். [இதனால் கல்லாதவர் மனிதப்பிறப்பி
 னாலே பயனடையாமை சொல்லப்பட்டது.] (கஉ)

நாற்பத்தோரூம் அதிகாரம் - கல்லாமை-
 முற்றிற்று.

நாற்பத்திரண்டாம் - அதிகாரம்.
 கேள்வி.

அஃதாவது: கேட்கத்தகுநூலின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தவர்களால்
 கேட்குதல். கற்றவிடத்தே அதனொரிய அறிவை உறுதிப்படுத்தலாலும் கல்
 லாதவிடத்தும் அதனை உண்டாக்கலாலும் இது கல்வி கல்லாமைகளின் பின்
 வைக்கப்பட்டது.

சூஉ - ஆம் - அதி - கேள்வி:

உ௦௩

செவ்வத்துட் செவ்வஞ் செவிச்செவ்வ மச்செவ்வஞ்
செவ்வத்து ளெல்லாந் தலை

(ப-ரை) (ஒருவனுக்கு) செவ்வத்துட்செவ்வம் - சிறப்புடைய செவ்வமா
வது, செவிச்செவ்வம்-செவியால்வருஞ் செவ்வமாம், அச்செவ்வம்-அந்தச்செவ்
வம், செவ்வத்துளெல்லாம் - பிறசெவ்வங்களெல்லாவற்றிலும், தலை - தலைமை
யாம் (ஆதலால்; ஏ-று

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு எல்லாச் செவ்வங்களிலும் கேள்விச்செவ்வம் தலை
மையானது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) செவியால்வருஞ் செவ்வம்-கேள்வியால் எல்லாப் பொருளையும்
அறிதல். பிறசெவ்வங்கள் - பொருளால் வருவன அவை நிலபெறாமையாலும்,
தன்பந்தருதலாலும் இது தலையாயிற்று. அவற்றைவிட்டு இவற்றையே தேடுக
வென்பது கருத்து (க)

செவிக்குண வில்லாந் போழ்கு சிறிது
வயிற்றுக்கு மீயப் படும்.

(ப-ரை.) செவிக்கு-காதுக்கு, உணவு-உணவாகிய கேள்வியானது, இல்
லாதபோழ்து-இல்லாதகாலத்திற், வயிற்றுக்கும் . வயிற்றினுக்கு, சிறிது - சிறி
துணவு, ஈயப்படும்-கொடுக்கப்படும், ஏ-று.

(க-ரை.) காதுக்கு கேள்வி யுணவில்லாதகாலத்து வயிற்றுக்குணவுகொடு
க்கவேண்டும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கேட்கிறபோது மிகுந்தசுவையையும் பின்னேபயனையும் தருவ
தாகிய கேள்வி உள்ளபோது வயிற்றுணவு வெறுக்கப்படுதலால் இல்லாதபோழ்
தென்றும் அதிகமானவிடத்தே சம்பாதிக்குத்துன்பமாத்திரம் அல்லாமல் கோ
யும் காமமும் பெருகுதலால் சிறிதென்றும் அச்சிறிது கொடுத்தலும் பின்னே
பிழைத்திருந்து கேட்குதற்பொருட்டால் ஈயப்படுமென்றும் சொல்லினார்.
[இவை இரண்டுபாட்டாலும் கேள்வியது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
ணன்றாரே டொடபர் நிலத்த

(ப-ரை.) செவியுணவின்-செவியுணவாகிய, கேள்வி - கேள்வியை, உடை
யார் - உடையவர், நிலத்த - பூமியிலிருக்கினும், அவியுணவின் - அவியாகிய

வுணவியையுடைய, ஆன்ருரோடு-தேவரோடு, ஒப்பர்-ஒப்பாவார், ஏ-ற.

(க-ரை.) கல்வி கேள்வியையுடையவர் பூமியிலிருப்பினும் தேவரைப்போப் பாவார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) செயலியுணவியென்பதன் இன்சாரியை எனாமலித்தல் விசாரம்பெற்றது. அவியுணவுதேவர்க்கு யாகத்திலே கொடுக்கப்படுகிறது. அறிவை

உ0ச சஉ - ஆம் - அதி - கேள்வி.

நிறைந்தமையால் ஆன்ருரென்றும் தன்ப மறியாமையால் தேவரோ டொப்ப ரென்றும் சொல்லினார். [இதனாலே கேள்வியை யுடையவரது நிறப்புச்சொல் லப்பட்டது.] (உ)

கற்றில னாயினும் கேட்க ளுடொருவர்

கொற்கத்தி னாற்றாந் துணை.

(ப-ரை.) கற்றிலனாயினும் - (உறுதிநூல்களைத்தான்) கற்றிலனாயினும், கேட்க, (அவைகளின் டொருவர்களைக் கற்றார்கொல்லக்) கேட்கக்கடவன், அஃது அக்கேள்வியானது, ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, ஒந்தத்தின்-தளர்ச்சிவந்த விடத்து ஊற்றாத்திணை-பற்றுக்கோடாத்திணையாம் (ஆதலால்) ஏ-ற.

(க-ரை.) கல்லாதவனானும் கேள்வியுடையவனாயின் அக்கேள்வி அவனுக்குத் தளர்ச்சிவந்தவிடத்து துணையாகும்-என்பதாம்.

(வி-ரை) உபமை கற்கவேண்டுமென்பது தோன்றுகின்றது. தளர்ச்சி வறுமையாலாவது அறிவில்லாமையால் வந்து இடுக்கணுற்று மனந்தளர்ந்தல். அத்தளர்ச்சியை கேள்வியாலாகிய அறிவு நீக்குமாதலால் உளற்றாக் துணையெ ன்றார். (ச)

இழுக்க லுடையுழி புற்றுக்கே லற்றே

யொழுக்க முடையார்வா ள் சொல்

(ப-ரை) (ஒருவருக்கு ஆபத்திலே) ஒழுக்கமுடையார்-கல்ல னடை யுடையவரது, வாழ்ச்சொல்-வாயிற் பிறக்கின்றசொல், இழுக்கலுடையுழி - வழுக்கு தலையுடைய சேற்றுநிலத்திலே, ஊற்றுக்கோலற்றே - ஊன்றுகே ல்போலுதவும், ஏ-ற.

(க-ரை.) சேற்றுநிலத்திற்கு ஊன்றுகோல்போல் கல்லவர்கள் சொல்லுஞ் சொல் கேள்வியுடையானுக்கு உதவும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஊன்றகோல்போலுதவுதல்-தளர்ந்தவிடத்து அதனை நீக்குதல் ஒழுக்கமில்லாதவர் கல்லியுடையவராயினும் அறிவில்லாராகலால் அவர் வாய்ச் சொல் கேட்கலாகாதென்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொல்லென்றார். தீச்சொலறியாமையாகிய நிறப்புத்தோன்றற்கு வாயென்பது அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. அச்சொல்லைக் கேட்கக்கடவரென்பது கருத்து (9)

எனைத்தானு கல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்

(பு-ரை.) (ஒருவன்) கல்லவை, உறுதிப்பொருள்களிலே எனைத்தானும் - அவ்வளவு சிறிதாயினும், கேட்க-கேட்கக்கடவன், (அக்கேள்வியானது) அனைத்தானும் - அவ்வளவினாலும், ஆன்றபெருமை - நிறைந்த பெருமையை, தரும் கொடுக்கும், எ-று.

சஉ - ஆம் - ஆதி - கேள்வி. ௨0௫

(க-ரை.) ஒருவ கல்லவைகளைக் கேட்கின் அவையிருந்தபெருமையைத் தரும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அச்சிறிய கேள்விகளும் மழைத்துளிகள்போல் வந்து உள்ளே நிறைந்து எல்லா வறிவுகளையும் உண்டாக்கலால் சிறிதென்று திகழலாகாதென்பதாம். (க)

பிழைத்துணர்ந்தும் பேசாதமை சொல்லா பிழைத்துணர்ந்திண்டிய கேள்வி யவர்.

(பு-ரை) பிழைத்துணர்ந்து (பொருள்னை) றுட்பமாக ஆராய்ந்து அறிந்து, ஈண்டிய (அதன்மேலும்) நிறைந்த, கேள்வியவர்-கேள்வியையுடையவர், பிழைத்துணர்ந்தும்-பிரம அறிந்தவிடத்தும், பேசாதமை - (தமக்குப்) பேசாமையை உண்டாக்குஞ்சொற்களை, சொல்லார், எ-று.

(க-ரை) கற்றவர்கள் அறிவீனமான சொற்களைச் சொல்லார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பிழைப்பவென்பது - பிழைத்து எனச்சிறிந்தது. பேசாதமை - அதை உண்டாக்குஞ்சொல்லுக்கு ஆகுசலால் ஆகுபையர் ஈண்டிதல்-பலவழிகளாலும் வந்துநிறைதல், பொருள்களின் மெய்மையைத் தாரும்அறிந்து அறிந்தவரிடத்தேயும் அவர் சொல்லக்கேட்டு ஒப்புப்பார்த்து திருப்பவர் தமோ குணத்தால் மயங்கினாராயினும் அவ்வாறல்லது சொல்லாரென்பதாம். [இவை

காண்பாட்டாலும் கேள்வியினாலே ஈடுப்பட்டவர்க்குவரும் நன்மைசொல்லப்
 (பட்டத)] (ஏ)

கேட்டினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்
 னோட்கப் படாத செவி

(ப-ரை.) கேள்வியால் - கேள்வியினாலே, தோட்கப்படாத - துளைக்கப்
 படாத, செவி - காதுகள், கேட்டினும் - தமக்குரிய (ஒசையைக் கேட்டு மாயி
 னும், கேளாத்தகையவே-செவிடாந் தன்மையினிவையாம், ஏ-து.

(ச-ரை.) கேள்வியாலே துளைக்கப்படாத செவிகள் செவிடு உடையன-
 என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒசைமாத்திரத்தால் உறுதி அடையாமையால் கேளாத்தகைய
 வென்றும் மனத்திலே நூற்பொருள் துழைதற்கு வழியாகல்லால் கேள்வியைக்
 காரணமாக்கியும் சொல்லினார். பழையதுளை துளையன்றென்பதாம் (அ)

நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
 வாயின ராத லரிது.

(ப-ரை) 'நுணங்கிய-தட்பமாகிய, கேள்வியரல்லார் - கேள்வியை யுடை
 யவரல்லாதவர், வணங்கிய - வணக்கத்தைக்காட்டுகிற, வாயினராதல்-சொல்லு
 யுடையவராகுதல், அறிது-கூடாது, ஏ-து

(ச-ரை) தட்பமான கல்வி கேள்வியில்லார் வணக்கமுள்ள சொல்லு
 யுடையவராகார் - என்பதாம்.

உடுக சாட - ஆம் - அதி - அறிவுடைமை.

(வி-ரை.) கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது தட்பம் கேள்விமேல் ஏற்றப்
 பட்டது. வாய், அதன்சொல்லுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். கேளாதார் அறி
 வில்லாமையால் தம்மைத்தாமே வியந்து சொல்லவாரென்பதாம். (ஆ)

செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்க
 ளவியினும் வாயினு மென்.

(ப-ரை.) செவியிற்சுவை-காதுகளால் அறியப்படுஞ் சுவைகளை, உணரா-
 அறியாத, வாயுணர்வின்-வாயால் உண்ணப்பட்ட சுவையை, அறியும் - அறி
 வினையுடைப, மாக்கள் - மனிதர், அவியினும்-இறத்தாலும், வாயினும் - வாழ்ந்
 தாலும், என் (உலகத்துக்கு வருவது) யாது, ஏ-து.

(ச-ரை.) கேள்விச்சுவை யறியாத மனிதர் இறத்தும் இருத்தும் பய

னில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) செவியா லுணரப்படுஞ் சுவைகள், சொற்சுவையும் பொருட் சுவையும் ஆம். இவைகளிலே சொற்சுவை, குணலங்காரங்கள். பொருட்சுவை, சிங்காரமுதலாகிய நவரசுவைகள். வாழ்ச்சுவை, திசுதிப்பு முதல் அறுவகைப்படும். அவர் செத்தால் டுழப்பதம், வாழ்ந்தால் பெறவதம் இல்லாமையால் இரண்டும் சமாளந்தானென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் கேளாவிடத்து உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (க0)

காற்பத்திரண்டாம் அதிகாரம் - கேள்வி முற்றிற்று.

நாற்பத்திமுன்றாம் - அதிகாரம்.

அறிவுடைமை.

அல்தாவது: கல்வி கேள்விகளினாலாகிய அறிவேடு உண்மையறிவுடைபதனால் அதிகார முறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

அறிவுற்றங் காக்கும் கருவி செறுவார்க்கு முள்ளழிக்க லாகா வரண்

(ப-ரை) அறிவு - (அரசார்க்கு) அறிவின்பது, அற்றம் - முடிவுவாராமல், காக்கும்-காக்கின்ற, கருவி-படையாம், (அதுவல்லாமல்) செறுவார்க்கும்-பகைவார்க்கும், அழிக்கலாகா - அழிக்கக்கூடாத, உள்-உள்ளாகிய, அரண்-காவலிடமுமாம், ஏ-ற.

(க-ரை.) அரசார்க்குத் தன்னைக் காக்கும் படையாயும் பகைவரால் அழிக்கக்கூடாத அரணாயும் உள்ளது அறிவு-என்பதாம்.

(வி-ரை.) காத்தல் - முன்னாவறிந்துபரிசரித்தல். [இதனால் அறிவினது தெப்புச் சொல்லப்பட்டது] (ச)

சாட - ஆம் - அறி - அறிவுடைமை. ௨0௭

சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு.

(பரை.) (மனத்தை) சென்றவிடத்தால் (அது) போனவிஷயத்திலே செலவிடா-போகவிடாமல் (அவ்விஷயங்களி னன்மை தீமைகளை ஆராய்து)

தீத-தீயநிலிருந்து, ஓர் இ-நீக்கி, நன்றின்பால் - நல்லதனிதத்து, உய்ப்பது-
போகவிடுவது, அறிவு-விவேகம், எ-று.

(க-ரை.) மணம்போனவழியிற் போகவிடாமல் நன்மையிற் செலுத்துவதே
யறிவு-என்பதாம்

(வி-ரை.) குதிரையை நிலமறிந்து செலுத்தும் வாதுவன்போல் வேறுக்கி
மனத்தைப்புலமறிந்து செல்லுவது அறிவென்றார் அது உயர்க்குணமாகலால்.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு

(ப-ரை.) எப்பொருண் - யாதொருபொருளை, யார்யார்வாய் - எவரெவர்
வாயில், கேட்பினும்-கேட்டாலும், அப்பொருள் - அப்பொருளினது, மெய்ப்பு
பொருள்-மெய்யாகியபயனை, காண்பது-காணவல்லது, அறிவு-விவேகம், எ-று.

(க-ரை.) எவரெவர் வாயினால் எந்தெந்த பொருளைக் கேட்டாலும் அத
னுள் மெய்ப்பொருளை அறிவதே அறிவு-என்பதாம்.

(வி-ரை.) முக்குணங்களும் மாறிமாறிவருதல் யாவர்க்கும் உண்டாதலால்
உயர்ந்தபொருளை இழிந்தார்வாயிலும், இழிந்தபொருளை உயர்ந்தார்வாயிலும்,
உறுதிப்பொருளை பகைவர்வாயிலும், கெடுபொருளைச் சினேகர்வாயிலும், ஒரே
விடத்தே கேட்கப்படுதலால் எப்பொருள் யார்யாவாய்க் கேட்பினுமென்றார்.
சொல்லுவாரியல்பு ரோக்காமல் அப்பொருளின் பயனோக்கி நல்லதைக்கொ
ண்டு தீயதைவிடுவது அறிவென்பதாம். (க)

என்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய்
றுன்பொருள் காண்ப தறிவு

(ப-ரை.) (தன்னாலே சொல்லப்படும் சொற்கள் அரிய பொருளினவாயிரு
ந்தாலும்) என்பொருள வாக (கேட்பவர்க்கு) எளியபொருளினவாம்படி, செல்-
மணங்கொள்ள, சொல்லி - தான், பிறர்வாய் பிறர்வாயிற் (கேட்கப்படுஞ் சொற்
களில்) றுன்பொருள் (காணுதற்கரிய) துட்பப்பொருளையும், காண்பது-காண
வல்லது, அறிவு-விவேகம், எ-று.

(க-ரை.) பிறர்க்கு அரியவைகளையும் எளியனவாக விளக்கும்படி சொல்லி
பின் அவர்வாயினால் அறிவதே அரசனுக்கு அறிவு - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறிவுடைமையவை தொழில் அறிவினமே லேற்றப்பட்டது தா
 ன்சொல்பவைனை வழுவில்லாமல் ன்ருகவினக்கச் சொல்லவேண்டு மென்ப

உ0அ. சக - ஆம் - அதி - அறிவுடைமை.

ஆறும் ன்ருக வினங்காமற் போனாலும் அவைகளின் பயனைக்கொண்டு விட
 வேண்டுமென்பதற்குப் பொருளின்மேல் வைத்துஞ் சொல்வினார். (ச)

உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலும்

கும்பலு மில்ல தறிவு.

(ப-ரை.) ஒருவனுக்கு உலகம் - உயர்ந்தோரை, தழீஇயது - கட்பாக்
 குவது, ஒட்பம் - அறிவுடைமையாம், மலர்தலும் (மூன்னை) விரிதலும், கும்
 பலும் - பின்னை குவிதலும், இல்லது (அக்கட்பினிடத்தே) இல்லாதது
 அறிவு, எ-று.

(ச-ரை.) விருப்பால் முகமலர்தலும், வெறுப்பால் முகங்குவிதலும், இல்
 லாத அறிவு உயர்ந்தோரை கட்பாக்கும்-என்பதாம்

(வி-ரை) உயர்ந்தோரோடு கீர்ப்புப்போல் வேறுபடாமல் கோட்டுப் பூப்
 போல் ஒருநிலையே கட்பாயினால் எல்லா வின்பங்களும் உண்டாகலால் அதனை
 அறிவேனார். (ஊ)

எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தே!

டவ்வ துறைவ தறிவு.

(ப-ரை) உலகம் - உலகமானது, எவ்வது - எவ்விதத்தினால், உரைவது
 கடப்பதாயிருக்கின்றது, உலகத்தோடு அவ்வுலகத்துடன்பொருத்தி, அவ்வது-
 அவ்விதத்தால், உரைவது (தானும்) கடப்பது, அறிவு அரசனுக்கு அறிவாம்,
 எ-று

(ச-ரை.) உலகம் எவ்வகையில் கடக்கின்றதோ அவ்வகையில் கடப்பது
 அரசனுக்கு அறிவு - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உலகத்தையெல்லாம் யான் நியமித்தலால் என்னை நியமிப்பார்
 இல்லையென்றுகினைத்துத் தான் கினைத்தபடி கடந்தால் பழியும் பாவமும் ஆம்.
 சூதலால் அப்படிக்கடந்தல் அரசனுக்கு அறிவன்றென்று விலக்கியபடியாயிற்று.
 [இவைகித்தபாட்டாலும் அறிவுடைமையினிலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (ஈ)

அறிவுடைமைய ராவ தறிவா ரறிவிவா

ரஃதறி கல்லா தவர்

(ப-ரை) ஆவத - வரக்கடவதை, அறிவார் (முன்னே) அறியவல்லவர் அறிவுடையார்-அறிவையுடையவராவார், அஃக-அவ்வாக்கடவதை, அறி கல் லாதவர்(முன்னே) அறியமாட்டாதவர், அறிவில்லார்-அறிவில்லாதவராவார், எ-று.

(க-ரை.) முன்வாக்கடவதை அறியவல்லவர் அறிவுடையவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) முன்னறிதலாவது - முன்னே எண்ணியறிதல். (எ)

சா. - ஆம் - அதி - அறிவுடைமை. ௨0௯

அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில்.

(ப-ரை.) அஞ்சுவது - அஞ்சத்தருவதை, அஞ்சாமை - பயப்படாமை, பேதமை - அறிவில்லாமை ஆம், அஞ்சுவது - அஞ்சத்தருவதை, அஞ்சல் - பயப்படுதல், அறிவார்தொழில் - விவேகிகளது தொழில் ஆம், எ-று.

(க-ரை.) அறிவுடையவர் அஞ்சத்தருவதற்கு அஞ்சவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அஞ்சத்தருவன: பாவம் பழிகேடுமுகலாகிய பலவாயினும் சாகிபற்றி அஞ்சுவதென்று ஒருமையாகக்கூறினார். அஞ்சாமை, எண்ணாது செய்த நின்றல். அஞ்சதல் - எண்ணிச் செய்யாதுவிடுதல் அஞ்சாமையை இறைமாட்சியாக முன்னே சொல்லாதலால் இங்கே அஞ்சவேண்டு மிடம் சொல்லியபடி [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அறிவுடையவரது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

எதிரதாக் காக்கு மறிவினார்க் கில்லை
யதிர வருவதோர் கோய்.

(ப-ரை.) (வாரச் கடவதாகிய அதனை) எதிரதாக்காக்கும் - முன்னே அறி த்த காக்கவல்ல அறிவினார்க்கு-விடேவ் முன்னவர்க்கு, அதிர - (அவர்) கடுங்கும் படி, வருவதோர்கோய்-வருவதாகிய, ஒருதன்புறம்-இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) வருந்தன்பங்களை முன் அறித்தகாக்கும் அறிவுடையார்க்குத் துன்பம் இல்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை) இதனாலே வரக்கடவதாகிய துன்பத்தைக்காத்தற்குரிய காலம் அறிவிக்கப்பட்டது காத்தல் - அத்தன்புறத்தின் காரணத்தை விலக்குதல் [அவர்க்குத் துன்பமில்லாமை இதனாலே சொல்லப்பட்டது] (க)

அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரென்னுடைய ரேனு மிலர்.

(ப-ரை) அறிவுடையார் - விவேகமுடையவர்கள், எல்லாமுடையார் - (கேரொன்றும் இல்லாதவராயிருக்காலும்) எல்லாமுடையவராவார், அறிவிலார் - விவேகமில்லாதவர்கள், என்னுடையரேனும் - எல்லாமுடையவராயிருக்காலும், இலர் - (ஒன்றும்) இல்லாதவராவார், எ-து.

(க-ரை.) அறிவு இல்லார் எல்லாம் வுடையவராயினும் ஒன்றுமில்லாதவராவார் என்பதாம்.

(வி-ரை.) செவ்வங்கனெல்லாம் அறிவினாலே சம்பாதிக்கவும் காக்கவும்படுதலால் அதனையுடையவரை-எல்லாமுடையாரென்றும், அவையெல்லாம் முன்னாலே அமைந்து கிடக்காலும் அழியாமற் காத்தற்கும் அழிந்தவிடத்தே சம்பாதித்தற்கும் கருவியாகிய அறிவில்லாமையால் அறிவில்லாதவரை - என்னு

உக0 சச - ஆம் - அதி - குற்றங்கடிதல்.

டையரேனும் மிலரென்றும் சொல்லினார். [இதனால் அறிவுடையவரது உடைமையும், மற்றவரது இல்லாமையும் சொல்லப்பட்டன.] (க0)

நாற்பத்திமுன்றும் - அதிகாரம் - அறிவுடைமை.
முற்றிற் று.

நாற்பத்திநான்காம் - அதிகாரம்.

குற்றங் கடிதல்.

அலிந்தாவது: காமம், குரோதம், உலோபம், மானம், உவகை, மதம் எனப் பட்ட ஆறுகுற்றங்களையும், அரசன் தன்னிடத்தே தோன்றாமற் கடிதல் இவைகளைக் குற்றமென்று அறிதலும், கடிதலும், அறிவுடையார்க் கல்லத மற்றவர்க்குக் கூடாமையால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லா
பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து.

(ப-ரை.) செருக்கும் - மதமும், சினமும்-குரோதமும், சிறுமையும் - காம

மும், ஆசிய-குற்றங்களை, இவ்வாற-இவ்வாற அரசனது, பெருக்கம் - செல்வமானது, பெருமிதகீர்த்து-மேம்பாட்டுக்குணத்தையுடையதாம், ஏ-று.

(க-ரை.) மதமும் கோபமும் காமமுயில்லாத அரசர் செல்வம்மேலானது என்பதாம்.

(வி-ரை.) மதம்-செல்வங்களிப்பு சிறியவாறு செயலாதலால்-அளவிற்றத காமம் சிறுமையெனப்பட்டது. இக்குற்றங்கள் அகீதிகளைச் செய்வித்தலால் இவைகளை நீக்கினவாறு செல்வம் சவ்வழிப்பதிலும் கிளைபெறுதலு முடைமையால், மதிப்புடைத்தாரு மென்பதாம் மிகுதிபற்றி இக்குற்றங்கள் முன் சொல்லப்பட்டன. (க)

இவறலு மாண்பிறந்த மாணமு மாண வுவுகையு மேத மிறைக்கு.

(ப-ரை.) இவறலும் (வேண்டியிடத்துப் பொருள்கொடாமையும், மாண்பிறந்த மாணமும்-என்மையினீங்கியமானமும், மாணவுவுகையும் - அளவிற்றத மகிழ்ச்சியும், இறைக்கு-அரசனுக்கு, ஏதம்-குற்றங்களாம், ஏ-று.

(க-ரை.) கொடாமையும் என்மைகீங்கிய மாணமும் அளவிலாமகிழ்ச்சியும் அரசனுக்குக் குற்றங்களாகும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மாட்சிமையான மாணத்தை நீக்குதற்கு மாண்பிறந்த மாணமென்றார். அம்மானாவது, அந்தணர், சான்றோர், அருந்தவர் தன்முன் டோர், தந்தை, நாய் என்றிவரை, வணக்கமையும் முடிக்கத் தகாததாயினும்

சீடூச கூக - ஆம் - அநி - சான்றுண்மை

(ப-ரை.) (சால்புடையவர்) இன்னு (தமக்குத்) துன்பத் தருமவைகளை செய்தார்க்கும்-செய்தவர்களுக்கும், இனியவே-இன்பத் தருமவைகளையே, செய்யக்கால்-செய்யாவிட்டால், சால்பு - சான்றுண்மை, என்னபயத்தது (வேறே) என்னபயனுடைத்து, ஏ - று.

(க-ரை.) துன்பஞ் செய்தவர்களுக்கு யின்பஞ் செய்யாவிடில் சான்றுண்மை யென்னபயனைத்தரும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஓ அசை. சிறப்பும்மை சால்புடையவரும் இன்னு செய்தற்கு இடமாதல் விளக்கினின்றது. தாமும் அவர்க்கு இன்னுசெய்வாராயின் தம்முடைய சால்பால் ஒருபயனும் இல்லையென்பதாம். [இவை ஐந்து பாட்

டாலும் சிறப்புவுகையாற் சொல்லப்பட்டது.] (ஏ)

இன்மை யொருவற் கினிவன்று சால்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

(ப-ரை.) சால்பென்னும்-சால்பென்று சொல்லப்படும், திண்மை-வலி
மை, உண்டாகப்பெறின்-தன்னிடத்துண்டாகப்பெற்றால், ஒருவற்கு-ஒரு
வனுக்கு, இன்மை-வறுமையால் 'வருவது' இனிவன்று-இகழ்வாகாது-எ-று.

(க-ரை.) சால்பின் வலிமையுண்டாகப்பெற்றால், வறுமை இகழ்வாகா
து-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தளராமல் நாட்டுதலால் வலியாயிற்று. சால்புடையவர் உறு
மையிலும் மேன்படுபவரென்பதாம். (அ)

ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்
காழியெனப்படு வார்.

(ப-ரை.) சான்றாண்மைக்கு-சால்புடைமையாகிய (கடலுக்கு) ஊழி
யெனப்படுவார்-கரையென்று சொல்லப்படுவார், ஊழிபெயரினும் (மற்
றைக் கடலும் கரையுள் நில்லாமற்) காலம் வேறுபட்டாலும், தாம்பெய
ரார்-தாம்பேறுபடார், எ-று.

(க-ரை.) சான்றோர் காலம் வேறுபடினுந் தாங்கள் வேறுபடார்-என்
பதாம்.

(வி-ரை.) சான்றாண்மையின் பெருமைதோன்ற அதனை கடலாக்கி
யும் அதனைத் தாங்கிக்கொண்டு நின்றலால், அதனையுடையாரை கரையாக்
கியும் சொல்லினார். [ஏகதேசவுருவகம்] (க)

சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி னிருநிலந்தான்
றுங்காது மன்றோ பொறை.

(ப-ரை.) சான்றவர்- (பலகுணங்களாலும்) நிறைந்தவர், சான்றாண்மை
(தமது) தன்மை, குன்றின்-குன்றுவாராயின், இருநிலந்தான்-மற்றைப்பெரி
யபூமிதானும், பொறை (தன்) பாரத்தை, தாங்காது - தாங்காதாய் முடியும்

சச - ஆம் - அதி - குற்றங்கடிதல். உகக

நினைத்த முடித்தே விடுதலும் முதலானவை. அளவிறந்த வுலகை மிகுந்த
மகிழ்ச்சி. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் குற்றங்கள் இகையெனச் சொல்லப்
பட்டன. (உ)

தினேத்தணையாக் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழி காணுவார்.

(ப-ரை) பளிசாணுவார்-பழியை அஞ்சுவோர், தினேத்தணையாக் குற்றம்-
தினையளவு சிறிய குற்றமானது, வரினும் (சம்மிடத்து) ஊத்தாயினும் (அதனை)
(அவ்வளவாகவல்லாமல்) பனைத்துணையா - பனையினளவு பெரிதாக, கொள்வர்-
கொள்வார்கள், ஏ-று.

(க-ரை.) பாவத்துக்கு அஞ்சுவோர் தினையளவு குற்றத்தைப் பினையளவாக
எண்ணுவார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) குற்றம் - சாதியொருமைப்பெயர். சிறுகுற்றமும் தமக்கு ஏற்கா
மைமால் சிறிதென்று பொறார் பெரிதாகக்கொண்டு வருத்திப் பின்னும் அது
வராமல் காப்பென்பதாம். (உ)

குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
யற்றக் தருடம்பகை.

(ப-ரை.) அற்றம்-முடிவை, தருடம்பகை (தனக்குத்) தரும்பகை, குற்ற
மே-குற்றமேயாம் (ஆதலால்) குற்றம் - அக்குற்றம் (தன்னிடத்து வாராமை
மையே) பொருளாக-பயனாகக்கொண்டு, காக்க-காக்கவேண்டும், ஏ-று.

(க-ரை.) தனக்கு முடிவைத்தரும் பகையாகிய குற்றத்தைக் காக்கக் கட
வன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இக்குற்றங்களிலே ஒன்றைப்பற்றி யல்லாமல் பகைவர் தனக்கு
முடிவைச் செய்யாமையால் இவையே அரசனுக்குப் பகையாவன வென்றும்
இவைகளினில்லாமையே குணங்களினிருப்பாகக்கொண்டென்றற்கு
பொருளாகவென்றும், சொல்லினார். (ச)

வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை பெரிமுன்னர்
வைத்துறு போலக் கொடும்.

(ப-ரை.) வருமுன்னர்-குற்றம் வருவதன்முன்னே, காவாதான் (அதனை
வராமல்) காவாத அரசனது, வாழ்க்கை-வாழ்வானது, (அதுவந்தால்) எரிமுன்
னர்-நீமுகத்துவின்ற, வைத்துறு போல - வைக்கோலின் கூட்டம்போல, கொ
டும்-அழித்துவிடும், ஏ-று.

(க-ரை.) குற்றம்வருமுன்னே காத்துக்கொள்ளா வரசன் வாழ்வு அக்கினி
முன்னின்ற வைக்கோல்போலக்கெடும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) குற்றமென்பத - அதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது, முன்ன
 யன்றதனால்-காத்தலாங்காலம் பெறப்பட்டது. [குற்றம் கிரிதாயினும் அத
 னாலே பெரியசெல்வம் அழிக்வேயிடுமென்பது உபமானத்தினாலே கொள்ளப்
 பட்டது.] (இ)

உகஉ சச - ஆம் - அதி - குற்றங்கடிதல்.

தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி

னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு.

(ப-ரை) தன்குற்றம்-தனதுகுற்றத்தை, நீக்கி (முன்னேகண்டு) கடித்த
 பிறர்குற்றம்-பிறரதுகுற்றத்தை, காண்கிற்பின் (பின்னே) காணவல்லவனாயினும்
 இறைக்கு-அரசனுக்கு, ஆதர்-ஆகக்கடவதாயி, குற்றம் என்-யாது, எ-று.

(ச-ரை) தன் குற்றத்தை முன்நீக்கி பிறர்குற்றத்தைப் பின்னீக்கு மரச
 னுக்குக் குற்றமில்லை-என்பதாம்

(வி-ரை.) அரசனுக்குத் தன்குற்றங் கடியாதவிடத்தே பிறர் குற்றங் கடி
 தல் குற்றமாம், அது கடியாதவிடத்தே முறைவாயலாம் என்றற்கு என் குற்ற
 மாகுமென்றார். எனவே தன்குற்றங் கடித்தவனே முறைசெய்தற்கு உரியவ
 னென்றதாயிற்று. [இவை காண்குபாட்டாலும் குற்றங்கடிதல் பொதுவகையி
 னாலே சொல்லப்பட்டது] இனிச் சிறப்புக்கையாற் கூறுகிறார். (ச)

செயற்பால செய்யா துவற்பான செல்வ

பூயற்பால தன்றிக் கெடும்.

(ப-ரை) செயற்பால-(பொருளினாலே தனக்குச்) செய்து கொள்ளப்படு
 மவைகளை, செய்யாது - செய்துகொள்ளாமல், இவறியான் (அதனிடத்து
 லோபஞ்செய்தவனது, செல்வம்-செல்வமானது, உயற்பாலதன்றி-பின்னுள்ள
 தாகும் பகுப்பினதன்றி, கெடும்-வினாகக்கெடும், எ-று.

(ச-ரை.) செய்யப்படு மவற்றைச் செய்துகொள்ளாமல் உலோபஞ் செய்யு
 மரசன் செல்வங்கெடு;-என்பதாம்.

(வி-ரை.) செய்துகொள்ளப்படு மவை, அறம்பொரு ளின்பங்கள் பொரு

னால் இம்முன்றிலே ஒன்றாகிய பொருள்செய்தலாவது, அதனைப் பெருக்குதல் செல்வமானது அறஞ்செய்யாமையாலும். பொருள் பெருக்காமையாலும், பின் னுளதாகாதென்றும் இன்பப்பயன் கொள்ளாமையால் கெடுமென்றும் அறிக.

பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ள
மெண்ணப் படுவதொரு றன்று.

(ப-ரை.) பற்றுள்ளமென்னும் (பொருளைவிடத் தகுமிடத்துவிடாது) பற் றுகின்ற உன்னமாகிய, இவறன்மை - உலோபத்தன்மையானது, ஏற்றுள்ளும்- எல்லாக் குற்றத்தன்மைகளுள்ளும், எண்ணப்படுவது (வைத்து) நினைக்கப்படு வது, ஒன்றன்று-ஒன்றல்ல (யிருந்ததாம்,) எ-று.

(ச-ரை.) பொருளைப்பற்று முலோபத் தன்மையானது எல்லாக் குற்றத் திலு யிருத்தது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இவறன்மை - குணங்களெல்லாம் சேர்க்க்திருந்தாலும் அவைக ளைக் கீழ்ப்படுத்தித் தான்மேற்படவல்ல, வியல்பு, மற்றவை அது செய்யமாட் டாமையால் ஏற்றுள்ள மெண்ணப்படுவ தொன்றன்மென்றார். எவற்றன் னு மென்பது இடக்குறைவிகாரம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் உலோபத்தின் திமை சொல்லப்பட்டது.] (அ)

சூ-ஆய்-அதி-பெரியாரைத்துணைக்கோடல். உகந

வியவற்க வெள்ளான்றுந் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா னனை.

(ப-ரை.) எள்ளான்றும் - எக்காலத்திலும். (என் மிகவும் உயர்ந்த காலத் திலுமென்றபடி) தன்னை, வியவற்க - (மகத்தினுலே) ந ஒரு மதியாகிருக்கக் கடவன், நன்றி-நன்மையை, பயவா - (தனக்குத்) தாராத, வினை-தொழில்களை, நயவற்க - (மானத்தால்) விரும்பாதிருக்கக்கடவன், எ-று.

(ச-ரை.) ஒருவன் எக்காலத்தும் தன்னை மதியாமலும் நன்மையைத் தாராத தொழிலை யிச்சியாமலும் இருக்கக்கடவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) தன்னை நன்முதித்தவிடத்தே இடமும், காலமும், வலியும், அறியப்படாமையாலும், அறமும், பொருளும், இகழ்ப்படுதலாலும், எள்ளாந் தும் வியவற்கவென்றும், நினைத்தது முடித்து விடுவெனன்று அறம்பொரு ளின்பவர்களைத் தாராத தொழில்களை விரும்பினால் அவைகளால் பாவமும் பழி யும் கெடும் வருமாகலால் அவற்றை நயவற்கவென்றும் சொல்லினார். [இதனால்

மதமானங்களின் து தீமை சொல்லப்பட்டது]

(க)

காதல காத வறியாமை யுய்க்கிற்பி
னே கில வேதிலார் நூல்.

(ப-ரை.) காதல (தன்னாலே) விரும்பப்பட்ட பொருள்களை, காதல்-அவ்
விரும்பத்தை, அறியாமல் (அவர்) அறியாதிருக்கும்படி உய்க்கிற்பின்-அனுப
விக்க வல்லவனாயின், ஏதிலார் - பகைவர், நூல் (தன்னை வஞ்சித்தற்கு எண்
னும்) எண்ணமானது, இல்-பழுதாம், எ-று.

(க-ரை.) தன்னு விச்சிக்கப்பட்ட பொருள்களையுக் தன்னிச்சையையும்
பகைவரறியாம வனுபவிக்க வல்லவனானு லப்பகைவரெண்ணம் பழுதாம்-
என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறிந்தவிடத்தே அவைவழியாகப் புதுத்த வஞ்சிப்பாராதலால்
அறியாமல் அனுபவிக்க வேண்டுமென்பதாம். இசனாலே முழுதும் விடலா
காத கர்மத்தை அனுபவிக்கும்விசம் சொல்லப்பட்டது.] (க0)

நாற்பத்தினான்காம அதிகாரம் - குற்றங்கடிதல்
முற்றிற்று.

நாற்பத்தைந்தாம் - அதிகாரம் பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

அஃதாவது - அவ்வறுவகைக் குறறவகளையும் கடித்த அரசன் தன்னைத்
தீயவழியில் விவக்கி வல்லவழியிலே செலுத்தும் போறிவுடையவரைத் தனக்
குத் துணையாகக் கொள்ளுதல், அதிகார முறைமையும் இதனும் விசங்கும்

உகச சடு-ஆம்-அதி-பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

போறிவுடையவ ராவார். அரசாட்சிக்குக் குற்றம்வராமற் காத்தற்குரிய அமை
ச்சப் புரோகிதர்.

அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்.

(ப-ரை.) அறனறிந்து - அறத்தினது றுட்பத்தை அறிந்து, மூத்த (தன் னின்) மூத்த, அறிவுடையார் - அறிவுடையவரது, கேண்மை - கட்டை, தேர் த்து (அசனது அருமையைத்) தெரிந்து, திறனறிந்து (கொள்ளுத்) திறமறித் து, கொளல் (அரசன்) கொள்ளக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) அரசனறிவுடையார் சினேகத்தைக் கொள்ளக்கடவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) மூத்தல் அறிவாலும், சலத்தாலும், காலத்தாலும், முதிர்ந்தல் அறிவுடையார், கீதியையும், உலகியலையும், அறிதலையுடையவர், திறனறிதலாவது - என்முமதித்தல், உயாச்செய்தல், அவர் சொல்வழிபடத்தல் இவை மூத்தலாக, அவர் தனக்கு உன்னாந்திறமறிந்து செய்தல். (க)

உற்றநோய் நீக்கி யுறாஅமை முற்காக்கும்

பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளவ.

(ப-ரை.) உற்ற - (தெய்வத்தாலாவது மனிதராலாவது தனக்கு வந்த, கோய்-துன்பங்களை நீக்கி (நீக்கும் விதம் அறிந்து) உறாமை (பின் அப்படிப்பட்டவை) வாராதபடி, முற்காக்கும்-முன் (னறிந்து) காக்கவல்ல பெற்றியார் தன்மையுடையவரை, பேணி அவர் னீ மகிழ்த தக்கவைகளைச் செய்து கொளல் (அரசன் துணையாகக்) கொள்ளக்கடவன், எ-று.

(க-ரை) வந்த துன்பங்களை நீக்கி அத்துன்பங்கள் வாராமற் காக்க வல்லவரை யரசன் சினேகிக்கக்கடவன் என்பதாம்

(வி-ரை.) தெய்வத்தால்வருத் துன்பங்களாவன: மழையில்லாமையாலும், அதிகமழையாலும், காற்றுத்தீப்பிணி இவைகளாலும் வருவன, அவை கடவுளையும், தக்கோரையும் நோக்கிச் செய்யப்படுஞ் சாந்திகளால் நீக்கப்படும். மக்களால் தருத்துன்பங்களாவன; பகைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், தொழிற்செய்வார், இவர்களால் வருவன. அவை சாமபேத தானதண்டங்களாகிய கால்வகையுபாயங்களுள் ஏற்றதனால் நீக்கப்படும். முற்காத்தலாவது - தெய்வத்தால் வருமவைகளை உற்பாதங்களால் அறிந்து அச்சாந்திகளாலே காத்தலும் மனிதரால் வருமவைகளை அவரதுகுணம் இவகிதம் னீ ஆகாரம். செயல், என்பவைகளால் அறிந்து அவ்வுபாயங்களுள் ஒன்றாலே காத்தலும் ஆம். ஆகவே புரோகிதரையும், மத்திரிகளையும், சொல்லியபடியாய்ந்து. [இவை இரணியோட்டாலும் பெரியோரது இலக்கணமும், அவரைத் துணையாகக் கொள்ளவேண்டுமென்பதும் கொள்ளும்விதமும் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

னீ மகிழ்த்தக்கவை - கற்கு மதிக்கை முதலானவை.

சுரு-ஆம்-அதி-பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.உகடு

அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்

பேணித் தமராக் கொளல்

(ப-ரை) பெரியாரை போற்றிவுடையவர்களை, பேணி - அவர்மிகுந்தக்கலைகளைச் செய்து, தமரா-தமக்குச் சிறந்தவராக, கொளல்-கொள்ளுதல் (அரசர்க்கு) அரியவற்று ளெல்லாம் - அரிய பேறுகள் பலவிலும் அரிதே அரிது, எ-று.

(க-ரை) பெரியோரைச் சிறுகித்தல் அரசன்பெறும் பேறுகளுள் மிகச் சிறந்தபேறு என்பதாம்.

(வி-ரை.) உலகத்திலே அரியவையெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு இப்பேறு சிறந்ததென்றது இதனால் அவையெல்லாம் உண்டாதினக் குறித்தென்க. (உ)

தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல்

வன்மையு ளெல்லாக் தலை.

(ப-ரை) தம்மிற்பெரியார் (அறிவுமுதலானவைகளாலே) தம்மின்மிஞ்சாதவர், தமரா-தமக்கு சிறந்தவராக, ஒழுகுதல் (தாம் அவர்வழியிலே நின்று) நடத்தல் (அரசர்க்கு) வன்மையுள்ளெல்லாம் - வலியுடைமைபலவிலும், தலை முதன்மையாம், எ-று.

(க-ரை.) தம்மினும் பெரியோரைச் சிறுகித்தல் அரசன் வல்லமையுள் தலைமையான வல்லமை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இப்பெரியார் பொருள்படை யாண்களால் நீக்கக்கூடாதவையாகிய தெய்வத்தாள்வருந் துன்பமுதலானவைகளையும் நீக்குதற்குஉரியவராக வால் அவைகளாலாகிய வலியினும் இத்துணைவலி சிறந்ததெனப்படடது, (ச)

சூழ்வார்கண் னாக வொழுகலான் மன்னவன்

சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.

(ப-ரை.) சூழ்வார் - மந்திரிகளை, கண்ணாக - கண்ணாகக்கொண்டு, ஒழுக வால் (தன்பாசம்) நடத்தலால், மன்னவன் - அரசன், சூழ்வாரை - அப்படிப்ப

ட்ட மந்திரிகளை, குழ்த்து-ஆராய்ந்து, கொள்கை (தனக்குத்துணையாகக்) கொள்ளக்கூடவன், எ-று.

(க-ரை) அரசன் மந்திரிகளைக்கொண்டு யூயிபாராட்டத்தவால் அவர்களைத் துணையாகக் கொள்ளவேண்டும். என்பதாம்.

(வி-ரை.) தானே ஆராயவல்லவனாக விரும்பாலும் அளவில்லாத தொழில்களால் வருத்தமடையு மாசனது பாரம் அவ்வாராய்த் தொன்றே தொழிலாகிய மந்திரிகளால் அல்லாமல் இனிது நடவாமைபற்றி அவரைக்கண்ணுக்கிச்சொ

உக்கை சடு-ஆம்-அதி-பெரியாரைத் துணைக்கோடல்.

வ்வினார். ஆராய்தல் அமைச்சியவிலே சொல்லப்படுகிற இலக்கணமுள்ளவரை
ன்பதனை ஆராய்தல், [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பெரியாரைத் துணைக்கொ
ன்றாதவின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (இ)

தக்காரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லாளைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில.

(ப-ரை.) தக்காரினத்தனாய்-யோக்கியராகிய இனத்தினையுடையவனாகி
தானொழுக - தானும் (அறிந்து) நடக்க. வல்லாளை - வல்லவர்களை, செற்றார்-
பகைவர், செயக்கிடந்தது-செய்யக்கிடந்த ஒரு துன்பமும், இல்-இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) பெரியோரினத்தை யுடையவனாகி அவழிப்பட்ட அரசன்
பகைவரால் வெல்லப்படான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தக்கார்-அறிவொழுக்கங்களால் தகுதியுடையவர். ஒழுக்கதல்-
அறநீதிசளின் வழிசவறாது நடத்தல். வஞ்சித்தல் - கூடினவரைப் பிரித்தல்-
வேறு பகைவரைத்தல் என்கிற இவைகளாலும், வலிமைபாலும் பகைவர்செய்
யுந் துன்பங்கள் பலவகைப்பட்டிருப்பினும் தானும் அறிந்த அறிந்தோரது
சொல்லியும் கேட்டு நடக்கையால் - அத்துன்பங்களிலே ஒன்றும் வாராதென்
றற்கு - செற்றார் செயக்கிடந்த தில்லென்றார். (க)

இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர்.

(ப-ரை) (தியவைகளைக்கண்டால்) இடிக்கும் - கோபித்துப் புத்திசொ

ல்லும், துணையாரை - துணையாக் தன்மையை யுடையவரை, ஆள்வாரை - (இவர் கமக்குச் சிறந்தவரென்று கொண்டு ஆளுகிற அரசரை, கெடுக்குந்த கைமையவர் - கெடுக்கும் பெருமையையுடைய பகைவர், யார் (உலகத்தில்) யாவர், ஏ-று.

(க-ரை) அறிவறுத்திச் சொல்லும் மந்திரிகளைக்கொண்டு அரசாளு மரசு குக்குப் பகைவரில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தீயவை - பாவங்கடூர், நீதியல்லாதவையும், துணையாக்தன்மை யாவது - தமக்கு அவையில்லாமையும். அரசனிடத்து அன்புடையவராயிருக் கையும் ஆம். அப்படிப்பட்டவர் கல்வழியி னீங்கவிடாமையால் அவரை யாளு மரசர் ஒருவராலும் கெடுக்கப்படா ரென்பதாம். ஏ - அசை. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அதன் பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ஏ)

இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானும் கெடும்.

(ப - ரை.) இடிப்பாரை - கண்டித்துப் புத்தி சொல்வாரை, இல்லாத (கணக்குக் துணையாகக்) கொள்ளாமையால். ஏமரா - காலவந்த மன்னன்

சுடு - ஆம் - அதி - பெரியாரைத்துணைக்கோடல். உகவ

இராசன் கெடுப்பாரிலானும் (பகையைக்) கெடுப்பவர் இல்லாதிருந்தாலும் கெடும் (தானே) கெடுவான், ஏ-று

(க-ரை.) புத்திசொல்லு மந்திரிகளைப் பெற்றிலாவரசன் கெடுக்கும் பகை வரில்லாமற் கெடுவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கெடுப்பார் உண்டாயிருப்ப ரென்பது தோன்ற இலானு மென் றார். தானே கெடுதலாவது - பாசனில்லாத யானைபோல் வழியல்லாத வழி யிலே சென்று கெடுதல். (அ)

முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாளு
சார்பிலார்க் கில்லை ரிலை.

(ப-ரை) முதலிலார்க்கு - முதற்பொருளில்லாத செட்டிகளுக்கு, ஊதி யம் (அதனால் வருகிற) லாபமானது, இல்லை (ததுபோல்) மதலையாம் (தம்மைத் தானருவதாகிய) சார்பிலார்க்கு - துணையில்லாத அரசார்க்கு, கிலை

(அதனால் வருகிற) நிலையானது. இஃலை, ஏ-ற.

(க-ரை.) முதற்பொரு ளில்லாதவர்க்கு இலாபமில்லை. அதுபோல ம் திரிகளில்லாத வாகனாக்குத் துணையிலை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) எப்படி முதலில் கொண்டே இலாபம் பெறவேண்டுமோ அப் படியே தாக்குவாரைக்கொண்டே நிலைபெறவேண்டு மென்பதாம். நிலை அரசர் இஃது அரசாட்சியின் பாரத்சோடி அசையாது நிற்கை. (க)

பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார தொடர்கை விடல்

(ப-ரை) (அரசன்) நல்லார் - பெரியவரோடு, தொடர்கைவிடல் - கட்டித் கொன்னாது விடுதல் (தான் தனியனாயிருந்துகொண்டு) பல்லார் - பலரோடும், பகைகொளலின்-விரோதம் கொள்ளாதலிலும், பத்தடுத்தபத்துப்பங்கு அடுத்த தீமைத்தே-தீமையையுடையதேயாம், ஏ-ற.

(க-ரை.) அரசன் பெரியோர் சினகததை விடுதல் பலபேர் பகைகொள் ளாதலிலும் பத்துப்பங்கு தீமையுடையதாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பலர்பசையால் ஒருமுகமா யெதிர்த்தகாலத்து ஒருவிதத்தாலே பிழைத்தல் கூடினும் பெரியோர் நட்டைவிட்டால் ஒழிவிதத்தாலும் பிழைத்தல் கூடாமையால் இதுசெய்தல் அதனினும் தீதென்பதாம் [இவை மூன்று பாட் டாலும் அதுசெய்யாதவிடத்து உண்டாகுங் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (40)

நாற்பத்தைந்தாம் அதிகாரம் - பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

முற் றிற் ற.

நாற்பத்தாரும் - அதிகாரம்.

சி ற் றி ன ஞ் சே ரா மை.

அஃதாவது: சிறியவின்னைப் பொருந்தாமையே சிறிய வினமாவது, நல்லதிலே நன்மையும், தீயதிலே தீமையும், இஃலை யென்போரும், விடரும், னூர்ந்தரும் முதலாயின கூட்டம் அறிவை வேறுபடுத்தி இருமையும் செடுக்கு

மியல்பினதாயிடு இந்நகர்ப்பொருத்தினால், பெரியாரைத் துணைக்கோடல் பயனில்லை யென்பது அறிவித்தற்கு இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

சிற்பின மஞ்சம் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்

(ப-ரை.) பெருமை - பெரியோரியல்பு, சிற்பினம் - சிறியவினத்தை, அஞ்சம் - அஞ்சுதல்செய்யும், சிறுமைதான் - மற்றைச் சிறியோரியல்பு (அது சேர்ந்தபொழுதே) சுற்றமா (தனக்கு) உறவாக சூழ்ந்துவிடும் - எண்ணித் துணியும், ஏ-று.

(ச-ரை.) பெரியோரியல்பு சிறியவினத்திற்கு கஞ்சம் சிறியோரியல்பு சிறிய வினத்தைச் சுற்றமாகக்கொள்ளும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தம்மறிவு வேறுபடும் விசமும் அதனால் தமகரு வரும் தன்படும் கோக்கலால், அறிவுடையார் அஞ்சுவரென்று, அறிவை ஒற்றுமைப்பட்டு கிறக்கலால், வேறு கோக்காமையால் அறிவில்லாதவர் தமக்குச் சுற்றமாகத் துணிவென்றும் சொல்லினார். பெரியோரும் சிறியோரும் ஆன குணத்தோடு சது அஞ்சுதலும் அஞ்சாமையுமாகிய தொழில்கள் பெருமையுஞ் சிறுமையும் ஆகிய குணங்களின்மேல் ஏற்றிச் சொல்லப்பட்டன. [இதனால் சிற்பினம் பெரியோர்க்கு ஆகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றரு மாந்தர்க்
கினத்தியல்பு தாகு மறிவு.

(ப-ரை) நீர் - நீரானது, நிலத்து (தான்சேர்ந்த) நிலத்தினது, இயல்பான் - இயல்பினாலே, திரிந்து (தனது) தன்மை வேறுபட்டு, அற்றரும் - அக்கிலத்தினது தன்மையதாகும் (அதுபோல்) மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு, அறிவு-அறிவானது, இனத்து (தாம்) சேர்ந்த இனத்தினது, இயல்பு-இயல்பினாலே (திரிந்து) தனது தன்மைவேறுபட்டு, அதாரும் - அவ்வினத்தினது தன்மையதாகும், ஏ-று.

(ச-ரை.) நிலத்தி னியல்பினாலே நீர் திரிந்தாற்போலும் அவ்வாறே சேர்ந்த வினத்தினாலே அறிவுதிரியும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) [ஆகாசத்திலே தன் தன்மையதாயிருந்த நீருக்கு நிலத்தோடு சேர்ந்தவிடத்து கிறஞ்சுவை முதலாகிய குணங்கள்தோல் தனித்திருக்கையிலே தன் தன்மையதாயிருந்த அறிவுக்குப் பிறவினத்தோடு சேர்ந்தவிடத்துக் காட்சிமுதலாகிய தொழில்கள் வேறுபடுமென்று இதனால் அதனது காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

சக - ஆம் - அதி - சிற்றினஞ்சேராமை. உகக

மனத்தான மாந்தர்க் குணர்ச்சி வினத்தான
மின்னு வெண்ப்படுஞ் சொல்.

(ப-ரை.) மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு, உணர்ச்சி - பொதுவறிவானது மனத்தான (தம்) மனத்தினாலே, ஆம் - உண்டாகும், இக் குணெண்ப்படும் (இவன் இப்படிப்பட்டவனென்ற (உலகத்தாராலே) சொல்லப்படுகிற, சொல் - சொல்லானது, இனத்தான் - இனத்தினாலே, ஆம் - உண்டாகும், ஏ - ஏ.

(ச-ரை.) மனத்தினாலே யறிவுண்டாம் அதுபோல் ஒருவன் சேர்த்தவினத்தினாலே யின்னென நெண்ணப்படுவான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) இயற்கையாகிய கிம்புலவறிவு மாத்திரத்துக்கு இனம் வேண்டாமையால் அதனை மனத்தானும் மன்றும் செய்கையாகிய சிறப்பறிவுபற்றி கல்லவெனன்ருவது தீயவெனன்ருவது உண்டாகுஞ்சொல்லுக்கு இனம் வேண்டிதலால் அதனை இனத்தானும் மன்றும் சொல்லினார். [உபமான பிரமாணத்தை அங்கீகரியாமல் அவ்வறிவு வேறுபாடும் மனத்தாலாமென்பாரை கோக்கி இதனா அது மறத்துக் கூறப்பட்டது.] (உ)

மனத்து னதுபோலக் காட்டி யொருவற்
கினசதுள சாகு மறிவு.

(ப-ரை.) அறிவு - அச்சிறப்பறிவு, ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, மனத்து - இனத்தினிடத்து, உனதுபோல (அப்போதே) உண்டாவதுபோல், காட்டி (தன்னை) காட்டி, இனத்து (அவன்சேர்த்த) இனத்தினிடத்தே, உனதாரும் - உண்டாகும், ஏ - ஏ.

(ச-ரை.) ஒருவனுக் கறிவான தவஞ்சேர்த்த வினத்தினாலும் - என்பதாம்.

(வி-ரை) மெய்மை கோக்குதற்கு முன்னே மனத்துள்ளதுபோலக்காட்டியும் பின்னோக்கியவிடத்தே பழகிய இனத்துள்ளதாகியும் இருக்கையால் காட்டி என விறந்தகாலத்தினாலே சொல்லினார். [சிறப்பறிவும் மனத்தினிடத்து அப்போதே உண்டாவதென்பவரை கோக்கி அங்கே வெளிப்படுமனவே யுள்ளது அதற்கு மூலம் இனமென்பது இதனாலே சொல்லப்பட்டது.] (ச)

மனகதுய்கம செய்கினை தூய்மை பிரான்டு

மினந் தூய்மை தூவா வரும.

(ப-ரை) மனம் - அச்சிறப்பறிவு வெளிப்படுமென்பது உயரிய மனம், தூய்மை-பரிசுத்தனாகத் தன்மையும், செய்வினை-கெட்டுத் தூய்மை பரிசுத்தனாகத் தன்மையும் ஆகிய, இரண்டும் - இவ்வியல்புப் பட்டிகாடாக, வரும் உண்டாகும், ஏ-று.

(ச-ரை.) மனப்பரிசுத்தமும் செய்வினைப் பரிசுத்தமும் சேர்த்து வினத்தானாகும்-என்பதாம்.

உஉ0 சக - ஆம் - அதி - சிற்றினஞ்சேரமை.

(வி-ரை.) மனத்தூய்மைவாத - சிறப்பறிவு வெளிப்படுப்படி இயற்கையாகிய அறிவாமை வீடுகுதல் செய்வினை தூய்மைவாதது; மனோவாக்குகாளாவே செய்யப்படுகிற நல்ல தொழிலையுடையவனாகுதல் ஒருவன் பரிசுத்த வினத்தனாகவே அவ்வினத்தோடு பழக்கவசத்தால் பரிசுத்தமானதனாகி ஆம் மனத்தினிடத்தே சிறப்பறிவுதோன்ற அதனால் பரிசுத்தமான சொல்லும் செயலும் உடையவனாகவென்று இதனால் இனத்தில் உன்னதம் விதம் சொல்லப்பட்டது] (6)

மனத்தூயார்த் கெச்சநன் றாகு மினத்தூயார்த்
கில்குநன் றாகா ளின.

(ப-ரை.) மனத்தூயார்த்கு - மனது பரிசுத்தமானவார்த்கு, எச்சம்-மக்கட்பேறு, நன்றாகும்-நன்றாக விளங்கும், இனத்தூயார்த்கு, இனம் - பரிசுத்தமானவார்த்கு, நன்றாகாவினை நன்றாகாதசெயல், இவ்விலை (யாதும்) இவ்விலை, ஏ-று

(ச-ரை.) மனஞ் சத்தமுள்ளவார்த்கு மக்கட்பேறு நன்றாகும், இனம் பரிசுத்தமுள்ளவார்த்கு நன்மையிலலாச் செயல்கிலை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) காரணத்திலே எந்தக்குணம் உன்னது அது காரியத்தினிடத்தும் உண்டாமாதலால் தந்தைகுணம் மைத்தனிடத்திலும் உண்டாமென்பது பற்றி எச்சநன்றாகுமென்றும் நல்லினத்தோடு எண்ணிச் செயப்படுதலாய் இவ்விலை நன்றாகா வினையென்றும் சொல்லினார். (ச)

மனநல மன்னுயிர்த் காக்க மிலுநல

மெல்லாப் புகழூந் தரும்.

(ப-ரை.) மன்னுயிர்த்கு நிலைபெற்ற உயிர்களுக்கு, மனநலம் - மனத்தினது நன்மையானது, ஆக்கம்-செல்வத்தை (தரும்); இனநலம் - இனத்தினது

நன்மையானது, எல்லாப்புக்கழும்; அதனோடு; எல்லாப்புக்கழுகளையும், தரும்-
கொடுக்கும், ஏ-ற.

(க-ரை.) மனத்தின்மை செய்வத்தைத் தரும். இனத்தின் நன்மை
புகழைத்தரும்-என்பதாம்

(வி-ரை.) மனது நன்றாக தானே அறமாகலால் அதனை ஆக்கத்தரு
மென்றும் புகழ் கொடுத்தற்குரிய எல்லோர்தாமே இனமாகலால் இனமென
லாப்புக்கழும் தருமென்றும் சொல்லினார். [முன்னே மனநன்மை இனநன்மை
பற்றிவருமென்பதில் இவ்வாறாக அனைத்து உயல்பாகவே யுடையார்க்கு இவ்
வின நன்மை வேண்டி எய்தப்பாணை கோக்கி அதனே யல்லாமல் அப்படிப்
பட்ட பலவும் தருமெனினியுடையார்க்கும் இது வேண்டுமென்பது இவ்விரண்டு
பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] (எ)

மனநல நன்முடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்

கிணல மெம்பு புடைத்து.

(ப-ரை) மனநலம் - மனநன்மையை, என்கு (முன்னை) எல்லிணையினுலே
உடையாராயினும் (தாமே) உடையவராயிருந்தாலும், சான்றோர்க்கு - கிணற்

சுக - ஆம் - அதி - சிற்றினஞ்சேராமம். உஉக

தோர்க்கு, இனநலம்இன-நன்மையானது, ஏமாப்பு (அதற்கு) வலிமையாதலை,
உடைத்து-உடையது, ஏ-ற.

(க-ரை.) மனநன்மை யுடையவரானாலும் பெரியோர்க்கு இனநன்மை
யுறுதியுடையதாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அந்நலவினை உள்ளவிடத்தும் மனநலத்தை வளர்த்துவருதலால்
அதற்கு வலியாத லுடைத்தாயிற்று. (அ)

மனநலத்து னாகு மறுமைமற் றஹு

மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) மனநலத்தின் - மனநன்மையால், மறுமை-வறு,
பிறப்பின்பம், ஆகும் - உண்டாம், மற்றஹும் - அதற்கு அச்சிறப்புத்தானும்,
இனநலத்தின்-இனநன்மையால் ஏமாப்பு - வலிமை பெறுதலை, உடைத்து -
உடையது, ஏ-ற.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு மனநன்மையால் வருபிறப் பின்பமுண்டாம் இன
நன்மையால் வலிமைமுண்டாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மன கலத்தினுது மறுமைமொன்பது மறுமையைத் தருவது மன கன்மையே வேறொன்று அன்று என்கிற மதத்தை உடன்பட்டுச் சொல்லியபடி [சிலவேளைகளிலே தமோருணத்தினாலே மனகலம் வேறுபட்டாலும் கல்லினம் சிருத்தி மறுமையினின்பத்தைத் தருவிக்குமென்று அதுநிலைபெறச் செய்யுமாறு இதுனாலே சொல்லப்பட்டது.] இவ்வரித்தபாட்டாலும் சிற்றினஞ்சேராமையினது சிறப்பு; கல்லினமே சேர்ந்தலாய் எதிர்மறை முகத்தினாலே சொல்லியபடி அறிக (க)

கல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்கீ தீயினத்தி
எல்லற் படுபு... தூஉ மில்

(ப-ரை.) ஒருவனுக்கு கல்லினத்தினூங்கு கவலவினத்தின் மிகுந்த துணையும், சகாயமும், இல்லை, தீயவினத்தினூங்கு மிகுந்த அல்லற் படுப்பதூஉம்-துன்பத்தரும் பகையும், இல்-இல்லை, எ-று.

(க-ரை) ஒருவனுக்கு கல்லினத்தின் மிகுந்த துணையில்கீ, தீய வினத்தின் மிகுந்த கேட்கல்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஊங்கு பின்னும் கூட்டப்பட்டது. கல்லினம் அறியாமையை கீக்கித் தயரப்படாமல் காத்தலால் அதனைத் துணையென்றும், தீயினம் அறிவைகீக்கித் தயரப்படச் செய்தலால் அதனைப் பகையென்றும் சொல்லினார். [இதுனல் விதியும் எதிர்மறையும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.] (க0)

நாற்பத்தாரும் அதிகாரம் - சிற்றினஞ்சேராமை
முற்றிற் ற

நாற்பத்தேழாம் - அதிகாரம்.

தெரிந் து செயல்வகை.

அஃதாவது: அரசன் தான் செய்யக் தொழில்களை ஆராய்ந்து செய்யும் சிறம் அச்செயல் பெரியாகாததுணைக்கொள்ளாதல் பயனுடைந்தாயவிடத்து அவருடன் செய்யப்படுதலால் இது சிற்றினஞ்சேராமையின் பின் வகைப்பட்டது.

அறிவதூஉ மாவதூஉ னாகி வழியாய்க்கு

முதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்.

(ப-ரை.) தொழில் செய்யுமிடத்த அழிவதூஉம் (அப்போது) அதனால், அழிவகதையும், ஆவதூஉம் (அழிந்தால் பிச்சே) ஆவகதையும், ஆதி - ஆய் க்னறு, வழிபயக்கும் - பிற்காலத்தத் தரும், ஊதியமும் - இலாபததையும் சூழ்ந்து-ஆராய்ந்து (உறுவதாயின்) செயல்-செய்பக்கடவன், ஏ-று.

(க-ரை.) ஒருவனழிவதையு மாவதையு மிலாபத்தையு மாராய்ந்து தொழி ல்செய்பக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை) உறுதலாவது செய்கிறபோது அழிவதின் ஆவது மிருந்த பிற் காலத்தம் வளர்த்துவருதல். அழிவதில்லாமையால் பின்வரும் ஆக்கத்தை ஊதியமென்றார் எனவே அவ்ஐதியம் பெற்றால் செய்யும்போது அழிவதும் ஆவதும் ஒத்திருந்தாலும் விடலாகாதென்றதாயிற்று இரண்டுகாலத்திலும் பய னுடைமை தெரிந்து செய்யவேண்டு மென்பதாம். (ச)

தெரிந்த வினகதொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்
கரும்பொருள் யாதொன்று மில.

(ப-ரை) தெரிந்த (தம்மாலே) தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட, இனத்தொடு - இனத்துடனே, தேர்ந்து (செய்யத்தகுத்தொழிலை) ஆராய்ந்து எண்ணி 'பின் னே தாமேயும்) எண்ணி, செய்வார்க் து - செய்த முடிக்கவல்ல அரசருக்கு, அரும்பொருள்-பெறுதற்கரிய பொருள், யாதொன்றும் இல்-இல்லை, ஏ-று.

(க-ரை.) எல்லினத்தோ டாராய்ந்து செய்யு மரசர்க்குப் பெறுதற்கரிய பொருளொன்றுமில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தொழிலாவது-போர்க்குச் செல்லுகைமுதல் செல்லுகை முடி வாகிய தொழில், பொருள்களுக்கு ஏதுவாகிய உதனில் தவறாமையால் அரிய பொருள்களெல்லாம் எனினிலே பெறுவாரென்பதாம். [இவை இரண்டோட்டா லும்செய்யத்தகுத் தொழிலும் அது செய்யும்விதமும் சொல்லப்பட்டன.] (1)

ஆக்கக் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வீனை

பூக்கா ரறிவுடை யார்.

(ப-ரை.) ஆக்கக்கருதி(பின்பெறக்கடவதாகிய) லாபத்தைபோக்கிமுதல் (முன்பெற்றள்ள) முதலையும், இழக்கும் இழத்தற்கு ஏதுவாகிய செய்வீனை அறிவுடையார்-விவேகமுள்ளவர், ஊக்கார்-மேற்கொள்ளார், ஏ-று.

சுஎ - ஆய் - ஆதி - தெரிந்துசெயல்வகை. உஉந.

(ச-ரை.) அறிவுடையோர் இலாபத்தை நினைத்து முதலிழக்குத் தொழிலைச் செய்யார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆக்கமேயன்றி முதலிழக்குத்தொழில்களாவன, வலியும், காலமும், இடமும், அறியாமல் பிறந்தேசத்தைப் பிடிக்கப்போய்த் தந்தேசத்தையும் இழத்தல்போல்வன உம்மை வருவிக்கப்பட்டது, முன்செய்தவர்த வினையாலினு மென்றற்குச் செய்வினையென்றார். (உ)

தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரினிவென்னு
மேதப்பா டஞ்சு பவர்.

(ப-ரை) இனிவென்னும் (தமக்கு) இனிவரவென்னும், ஏதப்பாடு-குற்ற முண்டாதலை, அஞ்சுபவர்-அஞ்சுவோர், தெளிவிலதனை (இனத்தோடும் தனித்தும் ஆராய்ந்து துணியப்படாததொழிலை தொடங்கார் - தொடக்கமாட்டார், எ-று.

(ச-ரை.) குற்றத்திற் கஞ்சும் பெரியோர் துணியப்படாத தொழிலைச் செய்யார்-என்பதாம்.

(வி-ரை) தொடங்கினால் ஈடுவிலேயும் ஈடக்குதல் கூடாமையால் தொடங்காரென்றார், இனிவரவு - அத்தொழிலால் பின்னே அழிவை அடைந்த விடத்து அதன்மேலும் அழிவும் மாணமும் இலரென்று உலகத்தார் இசுழுகழ்ச்சியாம் அது நிச்சயமாக உண்டாமாதலால் தெளிவுள்ள விடத்துத் தொடங்குக வென்பதாம். (ச)

வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவனார்ப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு

(ப-ரை) வகை (சென்றால் கடக்கும்) விதக்களையெல்லாம், அறச்சூழாது-முற்றவெண்ணாமல் (சிலவெண்ணிய வளவிலென்றபடி) எழுதல் - (அரசன் பகைவர்மேலே) செல்லுதல், பகைவரை - அப்பகைவரை; பாத்தி - வளருகிலத்திலே, படுப்பது-கிலபெருசெய்வது, ஓராறு-ஒருவழியாம், எ-று.

(ச-ரை) அரசன் யோசியாமற் பகைவர்மேற் செல்லப் பகைவரை கிலபெறச்செய்தலாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை) வகையாவன; வலி, நாலம், இடம்என்கிற இவைகளால் தனக்கும் பகைவர்க்கும் உண்டாகிய நிலைமைகளும், தொழிலைத்தொடங்கும் விதமும் அதற்குவரும் இடையூறுகளும், அவைகளை நீக்கும்விதமும் அவரை வெல்லும்விதமும், அதனாலேபெறும் பயனும் முதலானவை சில குறைந்தாலும் பகைவர்க்கு இடமாம். ஆதலால் முற்றுப்பெற எண்ணவேண்டுமென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் விடத்தகுந்தொழிலும் விடாதவிடத்து உண்டாம் இழுக்கும் சொல்லப்பட்டன.]

செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானும் கெடும்.

உபச சள - ஆம் - அதி - தெரிந்துசெயல்வகை.

(ப-ரை) (அரசன் தனது தொழில்களிலே) செய்தக்கவல்ல - செய்யத்தகாதவைகளை, செய-செய்தலால், கெடும்-கெடுவான் (இனி அதனாலே மாத்திரமல்லாமல்) செய்தக்க-செய்யத்தக்கவைகளை, செய்யாமையானும் - செய்யாமையினாலும், கெடும்-கெடுவான், ஏ-று.

(க-ரை.) அரசன் செய்யத்தகாதவற்றைச் செய்தாலும் செய்யத்தக்கவற்றைச் செய்யாமையாலும் கெடுவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) செய்யத்தகாதவை - பெருமூயற்சியை யுடையவையும், செய்தாற் பயனில்லாதவையும், பயன்சிறிதானவையும், ஐயமானவையும், பின்னே துயரம் விளைப்பவையும் ஆம், செய்யத்தக்கவை மூன் சொல்லப்பட்டவைகளுக்கு எதிரானவை இனிச்செய்தல் செய்யாமைகளால் அறிவு, ஆண்மை, பெருமை, என்கிற மூலகைப்பட்ட ஆற்றல்களிலே - பொருளும் படையும் எனவீருவகைப்பட்டபெருமையானதுசுருங்கிப்பகைவர்க்கு எளியவனாவான். ஆதலால் இரண்டும் தேட்டிற்குஏதுவாயின [இதனால்செய்யத்தக்கவைகளைச் செய்தவிடத் தக்கவைகளை விடுகவேன்று இருவகையும் உடன் சொல்லப்பட்டன.] (க)

எண்ணித்துணிக கருமந் துணிந்தபி

னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு

(ப-ரை.) கருமம்- செய்யத்தக்க)தொழிலும், எண்ணி (முடிக்கும்) உபாயத்தைஎண்ணி, துணிக - தொடக்கக்கடவன், துணிந்தபின் - தொடங்கியபின், எண்ணுவம்-எண்ணக்கடவோமென்பது இழுக்கு குற்றமாகலால், ஏ-று.

(க-ரை.) இராசன் செய்தொழிலை முடிக்கு முபாயமாகவேண்ணிச் செய்யக்கடவன், தொடங்கியபின் நெண்ணுவதல் குற்றம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) உபாயமாவது - கொடுத்தல், இன்சொற் சொல்லல், வேறு படுத்தல், ஒழுத்தல், என்பன. இவற்றை வடநூலார்-நானம், சாமம், பேதம், தண்டம், னன்பர், இவையெல்லாம் எண்ணுது தொடங்கில் அத்தொழில் பகைவனோல் விலக்கப்பட்டு முடியாமையாலும், கடுகே விடுதல் கூடாமையாலும், அரசன்பின் தயாப்படுவா னாதவால் இழுக்கென்றார். செய்தக்க வையும் உபாயம் அறிந்து தொடக்கவேண்டு மென்பதாம். (எ)

ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும்.

(ப-ரை.) ஆற்றின் - முடியுமுபாயத்தால், வருந்தா - வருத்தம் (கருமத் தைக்குறித்து) வருந்தாதமுயற்சியானது, பலர்நின்று 'துணைவர்' பலர்நின்று, போற்றினும் (புரைபடாமல்) காப்பினும், பொத்துப்படும்-புரைபடும், எ-று.

(ச-ரை.) முடியு முபாயத்தால் வருந்தா முயற்சியானது பலர் காத்தலும் ஆற்றம் படும்-என்பதாம்.

சஎ - ஆம் - அதி - தெரிந்துசெயல்வகை. உஉரு

(வி-ரை.) முடியு முபாயத்தாலே முயலலாவது: பொருளாசைக்கார னரிடத்தே கொடுத்தலையும், கடுகிலையாளன், சோம்பலாளன், பிறரோடுபோ ர்செய்து கொந்தவன், இவரிடத்தீஇன் சொல்லையும், துணைப்படையா ளன் தன் பகுதியோடு பொருந்தாதவன்; இவரிடத்தே வேறு படுத்தலையும் இவைகளின்வழி வாராதவிடத்து இவரிடத்தேயும், நம்பக்கூடாத கீழ்மக்க ளரிடத்தேயும், ஒருத்தலையும், செய்துவெல்லும் வழியால் முயற்சியெய்தலா ம். புரைபடுதல் - நன்மையைத்தாராது நினைவைத்தருதல், உபாயத்தின் சிறப்புச்சொல்லியபடி. (ஊ)

நன்றற்ற லுள்ளருந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றுக் கடை.

(ப-ரை) (வேற்றரசரிடத்து) நன்று-சல்லவுபாயத்தை, ஆற்றலுள்ளும் செய்தலுள்ளும், தவறு-குற்றம், உண்டு-உண்டாம், அவரவர் - அவரவரு டைய பண்பு-குணங்களை, அறிந்து-(ஆராய்)தறிந்து, ஆற்றுக்கடை - (அ க்குணங்களுக்கு இசையச) செய்யாவிடத்து, எ-று.

(க-ரை.) அவரவர்களுக்களை யறிந்திசையச் செய்யாவிடில் நன்மை செய்தலுள்ளும் குற்றமுண்டாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை) நல்ல அபாயம் கொடுத்தலும் இன்சொற் சொல்லலும் ஆம் அவரவர்களுக்களை யறிந்து செய்யாமையாவது அவைகளுக்கு உரியவரல்லாவிடத்தே செய்தல் தவறுதொழின் முடியாமை. ௬

எள்ளாதவெண்ணிர் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு.

(ப-ரை.) தம்மொடு - தமதுநிலைமையோடு, கொள்ளாத-பொருந்தாத உபாயங்களை-(அரசர்தொழில் முடித்தற் பொருட்செய்வாராயின்)உலகு உலகமானது, கொள்ளாது-அங்கீகரியாது-(இகழு மென்றபடி)(ஆதலால்) எள்ளாத-(அவ்வுலகத்தால்) இகழப்படாதவுபாயங்களை, எண்ணி-நாடி,செயல்வேண்டும் - செய்யவேண்டும், எ-று.

(க-ரை.) அரசர் பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வாரானு லுலகமே ந்றுக்கொள்ளாது - என்பதாம்.

(வி-ரை.) தமது நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்தலாவது தாம் வலியராயிருந்துக்கொண்டு மெலியார் செய்தற்குரியதான சாமபேதங்களைச் செய்தலும், மெலியராயிருந்துக்கொண்டு வலியார்செய்தற்குரிய தண்டம் செய்தலும் ஆம். இவை அறிவிலார் செயல்களாதலால் உலகங்கொள்ளாதென்றார். [இவைநான்குபாட்டாலும் செய்யப்படிந்தொழில்களுக்கு உபாயமும் அதனுரிமையும் சொல்லப்பட்டன.] ௧0

நாற்பத்தே தூதாம்-அதிகாரம்-தெரிந்துசெயல்வகை
முற்றிற்று.

29

நாற்பத்தேட்டாம் அதிகாரம்
வலியறிதல்.

அஃதாவது: அவ்வுபாயங்களுள் தண்டஞ்செய்க்குறித்த அரசனானவன் நால்வகை வலிமைகளையும் அளந்து அறிதலாம். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந்

துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்.

(ப-ரை.) வினைவலியும்-(தான்செயக்கருதிய) தொழில்து வலிமையையும், தன்வலியும்-(அதனைச் செய்துமுடிக்கும்) தனதுவலிமையையும், மாற்றான்வலியும்-(அதனை விலக்கும்) பகைவனது வலிமையும், துணைவலியும்-(இருவர்க்கும்) துணையாபேராத வலிமைகளையும், தூக்கி-ஆராய்ந்து-(தனதுவலிமை மிகுமாவின்) செயல்-(அத்தொழிலைச்) செய்யக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) தொழில் வலிமையையும், தன்வலிமையையும், பகைவன்வலிமையையும், துணைவலிமையையும், ஆராய்ந்து தன்வலி மிகுமாகி வரசனத் தொழிலைச்செய்யக்கடவன்- என்பதாம்.

(வி-ரை.) இங்கால்வகை உலகமும், தொழில்வலி-கோட்டையைவளைத்தலும், பிடித்தலும் முதலாகிய தொழில்களாலும், மற்றவை மூலவகையாற்றல்களாலும், கூறப்பெற்ற ஆராயப்பெற்ற தன்வலிமைமிகுந்த விடத்துச்செய்கவென்றதனால் தோற்றல் நிச்சயமாகிய தன்வலிமைக்குறைவினிடத்தும் வெல்லுதல் ஜயமாகிய தன்வலிமையும் அவன்வலிமையும் ஒத்தவிடத்தும் ஒழிகவென்றதாயிற்று.

ஒல்வ தறிவ தறிந்ததன் கட்டங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாத நில்.

(ப-ரை.) ஒல்வது-(தமக்குச்) செய்யக்கூடுந் தொழிலையும், அறிவது-(அதற்கு) அறியவேண்டும் வலியையும், அறிந்து-தெரிந்து, அதன்கண்-அதனிடத்து, தங்கி-(மனமொழிகளை எப்போதும்) வைத்து, செல்வார்க்கு-(பகையின்மேலே) செல்வார்க்கு, செல்லாதது-முடியாதபொருள், இல்-இல்லை.

(க-ரை.) செய்யக்கூடுந் தொழிலையு மறியவேண்டும் வலியையுமறிந்து செய்யு மரசர்க்கு முடியாத பொருளில்லை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) இங்கே அறிவது துணைவலியாம், [எல்லாப்பொருள்களையும் எளிதிலே அடைவரென்பதாம். இவை இரண்டுபாட்டாலும் வலியின் பகுப்பும், அதனை அறிந்துபகைமேற்செல்வோர் பெறும்பயனும் சொல்லப்பட்டன.]

உடைத்தம் பியறியா ருக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

(ப-ரை.) உடை-(தலைவகுதலை) புடைய, தம்வலி-தமது வலிமையின
ளவை, அறியார்-தெரிந்துகொள்ளாதவராகி, ஊக்கத்தின்-மனவெழுச்சி

ச அ - ஆம் - அதி - வலியறிதல். ௨௨௭

யால், ஊக்கி-(தம்மின் வலியவரோடு) போர்செய்யத்தொடங்கி (அவர்வரு
த்தலால் அதுசெய்து முடிக்கப்பெறாமல், இடைக்கண்-நடுவிலே முரிந்தார்
கெட்டவரசர், பலர்-(உலகத்துப்) பலராவர், எ-று.

(க-ரை.) தமது வலிமையைத்தெரிந்து கொள்ளாது வலியவரோடு
போர்செய்து இடையில் புறங்கொடுத்த வரசர்பலர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) மூவகை யாற்றல்களுள்ளும் சிறப்பினதாகிய அறிவையுடையவர்
சிலராதலால் முரிந்தார் பலரென்றார். அதனால் தம்வலிமை அறிந்தே
தொடங்குகவேன்பது குறைத்து சின்றது.

அமைந்தாங்கொழுகா னாவறியான் றன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும்.

(ப-ரை.) அங்கு-அடங்கேத்தரிடத்து, அமைந்த-பொருந்தி, ஒழுகா
ன்-நடவாதவருகியும், அ-அ- (தன்-வலி) யாவை, அறியான்-அறியாதவனான

கியும், தன்னை வியந்தான்-மெய்க்கொண்ட- (அவரோடு) பகைத்த அரசன்
விரைந்து-விரைவாக, கெடும்-கெடுவான், எ-று.

(க-ரை.) தன் வலியினானவை பறியாது தன்னைப்புறந்த வரசன்வெ
டுவான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பகைத்தல் வியத்தலாலாதலின் வியந்தானென உபசரித்
தாம் நட்பாய் நடத்தலாவது: உயிமையறிந்து பகைத்தலாவது: அயல்வேங்
தரோடு செய்ப்பதற்க்காயிருக்க, இவை இல்லாமல் தான் மெலியவனாயிருக்
துகொண்டு அயல்ரோடு பகைத்ததற்க்கு ஒர்ப்போதும் நிலையில்லாமல் வி
ரைந்து கெடுமென்றார். இவை இரண்டிபாட்டாலும் தன்வலிமையறியாத
விடத்து உண்டாகும் இழக்குவியசால்லப்பட்டார்.

பீலிபெய் சாகாடு மர்ந்து மப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின்.

(ப-ரை.) மயில்தகை, பெய்-ஏற்றப்பெற்ற, சாகாதிம்-பண்டியும்; அச்சிறும்-அச்சிமுறியும்; அப்பண்டம்-அம்மயில்தகை-(அது சுமக்குமளவினல்லாமல்) சாலயிக்குத்து-மிகவும் அதிகப்படுத்தி, பெயின்-ஏற்றினால்,

(க-ரை.) மயில்தகை ஏற்றப்பட்ட பண்டியு மச்சிமுறியும், அவ்வீதகைய திகமாகவேற்றினால் - என்பதாம்.

(வி-ரை) உம்மை பண்டியினது வலிமையையும், மயில்தகை இது மெலிமையையும் காட்டினின்றது. எய்யரென்று பலரோடும், பகைகொள்வோன் தான்வலியுறியிருந்தாலும், அவர் கூடியவிடத்தே வலியழிவா நென்னும் பொருள்பட நிற்கையால், இது பிறிதுமொழியில் கூறி. [அது செயலாகாதேற்றமையின், இதனால் பகையன்வலியும் அங்கு னுண்டலியும் அறியதாவிடத்துப்படுகு குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.]

துணிக்கொம்ப ரேறினா நஃதிற் தூக்கி
 னியிர்க்கிறுதி யாகி விடும்.

உஉஅ சஅ - ஆம் - அதி - வலியறுதல்.

(ப-ரை.) கொம்பர்-(ஒருமரக்) கொம்பினது, னுனி-வனியிலே, ஏறி னார்-ஏறிநின்றவர், அஃது-அவ்வளவினை, இறந்து-கடந்து, லுக்கின்-(மேலும்ஏற) மனவெழுச்சி கொள்ளின் (அவ்வெழுச்சி) உயர்க்கு(அவ)ருயர்க்கு, இறுதியாகிவிடும்-முடிவாகிவிடும், எ-று.

(க-ரை.) னுனிக்கொம்பிலேறினவர் அவ்வளவைக்கடந்தேறுவாகி வலருயர்க்கு, முடிவுவரும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) இறுதிக்கு உதவாமதனை இறுதியென்றார். பகைவற்றேற் போர்க்குச் செல்லத்தொடங்கித் தன்னுடைய கூடியமட்டில் சென்று நின்ற வர்பின் அவ்வளவிலே சில்லாமல் மனவெழுச்சியினாலே மேலுந் செல்லு வானாயின் அவ்வெழுச்சியானது தொழில் முடிதற்கு ஏதவாகாமல் அவ னுயர் முடிதற்கு உதவாகும் என்கிற்பொருள்பட நிற்கையினாலே இதுவும் அவ்வணி. [அளவறிந்து நிற்கவேண்டி மென்றமையின் இதனால் தொழில் வலிமை அறியாதவிடத்து உண்டார் முடிக்குச்சொல்லப்பட்டது.]

ஆற்றி வளவறிந் திக வதன்பொருள்

போற்றி வரங்கு நெறி.

(ப-ரை.) ஐந்தின்-(கொக்கும்) வழியினாலே, அளவு-(தனக்குள்ள பொருளி) னளவை, அறிந்து-தெரிந்து, சுக-(அதற்கு ஏதக்க) அகாக்கக் கடவன், அது-அக்கொத்தலானது, பொருள்-பொருளோ, போற்றி-வழங்குநெறி காப்பாற்றிக்கொண்ட கடக்கும் வழியாம். எ-று.

(க-ரை.) தனக்குள்ள அளவறிந்து கொடுக்கக் கடவன் அக்கொடை பொருளைக்காப்பாற்றும் வழியாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) சொக்கும்வழி - இயற்கையெண்ணும் குறளுரையிற் சொல்லப்பட்டது. அளவுக்கேற்பக் கொடுத்தலானது ஒன்றின்களவை நாலுபக்கிட்டு. அவற்றுள் இரண்டைத்தன் செலவுக்காகி. ஒன்றைப் பின்னை அபத்து வந்தவிடத்து அதை நீக்குறந்து வைப்பாகி, மற்ற மன்றைக்கொடுத்தல் காப்பாற்றிக்கொண்ட கடத்தலானது, ஒருவாறாய் நடப்பில்லாதவரை தம்மோடு நட்புண்டாக்கிக்கொண்ட கடத்தல். முடிவே செலவு சுருங்கினால் பொருள் ஒருகாலும் நீங்காது என்பதாம்.

ஆகா நளவிட்டு. தாயினும் கேடில்லை
போகா நகலாக் கடை.

(ப-ரை.) ஆகாறு-(அரசனுக்குப்பொருள்) வருகின்ற வழியானது, அளவு-அவலினாலே, இட்டிதாயினும்-நிறியதாயிருந்தாலும், கேடி-(அதனாலே) கெடுதல்இல்லை, போகாறு-போகின்றவழி-(அளவு) அளவினாலே, அகலாக்கடை-(அதிலும்) விட்டு தாயின், எ-று.

(க-ரை.) அரசனுக்குப் பொருட்செலவும்காவீடில் அப்பொருள்வரவு சிறிதாகிலும் கெடுதலில்லை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொருளென்பது-அதிகாரத்தினாலே வருவிக்கப்பட்டது. வரவும் செலவும் தம்முள் ஒத்திருந்தாலும் கேடில்லை யென்பதாம்.

சுக - ஆம் - அதி-காலமறிதல். உஉகூ

அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
வில்லாகித் தோன்றக் கெடும்.

(ப-ரை) அளவு (தனக்குள்ளபொருளி னளவை, அறிந்து-தெரிந்து,

(அதற்கேற்க) வாழாதான்-வாழமாட்டாதவனது, வாழ்க்கை-வாழ்க்கைகளானவை, உளபோல-உள்ளவைபோலத் (தோன்றி) இல்லாகி (மெய்ம்மைபால்) இல்லையாகி, தோன்ற (யின்பு) அத்தோற்றமும் இல்லாமல், கெடும்-அழியும், எ-று.

(க-ரை.) தனக்குள்ள பொருளாவை யறிந்துவாழாதவன் வாழ்க்கை உள்ளவைபோலத் தோன்றியழியும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அங்ஙனவிற்கேற்க வாழ்தலாவது: முதலிலே சுருக்கக்கூடாமலிருந்தால் அதற்குச் சமமாகவாவது கொடுத்தும், அனுபவித்தும், வாழ்தல். ஆரம்பத்திலே கேடு வெளிப்படாமையால் உளபோலத் தோன்றினனப்பட்டது. முதலினும் செலவு யிருந்தால் வரும் குற்றம் சொல்லப்படாது.

உளவரை தூக்காத வொப்புர வான்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும்.

(ப-ரை.) உளவரை (தனக்கு) உள்ளவளவை, தூக்காத - ஆராயாமைக் கேதுவாகிய, ஒப்புரடாண்மை-உபகாரமுடைமையால், வளவரை (ஒருவனது) செல்வத்தினாலு, வல்லைக்கெடும்-விரைவாகக்கெடும், எ-று.

(க-ரை.) தனக்குள்ளவற்றை பாராயாத உதவியாலே செல்வத்தளவு கெடும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உபகாரமே யாயினும் யிகலாகா தெனலரல் இதுவுமது. [இவை நான்குபாட்டாலும் மூவகை ஈற்றலுள் பெருமையின் பகுதியாகிய பொருள் வலியறிதல் சிறப்பு கோக்கி வகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.]

நாற்பத்தெட்டாம்-அதிகாரம்-வலியறிதல்.
முற்றிற்று.

நாற்பத் தொன்பதாம்-அதிகாரம். கால்மறிதல்.

அஃதாவது: வலிமையினாலே யிகுதியுடையவராய்ப் பகைவன்மேல் போர்க்குச் செல்லுமாசன் அச்செல்லுதலுக்கு ஏற்ற காலத்தினை அறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனற்றினே விளங்கும்.

பகல்வெல்லுங் கூனகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும்

வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.

(ப-ரை.) காக்கை - காசமானது, உகையை (தன்னின் வலிதாகிய) கோட்டாணை, பகல்-பகற்பொழுதில், வெல்லும், (அதுபோல்) இகல்-பகை உகூர சுக - ஆம் - அதி - காலமறிதல்.

வரை, வெல்லும்-வெல்லக் கருதுகின்ற, வேந்தர்க்கு-அரசர்க்கு, பொழுது (அதற்கேத்த) காலம், வேண்டும், ஏ-று.

(ச-ரை.) காக்கை கோட்டாணைப் பகலில் வெல்லும்-அதுபோல அரசர் பகைவரை வெல்லக் காலம்வேண்டும்-என்பதாம்,

(வி-ரை.) காலமல்லாதவிடத்தே வலிமையினாலே பயனில்லை. யென்பது விளங்குகின்றது. இனிக்காலமாவது வெம்மையும் குளிர்ச்சியும் சமமாய் கோய்செய்யாமல் நீரும் உணவு முதலானவைகளை புடைத்தாய்ச் சேனை யருந்தாமல் செல்லுந் தன்மையதாம். (இது எடுத்துக்காட்டுமையணி.) [இதனால் காலத்தினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

படுவத்தோ டொட்ட வொழுக நிருவினைத் தீராமையார்க்குக் கயிறு.

(ப-ரை.) (அரசன்) பருவத்தோடொட்ட-காலத்தோடுபொருந்த, ஒழுகல் (தொழில்செய்து) நடத்தல், திருவினை (ஒருவிடத்தும் தில்லாது நீங்குஞ் செல்வத்தை தீராமையென்னிடத்து நீங்காமல் ஆர்க்கும் கட்டுவதாகிய) கயிறு-கயிறாகும். ஏ-று,

(ச-ரை.) காலமறிந்து தொழிலை நடத்தல், செல்வத்தைக் கட்டுங்கயிறும்-என்பதாம்.

(வி-ரை) காலத்தோடு பொருந்துதல் - காலந்தப்பாமற் செய்தலாம். தொழில் கைகூடியருவதலால் அதனால் உண்டாகும் செல்வம் ஏக்காளுந் நீங்காதென்பதாம்.

அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற் கால மறிந்து செயின்.

(ப-ரை.) அருவினை யென்ப (அரசரார்) செய்தற்கரிய தொழில்களென்று சொல்லப்படும்வை, உளவோ-உண்டோ, கருவியால் (அவைகளை முடித்தற்காகும்) சாதனங்களுடனே, காலம்-செய்தற்காகும், காலத்தை, அறிந்து-தெரிந்து, செயின்-செய்தால். ஏ-று.

(க-ரை.) காலமறிந்துசெய்தால் அரியதொழில்களுள்வோ-என்பதாம்

(வி-ரை.) கருவிகள்-மூலகையாற்றல்களும், கால்உகை உபாயங்களும் ஆம். அவை உண்டாகிய விடத்தும், காலம் வேண்டுமென்பது அறிவித்தற்குக் கருவியாலென்றார். இப்படி செய்வார்க்கு எல்லாத் தொழில்களும் எளிதின் முடிபுமென்பதாம். உ

ஞாலம் கருதினுங் கைகடும் காலம்

கருதி யிடத்தாற் செயின்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) ஞாலம்-பூமிமுழுதையும், கருதினும் (தானே தான்) நினைத்தாலும் (அது) கைகடும்-கைக்குள்ளாம், காலம்- காலத்தை, கருதி-

சுக - ஆம் - அறி - காலமறிதல். உகக

அறிந்து, இடத்தால்-இடத்தோடு பொருத்த, செயின் (அதற்குச் செய்யும் தொழிலைச்) செய்வானாயின், எ-று.

(க-ரை.) அரசன் காலமறிந்து தொழில்செய்தால் உலகெல்லாமான நினைந்தாலும் கைவசப்படும்-என்பதாம்.

(வி-ரை) இடமுண்டாகிய விடத்தும் காலம்வேண்டுமென்பதற்கு இடத்தானென்றார். இப்படி செய்வார்க்குக் கைகடாதவையும் கைகடும்மென்பதாம். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் காலமறிதலின் பயன்சொல்லப்பட்டது.

காலம் கருதி யிருப்பர் கலங்காது

ஞாலம் கருது பவர்.

(ப-ரை.) ஞாலம் - பூமியெல்லாம், கலங்காது - தப்பாது, கருதுபவர்- (கொள்ள) நினைக்குமரசர், (தம்வலிமிருமாயினும் அதனை நினையாமல்காலம்- அதற்கு ஏற்ற) காலத்தையே, கருதி-நினைத்து, இருப்பர் (அதுவருமளவும்) இருப்பர், பகைமேற் செல்லார், எ-று.

(க-ரை.) பூமிமுற்றுமான நினைக்குமரசர் பகைவரை வெல்லக் காலம் பார்த்திருப்பார்-என்பதாம்.

(வி-ரை) அதை நினையாமற் சென்றால் பொருளும் படைபும் ஆகிய இரு வகைப் பெருமைகளும் தேய்ந்து வருந்துவார்களால் இருப்பொன்றார். இரு த்தலாவது-நட்பாக்கல், பகையாக்கல், மேற்செல்லுதல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டல், என்கிற அறுவகைக் குணங்களுள் மேற் செல்லுதலுக்கு, எதிராகிய தொழில், [இதனால் காலம் வாராதவிடத்தே செய்யவேண்டியது சொல்லப்பட்டது.]

ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.

(ப-ரை.) ஊக்கமுடையான் தீர்த்த வலிமையுடையவரசன். ஒடுக்கம் (பகைமேற்செல்லாது) காள்ள அடிக்ருக்கின்ற விருப்பு, பொருதகர்-போர்செய்கின்ற ஆட்டுக்க. (தன் பகைகெட்ப்) பாய்தற்பொருட்டு, பேருந்தகைத்து-பிழுவின்னியுடையிருந் தன்மைத்து. எ-று.

(க-ரை.) வலிமையுள்ளவன் வாய்க்குக் கல் வெல்லும் பொருட்டாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) உபமானத்திலே தாக்கற்கென்று சொல்லப்பட்டிருக்கையினாலே உபமேயத்திலே வெற்றிபெறுதற் கென்பது கொள்க. [இதனால் அவ்விருத்தலின் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.]

பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்
தன்வேர்ப்பொள்ளி யவர்.

பு-கூ-உ சக-ஆம் - அநி - காலமறிதல்.

(ப-ரை.) ஒள்ளியவர்-அறிவுடைய வரசர், ஆங்கே (பகைவர் தீங்குசெய்த) அப்பொழுதே (அவரறிய)பொள்ளென-விரைவாக, புறம்வேரார்-புறத்திலே கோபஞ்செய்யார், காலம் (தாம் அவரை வெல்லுதற்கேற்ற)காலத்தை, பார்த்து-அறிந்து (அது வருமளவும்) உள்வேர்ப்பார்-உள்ளே கோபஞ்செய்வார். எ-று.

(க-ரை.) அறிவுடைய வரசர் கோபத்தைப் புறங்காட்டார் காலம் வருமளவு மக்கோபத்தை புன்வைத்திருப்பார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பகைவரறியக் கோபஞ்செய்தவிடத்தே அவர் தம்மைக்காத்துக் கொள்வாராகலால் புறம் வேராரென்றும் கோபஞ்செய்யாமல் அடக்குதல் கூடாமையால் உள்வேர்ப்ப ரொள்ளியரென்றும் சொல்லினார். எ

செறுநரைக் காணிற் சமக்க விறுவரை
காணிற் கிழக்கார் தலை.

(பு-ரை.) (வெல்லக்கருதிய அரசர்) செறுநரை-பகைவரை, காணின்-கண்டால், சமக்க (அவர்க்கு முடிவுகாலம் வருமளவும்) பணியக்கடவர், இறுவரைகாணின்-அக்காலம்வந்து முடியுமிடத்து, தலை- (அவரது) தலை, கிழக்காம்-கீழ்விழும். எ-று.

(க-ரை.) அரசர் பகைவரைக்கண்டால் அவர்க்கு முடிவுகாலம் வருமளவும் பணியக்கடவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பகைமை தீரும்படி மிகவும் வணங்குவென்றற்கு சமக்க வென்றும் அப்படி வணங்கவே அவர் தம்மைக்காத்துக் கொள்ளாமையினாலே தப்பாமல் கெடுவாரென்றற்கு கிழக்கார் தலையென்றும் சொல்லினார். [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் காலம் பார்த்திருக்கு மிடத்துப் பகைமைதோன்றாமல் இருக்கவேண்டு மென்பது சொல்லப்பட்டது.] அ

எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல்.

(பு-ரை.) (பகையைவெல்ல நினைக்கின்ற அரசர்) எய்தற்கரியது (தம்மாலே பெறுதற்கரிய காலம், இயைந்-று.)-வந்து கூடியக்கால், அந்நிலையே-அது தீர்குமளவிலே, செய்தற்கால் அரியதென்னே) செய்தற்கு அரியவையாயிருந்த தொழில்களை, செய்வாற்றல்களால் கடவர். எ-று.

(க-ரை.) அரசர் பகையை வெல்லும், காலம்! வாய்த்தால் லப்பொழுதே யத்தொழிலைச் செய்யக்கடவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆற்றல் முதலானவைகளானே செய்துகொள்ளக்கூடாததாயிருக்கையால் எய்தற்கரிய தென்றும் அது தானேவந்து கெடுதல் அரிதாகலால் இயைந்தக்காலென்றும் கூடிய விடத்துப் பின்னில்லா தோடிப்போமானால் அந்நிலையே யென்றும், அது பெறுதவிடத்தே செய்யக்கூடாமையால் செய்தற்கரியவென்றும் சொல்லினார். [இதனால் காலம் வந்தவிடத்து விரைந்து செய்கவென்பது சொல்லப்பட்டது.] க

கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடந்து.

(ப-ரை.) கூம்பும் பருவத்து-தொழிலின்மேலே செல்லாதிருக்க வேண்டிய காலத்திலே, கொக்கொக்க-கொக்கு இருக்கு மாறுபோல் இருக்கக் கடவன், மற்றுச் சீர்த்தவிடத்து-மற்றைச் (செல்லுங்காலம்) வாய்த்தவிடத்து, அதன் குத்தொக்க-அது தப்பாமற் செய்துமுடிக்கு, மாறுபோல் தப்பாது செய்து முடிக்கக்கடவன், எ-று.

(ச-ரை.) அரசன் பகையைவெல்லக் காலம்வாய்க்கா விடத்துக்கொக்க கடங்கல்போலிருக்கக் கடவன் வாய்த்தவிடத்து அதன் குத்தைப்போல் வெல்லக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) மீன் கொள்ளுதற்கு இருக்குமிடத்து அது வருமளவும் அது தன்முயற்சியை முன்னறிந்து தப்பிப்போகாமற்பொருட்டு உயிரில்லாது போல் இருக்குமாகலாலும் வந்தவிடத்துத் தப்பிப்போவதற்கு முன்னாலே விரைந்து குத்துமாதலாலும் இருத்தலுக்கும் செய்தலுக்கும் கொக்கு உபமானமாயிற்று. கொக்கொக்க வென்றாராயினும் அது கூம்புமாறுபோற் கூம்புகனென்றும், குத்தொக்க வென்றாராயினும் அது குத்துமாறுபோற் குத்துக் வென்றும் உரைக்கப்படும். [இதனால் இருத்தலுக்கும், தொழில் செய்தலுக்கும், இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.]

நாற்பத்தொன்பதாம்-அதிகாரம்-காலமறிதல்.

முற்றிற்று.

ஐம்பதாம் அதிகாரம்.

இடனறிதல்.

அஃதாவது: வலியும் காலமும் அறிந்து பகைமேற் செல்லுவோன் தான் வெல்லுதற்கு ஏற்ற நிலத்தினை அறிதலாம் அதிகாரமுறைமையும் இத னூற்றினே விளங்கும்.

தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று

மிடங்கண்ட பின்னல் லது.

(ப-ரை.) முற்றம் (பகைவரை) வளைத்துக் கொண்டவதற்காகும், இடம்-
ஒரிடத்தை, கண்டபின்னல் லது-பெற்றபின்னல் லராமல், எவ்வினையும்-யா
தொருதொழிலையும், தொடங்கற்க அவரிடத்துத் தொடங்கா திருக்கக்க
டவர், என்னற்க (அவரைக்கிரியவரென்று) இகழாதிருக்கக்கடவர், எ-று.

(க-ரை.) அரசர் பகைவரை வெல்ல இடங்கண்டால் லது எத்தொழி
யுஞ் செய்யாதிருக்கக்கடவர் அவரை இகழாதிருக்கக்கடவர் - என்பதாம்.

80

உருக ௫௦ - ஆம் - அதி - இடன நி தல்.

(வி-ரை) அதற்காயிடமாவது - வாயில்களாலும், கீழறைகளாலும்,
அப்பகைவர் வருதலும் போகுதலும் ஒழியும் வகை அரண்ச்சூழ்ந்து ஒன்ற
ற்கொன்று அணையாத் தமக்குள்ளே கலிவில்லாது பலபடைகள் இருப்பி
ற்கும் பதிலும் அகமும் முதலாகிய அரண்செய்யப்பட்ட அரசிருப்பிற்கும்
எத்த நிலக்கிடக்கையையும் உடையது அவ்விடத்தைப் பெற்றால் தொடங்
குத்தும், இகழ்தலும் செய்க இவன்பதாம். க

முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கு மரண்சேர்ந்தா
மாக்கம் பலவுந் தரும்.

(ப-ரை.) முரன்-மாறுபாட்டை, 'சேர்ந்த - மொய்ம்பினவர்க்கும், வலி
மையை யுடையவருக்கும், அரண்-அரணை சேர்ந்து, ஆம்-ஆகின்ற, 'ஆக்கம்
பெருக்கமானது, பலவும் - பலபயன்களையும், தரும்-கொடுக்கும், எ-று.

(க-ரை.) வலியவரசருக்கும் அரண்ச சேர்ந்தாகின்ற பெருக்கமானது
பலபயன்களையும் தரும் - என்பதாம்.

(வி-ரை) மாறுபாடாவது-பூமி பலவரசர் ஆளுதற்குப் பொதுவாயுள்ள
தென்பது பொருத அரசாது மனதிலே தோன்றுவதாதலாலும், வலியு
டைமை சொன்னவதாலும், இது பகைவர்மேலே சென்ற அரசருக்கு
ஆயிற்று, அரண்சேர்ந்த ஆகின்ற ஆக்கமும் இருக்கையால் இங்கே ஆக்கம்
விசேஷிக்கப்பட்டது. ஆக்கமென்றது-அதற்கு ஏதுவாகிய வளைத்தலை
அதுகொடுக்கும் பயன்கள். பகைவராலே தமக்கு நீ கலிவில்லாமைமும், தாம்
நிலைபெற்று நீன்று அவருக்கு கலிவுசெய்தலும் முதலானவை. உ

ஆற்றரு மாற்றி யடுபவிடனறிந்து
போற்றுகட் போற்றிச் செயின்.

(ப-ரை) ஆற்றரும் - வலிமையில்லாதவரும், ஆற்றி - வலிமையுடைய வராய், அடுப-வெல்வார், இடன் (அதற்கேற்ற) இடத்தை, அறிந்து-தெரிந்து போற்றி (தம்மைக்) காத்துக்கொண்டு, போற்றுகண்-பகைவரிடத்து செயின் (தொழிலை) செய்வாராயின், எ-று.

(ச-ரை.) வல்லமையில்லா வேந்தரு மிடமறிந்து போர்செய்வாராகில் வெற்றிபெறுவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) காத்துக்கொள்ளுதலாவது: பகைவரால் நலிவு வாராதிருக்கும்படி அரணாலும், மண்டயாலும் காத்தல், இப்படி தொழின்செய்வாராயின் முன்சொல்லப்பட்ட வலிமை யில்லாதிருந்தாலும் வெல்வரென்பதாம்

எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியார் துன்னிச் செயின்.

(ப-ரை) இடன் (தாம்தொழில் செய்தற்கேற்ற) இடத்தை, அறிந்து-தெரிந்து, துன்னியார்-சென்றவரசர், துன்னி (அரணைப்) பொருத்தினின்று, செயின் (அத்தொழிலை) செய்வாராயின், எண்ணியார் (முன்புஅவ

௫௦ = ஆம் = அது = இடனறிதல் ௨௬௫

ரைவெல்ல) எண்ணியிருந்த பகைவர், எண்ணம்-அவ்வெண்ணத்தை இழப்பர்-இழந்துவிடுவார், எ-று.

(ச-ரை.) அரசர் இடமறிந்து போர்செய்வாராகில் பகைவரெண்ணமுடியாது - என்பதாம்.

(வி-ரை) எண்ணப்பட்ட வெற்றியை எண்ணமென்றார். பகைவர்போர்செய்யாமல் தம்மைக்காத்துக் கொள்ளுதலால் எண்ணமிழப்பரென்றார். இதனால் அவர் பகைவர் தோற்பரென்பதாயிற்று. [இவை நான்கு பாட்டாலும் பகைவரது அரணின் புறத்து இறங்கற்கு ஆயிடமறிதல் சொல்லப்பட்டது.]

நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனலி
னீங்கி னதனைப் பிற.

(ப-ரை.) முதலை-முதலையானது, நெடும்புனலுள்-ஆழமுள்ள நீரிலானால், பிற-பிறவுயிர்களை யெல்லாம், வெல்லும்-வென்றுவிடும், புனலின்-அந்நீரின்னின்றும், நீங்கின்-நீங்கினால், அதனை-அதை, பிற-பிறவுயிர்களைஎல்லாம் அடும்-வெல்லும், எ-று.

(ச-ரை.) முதலை நீரிலிருந்தால் எல்லாவுயிரையும் வெல்லும். அது அந்நீரைவிட்டால் மற்றவுயிர்களாலே தோல்வியடையும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) எல்லாரும் தமது இடத்திலே வலியராயிருப்பாரென்பது சொல்லப்பட்டது. [நிலையாத நீரினிடத்தே பிறவுயிர்கள் நிற்கமாட்டாமையால், அவையெல்லாம் முதலைக்கு எரியனவாகும். அவைசஞ்சரித்தற்குரிய நிலத்தினிடத்தே அம்முதலைச் சஞ்சரிக்க மாட்டாமையால், அவைகளுக்கெல்லாம் எளிதாமென்பது மேற்செல்லுமரசன் பகைவர்க்கிற்கமாட்டாத விடமறிந்து சென்றால் அவர் அவனுக்கு எளியவராவார். தான் நிற்க மாட்டாதவிடத்தே சென்றால் அவருக்கு அவன் எளியவனாவான் என்கிற பொருள்தோன்ற நின்றமையால் பிறிதுமொழிதலணி.]

கடலோடா கால்வ நெடுந்தோ கடலோடு
நாவாயு மோடா நிலத்து.

(ப-ரை.) கால்வ (நிலத்தில் ஓடுகின்ற) வலிமைபொருத்திய உருளைகளைபுடைய, நெடுந்தோ-பெரியதேர்களானவை, கடல்-கடலில் ஓடுகின்ற நாவாயும்-மரக்கலங்களும், நிலத்து-நிலத்தில், ஓடா-ஓடமாட்டாவாம், எ-று

(ச-ரை.) நிலத்திலோடு தேர்கள் கடலிலோடாவாம், கடலில்லாடும் மரக்கலங்கள் நிலத்திலோடாவாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை) ஓடுதற்கேற்ற காலும் பெருமையும் உடையதா யிருமகிலுமென்பது தோன்ற கால்வநெடுந்தேரென்றார் [இப்பாட்டு போர்க்குச் சென்றவன் பகைவரிடங்களை அறிந்து அவைகளுக்குஏற்ற சாதனங்களால் தொழில்செய்ய வேண்டுமென்னும். பொருள்தோன்ற நிற்கையினாலே இதுவும் அவ்வணி.]

அஞ்சாமை பல்லாற் துணைவேண்டா வெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடத்தாற் செயின்.

(ப-ரை.) (அரசர்) எஞ்சாமை (பகைவரிடத்துத் தொழில்செய்யும்வித
க்களை யெல்லாம்) குறையாமல்; எண்ணி-ஆலோசித்து, இடத்தால்-இடத்
தோடுபொருந்த, செயின்-செய்வாராயின் (அச்செயலுக்கு) அஞ்சாமைய
ல்லால் (தமது) தைரியமல்லாமல், துணை (வேறொரு) துணைவேண்டா-வே
ண்டவெதில்லை, எ-று.

(க-ரை.) குறைவில்லாதெண்ணி யிடமறிந்து போர்செய்தால் தைரிய
யின்றி வேறுதுணைகள் வேண்டாவாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அத்தொழில் தவறுதலுக்கு ஏது இல்லாமைவால், தைரிய
முடையராய் நின்று முடித்தவல்லது துணை வேண்டாவென்றார். [இவைமூ
ன்றுபாட்டாலும் போர்செய்தற்கு ஆமிடமறிதல் சொல்லப்பட்டது.] எ

சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடைய
னூக்க மழிந்து விடும்.

(ப-ரை.) உறுபடையான்-பெருஞ் சேனையையுடைய அரசன், சிறுப
டையான்-சிறிய சேனையை யுடையவனது, செல்லிடம்-செல்லிடத்தை,
சேரின் (அவனை அழிக்ககினைத்துச்) சேர்வனாயின் (அவனால்) ஊக்கம்
(தன்) பெருமை, அழிந்துவிடும்-அழிவான், எ-று.

(க-ரை) நிறைசேனையையுடைய அரசன் குறைசேனையையுடைய அர
சனிடத்தைச் சேர்ந்தழிக்க கினைக்கி லவனாற் பெருமையை யிழந்துவிடு
வான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) செல்லிடம்-செல்லுமிடம் என விரியும் ஊக்கத்தினழிவு
உடையான்மேல் ஏற்றப்பட்டது. தன்சேனையின் பெருமைநோக்கி இடம்
நோக்காமல் செல்வானாயின் அச்செலவு அச்சேனைக்கு ஒருசேர்ச்சென்று
தொழில் செய்யக்கூடாமையாலாவது பழங்கடில்லாமையாலாவது, அப்
பெருமையாற் பயனில்லாமல் அழிவானென்பதாம்.

சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்த
ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது.

(ப-ரை.) சிறைநலனும்-அரணழித்தற் கருமையையும், சீரும்-பெருமை
யாகிய ஆற்றலையும், இலரெனினும்-உடையரல்லாராயினும், மாந்தர் (தொ
ழில்செய்தற்குரிய) மனிதரை, உறைநிலத்தோடு (அவரது) இருப்பிடத்திற்
சென்று, ஒட்டல்-தாக்குதல் அரிது, எ-று.

(க-ரை.) அரண்வலியும் பலமுயில்லாரானுலும் பகைவர் இருப்பிடஞ் சென்று வெல்லலரிது - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆண்மையுடையவரைச் சூழமைகோக்கி அவரிருப்பிடத்திலே சென்று தாக்கினால் அதைவிட்டும் போவதற்குத் துணியாமல் சாவதற்குத் துணிவுகொண்டவராய்ப் போர்செய்வா ராதலால் அவருகருப்பெரிய சேனையும் தோற்றோடிப்போமென்பதாம்.

இக்-ஆம்-அதி-தெறிந்துதெளிதல். ௨௩௭

காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சர்
வேலான் முகத்த களிறு.

(க-ரை.) கண்ணஞ்சா-பாகர்க்கு அடங்காதவையும், வேலான்முகத்த வேலையுடைய ஆண்களைக்கோத்த கொம்பையுடையவையும் (ஆகிய) களிறுகளிறுகளை, காலாழ்-கால்புதைகிற இயல்பினதாகிய, களரில்-சேற்றுநிலத்திலே (அகப்பட்டவிடத்து) கரி-கரிகளானவை, அடம்-கொல்லும், க-று.

(க-ரை.) கரிகள் யானைகளைச் சேற்றுநிலத்தில் வெல்லும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) முகம் கொம்புக்கு அருதலால் அருபெயர். (ஆண்மையும்பெருமையும் உடையராயினும் தகாத இடத்திலே சென்றால் அவைகளாற் பயனின்றி மிகவும் எளியரால் அழிவரென்பதுதோன்ற நிற்கையால் இதுவும் அவ்வணி. [இவை மூன்று பாட்டாலும் பகைவரைச் சார்தலாகாத இடமும், சார்ந்தவிடத்து உண்டாகும் இழுக்கும் சொல்லப்பட்டது.] ௧0

ஐம்பதாம்-அதிகாரம்-இடனறிதல்.

முற்றிற்று.

ஐம்பத்தோராம்-அதிகாரம்.

தெறிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது. மந்திரி முதலானவர்களைப், பிறப்பு, குணம், அறிவு, எனப் படுகின்றவைகளையும், செய்கையையும், காட்சி, கருத்து, ஆகமம் என்கிறபிரமாணங்களினாலே ஆராய்ந்து தெளிதல். வலிமுதலாகிய மூன்றையும் அறிந்துபகைமேற்செல்வானுக்குச்சேனை கருத்தோடுதொழில் செய்தற்கும்எதி

ரிடாமையும், இத்தெளிவு வேண்டினால் அவைகளின் பின்பைக்கப் பட்டது.

அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
நிறந்தெரிந்து தேறப் படும்.

(ப-ரை.) (அரசனாலே தெளியப்படுவோ நெருவன்) அறம்-அறமும் பொருள்-பொருள்களும், இன்பம்-இன்பமும், உயிர்ச்சம்-உயிர்ப்போருட்டு வரும் அச்சமும், நான்கின் (என்கின்ற) உபதை நான்கினது, திறம்-திறத்தினால், தெரிந்து (மனவியல்பு) ஆராய்ந்து, தேறப்படும் (பின்பு) தெளியப்படுவான், எ-து.

(ச-ரை.) ஒருவன் அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச மென்கிறநான்கின் நிறத்தாற் தேர்ந்துகொள்ளப்படுவான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவற்றுள் அறவுபதையாவது: புரோகிதரையும், அறவோரையும் விட்டு அவரால் இவ்வரசன் அறமில்லாதவனாயிருக்கையில் இவனை நீக்கி அறமும் உரிமையும் உடைய ஒருவனை வைத்தற்கு எண்ணினோம்.

உஉஅ குக-ஆம்-அதி-தெரிந்துதெளிதல்.

இதான் யாவர்க்கும் சம்மதம்; உன்கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல், பொருளுபதையாவது. சேனைத் தலைவரையும், அவரோடு சம்பந்தமானவரையும் விட்டு அவரால் இவ்வரசன் உறுத்தனாயிருக்கையில் இவனை நீக்கி ஈகையும், உரிமையும் உடைய ஒருவனை வைத்தற்கு எண்ணினோம். இதுதான் யாவர்க்கும் சம்மதம்; உன்கருத்து என்னவென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல், இன்பவுபதையாவது: ஆதிதொட்டு உரிமையோடு பழகிய ஒருவ முதுமகளைவிட்டு அவனால் உரிமைபுள இன்னாள் உன்னைக்கண்டு வருத்தமுற்றுக் கூட்டவேண்டுமென்று எண்ணிவிடுத்தால் அவனைக் கூடுவையானால் உனக்கு அதிக சுகமாத்திர மல்லாமல் அதிக திரவியமும் கிடைக்குமென்று சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல், உயிரச்சவுபதையாவது: ஒரு நிபித்தத்தின் மேல்வைத்து ஒரு மந்திரியினாலே மற்றவரை அவன்விட்டில் அழைப்பித்து இவர் எதிரிடும்படி எண்ணற்குக் கூடுவாரென்று தான் காவல்செய்து ஒருவனால் இவ்வரசன், நம்மைக் கொல்ல எண்ணுகின்றமையால் முந்திராம் அவனைக்கொன்று நமக்கு இனிய ஒருவனை வைத்தல் இங்கே யாவர்க்கும் சம்மதம், உன்கருத்து என்னவென்று

சபதத்தோடு சொல்லுவித்தல் இந்நான்கினும் வேறுபடாதவனா யிருந்த விடத்துப் பிற்காலத்திலும் வேறுபடானென்று கருத்தளவையால் தெளி யப்படுவானென்பதாம்.

குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.

(ப-ரை.) தெளிவு (அரசனது) தெளிவானது, குடிப்பிறந்து(உயர்ந்த) குடியிலே பிறந்து, குற்றத்தின்-குற்றங்களி னின்றும், நீங்கி, வடு-(சமக்குப் பழுது வருமோவென்று, பரியும்-அஞ்சி சிற்கும், நாணுடையான்கட்டே-காணமுடையவ னிடத்தே, எ-று.

(ச-ரை.) நற்குடியிற் பிறந்து குற்றத்தி லிருந்து நீங்கி சிற்கு காணமு டையவனை யரசன் தெளிந்து கொள்வான் - என்பதாம்.

(ஊ-ரை.) குற்றங்களாவன (குற்றங்கடித லதிகாரத்திற் சொல்லப்பட்ட டவைகளாம். நாணம்-இழிதொழில்களிலே மணஞ்செல்லாமை. இவை யி குதியாக யோக்கியர்வாயிற் கேட்டலாகிய ஆகம பிரமாணத்தினாலே தெரி வன. இந்நான்கு முடையவனையே தெளிகவென்பதாம். உ

அரியகற் ருசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா
லின்மை யரிதே வெளிது.

(ப-ரை) அரிய (கற்றற்கு) அருமையாகிய தூல்களை, கற்று, ஆச(முன் சொல்லப்பட்ட) குற்றங்கள், அற்றார் கண்ணும்-அற்றவரிடத்தும்-தெரியுங் கால் (றுட்பமாக) ஆராயுமிடத்து, வெளிது-அறிமையானது, இன்மைஇல் லாதிருக்கை, அரிதே-அமையே, எ-று.

(ச-ரை.) அரியதூல்களைக் கற்றுக் குற்றமற்றவ ரிடத்தும் அறியாமையின்லாதிருக்கையரிது-என்பதாம்.

இச-ஆம்-அதி-தெரிந்துதெளிதல்.

உஉக.

(வி-ரை.) அறியாமையே இவரிடத்து மனநிலையாமையற்றி ஒரோ விடத்து உண்டாமாதலால். தெரியுங்காவென்றார், காட்சிப் பிரமாணத்தினால் தெளிந்தால் அக்குற்றம் இல்லாதாரே தெளியப்படுவென்பதாம். [இப்பிரமாணங்களாலே குணமும் குற்றமும் தெரிந்து குணமுடையவரெத்தெளிந்தவென்பது இம்முன்று பாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] உ

குணமுடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க, கொளல்.

(ப-ரை.) குணகுற்றங்களுள் ஒன்றேயுடையார் உலகில் இல்லாமையால் குணன்-குணங்களை, நாடி-ஆராய்ந்து, குற்றமும்-மற்றைக் குற்றங்களையும், நாடி-ஆராய்ந்து, அவற்றுள் (பின்பு) அவ்விருவகையுள்ளும், மிகையிருந்தவைகளை, நாடி-ஆராய்ந்து, மிக்க-மிருந்தவைகளால், கொளல் (அவரை) அறியக்கடவன். எ-று.

(க-ரை.) அரசன் ஒருவன் குணங்களையும் குற்றங்களையும் ஆராய்ந்து கொள்ளக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) மிகுதல் தலைமையினாலாவது பன்மையினாலாவது உயர்தல். மிகுந்தவைகளால் அறிதலாவது-குணமிருந்திருந்தால் தொழினுக்கு உரியவரென்றும், குற்றமிருந்திருந்தால் அவ்வரென்றும் அறிதல். [குணமாத்திரமுடையவர் உலகத்தில் அறியாநிலால் இவ்வகையாரையு தெளிகவென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது.] ச

பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குத் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல்.

(ப-ரை.) குடிப்பிறப்பு குணம் அறிவு என்சவைகளால் மனிதருடையும் பெருமைக்கும்-மற்றைச்சிறுமையாகிய (பொன்னின் மாற்றறிதற்கும்) எனைச்சிறுமைக்கும்-மற்றைச் சிறுமையாகிய (பொன்னின் மாற்றறிதற்கும்) கட்டளைக்கல்-உரைக்கல்லாவது, தத்தங்கருமமே-தங்கள் தங்கள் செயல்களே, எ-று.

(க-ரை.) மனிதர் பெருமையுஞ் சிறுமையு மறிவு முறைகல்லாவது அவரவர் தொழில்களாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மனிதருடைய பெருமை சிறுமைகளைத் தப்பாமல் அறியவேண்டியவர்களுக்கு முடிவானசாதனம் அவர்செயலே என்றற்கு கருமமே எனத் தேற்றேகாரத்தோடு சொல்லினார். பெருமை சிறுமைகளைப்பொன்

னனும் கருமம் ஒன்றைக் கட்டினாக்கல்லெனலால் ஏகதேசவுருவகணி.
 [இதனும் குண குற்றங்களை அறிதற்குக் கருவி சொல்லப்பட்டது.] 6
 அந்நூரைத் தேறுத லோம்புக! மற்றவர்
 பற்றிலர் நாணர் பழி.

உசயி 61-ஆம்-அதி-தெரிந்துதெளிதல்.

(ப-ரை.) அவந்நூரை-சுற்றியில்லாதவரை, தேறுதலோம்புக - தெளித
 லொழியக்கடவன் (அவர்) மற்றுப்பற்றிலர்-உலகத்தோடு சம்பந்தமிலாத
 லால், பழி-பழியை, நாணர்-அஞ்சார், எ-று.

(க-ரை.) அரசன் சுற்றமற்றவரைத் தெளிதலொழியக்கடவன் அவரு
 லகத்தோ டொட்டாதவ ராதலாற் பழிக்கஞ்சார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) உலகத்தாரால் பழிக்கப்படுவன எவை அவை விடுதற்கும்
 புகழப்படுவன எவை அவை செய்தற்கும், காரணமாகிய உலக நடையினி
 யல்பு சுற்றியில்லாதவர்க்கு இல்லாமையால் அவரைநம்பலாகாதென்பதாம்.
 காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல்

பேதமையெல்லாந் தரும்.

(ப-ரை.) காதன்மை-அன்புடைமையானது, கந்தா-பற்றுக்கோடாக
 அறிவு- (தமக்கு) அறியவேண்டு மவைகளை, அறியார்-அறியாதவரை, தேறு
 தல்-தெளிதலானது, பேதமையெல்லாம்-அறிவில்லாமையை யெல்லாம்,
 தரும் (அரசனுக்குத்) தரும். எ-று.

(க-ரை.) அறியவேண்டியவைகளை யறியாதவர்களை யரசன் தெரிந்து
 கொள்ளுத லவனுக் கறிவின்மை யெல்லாந்தரும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தன்னோடு அவரிடத்துநின்ற அன்புபற்றி அரசன் அறிவில்
 லாதவரைத் தொழில் செய்யவைத்தால் அத்தொழில் அவரறி வில்லாமை
 யினாலே கெடும் கெட்டால் அவர்க்குள்ளது மாத்திரமல்லாமல் தொழிலுக்
 குரியவரை அறியாமையும், தேல்வினைவை அறியாமையும், முதலாக அவர்
 னுக்கு அறியாமைகள் பலவும் உண்டாகும்-என்பதாம். எ

தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை

தீரா விடும்பை தரும்.

(ப-ரை.) பிறனை-தன்னோடு சம்பந்தமில்லாதவனை, தேரான் (பிறப்பு
 முதலானவைகளாலும் செய்கையாலும்) ஆராய்ந்திலனாகி, தெளிந்தான்-
 தெளிந்த அரசனுக்கு(அத்தெளிவு) வழிமுறை(அவன்)சந்ததி முறையினும்

தீரா-நீங்காத, இடும்பை-துன்பத்தை, தரும்-கொடுக்கும். எ-று,

(க-ரை.) தன்னோடு சம்பந்த மில்லாதவனைத் தெரிந்துகொண்ட அரசனுக்கு அத்தெளிவு துன்பந்தரும்-என்பதாம்,

(வி-ரை) சம்பந்தம்-தன் குடியோடு தொடர்ந்த மரபுதெளிதல், அவனிடத்தே தொழிலை வைத்தல், அத்தொழில் கெடுதலால் அவன் குலத்திற் பிறந்தவரும் பகைவர் கைப்பட்டிக் கீழாவரென்பதாம். அ

தேறற்க யாரையும் தேராது தேர்ந்தபிற
தேறுக தேறும்-பொருள்.

(ப-ரை.) யாரையும், தேராது-ஆராயாமல், தேறற்க-தெளியாதிருக்கக் கடவன், தேர்ந்தபின்-ஆராய்ந்தபின், தேறும்-பொருள் தெளியப்படு பொருள்களை, தேறுக-தெளியக்கடவன், எ-று.

ருஉ - ஆம் - அதி - தெரிந்துவினையாடல். உசுக

(க-ரை.) அரசன் யாரையும் அரசாயாமல் கொள்ளாதிருக்கக் கடவன் ஆராய்ந்தபின் கொள்ளக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தேறற்கவென்று பொதுப்படச் சொன்னமையால் யாதொருதொழிலிலும் தெளியலாகா தென்பது பெறப்பட்டது. இங்கே தேறுக வென்றதற்கு ஐயுறுதிருக்கக்கடவ னென்பது கருத்து, தேறும் பொருள் அவரவர் வல்லமைக்கு ஏற்றதொழில்கள். பொருள்-ஆகுபெயர். க

தேரான் நெளிவுந் நெளிந்தான்க ணையுறவுந்
தீரா விடும்பை தரும்.

(ப-ரை.) (அரசன்) தேரான் (ஒருவனை) ஆராய்ந்திலனாகி, தெளியும்-தெளிதலும், தெளிந்தான்கண்-ஆராய்ந்து-தெளியப்பட்டவனிடத்தே, ஐயுறவும்-சந்தேகப்படுதலும், தீராவிடும்பை-நீங்காத துன்பத்தை தரும் (அவனுக்குக்) கொடுக்கும், எ-று.

(க-ரை.) அரசன் ஒருவனை யாராந்திலனாகித்; தெளிதலும், ஆராயப்பட்டவனிடத்திலையக் கொள்ளுதலும், அவனுக்குத் துன்பந்தரும் என்பதாம்.

(வி-ரை) அரசன் ஒருவனிடத்து ஒரு தொழிலை வைத்தபின் ஒருதவறும் காணாமல் சந்தேகப்படுவாணயின் அதனை அவன் அறிந்து இனி கில்லாதென்னுங் கருத்தால் அத்தொழிலைத் தாரவிடுவான் அதுவல்லாமல் பகைவராலே எளிதிலே பிரிக்கவும் படுவான் ஆதலால் தெளியப்பட்டவனிடத்தே சந்தேகப்படுதலும் ஆகாதாயிற்று தெளிவுக்கு அளவு சொல்லியபடி. [இவை ஐந்து பாட்டாலும் தெளியப்படாதவர் இவரென்பதும், அவரைத்தெளிந்தால் உண்டாகும் இழுக்கும், தெளிவுக்கு அளவும் சொல்லப்பட்டன.]

ஐம்பத்தேதாராம்-அதிகாரம்-தெரிந்துதெளிதல்.

முற்றிற்று.

ஐம்பத்திரண்டாம்-அதிகாரம்.

தெரிந்துவினையாடல்

அஃதாவது: அத்தெளியப்பட்டவரை அவர் செய்யவல்ல தொழில்களை அறிந்து அவைகளிலே ஆளுந்திறம். அதிகார முறைமையும்இதனாலே விளங்கும்.

நன்மையுந் தீமையு நாடி நலம்புரிந்த
தன்மையா னுளப் படும்.

(ப-ரை) (அரசன்) முதலிலே ஒரு தொழிலைக் கொடுத்தால் நன்மை புத்தீமையும் (அத்தொழிலிலே) ஆமவையும் ஆகாதவையும் ஆகிய செய்க

81

உச்சு உரு-ஆம்-அதி-தெரிந்துவினையாடல்.

ஊ நாடி-ஆராய்ந்தறிந்து நலம் (அவைகளுள்) ஆமவைகளைய, புரிந்தேவிரும்பிய, தன்மையான்-இயல்பையுடையவன் (பின்னே அவ்வரசனாலே) ஆளப்படும் (சிறந்த தொழில்களிலே) ஆளப்படுவான், எ-று.

(க-ரை.) நன்மை துன்மைகளறிந்து ஆமவைகளைச் செய்பவன் அரசனாள்படுவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தன்னை உரிமை அரிதற்பொருட்டு உள்ளுக்கும் புறம்புக்கும் நடுவாகிய ஒருதொழிலை அரசன் தன்னிடத்தே வைத்தவிடத்து அதிலே

ஆகுஞ்செயல்களையே செய்தவன் பின்னும் அத்தன்மைய னாகுதல்பற்றி உள்ளாகிய தொழிலிலே ஆளப்படுவா னென்பதாயிற்று. [புரிந்தவென்று இறந்தகாலத்தினாலே சொல்லுதலால் முன்னே உரிமையை அரிதற்பொ ருட்டுவைத்த தொழிலென்பது பெறப்பட்டது.]

வாரி பெருக்கி வளம்படுத்தி ஆற்றவை யாராய்வான் செய்க வினை.

(ப-ரை.) வாரி (பொருள்கள்) வரும்வழிகளை, பெருக்கி - விரியச்செய்து, வளம்படுத்து (அப்பொருள்களாலே) செல்வங்களை வளர்த்து, உற்றவை (அவ்வரும் வழிகளுக்கும், பொருள்களுக்கும், செல்வங்களுக்கும்) வந்த-இடையூறுகளை, ஆராய்வான் (கினந்தோறும்) ஆராய்ந்து நீக்கவல்லவன் வினை-தொழிலை, செய்க (அரசனுக்குச் செய்யக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) பொருள் வரும்வழியை விருத்திசெய்து பொருளைவளர்த்து இடையூறுகளை யாராய்பவன் அரசனுக்குத் தொழில் செய்யக்கடவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) வரும் வழிகளாவன-முன் இறைமாட்சி அதிகாரத்தில் இயற்றலு மென்றவிடத்து உரைக்கப்பட்டவையும், உழவு, பசுக்காவல், வாணிகம் என்பவையும் ஆம்-செல்வங்களாவன-அங்கே பொருளும், இன்பமும், ஆகச்சொல்லப்பட்டவைகள். இடையூறுகளாவன-அரசன் தொழில்செய்வோர், சுற்றத்தார், பகைவர், கள்வர் என்கிற இவர்களால் வரும் நலிவுகள்.

அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யின்கான்கு நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.

(ப-ரை.) அன்பு (அரசனிடத்தே) அன்பும், அறிவு (அவனுக்கு ஆமவைகளை) அறிவும்-அறிவும், தேற்றம் (அவைகளைச்செய்யுமிடத்துக் கலங்காமையும்) அவாவின்மை (அவைகளாலே) பொருள் கைகூடியவழி அதன்மேல் அளவில்லாமையும் ஆகிய; இந்நான்கும்-இந்நான்கு குணங்களையும், நன்குடையான்கட்டே-நன்றாக உடையவனிடத்தே, தெளிவு (தொழிலை விட்டிருக்கும்) தெளிவு, எ-று.

(க-ரை.) அன்பு, அறிவு, தெளிவு, ஆசையில்லாமை இந்நான்குமுடையவனிடத்தே யரசனுக்குத் தெளிவுண்டாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை) இந்நான்கையுமுடைய அவன் செய்கின்ற தொழிலிலே சிறிதும் ஆராயவேண்டவ தில்லையென்று அரசன் தெளிதற்கு ஏதுவாகலால் அவனை அதன் பிறப்பிடமாக்கினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஆளுதற்கு உரியவனது இலக்கணஞ்சொல்லப்பட்டது.] ட

எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும் வினைவகையான் வேறாகு மாந்தர் பலர்.

(ப-ரை.) எனைவகையால்-எல்லாவகைகளாலும், தேறியக்கண்ணும் - (ஆராய்ந்து) தெளிந்து (தொழிலைவைத்து) பின்னும், வினைவகையான்-அத்தொழிலியல்பினாலே, வேறாகும்-வேறுபடுகின்ற, மாந்தர்-மனிதன், பலர் (உலகத்திலே) பலர், எ-று.

(க-ரை.) எவ்வகையா லறிந்தவிடத்தும் தொழில்வகையால் வேறுபடு மனிதர் பலர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அரசவிற்பத்தை விரும்பி வேறுபடுவோரே யல்லாமல் அதுனைக்குற்றமென்று விட்டுத் தம்மியல்பிலே சிற்பவர் அரியராதலால்-வேறாகுமாந்தர் பலரென்றார். தொழில் வைப்பதற்குமுன்னே எல்லாக்குணங்களுமுடையராகி வைத்தபின் வேறுபடுவோரை, நடுவானதோன் தொழிலை வைத்து அறிந்து நீக்கவேண்டு மென்பதாம். [இதனால் ஒருவகையால் ஒழிக்கப்படுவார் இவரென்பது சொல்லப்பட்டது.] ச

அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான் சிறந்தானென் றேவர்பாற் றன்று.

(ப-ரை.) வினைதான் - தொழில்தான், அறிந்து (செய்யும் உபாயங்களை) அறிந்து, ஆற்றி (செயலாலும், இடையூறுகளாலும் வருந்துன்பங்களை பொருத்து, செய்கிற்பாற் கல்லால் (முடிவு) செய்யவல்லவனை யல்லது சிறந்தானென்று (இவனிடத்து) அன்புடையவனென்று, எவற்பாற்றன்று (வேறொருவனை) எவதற்றன்மையை உடையதன்று, எ-று.

(க-ரை.) தொழில்செய்யு முபாயங்களை யறிந்து முடிப்பவனுக்கல்லது தொழிலை மற்றவனுக்குக் கொடுக்கலாகாது - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறிவாற்றல்களால்லது அன்பினாலே முடியாதென இதனால் தொழிலினது இயல்பு சொல்லப்பட்டது. ட

செய்வானை நாடி வினைநாடிச் காலத்தோ டெய்த வுணர்ந்து செயல்.

(ப-ரை.) செய்வாளை-செய்பவனிலக்கணத்தை, நாடி(முன்னே) ஆராய்ந்து, வினை (செய்யப்படுந்) தொழிலினியல்பை, நாடி (பின்னே) ஆராய்ந்து, (அதன்பின்பு அவனையும் அதனையும்)காலத்தோடு-காலத்துடனே (சேர்த்து) எய்த-பொருந்த, உணர்ந்து-அறிந்து, செயல் (அவனை அத்தொழிலினிடத்து ஆளுதல்) செய்யக்கடவன், எ-று.

உசச ரூஉ - ஆம் - அதி - தெரிந்துவினையாடல்.

(க-ரை.) அரசன் தொழில்செய்வனை யறிந்து பின்னத்தொழிலையறிந்து அவனைத் தொழிலில் வைத்தானக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) செய்பவனிலக்கணமும், தொழிலினியல்பும், முன்னேசொல்லப்பட்டன. காலத்தோடு பொருந்த அறிதலாவது-இக்காலத்தில் இவ்விளக்கணமுடையவன் செய்தால் இவ்வியல்புடைத்தாகிய தொழில் முடிபுமென்று கூட்டி அறிதல்.

இதனை யிதனா லீவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்ததனை யவன் கண்விடல்.

(ப-ரை.) இதனை-இத்தொழிலை, இதனால்-இச்சாதனத்தால், இவன்முடிக்குமென்று-இவன்முடிக்க வல்லவனென்று, ஆய்ந்து (கூறுபடுத்தி) ஆராய்ந்து (இம்முன்றும் தம்முள் ஒத்திருந்தவிடத்து) அதனை-அத்தொழிலை, அவன்கண்-அவனிடத்தே, விடல்-விடக்கடவன், எ-று.

(க-ரை) அரசன் இத்தொழிலை யிச்சாதனத்தால் லீவன் முடிக்கவல்லவனென்றறிந்து அத்தொழிலை யவனிடத்து விடக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) சாதனம்-துணைவரும், பொருளும் முதலானவை செய்பவனும், சாதனமும், தொழிலும், தம்முள் ஒத்திருத்தலாவது-ஒவ்வொன்றோடு மற்றவை யிரண்டுக்கும் பொருத்தம் உண்டாகுதல் விடுதல்-அவனை-அத்தொழில் செய்தற்கு உரியவனாக்குதல்.

வினைக்குரிமை நாடியபின்றை யவனை யதற்குரிய னாகச் செயல்.

(ப-ரை.) (ஒருவனை அரசன்) உரிமை (தனது) தொழில் செய்தற்கு உரியவனாயிருக்கையை, நாடியபின்றை-ஆராய்ந்து துணிந்தபின்பு, அவனை, அதற்கு-அத்தொழில் செய்தற்கு, உரியவனாக உரியவனாக, செயல் (உயரச்) செய்யக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) அரசன் ஒருவனைத் தொழிற்குரியவனாய் நடுக்கையை யறிந்து அவனை யத்தொழிற்குரியவனாகச் செய்யக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயர்ச்செய்தல்-அதனைத்தானே செய்துமுடிக்க வல்லவனாகக் கல், அது செய்யாதவிடத்தும் கெடுமென்பது கருத்து. ௮

வினைகண் வினைபுடையான் கேண்மைவே ருத
நினைப்பானே நீங்குந் திரு.

(ப-ரை.) வினைக்கண் (தனது) தொழிலினிடத்தே, வினைபுடையான்- (எப்போதும்) முயற்சியையுடையவன் (அவ்வுரிமையால்) கேண்மை (தனக்குச்) சுற்றமாய் நடக்கின்ற தன்மையை (அது பொருதவரது சொல்லக் கேட்டு) வேராக-மாறுபட, நினைப்பானே-நினைக்கும்-அரசனை, திரு- சீதேவி, நீங்கும்-நீங்குவான், எ-று.

கூட-ஆம்-அதி-சுற்றத்தமால். ௨௪௫

(க-ரை.) தனது தொழிலிலே முயற்சியுடையவனை வேராக நினைக்கு மரசனைச் சீதேவி நீங்குவான் - என்பதாம்.

(வி-ரை) சுற்றமாய் நடக்கின்ற தன்மையாவது-தான் பிறனாய் சில்லாமல் சுற்றத்தார் செய்யும் உரிமையை எல்லாம் செய்து நடத்தல். அவனை அவமதித்துக் கோபிக்க நினைப்பானாயின் பின் ஒருவரும் உட்பட்டு முயல்வாரில்லாமல் செல்வங் கெடுமென்பது கருத்து [இந்நான்கு பாட்டாலும் ஆளுதற்கு உரியவனை ஆளும் திறம் சொல்லப்பட்டது.] ௯

நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு.

(ப-ரை.) வினைசெய்வான்-தொழில் செய்பவன், கோடாமை-கோணு திருக்க, உலகு-உலகமானது கோடாது-கோணுது (ஆதலால்) நாடோறும் தினந்தோறும், மன்னன்-அரசன், நாடுக(அவன்செயலை) ஆராயக்கடவன்-எ-று.

(க-ரை.) தொழில் செய்பவன் கோணுதிருக்க உலகங்; கோணுது. ஆகையா லரசனவனை நாள்தோறு மாராயக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவ்வொன்றினையும் ஆராயவே அதன் வழிப்பட்டஉலகெல்லாம் ஆராய்ந்தவனானவன் அதனால் அவனுரிமை, அழியாமல் தன்னுள்ளே ஆராய்ந்து கொண்டு வரக்கடவ எனப்பதாம். [இதனால் ஆண்டவிடத்துச்

ஐம்பத் திரண்டாம்-அதிகாரம்-தெறிந் துவினையாடல்.
முற்றிற்று.

ஐம்பத்திமுன்றாம் அதிகாரம்.

சுற்றந்தழால்.

அல்தாவது: அரசன் தனது சுற்றத்தாரைத் தன்னையிட்டு நீங்காதிருக்
கும்படி தழுவுதல். தொழில் செய்வோரைச் சொல்லி மற்றைச் சுற்றத்தா
ரைச் சொல்லுதலால், இதுதெறிந்த வினையாடலின்பின்வைக்கப்பட்டது.

பற்றற்றகண்ணும் பழமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள.

(ப-ரை) பற்றற்ற கண்ணும் (ஒருவன்) செல்வந் தொலைந்து வறுமைப்
பட்ட விடத்தும், பழமை (தம்மோடு அவனிடத்து உண்டாகிய) பழமை
யை, பாராட்டுதல் (எடுத்துக்கொண்டாடு) மியல்புகள், சுற்றத்தார் கண்ணே
உறவினரிடத்தே, உள-உளவாகும், ஏ-று.

உசக ௫௩ - ஆம் - அதி - சுற்றந்தழால்.

(ச-ரை.) ஒருவன் செல்வப் பற்றற்ற விடத்தும், பழமை கொண்டாடு
தல் சுற்றத்தாரிடத்தே யுண்டாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பற்றற்ற கண்ணும் என்பதி னும்மை வறியான விடத்துப்
பாராட்டாமையை விளக்கினின்றபழமை-செல்வத்தோடிருந்தகாலத்திலே
தமக்குசெய்த உபகாரம்சுற்றத்தார் பாராட்டுதலைத்தெளிவித்தலால்எகாரம்
தேற்றேகாரம். [இதனாலே சுற்றத்தினது சிறப்பு சொல்லப்பட்டது.]

விருப்பறாச் சுற்ற மியையி னருப்பறா
வாக்கம் பலவுந் தரும்.

(ப-ரை.) விருப்பறா-அன்பு நீங்காத, சுற்றம்-சுற்றமானது, இயையின்
(ஒருவனுக்குக்) கிடைக்குமாயின் (அது) அருப்பறா-கிளைத்தல் நீங்காத,ஆக்

கம்பலவும்-பல செல்வங்களையும், தரும்-அவனுக்குக்)கொடுக்கும், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அன்புள்ள சுற்றம் கிடைத்தாலது பல செல்வம் கொடுக்கும்-என்பதாம்,

(வி-ரை.) உட்பகை யாயினோரை நீக்குதற்கு விருப்பச் சுற்றமென்றும், தானேவளர்க்கும் செல்வத்தை நீக்குதற்கு அப்பறா வாக்கமென்றும், அடைகொடுத்துச் சொல்லினார். இயையினென்பது-அதுகிடைத்தலினது அருமையைக் காட்டி நின்றது. பலவுமென்றது அங்கங்கள் ஆறினையும்பலர் கூடிவளர்த்தலால் அவை மேலு மேலாக் கிளைக்குமென்பது கருத்து. உ அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக் கோடின்றி நீர்நிரைத் தற்று.

(ப-ரை.) அளவளாவில்லாதான் (அச்சுற்றத்தோடு) நெஞ்சு கலத்தலில் லாதவனது, வாழ்க்கை-வாழ்வானது, குளவளா-குளப்பறப்பானது, கோடி ன்றி-கரையில்லாமல், நீர் நிரைத்தறறு-நீர் நிரைத்தாற்போலும், எ-று.

(க-ரை.) சுற்றத்தாரோடு கலவாதவன் வாழ்வானது கரையில்லாக்குள நீர் நிரைத்தாற்போலும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) சுற்றம் அதிகாரத்தாலே வருவிக்கப்பட்டது. வாழ்க்கைக்கு ஏதுவான செல்வங்களை வாழ்க்கை என்றார். சுற்றமில்லாதவனது செல்வங்கள் தாங்குவா ரில்வாமையால் புறத்திலே போமென்பதாம்.

சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான் பெற்றத்தாற் பெற்றற் பயன்.

(ப-ரை) செல்வம் - செல்வத்தை, பெற்றத்தால் - பெற்ற அதனால் பெற்றபயன் (ஒருவன்) பெற்ற பயனாவது (தன்) சுற்றத்தால் - உறவினால், தான் சுற்றப்பட-தான் சூழப்படும்வகை, ஒழுகல் (அச்சுற்றத்தைத்) தழுவி நடத்தலாம், எ-று.

நிகு + ஆம் - அதி - சுற்றந்தழால் . உச்சுள்

(க-ரை.) செல்வம் பெற்றத்தினால் வரும் வயனாவது சுற்றத்தைக்காத் தலாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இந்நடக்கை பகையில்லாமல் அரசாளுதற்கு ஏதுவாகலால் இதனைச் செல்வத்திற்குப் பயனென்றார். [இவை மூன்று பாட்டாலும் சுற் றத்தைத் தழுவுதல் செல்வத்துக்கு ஏதுவும். அரனும்,பயனும் ஆமென்பது

சொல்லப்பட்டது.]

கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய

சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும்.

(ப-ரை.) (சுற்றத்துக்கு) கொடுத்தலும் (வேண்டிமவைகளைக் கொடுத்தலையும், இன்சொலும்-இனியசொற் சொல்லுதலையும், ஆற்றின் (ஒருவன் செய்ய) வல்லவனாயின், அடுக்கிய (தம்மிலே) தொடர்ந்த, சுற்றத்தால் (பலவகைச்) சுற்றத்தாலும். சுற்றப்படும்-சூழப்படுவான், எ-று.

(க-ரை.) கொடுத்தலும் இனியசொற் சொல்லுதலும் ஒருவன் செய்தாலவன் சுற்றத்தார் சூழப்பட வாழ்வான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவ்விரண்டும் அளவறிந்து செய்தல்-அரிதென்பதுதோன்ற ஆற்றினென்றார். தம்மிலே தொடர்தலாவது உறவினது உறவும், அதனதுஉறவும் ஆகச் சம்பந்தப் பட்டுவருதல். இ

பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி யவனின்

மருங்குடையார் மாநிலத் தில்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) பெருங்கொடையான்-மிகுந்த கொடையையுடையவனும், வெகுளி-கோபத்தை, பேணான்-விரும்பாதவனும் (ஆனால்) அவனின்-அவன்போல், மருங்குடையார் - சுற்றமுடையவர், மாநிலத்து இப்பெரிய உலகத்தில், இல்-இல்லை. எ-று,

(க-ரை.) மிகுந்த கொடையுங் கோபகுல்லாமைபு முடையவனாகி லவன்போற் சுற்றமுடையவரில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மிகுந்தகொடை ஒன்றினாலும் வறுமைப்படாதிருக்கக்கொடுத்தல். விரும்பாமை இது அரசர்க்கு வெண்டுவதென்று அளவுகடந்து செய்யாமை. க

காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு

மன்னநீ ரார்க்கே யுள.

(ப-ரை.) காக்கை-காகங்கள் (தமக்கு இரையைக் கண்டவிடத்து) கரவா-மறைக்காமல், கரைந்து (இனத்தை) அழைத்து, உண்ணும் (அதனோடு கூடி) உண்ணும், ஆக்கமும்(சுற்றச்சுற்றலாகிய) பெருக்கங்களும், அன்னநீரார்க்கே-அப்படிப்பட்ட இயல்பையுடையவர்க்கே, உள-உளவாகும். எ-று

(க-ரை.) காகமிரைகிடைத்தா வினத்தை யழைத் துண்ணுதல்போல இச்செய்கை நல்லினத்தார்க் குளவாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை) அப்பெருக்கங்களாவன - பகையில்லாமை பெருஞ் செல்வ முடைமை முதலானவை எச்ச உம்மையால் அறமும் இன்பமும் அன்றி பொருளும் பெறுவரென்பதாயிற்று. அப்படிப்பட்ட வியல்பு தம்மால் அனுபவிகசப்பட்டவைகளை யெல்லாம் அவரும் அனுபவிக்கும்படிவைத்தல் என்பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசை நோக்கினதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்.

(ப-ரை.) வேந்தன்-அரசனானவன், பொதுநோக்கான், எல்லாரையும் ஒருத்தன்மையாக நோக்காமல், வரிசையா-அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்க, நோக்கின்-நோக்குவானாயின், அது நோக்கி-அச்சிறப்பு நோக்கி, வாழ்வார்(அதுனைவிடாது) வாழுஞ் சுற்றத்தார், பலர்-அனேகர், எ-று.

(க-ரை.) அரசனவரவர்க்குத் தகுதியிற்று நடப்பானுகி லதனைவிடாதுவாழுஞ் சுற்றத்தார் பலர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயர்ந்தார் நீங்குதல் குறித்து பொது நோக்கை விலக்கி எல்லாரும் விடாதொழுகுதல்குறித்து வரிசைநோக்கைவிதித்தார். [இவை நான்கு பாட்டாலும் சுற்றத் தழுவுதற்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.] அதமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக் காரண மின்றி வரும்.

(ப-ரை.) தமராகி (முன்னே) சுற்றத்தாராயிருந்து, தற்றுறந்தார்(தன்) னேடு பொருந்தாமல் யாதாயினும் ஒருகாரணத்தினாலே தன்னைப்பிரிந்து போனவர், சுற்றம் (பின்னும்வந்து) சுற்றத்தாராகுதல், அமராமைக்காரணம் அப்பொருந்தாமையின் காரணம், இன்றி (தன்னிடத்தே) இல்லையாக, வரும்தானே உண்டாகும். எ-று.

(க-ரை.) முன் சுற்றத்தாராகிப் பின் பிரிந்தவர் மற்றும் சுற்றத்தாராகுதல் காரணமில்லாதுண்டாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொருந்தாமையின் காரணமாவது-தான்வழிதப்பி நடத்தல் வெறுப்பவைசெய்தல், இவை முதலியவைகளால் வருவது. இயற்கையாவே அன்புடையராகிய சுற்றத்தார்க்குச் செயற்கையால் வந்தபிரிவு. அச்செயற்கையை ஒழிக்க ஒழிதலால் அவர்க்கு அன்பு பழைய இயல்பாகவே நிற்குமென்றதற்கு வருமென்றார்.

உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வேந்த

னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல்.

(ப-ரை.) உழை (தன்) னிடத்தினின்றும் பிரிந்து (காரணமில்லாமற் பிரிந்துபோய், காரணத்தின் (பின்பு) காரணத்தினாலே, வந்தாணை-வந்தகற்

ருசு - ஆழம் - அதி - பொச்சாவாமை உசுக்

றத்தாணை வேந்தன்-இராஜனானவன், இழைத்திருந்து-அந்தக் காரணத்தைச் செய்துவைத்து, எண்ணி - ஆராய்ந்து, கொளல் (தழுவிக்க) கொள்ளக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் காரணமில்லாமற் பிரிந்துபோய்ப் பின்னொருகாரணத்தால் வந்தவனை அரசன் ஆராய்ந்து கொள்ளக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) சும்மா உழைப்பிரிந் தென்றமையால், பிரிதற்குக் காரணமில்லாமை கொள்ளப்பட்டது. வருதற் காரணத்தைச் செய்யாதவிடத்துப் பின்னும் பிரிந்துபோய்ப் பகைவரோடு கூடுவானாதலால் இழைத்திருந்தென்றும், அன்பில்லாமற்போய்ப் பின்னுங் காரணத்தால் வந்தமையால் எண்ணிக்கொள்ளென்றும், சொல்லினார். பிரிந்துபோன சுற்றத்தாருள் தீமை செய்யப்போய் அதனை விடவருவானும், அது செய்யாமற்போய்ப் பின்பு கன்மை செய்யவருவானும், தழுவுப்படுதலால் தழுவுமாறு முறையே [இவ்விரன்பொட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.] ௧0

ஐம்பத்திமுன்றும்-அதிகாரம்-சுற்றந்தழால்.

முற்றிற்று.

ஐம்பத்தி நான்காம்-அதிகாரம்.

பொச்சாவாமை.

அஃதாவது: அழகும், செல்வமும், ஆற்றலும் முதலானவைகளால் மகிழ்ந்து தன்னைக்காத்துக் கொள்ளுதலிலும், பகையழித்தல் முதலாகிய காரியங்களிலும்; மறதிசெய்யாமைபும், முன் சொல்லப்பட்ட சுற்றத்தார்களில் பயனுள்ளது. இம்மறதி யில்லாவிடமதாகலால், இது சுற்றத்தழாவின் பின் வைக்கப்பட்டது.

இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.

(ப-ரை.) சிறந்தவுவகை-மிசூந்த அகமலர்ச்சியினது, மகிழ்ச்சியின் - களிப்பால் வருவதாகிய, சோர்வு-மறதியானது, இறந்த வெகுளியின்-அளவு கடந்த கோபத்தினும், தீதே-(அரசனுக்குத்) தீதேயாம், எ-று.

(க-ரை.) மிகு மகிழ்ச்சியால் வரு மறதியானது அளவுகடந்த கோபத்தைப்பார்க்கிலும் அரசனுக்குக் குற்றந்தரும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மிகுந்த வுவகையாவது பெருஞ்செல்வம் பேரின்பம் பெருவிதம் என்கிற இவைகளால் வருவது அளவு, பகைவரை வெல்லுதலுக்கும் கோடியோரை ஒருத்தலுக்கும், வேண்டுவது. அக்கோபம் ஒரேவிடத்துப் பகைவரையும் கொல்லும், இது அப்படிப்பட்ட தல்லாமல் தன்னையேகொல்லவால் அதனினும் தீதாயிற்று.

82

உருஃ ருச-ஆம்-அதி-பொச்சாவாமை.

பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை

நிச்ச நிரப்புக்கொன் றுங்கு.

(ப-ரை.) பொச்சாப்பு-மறதியானது. புகழை-(ஒருவனது) கீர்த்தியை கொக்கும்-கெடுக்கும், நிச்சநிரப்பு-நித்திய வறுமையானது, அறிவினை-புத்தியை, கொன்றாங்கு-கெடுக்கும் விதம்போல், எ-று.

(க-ரை.) தரித்திர மறிவைக்கெடுக்கும் அதுபோல மறதிபுகழைக்கெடுக்கும்-என்பதாம்.

(வி-ரை) நித்தியவறுமை-நினந்தோறும் யாசகத்தால் வருந்தித்தன்வயிற்று நிறைத்தல், எப்படி அந்நித்தியவறுமை அறிவுடையாணிடத்தே உண்

டாஸல் அவனுக்கு இளி வரவாலும், பாவத்தாலும், இகழ்ச்சியை உண்டாக்கி அவன் கனத்தை அழிக்குமோ அப்படி மற்தீயும் புகழுடையவனிடத்தே உண்டாயின் அவனுக்குத் தன்னைக் காத்துக்கொள்ளாமையாலும், காரியக்கெடுதியாலும், இகழ்ச்சியை புண்டாக்கி அவன் கனத்தை அழிக்குமென்பதாயிற்று. [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் மறவினை அகுற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

பொச்சாப்பார்க்கில்லை புகழ்மையறுவுலகத்
தெப்பாணூ லோர்க்குந் துணிவு.

(ப-ரை.) புகழ்மை-புகழுடையாராய்ருக்கையானது, பொச்சாப்பார்க்கு-மறந்தநடப்பவர்க்கு, இல்லை அது-அவ்வில்லாமையானது (இந்நீதிதாலுடையவர்க்கு மாத்திரமல்லாமல்) உலகத்து-உலகத்தில், எப்பாணூலோர்க்கும்-எவ்வகைப்பட்ட நூலுடையவர்க்கும்; துணிவு-ஒப்பமுடிந்தது, எ-து

(க-ரை.) புகழ்ச்சி மறதியுடையோர்க்கில்லை இது எல்லா நூலார்க்குந் துணிவுதான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அரசருக்கே யல்லாமல் அறமுதலாகிய நான்கிலும் முயல்பவர் யாவர்க்கும் அவை கைகடாமைமயினாலே புகழ்இல்லை யென்பதுதோன்ற எப்பா நூலோர்க்குந் துணிவு என்றார்.

அச்ச முடையாரும் கரணில்லை யாங்கில்லை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு.

(ப-ரை.) அச்சமுடையார்க்கு-பயமுடைய வர்க்கு, அரண்-(காடு மலை முதலாகிய) அரணங்குகில், (இருந்தாலும்) இல்லை-(அவைகளாலேபயன்) இல்லை, ஆங்கு-அதுபோல், பொச்சாப்புடையார்க்கு-மறதியுடையவர்க்கு, நன்கு-செல்வமெல்லாம் (உடையாராய்ருந்தாலும்) இல்லை-(அவைகளாலேபயன்) இல்லை, எ-து.

(க-ரை.) பயமுடையவர்க்கு நால்வகை யரணிகளிருந்தும்பயனில்லை, அதுபோல மறதி புடையவர்க்குச் செல்வங்களிருந்தும் பயனில்லை-என்பதாம்.

நிச - ஆம் - அதி - பொச்சாவாமை உடுக

(வி-ரை.) செல்வம் நன்குக்கு ஏதுவாகலால், அதனை நன்கென்றார். எப்படி அச்சமுடையவரது அரண் அழியுமோ அப்படி மறதியுடையவர்

செல்வமும் அழியுமென்பதாயிற்று.

முன்னுறக் காவா திழுக்கியான்
பின்னூ ரிரங்கி விடும்.

(ப-ரை.) (வாராமற் காக்கப்படுந் துன்பங்களை) முன்னுற-(அவைவரு தற்கு) முற்பட, காவாது-(அறிந்து) காவாமல், திழுக்கியான் - மறந்திருந்த வன், பின்-பின்பு, ஊறு-உற்றகாலத்து, (காக்கக்கூடாமையால்) தன்பிழை தன்னுடையதவறு (நினைத்து) இறங்கிவிடும்-இறங்கிவிடுவான், எ-று.

(க-ரை.) துன்பம்வருமுன் காக்காமல் மறந்திருந்தவன் தன் குற்றத் தைக் குறித்தும் பின் விசனப்படுவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அத்துன்பங்களாவன மறதிபார்த்துப் பகைவராலே 'செய்ய ப்படுவன துன்பம் உற்ற காலத்திலே காக்கக்கூடாமையால் இறங்கிவிடு மென்றார். [இவை மூன்று பாட்டாலும் மறதியுடையவர்க்கு வரும்துன்பஞ் சொல்லப்பட்டது.]

இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழக்காமை
வாயி னதுவொப்பதில்.

(ப-ரை.) (அரசர்க்கு) இழுக்காமை-மறவாமையானது, யார்மாட்டும்- யாவரிடத்தும், என்றும் - எக்காலத்திலும், வழக்காமை - ஒழிவில்லாமல், வாயின்-நேர்படுமாயின், அது-அதனை, ஒப்பது-ஒக்கு நன்மையானது, இல்- இல்லை, எ-று,

(க-ரை.) யாவரிடத்து மறவில்லாமை அயக்குமானு லதற்கொப்பென் றுயில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தொழில்செய்வோர், சுற்றத்தார் என்கிற தம்மவரிடத்தும் சமமாகவேண்டிதலால், யார்மாட்டுமென்றும், தன்பெருக்கக் காலத்திலும் சுருக்கக்காலத்திலும் சமமாமவேண்டிதலால் என்று மென்றும், எல்லாக் காரியங்களிலும் சமமாக வேண்டிதலால் வழக்காமை யென்றும் சொல்லி னார்.

அரியவென் றுகாத னில்லைபொச் சாவாச்
கருவியாற் போற்றிச் செபின்.

(ப-ரை.) அரியவென்று-(இவை) அரியவையென்று சொல்லப்பட்டு ஐகாத-(ஒருவனுக்கு) முடியாத காரியங்கள், இல்லை-இல்லையாகும், பொச் சாவா-மறவாத, கருவியால் - மனத்தினாலே, போற்றி - எண்ணி, செபின் செய்தால், எ-று.

(க-ரை.) மறவாத மனத்தா லாலோசித்துச்செய்தால் அரசனுக்கரியவை யொன்றுமில்லை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அந்தக் கரணமாதலால், மனத்தைக் கருவியென்றார் இடைவிடாத நினைவும் தப்பாத எண்ணமும் உடையவர்க்கு எல்லாம் எளிதின்றமுடிபுமென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் மறவாமையினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] கரணம் - காரணம்.

புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில்.

(ப-ரை.) புகழ்ந்தவை (நீதிநூலுடையாரால் இவை அரசர்க்கு உரியவையென்று) உயர்த்திச் சொல்லப்பட்ட செயல்களை, போற்றி-முடிவுற்றி, செயல்வேண்டும் - செய்யக்கடவர், செய்யாது (அப்படி) செய்யாமல், இகழ்ந்தார்க்கு-மறந்தவர்க்கு, எழுமையும்-எழுபிறப்பிலும் வரும் கன்மை, இல்-இல்லை (ஆதலால்) ஏ-று.

(க-ரை.) மேலானவற்றையரசரெண்ணிச் செய்யக்கடவர் செய்யாது மறந்தவர்க் கெழுபிறப்பிலும் கன்மையிற்லை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அச்செயல்களாவன: மூலகை ஆற்றலும், நால்வகையுபாயமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக்குணமும் முதலான செயல்கள். சாநிதருமமாகிய இவைகளில் வழுவிய அரசர்க்கு நாகதுக்கமேஉள்ளதாகலால் எழுமையு மில்லையென்றார். எழுகை-ஆடுபெயர். [இதனால் மறவாதுசெய்ய வேண்டுமவைகள் சொல்லப்பட்டன.]

இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளாக தாந்தம் மகிழ்ச்சியின் மைந்துரும் போழ்து.

(ப-ரை) (அரசர்) தம்மகிழ்ச்சியின்-தமது மகிழ்ச்சியினிடத்து, தாமைந்துறும்போழ்து-தாம் செறுக்குறும்பொழுது, இகழ்ச்சியின்-(முற்காலத்திலே அதனால்ஆகிய) மறதியினாலே, கெட்டாரை-கெட்டவர்களை, உள்ளாக-நினைக்கக்கடவர், ஏ-று.

(க-ரை.) அரசர் செல்வத்திலே மகிழ்ச்சியடையும்போது முற்காலத்திலே மகிழ்ச்சியிலே மறதியடைந்தவர்களை நினைக்கக்கடவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை) மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமா யுள்ளவைகளோடு அவர்க்கு உண்டாகிய உரிமையை மகிழ்ச்சிமேலேற்றி தம் மகிழ்ச்சியினென்றும், இகழ்

சீயும் கேடும் உடன்தோன்றுமாகலால் மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும், போழ் தென்றும் சொல்லினார். கெட்டாரை நினைக்கவே நாமும் அப்படியே செ டுவோமென்று அதனிடத்தே செருக்குறு வரன்பது கருத்து.

உள்ளிய தெய்த லெளிதாமன் மற்றுந்தா னுள்ளிய துள்ளப் பெரின்.

திரு-ஆம்-அதி-செங்கோன்மை. உருகூ,

(ப-ரை.) (அரசனுக்கு) உள்ளியது (தான்பெற) நினைத்த பொருளை- எய்தல்-(அந்நினைத்தபடியே) அடைதல், எளிதாமன்-எளிதாகும், மற்றும், பின்னும், தான், உள்ளியது-அந்நினைத்த பொருளையே, உள்ளப்பெறின்- நினைக்கக்கூடுமானால், எ-று.

(க-ரை.) அரசன் நினைத்தபொருளை நினைக்கக்கூடுமானால் பொருளை அடைத லெளிதாகும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அது கூடாதென்னும் ஒழிந்த சொற்பொருளைக் காட்டலா ல் மன், ஒழியிசையிலே வந்தது, இசையென்பது சொல். அதனையே நினை த்தலாவது மறதியில்லாமல், அதனிடத்திலே முயற்சிசெய்தல். [இவைஇர ண்பொட்டாலும் மறவாமைக்கு உபாயஞ் சொல்லப்பட்டது.] ௧0

ஐம்பத்துநான்காம்-அதிகாரம்-பொச்சாவாமை.

முற்றிற்று.

ஐம்பத்தைந்தாம் அதிகாரம்.

செங்கோன்மை.

அஃதாவது. அரசனாலே செய்யப்படு முறையினை தன்மை. அந்த மு றையானது ஒருபக்கத்திலே சாயாமற் செய்வையாகிய கோல்போலுதலா லே செங்கோலெனப்பட்டது. அது மறதியில்லாத அரசனாலே செய்யத் தக்கதாகலால் இது பொச்சாவாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

ஓரந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந் தேர்ந்துசெய் வுத்தே முறை.

(ப-ரை.) (தனக்கு வாழ்வோராலே செய்யப்பட்ட குற்றத்தை) ஞாந்து நாடி, யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், கண்ணோடாது - முகங்கொடாமல், இறைபுரிந்து-நடுவு கிலைமையைப் பொருந்தி, தேர்ந்து-(அக்குற்றத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட தண்டத்தை நூலோரோடும்) ஆராய்ந்து, செய்வல்தே-அவ்வளவின் தாகச் செய்தலே, முறை-செய்கோலாம். எ-று.

(ச-ரை.) அரசன் குற்றத்தை யாராய்ந்து எல்லாரிடத்துநடுவு கிலைமை பொருந்தி யரசாள்வதே செய்கோலாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) நடுவாய் நிற்கை இஹ என்கிற அரசனுக்கு இயல்பாகவால் அதனை இறையென்றும் உயிரினும் சிறந்தவரிடத்தும் என்றற்கு யார்மாட்டி மென்றும், சொல்லினார். இறைமை-இறை-எனம் செய்வது - செய்வல்து-எ-ம். விகாரப்பட்டன. [இதனாவல செய்கோன்மையினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.]

உருச ருதி - ஆம்-அதி-செங்கோன்மை.

வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோளோக்கி வாழும் குடி.

(ப-ரை.) உலகெல்லாம் - உயிர்கெல்லாம், வானோக்கி - மழையை நோக்கி, வாழும்-(என்றாலும்), குடி-குடிகளானவை, மன்னவன்-அரசனது கோளோக்கி-செங்கோலை நோக்கி, வாழும், எ-று.

(ச-ரை.) உயிரனைத்து மழையை நோக்கி வாழும், குடிகளனைத்து அரசன் செங்கோலை நோக்கி, வாழும், எ-று.

(வி-ரை) வானாலாகிய உணவை வானென்றும் கோலாலாகிய எமத்தைக் கோலென்றும், சொல்லினார். அவ்வேமம் இல்லாதவிடத்தே உணவு உளதாயிருந்தாலும் குடிகளுக்கு அதனாலே பயன் இல்லை என்பதாம். உ

அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்.

(ப-ரை.) மன்னவன்கோல்-அரசன் செய்கோலானது, அந்தணர் நூற்கும்-அந்தணர்க்கு உரித்தாகிய வேதத்திற்கும், அறத்திற்கும்-(அதனாலே சொல்லப்பட்ட) தருமத்திற்கும், ஆதியாய்-காரணமாகி, நின்றது - நிலைபெற்றது, எ-று.

(ச-ரை.) வேதத்திற்கும் தருமத்திற்கும் காரணமாகி நின்றது அரசன்

செங்கோலா - என்பதாம்.

(வி-ரை.) வேதமும், அறமும், அநாதியாயினும் செங்கோல் இல்லாத விடத்து நடவாதாகலால் அதனை அவைகளுக்கு ஆகியென்றும், அப்பெற்றியே தனக்கு ஆதியாவது வேறென்றும் இல்லையென்றற்கு நின்றதென்றும், சொல்லினார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் செங்கோலது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.]

குடிதழீஇக் கோலோச்ச மாநில மன்ன
னடிதழீஇ நிற்கு முலகு.

(ப-ரை.) உலகு-உலகத்தார், குடிதழீஇ-(தன்) குடிகளையும் அனைத்து, கோலோச்சம் - செங்கோலையும் செலுத்தும், மாநிலமன்னன் - பெருநில வேந்தனது, அடிதழீஇ-அடியைப் பொருந்தி, நிற்கும்-நிற்பார், எ-று.

(க-ரை.) உலகத்தார் குடிகளைத்தழுவி அரசனடியைப் பொருந்தி நிற்பார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அனைத்தல் - இன்சொற சொல்லுதலும், தளந்த விடத்து வேண்டுமவை கொடுத்தலும், முதலானவை, இவ்விரண்டும் தப்பாமற்செய்பவன் நிலமுழுதும், ஆள்வானாகையால் அவனை மாநில மன்னனென்றும், அவனிடத்தில் யாவரும் நீங்காத அன்புடையவராகலால், அடிதழீஇ நிற்கு முலகென்றும், சொல்லினார்.

குதி-ஆம்-அதி-செங்கோன்மை.

உதிதி

இயல்புலிக் கோலோச்ச மன்னவனாட்ட
பெயலும் விளைபுளந் தொக்கு.

(ப-ரை.) பெயலும்-பருவமழையும், விளைபுளம் - (குறையாத) விளைவும், தொக்கு-கூடி, இயல்புளி-(தூல்களாலே சொல்லப்பட்ட) இயல்பால், கோலோச்சம்-செங்கோலைச் செலுத்தும், மன்னவன்-அரசனது, நாட்ட-நாட்டிலுள்ளனவாம், எ-று.

(க-ரை) நீதிமன்ன நாட்டிலே மழையும் விளைவு நிறைந்திருப்பனவாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை) அவனது நாட்டிலே வானமும் நிலமும் சேரத்தொழிற்பட்டு வளஞ்சூக்கு மென்பதாம்.

வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்

கு

கோலதூவுப் கோடா தெனின்.

(ப-ரை.) மன்னவன்-அரசனுக்கு, பென்றிவருவது-(போரில்) வெற்றியைத் தருவது, வேலன்று-(அவனெறியும்) வேற்படையன்றாகும், கோல்-(அவனது) செங்கோலாகும், அடூஉம்-அக்கோலும், (அப்படிப்பட்டதாவது) கோடாதெனின்-(தான்) கோணாதிருக்குமாயின், எ-று.

(க-ரை.) அரசனுக்கு வேல் வெற்றியைத்தராது செங்கோல் வெற்றியைத்தரும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கோல் செம்மைபா யிருக்கின்ற விடத்தவேல் பயன்படுமென்றற்கு வேலன்று வெற்றி தருவது கோலென்றார்.

இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்.

(ப-ரை) இறை-அரசனாவன், வையகமெல்லாம் - பூயிமுமுதையும், காக்கும் காப்பாற்றுவான், முறை - (அவனது) செங்கோலாவது, அவனை, காக்கும்-காப்பாற்றுவதாகும், முட்டாச்செயின்-முட்டாமற் செலுத்துவாராயின், எ-று.

(க-ரை.) அரசன் பூயியைக் காப்பான், செங்கோலவனைக் காக்கும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) முட்டாமற் செங்கோல் செலுத்திய விதத்தை மகனைத் தேர்க்காலில் வைத்தார்ந்த, சோழனிடத்தும், அமலார் வீட்டுக்கதவைத் தட்டிய தன் கையைக் குறைத்த பாண்டியனிடத்தும், காண்க. [இந்நான் குபாட்டாலும் செங்கோல் செலுத்தியவன் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது.]

எண்பதத்தா ரோரா முறைசெய்யா மன்னவன்
தண்பதத்தாற் றுளே கெடும்.

உடுக ௫௫ - ஆம் - அதி - செங்கோன்மை.

(ப-ரை.) (வழக்கறிவிப்பவர்க்கு) எண்பதத்தான்-எளிதானசமயத்தை யுடையவனாகி, ஓரா-(அவரால் அறிவிக்கப்பட்டவைகளை நூலோர்பலரோடும்) ஆராய்ந்து, முறைசெய்யா-(நின்ற உண்மைக்கு ஒப்பாக) முறைசெய்யாத, மன்னவன் - அரசன், தண்பதத்தால் - தாழ்ந்த பதத்திலே நின்று தானே கெடும்-தானே கெடுவான், எ-று.

(க-ரை.) எளிய சமயமுடையவனாகி யாராய்ந்து முறைசெய்யாத மன்

ன்ன தானே கெடுவான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) தாழ்ந்தபதம்-பாவமும், பழியும், அடைந்து நிற்கும் நிலை அவ்வவை செய்தார்க்கு அறங்கூற்றமாகலால் பகைவரில்லா திருந்தாலும்தானே கெடுமென்றார். [இதனால் முறைசெல்லுத்தாதவனது கெடுசொல்லப்பட்டது.]

குடிபுறம் காத்தோம்பிக் குற்றங்கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் ரெழில்.

(ப-ரை.) குடி-குடிகளை, புறங்காத்து-பிறர் வருத்தாமற்காத்து, ஒம்பி-தாணும்வருத்தாமல் ஆதரவுசெய்து, குற்றம்(அவரிடத்திலே) குற்றம் உண்டானால், கடிதல்-(அதனை தீர்க்கும்படி) தண்டித்தல், வேந்தன் ரெழில்-அரசனது தொழிலாம்-(ஆதலால்) வடுவன்று-பழியாகாது, எ-று.

(க-ரை.) குடிகளைக்காத்துக் குற்றங்கடிதல் அரசனது தொழிலாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) துன்பஞ்செய்தல், பொருள் வாங்கல், கொல்லுதல், என ஒறுப்பு என்கிற தண்டம் மூன்றும், அவைகளுள் இங்கே சொல்லப்பட்டவை குற்றங்கடிதலென்றதனால் முன்னைய விரண்டுமாம். தன்கீழ் வாழ்வாரை ஒறுத்தல். அறனல்லாமையால் வடுவாமென்பதனை ஆசேஷமமாக்கிக் கொண்டு அது அரசனுக்கு அவரை அக்குற்றத்தினி்க்கிப் பரிசுத்தராக்குதலால் சாதி தருமமென்றார்.

கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்குழி
களைகட்டதெனடு நேர்.

(ப-ரை.) வேந்து-அரசனானவன், கொடியாரை-கொடியவரை, கொலையின்-கொலையினாலே, ஒறுத்தல்-தண்டித்து (நல்லோரைக்காப்பாற்றல்) உழவனானவன், பைங்குழி-பயிரை, களை கட்டதெனடு - களையைக் களைந்து காப்பாற்றலோடு, நேர்-ஒக்கும். எ-று.

(க-ரை.) அரசன் கொடியவரைத் தண்டித்து நல்லவரைக் காத்தல் உழவன் பயிர்க்குக் களையெடுத்தல் போலாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) கொடியோர்-தீக்கொளுவுவோர், நஞ்சிடுவோர், படையிற் கொல்வோர், கள்வர், வழியலைப்போர், கொள்ளையிடுவோர், பிறனில்லாநீ விஞும்புவோர் இவர் முதலாயினோர்கள். இப்படிப்பட்டவரை அரசன்கொல்

இசு - ஆயும் - அறி - கொடுங்கோன்மை உருள்

லாத விடத்தும் புல்லுக்களைக்கு அஞ்சாரின்ற பயிர் போன்று பலவருத்த

ங்களை அடைந்து உலகத்தார் துன்பப்படுவர். [இவை யிரண்டுபாட்டாளும் செங்கோல் செலுத்தும் அரசனுக்குத் தீயாரிடத்து மூவகைத்தண்டமும் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது.]

ஐம்பத்தைந்தாம்-அதிகாரம்-செங்கோன்மை.

முற்றிற்று.

ஐம்பத்தாராம்-அதிகாரம்.

கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது: அம்முறையினது கோணுதற்றன்மையாம், செங்கோன்மைக்கு மாறாகலால் இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கொலைமேற்கொண்டாரிற் கொடியதே யலைமேற்கொண்டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து.

(ப-ரை.) அலை (பொருளைவிரும்பிக் குடிசை) அலைத்தற் ரொழிலை, மேற்கொண்டு -(தன்) மேற்கொண்டு, அல்லவை-முறையல்லாதவைகளை, செய்து ஒழுகும்-நடக்கும், வேந்து-அரசனாவன். கொலை -(பகைமைபற்றிக்) கொல்லுதற்றொழிலை, மேற்கொண்டாரின்-(தம்) மேற்கொண்டொடப்பவரினும், கொடிதே-கொடியவனாவான், எ-று.

(க-ரை.) அநியாயஞ் செய்யு மரசன் கொலைசெய்பவரினுங்கொடியன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவர் செய்வது ஒருநாளேத்துன்பம் இவன் செய்வது எந்நாளும் துன்பமாமென்பது பற்றி அவரினும் கொடிய நென்றார், அலைத்தல் கொலையினும் கொடியதென்பதாயிற்று.

வேலொடு நின்றூ னிடுவென் றதுபோலும்
கோலொடு நின்றூ னிரவு.

(ப-ரை.) கோலொடு-ஒறுத்தற்றொழிலொடு, நின்றான் - நின்றவரசு இரவு (குடிசைப்பொருள்) வேண்டிதலானது, வேலொடு-வேலாயுதத்தோடு, நின்றான்-(வழியில் அலைத்துப்பறிக்கு மிடத்துத்தனியே) நின்றகள்வன் இடுவென்றதுபோலும்-(வழிப்போக்கினை நோக்கி உன்னைப்பொருளைத்) தாவென்று வேண்டிதல்போலும், எ-று.

(க-ரை.) கொடுங்கோலரசன் குடிசை வருத்திப் பொருள் வேண்டி தல் வழிப்போக்கினைக் கள்வன் வருத்திப் பொருள்கொடு வென்றல்போல் என்பதாம்.

38

உருகு இன் - ஆம் - அது - கொடுங்கோன்மை.

(வி-ரை.) வேலொடுநின்றனென்றதனாலே பிறரொடு நில்லாமையும், இரவென்றதனாலே குடியிறையில்லாமையும், கொள்ளப்பட்டன. தராக்கால் தண்டிப்பேனென்னும் குறிப்பினதாலால் இரந்து வாய்குதலும் கொடுங்கோன்மை யாயிற்று. [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் கொடுங்கோன்மையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] உ

நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ
னாடொறு நாடு கெடும்.

(ப-ரை.) நாடொறும்-நாள்தோறும், நாடி (தன்னாட்டிலே தோன்றும் தீமைகளை) ஆராய்ந்து; முறை-முறைமையை, செய்யா - (அதற்கு ஒக்கச்) செய்யாத, மன்னவன்-அரசன், நாடொறும்-நாள்தோறும், நாடுகெடும்-நாடிழப்பான், எ-று.

(க-ரை.) தன்னாட்டிற் குற்றங்களை யாராய்ந்து நீதி செலுத்தாத மன்மன் தன்னாட்டை யிழப்பன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) நாடு உறுப்பாதலால் அதன் கெடுதல் அவன்மேல்நின்றது இழத்தல் பயன் அடையாமை. டு

கூழுக் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யு மரசு.

(ப-ரை.) குழாது-(மேல்வினைவை) எண்ணாமல், கோல்கோடி-முறை தப்ப செய்யும், அரசு-அரசனாவன்; (அச்செயலால்) கூழும்-(முன்னே சம்பாதிக்கப்பட்ட) பொருளையும், குடியும் - பின் (அது சம்பாதிக்கைக்கு ஏதுவாகிய) குடிகளையும், ஒருங்கு-ஒன்றசேர, இழுக்கும்-இழப்பான்-எ-று.

(க-ரை.) மறுநீதிதப்ப வரசானுமரசன் பொருளையும் குடிகளையு யிழப்பான்-என்பதாம்.

(வி-ரை) கோடியென்னும் வினையெச்சம் கோடமென்னும் வினையெச்சப் பொருளில் வந்தது. முன்சம்பாதிக்கப்பட்ட பொருளை இழுத்தற்கு ஏது வருகிற பாட்டாற் சொல்லுகிறார்.

அல்லல்பட்டாற்று தழுதகண்ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.

(ப-ரை.) செல்வத்தை-(அரசன்) செல்வமாகிய (மரத்தை) தேய்க்கும் குறைக்கும், படை-வாளாவது, (அவன்) முறைசெய்யாமையினாலே, அல்லற்பட்டு (குடிகள்) துன்பப்பட்டு, ஆற்றாது-(அதனைப்) பொறுக்கமாட்டாமல், அழுதகண்ணீரன்றே-அழுதகண்ணீரல்லவோ, எ-று.

(க-ரை.) குடிகளழுத கண்ணீரல்லவோ கொடுங்கோல்வேந்தைசெல்வத்தை யறுக்கும் வாளென்பதாம்.

இன்-ஆழம்-அதி-கொடுங்கோன்மை. ௨௩௩

(வி-ரை.) அல்லற்படுத்திய பாவத்தினது தேய்த்தல் அதற்குயேதுவாகிய கண்ணீர்மேல் நின்றது. அக்கண்ணீரைக்காட்டிலும் கொடியது வேறல்லாமையால் செல்வங்கடிதிலே தேயுமென்பது கருத்து (ஏகதேசவுருவகணி.)

மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேன்
மன்னவா மன்னர்க் கொளி.

(ப-ரை.) மன்னர்க்கு-அரசர்க்கு, மன்னுதல்-(புகழ்களாலே) நிலையுதல், செங்கோன்மை-செங்கோன்மையினால் (ஆகும்) அஃது - அச்செங்கோன்மை, இன்றேல்-இல்லையாயின். மன்னர்க்கு-அரசர்க்கு, ஒளி-அப்புழ்களானவை, மன்னுவாம்-உண்டாகாவாம், எ-று.

(ச-ரை.) அரசார்க்கு செங்கோன்மையே புகழ்களாம், அஃதில்லாவிடி
லப்புகழ்க ஞாண்டாகாவாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மன்னாமை ஒருபாதும் நிலையாமை. பழிக்கப்பட்டால் புக
ழ்நிலையாமையால் தாமும் நிலையாரென்பதாயிற்று. வெற்றிக் கொடைமுத
லரங்கிய ஏதுக்களால், புகல் பலவகைப்படுதலால் மன்னா எனப்பன்மையாற்
சொல்லினார். அப்புகழ்களெல்லாம் செங்கோன்மை யில்லாதவிடத்து இல்
லையாமென்பதாம். [இவை காண்குபாட்டாலும் கொடுங்கோன்மையான்
அடைபுகுற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு.

(ப-ரை.) வேந்தன்-அரசனது, அளியின்மை-அருளில்லாமையானது,
வாழும்-(அவனாட்டிலே) வாழும், உயிர்க்கு-குடிகளுக்கு, துளி-மழையின
து, இன்மை-இல்லாமையானது, ஞாலத்திற்கு-பூமியில் வாழுமுயிர்களுக்கு
எற்று எவ்வகைத்துன்பந்தருமோ, அற்றே-அவ்வகைத்துன்பமேதரும்-எ-து

(ச-ரை.) மழையில்லாமை துன்பந்தரும், அதுபோல அரசனருளில்
லாமை குடிகளுக்குத் துன்பந்தரும்-என்பதாம்.

(வி-ரை) உயிரென்றது குடிகளை முன் வாளுக்கி வாழுமென்றதனை
எதிர்மறை முகத்தாற் சொல்லியபடி.

இன்மையி னின்னா துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற் கீழ்ப்படின்.

(ப-ரை.) முறைசெய்யா-முறையைச் செய்யாத, மன்னவன்-அரசனது
கோற்கீழ்-கொடுங்கோலின்கீழ், படின்-வாழின், (யாவார்க்கும்) உடைமை-
(பொரு) ஞாடைமையானது, இன்மையின்-இல்லாமையினும், இன்னாது
அதிக துக்கத்தைச் செய்வதாகும், எ-து.

உ-ஞ-9 இன்-ஆம்-அதி-கொடுங்கோன்மை.

(ச-ரை) அந்நீன் கொடுங்கோலின்கீழ் வாழ்ந்தால்வறுமையிலுங்கெ
டிய துன்பந்தரும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தனக்குரிய பொருளோடு அமையாது மேலும் விரும்புவு
னது காட்டிலே அடிசுத்து முதலானவை பொருளுடையார்க்கேகூதலாள்

அவ்வுடமை யில்லாமையினும் இன்னொதாயிற்று. [இவை இரண்டுபாட்டிலும் அவ்வுட்கு வாழ்வார்க்கு வரும் குற்றஞ்சொல்லப்பட்டது.] 4

முறைகோடி. மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி
யொல்லாது வானம் பெயல்.

(ப-ரை.) மன்னவன்-அரசன், முறைகோடி-முறைதப்ப, செய்யின் (பொருளைச்) சம்பாதிப்பானாயின் (அவன துநாட்டிலே) உறை-பருவமழையானது, கோடி-இல்லாமற்போக, வானம்-மேகமானது, பெயல்-பொழிதலை, ஒல்லாது-பொருந்தாது, எ-று.

(ச-ரை.) அரசன் மறுமுறைதப்ப வரசாளி லவநாட்டிலே மழைபெய்யாது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பருவமழையில்லாமைக்கு ஏதுவருகின்ற பாட்டாற்சொல்லுகிறார் கோடி எனவந்த இரண்டு சொற்களும் கோடென்னுஞ் சொற்பொருளில்வந்தன. 5

ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பா
காவலன் காவா னெனின்.

(ப-ரை) காவலன்-காப்பாற்றற்கு உரிய அரசன், காவானெனின் (உயிர்களைச்) காப்பாற்றுகையின் (அவன துநாட்டிலே) ஆ-பசுக்களும், பயன் குன்றும்-பால்சருங்கும், அறுதொழிலோர்-அத்தனரும், நூல்-நூல்களை மறப்பர்-மறந்துவிடுவர், எ-று.

(ச-ரை.) அரசன் உயிர்களைக்காவாவிடி லவனாட்டிற் பசுக்கள்பால்சருங்கும், வேதியர் வேதமறப்பர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆபயன்-ஆவினின்றும் கொள்ளப்படும் பயன் அறுதொழிலாவன: வேதமோதல், ஒதுவித்தல், யாகஞ்செய்தல், செய்வித்தல், ஈதல் ஈற்றல்-என்பவை, பால் குறைதலாலும்; நூலை மறைத்தலாலும், தேவர்க்கு யாகம் நடவாமையால் மழைபெய்யா தென்பதாயிற்று. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவனாட்டில் உண்டாம் குற்றம் சொல்லப்பட்டது. 6]

ஐம்பத்தாரும்-அதிகாரம்-கொடுக்கோன்மை
முற்றிற்று.

ஐம்பத்தி ஏழாம் அதிகாரம்.

வெருவந்த செய்யாமை.

அஃதாவது: குடிகள் அஞ்சுவதும், பருதியென்று சொல்லப்படுகிற மந்திரிமுதலாகிய அங்கங்கள் அஞ்சுவனம், தான் அஞ்சுவதும், ஆகிய தொழில்களைச் செய்யாமை, அவை செய்தல் கொடுங் கோன்மையிலே சேர்தலால், இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

தக்காங்கு நரடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்த
லொத்தாங் கொருப்பது வேந்து.

(ப-ரை.) ஒருவன் மெலியவனுக்குத் தீங்கு செய்தவிடத்து தக்காங்கு-நடுவாய்நின்ற, நரடி-(அதனை) ஆராய்ந்து, தலைச் செல்லாவண்ணத்தால் (பின்னும்) அப்படிப்பட்ட காரியத்திலே செல்லாமற்பொருட்டே, ஒத்தாங்கு (அககுற்றத்துக்கு) ஏற்க, ஒறுப்பது-(அவனைத்) தண்டிப்பவனே, வேந்து-அரசனாவான், எ-று.

(க-ரை.) நடுவாய்நின்ற ஒருவன் குற்றத்தை யாராய்ந்து தக்கபடி தண்டிப்பவனே யரசன் - என்பதாம்.

(வி-ரை) இதனாலே தருந்த தண்டம் நாடாமைபும். வேறொருகாரணம் பற்றி அதிகமாகத் தண்டித்தலும், குடிகள் அஞ்சுந்தொழிலாதல்பெற்றும்.

கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக் கெடிதாக்க
நீங்காமை வேண்டு பவர்.

(ப-ரை) ஆக்கம் - செல்வமானது, கெடிது கெடுங்காலம், நீங்காமை-நீங்காமையை, வேண்டுபவர்-விரும்புவோர், கடிதோச்சி- (அத்தருந்த தண்டம்செய்யத் தொடங்கும்போது) அளவுகடக்கச் செய்பவர்போலே, தொடங்கி-மெல்லவெறிக்(செய்யும்போது அளவுகடவாமற்செய்யக்கடவர்), எ-று

(க-ரை.) செல்வம் வேண்டுவோர் வலியதண்டனை செய்பவர்போலத் தொடங்கி மெலிய தண்டனைசெய்யக்கடவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) கடிதோச்சல்-குற்றஞ்செய்வார் அதனை அஞ்சுதற் பொருட்டும், மெல்லவெறிதல் யாவரும் அஞ்சாமைப் பொருட்டும், ஆம் தொடங்கி

வளவீதருக்குறைதல்பற்றி, தருத்தண்டஞ் செய்தலை மெல்லவென்றார். ஒச்சதல்-எறிதல், இவ்விரண்டும் உவமைபற்றி வந்தன. [இவைஇரண்டுபாட்டாலும் குடிகள் அஞ்சுவன செய்யாமை யினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது]

வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோலனாயி
 வெருவந்த மொல்லைக் கெடும்.

(பு-ரை.) (அரசன்) வெருவந்த (குடிகள்) அஞ்சப்பட்ட செயல்களை செய்து, ஒழுகும்-நடக்கும், வெங்கோலனாயின்-கொடுங்கோலனாயிருந்தால். ஒருவந்தம் - நிச்சயமாகவே, ஒல்லை-கடிதில், கெடும் - (அவன்) கெடுவான், எ-று.

உகூஉ ருஎ-ஆம்-அதி-வெருவந்தசெய்யாமை.

(க-ரை.) குடிகளஞ்சுத்தக்க வற்றைச் செய்யுங் கொடுங்கோலரசன் விரைவிற் கெடுவான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அச்செயல்களும் கேடும் பின்னே சொல்லப்படும்.

இறைகடிய நென்றுரைக்கு மின்னாச்சொல் வேந்த
 னுறைகடுகி யொல்லைக் கெடும்.

(ப-ரை.) இறை-(நம்) மரசனானவன், கடியனென்று - பொல்லாதவனென்று, உறைக்கும்-(குடிகளாலே சொல்லப்படுகிற) இன்னாச்சொல்-துன்பத்தருஞ் சொல்லைபுடைய, வேந்தன்-அரசன், உறைக்குறுகி - ஆயுளுக்குறைந்து, ஒல்லைகெடும்-(செல்வமும்) கடிதினிழப்பான், எ-று,

(க-ரை.) கொடியனென்று சொல்லப்பட்ட கொடுங்கோலரசன் ஆயுள் குறைந்து செல்வ மிழப்பான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆயுள் குறைதலாவது-அச்சொல் வில்லாதவர்க்கு உள்ளத்திலே குறைதல்.

அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
 பேளய்கண் டன்ன துடைத்து.

(ப-ரை.) அருஞ்செவ்வி-(தன்னைக் காணவேண்டுமெனவார்த்து) அரிதாய் சமயத்தையும், இன்னமுக்கத்தான்-(கண்டால்) இனிமையில்லாத முகத்தையும் உடையவனது, பெருஞ்செவ்வம்-பெரியசெவ்வம், பேய்-பேயால் கண்டதன்னது-காணப்பட்டது போல்வ தொரு குற்றத்தை, உடைத்து-உடையதாகும், எ-று.

(க-ரை.) அரிய சமயத்தையும் கடிய முகத்தையுமுடைய அரசன் செல்வமானது பேய்கண்ட செவ்வம்போலாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) எனவே இவை இரண்டும் அஞ்சுவன செய்தலாயிற்று. இவை செய்வான ஒருவரும்சேராமையால் அவன்செவ்வம் தனக்கும் பிறருக்கும் பயன்படாதென்பது பற்றிப்பேய் கண்டன்ன துடைத்தென்றார் காணுதல் தன்வசமாக்கல். ௫

கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி நெடுஞ்செவ்வ
நீடின்றி யாங்கே கெடும்.

(ப-ரை.) (அரசன்) கடுஞ்சொல்லன் - கடிய சொல்லையுடையவனும், கண்ணிலன்-கண்ணோட்ட மில்லாதவனும், ஆயின்-ஆனால், நெடுஞ் செவ்வம்-(அவனது) பெரியசெவ்வமானது, நீடின்றி-நீடுதலில்லாமல், ஆங்கே-அப்பொழுதே, கெடும்-அழியும். எ-று.

(க-ரை.) அரசன் வன்சொல்லுடையவனு மிரக்கமில்லாதவனுமானால் அவன் செவ்வக் கெடும்-என்பதாம்.

௫௭-ஆம்-அதி-வெருவந்தசெய்யாமை. உகூக

(வி-ரை.) வேட்டல் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டன் குதுப்பாருளீட்டல்கள் காமமோ டேமு எனப்பட்ட லீவைகளுள், கடுஞ்சொல்லையும், மிகுதண்டன் னையும் இவர் அச்சஞ் செய்துள் அடக்கினார். இவை செய்த பொழுதே கடுஞ் சிறுமையதல்லாதாயினு மென்றற்கு நெடுஞ்செவ்வமென்றார். ௬

கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த
னடுமுரண் டேய்க்கு மரம்.

(ப-ரை.) கடுமொழியும்-கடியசொல்லும், கையிகந்த தண்டமும்-(குற்

றத்தின்) யிருந்த தண்டமும், வேந்தன்-அரசனது, அடம்-(பகை) வெல்லுதற்கு ஏற்ற, முரண்-மாறுபாடாகிய, (இரும்பை) தேய்க்கும்-தேய்க்கின்ற, அரம்-அரங்களாம், ஏ-று.

(ஈ-ரை.) வன்சொல்லும் அதிக தண்டமும் அரசன் பலன்களையழிக்கும் அரங்களாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) கடியசொல்லாற் சேனையும் அதிக தண்டத்தினாலே தேசமும் கெட்டு மாறுபாடு சுருங்கி வருதலால் அவைகளை அரமாக்கினார். (ஏக தேசவுருவகம் [இவை ஐந்து பாட்டாலும் சமயமில்லாமை இன்னு முகமுடைமை கண்ணோட்ட மில்லாமை கடுஞ்சொற் சொல்லல், அதிகதண்டம் இவைகள் குடிகள் அஞ்சுந்தொழில்களென்பதும்]-இவைசெய்தவன் ஆயுளும் பகைவெல்லு முரணும் செல்வமும் இழக்குமென்பதும், சொல்லப்பட்டன.

இனத்தாற்றி யெண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச் சீறிற் சிறுகுந் திரு.

(ப-ரை.) (காரியவெண்ணத்தை) இனத்தாற்றி - மந்திரிகளிடத்தேவைத்து, எண்ணாத-(அவரோடு தானும்) எண்ணிச்செய்யாத, வேந்தன்-அரசன், (தன் காரியந்தப்பியவிடத்து) சினத்தாற்றி-(தன்னைக்) கோபத்திலே செலுத்தி, சீறின்-(அவரைக்) கோபிப்பானாயின், திரு-(அவனது) செல்வமானது சிறுகும்-(நாடோறும்- சுருங்கும், ஏ-று.

(ஈ-ரை.) காரியங்களை மந்திரிகளுக் கொப்பித்து அவரோடெண்ணிச் செய்யாத அரசன் அம்மந்திரிகளைக் கோபிக்கி லவன் செல்வங்கெடும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இராச்சிய பாரத்தைத் தாங்கிச் செலுத்துதலொப்புமையால் மந்திரிகளை இனமென்றும், அத்தவறு தன்னதென்றிராமல் அவர்மேல் ஏற்றிக்கோபித்தால் அவர் அஞ்சி நீங்குவாராதலால் அத்தவறுதீரும் விதமும், அப்பாரம் இனிது செலுத்தும் விதமும், இவனமென்பது கோக்கித் திருசிறுகுமென்றும், சொல்லினார். [இதனால் மந்திரிமுதலாகிய பருதி அஞ்சும் தொழிலும், அதுசெய்தால் அடைவதும். சொல்லப்பட்டது.]

செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன்
வெருவந்து வெய்து கெடும்.

(ப-ரை.) சிறைசெய்யா-(முன்னே தனக்கொரு காப்பிடமாக) அரண் செய்து கொள்ளாத, வேந்தன்-அரசன், செருவந்த போழ்தில்-போர்வந்த, காலத்திலே, வெருவந்து-(காப்பு இல்லாமையால்) அஞ்சி, வெய் - விரைவிலே, கெடும்-கெடுவான், எ-று.

(ச-ரை.) அரண் கட்டிக்கொள்ளாத அரசன் விரைவிற் கெடுவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பகையை அஞ்சிச்சேர்ந்தவர் நீக்குதலால் தனியனாகித்தானும் அஞ்சிப்பகை வசத்தனவெனப்பதாம். [இதனால் தான் அஞ்சும் செயலும் அது செய்தால் அடைவதும் சொல்லப்பட்டன.] ஏமம், காப்பு, ஒரு பொருட் சொற்கள்.

கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவல்ல
தில்லை நிலக்குப் பொறை.

(ப-ரை.) கடுங்கோல்-கடுங்கோலானாகிய அரசன், கல்லார்(நீதிநூலாதி களைக்) கல்லாதவரை, பிணிக்கும்-(தனக்கு பருதியாகக்) கூட்டாநிற்பான், அதுவல்லது-அக்கூட்டமல்லாமல், நிலக்கு-பூயிக்கு, பொறை (அதிகமான) பாரம், இல்லை-(வேறே) இல்லை, எ-று.

(ச-ரை.) கொடுக்கோலரசன் கல்வி கல்லாதவர்களை மந்திரிகளாகிக் கொள்வான் அதுவே பூயிக்குப்பாரம் - என்பதாம்.

(வி-ரை) கடுங்கோல்-இங்கே அதிக தண்டம் செல்வானுக்கு ஆயிரறு அவன் அதுசெய்தற்கு உடன்படுவாரை யல்லது கூடாமையால் கல்லார்ப் பிணிக்கு மென்றும், மற்றவையெல்லாம் சமக்கிறது இயல்பாகலால் நிலத்துக்குப் பாரம் அது வல்லதில்லையென்றும், சொல்லினார். [இதனால் அஞ்ச வனசெய்தலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

ஐம்பத்தியேழாம்-அதிகாரம்-வெருவந்தசெய்யாமை.

மு ந் தி ர் து.

ஐம்பத்தியேழாம்-அதிகாரம்.

கண்ணோட்டம்.

அபிநாவது. தன்னோடு பழகினவரைக்கண்டால் அவராலே சொல்லப் பட்டதனை மறக்கமாட்டாமை, இது அவர்மேலே கண் ஓடியவிடத்த நிகழ்வதாகலால் அப்பெயர் பெற்றது இது தாட்சிணியமென்றும், முகம்

இது - ஆம்-அதி-கண்ணோட்டம்.

உகடு

கொடுத்தலென்றும், சொல்லப்படுகின்றது, முன்னதிகாரத்திலே சொல்லப்பட்டதையே சிறப்புப்பற்றி இதிலே விரித்துச் சொல்லுதலால் அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

கண்ணோட்ட மென்னும் கழிபெருங் காரிகை

புண்மையா னுண்டிவ் வுலகு.

(ப-ரை.) கண்ணோட்டமென்னும் - கண்ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகிற, கழிபெருங்காரிகை - பிகவும் பெரிய அழகானது, உண்மையால் (அரசரிடத்தே) உண்டாயிருக்கையால், இவ்வுலகு-இவ்வுலகமானது, உண்டு-உண்டாகின்றது, எ-று.

(க-ரை.) அரசனுக்குத் தாட்சிணியமென்னு மழகுண்டாயிருக்கையால் இவ்வுலகமுண்டாயிருக்கின்றது-என்பதாம்.

(ஈ-ரை.) கண்ணோட்டமில்லாமை வெருவந்த செயதவென்கிற அஞ்சுவன செய்தலாகலால், அவர்காட்டு வாழ்வார் புலியைச்சேர்த்தமானினம் போற் காப்பிடம் பெருமைபற்றி இ வுலகு உண்டென்றார்.

கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லெதிலா

ருண்மை நிலக்கு! பொறை

(ப-ரை.) உலகியல்-உலகநடையானது, கண்ணோட்டத்து-கண்ணோட்டத்தினிடத்தே, உள்ளது-நிகழ்வதாகும், (ஆதலால்) அஃதிலார்-அக்கண்ணோட்டமில்லாதவர், உண்மை-உளராதல், நிலக்கு-பூமிக்கு, பொறைபரமாவதற்கே (வேறொன்றுக்கு அன்று) எ-று.

(க-ரை.) உலகத் தாட்சிணியதரிலே நடப்பதாம், இஃதில்லாதவர்பூமிக்குப் பாரமாவர்-என்பதாம்

(ப-ரை.) கண்ணிற்கு (ஒருவனது) கண்ணிற்கு; அணிகலம்-அணிபு அணியாவது, கண்ணோட்டம்-தாட்சினியமாகும், அஃதின்றேல்-அங்கு இல்லையாயின் (அக்கண்) புண்ணென்று, உணரப்படும் (அறிவுடையவ்வரால்) அறியப்படும், எ-று.

(க-ரை.) கண்ணிற்கு ஆபரணம் தாட்சினியமாம். அஃதில்லாவிடில் கண் புண்-என்பதாம்.

(வி-ரை) கண்ணிற்கு வேறே அணியில்லாமையால், கண்ணிற்கு கண் லமென்றும், கண்ணாய்த் தோன்றினாலும், நோய்களாலும், கீர்பற்றலாலும் தயர்வினைத்தலை நோக்கி, புண்ணென்றுணரப்படாமென்றும் சொல்லிஞ் [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அது செய்யாத கண்ணின் குற்றம் (சொல்லப் பட்டன.)]

மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ டியைந்துகண்ணோடா தவர்.

(ப-ரை.) கண்ணோடு (ஒருதற்குடரிய) கண்ணோடு, இயைந்து-பொருள் தியிருந்தும், கண்ணோடாதவர்-அக்கண்ணோடு வில்லாதவர் (சுந்தரரிக்கின்று) வராயிருக்கினும், மண்ணோடு-மண்ணுடன, இயைந்த-பொருள் தியிருந்த மரத்தனையர்-மரத்தினையொப்பர், எ-று.

நி அ - ஆம் - அதி - கண்ணோட்டம். ௨௧௭

(க-ரை.) தாக்ஷினியமில்லாதவர், மரத்திற்கு கொப்பாவார்-என்பதாம்.

(வி-ரை) கண்ணினது தொழிலாகிய ஒதிதல்கண்ணை 'புடையவன்மே லீநின்றது. மரம் கண்ணோடு பொருந்தியும் கண்ணோடாமையால் உபமான மாயிற்று.

கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்ட மின்மையு மில்.

(ப-ரை.) கண்ணோட்ட மில்லவர்-கண்ணோட்ட மில்லாதவர், கண்ணி லர்-கண்ணுடையவரும்ல்லர், கண்ணுடையார்-கண்ணுளார், கண்ணோட்ட மின்மையும், கண்ணோட்ட மில்லாதவராதலாலும், இல்-இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) கண்ணோட்ட மில்லாதவர், குருடர் கண்ணோட்டமுள்ளவர் கண்ணுளார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) நெருப்பு அகலே நிலையோ அவகே புகையும் இல்லை, புகை எங்கே இருக்கின்றதோ அவகே நெருப்பும் இருக்கு மென்பதுபோல, கண்ணோட்டம் எவரிடது இல்லையோ அவரிடத்தே கண்ணும் இல்லை. கண் எவரிடத்து இருக்கின்றதோ அவரிடத்தே கண்ணோட்டமும் இருக்கும் என அனுமாணப் பிரமாணம் பற்றிச் சொல்லியது [இவை இரண்டுபாட்டாலும் கண்ணோட்டாதா ரிழிவு சொல்லப்பட்டது.]

கருமஞ் சிதையாமற கண்ணோட வல்லார்க்
சூரிமை யுடைத்திவ வலகு.

(ப-ரை.) (இவவுலகு) இந்தவுலகம், கருமம் (முறைசெய்தலாகியதமது தொழில்) சிதையாமல்-அழியாமல், கண்ணோட்டவல்லார்க்கு-கண்ணோட்டஞ்செய்யவல்ல அரசார்க்கு, உரிமை-உரிபதார்த்தன்மையை, உடைத்து = உடையதாகும், எ-று

(எ-ரை.) கண்ணோட்டமுடையவார்க்குக் கிவவுலக முரிமையுடையது என்பதாம்.

(வி-ரை.) தம்மோர் பழகிவாராருக்கு இடுக்கண் செய்தவிடத்தாவரைக் கண்ணோட்டத்தினால் தண்டிக்காதவார்க்கு முறைகெதல்முன்றன ஓர்ந்து கண்ணோடாதென்ற குறையிலே சொல்லப்பட்ட முறையிலக் கண்ணத்தாலும் பெற்றும். முறைகெட வருமிடத்துக் கண்ணோட்டஞ்செய்யாமையும், அது வாராதவிடத்துக் கண்ணோட்டஞ்செய்ததும். ஒருவனுக்குச் சபாவமாகுதல் அருமைபாகலால், கண்ணோட வல்லாற்றென்றும், அசபாவமுடையவார்க்கு உலகமுழுதும் நெடுங்காலம் வசப்படுதலால், உரிமை யுடைத்தென்றும் சொல்லினார். [இதனால் கண்ணோட்டஞ்செய்யும் விதம் சொல்லப்பட்டது.]

உதவி இக. = ஆம். = அதி = ஒற்றுடல்.

ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணேடிப்

பொறுத்தாற்றும் பண்பீய் தலை.

(ப-ரை.) ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணும் (தம்மை) ஒறுக்குமியல் புறடயவரிடத்தும், கண்ணேடி-கண்ணேட்டமுடையவராகி, பொறுத்தாற்றும்-பண்பே (அக்குற்றத்தைப்) பொறுக்குமியல்பே, தலை (அரசர்க்குத்) தலைமையான வியல்பு; எ-று.

(க-ரை.) தம்மை வருத்துவோரிடத்தும் கண்ணேட்டமுடைய வரசரே தலையாவார் - என்பதாம்

(வி-ரை.) மன்பினாரென்றதனால் அவர் பழக்கம் பெற்றும், ஒறுத்தாற்றும், பொறுத்தாற்றும்-ஒருசொல்,

பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர்.

(ப-ரை) நயத்தக்க (யாவராலும்) விரும்பத்தக்க நாகரிகம்-கண்ணேட்டத்தை, வேண்டிபவர்-வேண்டுவோர், நஞ்சு-நஞ்சை, பெயக்கண்டும்- (பழகினவர்) இடங்கண்டும், உண்டு (கண்மறுக்கமாட்டாமையால் அதனை) உண்டு, அமைவர் (பின்னும் அயிரோசி) பொருந்துவார், எ-று.

(க-ரை.) தாட்சினியம் வேண்டுவோர் சினேகர் நஞ்சிடக்கண்டுமுண்டு சிகேகிப்பர்-என்பதாம்.

(வி-ரை) [இவ்விரண்டு பாட்டாலும் அவரைத்தண்டிக்காமல் கண்ணேட்டஞ் செய்யவேண்டுவது பிரருக்குக் குற்றஞ்செய்தவிடத்தன்றுதமக்குக் குற்றம்செய்தவிடத்தே யென்பது சொல்லப்பட்டது.] க1)

ம்பத்திஎட்டாம்-அதிகாரம்-கண்ணேட்டம்
முற்றிற்று.

ஐம்பத்தொன்பதாம் அதிகாரம்

ஒற்றூடல்.

அல்தாவது. பகைவர் அயலோர் நட்பினர் என்னு மூன்று திறத்தாரிடத்தும் சிகழ்ந்தவை அரிதறகு ஒற்றரை ஆளுதலால், முன்சொல்லப்பட்ட இடைக்கண்முடைய அரசனுக்குத் தன்னாடு காக்கும்போதும் பிறர்நாடுபிடிக்க

கும்போதும் வேண்டுகோள்களைச் சொல்லத்தொடங்கினால் ராஜலால் அவை
 உடனடியாக அங்குக்கும் அவசியம் வேண்டுவதாகிய இது முன்னே வைக்க
 ப்பட்டது.

இது-ஆம்-அதி-ஒற்றைத்.

உரை.

ஒற்று முறைசார்ந்த நூறு மிவையிசண்டு
 தெற்றென்க மன்னவன் கண்.

(ப-ரை.) மன்னவன்-அரசனானவன், ஒற்றம்-ஒற்றனும், உரைசார்ந்த-
 புகழ்ச்சிசார்ந்த, நூறும்-நீதிநூறும் (ஆசிய) இவை இரண்டும்-இவ்விரண்டும்,
 கண் (தன்னிரு) கண்களுமாக, தெற்றென்க-தெனியக்கடவன். ஏ-று.

(க-ரை.) அரசனானவன் ஒற்றனையும் நீதிநூலையும்-தன்னிரு கண்களா
 கத் தெனியக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒற்றனானவன் தன்கண்ணுக்கு எட்டாததாரமெல்லாம்போ
 ய்க்கண்டு, அங்கே நடந்தவையெல்லாம் அறிவித்தலாலும், நூலானது அந்
 நடந்தவைகளுக்குத் தன்னறிவுக்கு எட்டாத தொழில்களை யெல்லாக்கு
 சொல்லி அறிவித்தலாலும், இவ்விரண்டினையுமே தனக்கு ஊனக்கண்ணு

ம் ஞானக் கண்ணுமாக நிசையித்துக்கொண்டு நடக்கக் கடவனென்பதாம்.
 [இதனால் ஒற்றினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்
 வல்லறிதல் வேந்தன் றெழில்.

(ப-ரை.) எல்லார்க்கும்-எல்லாரிடத்தும், நிகழ்பவை யெல்லாம்-நடப்
 பவைகளை யெல்லாம், எஞ்ஞான்றும்-நாடோறும் வல்லறிதல் (ஒற்றனாலே)
 வினாந்தறிதல், வேந்தன்-றெழில்-அரசனுக்கு உரியதொழில், ஏ-று.

(க-ரை.) யாவரிடத்து நடப்பவைகளை யொற்றதனால் த லரசனது
 தொழிலாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) எல்லார்க்குமென்றது பகைவர், அயலோர், கடப்பினர், என்னுழுவகையாரையும், சிகழ்பவை யெல்லாமென்றது. நல்லவையும், தீயவையும் ஆகிய சொற்களையும், செயல்களையும், அவை சிகழ்ந்தபொழுதே, அவைகளுக்குத் தக்கவழியாகவாவது தேறுதலாகவாவது செய்ய வேண்டிதொல்வல்லறிதலென்றார். அவ்விரு தொழில்களுக்கும் அறிதல் காரணமாகலால் அதனைத் தொழிலென்று உபசரித்தார். ஒற்று அதிகாரத்தால் வந்தது [இதனால் ஒற்றினாலாகிய பயன் சொல்லப்பட்டது.] உ

ஒற்றினு னொற்றிப் பொருடெரியா, மன்னவன்
கொற்றல் கொளக்கிடந்த தில்.

(பு-ரை.) ஒற்றினால்-ஒற்றனைக்கொண்டு, ஒற்றி (எல்லாரிடத்தும் சிகழ்ந்தவைகளை) அறித்துவரச்செய்து, பொருள் (அவைகளால் அடையும்) பயனைத் தெரியா-ஆராய்ந்தறியாத, மன்னவன் - அரசனாவன், கொற்றல் கொளக்கிடந்தது-வெற்றியடையக் கிடந்தது, இல்(வேறொருவழி)இல்லை, எ-து

உ-ஒறி ஓக - ஆம் - அதி - ஒற்றூடல்.

(சு-ரை.) ஒற்றனைக்கொண்டு பகைவர் காரியங்களை யறியாத வரசை வெற்றியடையான்-என்பதாம்

(வி-ரை.) அந்நிகழ்ந்தவையும் பயனும் அறியாமல் பகைகரு எளியனாதல் ஒற்றநனாலே நீங்குவதன்றி வேறொன்றினாலே நீங்காமையால், கொற்றல்கொளக்கிடந்த தில்லென்றார். [இதனால் அத்தொழில் செய்யாதவிடத்துவருங் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது]

வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம் வேண்டாதா ரென்றாக்
கனைவரையு மாராய்வ தொற்று.

(பு-ரை.) தம்-தம்முடைய, வினை செய்வார்-காரியஞ் செய்பவர் சுற்றம்-சுற்றத்தார், வேண்டாதார்-பகைவர், என்று - என்று சொல்லப்பட்ட அனைவரையும்-எல்லாரையும், ஆராய்வது சொல்லாலும் செய்யலானும் ஆராய்பவனே, ஒற்று-ஒற்றனாவான், எ-து

(எ-ரை) தொழிலாளரையும், உட்காரியையும், பகைவரையும், ஆராய்பவனே ஒற்றறவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அரசுக்குக் காரியஞ் செய்வாராலே செய்யப்படு மவையும், சுற்றத்தாராலே தன்னிடத்தும் நாட்டிடத்தும் செய்யப்படுமவையும், பகைவராலே தன்சொர்வு பார்த்தாலும் மேலேதேறப்படுதலும், முன்னிட்டிச் செய்யப்படுமவையும், அறிந்து அவைகளுக்கு ஏற்பவைகளைச் செய்ய வேண்டிதலால் இம்மூவகையாரையும் குறையாமல் ஆராயவேண்டு மென்றற்கு-அனைவரையு மாராய்வ தொற்றென்றார்.

கடாஅ வுருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு
முகாஅமை வல்லதே யொற்று.

(ப-ரை.) (எவரது செய்தியை அறிதற்குஞ்சொன் றுமே அறியாது) கடாஅ அசந்தேகிக்கப்படாத, உருவொடு-வடிவொடு (பொருள் ?), (அவர்) சந்தேகித்து அறியத் தொடர்சினால்) கண்ணஞ்சாது (கே லித்துப் பார்த்தின்ற அவர்கண்ணிற்கு அஞ்சாமகின்ற, யாண்டு-சா ட்பாயங்களும் செய்தாலும் உகாஅமை (மனநிலுள்ளவைகளை) - டிதருக்க, வல்லதே-வல்லவனே, ஒற்று-ஒற்றறவான், எ-ற.

(க-ரை.) ஆய்வினா வடிவொடு பொருந்தி யஞ்சாதிருந்து பகைவர் என்செய்யினு முன்னொகை சொல்லாதவனே ஒற்றன்-என்பதாம்.

(லி-ரை) சந்தேகிக்கப்படா வடிவு பார்ப்பார், வணிகர், முதலானவர் வடிவு

துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ப்
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று

டுக-ஆம்-அதி-ஒற்றூடல். ௨௭௧

(ப-ரை.) துறந்தார்-முழுதுறந்தோறும், (படிவத்தர்-விரதவொழுக்கத்தோறும், ஆகி ஆக இறந்து போகக்கூடாத விடங்களிலெல்லாம்)போய் ஆராய்ந்து-ஆராய வேண்டியவைக ளெல்லாம் ஆராய்ந்தறிந்து, என் செயினும் அவ்விடத்தோர்(சந்தேகித்துப்பிடித்து)என்ன தன்பஞ்செய்து கேட்டாலும் எ-று. சோர்விலது - தன்னைவெளிப்படுத்தாதவனே, ஒற்று - ஒற்றறவான்.

(க-ரை.) துறவிகள் விரதர்கள் வடிவாகி, ஒங்கும்போயாராய்ந்தறிந்து பகைவர் தன்பஞ்செய்யினுந் தன்னைக்காட்டாதவ றெற்றறவான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) விரதவொழுக்கம்-தீர்த்தயாத்நிரை முதலானவை செய்ந்து மென்பது. அரவேவாரென்பதுசெய்யாரென்பதை விடாக்கியின்றது. முன்னே வால்வகை உபாயமுஞ் சொல்லி இங்கேயும் துண்டத்தைப் பிரித்துசொல்லியது அதன்பொருத்தி கருமைசொல்லுகோக்கி.

மறைந்தவை கேட்கவற்றுகி யறிந்தவை ஐயப்பாடித்தேயொற்று.

(ப-ரை) மறைந்தவை (எவரது செயல்களை, அறியசென்றானே அவரது) மறைவாயுள்ளசெயல்களை, கேட்கவற்றுகி (அந்நகரு உள்ளானவராலே கேட்கவல்லவனாகி, அறிந்தவை(கேட்டு) அறியப்பட்ட அசெயல்களிலே, ஐயப்பாடித்தலாக ஏ-று, (பின்) சந்தேகப்படுத வில்லாதவனே, ஒற்று-ஒற்ற வனாவான்.

(ச-ரை.) இரகசியங்களைக் கேட்கவல்லவனாகிப் பகைவர் சந்தேகப்படாதவனே ஒற்றவனாவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அம்மறைவாயுள்ள செயல்களைச் சொல்லுவாரை அறிந்து அவர் சந்தேகியாதபடிபோய் சூட்டி அவரே சொல்லும்படிக்கு அதற்குவற்றசொல்லையாவது செயலையாவது முன்னே உண்டாக்கி அசசம்மந்தத்தினாலே கேட்கும்போதும் அன்னியாபோலே நின்று கேட்கவேண்டெவ்வகை-கேட்கவற்றுகியென்றும், கேட்டு அறியப் படுமவைகளைத் தானே சந்தேகித்து வந்து சொன்னால் அரசனால் அவைகளுக்கு வற்றகாரியம் செய்யக்கூடாமையால் ஐயப்பாடித்தேயென்றும், சொல்லினார். [இவை நான்குபாட்டாலும் ஒன்றனது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது] ஏ

ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோ
 ரொற்றினு ரொற்றிக் கொளல்.

(ப-ரை.) ஒற்று-ஒரொற்றினாலே, ஒற்றி-மறைவாயறிந்து வந்து, தந்த-அறிவிக்கப்பட்ட, பொருளையும்-காரியத்தையும், மற்றுமோ ரொற்றினால்-பின்னும் (ஒரொற்றினாலும்) ஒற்றி-அறிந்த அரசசெய்து கொளல் (சூப்புமைகண்டு) கொள்ளக்கடவன், ஏ-று.

(க-ரை.) ஒரொற்றன நின்று வந்தபொருளை மற்றொரு ஒற்றலு நின்று வரச்செய்து அரசன் கொன்னக்கடவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவரோடு கலந்து நின்று மாறுபடச் சொல்லுதலும் கூடு மாகையால் அரசனுக்கு ஒருவன் சொல்லியே நம்பலாகா தென்பதாம். ()

ஒற்றொற் றுணராமை யாள க வுடன்மூவர்
சொற்றொக்க தேறப் படும்.

(பு-ரை.) (ஒற்றரை ஆளு விடத்து) ஒற்று-ஒரொற்றன், ஒற்று மற்றொ ரொற்றனை, உணராமை-அறியாதிருக்கும்படி, ஆங்க-ஆளக்கடவர் அப்படி ஆளப்பட்ட) ஒற்றர்களுள் உடன்மூவர் ஒரு பொருண்மேலே வேறுவேறு விடப்பட்ட) மூவருடைய சொல்-சொற்களும், தொக்க பயனில் ஒத்திருக் குமாயின்(தேறப்படும்) அப்பொருள்மெய்யென்று தெளியப்படும், ஏ-று.

(க-ரை.) ஒரொற்றன் மற்றொரொற்றனை யறியாதிருக்கும்படி யரசனா ள்க்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆயினென்பது வருவக்கப்பட்டது. ஒருவனை ஒருவன் அறித் தலில் தம்பிலேகலந்துகொண்டு ஒப்பச்சொல்வாராகையால், உணராமைஆள் சுவென்றும், மூவர்க்கும் கொஞ்சஒருதன்மைப் படுதலும் பட்டால் கீழ்த்திருத் தலும், கூடாமையால் தேறப்படுமென்றும், சொல்லினார். இதனாலே மூவர் சொல்லும் ஒத்திராமற்போனல் பின்னும்கூராய்கவென்பதும் பெறப்பட்டது சிறப்பரிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற்

புறப்படுத்தா னாகு மறை.

(ப-ரை.) ஒற்றின்கண (மறைந்தவைகளை அறிந்து சொல்லிய) ஒற்றனி டத்து, சிறப்பு-சிறப்பை, அறிய(பிறர்) அறிய, செய்யற்க-செய்யா திருக்கக் கடவன், செய்யின்-செய்தால், மறை (தன்னுள்ளே அடக்கப்படுமவைகளை புறப்படுத்தானாகும்(தானே) வெளியில் இட்டவனாவான்.

(க-ரை.) அரசன் ஒற்றனுக்குப் பிறாறியச சிறப்புச்செய்யா திருக்கக் கடவன், செய்தால் தனது இரகசியங்களை வெளிப்படுத்தினவனாவான்-என் பதாம்.

(வி-ரை.) மறைபாவது-அவன் ஒற்றனானதும், அவன் சொல்லியதும் ஆய்சிறப்புப்பெற்ற இவன் யாரென்றும், இது பெறுதற்குக் காரணம் யா தென்றும், வினாவுவாரும், சொல்வாரும், அயலாராகலால் புறப்படுத்தானா குமென்றார். [இவை மூன்று பாட்டாலும் ஒற்றரை ஆளும்விதமும், அவ ர்களே கடந்தவை அறியும் விதமும், அறிந்தாற் சிறப்புச்செய்யும் விதமும், சிசாக்கப்பட்டன.]

ஊம்பத்தொன்புதாம்-அநிகாரம்-ஒற்றை-உடம்பக்க-கேள்வி
 (ப.ப.) ம்நாகம உடம்பகெஉஉ (குறியும், வித்தவடி (சார்பாட) வ்நூற்சி
 உ-உ, க்கடபகக் உஈ.நகம் (யிநகைக.

அத்பதாம் - அநிகாரம். ஊக் க முடைமை.

அஃதாவது: மனமானது தொழில் செய்தலிலே வருச்சியை உடைத்தா
 தலாம் ஒற்றால் உடந்தவை அறிந்து அவைகளுக்கு ஏற்ற தொழில்செய்யோ
 னுக்கு வித அநியம் வேண்டதலால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

உடைய ரெனப்படுவ னுக்கமஃ தில்லா
 குடைய துடையரோ மற்று.

(ப-கா.) உடையரெனப்படுவது - (ஒருவரை) உடையவரென்று சொல்
 லுதற்குச் சிறந்தது, ஊக்கம்-மனவெழுச்சியாம், அஃதில்லார் - அம்மனவெழு
 ச்சியில்லாதவர், மற்றுடையது-வேறுடையது தானும், உடையாரோ-உடைய
 ராவரோ, (ஆகா) எ-து.

(ச-கா.) உடையவரென்று சொல்லத்தக்கது மனவெழுச்சியாம், அங்
 வெழுச்சியில்லாதவர் யாதயில்லாதவர்-என்பதாம்.

(வி-கா) வேறுடையதென்றது, முன் அடைந்ததீன்ற பொருளை, உம்
 மை வருவிக்கப்பட்டது காப்பாற்ற வலிமையில்லாமையால் அதையும் இழப்ப
 ரென்பதாம். (ச)

உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
 தில்லாது நீங்கி விடும.

(ப-கா.) (ஒருவனுக்கு) உள்ளமுடைமை - மனவெழுச்சி யுடைமையே,
 உடைமை-(நிலைபெற்ற) வுடைமையாம், பொருளுடைமை-பொருளுடைமை
 தில்லாது-நிலைபெறாமல், நீங்கிவிடும-நீங்கும், எ-து.

(ச-கா.) மனவெழுச்சி நிலையுள்ளவுடைமையாம், பொருளுடைமை நிலை
 யில்லாதாம்-என்பதாம்.

(வி-கா.) மனவெழுச்சி வுள்ளத்தின் குணமாகலால் அதற்கு நிலைபெறு
 தனும், பொருள் உடம்பினும் வேறாய் அழிவதாயிருக்கையில் அதற்கு நிலை

பெறாததும், பொருள் உடம்பினும் வேறாய் அழிவதாயிருக்கையில் அதற்கு நிலப்பொருளையும், சொல்லப்பட்டன சொல்லவே அதுஉடைமை. [அனறென்பது பெறப்பட்டது.] (உ)

ஆக்க மிழந்தேமென் றல்வா ரூக்க
மொருவந்தம் கைததுடை யா.

(ப-ரை) ஒருவந்தம் - நிலப்பற்றதாயிய, ஊக்கம்-மனவெழுச்சியை, கைத்த - கைப்பொருளாக, உடையார் - உடையவர் (இழந்தவராயினும்), ஆக்கம்-கைப்பொருளை, இழந்தேமென்று-இழந்துவிட்டோமென்று, அல்லாவார்-மனஞ்சுழுவார், எ-து.

(ச-ரை.) மனவெழுச்சி யுடையவர் பொருளிறுத்தம் வருத்தார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) மனஞ்சுழுவமைக்கு ஏதுவருகின்ற பாட்டாற் சொல்லப்படுகின்றது. (உ)

35

உ எச கூ0 - ஆம் - அநி - ஊக்கமுடைமை

ஆக்க மதர்வினாய் செல்லு மசைவிலா

ஆக்க முடையா னுழை.

(ப-ரை.) அசைவிலா - அசைவில்லாத, ஊக்க முடையானுழை - மனவெழுச்சியுடையவனிடத்தே, ஆக்கம்-பொருளானது, அதர்வினாய் - வழிகேட்டுக்கொண்டு, செல்லும்-போகும், எ-து.

(ச-ரை.) மனவெழுச்சி யுடையவனிடத்துச் செல்வம்வரும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அசைவின்மை இடுக்கண் முதலாயினவைகளால் தனாமையழிகேட்டுச் சென்று சேர்வார்போலே தானேசென்று சேருமென்றற்கு - அதர்வினாய்ச் செல்லுமென்றார். [இவை நான்கு பாட்டாலும் அடைத்த நின்ற பொருளினும் அதற்குக் காரணமாயிய ஊக்கம் சிறந்ததென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

வெள்ளத் தணைய மலர்நீட்ட மாந்தர்தம்

முள்ளத் தணைய துயர்வு.

(ப-ரை.) மலர் - நீர்ப்பூத்தான்களது, நீட்டம் - நீட்சியானவை, வெள்ளத் தணைய-நின்றநீரான வினவாம் (அதுபோல), மாந்தர்-மனிதர்கள், உயர்வு - உயர்

ச்சியானது, உன்னதநினையது - (அவர்) மனவெழுச்சி யவ்வினதாம், எ-று.

(க-ரை.) கீர்ப்பூத்தாள்கள் நிறைநீரளவாம் அதுபோல மனிதர்களுயர்வு மனவெழுச்சியளவாம்.

(வி-ரை.) மலர் அதன்றூளுக்கு ஆதலால் ஆகுபெயர், கீர் யிருத்தமட்டும் மலர்கள் நீளுமென்பதுதேனற - வென்னத்தினைய வென்றார். இவ்வுபமான வலிமையால் ஊககம்ருத்தவளவும் மனிதர் உயர்வுவொன்பது பெறப்பட்டது. உயர்வு-பொருள் படைகளால் யிருதல். (உ)

உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது
தள்ளினூந் தள்ளாம நீர்தது.

(ப-ரை.) (அரசரானவர்) உள்ளுவதெல்லாம்-நினைப்பதெல்லாம், உயர்வு - (தமது) உயர்ச்சியையே, உளவ - நினைக்கக்கடவர், அது - அவ்வுயர்ச்சி யானது, தள்ளினும் - (ஊழ்வகையினாலே உடாமற்போயினும்), அச்சினைப்பு தன்னாம கீர்த்து-தன்னாமக் குணமுடையதாம், எ-று.

(க-ரை.) அரசருயர்கை நினைக்கக்கடவர் அவ்வுயர்ச்சி உடாவிடினு மச் சினைப்பு கீகககருணமுடையதாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மற்ற-அரசு. தள்ளினுமென்றதனால் தன்னாம யிருதியாதல் விளங்கிற்று. தள்ளியவிடத்தம் முயற்சியிலே அவர் தவறதல் இவ்வாமல் எல்

லோராலே பழிக்கப்படாமையால் தன்னாத இயற்கை யுடையதென்பதாம். முன்னே உன்னத்தினையதயர், வென்றநினை உறுதிரெய்தபடி. (க)

கூடு - ஆம் - அதி - ஊக்கமுடைமை. ௨௭௫

சிறைவிடத் தொல்கா றுவோர் புதையம்பிற்
பட்டுப்பா னேற்றக் களிறு.

(ப-ரை.) களிறு - யானையானது, புதையம்பின்-கட்டாயிய அம்பினாலே, பட்டுபுண் - பட்டவிடத்து, பான்றும் - (தளராமல்தன்) பெருமையை நிலை நிறுத்தும் (அதுபோல), உரவோர் - மனவெழுச்சியை யுடையவர், சிறைவிட த்து - (தாம் நினைத்த உயர்ச்சிக்கு) அழிவுவந்தவிடத்து, ஒல்கார் - தளராமல், தம்பெருமையை நிலைநிறுத்துவார், எ-று.

(க-ரை.) யானை கணையாற் புண்பட்டவிடத்துத் தளராமற் பெருமையை

கிறத்தும் அதுபோல மனவெழுச்சியுடையார் வருத்தம்வந்தவிடத்துத்தனார்-
என்பதாம்.

(வி-ரை.) பட்டி - பட்டாலென்பதன் பொருளிலேவந்தது ஒல்காமை -
களிற்றுக்கும். பாணேறல் - உரவோருக்கும், கூட்டப்பட்டன நினைக்கப்பட்ட
உயர்ச்சியானது - உடாமற்போயினும் தவறாமல் அதனை முடிப்பதென்பதாம்.
[இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஊக்கமுடையாது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.]

உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு.

(பரை.) உள்ளமிலாதவர்-மனவெழுச்சி யில்லாத அரசர், உலகத்து - இவ்
வுலகத்தாரான், வள்ளியமென்னும் - வண்மையை யுடையமென்று, (தம்மைத்
தாமேமதிக்கும்) செருக்கு-மதிப்பை, எய்தார்-பெறார், எ-து.

(க-ரை.) மனவெழுச்சி யில்லாதவர் மதிப்புடையார் - என்பதாம்.

(வி-ரை) ஊக்க மில்லாதவர்க்கு முயர்ச்சி, பொருள், கொடை, செரு
க்கு, இவை முறையே இல்லாமற்போதலால். செருக்கெய்தாரென்றார். கொ
டை வெற்றிகளால் ஆகியவன்பம் தமக்கல்லது பிறருக்குக் காணப்படாமையால்
தன்மைவிடத்தாற் சொல்லப்பட்டது. (அ)

பரியது கூர்க்கோட்ட தாயினும் யாண
வெருஉம் புலிதாக் குறின்.

(ப-ரை.) யாண - யாணயானது, பரியது - (எல்லா விலங்குகளினும்)
பெரிய உடம்பையுடையது, (அதுவல்லாமலும்) கூர்க்கோட்டது - கூர்மை
யான கொம்புகளையு முடையது, ஆயினும்-ஆனாலும், புலி - புலியானது, தாக்
குறின் - (தன்னை, எதிர்ப்படின, வெருஉம் - (அதற்கு) அஞ்சும், எ-து.

(க-ரை.) யாண பெரிதும் கொம்புடையது மானாலும் புலியடிக்கிலஞ்
சும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பேருடம்பால் வலியிடுதி சொல்லப்பட்ட தாயிற்று. புலி
வெய்க்காட்டினும் மிகுந்த உடல்வலிமையும் வெல்லுதற்குச் சிறந்த ஆயுதமும்
உளக கூக - ஆம் - அதி - மடியின்மை.

உடையதாயினும் யாண ஊக்கமில்லாமையால் அதையுடைய அப்புலிக்கு
அஞ்சமென்ற இத்தகாச்சியம், பகைவரைக் காட்டினும் மிகுந்த உடல் வலி
மையும், வெல்லுதற்குச் சிறந்த ஆயுதமும் உடையவராயினும் அரசர் ஊக்க

யிலையின் அநையுடைய அரசாக்கு அஞ்சலரென்பது தோன்ற சிற்றலால்
பிழித மொழிதல். (க)

உறமொருவற் குள்ள வெறுக்கையெல் தில்லார்
மாமக்க ளாதலே யேறு

(ப-ரை.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, உடம் - திடமான அறிவாவது, உள்
வெறுக்கை - மனவெழுச்சியின் மிகுதியாம், அஃது - அதனை, இல்லார் -
இல்லாதவர், மரம் (மனிதராகார்) - மரக்களாவார், வேறு - (சாதிமரக்களோடு
இம்மரங்களிடத்து) வேற்றுமை, மக்களாதலே - (மனிதவடிவா யிருக்கையே
வேறில்லை) எ-று.

(எ-ரை.) ஒருவனுக் கறிவாவது மனவெழுச்சியாம் அஃதில்லாதவர் மரக்
களுக் கொப்பாவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மனிதருக்கு இருக்கவேண்டிய எல்லறியும் காரிய முயற்சியும்
இல்லாமைப்பற்றி மாமென்றும், மரத்தில் உண்டாம்பயன் இல்லாமைப்பற்றி
மக்களாதலே வேறென்றும் சொல்லினார். மரத்திற்குப்பயன் - பழமுதலான
கையும், ஆயயம், வீடு, தேர், மரக்கலம். இவைகளுக்கு உறுப்பாதல் முதலான
கையும் ஆகும். [இவை மூன்று பாட்டாலும் ஊக்கமில்லாதவாத இழிவு
சொல்லப்பட்டது.] (ஈ0)

அறுபதாம் அதிகாரம் - ஊக்கமுடைமை.
முற்றிற்று.

அறுபத்தோராம் - அதிகாரம் மடியின்மை.

அஃதாவது: சினைக்கப்பட்டவைகளைச் செய்யும்போது சோம்புதலில்லா
மைபாம். ஊக்கமுடையவர்க்கு ஒரேவிடத்தே குணவசத்தால் சோம்பல் கரு
தலைக்குறித்து இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

குடிபென்னுங் குன்றா விளக்க மடிபென்னு
மாரூர மாய்த்து செடும்.

(ப-ரை.) குடிபென்னுங் குன்றாவிளக்கம் - (தான்பிறத்த) குடியாகிய
மரூங்கா விளக்கானது, மடிபென்னுமாக - (ஒருவனது) சோம்பலாகிய இரு
கானது, ஊர - செஞ்சு, மாய்த்துசெடும்-பழுத்திச்செடும், எ-று.

(க-கா.) ஒருவர் குடிஎன்னும்வினக்கானது அவன் சோம்பலாதெனும்-
என்பதாம்.

(வி-கா.) உலகாடையுள்ளவரைக்கும் இடையறுததன்னுட்பிறந்தவரை
வினக்குதலால், குடியைக்குண்டு வினக்கமென்றும், தமோ குணத்தினாலே
வருதலால் சோம்பலை இருளென்றும், அது மற்றையிருன்போலாகாமல் அங்
வினக்கத்தைத் தாண்டொருக்கி மாய்க்கும் வலியுடைமையால், மாசூரமாய்த்து
கெடுமென்றும் சொல்லினார். கெடுதல் பெயரும் வழங்காமற் போகுதல். (க)

மடியை மடியா வொழுதல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர்.

(ப-கா.) குடியை - (தாம்பிறந்த குடியை, குடியாக-(மேன்மேலுயரும்)
நற்குடியாக, வேண்டிபவர் - வேண்டுவோர், மடியை-சோம்பலை, மடியாசோம்
பலாகவே (கிளைத்த), ஒழுதல்-'முயற்சியோடு' நடக்கக்கடவர், எ-று

(க-கா.) தாம்பிறந்த குடியை நற்குடியாகவேண்டுவோர் சோம்பலை விட
க்கடவர் - என்பதாம்

(வி-கா.) நெருப்பைக்காட்டிலுங்கொடியது வேறில்லாமைப்பற்றி நெரு
ப்பாகவே கிளைக்கவேண்டும். என்பதுபோல் மடியைக்காட்டிலுந் கொடியது
வேறில்லாமைப்பற்றிப்பின்னும் அப்பெயரற்றானேசொல்லினார். சோம்பலை
ச்சோம்பலாகவே கிளைத்த முயற்சிசெய்து கடந்தால் தாம் உயர்தலாலே குடி
உயருமென்றற்கு குடியைக்குடியாக வேண்டிபவரென்றார் அப்படி நடவாமற்
போனால் குடி அழியுமென்பது கருத்த (உ)

மடிமடி க் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியுந் தன்னினு முந்து.

(ப-கா.) மடி-மடிக்கத் தருவதாகிய, மடி - சோம்பலை, கொண்டு - (தன்
னுள்ளே) கொண்டு, ஒழுதும் - நடக்கும், பேதை - அறிவில்லாதவன், பிறந்த
குடி - குடியானது, தன்னினும் - அலனினும், முந்து - முற்பட, மடியும் அழி
யும், எ-று.

(க-கா.) சோம்பலுடைபவன் குடியானது கெடும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அழிவுதருஞ் சோம்பலி உட்கொண்டு கடத்தலாலே பேதை
 ான்றும், அஹிலே காப்பாற்றப்படுவதாதலால் - குடிதன்னினு முத்த மடியு
 மென்றும் சொல்லினார். சூக்கத்திலே பிற்படினும் அழிவிலே முற்படுமென்ப
 ாம். (௩)

குடிமடித்த குற்றம் பெருகு மடிமடித்த
 மாண்ட வுஞற்றி லவர்.

உ.எ.அ சுக - ஆம் - அநி - மடியின்மை.

(ப-ரை.) மடி - சோம்பலிலே, மடித்த - வீழ்தலால், மாண்ட வுஞற்றில
 வர்க்கு - திருத்தமாகிய முயற்சியில்லாதவ ராயினவர்க்கு, குடி-குடியும், மடித்த
 அழித்த குற்றம் - குற்றங்களும், பெருகும்-பங்கும், எ-று.

(ச-ரை.) முயற்சி யில்லாதவர்க்குக் குடியுக்கெட்டுக் குற்றங்களும் பெரு
 கும் - என்பதாம்.

(வி-ரை) குற்றங்கள் பின்வருஞ்ஞறளிலே சொல்லப்படுகின்றன. (இவை
 நான்கு பாட்டானும் சோம்பலினது தீமை சொல்லப்பட்டது.)

கெடுகீர் மறவி மடி கயி னுக்குங்

கெடுகீரார் காமக் கலன்.

(ப-ரை) மடி - சோம்பலும், கெடுகீர் - (வினாவிற்கு செய்தற் குரியவை
 களை) கீட்டித்ததச் செய்யுங் குணமும், மறவி - மறதியும், தயில் - தயிலும்
 ஆகிய, நான்கும் - இஃனான்கும், கெடுகீரார் - இறக்கு யியல்பினை யுடையவர்
 காமக்கலன் - விரும்பியேறு மரக்கலமாம். எ-று.

(ச-ரை.) சோம்பலும், தாமதமும், மறதியும், சித்திரையும், கெடுவோ
 ரேறு மரக்கலங்களாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) மடிசெய்யுணமைவு கோத்தி கெடுகின்றது. மடியோடு மற்றை
 மூன்றும் தமோகுணத்திலே தோன்றி - உடனிகழ்வன வாதலால் சேர்த்து
 எண்ணப்பட்டன. காமக்கல னென்பதனால் எப்படிமரக்கலம் மரணம் சமீபித்
 தவர்க்குப் பெருக்கத்தருவதுபோலே தோன்றி அவர்விரும்பி ஏறியவிடத்துக்
 கடலிலே விழுத்துமோ அப்படியே இஃனான்கும் துன்பஞ்சமீபித்தவர்க்கு இன்
 பஞ் செய்பவைபோலே தோன்றி அவர் அஹைகளை விரும்பிக்கொண்ட விட
 த்தே துன்பத்திலே விழுத்துமென்பது தோன்றலறிக.

படியுடையார் பற்றமைத்தக் கண்ணு மடியுடையார்

மாண்பய னெய்த லீது

(ப-ரை.) மடியுடையார் - நிலமுழுதும் ஆண்ட அரசாது, பற்று - செல்வமானது, அமைந்த கண்ணும் - தானே வந்து சேர்ந்தவிடத்தும், (அதனால்) மடியுடையார் - சோம்பலுடையவர், மாண்பயன் - பெரும்பயனை, எய்தலரிது அடைதலில்லை, ஏ-று.

(க-ரை.) உலகொருங்குடைய அரசர் செவ்வம் வலியவந்தாலும் சோம்பலுடையவர் பயனடைதலில்லை - என்பதாம்

(வி-ரை.) உம்மை - அமைபாமையை விளக்கி நின்றது. பயன் இன்பம் அச்செவ்வம் காக்கு முயற்சியில்லாமையால் அழிவதாலே தத்துன்பம் நீங்காதென்பதாம்.

இடிபுரிந்தென்னஞ்சொற் கேட்பார் மடிபுரிந்து
மாண்டவுருந்தி லவர்.

கூக * ஆம் * அதி - மடியின்மை. ௨௭௯

(ப-ரை.) மடிபுரிந்து - சோம்பலை விரும்புதலால், மாண்ட - பெருமை பொருத்திய, உருந்திலவர்-முயற்சியில்லாதவர், இடிபுரிந்து - (ஈட்பாணர்) கண்டித்துப் புத்திசொல்லி (அதனால்) பயன்காணாமையினாலே, என்னஞ்சொல் - (பின்) இஃழுஞ்சொல்லை, கேட்பார் - கேட்பார். ஏ-று.

(க-ரை.) சோம்பலுடையவர் பிறிகழுஞ் சொல்லக்கேட்பார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவரிகழ்தல் சொல்லவே - பிறரிகழ்தல் சொல்ல வேண்டுவ தில்லையாயிற்று அவைகளுக்கெல்லாம் எதிர் பேசமாட்டாமையால் கேட்பு ரென்றார்.

(எ)

மடிமை குடிமைக்கட்டங்கிற்றன் னென்றார்
கடிமை புகுத்திவிடும்.

(ப-ரை.) மடிமை - சோம்பற் தன்மையானது, குடிமைக்கண் - குடிமை யுடைய அரசனிடத்தே, தங்கின் - தங்குமாயின் (அது), தன்னென்றார்க்கு- தன் பகைவர்க்கு, அடிமை - அடியனாதன்மையை, புகுத்திவிடும் - (அவனை) அடைத்துவிடும். ஏ-று.

(க-ரை.) சோம்பலரசனிடத்துக்கு தங்குமானாலது அரசன் தன்னைப் பகைவருக் கடிமையாக்கும் - என்பதாம்

(வி-ரை.) சோம்பலினது தன்மை - காரியக்கேடு. குடிமை - குடிசெய்

தற்றன்மை. அது அதனையுடைய அரசனுக்காதல் தன்னைஞர்க்கென்ற
தனும் அறிக. அடியனுத்தன்மை காழ்த்து நின்றேவல் கேட்டல் [இவை காண்
குபாட்டாலும் சோம்பற் குற்றங்கள் சொல்லப்பட்டன. (அ)

குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்.

(ப-ரை.) ஒருவன், மடியாண்மை சோம்பலை ஆளுத்தன்மையை, மாற்ற
ஒழிக்கவே, குடி - (அவனது குடியுள்ளார், ஆண்மையுள் - ஆண்மையுள்ளும்,
(வந்த) குற்றம் - குற்றங்கள், கெடும் - அழியும் ஏ-ற.

(ச-ரை.) ஒருவன் சோம்பலை யொழிக்க அவன் குடியிலும் ஆண்மையி
லும் வந்த குற்றங்களழியும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) சோம்பலை ஆளுத்தன்மையானது சோம்பலுடைக்கு ஏதாவ
சிய தமோருணம். அவற்றன்வந்தகுற்றமென்றது. சோம்பலால்நி முன்னே
வேறுகாரணங்களால் நிகழ்த்தவைகளை அவையும் சோம்பலுடைமையை ஒழி
ந்து முயற்சியுடையவனாக நீக்குமென்பதாம். (க)

மடியிலா மன்னவ செய்து மடியளந்தான்
குடிய தெல்லா மொருக்கு.

உ அ ரு க உ - ஆ ம் - அ தி - ஆ ள் வி ன் யு டை ல் ம்.

(ப-ரை.) மடியிலா - சோம்பலில்லாத, மன்னவன் - அரசன், அடி (தன்
மடியளவினாலே, அனத்தான் - (எல்லாவுலகத்தையும்) அனத்த கடவுள், தாடிய
தெல்லாம் - கடத்தபாப்பு முழுதையும், ஒருக்கு - ஒருசேர, எய்தும் - அடை
வான், ஏ-ற.

(ச-ரை.) சோம்பலில்லாதவரன் உலகெல்லாமடைவான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) எப்போதும் தொழிலினிடத்தே முயன்றால் இடையீடில்லா
மல் அடைவானென்பதாம், [இவை இரண்டு பாட்டாலும் சோம்பலில்லாத
வன் அடையும் பயன் சொல்லப்பட்டது] (க0)

அறுபத்தீதாராம்-அதிகாரம்-மடியின்மை.

மு த் தி த் து.

அறுபத்திரண்டாம் - அதிகாரம்

ஆள் வினை யுடைமை.

அஃதாவது; இடைவிடாத மெய்ம்முயற்சியை யுடையனாகத். அது ஆளும் வினையெனக்காரியத்தாற் சொல்லப்பட்டது. சோம்பலைக் கெடுத்தானும் தொழிலை முயற்சியாலல்லாமல் ஆனக்கூடாமையினாலே இதுமடியின்மையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

அருமை யுடைத்தென் றசாயாமை வேண்டும்

பெருமை முயற்சி தரும்.

(ப-ரை.) தமது சிறுமையை கோக்கி அருமையுடைத்தென்று - நாம் இத் தொழிலை முடித்தல் அருமையையுடைத்தென்று நினைத்து, அசைவாமையே ண்டும்-தனரா திருக்கவேண்டும்; பெருமை-அத்தொழிலை முடித்தற்கு ஏற்றபெருமையை, முயற்சி-முயற்சியானது, தரு-தமக்கு உண்டாக்கும். ஏ-து.

(ச-ரை.) தொழிலைக்குறித்த தருமையென்று தனரா திருக்க வேண்டும் தனரா முயற்சி பெருமைதரும் - என்பதாம்

(வி-ரை.) சிறுமையை கோக்கி யென்றது - பெருமை தருமென்றதனாலும், தொழிலை முடித்தலென்றது - அதிகாரத்தாலும் அருவிக்கப்பட்டன. விடாது முயற்சிசெய்தால் நாம் பெருமையை யுடையவராதலால் அரியதொழில்களும் எனினிலே முடியுமென்பதாம். (ச)

வினைக்கண் வினைகெட வேட்பல் வினைக்குறை

தீர்ந்தாரிற் தீர்ந்தன் றுலகு.

கூஉ-ஆய்-அதி-ஆள்வினையுடைமை உயிர்

(ப-ரை) உலகு - உலகம்; வினைக்குறை - தெர்ப்பியசிய குறையை, தீர்ந்தாரின் செய்யாது விட்டவரை, தீர்ந்தன்று - விட்டது, அதனும் வினைக்கண் - செய்யத்தகுத் தொழிலினிடத்தே, வினைகெடல் - செயலற்றிருக்கையை, ஒம்பல் - ஒழியக்கடவன். ஏ-து

(ச-ரை.) தொழிலின் குறையைச் செய்யாது விட்டவரை, யுலகம் விட்டது யுலகயால் தொழிலிற் செய்கையற்றிருக்கையை விடக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை) குறை - அவசியம் வேண்டியபொருள்

(உ)

தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு.

(ப-ரை.) வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு, (எல்லார்க்கும்) உபகாரஞ் செய்தலென்னு மெம்பாடானது, தாளாண்மையென்னுந் தகைமைக்கண் - முயற்சியென்னும் உயர்ந்த குணத்தினிடத்தே, தங்கிற்றே - தலைபெற்றதே, என்பவாறு.

(க-ரை.) உபகாரமேன்மைமுயற்சியினிடத்து தலைபெற்றது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொருள் கைஉடுதலால் உபகாரஞ்செய்தற்கு உரியவர் முயற்சியை யுடையவரே யென்றற்கு அசனதன் குணத்தின்மேல் வைத்தும்; அம்மேம்பாடானது பிறரிடத்தே இல்லையென்றற்குத் தங்கிற்றேயென்றும்சொல்லினார். [இவைமூன்றுபாட்டாலும் முயற்சியது சிறப்புஞ்சொல்லப்பட்டது.]

தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேடிக்கை

வாளாண்மை போலக் கெடும்.

(ப-ரை.) தாளாண்மை யில்லாதான்-முயற்சியில்லாததன், வேளாண்மை, உபகாரியார் தன்மையானது. பேடி, (சேனையைக் கண்டால் (அஞ்சும் பேடியானவன், கைவாளாண்மைப்போல, (அச்சேனையினிடத்தே) கையில் காண ஆளுகை தன்மைபோல, கெடும் - இல்லையாம். எ-று.

(க-ரை.) முயற்சியில்லாதவ னுபகாரத்தன்மை பேடிகைவான்போலாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை) எப்படிப் பேடியானவன் வாளால்கெட்டுதற்குக் கருத்துடைய வானாயினும் அது அவனச்சத்தால் முடியாதோ அப்படியே முயற்சியில்லாதவன் பலருக்கும் உபகாரஞ்செய்தற்குக் கருத்துடையவனாயினும் அது அவன் வறுமையால் முடியாதென்பதாம். [இதனால் முயற்சியில்லாதவனது குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது] (ச)

இன்பம் விழையான் வினைவிழையான் நன்கேளிர்

துன்பம் துடைத்துன்றந் தூண்.

36

உஅஉ கூஉ-ஆம்-அதி-ஆள்வினையுடைமை.

(ப-ரை.) இன்பம் விழையான், (தனக்கு) இன்பத்தைவிரும்பாதவனாகி-வினைவிழையான்-தொழில்முடித்தலையே விரும்புவோன், நன்கேளிர் - நன் சுற்றத்தாரும் ஈட்பானருமாயின கேளிவது, துன்பம் (பாசத்தின்) துன்பத்தை

துடைத்து-ஒழித்து, ஊன்றும் (அதனைத்) தாங்கும், தூண்-தூணும். ஏ-று.

(க-ரை.) தனக்கின்பம் விரும்பாதவனாகி முயற்சியை விரும்புவோன் தன்னுறவினர் துன்பத்தைத் தாங்குத் தூண்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கேளிரது வறுமையுந் தீர்த்து அவரைக் காத்தலுஞ் செய்ய வல்லவனானவனே தனக்கு அவைசெய்து கொள்ளுதல் சொல்ல வேண்டுக தில்லையாயிற்று. காரியமாகிய இன்பத்தை விரும்பாமல் காரணமாகிய முயற் சியை விரும்புவோன் வல்லாப் பயன்களும் அடைவானென்றதனும் அக்கார ணத்தை விட்டு அக்காரியத்தை விரும்புவோன் ஒருபயனும் அடையானென் பது பெறப்பட்டது. (ஏகதேச வருவகம்) [இதனும் அதனையுடையவனது நன்மை சொல்லப்பட்டது.]

முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்சின்மை
யினமை புகுத்தி விடும்.

(ப-ரை.) முயற்சி - (அரசரிடத்தே உண்டாகிய) முயற்சியானது, திரு வினை-(அவரது) செல்வத்தை, ஆக்கும் - வளர்க்கும், முயற்சின்மை - அம்மு யற்சி பில்லாமையானது, இன்மை-வறுமையை, புகுத்திவிடும் - அடைவித்து விடும், ஏ-று.

(க-ரை.) முயற்சி செல்வத்தை வளர்க்கும் அம் முயற்சியில்லாமை தரித் திராததைக்கொடுக்கும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இங்கே செல்வம் - மந்திரிமுதலாகிய அறுவகை அங்கங்கள். வறுமை அவையில்லாதவராதல், அதனை அடைவித்து விடவே பகைவரால் அழிவனென்பது கருத்து. (சு)

மடியுளான் மாமுகடி வென்ப மடியிலான்
குருளா டாமரையினான்.

(ப-ரை.) மாமுகடி - கரிய மூதேவியானவள், மடி-(ஒருவனது) சோம்ப லினிடத்தே, உளான் - இருப்பான், தாமரையினான் - சீதேவியானவள், மடியி லான் - சோம்பலில்லாதவனது, தான் - முயற்சியினிடத்தே, உளான் - இருப் பான், என்ப-என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவார். ஏ-று.

(க-ரை.) மூதேவி சோம்பலுடையவனிடத்திருப்பான், சீதேவி சோம்ப லில்லாதவனிடத்திருப்பான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பாகத்தின் கருமை அதன்பயனாகிய முகடிமே லேற்றப்பட் டது, சோம்பலையும் முயற்சியையும் உடையவனிடத்தே அவர்களிருந்தனை அவைகளின் மேலே ஏற்றினார். [இவை பிரண்டுபாட்டாலும் அவ்விரண்டுக் கும்-ஏதுக்கள் சொல்லப்பட்டன.] (சு)

கூஉ-ஆம்-அதி-ஆள்வினையுடைமை. 2 அட

பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் நறிவழிந்
தாள்வினை யின்மை பழி.

(ப-ரை.) பொறியின்மை - (பயனைத் தருவதாகிய) விதியில்லாமையார்க்கும் - யாவருக்கும், பழியன்று பழியாகாது, அறிவிரிந்த - அறியவேண்டாமையை அறிந்த, ஆள்வினையின்மை-தொழில்செய்யாமையே, பழி - பழியாகும். எ-று.

(ச-ரை.) யாவருக்கும் விதியில்லாமை பழியாகாது முயற்சியில்லாமை பழியாகும் - என்பதாம்.

(வி-ரை) அறியவேண்டாமையை வலிமுதலானவையாம், ஊழ்பொருந்தாத விடத்தே தொழில் செய்தாலே பயன் இல்லையென்பவரை கோக்கி உலகம் பழைய வினைபற்றிப்பழியாது இவ்விடத்தேதொழில் செய்யாத குற்றமுடைமை பற்றியே பழிப்பென்றார். அதனால் விடாதுமுயல் வெண்பது கருத்து.

தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சியின்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும்.

(ப-ரை.) (முயற்சி செய்த தொழில்) தெய்வத்தான் - ஊழ்வகையால் ஆகாதெனினும்- (கிலக்கப்பட்டபயனைத் தாசாதாயினும், முயற்சி, தன்மெய்தனக்கிடமாகிய உடம்பு, வருத்தக்கூலி-(வருத்திய) வருத்தத்தின் கூலியனவு தரும்-சொடுக்கும் (பாழாகாது) எ-று.

(ச-ரை.) ஊழில்லாவிடினு முயற்சி பலனைத்தரும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஊழினால் ஆகிய விடத்துத் தன்னளவின் மிகுந்தபயனைத்தருமென்பது உம்மையால் பெற்றும். ஆனவிடத்தும் ஆகாவிடத்தும் பாழாகாமையால், ஊழை கோக்கி இராமல் முயல்கவென்பது கருத்து. (க)

ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலையின் நித்
தாழா துருந்து பவர்.

(ப-ரை.) ஊழையும்-(பயனை விலக்குவ தாகிய) ஊழையும், உப்பக்கங்காண்பர்-புறங்காண்பார், உலையின் நி-(அன்விலக்குதற்கு) இளையாமல், தாழாது-தாழ்வத, உருந்துபவர்-(தொழிலை) முயல்வோர், எ-று.

(ச-ரை.) இடைவிடாது முயற்சி செய்வோர் விதியையும் விலக்குவார் -

என்பதாம்.

(வி-ரை.) தாழ்வுருதல்-ஆலோசனையிலும் வலிமுதலானவையறிதலிலும், செயலிலும், குற்றமறுதல். ஊழானது தொழிலை ஒருகால் இருகால் அல்லாமல், விலக்காமையாலே பலகாலும் முயற்சி செய்வோர்பயனை அடைவாரென்றதற்கு உட்பக்கம் காண்பொன்றார். [ஊழினாலே இடுக்கண் வரிலும், முயற்சிவிடத்தக்க தல்வென்பது இம்முன்றுபாட்டாலும் சொல்லப்பட்டது.]

அறுபத்திரண்டாம்-அதிகாரம்-ஆள்வினைபுடைமை
முற் றி ற் று.

அறுபத்துமூன்றாம் அதிகாரம் இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது: தொழிலிலேமுயல்பவன் ஊழினாலாவதுபொருளில்லாமையினாலாவது, மெய்வருத்தத்தாலாவது தனக்குத்தன்பம்வந்தவிடத்து அதற்கு மனக்கவல்காமை, அதிகாரமுறைமையும் இதனாலேவிளங்கும்.

இடுக்கண் வருங்கா னருவக வதனை
யடுத்தார்வ தஃதொப்ப தில்.

(ப-ரை.) ஒருவன் இடுக்கண் - தன்பமானது, வருங்கால் - வினையினாலே தனக்கு வருமிடத்து, ருக்-(அதற்கு அழியாமல்) உள்ள மகிழ்க்கடவன், அதனை, அத்துன்பத்தை, அடுத்து-மேலுமேலுமாய், ஊர்வது-பொருக்கவல்லது அஃதொப்பது - அம்மகிழ்ச்சி போல்வது, இல் (வேறே) இல்லை (ஆதலால்) என்றவாறு.

(க-ரை.) ஒருவன் தன்பம்வரும்போது மகிழ்க்கடவன் அத்துன்பத்தை பொருக்கக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தொழில் நன்றாக முடித்தவிடத்தே உண்டாவதான மகிழ்ச்சியை அதற்கு மேலிலே தன்பம் வருமிடத்து உட்கொண்டால் அவன் அழிவின் நிமிஷவெழுச்சியால் அதனைத்தள்ளி அக்குறைமுடிக்க வல்லவனானானால் அதனையடுத்துார்வ தஃதொப்ப தில்லென்றார். (க)

வெள்ளத் தனை ய ன்டும்பை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும்.

(ப-ரை.) வெள்ளத்தினைய-வெள்ளம்போலே கரையில்லாத, இமேம்பை - துன்பமெல்லாம், அறிவுடையான்-புத்தியுள்ளவன், உள்ளத்தின்-உள்ளத்தினுலே, உள்ள-(ஒன்றை) கினைத்தவளவிலே, கெடும்-அழியும், ஏ-று.

(க-ரை) அறிவுள்ளவ னொன்றை கினைக்கத் துன்பமெல்லாம் கெடும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) துன்பமாவது, உள்ளத்த ஒருகோட்பாடே என்பதும் - அது மாறுபாடாகக் கொண்டால் நீங்குமென்பதும் அறியவேண்டுதலால், அறிவுடையானென்றும் அல்லுபாயத்தினொளிமைநோன்ற, உள்ளத்தினுள்ள வென்றும்சொல்லினார். [இவ்விரண்டுபாட்டாலும் ஊழினுலாசிய இடுக்கணால் அழியாமல்கு உபாயம் சொல்லப்பட்டது;]

இமேம்பைக் கிடும்பை படுப்ப ரிமேம்பைக்

கிடும்பை படாஅ தவர்.

(ப-ரை.) இமேம்பைக்கு - (தொழில் செய்யும்போது அதற்கு கவிவிலே வந்த) துன்பத்திற்கு, இமேம்பை படாதவர் - அருத்தாதவர், இமேம்பைக்கு-அத் துன்பத்திற்கு, இமேம்பை-துன்பத்தை, படுப்பர் - உண்டாக்குவார், ஏ-று.

காட - ஆம் - அநி - இடுக்கணழியாமை. உஅநி

(க-ரை.) துன்பத்திற்குத் துன்பப்படாதவர் துன்பத்திற்குத் துன்பத் ததக்கொடுப்பார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அருத்துதல் இளைத்தச் செய்யாமல் விடலினைத்தல் - மனத்திட முடையவராய் விடாதமுயன்றால் தொழில்முடிவு பெற்றுப் பயன் படுமாந வால் எல்லாத்துன்பங்களும் நீங்குமென்பதுபற்றி இமேம்பைக்கிடும்பை படுப்ப ரென்றார் அருகின்றபாட்டிணைத்தலும் இதற்கு இப்படியேபொருள்கொள்க. ()

படுத்தவர யெல்லாம் பகடன்ற னுற்ற

விடுக்க ணிடர்ப்பா டிரைத்து.

(ப-ரை.) மடுத்தவரயெல்லாம் - தடைபட்டவிடங்களிலெல்லாம், பகடன் னுள் - (பண்டியை இழுத்துச்செல்லுக்) கடைப்போல தொழிலைமேற்கொ ண்டுசெலுத்த வல்லவனை, உற்ற-அடைந்த, இடுக்கண்-துன்பமானது, இடர்ப் பாடு - (நானே) துன்பப்படுதலை, உடைத்து - உடைத்தாம், ஏ-று.

(க-ரை) தொழில்செய்ய வல்லவனையடைந்த - துன்பமானது நானே துன்பப்படும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தடைபடு மிடங்கள் - பண்டிக்குச் சேற்று நிலமுதலானவையும் தொழிலுக்கு இடையூறுகளும் ஆம். கடா-பக்கத்திலொன்றியும், மூச்சப்பிடித்தும், கால் மடக்கியும், அரிதிலே செலுத்தும் விதம்போல் தன் மெய்நருத்தம் போக்காமல் முயன்று செலுத்தவா னென்றற்கு பகடன்னு னென்றார். (ச)

அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
விடுக்க ணிடுக்கட் பட்டிம்.

(பு-ரை.) அடுக்கிவரினும்-இடைவிடாது மேலுமேலும் வந்தனவாயினும், அழிவிலான் - (தன்னுன்னக்கோட்பாடு) விடாதவின, உற்ற-அடைந்த, இடுக்கண்-தன்பமானது, இடுக்கட்படும் - (தான்) தன்பத்திலேபடும், ஏ-து.

(க-ரை.) தைரியம் விடாதவனையடைந்த தன்பமானது தன்பப்படும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒன்றே பலகால் வருதலும், வேறுபல கலத்தவருதலும், அடங்க - அடுக்கிவரினுமென்றார். அழிவென்னுங் காரணப்பெயர் - காரியத்தின் மேல்கின்றது. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஊழாலாகிய தன்பத்திற்கு அழியாமை சொல்லப்பட்டது (இ)

அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்
றோம்புத நேற்ற தவர்.

(பு-ரை) பெற்றேமென்று - (செல்வகாலத்த இது) பெற்றேமென்று, ஓம்புதல்-உலோபஞ்செய்தலை, நேற்றதவர் - அநியாதவர், அற்றேமென்று- (வறுமைக்காலத்திலே) - அநியே மாளுமென்று, அல்லற்படுபவோ - (மனநிலை) தன்பப்படுவாரோ, ஏ-து.

உஅகூ காந - ஆம் - அதி - இடுக்கணழியாமை

(ச-ரை.) செல்வத்திலு லோபஞ்செய்யாதவர் வறுமையில் விசனப்படார் என்பதாம்.

(வி-ரை) பெற்றவிடத்த உலோபஞ்செய்யாமையகோக்கி அற்றவிடத்தும் மந்திரிமுதலானவர்கள் விட்டு நீக்காமையால், அல்லற் படுதவல்லியாயிற்று. [இதனாலே பொருளில்லாமையால்வந்த தன்பத்துக்கு அழியாமையும்,]

அதற்கு உபாயமும் சொல்லப்பட்டன] (ச)

இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தை
கையாளுக் கொள்ளாதா மேல்.

(ப-ரை.) மேல் - அறிவுடையார், உடம்பு - தேகமானது, இடும்பைக்கு -
துன்பமாகியவாளுக்கு, இலக்கமென்று - குறியிடமென்றுதெளிந்து, கலக்கத்
தை - (தம்மெங்கத்த) துன்பத்தை, கையாளு - துன்பமாக, கொள்ளாதாம் -
கொள்ளார், ஏ-று.

(ச-ரை.) அறிவுடையவன் துன்பத்தைத் துன்பமாகக் கொள்ளான்-என்
பதாம்.

(வி-ரை) [இடும்பையை வானென்றால் உடம்பை இலக்கமென்றதனால்
ஏகதேசவுருவகம்] இயல்பாகக் கொள்வரென்றறிச. (ச)

இன்பம் விழையா னிடும்பை யியல்பென்பான்
றுன்ப முறுத லிலன்.

(ப-ரை.) இன்பம் - (தன்னுடம்பிற்கு இன்பமானவைகளை, விழையான்-
விரும்பானாகி, இடும்பை - (வினாயால்) துன்பமடைதல், இயல்பென்பான் -
இயல்பென்று தெளிந்திருப்பான், துன்பமுறுதலிலன் - (தன்முயற்சியால்)
துன்பமடையான், ஏ-று.

(ச-ரை.) இன்பத்தை இச்சியாதவனாகித் துன்பத்தை யியல்பென்று
கினைப்பவன் துன்பமடையான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இன்பம் விரும்பினாலும், இயல்பென்றாலுது வாராமல் காக்கக்
கருதினாலும், துன்பம் வினைதலால் இவ்விரண்டும் செய்யாதவினை துன்ப
முறுத லிலனென்றார். (அ)

இன்பத்து னின்பம் விழையாதான் துன்பத்துட்
டுன்ப முறுத லிலன்.

(ப-ரை.) இன்பத்தன்-(வினாயினாலே) இன்பம்வந்தவிடத்து, இன்பம் -
அவ்வின்பத்தை, விழையாதான் - (அனுபவித்துக்கொண்டே மனத்தால்) விரு
ம்பாதவன், துன்பத்தன்-துன்பம்வந்தவிடத்தும், துன்பம் - அத்துன்பத்தை,
உறுதலிலன் - (அனுபவித்துக்கொண்டே மனத்தால்) அடையான், ஏ-று.

(ச-ரை.) இன்பத்தை இச்சியாதவன் துன்பத்தில் வினைப்படான் -
என்பதாம்.

(வி-ரை.) தன்ப முயர்ச்சியால் வரும் யிடுக்கன் இரண்டும் ஒருதன்மை வையக் கொள்ளலால் பயன்களும் இலவாயின. (க)

இன்னுமை யின்ப மெனக்கொளி னுருந்தன்
 னென்றார் விழையுஞ் சிறப்பு

(ப-ரை) (ஒருவன் தொழில் செய்யுமிடத்த) இன்னுமை - முயற்சியால் வரும் தன்பத்தைவே, இன்பமெனக்கொளின் - (தனக்கு) இன்பமாக நினைத்தக் கொள்ளுவானாயின், (அதனால்) தன்னென்றார்-தன்பகைவர், விழையும் - ன்கு மதித்தற்கு ஏதுவாகிய, சிறப்பு - உயர்ச்சியானது, ஆகும் - உண்டாகும், ஏ-று.

(க-ரை.) தன்பத்தை வின்பமாகக் கொள்வானாகி வவன்பகைவராலே மதிக்கப்படு முயற்சியடைவான், என்பதாம்.

(வி-ரை.) தன்பந்தானும் உயிர்க்கு இயல்பன்றிக் கணிதமாய் மனத்தினிடத்தே நிகழ்வதோர் கோட்பாடாகவின் அதனை மாறுபடக் கொண்டால் அதற்கு அழியாமல் மனமகிழ்ச்சி யுடையனாகி அதனாலே தொடங்கிய தொழிலுமுடிக்க வல்லனினுருமென்பது கருத்த. [இவை என்னுபாட்டாலும் மெய் ஒருத்தத்தாலாகிய தன்பத்தக்கு அழியாமையும், அதற்கு உபாயமும், சொல்லப்பட்டது. (க0)

அறுபத்துமூன்றாம்-அதிகாரம்-யிடுக்கணழியாமை.
 முற்றிற்று.

அங்கவியல்.

இனிமுறையானே அரசியலை நடத்துதலிலே ஒன்றற்கொன்று துணையாகிய அக்கங்கனது இயல்பை முப்பத்திரண்டு அதிகாரத்தாலே சொல்லத் தொடங்கி அவ்வக்கங்கள் ஆறனுள்ளும் ஆக்கினு சக்காதத்தைச் செலுத்துதலிலே அவ்வாசனுக்குச் சமானமாகிய அமைச்சனது இயல்பு பத்தநிகாரத்தினாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே அமைச்சுச் சொல்லுகின்றார்.

அறுபத்திநான்காம் - அதிகாரம்.

அமைச்சு.

அல்தாவது: அமைச்சு தன்மை, அத்தன்மை அவன்ருணங்களும் செய்குள்களும் ஆம்

கருவியும் காலமும் செய்கையுள் செய்யு
மருவினாயு மாண்ட தமைச்சு.

உஅஅ அசு - ஆம் - அதி - அமைச்சு.

(ப-ரை.) (தொழில் செய்யும்போது) கருவியும் - (அதற்கு வேண்டுஞ் சாதனங்களும், காலமும் - (அதற்கு ஏற்ற) காலமும், செய்கையும் - (அது செய்யும் விதமும், செய்யுமருவினாயும் - (அவ்விதத்திலே செய்யப்படும்) அரிய தொழில்களும், மாண்டது - பொருத்த வெண்ண வல்லவனே, அமைச்சு மந்திரியாவான், ஏ-று.

(ச-ரை.) கருவியும் - காலமும் செய்கையும் தொழிலும் இவற்றையெண்ண வல்லவன் மந்திரி-என்பதாம்.

(வி-ரை.) சாதனங்கள் - சேனையும், பொருளும், காலம் - அத்தொழிலைத் தொடங்குங்காலம், செய்கை யெனவே அது தொடங்கு முபாயமும், இடைபூது சீக்கி முடிக்கும் விதமும், அடக்கின. சிறிய முயற்சியினாலே பெரிய பயன் தருமென்றற்கு அருவினை யென்றார். இவ்வைந்தையும் அடதுலார் மந்திரத்திற்கு அங்கமென்பார். (ச)

வன்கண் குடி காத்தல் கற்றறித லாள்வினை யோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு

(ப-ரை.) வன்கண் - (தொழில்செய்தலிலே) அசைவில்லாமையும், குடி காத்தல் - குடினைக்காத்தலும், கற்றறிதல் - (நீதினால்களைக்) கற்று விதிவிலக்குகளை அறிதலும். ஆள்வினை-முயற்சியும், ஐத்துடன் - முன்சொல்லப்பட்ட) அங்கங்களைத்துடனே, மாண்டது - திருத்தவுடையவனே அமைச்சு-மந்திரி

யாவான், எ-று.

(எ-ரை.) அசைவில்லாமையும் குடிசைக்காத்தலும் கற்றறிதலும் முயற்சியும் உடையவன் மந்திரி - என்பதாம்.

(வி-ரை.) இக்காண்கிணையும் முன்னையவைகளோடு சேர்த்துச் சொல்லியது - அவைகளும் இவைகளோடு கூடியே மாட்சிமைப் படவேண்டுமென்பதை அறிவித்தற்கும் அவை ஐந்தென்றும் தொகை பெறுதற்கும் என்க, (உ)

பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்

பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு.

(ப-ரை.) (போர்வந்தவிடத்து) பிரித்தலும் - பகைவர்க்குத் துணையாயினவரை அவரைவிட்டுப் பிரிக்கவேண்டினால் பிரித்தலும், (பேணிக்கொளலும்) - தம்மிடத்தோரை அவர்பிரியாமற் கொடையினாலும் இன்சொல்வினாலும் - காத்தல் கொள்ளுதலும், பிரிந்தார் - (தம்மைவிட்டும் தம்மவரைவிட்டும்) பிரிந்தவரை, பொருத்தலும் - (மறுபடி பொருத்தவேண்டினால்) பொருத்தலும், வல்லது - வல்லவனே, அமைச்சு - மந்திரியாவான், எ-று.

(எ-ரை.) பிரித்தலும், காத்தலும், பிரிந்தவரைப் பொருத்தச்செய்தலும், வல்லமையுடையவன் மந்திரி - என்பதாம்.

கூச் - ஆம் - அநி - அமைச்சு. உறுகூ

(வி-ரை.) இவைகளுள் அப்பொழுதை சிலுக்கு ஏற்ற செயலறிதலும், அந்நினை அவரறியாமல் அதற்கு ஏற்ற உபாயத்தால் முடிவுறப் பிடித்தலும், அருமையாதல் கோக்கி வல்லதென்றார். பொருத்தலுக்குச் சந்தியென்றும், பிரித்தலுக்கு வக்கிரமென்றும் பெயர்கள். (உ)

தெரி உலுக் தேர்ந்து உயலு மொருகலையாச்

சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு.

(ப-ரை.) (ஒருகாரியச் செய்கை பலவிதமாகத் தோன்றினால்) தெரிதலும் - (அவற்றுள் சூவுகை) ஆராய்ந்தறிதலும், தேர்ந்து செயலும் - (அது செய்யும்போது பல்க்கும் விதமும்) காடிச்செய்தலும் (சிலரைப் பிரித்தல் பொருத்தல் செய்தலிலே), ஒருகலையாச் சொல்லலும் - (அவர்க்கு இதனை நம்பத் தக்கதென்று) துணிவு பிறக்கும் வகை சொல்லலும், வல்லது - வல்ல

வீண, அமைச்சு - மந்திரியாவான், ஏ-று.

(க-ரை) ஆராய்தலும் ஆராய்ந்து செய்தலும் ஒருதலையாகச் சொல்லலும் வல்லவன் மந்திரி - என்பதாம்

(வி.கா.) தெரிதல் செயலின்மேலாயிற்று - வருகின்றதவாகலின். (ச)

அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றுத் திறனறிந் தான் நேர்ச்சித் துணை.

(ப-ரை) அறன் - (அரசனாலே செய்யப்படும்) அறங்களை, அறித்து - தெரிந்து. ஆன்றமைந்த (தனக்கு ஏற்ற கவியாலே) நிறத்தமைந்த சொல்லான் - சொல்லையுடையவனாக, எஞ்ஞான்றும் - எங்காளிலும், திறன் - (தொழில்செய்யும்) திறம்களை, அறிந்தான் - அறிந்தவன், நேர்ச்சி - ஆலோசனைக்குத், துணை - அவனுக்குத் துணையாவான், ஏ-று.

(க-ரை) தருமங்களை யறித்து தொழில்செய்யும் திறம்களைத் தெரிந்தவன் மந்திரி - என்பதாம்.

(வி.கா) தன்னாசன் சுருங்கிய காலத்திலும் பெருகிய காலத்திலும் நவொண காலத்திலும் என்றற்கு எஞ்ஞான்று மென்றார். [இவ்வகைத்து பாட்டாலும் மந்திரிகளது குணத்தன்மை சொல்லப்பட்டது.] (இ)

மதிதட்பம் துலோ டுடைபார்க் கதிதட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை.

(ப-ரை.) மதிதட்பம் - இயற்கையாகிய புத்திதட்பத்தை, துலோடு - செயற்கையாகிய துலறிவோடு, உடையார்க்கு - உடைய மந்திரிகளுக்கு, அதிதட்பம் - அதிக தட்பத்தை யுடைய ஆலோசனைகளாய், முன்னிற்பவை - தெரிந்திற்பவை, யாவுள-வையுள, ஏ-று.

(க-ரை) புத்தி தட்பத்தை யுடைய மந்திரிகளுக்கு முன்னிற்கு மாலை சினைகளைவையுள - என்பதாம்.

37

உகூர் கூச் - ஆம் - அதி - அமைச்சு.

(வி-ரை.) தூல் - அநனறிவுக்கும், அதிதட்பம் - அதனையுடைய ஆலோசனைக்கும், ஆகுதலால் ஆகுபெயர்கள். மூன்றிற்றல் - பகைவராலோசனையால் தம்மாலோசனை அழியாது நின்றல் பகைவராலோசனையை தாம் அறிந்து அழிந்து அவாறிந்து அழியாதவைகளைத் தாம் ஆலோசிப்பவரென்பது, சூத்திரம். [இதனால் அவாது நிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்

இயற்கை யறிந்து செயல்

(ப-ரை.) செயற்கை - தூல்வழியினால் தொழில் செய்யும் நிறத்தை, அறிந்தக் கடைத்தம் - அறிந்தவிடத்தம், உலகத்து - உலகத்திலே, இயற்கை - அப்போது கடக்கின்ற இயற்கையை, அறிந்து - தெரிந்து, செயல் - அதனோடு பொருந்தச் செய்யக்கடவன், ஏ-று.

(ச-ரை.) தொழில்செய்யும் நிறங்களையறிந்தாலும் உலககடக்கையறிந்து செய்யக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை) தூல்வழியே யாயினும் உலகவழியோடு பொருத்தாதவைகளைச் செய்தால் அவ்வுலகம் பழிக்குமென்று உலகியற்கையினறிவினால் பயன்சொல்லியபடி. (எ)

அறிகொள் நறியா னெனினு முறுதி

யுழையிருந்தான் கூறல் கடன்.

(ப-ரை) அறிகொன்று-அறிந்து சொல்லினவாத அறிவையும் அழித்து, அறியானெனினும் - தானும் அறியானேயாயினும், அக்குற்றமோக்கிக் கைவிடாமல், உறுதி - அரசனுக்கு உறுதியானவைகளை, கூறல் - சொல்லுதல், உழையிருந்தான்-மத்திரியினது, கடன்-முறையாகும், ஏ-று.

(ச-ரை.) சொன்னவ அறிவையழித்துத் தானறியானானெனினும் அரசனுக்குறுதியானவைகளைச் சொல்லுதல் மத்திரியின் கடமையாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை) அழித்தல் தான்கொள்ளாமல் மேலும் இகழ்த்தசொல்லல், உறுதி சொல்லாதபோது அவன் முடிசெய்துக் குற்றத்தை உலகத் தன்மேல் ஏற்றமென்றற்கு உதல் கடனென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவர் செயல் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

பழுதெண்ணு மத்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ

ரெழுபது கோடி யுறம்.

(ப-ரை.) பக்கத்தன் - பக்கத்திலிருந்து, பழுதெண்ணும் - தீங்குசெய்ய வேண்டும், மந்திரியின்-மந்திரியொருவனில், தேவ் - (அரசனுக்கு) எதிர்த்துப் பவர், ஒழுபுபுதுகோடி - ஒழுபுபுதுகோடிபகைவர், உறும்-உறவர், எ-று.

(எ-ரை.) அரசனுக்குத் தீங்குசெய்யு மந்திரியொருவனே எழுபுதுகோடி பகைவரினும் கொடியன்-என்பதாம்.

கூடு - ஆம் - அதி - சொல்வன்மை. உகக

(வி-ரை.) எழுபுதுகோடி பென்றது, மிகவும் பலவாகிய எண்ணிக் கைக்கு ஒன்று காட்டியபடி அவர் வெளிப்பட்டு நிற்கையால் அவருக்குத் தப் பளாம். உட்பகையால் சிந்தலால் இவனுக்குத் தப்புதல் கூடாதென்பதுபற்றி இப்படிச் சொல்லினார். (க)

முறைபடச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வார்
திறப்பா டிலா அ தவர்.

(ப-ரை) (செய்யப்படுந் தொழில்களை) திறப்பாடு - (முடிந்தற்கு ஏற்ற) உறபாடு, அலாஅதவர் - இவ்வாதவர், முறைபடச் சூழ்ந்தம் - (அனைகளை முன்னே) அடைவுபட ஆலோசித்திருத்தம், முடிவிலவே செய்வார் - (செய்யும்போது அவைகள்) முடிவில்லணவாகவே செய்யாநிற்பார், எ-று.

(எ-ரை.) செய்தொழிலிலே திறமில்லா மந்திரிகள் முன்பாலோசித்தும் பின்பு முடிவிலாமற் செய்வார்கள்-என்பதாம்.

(வி-ரை) அக்கூறுபாடாவன - வந்தவந்த இடையூறுகளுக்கு ஏற்ற ஏற்ற பரிசாரம் அறிந்து செய்தலும், தாம் திடமுடையவாராதலும், ஆம். தப்பாமல் ஆலோசிக்க வல்லவராயிருந்தும் செய்து முடிக்க மாட்டாதவரும் உண்டென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் மந்திரிகளுள் விடப்படுவாரது குற்றம் சொல்லப்பட்டது] (கௌ)

அறுபத்துநான்காம்-அதிகாரம்-அகமச்சு,
முற்றிற்று.

அறுபத்தைந்தாம்-அதிகாரம்.

சொல்வன்மை.

அல்தரகத: தான் திரிணத்த தெழில் முடியும் வழியால் வார்த்தை சொல்ல வல்லவனாகுதல், முன்னதிகாரத்திலே ஒரு தலையாச் சொல்லு மென்றதையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துச் சொல்லுதலால் அதன்பின் கைக்கப் பட்டது.

நாகல மென்னு நலனுடமை யக்கலம்

யாகலத் துள்ளது உ மன்று.

(ப-கா) (மந்திரிகளுக்கு அவசியம் வேண்டிய குணமாகுது) நாகல மென்னும் - நாகலமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும், வலனுடைமை - வலத்தினையுடையாரதல், அக்கலம் - அந்தலமானது, (பிறக்கும்) யாகலத்து-பிற வலங்களிலெல்லாம், உன்னது உமென்று - அடங்குந்தன்று, மிருத்தது (ஆதலால்), எ-து.

உகக உககி - ஆம் - அதி - சொல்வன்மை.

(க-கா) மந்திரிகளுக்கு நாகலம்போல வேறுவலமில்லை-என்பதாம்.

(வி-கா.) நாகலம் நாகாலுனாகாகிய வலமென விரியும். இக்கலம் - உல கத்ததைத் தம்வசமாக்கும் மந்திரிகளுக்கு வேறாயிருக்கவேண்டு மென்னும் நீதி தால் வழக்கப்பற்றி நாகலமென்றும், பிறருக்கும் இதுபோற் சிறாதது வேறில், வாகமயால், அக்கலம் யாகலத்துள்ளது உ மன்றென்றும், சொல்லினார். பிரித் தல் பொருத்தல் முதலாகிய தொழிலில்லார்க்கும் இது அவசியம் வேண்டு வதானால் அத்தொழிலுடைய மந்திரிகளுக்குச் சொல்லவேண்டுமோ வென் பது கருத்து (க)

ஆக்கமும் கேடு மதனால் வருதலாற்

காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு

(ப-கா) (மந்திரிகள்) சொல்லின்கண் - சொல்லினிடத்து, சோர்வு - சோர்நிலை, காத்தோம்பல் - (எம்மிடத்தே உண்டாகாமல்) காக்கக்கடவர், (தம் மரிசனுக்கும் அக்கலங்களுக்கும்) ஆக்கமும் - பெருக்கமும், கேடும் - அழிவுமும் அதனும் - அச்சோர்வினால், வருதலால்-வருகையால், எ-து.

(க-கா) செல்வமும், கேடும், சொல்லால், வருதலால் மந்திரிகள் சொற் சோர்வு வாராமற் காக்கக்கடவர்-என்பதாம்.

(வி-கா.) ஆக்கத்துக்கு ஏதுவாகிய நல்லசொல்லையும், கேட்டுக்கு ஏது

காசிய தீயசொல்லையும் சொல்லென்றிற ஒப்புமைபற்றி அதனூ லென்றார். இவர் சொற்சொர்வு மற்றைச் சோர்வுப்பாலாகாமல் உயிர்களுக் கெல்லாம் ஒரு சேரவருதலால் காத்தோம்பலென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் சொல் வல்லமை மந்திரிகளுக்கு அவசியம் வேண்டுமெ தென்பத சொல்லப் பட்டது.] (உ)

கேட்டார்ப் பிணிக்குத் தகையவாய்க் கேளாரும்
யேட்ப மொழியதாஞ் சொல்.

(ப-ரை.) கேட்டார் - (கட்பா) யேற்றுக்கொண்டவரை, பிணிக்கும் - (பின் வேருபடாமற்) கட்டும், தகை-ருணங்களை, அவாய் - அவாவி, கேளாரும் - (மற்றைப் பகையா) யேற்றுக்கொள்ளாதவரும், வேட்ப - (பின் அப் பகைமையொழிந்து கட்டினை) விரும்பும்வண்ணம், மொழியத-சொல்லப்படு வதே, சொல் - சொல்லாம், ஏ-று.

(க-ரை) கேட்டாரும்-கேளாதவரும் இச்சிக்கச் சொல்வதே சொல்லாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அச்சுணங்கையவை: வழுவில்லாமை, சொற்கருக்குதல், பொருள்வினக்குதல், இனிதாதல் - மேலான பயனைத்தருதல் இவை முதலானவை, அவைகளை அவாவுதலாவது - அச்சொல் சொல்லுவான் குறித்தபொருளையேயன்றி வேறே புத்தி துட்பமுடையவராலே கொள்ளப்பட்டவைகளின் மேலும் கோக்குவதாதல். [இதனால் சொல்லினது இலக்கணம் சொல்லப் பட்டது.] (கூ)

கூடு - ஆம் - அதி - சொல்வன்மை. உகூ

திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லி யறனும்
பொருளு மதனினூஉங் கில்.

(ப-ரை) (மந்திரிகள்) சொல்லும்-அப்படிப்பட்டசொல்லி, திறன் - (தம்) முடையவும் கேட்பாருடையவுமான திறங்களை, அறிந்து - தெரிந்து, சொல்லுக - சொல்லக்கூடவர், அதனினூஉங்கு - அப்படிசொல்லுதற்கு மேற்பட்ட, அறனும்பொருளுந்-தருமமும்பொருளும், இல்-இல்லை (ஆதலால்,) ஏ-று.

(க-ரை.) மந்திரிகள் சொற்றிறங்களையறிந்து சொல்லக்கூடவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அத்திறக்கனாவன; குடிப்பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்கம், செல்வம், உருவம், பருவம் என்பவைகளாவனவரும் தருதி வேறுபாடுகள் அவைகளை அறிந்து சொல்லுதலாவது; அனவகனாலே தமக்கும் அவர்க்கும் உண்டாகிய உயர்வு தாழ்வுகளை அறிந்து அவரவர்க்குத் தருந்த மாயினாலே சொல்லுதல். அது உயர்க்கிறோர் நடைபயோடு பொருந்தலையும், இனிமைமையையும் தருதலால் அறனாயிற்று. தமது காரியமுடிதலாலே பொருனாயிற்று. அறனும்பொருளும் எனக் காரணத்தைக் காரியமாகிச் சொல்லினார். (ச)

சொல்லுக சொல்லிப் பிறிதோர் லட்சொல்லி
வெல்லுஞ்சொ ளின்மை யறிந்து.

(ப-ரை.) சொல்லி - தாம்சொல்லக்கருதிய சொல்லி, வெல்லுஞ்சொல் - வெல்ல வல்ல - சொல்லாகிய, பிறிதோர்சொல், இன்மை - இல்லாமையை, அறிந்து - தெரிந்து, அச்சொல்லி - அடச்சொல்லி, சொல்லுக - சொல்லக் கடவர், ஏ-று.

(ச-ரை) பிறர்சொல்லுஞ்சொல் வெல்லுஞ்சொல் லில்லாமையைக்கண்டு சொல்லக்கடவர்-என்பதாம்

(வி-ரை) பிறிதோர்சொல்லாவது - பகைவரது எதிரானசொல் வெல்லுதல். குணங்களாலே யிருதல் அதுவே வெல்லச்சொல்லுக வென்பதாம். (இ)

வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்கோடான்
மாட்சியின் மாசற்றார் கோள்.

(ப-ரை.) வேட்ப - (பிறப்பின்னுக்கேட்க) விரும்பும்படி, தான்சொல்லி-தாக்கள் சொல்லி, பிறர்சொல் - (பிறர் தமக்குச்சொல்லுஞ்) சொல்லினது, பயன்கோடல்-பயனைக்கொண்டேவிடுதல், மாட்சியில் - (மத்திரி) யிலக்கணத்திலே, மாசற்றார்-குற்றமற்றவரது, ?என்-துணிவு, ஏ-று.

(ச-ரை.) பிறரிக்க்கும்படி சொல்லி பிறர்சொற் பயனைக் கொள்ளுதல் மத்திரிகள் கொண்கை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பிறர்சொற்களிலே குற்றமுளவளாயினும் அவைபோக்கி இசுழாரென்பதாம். வல்லமை இல்லாதவரை யிகழ்தல், வல்லவர்க்குத்தகுதியல்லாமையால் இதுவும் உடன் சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அதனைச் சொல்லும் விதம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

சொல்லவல்லன் சேர்விலா னஞ்சா னவனை
யிகல்வெல்லல் யார்க்கு மரித

(பரை.) (தான் எண்ணியகாரியங்களை சொல்லவல்லன் பிறர்க்கு ஏற்கச்) சொல்லுகல் வல்லவனாகி, (அவை யிகவும் பலவானவிடத்தே), சேர்விலன் - (ஒன்றிலுஞ்) சேர்விலாதவனாகி, அஞ்சான் - (சபைக்கு) அஞ்சாதவன், (யாவன்) - அவனை, இகல்-மாறுபாட்டிலே, வெல்லல்-வெல்லுதல், யார்க்கும்-எவர்க்கும் அரித - அருமை, ஏ-று.

(ச-ரை.) சொல்லில் வல்லவனும், சேர்வில்லாதவனும், அஞ்சாதவனுமாயின வெல்லலரித-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஏற்கச்சொல்லுதல் - அவருக்கு அவை காரிய மல்லாதவையா யிருந்தாலும் ஆமென்று கம்பும்படி சொல்லுதல். சேர்வு சொல்லவேண்டு வதனை மறதியாலொழிதல். இம்மூன்று குணமுடையவனைப் பகைவராய்ப் பிரித்தல் பொருத்ததெய்து வெவ்வார் இல்லை-என்பதாம். (எ)

விரைந்து தொழில்செட்டு ஞால நிரத்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப பெறின்

(ப-ரை.) தொழில்-(சொல்லப்படுங்) காரியங்களை, நிரத்து-ஒழுங்குபடக் கோத்த, இனிது-இனிதாக, சொல்லுதல் - சொல்லுதலில், வல்லார் - வல்லவரை, பெறின் - பெற்றாக், ஞாலம் - உலகமானது, விரைந்து - விரைவாகி, கேட்கும் - (அவைகளை) ஏற்றுக்கொள்ளும், ஏ-று.

(ச-ரை.) சொல்காரியங்களை இனிதாகச் சொல்லுதலில்வல்ல மந்திரிகளை பெற்றால் உலகமேற்றுக்கொள்ளும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒழுங்குபடக்கோத்தல் - முன்னே சொல்லவேண்டியவையும் பின்னே சொல்லவேண்டியவையும் அறிந்து அம்முறையே வைத்தல் - இனிதாகத் - கேட்பார்க்கு இன்பத்தருதல். சொல்லுதல்வல்லவன் தூராயிரம் பேரி லொருவன் என்னும் வடமொழியுற்றி வகலார்ப்பெறினென்றார் [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவ்விதங்களாகிய, சொல்லுதல் வல்லாது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்ல நேற்ற தவர்.

(ப-ரை.) மாசற்ற - குற்றமற்றவையாய், சில - சிலவாகிய வார்த்தைகளை சொல்லல் (அப்படி) சொல்லுதலை, தேற்றுவர்-அறியாதவர், பல-பலவாகிய வார்த்தைகளை, சொல்லவே, காமுறுவர்-விரும்புவார், எ-று.

க-க - ஆம் - அதி - வினைத் தூயமை; உ-க

(க-ரை.) குற்றமற்ற வார்த்தைகளைப்பேச அறியாதவர்கள் பலவார்த்தைகளைப்பேச விரும்புவார்கள், வார்த்தை வசனம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) குற்றம் - முன்சொல்லப்பட்ட குணங்களுக்கு எதிரானவை, இடைவீடாமற் பலசொல்லுதலையும் சொல்லன்மையென்று விரும்புவாரும் உண்டு. அவர் அப்படிச் சொல்லமாட்டாதவரே வல்லவர் அது செய்யாரென உறுதிப்படுத்துதற்கு மன்றவென்றார். (க)

இஃசுழுத்து நாரா மலரணையர் கற்ற
துணர விருத்துரையா தார்.

(ப-ரை.) கற்ற - கற்றநூல்களை, உணர - (பிறர்) அறியும்விதமாக, விரித்துரையாதார்-விரித்து உரைக்கமாட்டாதவர், இணர்-சொத்தினிடத்தே, ஊழ்த்தம்-மலர்ந்திருத்தும், நாரா-மணக்காத, மலரணையா-பூப்போல்பவர், எ-று.

(க-ரை.) கற்றநூல்களை, விரித்துச் சொல்லாதவர்கள் வாசனையிலா மலருக்கொப்பாவார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) எப்படி செவிபெற மலர்ந்திருத்தும் வாசனைசெய்யாத மலர் குடப்படாதோ அப்படியே நூலைக்கற்றிருத்தும் சொல்லமாட்டாதவர் கண்குமதிக்கப் படாரென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அதுமாட்டாத இழிவு சொல்லப்பட்டது. (க0)

அறுபத்தைத்தாம்- அதி-காரம்-சொல்லன்மை,

முற்றிற்று.

அறுபத்தாராம்-அதிகாரம்.

வினைத் தூயமை.

அல்தாவது; செய்யப்படுகின்றொழிவுகள் பொருளை மாத்திரமல்லாமல் அந்
 மும் - புகழுத்தந்த நல்லவையாதல். சொல்லேயல்லாமல் செயலும் என்றாக
 வேண்டுமென்றமையால் இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

துணைநல மாக்கர் தருடம் வினைநலம்
 வேண்டிய வெல்லார் தரும்

(ப-ரை.) ஒருவனுக்கு துணைநலம் - துணையினது நன்மையானது,
 ஆக்கம்-செல்வமொன்றையே, தருடம் - கொடுக்கும், வினைநலம் - தொழிலி
 னது நன்மையானது, வேண்டியவெல்லாம் அவன்வேண்டியவைகளை எல்
 லாம், தரும் - கொடுக்கும். ஏ-று.

(க-ரை.) ஒருவனுக்குத்துணை நன்மை செல்வமொன்றைத்தரும், தொழி
 லின் நன்மை வேண்டியவற்றைத்தரும் - என்பதாம்.

வினைத்தாய்வு

(வி-ரை.) வேண்டிய வெல்லாமென்றது-இம்மையில் அறம்பொருளியு
 முதலானவைகளையும், மறுமையில் தான் விரும்பிய பதங்களையும். [இதனால்
 காணப்படுகின்றது நன்மையினும் கருதப்படுகின்ற தொழிலின்மை சிறந்ததென
 வினைத்தாய்மையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

என்று மொருவதல் வேண்டும் பு மொடு
 நன்றி பயவா வினை

(ப-ரை) (தம்மாசனுக்கு) புமொடு - 'இம்மைக்குப் புகழையும் நன்றி
 (மறுமைக்கு) அறந்தையும் பயவா தாராத, வினை - தொழில்களை, என்றும்.
 எக்காலத்திலும், ஒருவதல்வேண்டும்-(மந்திரிகளுக்கு) ஒழிதல்வேண்டும், ஏ-று

(க-ரை.) அசனுக்குப் புகழையும் தருமத்தையுக் தாராத்தொழில்களை
 மந்திரிகள் விடவேண்டும்-என்பதாம்

(வி-ரை.) பெருகல் சுருங்கல் நிகழ்ந்தல் என்பதற்கிலே வேறுபாடுகள் கா
 த்தினால் வருதலால் என்று மென்றார் (உ)

ஒஓதல் வேண்டு மொளிம ழுக்கு செய்வினை
 யாதுது மென்னு ாவா

(ப-ரை) ஆஅதும் - மேலாகக்கடவோம், என்னுமவர்-என்றுகினைப்பவர்
 ஒளி - 'தம்' மொளி, மாழ்கும் -கெடுதற்குக்காரணமாகிய, வினை - தொழிலை,
 செய் - செய்தலை, ஒஓதல்வேண்டும் - ஒழியக்கடவர், ஏ-று

(க-ரை) மேலாவோமென நெண்ணுவோராக கெடுதற்குக் காரணமான தொழிலை விடக்கடவர்-என்பதாம்

(வி-ரை) ஒளிவாவது-தாம் இருக்கின்றகாலத்திலே எல்லாராலும் கண்கு மதிக்கப்படுதல். ஒவிகெடவருமாகம் - ஆக்கமன்றென்பதாம். (உ)

இநிக்ககட் படி னு மிளிவநத செய்யார்
கெடுக்கற்ற காட்சி யவ்.

(ப-ரை.) கெடுக்கற்ற-அசைவற்ற, காட்சியவா - தெளிவையுடையவர், இடு க்கட்படினும் - (தாம்) துன்பத்திலே படவரினும் (அது) தீர்த்தற்பொருட்டு, இளிவந்த - (முன்செய்தவர்க்கு) இழிவுவாத தொழில்களைசெய்யார், எ-று.

(க-ரை) அசைவிலவா உறிவினையுடையவர் துன்பம் வரினும் இழி தொழிலைச் செய்யார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) சிந்திப்போதிலே கீங்குவதாகிய துன்பத்தை கோக்கி எப் போதும் கீங்காத இழிவை அடையலாகா தென்பதும் அவ்விழிவை அடைத் தாலும் வருவதாயுள்ள அத்துன்பமானது வருமென்பதும் தெளிவாராதலால்- செய்யாரென்றார். (ச)

எற்றென் றிபவ சவ செய்பற்க செய்வானேன்
மற்றென் செய்பாமை கன்று

க-ரை ஆம்-அதி-வினைத் தாய்மை. உரை

(ப-ரை.) எற்றென்று - (கான்செய்தது) எப்படிப்பட்டதென்று, இரங் குள் - பின்தானே? இரங்குத் தொழில்களை செய்யற்க, (ஒருகாலும்) செய்யா திருக்கக்கடவன், செய்வானேன் - ஒருகால் மயல்கி அவைகளைச் செய்வா னாயின், மற்ற - பின்பு, அன்ன - அவ்விதங்களை, செய்வாமை கன்று - காலது, எ-று.

(க-ரை) தான் வருத்துத் தொழில்களைச் செய்யாதிருக்கக்கடவன் அவற் றைச் செய்வானாகிலும், பின்செய்வானை ஆலதானன்பதாம்

(வி-ரை) தொழில்களெல்லாவதிலும் தீர்த்தற்பொருட்டுச் செய்து விட்ட பின்பு இரங்குவானாயின் அது தீருந்தழி உறிவினவா - தார், கையிய நில னென்றும், பயனி - லாசமையகளைச் செய்வாரென்றும், தன் பழியைத் தானே தூற்றுகின்றான் என்றும் பொருளும், கருவியாதலால் - பின்பு இரங் காமை கன்றென்றார் [இரங்காமையும் கால அழிவிற் செய்வார செய்வாத

லால் உடர் சொல்லப்பட்டது.]

(6)

சுற்றுள் பரிசாண்டா ஹரிஹக் கெயபர்
சான்றோர் பழிக்கும் விடா

(ப-ரை) ஒருவர் சுற்றுள்-சன்னைப் பித்த காய்னது, பசி - பசியை, சுரண்பானையினும் - வறுமையால் கண்டித்து உட்கார். வயிற்றுவினி னும்-(அதைக் குறித்து) சான்றோர் - உயிவினில் கிணர்சீசர், பழிக்கும்-கித் திகின்ற, வினை-தொழிபயினை, அசய்யற்கு-சுப்பாபிநுக்கடவாக, அ-று.

(ச-ரை) தாய் பசியைக் கண்டாளுயினும் - அமைந்திருக்கும் பழிக்குக் தொழிலைச் செய்பாநிருக்கடவன் - எனப்பதாம்.

(வி-ரை) வயறு முயிர்த்த காய்ச்சுவதாயும், சுற்றாடையவினை சீழும் குழ ன்தையும், பசியால் வந்துதானால் தீயவை வயறு செய்காளுயினும் சுப் பாந்முகவென்று அருளாலில் சொல்லப்பட்ட பதமால் வினை குறையினவழி கடத்தலும், கரகச் செய்திற் ற உயிபா தலும், சுரண்பசிபகப பரி னும், உடைய மத்திரிகருந்து துடையபாநி துடையக்கடவியினா (ஆவையிடுது பாட்டானும் பாவமும் பழியும் தருக்தொழிலைச் செய்பவாக) வகன்பது சொல் லப்பட்டது.]

(சு)

பழியலைத் தெய்வ பாபாருதமீது சான்றோர்
கழிநல் தூர்வ தலை

(ப-ரை.) (சான்றோரல்லா சலர்-தீயதொழில்களைச் செய்து) பழியலைத்து- (அசுரமும்) பழியைத் தராமற்கொண்டு, எய்கிய-பிபற்ற, ஆகாச்சிற்-செல்வத் தைக்காட்டிலும், சான்றோர் - அது உறங்கொன்றது) சான்றோறுயலிக்கும், கழிகலருவே - மிகுந்தவறுமைய, கலை-உட்கடவாக, அ-று

(ச-ரை) பழியாலடைந்த செல்வத்திலு பொரியா ரதுயலிக்குநீ வறு மையே மேலாம்-என்பதாம்.

38

உகந்தி கடிந்தும் அநியைந்தாய்மை

(வி-ரை) நிலையில்லாத செல்வத்தின்பொருட்டு நிலையுள்ளபழியை மேற் கொள்ளல் சான்றோர் தன்மையோடு பொருந்தாமையால் சான்றோர் கழிகல் ருவே தலையென்றார்.

(எ)

கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்த் கலைதா
முடிந்தாஸம் பீழை தரும்.

(ப-ரை) கடிந்த - (கூலோர் தள்ளிய தொழில்களை), கடிந்தொரார்-தாரும்

தன்னிவிடாராகி, செய்தகாகரு-பொருளைக் குறித்துச் செய்த மந்திரிகளுக்கும், அவைதாம் - (துபவையல்வாணையால் முடியாவாம்), முடிததாலும் - (ஒருவழியால்) முடித்தாலும்-பின், பீதமு-தன்பததை, தரும-கொடுக்கும், ஏ-று.

(க-ரை) பெரியோர் தன்னப்பட்ட தொழிலைகொண்டப்பட்ட மந்திரிகளுக்கு அத்தொழில் முன் முடியினும் பின் துன்பதரும-என்பதாம்

(வி-ரை.) முடிதல் நினைத்தபொருளைத் தருதல் (அ)

அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்
பிறப்பயக்கு நற்பா வவை.

(ப-ரை.) (ஒருவர்) அழக்கொண்டவெல்லாம் - சீய தொழில்களைச்செய்து) பிறர் இரங்குகொண்ட பொருளைவல்லாம், அழப்போம் - இமமையிலே அவன் இரங்கப் போகாவிடும், தற்பாலவை - மற்ற வல்தொழில்களால் வந்த பொருள்கள், இழப்பினும் - முன் இழக்காவினும், பிறப்பயக்கும்-பின்வந்த பயன் கொடுக்கும், ஏ-று

(க-ரை) பிறழக்கொண்ட பொருள்யாவும் தானழப்போகும் நல்வழியால்வந்த பொருள்கள் முன்னிதந்தாயினும் பின் பயன் கொடுக்கும் - என பதாம்

(வி-ரை.) பின்னென?வ மறுமையும் அடங்கிற்று பொருள்களால் அவைகளுக்குக் காரணமாகிய தொழில்களையு உயவடி சொல்லியபடி. (க)

சலததாற் பொருள் செய்தே மார்ததல் பசுமட்
கலத்தணீர் பெய்தீரீஇ யற்று.

(ப-ரை.) (மந்திரியானவன்) சலததால் - சீயதொழில்களால், பொருள் செய்து-பொருளைச்சம்பாதித்தது, மார்ததல்-(அதனால் அரசனுக்குக்) காப்புச் செய்தல், பசுமட்கலத்தன்-பசிய மண்ணின்பாததிரததுள், நீர்பெய்து - நீரை வார்த்தது, இரீ யுற்று - (அதற்கு) காப்புச்செய்தகவினாடொக்கும், ஏ-று.

(க-ரை.) மந்திரியரசனுக்கு வஞ்சிப்பால் பொருளைத் தேடிக்காததல் பசிய மண்பாததிரததுளே நீரைவார்த்துக் காத்தல்போலாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இருத்ததல் வெடுக்காலம் இருப்பாகச் செய்தல், அரசனும் பொருளும் ஒரு சேரப்போ மென்பதாம். [இவை நான்கு பாட்டாலும் அதற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (க0)

அறுபததாரும்-அதிகாரம்-வினைத்துய்மை

முற்றிற்று.

அடிப்பதி ஏழாம் - அதிகாரம்.

வினைத்திட்டம்.

அஃதாவது: இப்பரிசுத்தமாகிய தொழிலை முடிப்பவனுக்கு வேண்டிய மனவலிமையாம் அதிகாரமுறைமையும் இதனாலேயே விளங்கும்.

வினைத்திட்டம் மென்ப தொருயன் மனத்திட்டம்

மற்றைய வெல்லாம் பிற

(ப-ரை.) வினைத்திட்டம் மென்பது - தொழில் செய்யுமிடத்து வலிமையன்று சொல்லப்படுவது, ஒருவன் - (அதனை முடித்தற்குரிய) ஒருவனது, மனத்திட்டம் - மனத்தினதாவலிமையாம், மற்றைய வெல்லாம் - அது நீக்கலானவல்லமைகளெல்லாம், பிற - (அதற்கு) வலிமையென்று சொல்லப்படுவனவல்ல, எ-று.

(க-ரை) தொழில் வலிமையென்று சொல்லப்படுவது ஒருவன் மனவலிமையாம். மற்றவலிமையிதற்கு நிகரல்லவாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அது நீக்கலானவை - படை அரணு கட்டி முதலானவைகளின் வலிமைகள், அவையும் அதற்கு வேண்டியவையாய் இனமாகலால், மற்றைய வென்றும் அவை வேண்டியவைபாய்ருகாதலும் அம்மனவலி இவ்வாவிடத்தேயயனிவாகலால் பிறவென்றும் சொல்லினார் [இதனால் வினைத்திட்டமாவது இன்னதென்று சொல்லப்பட்டது.] (க)

ஊவிராஜ லுறறபி னெல்லாகாம யிவ்விரண்டி

னெறென்ப ராயந்தவர் கோள்.

(ப-ரை) ஆய்வர் - (முன்பு நீதிதலை) ஆராய்ந்த மந்திரிகளது, கோள் - துணிவு, ஊறு - பழுதுபடுதொழிலை, ஓரால் - செய்யாமையும், உற்றபின் - (செய்யுள்) தொழில் ஊழினால் பழுதுபட்டவிடத்து, ஒல்காமை - அதற்குத்) தளராமையும் ஆகிய, இவ்விரண்டின் - இவ்விரண்டினது, ஆறு - வழியாகும், என்பர் என்று - (தூலெவர்) சொல்லுவார், எ-று.

(க-ரை.) மந்திரிகள் துணிவானது பழுதுபடுதொழிலைச் செய்யாமையுமத்தொழிற் பழுதாகிற் தளராமையுமாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் மந்திரிகளாகிய பிரகற்பக் கக்கிரன் இவர்களது துணியைத்தொகுத்துப் பின்னே நீதிதலுடையோராலே சொல்லப்பட்டபடியே சொல்லுகின்றமையால் இக்கே வினைதனாய்மையும் உடன்

(வி-ரை.) அரிபாவங்களை எண்ணிச் சொல்லுதல் மனவலிமையில்லாத வர்க்கும் கூடுமாதலால், எளியவ்வண்ணார் [இதனால்தான் அதனை அருமை சொல்லப்பட்டது.] (ச)

விற்றய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம் செய்குதற்கு
ஊர் மயக்கியுள் சர்ப்பம்

(ப-ரை.) விற்றய்தி-எண்ணத்தினால் சிறப்பை அடைந்து, மாண்டார்-
(மற்றதரில்லாதவர்களுக்கும்) மாட்சிகமப்பட்ட மந்திரிகளது, வினைத்திட்டம்-தொழிலில்லாமையானது, விவாதங்கண்-அரசனிடத்து, ஊறெய்தி-ஊறு
தலைஅடைதலால், சன்னபடமர், (எல்லாராலும்) நன்குமதிக்கப்படும், ஏ-று.

(க-ரை.) மந்திரி-ன் தொழில் வலிமையானது அரசனிடத்துப் பொருள்
ததல் யாவராலும் மதிக்கப்படும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) வேந்தன்கண்களில் நய்தல்-வெத்ததொழில் அதனால் முடிந்து செ
ல்வமும் புகழும் அயனிடத்தே உண்டாதல். [இதனால் அதனை சிறப்புச் சொல்
லப்பட்டது.] (இ)

எண்ணிய வெண்ணியாக் கெய்துப் வெண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின.

வினா-ஆம்-அதி-வினைத்திட்டம்

(ப-ரை) எண்ணிய - (தம்மால்) எண்ணப்பட்ட பொருள்களை எல்லாம்,
எண்ணியாங்கு - அவ்வெண்ணியபடியே, எய்துப - அடைவார், எண்ணியார்-

(அவ்வெண்ணப்பட்ட பொருள்களுக்கு வழியாகிய தொழிலிடத்தே) திண்
ணியராகப்பெறின - வலிமை யுடையவராகப்பெற்றால், ஏ-று.

(க-ரை.) தொழில் வலிமையுடையவரால் வினைக்கப்பட்ட பொருளை
வினைத்தபடி பெறுவார்-என்பதாம்

(வி-ரை.) எளிதிலே அடைவா பொன்றது - எண்ணிய ராக் கெய்துபவெண்
றார் அவர் அப்படியெல்லாம் எய்துநாமைக்கு உடையவையுடையவராகவே
தொழில் முடியும் அத்தொழில் முடியும் அதுவாய்வினாக்களினமன்பது
கருத்து [இதனால் அதனை யுடையவர் தலைமுடியவார சொல்லப்பட்டது.] (1)

வினைபடை யென்றிரண்டினைச் சேர்த்து விளையுங்காற்
 றீயெச்சம் போலத் தெறும்.

(ப-ரை) வினை - (செய்யக்கொடங்கிய) தொழிலும், படை - (அழிக்கத்
 தொலிய, படைபும், எனநிரண்டினைச்-செய்து கொல்லப்பட்ட இரண்டினையு,
 எச்சம்-குறையும், விளையுங்கால் - ஆராயும்-தொழிலெச்சமபோல - தீயினது
 குறைப்பால், அதற்குப் பின்புள்ளது) கெடிக், தர், எ-று.

(க-ரை) அதழிலும் படைபும் அகநிரிபோல் வளர்த்து கெடிக் கர் -
 என்பதாம்.

(வி-ரை) இனி ஆக்கவற என்னசெய்யாமாட்டுமென்று இசுழ்த்து விட்டு
 விட்டால் முடிவுபெறசெய்க வென்றதாம். பின்புள்ளதல் ஒப்புமையற்றிப்
 படை எச்சமுட உடன சொல்லினார் [ஆகமுட வலியவன் செய்யுந்திறம்
 சொல்லப்பட்டது] (ச)

பொருள் குறித்து வினாவிடமுடிவானது
 மிதமுடென்றிசொல்லு

(ப-ரை) (தொழில் செய்யுமடத்து) பொருள் - பொருளும், கருவி-சாத்
 தையும், காலம் காலமும், வினை-செய்தல், இடம்-இடமும் ஆகிய, கருவி-
 கருவியும், காலம்-காலமும், வினை-வினையும், செயல்-செய்யக்கடவன், எ-று.

(க-ரை) பொருளும், சாதனமும், காலமும், தொழிலும், இடமும், இவ்
 வவந்த கிசுசெய்யக்கடவன் என்பதாம்.

(வி-ரை) பொருள் அழியும் பொருளும், ஆரும் பொருளும், கருவி-தன்
 தேனையும், படைவாக்கியையும், காலம் தனக்கு ஆக வரும், அவர்க்கு ஆகவா
 மும், வினை-செய்யும்பொழிலும், அவர்வல்லசொழிலும், இடம்-தானவெல்
 லும் இடமும், செய்வெல்லும் இடமும், இவைவளைததான் வெற்றிபெருந்திற
 ததில் தப்பாமல் எண்ணிசெய்க வென்பதாம். (ஊ)

முடிவு விடைபுற முற்றியால் கெய்தும்
 பரிபயணம் பார்த்துச் செயல

(ப-ரை) (தொழில்செய்யுமடத்து) முடிவும் - (அது) முடிதற்கு உளது
 கிய முயற்சியையும், இடமுறும்-அசற்குவரும்) இடைபூற்றையும், முற்றி-
 (அவ்விடைபூற்றீக்கி) முடிததால், எய்தும் - தான்) அடையும், பரிபயணம் -
 பெறும் பயனையும், பார்த்து-சீர்தூக்கி, செயல்-செய்யக் கடவன், எ-று

(க-ரை) முயற்சியையும், இடை பூற்றையும், பயனையும், ஆராய்த்து

கூ அ - ஆம் - அதி - வினைசெயல்வகை: ௩௦௫

(வி-ரை.) முடிவு - அதன் முயற்சிக்கு ஆகுதலாய் ஆகுபெயர். முயற்சி யளவுக்கும், இடைபூதளவுக்கும், பயனளவு பெரிதாயிருந்தால் அத்தொழிலைச் செய்க வென்பதாம். (க)

செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யன்வினை புள்ளநிலை னுள்ளன் கொளல்.

(ப-ரை.) செய்வினை (அவ்வழியிலே) செய்யப்படுகின்ற தொழிலை, செய்வான் - செய்யத் தொடங்கினவன், செயன்முறை செய்யுமுறை, நமயாவது, அவ்வினை - அத்தொழிலினது, உள்-உள்பாட்டை, அறிவான்-அறிபவனது, உள்ளம் - கருத்தை. கொளல்-(தான்) அறிதல், எ-று.

(க-ரை.) தொழிலைச் செய்யத் தொடங்கினவன் செய்யு முறையாவது அத்தொழிலி னுள்பாட்டை யறிதல் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவ்வாறென்றால் பொருண் முதலானவைகளை எண்ணலையும், முடிவு முதலானவைகளை ஆராய்க்கலையும், உள்ளநிலை முன் செய்து கைவந்தவன் அவன்சுருத்தி, அதனைச் செய்தவந்தல் பரமம், அதனை அறிய வேதானும் அவ்வுபாயத்தினாலே செய்து பயனை அடைவா வென்பதாம்.

[இவை முன்று பாட்டாலும் ஒப்பவன் செய்யத் திறம் கொல்லப்பட்டது.]
வினையான் வினைபாக்கிக் கோட வினைகவுள் யானையால் யானையாற் தற்று.

(ப-ரை.) வினையான்-(செய்யப்படுகின்ற) தொழிலிலே, வினை-(அப்படிப்பட்ட) வேறொரு தொழிலை, ஆக்கிக்கொடல் - முடித்துக்கொள்ளக் கடவன்-(அது) நனைவுகள்-(மத்தால்) நனைந்தகொல்லுதலைய யானையால்-யானையினால், யானை-(அப்படிப்பட்டவேறொரு) யானையை, யாற் தற்று-கட்டியதோடு ஒக்கும், எ-று.

(க-ரை.) தொழிலாலே தொழிலை முடித்துக்கொள்ளக்கடவன். அது யானையை யானையாற் கட்டிய தொட்பாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பிடித்தற் கருமை தோன்ற கின்றவுடையொன்றார். தொடங்கி யதொழிலாலே வேறு மொருதொழிலை முடித்தற்கு உபாயமாகும் விதம் ஆ லோசித்துச்செய்தால், எல்லாத் தொழில்களும் எளிதிலேமுடியுமென்பதாம்.

நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்தே
யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல்.

(ப-ரை.) (தொழில் செய்வனும்) நட்டார்க்கு-(தனது) நட்பினருக்கு, நல்ல செயலின்-நல்லவைகளைச் செய்தலினும், ஒட்டாரை-(தன்பகைவரது) பகைவரை, ஒட்டிக்கொள்ளல் - (தனக்கு) நட்பாகிக் கொள்ளுதல், விரைந்த தே-விரைந்து செய்யத்தகுவதாகும், என்று.

20

கூடகர் - ஆம் - அதி - தூது.

(க-ரை.) பகைவரைச் சிகேகமாக்கிக் கொள்ளுதல் சிகேகருக்கு நல்லவை களைச் செய்தலும் நல்லது - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அத்தொழிலைப் பவிச்சுச்செய்யும் அவ்விரண்டுகாரியங்களையும் பகைவர்க்குத்தன் மெலியுதெரிவதன்முன்னே செய்கவேன்றற்கு, விரைந்த தென்றார்.

உறைசிறியா குறவனென்க லஞ்சிக் குறைபெறிற்
கொள்வர் பெரியார் பணிந்து.

(ப-ரை.) உறைசிறியார் அழகமிடர்க் கிறியாரகிய மந்திரிகள் (தம்மிடையி றுந்த வலியவர் எந்நின்றபேட்டிதே), உள்-(தமது) உய்கங்கள், நயங்கல்-நடுங்கு தலுக்கு, அஞ்சி-பாந்து, குறைபெறிள்-(அஞ்சியென்று வேண்டுவதாகிய) சந்தி கூடுமாயின், பெரியார், அப்பெரியவரை, பணிந்து-வணங்கி, கொள்வர் (அத் தினை ஏற்றல்) கொள்ளும், என்று.

(க-ரை.) ஆறாநிட்டு கிறியாரகிய மந்திரிகள் பகைவரெதிர்த்த விடற் துப் பணிந்துகொள்வர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) இடம், காசி, அரசனும், அவைகளின் சிறுமை உடையவர்க்கும் ஏற்றப்பட்டது. மெலியாரோடு சந்திக்குவாயிரா ரிசைதல் அரிதாகலாம்-பெறி னென்றார். அடியிலே மெலியாராயினார்; தம்மங்கல்களும் அஞ்சி நீங்கினும் முதலோடும் கெடுவாரகலின் அதுவராமற் சிறிது கொடுத்தும் சந்தியை ஏற்

றுக்கொள்க வென்பதாம். பணிதல் மாணிகளுக்கும் கருத் தல்லரமையாற்
கொள்வாரென உலகியலாற்சொல்லினார், [இவை முன்மு பாட்டாலும் மென்
யவன் செய்யுந்திறம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

அறுபத்தொட்டாம்-அதிகாரம்-வினைசெயல்வகை.
முற்றிற்று.

அறுபத்தொன்பதாம்-அதிகாரம்.

தூ து,

அஃதாவது, பொருத்தல் பிரித்தல்களுக்கு வேற்றரசரிடத்தே செல்வா
ரது தன்மை, அவ்விரண்டினையும் முன்வினை செயல்வகை யென்றமையால்,
இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது, தான் வகுத்துச் சொல்லுவோன் சொல்
வியது சொல்லுவோன் எனத் தூது இருவகைப்படும். அவருள் முன்னேன்
மந்திரியோடு சமானனாவாகலாலும், பின்னேன் அவனிலே காற்பங்குண
ங்குறைந்தோனாகலாலும், இஃது அமைச்சியலாயிற்று.

அன்புடமை யானற குடிப்பிறந்தல் வேந்தவாம்

கூக - ஆம் - அதி - தூ து.

க08

(ப-ரை.) அன்புடைமை-(தன் சுற்றத்தாரிடத்து) அன்புடையவனாதலு
ம், ஆன்ற குடிப்பிறத்தல்-(மந்திரித்தொழில் செய்தற்கு) அமைந்தகுடியிலே
பிறத்தலும், வேந்தவாம் பண்புடைமை - அரசர் சாதிவிருப்பும் குணமுடைய
வனாதலும், தூதுரைப்பான் - தூதுவார்த்தையைச்சொல்லுவோனுக்கு, பண்பு,
இலக்கணமாம், எ-று.

(க-ரை.) அன்பும் நற்குடியிற் பிறத்தலும் அரசர் விரும்பும் குணமுமு
டையனாதல் தூதனிலக்கணம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) முன்னைய விரண்டினையுடையுறைய சுற்றத்தார்க்குத் தீங்கு
வாராமல்தானே காத்து நடத்தலும், தன்முன்புநர் றுறியல்கெட்டு அளித
லும், பெற்றும். வேந்தவாம் பண்புடைமை-பண்பு மம்மைமைச் சேர்ந்தொழு

அறிவுரு வாராய்ந்த கல்விவிரும்புன்றின்
 செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு.

(பரை.) அறிவு-(இயற்கையாகிய) அறிவும், உருவு-(கண்டோரிச்சிக்கு
 ம்) தேற்றப்பொலியும், ஆராய்ந்தகல்வி-(பலதேரடும் பலகாலும்) ஆராயப்ப
 ட்ட கல்வியும் என, இம்மூன்றின்-அன்ற மதித்ததற்கு ஏதுவாகிய) இம்மூண்
 டினது, செறிவுடையான்-கூட்டத்தை யுடையவன், வினைக்கு-(வேற்றரசரிட
 த்துத்) தொழிலுக்கு, செல்க - செல்வர்கடவான், என.

(கரை.) அறிவு - உருவு, கல்வி - இயற்கையுடையவன் தூதுசொல்லக்
 கடவன் - என்பதாம்,

(வி-ரை.) இம்மூன்றும் ஒருவனிடத்துக் கூடுதல் அரிதாகலால், செறி
 வுடையா சொன்றும். இவைகாராலே நன்கு மதிப்புடையவருகவே இனிது
 முடி யுமென்பது கருத்து. (ச)

தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
 நன்றி பயப்பதாந் தூது,

(ப-ரை.) (வேற்றாருக்குப் பலகாரியங்களைச் சொல்லுமிடத்து) தொ
 கச்சொல்லி-காரணவகையால்) தொகுத்துச்சொல்லியும், (இனிமையில்வாத
 காரியங்களைச் சொல்லுமிடத்து) தூவாதநீக்கி - அனய்சொற்களை நீக்கியும்,
 நகச்சொல்லி-(இனிமையான சொற்களால்) மகிழ்ச் சொல்லியும், நன்றிபய
 ப்பது-(தன்சொல்லுக்கு) நன்மையைச் செய்பவனே, என - ஆதலான.

(க-ரை.) தொகுத்துச் சொல்லியும் கற்றுசொல்லி நீக்கியும் மகிழ்ச்
 சொல்லியு மரசலுக்க, நன்மை செய்பவனே - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பலகாரியங்களுக்கு உடன்படாதவர் பரம்பரையால் அப்பல
 ளும் முடிசதற்குக் காரணமாக ஒருகாரியத்தைச் சொல்ல அதனால் அவை
 பயன்படும் விதத்தை ஆதலால், தந்திரம் அருமை யாதலால், சருக்கத்தால்
 உடன் படுவர், இனிமையில்வாத காரியங்களுக்கு உடன்படாதவர், மனமதி
 முச்சொல்லி - அறிவின்மை யில்லாமை சொன்றமுமையால் உடன்படுவர். ஆத
 லால் அன்புடையாலும் நன்மாரியம் - அருமை முடிசக வல்லவ எனன்ப
 தாம். (ந)

கற்றுக்கொண்டாளுஞ்சொல் சொல்லித் தூலித்தாந்
 நக்க தறிவுகாத் தூது.

(ப-ரை.) கற்று (நீறுதூல்களைக்) கற்று, செல-(பலகவேந்தர்) மனங்கொ
 ள சொல்லி - சொல் சொந்த கருவத்தைச் சொல்லி, கண்ணஞ்சான் - அவர்
 உடன்படுவார் என்று - என்பதாம்.

தொடு பொருந்த, தக்கன-(அதுமுடிந்த) தக்க உபாயத்தை, அறிவது அறிபவனே, தூதாம்-தூதனுவான், எ.று.

(கரை.) நீதிநூலைக் கற்றுப் பகையாகப் பணங்கொளச்சொல்லி யஞ்சாதவனாய் காலத்திற்கேற்ற உபாய மறிப்பவனே தூதன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவ்வுபாயம் அறிதற்பொருட்டி நீதிநூற் கல்வியும், அதனால் நன்றி வேறென்றால் முடியும் காலங்களுள் அவ்வாறு முடிக்க வேண்டியதால் காலத்தாற் தக்கதறிதலும், இலக்கண மாயின.

கடனறிந்து காலங் கருதி யிடவழிந்

தெண்மணி யுரைப்பான் லலை.

(பரை.) கடன் (வேற்றராளிடத்துத் தான்செய்ய)முறைமையையு, அறிந்து தெரிந்து, காலங்கருதி (அவர்) சமயம் பார்த்து, இடம் (சென்றகருமஞ் சொல்லுதற்கு ஏற்ற) யிடத்தை, அறிந்து தெரிந்து, எண்ணி சொல்லும்முறையை முன்னே விசாரித்து, உரைப்பான் (அவ்வழி) சொல்லுவான், தலைவரதரில் மிக்கவன், எ.று.

(கரை.) முறைதெரிந்து சமயம் பார்த்துந், தக்கவிடமறிந்து எண்ணிச் சொல்பவனே தூதன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) செய்ய முறைமையாவது அவர்விலையும், தன்னரசனிலையும் தன்னிலையும், சீர்சூக்கி அவைகளுக்கு ஏற்பக்காண முறைமையும் சொல்லு முறையையு முதலாயின, செல்லி தன்சொல்லிய வேற்றக்கொள்ளு மனதிகழ்ச்சி. அது காலத்தின்வசத்ததாகலால் காலமென்றும். இடம் தனக்குந் ருண யாவார் உடனுகிய விடம், எண்ணுதல் தான் அதற்கொன்று விதமும் அதற்கு அவர் சொல்லும் உத்தரமும், அதற்குப்பின் தான் சொல்லும்வகையாம். அக இவ்வழியால் மேலுமேலும் தானே எண்ணுதல். உடனாவார், இவ்விருவகையாக யாருடனே இலகொழிந்து யிற்பானையும், கூட்டித் துதரை, தலை இடைகடை எனவகுத்துச் சொல்லிஞா நாகலால் அவர் மதமும் தொன்ற தலைப்பயன்பும், அதென்பது அதிகாரத்தாகவந்தது. இவையெடுத்துபாட்டாரும் தான்வகுத்துச் சொல்லுவானது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.

நாய்மை துலோமை துணிவுடைமை யிழ்முன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு

(பரை.) வழி (தன்னரசன் வார்த்தையை) ஆவன் சொல்லிய வழியே, உரைப்பான் (வேற்றரசர்க்குச்) சொல்லுவானது, பண்பு இலக்கணமாவது, அய்மை (பொருளாலும் காமத்தாலும்) பரிசுத்தகுதலும், துணைமை (தனக்கு அவர் மந்திரிகள்) துணையாந்தன்மையும், துணிவுடைமை துணி தலையுடையையும், இம்முன்றின் இம்முன்றோடுகூடிய, உய்மை மெய்மையும் ஆம் ஏறு.

(கரை.) சுத்தமும், துணையும், துணிவும், சத்திபமும், இரங்கல்கும் அதனிலக்கணமாம் என்பதாம்.

கூக0 ௭0 - ஆம் - அநி - மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

(விரை.) பொருள் காமங்கள்பற்றி வேறுபடச் சொல்லாமைப் பொருட்டு நாய்மையும், தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சி சொல்லிய விடத்தே எம்போல் வார்க்கு அதுஇயல்பென்ற அவர் கோபத்தை நீக்கற்பொருட்டுத் துணைமையும், இது சொன்னால் இவர் துன்பம் செய்வாரென்று ஒழியாமைப்பொருட்டுத் துணிவுடைமையும், யாவராலும் நம்பப்படுதற்பொருட்டு, மெய்மையும் வேண்டப்பட்டன.

விடுமாற்றம் வேந்தர்க்கு குரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சேரா வாய்சேர வாய்க் கணவன்.

(பரை.) விடுமாற்றம் (தன்னரசன்சொல்லி) விட்ட வார்த்தையை, வேந்தர்க்கு வேற்றரசர்க்கு, உரைப்பான் சொல்லுதற்கு உரியவன், (தனக்குவரும் துன்பத்திற்கு அஞ்சி) விடுமாற்றம் (அவனுக்குத்) தாழ்வான வார்த்தையை, வாய்சேரா வாய்சேர்க்குச் சொல்லாத, வன்கணவன் வலிமையையுடையவன் ஏறு.

(கரை.) தன்னரசன் வார்த்தையை வேற்றரசர்க்குச் சொல்லுதற்குரியவனே நாதரில் வாய்வன் என்பதாம்.

(விரை.) தாழ்ப்பு அரசர் சாதிக்குத் தருமமல்லாமையால் அதனைவடுவென்றார்.

இதுநி பயப்பினும் அஞ்சாது திறைவற்
குறுநி பயப்பினும் தூது.

(பரை.) இதுநி பயப்பினும் (அவ்வார்த்தை தனக்குமுடிவைத்தருமாயிட்டுலும், எங்காத அந்தெய்து, (தன்னரசன் சொன்னபடியே) இறைவற்கு அவ்வரசுதொடு, உறுதி யிருப்பிய, பயப்பது வேற்றரசனிடத்துச் சொல்லுவானே (உதாரண) தந்தருவான், ஏறு.

(கரை.) தனக்கு முடிவுவரினும் அஞ்சாது வேற்றரசனுக்குத் தன்னரசன் சொல்லிச் சொல்பவனே தூது என்பதாம்.

(வி ரை.) முடிவைத் தரிணிமென்றதனால் மன்றைத் துன்பங்களைத் தற்குத்
 சொல்லவேண்டியதின்றியாயிற்று. [இவை மூன்று பாட்டாலும் சொல்லியது
 சொல்லுவான் இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (கடு)

அறுபத்தொன்பதாம்-அதிகாரம்- தூது
 முத்திரம்.

எழுபதாம்-அதிகாரம்.

மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்.

அ. தாவது: மந்திரி அரசரைப்பொருத்தி நடக்கும்விதம். இதுவேந்த
 வரம் பண்டுக-மையென மூன் சொல்லப்பட்டமையால் தூதின் பின்வைக

எ0 - ஆம் - அதி - மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல். ௩௧௧

அகலா தணுகாது திக்காய்வரர் போல்க
 விகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகுவார்.

(ப ரை.) ஆகல மாறுபடுதலையுடைய, வேந்தர் அரசரை, சேர்ந்து அடுத்த
 ஒழுக்குவார் நடக்கு மந்திரிகள், (அவரை) அகலாது மிக நீங்காமலும், அது
 காது மிக நெருங்காமலும், திக்காய்வரர் போல்க, நெருப்பின் குளர் காய்வார்,
 போல நடுவிடத்து நிற்றக்கடவர், எ டு.

(க ரை.) மந்திரி என மாறுபடுதலையுடைய வேந்தரிடத்து அகலாமலும் அது
 காமலும் மிகுக்கக்கடவர் எ. ச. ப. தாம்.

(வி ரை.) முடி சொப்பங்காற்றிப்பற நேரன்ற ஸ்கல வெந்தசென்றார்
 மிகநீங்கிணை பயர்க்கொடாமல மிகநீங்காமலும் அது அப்பற வரத்தாம் வே
 ந்தர்க்கு; மிக நீங்கிணை ஓரளித்த காமல மிகநீங்காமலும் கரியத்தலால் நி
 உபமானமாயிற்று. (க

மன்னர் விடாப விடைபயலாம மன்னரைச்
 மன்னிய வாகக்கந் தரும்.

(ப ரை.) மன்னர் (தந்) மன்னரால், விடாப விடும்பப் பட்டவைகளை,

வியைபாமை (தரம்) விரும்பாதிருத்தல், மன்னாரால் அளவரசரால் உரிய விலைபெற்ற, ஆக்கம் செய்வதை, தரும் (மத்திரிகா ஆகும்) கொடுக்கும், உ,
 (கரை.) தம்மரசரால் விரும்பப்பட்டவற்றை விரும்பாதிருத்தல் மத்திரிகா
 களுக்கவரால் செய்வதன் தாம் என்பதாம்.

(விரை.) இங்கே விரும்பப்பட்டவை எந்தது, அவர்க்குத் திரும்பாக
 உரியவைகளை அவை உணர்ப்பிவனையும், அணர்ப்பிவனையும், முதலானவை
 இவைகளைச் சமமாய்த் தோன்றற்கு அருளி விரும்பா தொழியாவது அவ்வச்ச
 கோக்கி மகிழ்ந்து அவந்தாமே எல்லாச்செய்யும் தருவென்பதுகருத்து, உ)

போற்றி அரியவை போற்றல் கடுத்தபின்
 தோற்றுதல் யார்க்கு மரிது.

(பரை.) (மத்திரிகள்) போற்றின் (தம்மைக்) காத்துக்கொள்ளவேண்டி
 ளை, அரியவை அரியபிறைகளை. போற்றல் தம்மிடத்திலேவராத் காக்கக்
 கடவர், கடுத்தபின் (அவ்வரசர் அவைவந்தவைகளைக்கட்டு) சந்தேகித்தபின்பு
 தோற்றுதல் (அவரைப்பின்) தெளிவித்தல், யார்க்கும், அரிது அருமை (ஆத
 லால்) ஏறு.

(கரை.) மத்திரிகள் தங்களிடத்துக்குற்றம்வாராமற்காக்கக்கடவர் தம்மர
 சர் சந்தேகித்தபின் அவரைத்தெளிவித்தலரிது என்பதாம்,

நகஉஎ௦ - ஆம் - ஆதி - மன்னரைச்சேர்ந்தொழுதல்.

(விரை) அரியபிறைகள் அவராலே பொறுத்தற்கரிய தீருத்தல் முத
 லானவை அவைகளைக்காத்தலாவது ஒருவன் சொல்லியக்கால அவர் கற்பாதிரு
 க்கும்படி நடத்தலுபின் ஒருவழியால் நம்புவித்தலும், கடன்பட்டவரைக்கல்
 வித்தெல்லாம் அப்பொருள்போல தம்மைக்கண்டபோதெல்லாம் அப்பி
 தோன்றுமாதலாலயார்க்குமரிதென்றார். [இம்முற்றுபாட்டாலும் அதுபொறு
 வாகையாற் சொல்லப்பட்டது.] (கரை)

செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மளித்தொழுத
 ளான்ற பேரியா ரகத்து.

(பரை.) ஆன்ற பிறைத்த, பேரியாரகத்து அரசரிடத் திருக்கும்போது
 செவிச்சொல்லும், ஒருவன் காணிலே சொல்லுதலையும், சேர்ந்த நகையும் (ஒரு
 வன்முத) கோக்கி நகைத்தலையும், அவித்து நீக்கி, ஒழுகல் நடக்கக்கடவன்
 ஏறு.

(கரை.) மத்திரி அரசரிடத் திருக்கையிலு, ஒருவன் காறிற் சொல்லு
 தலையும், ஒருவன் கண்டி நகைத்தலையும் நீக்கி நடக்கக்கடவன் என்பதாம்

(விரை.) சேர்ந்த பிறகெடுகோருதல் அவைசெய்தாலதஞ்சேர்வுகண்டு

செய்தவையாகக் கொள்வொப்புது கருத்து,

(*)

எப்பொருளு மோலார் தொடரார்மற் றப்பொருளை விட்டக்காற் கேட்க மறை.

(பரை) மறை அரசனுக்குப் பிறரோடு ரகசியம் நிகழ்மிடத்தும், எப்பொருளும் - யாதொருபொருளையும். ஓரார்-செவிகொடுத்துக் கோளமலும், தொடரார் அவனை முனிகிவினவாமலும், அப்பொருளை அந்தரகசியப்பொருளை விட்டக்கால் அவனே அடக்காமற் சொல்லினால், கேட்க கேட்கக்கடவர் எ டு,

கரை, அரசனிரகசியம் பேசுகையிற் கோளமலு மனைதை வினவாமலு மிருந்து அவன்சொன்னால் மந்திரிகள கேட்கக்கடவர் என்பதாம்,

விரை, முனிகி வினாவுதற்கு உரிய பொருளாயிருந்தாலு மென்றற்கு எப்பொருளு மென்பார்,

குறிப்பறிந்து காலக் கருதி வெறுப்பில் வேண்டிப வேட்பச் சொல்ல.

பரை, அரசனுக்குக் காரியஞ்சொல்லும்போது குறிப்பறிந்து அப்பொருது நிகழ்கின்ற அவனதுகுறிப்பைஅறிந்து, காலங்கருதி சொல்லுதற்கு வற்ற காலத்தையும்பார்த்து; வெறுப்பில் வெறுப்பில்லாதனையும், வேண்டும் வேண்ட வனையும் ஆகிய காரியங்களை, வேட்ப அவன் மனம் விரும்பும்வகை, சொல்ல சொல்லக்கடவர், எ டு,

கரை, குறிப்பறிந்து சமயம்பார்த்து வெறுப்பில்லாதவற்றையும் வேண்டி சொல்லக்கடவர் என்பார்

எ0 - ஆம் - அதி - மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல். ௩௧௩

(வி-ரை) அரசன்மனம் காரியத்திலன்றிக் காமவெகுளியுள்ளிட்டவைகளிலே நிகழ்மிடத்தும். அதற்கு ஏற்காதகாலத்தும், சொல்லுதல் பயன்படாமற்போதலால் - குறிப்பறிந்து காலக் கருதியென்றும், அவனுடன் படாத காரியங்கள் முடிவுபெறுமையால் - வெறுப்பில் வென்றும் பயனில்லாதவையும், பயன் கருங்கியவையும் - ஆகிய காரியங்களைச் செய்யவேண்டாமையால் வேண்டிபவென்றும், அவைகளை இரையவையாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளுடையவையாகிய சொற்களாலே சொல்லுக வென்றற்கு வேட்பச் சொல்லென்றும். சொல்லினார்.

(*)

வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றும்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல்.

(ப-ரை.) (பெரும்பயனுள்ளவையும்) வேட்பன (அரசன்) விரும்புவன
வும்-(ஆகிய காரியங்களை) சொல்லி-(அவன்கேட்டிலுமுடியினும் சொல்லி எஞ்
ஞான்றும் - எந்நாளும், வினையில் - பயனில்லாதவைகளை, கேட்பினும் (தா
னே) கேட்டாலும், சொல்லாவிடல் - சொல்லாது விடக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) அரசன் விரும்பியவற்றைச் சொல்லிப் பயனில்லாதவற்றை
யவன்கேட்டாலு மந்திரிசொல்லாது விடக்கடவன் - என்பதான்.

(வி-ரை.) வினையில் கேட்பினும் எனவந்த சொற்களால் அவ்வகளுக்கு
எதிரானசொற்கள் - வருவிக்கப்பட்டன. வினையால் வருதலின் - வினையென்
றும், வறுமைக்காலமும் அடங்க எஞ்ஞான்றுமென்றும் சொல்லினார். சொல்
லத்தக்கவையும் சொல்லத்தகாதவையும் வருத்துச்சொல்லியபடி. [இவைகா
ன்கு பாட்டாலும் சிறப்புடையவையால் சொல்லப்பட்டது.] (ஊ)

இனைய நினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற
வொளியோ டொழுது: பம்ம்.

(ப-ரை.) இனையர்-(இவர் எமக்கு) இனையவர், இனமுறையார்-(எமக்கு)
இன்னமுறையினர், என்றிகழார் - என்று-(அரசரை) அவமதியாமல், நின்ற
(அவரிடத்து) நிலைபெற்ற, ஒளியோடு - ஒளியோடு பொருத்த, ஒழுக்கப்படும்-
கடக்கத்தகும், எ-று.

(க-ரை.) அரசரினையவர் எமது சாதியார் என்றிகழாமல் மந்திரிகள் மதி
க்கக்கடவர் - என்பதுதாம்.

(வி-ரை.) ஒளி நித்திரை செய்யாநிற்கவும் உலகங்காக்கின்ற அவரது
தெய்வத்தன்மை அதனோடுபொருத்த வொழுதுதலாவது - அவர் தேவரும்
தாம் மனிதருமாக நடத்தல். அவ்வொளியினால் நீக்கப்பட்ட இனமையும்
முறைமையும்பற்றி இகழ்வாரானால் தாமும்நீக்கப்படுவ ரென்பதுகருத்து.

கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்கி யவர்.

40

ககசு எக - ஆம் - அதி - குறிப்பறிதல்.

(ப-ரை.) துளக்கற்ற - அசைவற்ற, கரட்சியவர் - அழிவையுடையவர் கொளப்பட்டமென்று-(அரசனால்) நன்கு மதிக்கப்பட்டோமென்று, எண்ணி - நினைத்து, கொள்ளாத-(அவன்) விரும்பாதவைகளை, செய்யார் - செய்யார்கள, எ-று.

(க-ரை.) அறிவுடையவர் அரசனாலே மதிக்கப்பட்டோமென்று நினைத்து அவர் விரும்பாதவற்றைச் செய்யார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) விரும்பாதவைகளைச் செய்து அழிவடைவோர் கொள்ளப்பட்ட பின்பு தம்மை வேறொருவராக நினைப்பவராதலால், முன்னையராகவே நினைத்து அஞ்சி நடப்பவரை - துளக்கற்ற காட்சியவரென்றார். (க)

பழைய மெனக்கருதி பண்பல்ல செய்யுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும்.

(ப-ரை.) பழையமென-(அரசனுக்குப்) பழைமையோமென, கருதி - நினைத்து, பண்பல்ல-(தமக்கு) இயல்பல்லாதவைகளை, செய்யும் - செய்கின்ற, கெழுதகைமை - உரிமையானது, கேடுதரும் (மந்திரிகளுக்குக் கேட்டைத்தரும், எ-று).

(க-ரை.) அரசனுக்குப் பழைமையோமென்று நினைத்து இயல்பல்லாதவற்றைச் செய்யு முரிமையானது மந்திரிகளுக்குக் கேட்டைத்தரும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவன் பொறுது வருத்தும் பொழுதில் அப்பழைமை நேர்த்தி முகங்கொடாமல் உயிரை வெளவுதலால் அவன் வேண்டாதவை செய்தற்கு ஏதுவாகிச் உரிமைகேடு தருவனென்றார். [இவை முன்று பாட்டாலும் பொறுப்பென்று அரசர்க்கு வெறுப்பாயுள்ளவைகளைச் செய்யலாகா தென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க0)

எழுபதாம்-அதிகாரம்-மன்னரைச்சீசர்ந்தொழுகல்
முற்றிற்று.

—

எழுபத்தோறும் அதிகாரம்

குறிப்பறிதல், •

அஃதாவது: அரசர் நினைத்ததை அவர் சொல்லாமல் அறிதல். இவை மன்னரைச்சேர்ந்து நடப்பவர்க்கு அவசியமானதாகலால், இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூறுமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்று
மாராநீர் வையக்கணி.

எக - ஆம் - அதி - குறிப்பறிதல். ௧௧௫

(ப-ரை.) குறிப்பு-(அரசனார்) குறிக்கப்பட்ட காரியத்தை, கூறுமை (அவன்) சொல்லவேண்டாவகை, நோக்கி-(அவன் முகத்தையாவது கண்ணையாவது) பார்த்து, அறிவான் - அறிகிற மந்திரியானவன், எஞ்ஞான்றும் - எந்தநாளும், மாராநீர் - வற்றாத நீராலே குழப்பட்ட, வையக்கு - உலகத்துள்ளார்க்கு, அணி - ஆபரணம், எ-று.

(க-ரை) அரசன் குறிப்பை யறிகிற மந்திரி உலகத்தார்க் காபரணமாவான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறிவுடையனாகி எல்லார்க்கும் அழகு செய்தால் வையக்கணி யென்றார். குறிப்பும் வையமும் ஆகுபெயர்கள் வையத்திற் கென்பது விசாரம். (க)

ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்

(ப-ரை.) அகத்தது-(ஒருவனது) மனத்தினிடத்திலே நிகழ்வதை, ஐயப் படாத அது - சந்தேகப்படாமல், உணர்வானை - துணிவாக அறிய வல்லவனை (மனிதனையாயினும்) தெய்வத்தோடொப்ப - தெய்வத்தோடு சமானமாக, கொளல்-நன்கு மதிக்கக்கூடவன், எ-று.

(க-ரை.) மனத்தினிடத்து நடப்பதை அறிபவனைத் தெய்வத்தோடு சமானமாகக் கொள்ளக்கூடவன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உடம்பு முதலானவைகளால் ஒப்பாகாவினும் பிறர் நினைத்ததை அறிகிற தெய்வத்தன்மை யுடைமையால் தெய்வத்தோ டொப்ப வென்றார். (உ)

குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யறுப்பினுள்
யாது கொடுத்திங் கொளல்.

(ப-ரை.) குறிப்பின்-(தங்) குறிப்பு நிகழும் விதம் அறிந்து, குறிப்புணர்

வாரை-(அதனால்) பிறர்குழிப்பு அநியுத் தன்மையவரை, உறுப்பினுள்-(அரசர் தம்) முறப்புகளுள் - யாதுகொடுத்தும் (அவர் வேண்டுவது) யாதொன்றைக் கொடுத்தாயினும், கொளல்-(தமக்குத்) துணையாகக்கொள்ளக்கடவர், எ-று,
(க-ரை.) குறிப்பால் குறிப்பவரை வேண்டுவன கொடுத்துக்கொள்ளக் கடவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) உள்ளே நிகழும்வழி ஈாவார்க்கும் ஒத்தலால் பிறர் குறிப்பை அறிதற்குத் தங்குறிப்புச் சர்தன மாயிற்று. உறுப்புகள்; பொருள், காடுமுதலாகிய புறத்துறுப்புகள். [இவை மூன்றபாட்டாலும் குறிப்பறிவாரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (கூ).

குறித்தது கூறாமக் கொள்வாரோ டேனை
புறுப்போ ரணையால் வேறு.

கூககூ எக - ஆம் - அதி - குறிப்பறிதல்.

(ப-ரை.) குறித்தது-(ஒருவன் மனத்தி) ளினைத்ததை, (கூறமை)அவன் சொல்லாமல் - கொள்வாரோடு, அறியவல்லவரோடு, எனை-மந்தை-(அறியமாட்டாதவர்) உறுப்பு - அவயவத்தால், ஓரணையர் - ஒருதன்மையாக பொப்புணும் வேறு-(அறிவால்) வேறு, எ-று.

(க-ரை.) மனதில் நினைத்ததைச் சொல்லாமலறிய வல்லவரோடு அறிஉமாட்டாதவா வடிவா பொப்புணு மறிவால் வேறவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறியமாட்டாதவ ரென்பதும், அறிவாலென்பதும், வருவிக்கப்பட்டன. சிறந்த அறிவில்லாமையால் யிருக்கமென்னும் கருத்தால் வேறென்றார். (சூ)

குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயந்தவோ கண்.

(ப-ரை.) குறிப்பின்-(குறித்ததை அறியவல்லதன்) காட்சியால், குறிப்பு-(பிறர்) குறிப்பை, உணராவாயின் - அறியமாட்டாவாயின்-(ஒருவனுக்கு, உறுப்பினுள் - அவயவங்களுள், கண்-(நிறத்த கண்கள, என்னபயத்தவே) (வேறே) என்னபயன் செய்யவனவோ, எ-று.

(க-ரை.) குறிப்பால் பிறர்குறிப்பை யறிவாயின் கண்கள் என்னபயனைத்தருவன - என்பதாம்.

(வி-ரை.) குறிப்பறியு மீடத்தே துணையாஞ்சிறப்புப்பற்றி உயிரினதிக் கண்மேல் எற்றப்பட்டது. அக்கண்களாலே பயனில்லை என்பதாம். [இவை இரண்டிப்பட்டாலும் குறிப்பறியாரிழியு சொல்லப்பட்டது.] (இ)

அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல வெஞ்சந்
கடுத்தது காட்டு முகம்.

(ப-ரை.) அடுத்து-(தன்னை) அடுத்த பொருளினது நிறத்தை, காட்டும் (தான்சொண்ட) காட்டுகிற, பளிங்குபோல் - பளிங்குண்போல், வெஞ்சந் (ஒருவனது) வெஞ்சத்தில், கடுத்தது - பிடிக்கருணத்தை, முகம்-(அவன்)முடிமானது, காட்டும்-(தான்சொண்ட) காட்டும், எ-று.

(க-ரை.) அடுத்த பொருளைக் காட்டும் கண்ணாடிபோல ஒருவன் மனத்தின் குணத்தை முகங்காட்டும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அடுத்தனிறத்தை அடுத்ததெனலால் ஆகுபெயர்-ஒருபொருள் வேறொரு பொருளின் குணத்தைக்கொண்டு போற்றுதலாகிய தொழில் வமை. (ச)

முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வயப்பினுக்
காயினுந் தான்முந் துறும்.

(ப-ரை.) (உயிரானது) உவப்பினும் - விரும்பினுறும், காயினும்-வெறுத்தாலும், தான் தான் (அறிந்து) முத்துறும் - அவ்விரண்டினும் அவ்வயிர்க்கு முந்

எக - ஆம் - அதி - குறிப்பறிதல். ௧௧௭

பட்டுகிற்கும்(ஆதலால்)முகத்தின்-முகம்பேரல், முதுக்குறைந்தது-அறிவுமிருந்தது, உண்டோ-வேறுண்டோ, எ-று.

(க-ரை.) முகம்பேரல் அறிவுமிருந்தது வேறில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறிவு உயிர்க்கேயல்வாமல் முகத்திற்கு இல்லை என்பாரை நோக்கி உயிரினது கருத்தை அறிந்து அதிலிரும்பினுல் தான் மலர்ந்தும், அது வெறுத்தால்தான் கருதியும் வரலால் உண்டென்று மறப்பவர்போல் குறிப்பறிதலுக்குச் சாதனம் சொல்லியபடி. (எ)

முகநோக்கி நிற்க வமையு மகநோக்கி
யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின்.

(ப-ரை.) (குதையுறுவோன்) அகநோக்கி (தன்) மனத்தை குறிப்பாள் அறிந்து, உற்றது (தான்) உறறதினை, உணர்வார் - அறிந்து தீர்ப்பாரைபெறின் -

பெற்றால் (அவர் தன் முகத்தைப்பார்க்கும்படியாக) முாரோக்கி (அவர்) முகத்தைப்பார்த்து, நிற்க (அவ்வளவிலே) நிற்க, அமையும் போதும், எ று.

(க ரை.) மனதைக் குறிப்பாஸிந்து உற்றதை, அறிவாரைப் பெற்றால், முகம்பார்த்து நிற்கப்போதும் என்பதாம்.

(வி ரை.) அப்படி நிலாாமல் சொல்லுவாய்கில் இருவருக்கும் சிறுமையாமாகலால், அதுவே ன்ளாமென்பதார். குறுமுடிசுவோனது இப்படி சொல்லுவார்போல் சாதனம் சொல்லிப்படி [இவை முன்று பாட்டாலும் குறிப்பறிதற்குச் சாதனம் முகமென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

பகைமையுந் கேண்மையுந் கண்ணாரக்குங் கண்ணின்
வகைமையுணர்வார்ப் பெயின்.

(ப ரை.) கண்ணின் வகைமை (தமது) பார்வை வேறுபாட்டுத் தன்மையை, உணர்வார் அறியவல்ல மந்திரிகளை, பெயின் (அரசர்) பெற்றால் (அவர்க்கு) பகைமையுந் கேண்மையும் (மனத்திடுவார்) பகைத்தன்மையும் நட்புத் தன்மையும் (வேற்றரசர் சொல்லாமற் போயிற்று) கண் (அவர்) கண்களே, உரைக்கும் சொல்லும், எ று.

(க ரை.) கண்ணின் தன்மையை யறியவல்ல மந்திரிகளை அரசர்பெற்றாலவர்க்குப் பகையை யு நட்பையும் கண்காட்டும் என்பதாம்.

(வி ரை.) பார்வை வேறுபாடாவன, வெறுத்த பார்வையும், விரும்பிய பார்வையும், ஆம் உணர்தல் அறையலை அந்தந்தக் குறிகளால் அறிதல்.

நுண்ணிய மென்பா ரளங்குந்கேரல் காணுந்காற்
கண்ணல்ல தில்லை பிற.

(ப ரை.) நுண்ணியமென்பார் தட்பவறிவுடையே மென்றிருக்கு மந்திரிகள், அளக்குங்கேரல் (அரசரது கருத்தை) அளக்குங்கோராவது, காணுந்காற் றுக அது எஉ - ஆம் - அதி - அவையறிதல்.

ஆராயுமிடத்து, கண்ணல்லது (அவரது) கண்களல்லாமல், பிற வேறு, இல்லே இல்லை, எ று.

(க ரை.) அரசர் கருத்தை யளக்குங் கோராவது அவர்கள் கண்களேயல்லாமல் வேறில்லை என்பதாம்.

(வி ரை.) ஆங்கிதம், வடிவு, தொழில், சொல்என்பவை முதலான பிறர் கருத்தளக்கிற அளவைகள் பலவும் முன்னறிந்தவிடத்தே அவராலேமறைக்கப்

படும பார்வை மனத்தோடு கலத்தலால் மறைக்கப்படாதென்பதுபற்றி அத
 னையே பிரித்துச் சொல்லினார்.] இதை இரண்டு பாட்டாலும் துண்ணியகருவி
 பார்வை என்பது சொல்லப்பட்டது.] (கடு)

எழுபந்தி தாராம்-அதிகாரம்-குறிப்பறிதல்.
 முற்றிற்று.

எழுபந்திரெண்டாம்-அதிகாரம்.

அவையறிதல்.

—(*—

அஃதாவது: அரசு நெடுநூற்ற சபையியல்பை அறிதல், காரியஞ்சொல்லுந்
 தால் அவன் குறிப்பறிதலை யல்லாமல் இதுவும் வேண்டிதலால் பின்வைக்கப்
 பட்டது.

அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
 நெடுகையறிந்த தூய்மை யவர்.

(பரை.) சொல்லின் நெடுகை சொல்லின் கூட்டத்தை, அறிந்த தெரிந்த
 தூய்மையவர் பரிசுத்தருணமுடையவர் (நாம் ஒன்று சொல்லும்போது) அவை
 (அப்பொழுதுள்ள) சபையை, அறிந்து தெரிந்து, ஆராய்ந்து ஆராய்ச்சி செய்து,
 சொல்லுக சொல்லக்கடவர், என்று.

(கரை.) சொல்லின் தொகையை யறிந்தவர், சபையறிந்து சொல்லக்
 கடவர் என்பதாம்.

(லீரை.) சொல்லின் தொகையெனவே செஞ்சொல், ஆக்கச்சொல்,
 குறிப்புச்சொல் என மூவகைச்சொல்லும் அடங்கின, தூய்மை. அச்சொற்களில்
 தமக்கு ஆகாதவை ஒழித்து ஆமவைகொள்ளல, அவையினளவை அவை என்
 றார். அவ்வளவு மிகுதி, ஒப்பு, தாழ்வு என மூவகைப்படும். அறிதல தம்மோடு
 தூக்கி அறிதல. ஆராய்தல இச்சபையிலே சொல்லப்படும் காரியம் இது சொல்
 லும்வீதம். இது சொன்னால் அதன் முடிவு இது என்று இகையுள்ளிட்டவை
 ஆராய்தல. (க)

இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி
 னடைதெரிந்த நன்மை யவர்.

எஉ - ஆம் - அதி - அவையறிதல்.

நகக

(ப ரை.) சொல்லினைடை சொற்களது கடையை, தெரிந்த ஆராய்ந்து அறிந்த, நன்மையவர் ஈன்மைய யுடையவர் (சபையினிடத்து ஒன்றுசொல்லும்போது) இடைதெரிந்து (அதன் சூழத்தை) ஆராய்ந்தறிந்து, 'நன்குணர்ந்து (வழுப்பாமல) மிகவுந் தெளிந்து, சொல்லுக சொல்லக்கடவர், எ று.

(க ரை.) சொல்லினைடையறிந்தவர் சமயமறிந்து சொல்லக்கடவர் என்பதாம்.

(வி ரை.) சொற்களி னடையாவது அம் மூவகைச் சொற்களும் செம்பொருள், ஆக்கப்பொருள். குறிப்புப்பொருள் இவைகளை உணர்த்தும் விதம். சமயம் கேட்குதலில் ஆசையுடைமை வழி சொல்வழுவும் பொருள்வழுவும் [இவைஇரண்டு பாட்டாலும் ஒன்று சொல்லும்போது சபையறிந்தே சொல்லவேண்டு மென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவர் சொல்லின் வகையறியார் வல்லதூஉ மில்.

(ப ரை) அவை சபையினையை அறியார் (அறியாதவராகி) சொல்ல (ஒன்று) சொல்லுதலை, மேற்கொள்பவர் தம்மேற்கொள்பவர், சொல்லின்வகை, அச்சொல்லின் கூறுபாடும், அறியார் அறியாராவர், வல்லதூஉம் (மற்றும்) வல்லகலையும், இல (அவர்க்கு) இல்லை, எ று,

(க ரை,) அவையளவை யறியாராகிப் பேசுமேற்கொள்பவர் சொல்லின் வகை அறியார் என்பதாம்,

வி ரை, சொல்லுதல வகைகளை கேட்பவரது உணர்வு வகைமைபற்றி வருதலால் சொல்லின்வகையறியாரென்றும், இஃதறியார், யாது மறியாரென்று எல்லாராலும் இஃதழப் படுதலால் வல்லதூஉ மில்லென்றும் சொல்லிற்ருர், [இதனால் சபையை அறியாதவிடத்துவரும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது, கூ ளுளியார்முன் னொள்ளிய ராதல் வெளியார்முன் வான்சுதை வண்ணங் கொளல்.

ப ரை, ஒளியார் முன் அறிவால் ஒளியாரது சபையினிடத்தி, ஒள்ளியராதல தாரும் ஒள்ளியராகக்கடவர், வெளியார்முன் மற்றை வெள்ளைகளது சபையினிடத்து, வான்சுதை வண்ணம் தாரும் வெண்ணைசாந்துறித்ததை, கொளல் கொள்ளக்கடவர், எ று,

க ரை, அறிவாளிகள் சபைமுன்னே அறிவாளிகளாகக்கடவர், அறிவில

லார் சபைமுன்னே அறிவிலலா ராகக்கடவர் என்பதாம்,

வீ ரை, ஒளியாரென்றது மிக்காரையும், ஒத்தாரையும், ஒள்ளியராதல
தமது நூலறிவும் சொலவலிமையும்தோன்ற விரித்துரைத்தல வைரம் இதன்
பகுதிவேரம் வைரமிலலாத மரத்தை வெளிநென்பதுபோல அவ்விரண்டு மறீ
யாதபுலரை வெளியாரென்றார், அவர்மதிக்குப்படிக்கு அவரினும்வெண்மை

௩௨௭ எ - ஆம் - அதி - அவையறிதல்.

புடைய ராகவென்றற்கு வாள்சதை வண்ணம் கொளலென்றார், சபையளவறி
க்தார் செய்யுந்திறம் இதனால் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டது, ச
நன்றென்ற வற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண்
முந்து கிளவாச் செறிவு.

ப ரை, முதுவருள் தம்மின் மிகுந்தவரது சபையினிடத்து, முந்து அவ
ருக்கு முற்பட்டு, கிளவா ஒன்றைச் சொல்லாத, செறிவு அடக்கம், நன்றென்
றவற்றுள்ளும் ஒருவர்க்கு இது நல்லதென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட
குணங்கள் பலவினும், நன்றே நல்லதாகும், எ று,

க ரை, அறிவுடையோர் சபையிலவர் முன்ன மொன்றைச்சொல்லாத
வடக்கமானது நன்மை எல்லாவற்றுள்ளும் நல்லது என்பதாம்,

வீ ரை, தங்குறையும், அவர் மிகுதியும், அவர் சொல்லுதற்கு முன்னே
சொன்னால் உண்டாகிற இழுக்கும், சொல்லா விட்டால் வருகிற நன்மையும்,
அறிந்தே அடங்கலால் அவ்வடக்கத்தை நன்றென்றவற்றுள்ளும் நன்றே என்
றார், முன் சொல்லுதலையே விலக்கினையால் உடன் சொல்லுதலும். பின்
சொல்லுதலும், ஆமென்பது பெறப்பட்டது, [இதனால் மிகுந்தவரது சபையி
னிடத்துச் செய்யுந்திறம் சொல்லப்பட்டது, ௮

ஆற்றி நிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புல
மேற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு.

ப ரை, வியன்புலம் விரிந்த நூற்பொருள்களை, ஏற்று உட்கொண்டு,
உணர்வார் முன்னர் அவைகளின் மெய்மையை அறியவல்லவர் சபையினில,
இழுக்கு வல்லவனொருவன் சொல்லிழுக்குப்படுதல முத்திபெற்றப்பொருட்டு
நல்லவழியினின்றவனொருவன் ஆற்றின் அவ்வழியினின்றும், நிலைதளர்ந்தற்றே
நிலைதளர்ந்து வீழ்தலொக்கும், எ று,

க ரை, கற்றவர் சபையில கற்றவ னிழுக்குப்படுதல நல்லவழியி னின்ற

வன் தீவழியில் விழுந்தாற்போலும் என்பதாம்,

வி ரை, நிலைதளர்ந்து வீழ்தல அறிவால றும்பொறிவென் றொழுதிய வன் பின்னினகிக் கூடாவொழுக்கத்தா னொருதல பயனிழத்தலே யன்றி இகழ் வும் படுவானென்பதாம், [இதனால் அச்சபையில தவறிய விடத்துப்படும் குற் றம் சொல்லப்பட்டது,]

கற்றநீந்தார் கல்வி விளங்கும் கசடறச்
சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து.

ப ரை, கசடற வழும்படாமல, சொற்றெரிதல சொற்களை ஆராய்தவிடா வல்லாரகத்து வல்லவர் சபையிடத்தே சொல்லினால் கற்று பலதூலகளையும் கற்ற, அறிந்தார் அவைகளாலாகிய பயனை அறிந்தவரது கலவி கலவியானது, விளங்கும் யாவர்க்கும் விளங்கித் தோன்றும், எ து,

எஉ - ஆம் - அதி - அவையறிதல். ௩௨௧

(க-ரை.) குற்றமறந் கற்றவர் சபையிற் கற்றவர் கல்வி விளங்கும் என்ப தாம்.

(வி-ரை.) அப்படிப்பட்ட சபையிலேயே சொல்லக்கடவ ரென்பதாம்.

உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியு னீர்சொரிந் தற்று.

(ப-ரை.) உணர்வது (பொருள்களைத்தாமே) அறிய வல்ல அறிவை உடையார்முன்-உடையவர் சபையினிடத்து, சொல்லல்-(கற்றவர் ஒன்றைச் சொல்லுதல், வளர்வதன்)-(தானே) வளர்வதொரு பயிர்நின்ற, பாத்தியுள்-பாத் தியினுள், நீர் சொரிந்தற்கு - நீரைச் சொரித்தற்போலும், எ து,

(க-ரை.) கற்றவர் சபையிற் கற்றவரொன்றைச் சொல்லல் பாத்தியில் ிர்விட்டாற்போலும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தானேயும் வளர்த்தற்குரிய கல்வி மிகவானு மென்பதாம். இவை இரண்டு பாட்டாலும் ஒத்தாரது சபையிடத்து எவ்வழியும்சொல்லக்க டவ ரென்பது சொல்லப்பட்டது.]

(அ)

புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்லவையு
ணங்கு செலச்சொல்லு வார்.

(ப-ரை.) நல்லவையுள் - நல்லவரி நூந்த சபையினிடத்து, நன்கு - நல்ல பொருள்கீரா, சொல்லு (அவர்) மனங்கொள்ள; சொல்லுவார் - சொல்லுதற்கு டரியவர், புல்லவையுள்-(அவையறியாத) புல்லரிருந்த சபையினிடத்து, பொச்

வந்தும் - மறந்தும், சொல்லாத (அவைகளைச்) சொல்லா தொழியக்கடவர், ர-று.

(க-ரை.) நல்லோர் சபையிலே நற்பொருளைச் சொல்பவர் புல்லர் சபையிலே மறந்துஞ் சொல்லா திருக்கக்கடவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) சொல்வாராயின் தமக்குரிய சபையை அரியாத குற்றம்பற்றி நல்லோர்சபையும் சொன்ன பொருளாயாமையால் புல்லர் சபையுட, இகழ்த வால் இரண்டு சபைக்கும் ஆகாரென்பது கருதி - பொச்சாந்தும் சொல்லற்க வவன்றார். (க)

அங்கணத்து ளுக்க வாயிற், தற்றுற் றங்கணத்து
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல்.

(ப-ரை.) நல்லோர் தங்கணத்த ரல்லார்முன், தமமினத்தவ ரல்லாதவர் சபையிடத்து - கோட்டிகொளல், யாதொனயையும் - சொல்லாதிருக்கக் கடவர்-(சொன்னால் அது) அங்கணத்துள், (பரிசுத்த மல்லாத) முற்றத்துள் - ளுக்க - வீழ்ந்த. அமித்தற்று - அமிதமொக்கும், ர-று.

41 .

கஉஉ எங் - ஆம் - அதி - அவையஞ்சாமை.

(க-ரை.) தம்மினத்தவ ரல்லார் சபையில் ஒன்றுஞ் சொல்லா திருக்கக் கடவன், சொல்லாதல் சேற்றுள் வீழ்ந்த வமித்தமொக்கும்-என்பதாம்,

(வி-ரை.) சொல்லின் - அது இவ்விரண்டும் வருவிக்கப்பட்டன. சாவாம ருந்தாகுத லறிந்து உண்போர் கையிலும் படாமல் அம்முற்றத்திற்கும் பொரு த்த மிலலாமல் கெட்டவிதம் தோன்றற்கு - உக்க வமித்தென்றார். அச்சொல் பயனில்லாத சொல்லா மென்பதாயிற்று. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் தாழ்ந்தோர் சபையினிடத்து ஒருவழியும் சொல்லலாகா தென்பது சொல்லப் பட்டது.] 40

எழுபத்திரண்டாம்-அதிகாரம்-அவையறிதல்
முற்றிற்று.

எழுபத்திரண்டும் அதிகாரம்

அவையஞ்சாமை

அஃதாவது: சொல்லுதற்குரிய சபையை அறிந்து சொல்லுங்கால் அதற்கு அஞ்சாமை அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

வகையறிந்து வல்லவை வாய்க்கே சாரார் சொல்லின்
 றெகையறிந்த தூய்மை யவர்..

(ப-ரை.) சொல்லின் றெகையறிந்த-சொற்களது தொகையை அறிந்த, தூய்மையவர் - பரிசுத்த குணமுடையவர், வகையறிந்து-(கற்று வல்லசபை மூடசபை என்கிற சபையின்) வகையை அறிந்து, வல்லவை - கற்று வல்ல சபையில்-(ஒன்று சொல்லும்போது) வாய்க்கேரார்-(அச்சத்தாற் பிழைபடச்) சொல்லார். எ-று,

(க-ரை.) சொல்லினது தொகையை யறிந்தவர் சபையினது வகையை யறிந்து பிழைபடச் சொல்லார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) இருந்தாரது வல்லமை சபைமேல் ஏற்றப்பட்டது. அச்சத் தாலென்பது-அதிகாரத்தால்வந்தது. (6)

கற்றோருட் கற்று ரெனப்படுவர் கற்றார் முற்
 கற்ற செலச்சொல்லு வார்.

(ப-ரை.) கற்றார்முன் - கற்றோர் சபையினிடத்தே, கற்ற-(தாம்) கற்றவைகளை, செல-(அவர்) மனங்கொள்ளும் வகை, சொல்லுவார்-(அஞ்சாமல்) சொல்ல வல்லவர், கற்றோருள்-கற்றவரெல்லாரினும், கற்றார்-(இவர்) நன்றாகச் சிறுவர், எனப்படுவர் - என்று-(உலகத்தேதாராடல்) சொல்லப்படுவர், எ-று.

எஃ - ஆம் - அநி - அவையஞ்சாமை. ௩௨௩

(க-ரை.) கற்றவர் சபையிற் கற்றவற்றைச் சொல்ல வல்லவர் கற்றவரெல்லாருள்ளுங் கற்றவரென்று சொல்லப்படுவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உலகமறிந்து அவரையே யாகலின் அவ்வகத்தினாலே புகழப்படுவாரும் அங்வே யென்பதாம். (௨)

பகையகத்துச் சாரார ரெனிய ரரிய
 ரவையகத் தஞ்சா சவர்.

(ப-ரை.) பகையகத்து - பகையினிடத்து, சாவார்- (அஞ்சாதுபோய்) திறக்க வல்லவர், எளியவர்-(உலகத்துப்) பலர், அவையகத்து - சபையினிடத்து, அஞ்சாதவர் - அஞ்சாமற்-(போய்ச் சொல்ல) வல்லவர், அரியர்-சிலர், எ-று.

(க-ரை.) பகையினிடத் தஞ்சா திறக்கவல்லவர் பல சபையினிடத் தஞ்சாது பேசவல்லவர் சிலர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அஞ்சாம சாவாரென்பதற்குறிங் கூட்டி அதனாலே சொல்ல வல்லவரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. [இவை முன்றுபாட்டாலும் அவை அஞ்சாதது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ங)

கற்றார்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற மிக்காருண் மிக்க கொளல்.

(ப-ரை.) கற்றார்முன்-(பல தூல்களையுங்) கற்றோர் சபையினிடத்து, கற்ற-தாம்) கற்றவைகளை, செல-அவர்) மனங்கொள்ளும்படி, சொல்லி-சொல்லிக்காட்டி, தாங்கற்ற தாம் கற்றவைகளினும், மிக்க - அதிகமான பொருள்களை, மிக்காருண் - அதிகமாகக் கற்றவரிடத்து, கொளல்-(அறிந்து) கொள்ளக்கடவர். எ-று.

(க-ரை.) கற்றவர் முன்கற்றவற்றைச் சொல்லித் தாங்கற்றவைகளினும் மிக்கவற்றைக் கற்றவரிடத்துக் கொள்ளக்கடவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) எல்லா மொருவருக்குக் கற்றல் கூடாமையால், வேறு வேறு சிய கல்வியுடையவர் பலரிருந்த சபையில் தாங்கற்றவைகளைச் சொல்லித் தற்கப் பெறாதவையும் கேட்டு அரியலா மென்பதாயிற்று.] இதனால் அதனது ஒரு சார்புண் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா மறற்றக் கொடுத்தற் பொருட்டு.

(ப-ரை.) அவை-(வேற்றுவேந்தர்) சபையில், அஞ்சா - அஞ்சாமல் மாற்றம் - எதிர்ப்பொழியை, கொடுத்தற்பொருட்டு - கொடுக்குந்-காரணமாக, ஆற்றின்-(சொல்லிலக்கண) வழியாலே, அளவு - அளவையாலே, அறிந்து தெரிந்து, கற்க-(மந்திரிகள்) கற்கக்கடவர், எ-று.

(கரை.) வேற்றரசர் சபையிலஞ்சா தெதிர்மொழி கொடுத்த பொருட்
 ட்ச்சொல்லி லக்கண வழியாலளவை நூலறிந்து மந்திரிகள்கற்கக்கடவார்கள் -
 என்பதாம்.

(வி-ரை.) அளவை நூல் சொல்லி லக்கணங்கற்றே கற்கவேண்டிதலால்
 இதற்கு அதவழி எனப்பட்டது. அளவை எனப்பட்ட தர்க்கநூலைக்கற்றவர்க்
 கே அவர்சொல்லை வெல்லக்கடமிமாகலால் அவைகளை பிழைபடாமற் கற்கக்
 கடவ ரென்பதாம். [இதனால் அதன் காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (1)

வாரொடென் வன்கண்ண ரல்லார்க்கு நூலொடென்
 னுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு.

(ப-ரை.) வன்கண்ண ரல்லார்க்கு-சொளரிய முடையவ ரல்லாதவர்க்கு,
 வாரொடு-வாளாயுதத்துடன், என் என்ன-(சம்பந்தமுண்டு). அதுபோல் நுண்
 ணவை-புத்திதும்முடையவரது சபையை, அஞ்சுபவர்க்கு- அஞ்சுவோர்சீகு
 நூலோடு-நூலுடனே, என்-என்ன-(சம்பந்தமுண்டு.) ஏறு.

(க-ரை.) சொளரியில்லாவார்க்குவாளாயுதக் கடுன்னென்னசம்பந்தமுண்டு
 | அதுபோலக் கற்றவர் சபைக்கஞ்சுவோர்க்கு நூலோடென்ன சம்பந்தமுண்டு
 என்பதாம்.

(வி-ரை.) நூருத்தரது துண்மை அனவமீம் எற்றப்பட்டது, நூலுக்கு
 உரியவரல்ல ரென்பதாம். (க)

பகையகத்து: பேடினை பொன் வா ளவையகத்
 தஞ்சு மவன்கற்ற நூலு.

(ப-ரை.) அவையகத்து-(சொல்லப்படு) சபைகளில், அஞ்சுமவன்
 (அதனை) யஞ்சுமவன், கற்றநூல் - கற்றறிந்தநூல், பகையகத்து - (எழிப்
 பகிம்) பகைகளில், பேடி-(அதனை அஞ்சும்) பேடி, கை - கையிற்பிடித்த
 டுள்வாள் - கூர்வாளை மொத்தும், ஏறு.

(க-ரை.) சபைக்கஞ்சுவோன் கற்றநூல் பேடி கைவாளை யொப்பாகுர்,
 என்பதாம்.

(வி-ரை.) பேடி பெண்ணிப்படி மிருத்து ஆணிப்படி முடையவன் இ-
 மும்-வாய்த்துத் தானும் நன்றாயிருந்ததேயாயினும் பிடித்தவனது குற்றத்தால்
 வான்சிறவாமைக்பால் சபையுள் வாய்த்துத்தானும் நன்றாயிருந்ததேயாயினும்
 கற்றவனது குற்றத்தால் தான் சிறவாதாயிற்று. (எ)

பலவையை கற்றும் பயிலவே நல்லவையு
 ணன்ரு செலச்சொல்லா தார்.

(பரை.) நல்லையுள் - நல்லவரிருந்த சபையர், கந்த - நல்லபுரப் பொருள்களை செல- (அவற்கு) ஏற்க, மசாலலாதார்- (அச்சத்தால்) சொல்ல

௭௩ - ஆம் - அதி - அவையஞ்சாமை. ௬௨௫

மாட்டாதவர் பலல வைகற்றும்-பலநூலகளைக் கற்றாராயினும், பயமிலரே (உலகத்துக்குப்) பிரயோனப் பரிதலில். எ-று,

(ப-ரை.) நல்லவர் சபையிலே நல்லபொருளைச் சொல்லாதவர் பல நூலகளைக் கற்றாராயினும் பயனிலாதவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறிவார் முன் சொல்லாமையால் கலவியினுண்மை அறிவார் இலலை என்பதாம். (அ)

கல்லா தவரிற் சடைபென்ப கற்றாரிந்து
கல்லா ரவையஞ்ச வார்.

(ப-ரை.) கற்று (நூல்களைக்) கற்று, அறிந்தும் (அவைகளாலே பயனை அறிந்திருந்தும், நல்லவர்-நல்லவரிருந்த, அவை சபையை, அநுசுவார் அஞ்சி (அவ்விடத்திலே) சொல்லாதவரை, கல்லாதவரிற் கற்றாரினும், கடை கடையர், என்ப என்ற (உலகத்தினார்) சொல்லுவார் எ-று.

(க-ரை.) கற்றிருந்துக் கற்றவர் சபைக்கஞ்சுவர் கல்லாதவரினுங்கடையாவர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அக்கலவி யழிவுகளால் பயினைக்காழும் அடையம்மல பிறரையும் அடைவிக்காமல உலகிற் அன்பென அடைந்து நிற்கையால் கல்லாதவரிற் கடையென உலகம் பழிஞ்சும் என்பதாம்.

உளரெனியு பிலலரெரா டொப்பர் களனஞ்சிக்
கற்ற செலச்சொல்லா தார்

(ப-ரை.) களன் சபைக்கு, அஞ்சி பயந்து, கற்ற (பயம்) கற்றவைகளை, செல (அதற்கு) ஏற்க, சொல்லாதார் சொல்லமாட்டாதவர், உளரெனினும் உயிரோடிருந்தாலும் (உலகத்தினரால் எண்ணப்படாமையால்) இல்லாரோ டொப்பர் இறந்தவரோடொப்பாவார், எ-று.

(க-ரை.) சபைக்கஞ்சிக் கற்றவற்றைச் சொல்லாதவர் உயிரோடிருந்து மிறந்தவரோ டொப்பர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இவை ஐந்து பட்டாஷர் சபைக்கு அஞ்சுவோது இழிவு சொல்லப்பட்டது, (கௌ)

எழுபத்தி-மூன்றாம்-அதிகாரம்-அவையஞ்சாமை.

அங்கவியலில் அமைச்ச முற்றிற்று,

ஆக அதிகாரம் எட்டுக்கு திருக்குறள் எ-உ.0.

இனி அவ்வரசனாலும் மந்திரியாலும் கொண்டு செலுத்தப்படுவதும், மற்ற
—)ற அண்முதலிய அங்கங்களுக்கு அவசியம் வேண்டியதும், ஆகியனாடு ஓரதி
காரத்தினாலே சொல்லுகின்றார்,

எழுபத்திநான்காம்-அதிகாரம்.

நாடு.

அஃதாவது: இப்படிப்பட்டதென்பதும் அதிகாரமுறையும் இதனுள் விள
ங்கும்,

தள்ளா விளையுநர் தக்காரநர் தாழ்விலார்
செல்வாருஞ் சேர்வது நாடு.

(பரை,) நாடு நாடாவது, தள்ளாவிளையுநரும் குன்றாத விளையுசெய்வோ
ரும், தக்காரும் அறவோரும், தாழ்விலார் செல்வரும்-கேடிலலாத செல்வமு
டையோரும், சேர்வது கூடிவாழ்வதே யாம், என்று.

(கரை.) உழவரும், அறிவோரும், செல்வரும் கூடிவாழ்வதே நாடாம்
என்பதாம்.

(விரை,) தக்கார் முதலானவரோடு சேர்தற் றொடியோடும் பொருத்
தாமையால், விளையென்பது உழவரை உணர்த்தி நின்றது. குன்றமைஎல்லா
உணவுகளும் நிறைய உண்டாதல், இதனால் வாழ்வோர்க்கு வறுமை யில்லா
மை பெறப்பட்டது. அறவோர் துறந்தோரும் அந்தணரு முதலாயினோர் இத
னால் அழிவில்லாமை பெறப்பட்டது, கேடிலலாமை கொடுக்கக் குறையாமைய
செல்வர் கப்பலினும், பண்டியினும், பொருள் தரும் வணிகர் இதனால் அரச
னுக்கும் வாழ்வோருக்கும் பொருள் கிடைத்தல் பெறப்பட்டது.

பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டா
லாற்ற விளையது நாடு.

(பரை.) நாடு நாடாவது, பெரும் பொருளால் அளவற்ற பொருளுடை
மையால், பெட்டக்கதாகி (பிறதேசத்தாராலும் விருப்பக் கக்கதாகி, அருங்

கேட்டால் அறுவிலைமையோடு கூடி, ஆற்றவிளைவது மிக விளைவதேயாம்
எ று.

(க ரை.) அளவில்லாப் பொருளுடைமையால் பிறராலிச்சிக்கத்தக்கதாகி
அழிவின்மைபொருத்தி மிக விளைவதே நாடாகும் என்பதாம்.

(வி ரை.) கேடாவது: அதிகமழை, முழையில்லாமை, எவ்விட்டில் கிளி
அரசாண்மை எனப்படுகிற இவைகளால் வருவது. இவைகளை வடநூலார் ஈநி
பாவமென்று சொல்வர். இவைகளுள் அரசாண்மை அரசனறத்தாலும், மற்றவை
அவன் மறத்தாலும் இலவாம். இவை இல்லாமற்போகவே மிகவுயிரோயு மென்ப
தாயிற்று. (உ)

பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றாங்கி யிறைவற்
சிறையொருங்கு நேர்வது நாடு.

(ப ரை.) நாடு நாடாவது, பொறை 'பிறநாடுகள் சுமத்த) பாரமெல்லாம்,
வருங்கு ஒருசேர, மேல்வருங்கால் (தன்) மேல் வரும்போது, தாங்கி (அவை

எ ச - ஆம - அது - நாடு.

க ௨௭

களைத்) தாங்கி (அதன்மேலும்) இறைவர்க்கு' தன்னரசனுக்கு, இறையொரு
ங்கு இறைப்பொருண் முழுதையும், நேர்வது உடன்பட்டிக்கொடுப்ப தயாம்

(க ரை.) பிறநாட்டுப் பாரத்தன்மேல் வரும்போது அவற்றைத் தாங்கித்
தன்னரசனுக் கிறைப்பொருண்முற்றுத் தருவதே நாடாம் என்பதாம்.

(வி ரை.) பாரமாவது மணிதர் கூட்டமும் பசு முதலாகிய விலங்கின்
கூட்டமும் தாங்குதலாவது: அவைகள் தந்தத் தேசங்களிலே பகைவர் வருத
லாலாவது, அரசன்முறை தப்பலாலாவது, உணவில்லாமையாலாவது தன்னி
டத்து வந்தால் அவ்வக தேசங்களோல் இனி நிரூப்பச்செய்தல. அதனால்
தன்னரசனுக்கு வரிப்புணங் குறைப்படுத்தாமல் தானே கொடுப்பதென்றற்கு
இறையொருங்கு நேர்வதென்றார். (ங)

உறுபசியு மோவாப் பிணியாஞ் செறுபகையுஞ்

சேரா தியல்வது நாடு.

(ப ரை.) நாடு நாடாவது, உறுபசியும் அதிகபசியும், ஓவாப்பிணியும் நீங்
காதநோயும், செறுபகையும் (முறத்திலிருந்து வந்து) அறிவுசெய்யும் பகையும்
சேராது அடையப்பெறாமல், இயல்வது இனிது நடப்பதே யாம்.

(க ரை.) பசியும், பிணியும், பகையுஞ் சேராதிருப்பது நாடாகும்
என்பதாம்.

(வி ரை.) அதிகபசி உழவருடைமையாலும், மிகவிளைதலாலும், சேரா
தாயிற்று. நீங்காத நோய் தீக்காற்று மிக்க குளிர்வெப்பங்களும், உண்ணப்படு

மவைகளது தீமையும் இலலாமையால நேராதாயிற்று. செறபகை அரசன் உவ்மையும், நிலப்படையும், அ-வியும், அரசனும், உடமையால சேராதாயிற்று. (ச)

பல்குழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்குங்
கொல்குறம்பு பின்னது ந:டு.

(பரை.) நாடு நாடாவது, பல்குழுவும் (சங்கேத வசத்தால மாறுபட்டுக் கூடும்) பலகூட்டமும், பாழ்செய்யும் (உடனிருந்து கொண்டே) பாழாக்செய்யும், உட்பகையும் கள்ளர் முதலிய உட்பகையும் வேந்தலைக்கும் (சமயம்வந்தால்) அரசனை அலைக்கின்ற, கொல குறம்பும் கொலைத்தொழிற் குறும்பரும், இலலது இலலாததேயாம், எ று.

(கரை.) பலகூட்டமும் பகையும் கொலைத்தொழிற் குறும்பரும் இலலாததே நாடாகும் என்பதாம்.

(விரை.) சங்கேதம் சாதிபற்றியும், சமயம் பற்றியும், பலர்க்கு உளதா மொருமை, உட்பகை வழியலைத்துப் பறிக்குங்கள்வர் கோள் சொல்லுவோர் முதலாகிய மக்களும், பன்றி, புலி, கரடி, முதலிய மிருகங்களும். இம்முன்றும் அரசனாலும், வாழ்வோராலும் கடியப்பட்டு நடப்ப தென்பதாம். (இ)

௩௨௮ எச - ஆம் - அதி - நாடு.

கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்றா
நாடுன்ப நாட்டிற் தலை.

(பரை.) கேடறியா (பகைவரானே) கெடுதலறியாததும், கெட்டவிடத்தும் (அரிதிற்) கெட்டவிடத்தும், வளங்குன்றா (அப்போதும்) வளங்குறைபாததும் ஆன நாடு நாட்டை, நாட்டின் எல்லா நாடுகளிலும், தலை முதன்மையாதாகும், என்ப என்று நூலோர் சொல்லுவார், எ று.

கரை, கேடறியாததும், வளங்குன்றாததுமான நாட்டை எல்லா நாட்டிலு முதன்மையான நாடுன்பர் என்பதாம்,

விரை, அறியாத குன்றாத என்பன, இறுதி கெட்டுவந்தன, கேடறியாமை அரசன் வலிமையாலும், கடவுட்டிருசை அறங்கள் என்றிவைகளைச்செயலாலும் வரும், வளம் வளம், ஆகரங்களிற்படுமவையும், வயல தண்டலைகளில விளையும்வையும், ஆம், குறையாமை அவை சம்பாதிக்க வேண்டாமல இயல்பாகவே உளவரவும் முன் சம்பாதிக்கப்படுங் குறையறதலும் [இவை ஆறபா

ட்டாலும் நாட்டது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது,]

சு

இருபுன லும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு.

பரை, இருபுனலும் கீழ்கீர்மேனீர் எனப்படுகிற தன்னிடத்து நீரும்,
வாய்ந்த மலையும் காட்டிப்படைத்தாகிய மலையும், வருபுனலும் அதிலிருந்து வரு
வதாகியநீரும், வல்லரணும் அழியாத நகரியும், நாட்டிற்கு நாட்டினுக்கு, உறு
ப்பு அவயவமாம், எறு,

சுரை, நீருமலையு மலையிலவரு நீரும், நகரும் நாட்டிற் குறுப்பாம் என்ப
தாம்,

விரை, இவ்விடத்துப் புனலென்றது தூவு, கேணிகளும், ஏரிகளும்
ஆதாரும் ஆகிய ஜலாதாரங்களை, அவயவமாதற்கு உரியன. அவையே யாக
வரல, அவைகளால் மழைவறப்பிழைர் வளமுடைமை பெறப்பட்டது, நகைதல
லாமல ஒருபக்கத் ததாகவும், தன்வளந்தருதலாக, மாரியிலுண்டநீர் கோடையி
லுமிழ்தல முடைமைபற்றி வாய்ந்த மலையென்றார், [இதனால் அதனது அவய
வம் சொல்லப்பட்டது,]

பிணியின்மை செல்வம் வினாவின் பமேம
மணியென்ப நாட்டிற்கிவ்வைந்து.

பரை பிணியின்மை கோயிலலாமையும், செல்வம் செல்வமும், வினை
வுபயிர் வினைவும, இன்பம சுகமும், ஏமம காவலும், இவ்வைந்து இவ்வைந்தி
னையும், நாட்டிற்கு தேசத்திற்கு, அணி அழகாரும், என்ப எனது தூலோர்
சொல்லுவார், எறு,

*ஆகரம் மணி, பொன் முதலியவை எடுக்கும் குழிகள்.

எசு - ஆம் - அதி - நாடு.

சு 25

(சுரை.) கோயில்லாமையும் செல்வமும் பரிர்வினைவு யின்பமும் காவலு
யிவ்வைந்து நாட்டிற் கழகாகு மென்பர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பிணியில்லாமை நிலநலத்தால் வருவது, செல்வம் முன்சொல்
லியது இன்பம் விழவும், வேள்வியும், சான்றோரு முடைமையாலும், அனுப
விப்பவையுடைமையாலும்-நிலநீர்களது, கன்மையாலும் வாழ்வார்க்குஉள்ளே
நிகழ்வது-காவலெனவே அரசன் காவலும் வாழ்வோர் காவலும் அரண் கவா
லும் அடங்கின. [பிறதேசத்தோரும் இச்சித்தப்பின்னே அவைகளை நினையா
மைக்கு ஏதுவாகிய அதனழகு இதனாலே சொல்லப்பட்டது.]

(அ)

நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு.

(ப-ரை.) நாடா-(தம்மிடத்து வாழ்வோர்) தேடி வருந்தாமல்-(அவரிடத்தை தானே அடையும்)வளத்தன-செல்வத்தைபுடையவைகளை,நாமி-நாடுகள் என்ப-என்று-(நாலோர் சொல்லுவார்-(ஆதலால்) நாட-தேடிவருந்த, வளந்தரும்-செல்வத்தை அடைவிப்பவையாகிய, நாமி-நாடுகள், நாடல்ல-நாடுகளாகாவாம், ஏறு.

(க-ரை.) தேடாத செல்வத்தை புடையவற்றை நாடென்று சொல்லுவர் தேடிவருந்த செல்வத்தைத்தரு நாடுகள் நாடுகளல்ல-என்பதாம்.

(வி-ரை.) நாலோர்விசிபற்றி எதிர்மறைமுகத்தால்சூற்றம்சொல்லியபடி. ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே வேந்தமை வில்லாத நாடு.

(ப-ரை.) வேந்து-அரசனோடு,அமைவில்லாத-பொருந்துதலில்லாத, நாடு நாடாவது, ஆங்கு-மேற் சொல்லிய குணங்களா லெல்லாம், அமைவெய்தியக் கண்ணம்-நிறைந்துள்ளதாயினும், பயமின்றே-(அவைகளாலே) பயனுடைத்தன்று, ஏ-று.

(க-ரை.) இராசனுடன் பொருந்தாத நாடானது எல்லா நிறையுள்ளதாயினும் பிரயோசனமில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) வேந்தமையெனவே குடிகள் அவனிடத்தே அன்புடையராலும் அவன் குடிகளிடத்தே அருளுடைய நாதலும் அடங்கின அவையில்லாவிடத்து அந்நாட்டில் வாழ்வோரில்லையாயல் அவைகளாலே பயன் இல்லையாயிற்று. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவனது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.

எழுபத்திநான்காம்-அதிகாரம்-நாடு.

முத்தித்து.

இனி அந்நாட்டிற்கு உறுப்பாம் அடங்குமாயினும் பகைவரால்தலைவு வந்த விடத்து அதற்கும். அரசனுக்கும் காப்பாதற் சிறப்புப் பற்றியே வேறே சங்கமாகச் சொல்லப்பட்ட அரண் ஒருதிகாரத்தால் சொல்லுகின்றார்.

42

எழுபத்தைந்தாம்-அதிகாரம்.

அரண்.

அஃதாவது: இன்ன தென்பதும் அதிகார முறைமையும், இதனுள் வீணங்கும்.

ஆற்றுபவருக்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற்
போற்று பவர்க்கும் பொருள்.

(ஈ ரை.) அரண்-கோட்டையானது, ஆற்றுபவர்க்கும்-(மூலகைவலிமையு முடையவராய்) பிறர்மேலே செல்வோர்க்கும், பொருள்-சிறந்ததாகும், அஞ்சி- (அவையல்லாமல் தம்மேல் வருவோர்க்கு) அஞ்சி, தற்போற்றுபவர்க்கும்-தன் னையே அடைவோர்க்கும், பொருள்-சிறந்ததாகும், ஏறு,

(ச ரை.) கோட்டையானது போர்செய்வோர்க்கும் தன்னையடைந்தோர் க்கும் சிறந்த பொருளாகும்-என்பதாம்,

(லீ ரை.) பிறர்மேற் செல்லும்போது உரிமைப்பொருள் முதலானவை களைப் பிறநொருவன் வெளவாமல் வைத்துச் செல்ல வேண்டிதொலும், பெ ருமை தொலைந்து முடிவு வந்த விடத்துக் கடலினடுவே உடை கப்பற்காரர் போன்றுகாப்புக்காணாது முடிவராகலாலும், அவ்விருவகையோர்க்கும் அரண் பொருளாயிற்று. வலிமையுடையவ ராயினும் அரணில்லாத விடத்து அழியுந் தன்மையராகலால், அவரை முன் சொல்லினார். [இதனால் அரணினைது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற்
காடு முடைய தரண்.

(ப ரை.) அரண்-கோட்டையானது, மணிநீரும்-மணிபோல் நிறத்தை யுடைய நீரும்-மண்ணும்-வெளிநிலமும், மலையும்-மலையும், அணி நிழற்காடும்- குளிர்ப்பந்த நிழலையுடைய காடும், உடையது-உடையதே யாம், ஏ-று.

(ச-ரை.) நீரையும், வெளி நிலத்தையும், மலையையும் காட்டையுமுடையது கோட்டையாம்-என்பதாம்.

(வி ரை) எந்நாளும் வற்றாத நீரென்றற்கு மணிநீரென்றும், நீரு நிழலு மில்லாத வெறுநிலமென்றற்குமண்ணென்றும், செறிந்த காடென் னற்கு அணி நிழற்காடென்றும் சொல்லினார். மதிப்புறத்து வெளி நிலம் பகைவர் அரண் பற்றாமல் பொருட்டி, நீராண், நிலவரண் மலையரண், காட்டரண், என்கிற இந்நான்கின்-இந்நான்கரணும் சூழப்படுவது அரணென்பதாம்,

உயர்வகலந் தின்மை யருமையிந் நான்கி
னமைவர னென்றுரைக்கு நூல்.

(ஈ ரை.) உயர்வு - உயர்ச்சியும், அகலம்-அகலமும், தின்மை - வலிமை யும், அருமை - அருமையும், (எனப்பட்ட) இந்நான்கின் - இந்நான்கினது)

அமைவு-மிருதியையுடைய மதிலை, அரணென்று-கோட்டையென்று, தூல்-
தூலோர், உரைக்கும்-சொல்லுவார் என்று.

(க ரை.) உயர்வு, அகலம், வலிமை, அருமை, இந்நான்கின், மிருதியை
யுடைய மதிலைக்கோட்டை யென்று சொல்லுவார்-என்பதாம்.

(வி ரை.) அமைவுதூல் இரண்டும் ஆகுபெயர்கள். உயர்வு-ஏணிக்கு எட்-
டாதது, அகலம் புறத்தோர்க்குத் தோண்டக்கூடாத அடியகலமும் உள்ளிடத்
தோர்க்கு நின்று தொழில் செய்தற் காந்தலையகலமும். திண்மை-கருக்கல்
செங்கல்களாலே செய்தலால் சூத்தப்படாமை. அருமை பொதிகளாலே சேர்-
தற் கருமை. [பொறி-எந்திரப்பாவைகள்.] (௩)

சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யறுபகை
யூக்க மழிப்ப தரண்.

(ப ரை.) அரண்-கோட்டையானது, சிறுகாப்பின்-காக்கவேண்டியிடஞ்-
சிறிதாய், பேரிடத்ததாகி-பரந்தவிடசூத யுடையதாய், உறுபகை-(தன்னைச்)-
சூழ்ந்த பகைவரது, ஊக்கம்-மனவெழுச்சியை, அழிப்பது-கெடுப்பதே யாம்.
எறு.

(க-ரை.) காக்குமிடஞ் சிறிதாய்ப் பரந்தவிட முடையதாய்ப் பகைவர்
வலிமையைக் கெடுப்பதே கோட்டை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) வாயிலும் வழியும் ஒழிந்த விடங்கள், மலை, காடு, நீர், நிலை,
என்றிவைகளுள் ஏற்பவைகளை உடைத்தாதல்பற்றி சிறுகாப்பினென்றும் உள-
ளிடத்தோர் நலிவில்லாமல் இருத்தல்பற்றி பேரிடத்ததாகி யென்றும், தம்வலி-
மைகண்டு இப்பொழுதே அழிப்போமென்று வரும்பகைவர் வந்து அதுகண்-
டால் அத்தையம் ஒழிதல்பற்றி ஊக்கமழிப்பதென்றும் சொல்லினார். (௪)

கொளற்கரி தாய்க் கொண்டசூழ்த்தாகி யகத்தார்
நிலைக்கொளிதா நீர தரண்.

(ப ரை.) அரண்-கோட்டையானது, கொளற்கரிதாய் (புரத்தோராலே)
கொள்ளுதற்கரிதாய், கொண்ட-உட்கொண்ட, சூழ்த்தாகி-(பலவகை)யுணவை
யுடையதாகி, அகத்தார்-உள்ளிடத்தோரது, நிலைக்கு- (போர்) நிலைக்கு, எளி-
தாம்-எளிதாகின்ற, நீரது-குணத்தையுமுடையதே யாம். எறு,

(க ரை.) பகைவர் கொள்ளுதற்கரிதாய்ப் பலவகையுணவையுடையதாய்
உள்ளிட்டோர் போர்நிலைக்கொளியதாகிய குணமுடையதே கோட்டை-என்ப

தாம்.

(வி ரை.) கொள்ளுதற் கருமை காவற்காடு கிடங்குகளாலும், பொதிகளாலும், இடங்கொள்ளுதற்கருமை-உணவு-தலைமைபற்றிச்-சொல்லின்மையால் மற்றுமுள்ள அனுபவிக்கப்படு மவைகளும் அடங்கின, நிலைக்கொளிதர கீர்மையாவது உள்ளிடத்தோரால் விடப்பட்ட ஆயுதமுதலானவை புறத்தோர்மேல்
௩௩௨ எடு - ஆம் - அகி - அரண்.

எளிதிலேசெல்லலும், அவரால் விடப்பட்டவை உள்ளிடத்தோர்மேலே செல்லாமையும் பதண்ப்பரப்பும் முதலானவை. பதணம் மதிலுண்மேடை. (டு)

எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு
நல்லா ளுடைய தரண்.

(ப-ரை.) அரண் கோட்டையானது, எல்லாப் பொருளும்-உள்ளிடத்தோர்வேண்டும், பொருள்கள்யாவையும், உடைத்தாய்-உடையதாகி, இடத்து- (புறத்தோரால்) அழிவடையு மனவில், உதவும்-(ஆதுவராமற்படி) உதவிக்காக்கவல்ல, நல்லாள்-நல்லவீரரையும், உடையது-உடையதேயாம். எ-று,

(க-ரை.) எல்லாப் பொருள்நாய் வீரரையுடையது கோட்டை - என்பதாம்.

(வி ரை.) அசனிடத்து அன்பும், மாணமும், மறமும், சேர்வில்லாமையும், முதலாகிய நற்குணங்களை உடைமைபற்றி நல்லாளென்றார். (சு)

முற்றியு முற்று தெரிந்து மறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரிய தரண்.

(ப-ரை.) அரண்-கோட்டையானது, முற்றியும்-(வரவுபோக்கு) ஒழியும் வகை) நெருங்கிச் சூழ்ந்தும் முற்றுகை-அப்படிச் சூழாமல், எரிந்தும்-(நெருங்கி ந்த விடம்சோக்கி) ஒருமுகமாகப் போர்செய்தும், அறைப்படுத்தும்-(உள்ளிடத்தோரை அவருக்கு நம்பிக்கையானவரைவிட்டுக்) முறுத்துத் திறப்பித்தும், பற்றற்கரியது-(புறத்தோராலே பிடித்துக்) கொள்ளுதற்கரியதே யாம். எ-று

(க ரை.) சூழ்ந்தும் சூழாமலும் போர் செய்தும், சூழறைபெற்றும் பிறரார் கொள்ளுதற்கரியது கோட்டையாம் என்பதாம்.

(வி ரை.) இம்முன்றுஉபாயங்களுள்ளும், முதலாவது எல்லாப்பொருளு முடைமையாலும், மற்றவைகள் நல்லாளுடைமையாலும் பல்பண வல்லவாயின. (எ)

முற்றுகை முற்றி யவரையும் பற்றற்றிப்
பற்றியார் வெல்வ தரண்.

(ப-ரை.) அரண் - கோட்டையானது, முற்றற்றி-(சேனைப்பெருமை

யால்) சூழ்தல் வல்லவராகி, முற்றியவரையும் - வந்து, சூழ்ந்தபுறத்தோரையும், பற்றியார் - (தன்னைப்பற்றிய) உள்ளிடத்தோர், பற்றாற்றி-(தாம்)பற்றியவிடம் விடாதே நின்று, வெல்லது-(போர்)செய்து வெல்லதேயாம். எ-று.

(க-ரை.) தன்னைப்பற்றிச் சூழ்ந்தவரையும் தன்னிடத் திருந்தவர் பற்றி, வெல்வதே கோட்டை - என்பதாம்.

... (வி-ரை.) வெல்வதே அரணுடையார் தொழில் அரண்மேலே நின்றது. பெரும்பட்டையானைச் சிறுபட்டையானைப் பொறுத்து நிற்குந் துணையே

எரு - ஆம் - அதி - அரண்.

௩௩௩

யன்றி வெல்லு மியல்பின தென்பதாம், [இவை எழுபாட்டாலும் அதனது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து

வீறெய்தி மாண்ட தரண்.

(ப-ரை.) அரண் - கோட்டையானது, முனைமுகத்து - போர்தொடங்கி வளவிலே, மாற்றலர் - பகைவர், சாய - கெட வினைமுகத்து (உள்ளிடத்தோர் செய்யுந்) தொழில் வேறுபாடுகளால், வீறெய்தி - வீறுபெற்று, மாண்டது (மற்றும் வேண்டும்) பெருமையை யுடையதேயாம். எ-று.

(க-ரை.) போரிடத்துப் பகைவர்கெடத் தொழிலிடத்துப் பெருமை யுடையது கோட்டை என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆரம்பத்திலே கெட்டவர் பின்னாற் கூடிப் போர்செய்தல் கூடாமையால் முனைமுகத்துச் சாயவென்றார். தொழில் வேறுபாடுகளாவன - பகைவர் தொடங்கிய போரை அறிந்து எய்தல், எறிதல், குத்துதல், வெட்டுதல், என்றிவை முதலாகிய தொழில்களுள் அப்போரை அழிப்பவைகளைச் செய்தல், மற்றும் வேண்டும் பெருமையென்றதுபுறத்தோர் அநியாமல்புகுதல் போகுதல் செய்தற்கு உண்டாக்கப்பட்ட சுருங்ககைழி முதலானவையுடைமை எனின மாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி யில்லார்க ளில்ல தரண்.

(ப-ரை.) அரண் - கோட்டையானது, வினைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் (முன்சொல்லப்பட்ட) பெருமையெல்லாம் உடைத்தாகிய விடத்தும், வினை, தொழில் செய்யுமிடத்து, மாட்சி - பெருமையை, இல்லார்கண் - இல்வாதவரிடத்து, இல்லது (அவை) இலதாம். எ-று,

(க-ரை) கோட்டை எவ்வளவு பெருமை யுடைத்தாகிய விடத்தும் தொழிலிற் பெருமை யில்லாதவரிடத்துப் பயனிலதாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) சம்மா விருக்கையும், அளவறியாது செய்தலும், ஏற்காதது செய்தலும். எல்லாமடங்க வினாமாட்சியில் இல்லாரென்றும், ஏற்றதொழிலை அளவறிந்து செய்து காப்பாற்றாமற் போனால், அவ்வரணானது அப்பெருமை களாலே பயனில்லாமல் அழியுமென்றற்கு அவை யுடைத்தன்றென்றும் சொல்லினார், [இவை இரண்டு பாட்டாலும் காப்பவர் அவசியம் வேண்டிமென்பது சொல்லப்பட்டது.]

(40)

எழுபத்தைந்தாம்-அதிகாரம்-அரண்.

முற்றிற்று.

எழுபத்தாரும் அதிகாரம்.

பொருள்செயல்வகை.

—(*)—

இனிப் பொருள்பாலும் நாட்டாலும், அரணலும், வளர்க்கவும், காக்கவும் படுவதாகிய பொருள் சம்பாதித்தலின் விதம், இவ்வதிகாரத்தாலே சொல்லுகின்றார். அஃதாவ தின்னதென்பதும் அதிகார முறைமையும் இதனுள்விளங்கும்.

பொருளல் வவரைப் பொருளாகச் செய்யும்

பொருளல்ல தில்லை பொருள்.

(பரை.) பொருளல்லவரை - ஒரு பொருளாக மதிக்கப் பட்டதவரையும், பொருளாகச் செய்யும் - பொருளாக மதிக்கப்படச் செய்யவல்ல, பொருளல்லது - பொருளையல்லாமல், பொருள் ஒருவருக்குப் பொருள் இல்லை வேறில்லை. எது,

(கரை.) மதிக்கப்பட்டதவரையு மதிக்கப்படச்செய்யும் பொருளல்லாமல் ஒருவர்க்கு வேறு பொருளில்லை-என்பதாம்.

(விரை.) மதிக்கப்பட்டதவர் அதில்லாதவரும், இயிருலத்தாரும், மதிக்கப்படச்செய்தல் அறியுடையவரும், உயர்குலத்தவரும் அவரிடத்திலேபோய் நிற்ப்பண்ணுதல், அசனாலே சம்பாதிக்க வேண்டுவது அதுவே யென்பதாம்

இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை
 யெல்லாருஞ் செய்பவர் சிறப்பு.

(ப ரை.) (எல்லா நன்மையு முடையவரா யிருந்தாலும்) இல்லாரை
 (பொரு) எல்லாதவரை, எல்லாரும் யாவரும், எள்ளுவர் இஃழ்வர் (எல்லாத்
 தீமையு முடையவராயிருந்தாலும்) செல்வரை அப்பொருளுடையவரை எல்
 லாரும் யாவரும், சிறப்புச்செய்வர் உயரச்செய்வர். எ-று.

(க ரை.) வறியவரை யாவருமிகழ்வர், செல்வரை யாவரும் புகழ்வர் என்
 பதாம்.

(வி ரை.) உயரச்செய்தல் தர்ம் தாழ்த்து கிற்றல், இகழ்விலும். தாழ்வி
 லும், பகைவர், நடப்பினர், அடலார் என்னு மூவகையோரும் ஒத்தலால் எல்
 லாரு மென்றார். பின்னுஞ் சொல்லியது அதனை உறுதிசெய்தற்கு, (உ)

பொருளெண்ணம் பொய்யா விளக்க மிருளறுக்கு
 மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று.

(ப ரை.) பொருளெண்ணம் பொருளென்று (எல்லாராலுஞ்) சிறப்பிக்கப்
 படும், பொய்யாவிளக்கம் நந்தாவிளக்கானது (தன்னைச் சம்பாதித்தவர்க்கு
 எண்ணிய (அவர்) நினைத்த, தேயத்துதேசத்தில், சென்று போய், இருள்
 (பகையென்னு) மிருள், அறுக்கும் கெடுக்கும், எ று.

எசு - ஆம் - அதி - பொருள்செயல்வகை.௩௩௩

(க ரை.) பொருளெண்ணம் விளக்கானது பகையென்னு மிருளைக் கெடு
 க்கும் என்பதாம்,

(வி ரை.) பொருள் எல்லார்க்கும் எக்காளும் அவசியம் வேண்டியதாய்
 வருதல்பற்றி, பொய்யா விளக்கென்றும், மற்றவிளக்கோடு இதனிடத்து வேற்
 றுமைதோன்ற, எண்ணியதேயத்துச் சென்றென்றும் சொல்லினார். ஏதேச
 வருவகம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் பொருளது சிறப்புச் சொல்லப்பட்ட
 தது.] (௩)

அறனீனு மின்பமு மீணர் திறனறிந்து
 தீ தின்றி வந்த பொருள்.

(ப ரை.) திறனறிந்து (சம்பாதிக்குந்) திறக்கை அறிந்து, தீ தின்றி (அர
 சன்) கொடுங் காண்மையிலுநக, வந்தபொருள் கிடைத்த பொருள் (அவனு
 க்கு) அறன் அறந்தையும், ஈனும் கொடுக்கும், இன்பமுந் இன்பத்தையும்,
 ஈனும் கொடுக்கும். எ று.

(க ரை.) குற்றமில்லாது வந்த பொருளானது தருமத்தையு மின்பத்

தையுட்கரும் என்பதாம்.

(வி ரை.) திறம் சம்பாதித்தற்கு உரியவழி, செங்கோல னென்று புதழ்ப்பதெலாஹும், கடவுட்புனை சாணங்களாலே பபன் அடைதலாஹும், அபனீனுமென்றும், தெங்கோல மிருந்து அனுபவிக்கப் பதெலால், இன்பமுமீனுமென்றும் சொல்லினார். ஆதலால் அத்திறத்தாற் சம்பாதிக்க வென்பதாம். (ச)

அருளொடு மன்பொடும் வரராப் பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல்.

(ப ரை.) அருளொடும் (தாம் குடிகளிடத்துச் செய்யும்) கருணையோடும், அன்போடும் (அவர் தம்மிடத்துச் செய்யும்) அன்போடும், வாரா (கூடி) வாராத, பொருளாக்கம் - பொருட் சம்பாத்தியத்தை, புல்லார் (அரசர்) பொருந்தாராகி, புரளவிடல் நீங்கவிடக்கடவர், எ-று.

(க ரை.) அருளொடு மன்போடும் வாராத பொருளை யரசர் நீக்கக்கடவர் என்பதாம்.

(வி ரை.) அவைகளோடு கூடிவருதலாவது: ஆறிலொன்றாய் வருதல். அப்படிக்கு வாராதபொருள் பச்சை மண்பாண்டத்து நீர்போல சம்பாதித்தவனையும் கொண்டு இறத்தலால் அதனை புல்லாரென்ற வளவிலே திறத்தாமற் புரளவிட வென்றும் சொல்லினார். (ஊ)

உறுபொருளு முல்கு பொருளுக்கன்னொன்றார்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்.

(ப ரை.) உறுபொருளும் (உடையவர் இல்லாஹையால் தானே வந்து) கடைத்த பொருளும், உலகு பொருளும் சுங்கமாதிய பொருளும், தன்னொன்றாகுள் எ-சு - ஆம் - ஆதி - பொருள்செயல்வகை.

ஊர் தன்பகைவரை, தெறுபொருளும் வென்று (திறையாக்கொள்ளும்) பொருளும், வேந்தன்பொருள் அரசனுக்குரிய பொருள்கள், எ-று.

(க ரை.) உடையவரிலலாப் பொருளும், சுங்கப் பொருளும், பகைவரை வென்று திறைகொண்ட பொருளு மரசன் பொருள்களாம் என்பதாம்.

(வி ரை.) உறுபொருள் வைத்திறந்துபோக தெங்கோலம் நிலத்தின் கீழ்க் கிடந்து பின் கண்டெடுத்ததுமாம். சுங்கம் மரக்கலத்திலும் பண்டியிலும் வரும் பண்டங்களுக்கு வாங்குமவரி. தெறுபொருள் தெறுதலால் வரும் பொருளென விரியும். ஆறிலொன் தலலாமலும், உரியவை சொல்லியபடி, [இவை மூன்று பாட்டாலும் அது சம்பாதிக்கும் வழி சொல்லப்பட்டது, (சு)

அருளென்னு மன்பீன் குழவி பொருளென்னு
செல்வச் செவிலியா லுண்டு.

(ப ரை,) அன்பீன் அன்பிலை ஈன்றிடப்பட்ட, அருளென்னும் அரு
ளென்கின்ற குழவி குழந்தையானது, பொருளென்னும் பொருளென்று
உயர்த்திச் சொல்லப்படும், செல்வம் செல்வத்தையுடைய, செவிலியால க
செவிலித்தாயால, உண்டு வளரும், எ று.

(க ரை,) அன்பா லீன்றிடப்பட்ட அருளென்னும் குழந்தையானது
பொருளென்னும் செவிலித்தாயால வளரும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) சமபந்தம் பற்றுமல வருத்த மடைந்தவ ரிடத்திற் செல்வ
தாகிய அருள் சமபந்தம் பற்றிச் செல்லும் அன்பு யிருத்தவிடத்து உண்டாவ
தாகலால், அதனை அன்பீன் குழவியென்றும், அதுவரியவர் மேறசெல்வது
அவ்வறுமை களைய வல்லபொரு ளுடையவர்க்கு ஆதலால் பொருளை அதற்
குச் செவிலி யென்றும்; அது உலகிற் செவிலிபோலலலாமல் தானே எல்லாப்
பொருளும் உதவி வளர்த்தலால் செல்வச் செவிலியென்றும் சொல்லினார்.

குன்றேழி யானைப்போர் கண்டற்றூழ் றன்கைத்தொன்
றுண்டாகச் செய்வான் வினை.

(ப ரை,) தன்கைத்து தன்கையதாகிய பொருள், உண்டாக உண்டா
கவிருக்க, ஒன்று ஒருதொழிலை செய்வான் செய்பவனது, வினை செய்கை
யானது, குன்றேழி (ஒருவன்) மலைமேல ஏறி நின்று, யானைப்போர் யானை
களதுபோரை, கண்டற்று கண்டதனோ டொக்கும், எ று-

(க ரை) தன் பொருளிருக்க கொரு தொழிலைச் செய்பவன் செய்கை
யானது மலைமேலேறி யானைகள் போரைக் கண்டதொக்கும் என்பதாம்.

(வி ரை,) எப்படிக் குன்றேறினவன் அச்சமும் வருத்தமும் இல்லாமல்
பூமியில் யானையும் யானையும் செய்கின்ற சண்டையைத் தான் இனிதிரும்பி

எகா - ஆம் - அதி - பொருள்செயல்வகை. ௩௩௭

காண்பேனோ அப்படிக்கைப்பொருளுண்டாக ஒருதொழிலை மேற்கொண்ட
வனும் அச்சமும் வருத்தமும் இல்லாமல் வல்லவரை வலித்தான் இனிதிரும்பு

முடிப்பா எனப்பதாம்.

(அ)

செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கு
மெய்கதனிற் கூரிய தில்.

(பரை.) (தமக்கு ஒன்றுண்டாக நினைப்பவர்) பொருளை-திரவியத்தை
செய்க-சம்பாதிக்கக்கடவர்-(அப்பொருள்) செறுநர்-(தம்) பகைவரது, செரு
க்கு-தருக்கை, அறுக்கும்-கெடுக்கும், எஃகு-ஆயுதமாம்-(அதற்கு) அகனின்-
அதுபோல், கூரியது-கூரிய ஆயுதம், இல்-(வேறு) இல்லை, எ று.

(கரை.) திரவியத்தைச் சம்பாதிக்கக் கடவர் அது திரவியம் பகைவர்
செருக்கைக் கெடுக்கு மாயுதமாம், அதுபோல் கூரிய ஆயுதம் வேறில்லை-என்
பதாம்.

(விரை.) பொருளைச் சம்பாதித்தவர் பெருமையும் நட்பு முடையவராத
லாலே பகைவர் செருக்கு நீங்கித் தாமே அடங்குவா ரென்பதற்கு - செறுநர்
செறுக்கறுக்கு மெய்கென்றும், மற்றையாபுதங்கள் அதுபோல் அருவப்பொ
ருளை அறுக்க மாட்டாமெப்பால், அதனிற் கூரிய தில்லை யென்றும் செரல்லீ
னார்.

(ஆ)

ஒண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்பொரு
ளேனை யிரண்டு மொருங்கு.

(பரை.) ஒண்பொருள்-நல்ல வழியால்வரும் பொருளை, காழ்ப்ப-மிக
வதிகமராக, இயற்றியார்க்கு-உண்டாக்கினவர்க்கு, எண்பொருள்-மற்றை அற
மும் இன்பமும், ஒருங்கு-ஒருசேர, எண்பொருள், எளிய பொருள்களாம்,
எ று.

(கரை.) நல்லவழியால் வரும் பொருளை மிகவுண்டாக்கினவர்க்குத் தரு
மமு மின்பமு மெளியனவாம்-என்பதாம்.

(விரை.) காழ்த்தல், முறித்தல், அப்பொருள் பயன் கொடுத்தல்லது
[பொருள் என்னும், மற்றையிரண்டும் அதன்விளைவாக
வத்திலே உண்டாகு மென்பதற்கு எண்பொருள்என்றும்
நான்கு பாட்டாலும் அதன்பயன் சொல்லப்பட்டது.]
[மும்-அதிகாரம்-பொருள் செயல் வகை
முற்றிற்று.

எழுபத்தேழாம் அதிகாரம்.

படைமாட்சி.

இனிப்பொருளினால் ஆவதாய் வெவ்வதாகியபடையை இரண்டதிகாரத் தாலே சொல்லத் தொடங்கி முதலிலே படைமாட்சி சொல்லுகிறார்.

அஃதாவது: சேனையினது நன்மையாம். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
வெறுக்கையு னெல்லாந் தலை

(பரை.) உறுப்பு-(யானை முதலாகிய) நாலுறுப்புகளாலும், அமைந்து நிறைந்து, ஊறு-(போரிலே) காயம்படுத்தற்கு, அஞ்சா-அஞ்சாது நின்று வெல்-(பகையை) வெவ்வதாகிய, படை-சேனையானது, வேந்தன்-அரசனது, வெறுக்கையு னெல்லாம்-செவ்வங்களி லெல்லாம், தலை-முதன்மையாகிய-(செவ்வமாம்) எறு.

(கரை.) போரிலஞ்சாது நின்று வெல்லும் படையானது அரசன் செவ்வம் யாவற்றிலும் தலைமை என்பதாம்.

(வி-ரை.) இவ்விடத்திலே படை யென்றது-அந்நான்கின், கூட்டத்தை, சேனை-ஊறஞ்சியவிடத்தே வெல்லுதல் கூடாமையால் ஊறஞ்சாவென்றும், அச்சேனை ஒழிந்த அங்கங்களுக்கும் அரசனுக்கும் காவலாகலால் வெறுக்கையு னெல்லாந் தலையென்றும் சொல்லினார். (க)

உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்து
தொல்படைக் கல்லா லரிது

(பரை.) தொலைவிடத்து-(தான்) சிறிதாகிய விடத்தும், உலைவிடத்து-(அரசனுக்குப் போரினிடத்து) அழிவுவந்தால், ஊறு-(தன்மேலே) காயம்படுத்தற்கு, அஞ்சா-அஞ்சாது நின்று தாங்கும், வன் கண்-சௌரியமானது, தொல்படை-க்கல்லால்-அவன் முன்னோரைத் தொடங்கிவருஞ் சேனைக்கல்லாமல், அரிது-உண்டாகாது. எறு,

(கரை.) அஞ்சாது நின்று தாங்குஞ் சௌரியமானது அரசன் பழைய சேனைக்கல்லது மற்றவர்க்கில்லை-என்பதாம்.

(விரை.) இழிவு சிறப்புமை விகாரத்தால் தொக்கது மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை கைப்படை எனப்படுகிற அறுவகைப் படைகளுள்ளுஞ் சிறப்புடையது மூலப்படை யாதலால்

அரசன் அதற்கு வேண்டுகோள்களைக் கொடுத்து அதைக் காப்பாற்றுக வென்
பது கருத்து. (2)

ஒலித்தக்கா லென்ன முயரி யெலிப்பகை
நாகமுயிரிப்பக் கெடும.

எள - ஆம் - அதி - படைமாட்சி. ௩.௩௯

(ப-ரை.) எலிப்பகை-எலிகளாகிய பகைதிரண்டு, உயரி-கடல்போல்
ஒலித்தக்கால்-இறைந்தால், என்னும்-(பாம்புக்கு) என்னதுன்பம்வரும், நாகம்
அப்பாம்பு, உயிர்ப்ப-மூச்செறிந்த வளவிலே, கெடும-(அதுதானே) கெடும.
எ று.

(க ரை.) எலிகள் கூடிச்சந்தித்தால் பாம்புக்கென்னதுன்பம்வரும் பாம்பு
மூச்சுவிட்டவளவில் எலிகளழியும்-என்பதாம்.

(வி ரை.) இத்தொழி லுவமத்தால் திரட்சிபெற்றும்-(வீரரல்லாதார்)
பலர் திரண்டு ஆர்த்தால் அதற்கு வீரன் அஞ்சான் அவன் எழும்பின வளவி
லே அவர்கெடுவரென்பதுதோன்ற நின்றமையால்-இதுபிறிது மொழிதலணி.
வீரரல்லாதார் பலரினும் வீர றொருவனை ஆளுதல் நல்லதென்பதாம். [இவை
மூன்று பாட்டாலும் முறையே அரசனுக்குப் படையானது மற்றையங்கங்க
ளுட்சிறந்ததென்பதும், அதனுள்ளும் மூலப்படை சிறந்ததென்பதும், அதனுள்
ளும் வீரன் சிறந்தவனென்பதும், சொல்லப்பட்டது.] (௩)

அழிவின் நறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை.

(ப ரை) படை-(அரசனுக்குப்) படையாவது, அழிவின் தி-(போரினிடத்
துக்) கெடுதலில்லாமல், அறைபோகாதாகி-பகைவராலே) கீழறுக்கப்படாத
தாகி, வழிவந்த-பழைமையாக வந்த, வன்கணதுவே - செளரியமுடையதே.

(க ரை.) போரிற்கெடுதலில்லாமல் பழமையாகவந்த செளரியமுடைய
தே யரசனுக்குப் படையாம்-என்பதாம்.

(வி ரை.) அழிவில்லாமையால் மறமானங்க ளுடைமையும், அறைபோ
காமையால் அரசனிடத்து அன்புடைமையும் பெறப்பட்டன. (௪)

கூற்றுடன் மெல்வரினுங் கூடியெதிர்நிற்கு
மாற்ற லதுவே படை.

(ப-ரை.) படை-சேனையானது, கூற்று-கூற்றவன், உடன்று-கோபித்து,

மேல்வரினும்-தன்மேல்வரினும், கூடி மனமொத்து, எதிர்ப்பிற்கும் எதிர்ப்பின்று
தாங்கும், ஆற்றலதுவே-மனவலிமையை யுடையதே. எ-று,

(க-ரை.) இயமன் கோபித்து மேலிட்டுவரினு மெதிர்ப்பின்று தாங்கும்
வலிமை யுடையதே படையாம்-என்பதாம்.

(வி ரை) மிகப்பலர் மனமொத்தற்குக் காரணம் அரசன்மேலென்பு. உம்
மை சிறப்பும்மை. (க)

மறமான மாண்ட வழிச்செலவு-தேற்ற
மெனநான்கே யேமம்-படைக்கு.

கூசூர் எ-எ - ஆம் - அதி - படைமாட்சி.

(ப-ரை.) மறம்-செளரியமும், மானம்-மானமும், மாண்ட மாட்சிமைப்
பட்ட, வழிச்செலவு-(முன்வீரர்சென்ற) நல்வழியிலே செல்லுதலும் தேற்றம்)
(அரசனால்) நம்பப்படுதலும், எனநான்கே-என இந்நான்கு குணமுமே, படை-
க்கு-சேனைக்கு, எமம்-அரணும், எ-று,

(க-ரை.) செளரியமும், மானமும், நல்வழிச்செல்கையும் நம்பிக்கையும்
ஆகிய விற்காற்றுகுணமுஞ் சேனைக்கரணமும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இவைகளால் முறையே பகைவரைச் சீக்கிரத்திலே கொன்று
நிற்கையும், அரசனுக்குத் தாழ்வு வாராமற் காத்தலும். தோற்பவர்மேற் படை
யெரியாமை முதலியவும். அறைபோகாமையும், ஆகியசெய்கைகள் பெறப்பட்
டன. இச்செய்கை யாற்குப் பகைவர் நெருங்க மாட்டாராகலின் வேறரண்
வேண்டா மென்பதாம். (க)

தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த

போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து.

(ப-ரை.) தானை-சேனையாவது, தலை வந்த-(பகைவராலே வகுக்கப் பட்
கித்) தன்மேல்வந்த, போர்-(படையின்) போரை, தாங்குந்தன்மை-விலக்கும்
வகுப்பை, அறிந்து-(வகுத்துக்கொண்டு) தார்-அதரது தூசிப் படையை,
தாங்கி-(தன்மேல் வராமல்) தடுத்து, செல்வது-தான் அதன்-(மேலே) செல்வ
தே. எ-று.

(க-ரை.) தன்மேல்வந்த போரை விலக்கும் வகுப்பை யறிந்து பகைவர்
தூசிப்படையைத் தடுத்துச் செல்வதே படையாம்-என்பதாம்.

(வி ரை.) படைவகுப்பாவதுவியூகம அதுஎழுவகை உறுப்புக்களையுடைய

தாய் வகையால் நரண்காய் விரியால் முப்பதாம். இவைகளின் பெயரும் இலக் கணங்களும் இங்கே சொன்னால் விரியும் அவையெல்லாம் வடநூல்களுக்கண்டு கொள்க [இவை காங்கு பாட்டாலும் பட்டயது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது.]

அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினுத் தானே
படைத்தகையாற் பாடு பெறும்.

(ப ரை.) தானே-சேனை, அடற்றகையும்-(பகைமேலே தான் சென்று) போர்செய்யுந் தெளரியமும், ஆற்றலும்-(அது தன்மேல் வந்தால்) பொறுக்கும் வலிமையும், இல்லெனினும் இல்லையாயினும், படைத்தகையால்-தனது தோற்றப் பொலிவாலே, பாடு-பெருமையை, பெறும்-அடையும், எ-று.

(க ரை.) சேனையானது தெளரியமும் வலிமையு மில்லையாயினும் பொலிவிலே பெருமையை யடையும்-என்பதாம்,

(வி-ரை.) இல்லெனினு மெனமே அவசியம் அவைகள் வேண்டு மென்பது பெறப்பட்டது, தோற்றப் பொலிவாவது - அணங்கரிக்கப்பட்ட தேர்,

எ எ - ஆம் - அதி - படைமாட்சி. ௩௪௩

யானே, குதிரைகளுடனும், படாகை, கொடி, குடை, பலவாத்தியம், காளை முதலானவைகளுடனும் அணிந்து தோன்றும் அழகு பாடு கண்ட வளவிலே பகைவராஞ்சும் பெருமை. (அ)

சிறுமையுந் செல்லாத் துனியும் வறுமையு
மில்லாயின் வெல்லும் படை.

(ப ரை.) சிறுமையும்-(தாண்டேய்த்து) சிறிதாகலும், செல்லாத் துனியும்-(மனத்தி லிருந்து) நீங்காத வெறுப்பும், வறுமையும் - காரித்திரியமும், இல்லாயின்-(தனக்கு இல்லையாயின, படை - சேனையாவது, வெல்லும் (பகையை) வெல்லும், எ-று.

(க-ரை.) சிறிதாகலும் வெறுப்பும் வறுமையும் இல்லாவிடின் சேனையானது பகையை வெல்லும்-என்பதாம்.

(வி ரை.) விட்டுப் போதலும் வறுமையடைதலும், அரசன் பொருள் கொடாமையால் வருவன நீங்கா வெறுப்பு மகளிரை யெளவ இழிவாயின. செய்தல் முதலானவைகளால் வருவது இவை யுள்ளிடத்து அவனிடத்து

அன்பில்லாமல் உற்றுப்போர் செய்யாமையின் இல்லாயின் வெல்லு மென்றார். (க)

நிலைமக்கள் சரல வுடைத்தெனினூர் தானை
தலைமக்க வில்வழி யில்.

(ப-ரை.) நிலைமக்கள்-(போரினி-த்து) நிலையையுடைய வீரரை, சரல வுடைத்தெனினூ - மிகவுடைய தாயினும், தலைமக்கள்-(தனக்குத்) தலைவராகிய வீரர், இவ்வழி - இல்லாவி-த்து, தானை - சேனை, இல் நில்லாது, என்று.

(க-ரை.) சேனையானது வீரரை மிக வுடைத்தாயினும் படைத்தலைவரில்லா வி-த்துப் போரி னில்லாது என்பதாம்.

(வி-ரை.) சேனாபதிகள் நிலையுடைய ரல்லாமல் போவாராயின் காண்மையே ரில்லெனப் போர்செய்யாமல் தானும்போ மென்றற்கு - தலைமக்களில் வழியில்லென்றார். [இவை மூன்ற பாட்டாலும் முறையே படைத்தகைமையாலும், அரசன் கொடைத்தாழ்வுகளாலும், தலைவரில்லாமையாலும் தாழ்வு சொல்லப்பட்டது.] (க0)

எழுபத்தியெட்டாம் அடிகளில் - மட்டி

முற்றிற்று.

எழுபத்தியெட்டாம்-அடிகாரம்.

படைச்செருக்கு.

—(*)—

அஃதாவது: அச்சேனையினது மறமிகுதியாம். அதிகாரமுறைமையும், இதனாலே விளங்கும்.

என்றைமுன் னில்லன்மின் நெவ்வீர் பலரென்னை
முன்னின்று கன்னின் நவர்.

(ப-ரை.) தெவ்வீர் பகைவரே, 'என் என்னுடைய, ஐமுன் தலைவனென தீர், நின்று (போரேற்று) நின்று, கன்னின்றவர் (அவன் வேல்பட்டு வீழ்ந்து) கல்லிடுதத்தே நின்ற வீரர், பலர் பலராவர் (நீர் அதனிடத்து நில்லாமல்) உம்முடவிலே (நிறகையை வேண்டில்) என் என்னுடைய, ஐமுன் தலைவனென தீர், நில்லன்மின் (போரேற்று) நில்லாதேயுங்கள், என்று.

(கரை.) பகைவரே யென்றலைவரெதிர் நின்று வெல்லாது இறந்து கல்லாத நாட்டப் பட்டவர் பலராவர் நீங்களுயிரோ டிருக்க விரும்பினால் என் தலைவர் முன்னில்லாதீர்கள் என்பதாம்.

(விரை.) கல் போரில் வீரர் இறந்த விடத்து அவருருவஞ்செய்து கடப் படுகல். ஒரு வீரன் தன்மறம் அரசன்மேல் வைத்துச் சொல்லியபடி. [இப்பாட்டு* நெடுமொழி வஞ்சி.] (க)

காண முயலெய்த எம்பினில் யானை
பிழைத்தவே லேந்த லினிது.

(பரை.) காணம் காட்டில் ஓடுகிற, முயல் முசுலை, எய்த (தப்பாமல்) எய்த, அம்பினில் அம்பை என்று தலைப்பார்க்கிலும், யானை(வெளி நிலத்திலே நின்று) யானையை (எறிந்து) பிழைத்தவேல் தப்பிய வேலை, எந்தல் தாங்குதல் இனிது நன்று, எது

(கரை.) முயலெய்த அம்பை யேந்துதலைப் பார்க்கிலும் யானையை செய்து தப்பிய அம்பை யேய்ந்துதல் கல்லது என்பதாம்.

(விரை.) காணமுய லென்றதனால் - வெளிநிலமென்பதும், பிழைத்த வேலென்றதனால் தப்பாம லென்பதும், முயற்குத்தக எய்தவென்றதனால் யானைக்குத்தக எறிதலும், வருவிக்கப்பட்டன, இது பகையரசனது சேனையோடு சண்டைசெய்து அது நோற்றுப் பின்னிடக்கண்டு நாணிப்பின் அவ்வரசன் மேற் செல்லலுற்ற ஒரு வீரனது சொல்லு. (உ)

பேராண்மை பென்ப தறுகடுணன் அற்றக்கா
லூராண்மை மற்றத னெஃகு.

*நெடுமொழி வஞ்சியாவது பகைவர்முன்னே தன்னாண்மை சொலவது

எ அ - ஆம் - அதி - படைச்செருக்கு ௩௪௩

(பரை.) தறுகண் (பகைவரிடத்தே முகங்கொடாமற் செய்கிற) மறம் பேராண்மை யிருந்த வாண்மையாகும், ஒன்றுற்றக்கால (அவர்க்கு) ஒருதாழ்வு வந்ததாயின் (அது தீர்த்துக் கொள்ளுதற் பொருட்டு) ஊராண்மை (முகங் கொடுத்து) உபகாரியாந்தன்மை, அதன் அதற்கு, எஃகு - கூர்மையாகும், என்ப என்று (தூலோர்) சொல்லுவார், எது.

(கரை.) பகைவரைவெல்லு மறமானதுமிருந்த வான்மையாகு மப்பகை வர்க்குத் தாழ்வு வந்த காலத்துதவதல கூர்மையாகும் என்பதாம்.

(விரை.) மற்று அசை, இவை இரண்டு பாட்டாலும்*தழிஞ்சி. (௩)
கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும்.

(பரை.) கைவேல் (தன்) கைப்படையாடிய வேலை, களிற்றொடு (தன் மேலவந்த) யானையோடு, போக்கி எறிந்துவிட்டு, வருபவன் (வருகின்ற யானை க்கு வேலதேடித்) திரிபவன், மெய்வேல் தன்மார்பிலிருந்த வேலை (கண்டு) பறியா பிடுங்கி, நகும மகிழ்வான், எறு,

(கரை.) கைவேலை யானைமேலெறிந்து வருபவன் தன் மெய்வேலைப் பிடுங்கி மகிழ்வான் என்பதாம்.

(விரை.) களிற்றொடு போக்கல களிற்றி னுயிரைக்கொண்டு போம்படி விடுதல, மகிழ்ச்சி தேடியது அடைதலால், இதனுள் களிற்றையல்லது எரியா னென்பதும், கோபவிகுதியால் வேலமார்பிலே புதைத்ததை அறிந்திலனென்பதும், பின்னும் போர்மேல விரும்பினனென்பதும், பெறப்பட்டன. [இது *தூழிலாட்டு.] (ச)

விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி
ஒட்டன்றோ வன்கணவர்க்கு

(பரை.) விழித்தகண் (பகைவரைக்) கோபித்துப் பார்த்தகண், வேல கொண்டு (அவர்) வேலைக்கொண்டு' எறிய எறிய, அழித்து (அதற்குப்பொரு மல அப்பார்வையை) அழித்து, இமைப்பின் இமைக்குமாயின் (அவ்விமைத் தல) வன் கணவர்க்கு வீரர்க்கு, ஒட்டன்றோ தோற்பல்லவா. எறு.

கரை, கோபித்துப்பார்த்த கண் வேலகொண்டெறிய இமைக்குமாயின் தோற்பல்லவா என்பதாம்.

(விரை.) அக்கோபப் பார்வை இமைத்தலும் போரினிடத்த இகழ்ச்சி யென்று கினைத்து அதுவும் செய்யா ரென்பதாம். (௫)

* தழிஞ்சியாவது தோற்றவர்மேலே ஆயுதஞ் செலுத்தாத யிகுமறம் சொல்வது.

* தூழிலாட்டு பகைவர் ஓட மார்பிற் புதைத்து கிடந்த வாயுதம் பிடுங்கி

விடுவது.

௩௪௪ எழு - ஆம் - அதி - படைச்செருக்கு.

விழுப்புண் படாதநா னெல்லாரம் வழுக்கினுள்

வைக்குர்தன் னான யெடுத்தது

(ப ரை.) (வீரனாவன்) தன்னான தனக்குக்கழித்த தினங்களை, எடுத்து எடுத்த தெண்ணி அத்தினங்களுள் விழுப்புண் பெருங்காயங்கள், படாத நாளெல்லாம் படாத தினங்களை யெல்லாம், வழுக்கினுள் பயன்படாது கழிந்த தினங்களுள்ளே, வைக்கும் வைப்பான், எ று.

க-ரை. சத்தவீரனாவன் போர்செய்யப்படாதநாளே வீனானென் றெண் ணுவான் என்பதாம்,

(வி ரை.) விழுப்புண் முகத்திலும், மார்பிலும் பட்டபுண் போர் பெற்றிருக்கவும் அது பெருத நாள்களோடு கூட்டுவெ னென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் ஊதஞ்சாமை சொல்லப்பட்டது.]

சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார்

கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்தது.

(ப ரை.) சுழலும் பூமியைச் சூழ்ந்துநிற்கும், இசை புகழை, வேண்டி விரும்பி, வேண்டாவுயிரார் உயிர்வாழ்தலை வேண்டாத வீரர், கழல்வீரக்கழலை யாப்பு கட்டுதலு, காரிகை நீர்த்தது அலங்காரகுணமுடையதாம், எ று.

க ரை. புகழைவிரும்பி யுயிரை விரும்பாதவர் வீரக்கழலைக் கட்டுதலவர்க் காரணமாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பூமியைச் சூழாமெனவே அப்புகழின் பெருமை பெறப்பட்டது, அப்படிப்பட்ட வீரர் வாணுலகமும் புகழும் எளிதிலே அடைவராதலால் ஆபரணமாவது அக்கழலை யென்பதாம்.

உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்

செறினுஞ்சீர் குன்ற லிலர்.

ப ரை. உறின் போர் பெறின், உயிர் தம் முயிர்ப்பொருட்டு, அஞ்சா அஞ்சாமல அதன்மேற் செல்லும் மறவர் வீரர், இறைவன் தம்மரசன், செறி னும் அது வேண்டாமென்று கோபிக்கினும், சீர் குன்றல அவ்வீர மிகுதி கு றைதலு, இலர் இலராவர், எ று.

க ரை. தம்முயிர்க் கஞ்சாது போர்செய்யும் வீரர் தம்மரசன் கோபிக்கிலு ம்வீரங் குறையார் என்பதாம்.

(வீ-ரை.) வீரர் போர்பெற்று அநியாயமையால் அது பெற்றால் அரசன் தடுப்பினும் நிலலர ரென்பதாம்.

இழைத்த திகவாமைச் சாவாலை யாரே

பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர்.

எழு - ஆம் - அதி - படைச்செருக்கு. ௩௪௫

(பரை.) இழைத்தது-(தாம்) சொல்லிய சபதம், இகவாமை-தப்பாமற் பொருட்டு, சாவாரை-(போய்ச்) சாகவல்லவீரரை, பிழைத்தது-(அது)தப்பிய விதம்-(சொல்லி) ஒறுக்கிற்பவர்-இரழ்த்தற்குரியவர், யார்-யாவர். ஏ று

(கரை.) சபதப்படி போரிற் சாகும் வீரரை யிகழ்பவர் யார்-என்பதாம்,

(வி-ரை.) இழைத்தல்-இன்னது செய்வேனாகில் இன்னனாகுக வெனத் தான் வகுத்தல் சொல்லி யென்பது வருவிக்கப்பட்டது. சபதம்முடிக்கபுகுந்து முன்னே இறந்தாலும்தொலைவில்லாமையால் அதுமுடித்தவராவரெனச்சாதற் சிறப்புச் சொல்லியபடி. (௧)

புரந்தார்கண் ணீர்மல்கர் சாகற்பிற் சரக்கா
டிரந்துகோட் டக்க னுடைத்து.

(பரை.) (தமக்குச் செய்த நன்றிகளை நினைத்து) புரந்தார்-ஆண்டவராரது, கண்-கண்கள், நீர்மல்க-நீர்பெருகும்படி, சாகிற்பின்-(போரிலே) சாகப் பெறின், சரக்காடு-அச்சாடி, இரந்து-இரந்தாயினும், கோட்டக்கது - கொள்ளத் தகுதியை, உடைத்து-உடையது. ஏ று.

(க-ரை.) வீரர்கள் அரசர் கண்கள் நீர்தனும்பப் போரிவிற்றால் அவ்விற்றல் கொள்ளத் தக்கது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) சத்தத்தார் அழ இல்லினிடத்து கோயிலுலே சாவோர் பழ வினைப்பயினை அடைதலால்-அப்பொதை வினையால் மாணுலகத்தைஅடையும் சாவை இறந்து கோட்டக்க னுடைத்தென்றார். [இவை நான்கு பாட்டாலும் உயிர் சாவாமை சொல்லப்பட்டது.] (௧0)

எழுபத்தெட்டாம்-அதிகாரம்-படைச்செருக்கு.

இனிப்படைபோல அரசனுக்குத் தொழில்படத்து உதவுவதாகிய நட்புபு
 ஐந்தகிகாரத்தால் விதிமுக்கத்தாலும், பண்ணிரண் உதிகாரத்தால் எதிர் மறை
 முக்கத்தாலும், சொல்லத்தொடங்கி விதிமுக்க வதிகார மைந்தினுள்ளும் முதலி
 ளை நட்புச் சொல்லுகிறார்.

எழுபத்தொன்பதாம்-அதிகாரம் நட்பு.

அ. தாவது: இன்னதென்பதும் அதிகார முறைமையும் இதனுள் வினங்
 கும்.

செயற்கரிய யாவுளா நட்பி னதுபோல்
 வினைக்கரிய யாவுளா காப்பு.

(ப ரை.) நட்பின்-நட்புப்போல், செயற்கரிய-சம்பாதித்துக்கொள்ளுதற்கு
 அரிய பொருள்கள், யா-எவைகள், உள-இருக்கின்றன (சம்பாதித்துக்கொண்
 டால்) அதுபோல், வினைக்கரிய-(பகைவர் செய்யுந்தொழிலுக்குப்-(புருதற்கு)
 அரிய, காப்பு-காவலானவை, யா-எவைகள், உள-இருக்கின்றன.

(க-ரை.) நட்பைப்போலச் சம்பாதித்தற்கரிய பொருளெவை யிருக்கின்
 றன-என்பதாம்.

(வி ரை.) நட்புச் செய்தற்கு ஆராரப் பெருதலும் பெற்றால் செய்யும்
 உபாயமும், செய்தால் வேறுபடாமல் கிற்றலும் முதலானவை அருமையாக
 லால் நட்புப்போல் செயற்கரியன வில்லையென்றும், செய்தால் பகைவர் அஞ்
 சிப்போர்தொடங்கா ராதலால், அதுபோல் போர்வராமற் காத்தற்கு அரிய
 காவவில்லை யென்றும், சொல்லினார். நட்பு-இபற்கை, செயற்கை, என இரு
 வகைப்படும். அவைகளில் இபற்கை, நட்பு, பிறப்பு, முறையாலாகியதும், தேய
 முறையாலாகியதும், என இருவகைப்படும், அவைகளுள் முன்னையது சுற்றமாக
 லால்-சுற்றத்தழுவல் அடங்கிற்று. மற்றது பகையிடையிட்டதேய்த்ததாகலால்
 துணைவலியென வலியறிதலுள் அடங்கிற்று. [இனி இவ்வதிகாரத்திலே சொல்
 லப்படுவது முன்செய்ததுதவிபெறது வருவதாகிய செயற்கை நட்பேயாகலால்

அதன் கிறப்பு இதனால் சொல்லப்பட்டது.]

(க)

நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்னீர பேதையார் நட்பு.

(பரை.) நீரவர்-அறிவுடையவரது, கேண்மை-நட்புகள், பிறை-பிறை போல், நிறைநீர-நாடோறும்) நிறையுக் தன்மையினவாம், பேதையார்-அறிவில்லாதவரது, நட்பு-நட்புகள், மதி-(நிறைந்த)சக்திரன்போல், பின்னீர பின்னே நாடோறும் குறையுக் தன்மை யனவாம் எனது,

(கரை.) அறிவுடையோர் நட்பு இளம்பிறைபோல்வளரும், அறிவில்லார் நட்பு நிறை சக்திரன்போல் குறையும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இனிமை பற்றி நீரவரென்றார். அறிவுடையவர் தங்களிலே செய்த நட்பு முன் சுருங்கிப் பின் பெறுதற்கும், அறிவில்லாதவர் தங்களிலே செய்த நட்பு முன் பெருகிப் பின் சுருங்கற்கும், காரணம் தம்முள் முன்னறி யாமையும் பின்னறிதலுமாம்-

(உ)

எக - ஆம் - அதி - நட்பு.

க ௪௭

நவிரொரு தூனயம் போலும் பயிரொறும்

பண்புடையாளர் தொடர்பு.

(பரை.) பண்புடையாளர்-நற்குணமுடைய மக்கள், தொடர்பு-(தங்களிலே செய்த) நட்பு, பயிரொறும்-பழகுந்தோறும்-(அவருக்கு இன்பஞ் செய்தல்) தூல்-தூற்பொருள், நவிரொறும்-கற்குந்தோறும், நயம்போலும்-(சுற்பவர்க்கு) இன்பஞ் செய்தல் போலும், எனது,

(கரை.) நற்குண முடையவர் நட்புப் படிக்குந்தோறு தூற்பயன் கொடுத்தல் போலாம்-என்பதாம்.

(விரை.) இரண்டிலும் ஒருபோதுக்கு ஒருபோது மிகுமென்பதாம்.

[இவை ஐரண்டு பாட்டாலும் அச்சிறப்புக்கு ஏது சொல்லப்பட்டது.] (ங)

நகுதற் பொருட்டன் று நடடன் மிகுதிக்கண்

மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு.

(பரை.) நடடல்-(ஒருவரோடு ஒருவர்) நட்புச்செய்தல்-(நகைசெய்தற்கு, ஏற்றவைசொல்லி, நகுதற்பொருட்டி-நகைசெய்தற்பொருட்டு, அன்று-அல்ல, மிகுதிக்கண்-(அவர்க்கு) வேண்டாதசெய்கை-(உண்டானவிடத்து) மேற்சென்று, முற்பட்டு-இடித்தற்பொருட்டு-கண்டித்து புத்திசொல்லாதற்பொருட்டு) எனது.

(கரை.) சினேகஞ் செய்தல் நகை செய்தற் பொருட்டல்ல புத்திசொல்லும் பொருட்டே என்பதாம்,

(வி.ரை.) பழியுயர்பாவமும் தருஞ்செய்கை-துன்பமே தருதல்பற்றிவேண்டப்படுவ தல்லாமைபால்-அதனை மிதுதிபென்றும், அது செய்தற்கு முன்னே திருப்பவேண்டிதலால்-மேற்சென்றென்றும் இனிய சொல்லுக்குத் திரும்பாமைபால்-இஊ தத்தப்பொருட்டென்றும் சொல்லினார். [இதனால் கட்பின்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதான்
 னட்பாள் கிழமை தரும்.

(ப.ரை.) (ஒவ்வோரு ஒருவன் நட்பாகுதற்கு) புணர்ச்சி-ஒரிடத்திலிருத்தலும், பழகுதல்-பலதரங்கண்டு பேசலும், வேண்டா-வேண்டியதில்லை, உணர்ச்சி தான்- இருவருக்கும்) ஒத்த அறியு தானே, நட்பாம்-சினேகமாம், கிழமை-உரிமையை, தரும்-சொடுக்கும், எ று.

(க-ரை.) இருவர்க்கு மொத்தவறிவே சினேகத்தரும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இவை யில்லைபாயினும் ஒருவரை யொருவர் சம்மாகவறிதலே உடனுயர்நீங்குதற்குரிய நட்பை உண்டாக்கு மென்பதாம். நட்பிற்கு-புணர்ச்சி பழகுதல், உணர்ச்சி யொத்தல், என்கிற காரணமூன்றுள்ளும் பின்னது சுதற்புடைய தென்பது. [இதனால் சொல்லப்பட்டது] (சி)

௩௪௮ ௭௯ - ஆம் - அதி - நட்பு.

முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்
 தகநக நட்பது நட்பு.

(ப.ரை.) முகநக (கண்டவிடத்து) முகமாத்திரமே மலரும், வகைநட்பது சினேகிப்பது, நட்பன்று சினேகமன்று, நெஞ்சத்தகநக (அன்பால்) உள்ளம் மலர, நட்பது சினேகிப்பதே, நட்பு-சினேகமாம், எ று.

க.ரை. முகமலர்ந்து சினேகிப்பது சினேகமல்ல அகமலர்ந்து சினேகிப்பதே சினேகம என்பதாம்.

(வி.ரை.) நெஞ்சத்தக முகமென்னு மெச்சவுமமை தொக்கு நின்றது. அதனால் இரண்டிம ஒருசேர மலரவேண்டு மென்பது பெற்றும். (க)

அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க
 ணல்ல, லுழப்பதா நட்பு.

ப.ரை. நட்பு ஒருவனுக்கு நட்பு வது, அழிவின அழிவைத் தருகிற

அவை தீயவழிகளாலே, நீக்கி விலக்கி, ஆறு நல்வழிகளிலே, உய்த்து நடத்தி அழிவின்கண் (ஊழினாலே) கேடு வந்த விடத்து, அல்லல் அத்துன்பத்தை, உழப்பதாம உடனிருந்து அனுபவிப்பதே, என்று.

கரை. நட்பாவது தீயவழியை நீக்கி நல்லவழியை நோக்கித்துன்பத்தை யனுபவிப்பதாம என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆறென வருகின்றமையால் அழிவினவை தீயவழியெனப் பட்டது. (எ)

உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வரங்கே
யிடுக்கண் களைவதா நட்பு.

பரை. நட்பு நட்பாவது, உடுக்கை யிழந்தவன் (சபையினிடத்து) ஆடை குலைந்தவனுக்கு, கைபோல கைசென்று தழுவுதல்போல (சினேகிக்கப்பட்டவனுக்கு) ஆங்கே அப்பொழுதே, இடுக்கண் துன்பத்தை, களைவதாம நீக்குவதாகும், என்று.

க-ரை. ஆடை குலைந்தவன் கைபோலத்துன்பத்தை நீக்குவதே நட்பாம என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆடை குலைந்தவனுக்குக் கையெப்படியோ அப்படியே ஆபத்தை அடைந்தவனுக்கு நட்பானன் மனத்திலும் முற்பட்டு உதவிசெய்து துன்பம் ஒழிப்பா னென்பதாம். நட்பினன் செயல நட்பில வற்றப்பட்டது. அ

நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்பின்றி
யொல்லும்வா யூன்று நிலை.

பரை. நட்பிற்கு சினேகத்திற்கு, வீற்றிருக்கை அரசிருக்கை, யாதெனின் யாதென்றால் அது கொட்பின்றி எந்நாளும் வேறுபடாமல, ஒலலுவலாய் நூ

அ0 - ஆம் - அதி - நட்பாராய்தல். ௩௦௯

மிடத்தெலலாம, ஊன்றுநிலை அறம்பொருள்களிலே தளராமல தாங்குந்திண்மை, என்று.

கரை. நட்பிற் அரசிருக்கை யாதென்றால், எந்நாளும் தாங்குத் திண்மை பராம என்பதாம்.

விரை, ஒருநாளும் வேறுபடாமல கூடுமிடத்தெலலாம மறுமை யிம்மைகளுக்கு உறுதியாகிய அறம் பொருள்களிலே தளர்ந்தவிடத்து அத்தனாச்சி நீக்கி நிறுத்துதற்குமேல ஒரு செயலும் இல்லாமையால் அதனைநட்பிற்கு முடிந்த எலலை எனமுர்,

இணைய ரிவரெமன்ட் கின்னம்யா மென்று

புணியினும் புல்லென்னு நட்பு

(ப-ரை.) இவர், எமக்கு - எங்களுக்கு, இணையர் - இவ்வள வன்பினர், யாம்-நாங்கள், இன்னம்-(இவர்க்கு)இவ்வளவன்பினேம், என்று-(புணியினும்) (ஒருவரை) ஒருவர் சிறப்பிக்கினும், கட்டு-சினேகம், புல்லென்னும்-கிறிதாய்த் தோன்றும், எ-று

(க-ரை.) இவரெங்களுக்கிவ்வளவன்பினர் நாக்கரிவர்க்கிவ்வளவன்பினர் என்று சிறப்பிக்கிற சினேகஞ் சிறிதாம், என்பதாம்.

(வி ரை,) தாம் அவர் என்கிற பேதமில்லாதிருந்தும் சிறப்பித்துச் சொல்லில் பேதம் உண்டாகலால், புல்லென்னுமென்றார். [இவை ஐந்துபாட்டாலும் நட்பினது இலக்கணம் சொல்லப்பட்டது,]

(சு0)

எழுபத்தொன்பதாம் அதிகாரம்-நட்பு.

முற்றிற்று.

என்பதாம் அதிகாரம்

நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது: முன் சொல்லப்பட்ட இலக்கண முடையவரை ஆராய்ந்தறிந்தே சினேகிக்க வேண்டிதலால், அவரை ஆராயுந்திறமும், அதிகாரமுற்றமையும் இதனாலே விளங்கும்.

நாடாது நடட்டலிற் கேடில்லை நடட்டின்

வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.

(ப ரை) நட்பாள் பவர்க்கு - நட்பை விரும்பி-(அதனிடத்தே நிற்பவர்க்கு) நட்பின்-(ஒருவனோடு) நட்புச் செய்தபின், வீடு-(அதனை) விடுதல், இல்லை-உண்டாகாது-(ஆதலால்) நாடாது ஆராயாமல், நடட்டின் - சினேகித்தல்போல், கேடு - கேடுதருவது, இல்லை-(வேறே) இல்லை. எ-று.

சு00 அ0 - ஆம் - அதி - நட்பாராய்தல்.

(க ரை.) சினேகிப்பவர்களுக்குச் சினேகித்தபின் சினேகத்தை விடுதலில்லை ஆராயாமல் சினேகித்தல்போற் கேட்டைத் தருவ தொன்றில்லை - என்பது

தாம்.

(வி ரை.) ஆராய்தல், குணநன்மை, செய்கை நன்மைகளை ஆராய்தல் கேடு தருவதைத் தடுத்தெனலால் - ஆகுபெயர், சிநேகித்தால்-தாம், அவரென்றும்வேற்றுமையிலலாமையால், வீழ்லையென்றும், அவ்வொற்றுமையால் அவனிடத்தும் பழிபாவங்கள் தம்மவையாகலால் இருமையும் கெடுகெரென்பதே நேரக்கி, காடாது நட்லிற் கேடி.லலை பென்றும் சொல்லினார். (க)

ஆய்ந்தாய்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை தான்சரக்குபரந்தரும்.

(ப-ரை.) குணமுஞ் செய்கையும் கல்லனென்பது-(அல்லனென்பதும்) ஆய்ந்து-(பலகால்) ஆராய்ந்தும், ஆய்ந்து-(பலவழியால்) ஆராய்ந்தும், கேண்மை-(ஒருவனோடு நட்பை. கொள்ளாதான் - கொள்ளாதவன், கடைமுறை முடிவில், தான் - தான், சாம் - சாவதற்கு ஏதுவாகிய, துயரம்-துன்பத்தை, தரும்-(தானே நினைத்துக் கொள்ளுவான், எ று.

(க ரை.) ஆராய்ந்து கொள்ளாதவன் சிநேகஞ் சாவதற கேதுவானதுள் பந்தரும்-என்பதாம்.

(வி ரை, தீயகுணமுந் தீயசெயலு முகடையவனோடு நட்புக் கொள்ளின் அவனுக்குவருப பலகமையெல்லாம் தனக்கும்வந்துபின் அவைகளால் தீயந் து விடுவனென்பதாம். (இவை இரண்டு பாட்டாலும் ஆராயாதவிடத்தூப்பதும் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.) (2)

குணனுங் குடிமையும் குற்றமும் குன்றி
வினனு மறிந்தியாக்க நடபு.

(ப ரை.) குணனும்-(ஒருவனது) குணத்தையும், குடிமையும்-குடிப்பிறப் பையும், குற்றமும் - குற்றத்தையும், குன்றிவினனும் - குறைவற்றசுற்றத்தையும், அறிந்து-(ஆராய்ந்) தறிந்து, நட்பு சிநேகம், யாக்க-(அவனோடு) செய்யக் கடவன். எ று.

(க ரை.) குணத்தையுங் குடிப்பிறப்பையுங் குற்றத்தையுஞ் சுற்றத்தையு மறிந்து நட்புசெய்யக் கடவன்-என்பதாம்.

(வி ரை) குற்றமில்லாதவர் உலகத்திலே இல்லாமையால் பொருக்கத் தக்க குற்றமுடையாயிருந்தால் அதர்நட்புவிடக் கூடாதென்பதற்கு குற்றமு யென்றும், சுற்றத்தாரோடு கட்டுண்டிருப்பவர் நட்பாளர்ராமு கட்டினி வரதலால், குன்றிவினனுமென்றும், விடப்பட்டால், தங்குறையாமென்பதற்கு, அறிந்தியாக்கவென்றும், சொல்லினார். (3)

குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநரனு வாரனைக்
கொடுத்துங் கொள்ளவேண்டு நட்பு.

(ப ரை.) குடிப்பிறந்து - உயர்ந்த குடியிற்பிறந்து. தன்கண்-தன்னிடத்தி, பழி (உலகர் சொல்லும் பழிக்கு நாணுவான அஞ்சாமன, கொடுத்தும் சிலகொடுத்தாயினும், நட்புக்கொளல் வேண்டும் - நிகழ்கவ்வாள்ளவேண்டும் எ று.

(க ரை.) உயர்குலத்திற் பிறந்து பழிக்கஞ்சுபவனைப் பெருள் கொடுத்துஞ் சிநேகங் கொள்ளக்கடவர்-என்பதாம்.

(வி ரை.) குடிப்பிறப்பால் தான் பிழைசெய்யாமையுந், பழிக்கு அஞ்சலாம் பிழைபொறுத்ததும்பெற்றும் இவை இரண்டும் முடையவனைப் பெறுதல் அருமையாதலால் அவன-பை விலைகொடுத்தும் கொள்வென்பதாம். (ச)

அழச்ச்சொல்லி யல்ல இடித்து வழக்கறிய வல்லாரநட் பாய்ந்து கொளல்.

(ப ரை.) அல்லது-(தாம்) உலகநடையல்லாததை - (செய்யநினைக்கின்) அழச்சொல்லி - அழும்வகைச்சொல்லி-(விலக்கியும் (செய்தக்கால்) இடித்து (பின்னும் செய்யாவகை) நேருக்கியும், வழக்கு - அஞ்சுகநகை-பைச்-(செய்யாவிடத்து) அறியவல்லார் - செய்விக்கவும் வல்லவரை? ஆய்த்து - ஆராய்த்து நட்பு சிநேகம், கொளல் கொள்ளக்கடவர், எ று,

(க ரை.) ஒருவன் பாவங்களைச் செய்ய நினைத்தாலழும்படிசொல்லி விலக்கியும் பாவங்களைச்செய்தால் செய்பாற்றுகக் கொடுக்கியும் உலகநடை செய்விக்க வல்லவரைச் சிநேகிக்கக்கடவர் என்பதாம்.

(வி ரை.) அழச்சொல்லி இடித்து என வந்த பரிசாரம் தொழில்களுக்கு ஏற்ற குற்றத் தொழில்கள் வருவிக்கப்பட்டன வழக்கு உலக்தார் ஆல்வொடங்கிச் செய்துவந்த செயல. தமமோடு சிநேகித்தவரும் அதியுட்கை அறிதல் அறிதாக்கலால் அறியவல்லாரென்றார் (டு)

கேட்டினு முண்டே ருறுதி கிளைறாரை
நீட்டி யளப்பதோர் கோல்.

(ப ரை.) (ஒருவனுக்குக் கேடென்பது) கிளைறாரை சுற்றத்தாரது, நட்பாகிய (நிலங்களை) நீட்டி யளப்பது குறைபாமல் அளப்பதாகிய, ஓர் கோல் ஓர்கோலாம் (ஆதலால்) கேட்டினுந் அக்கேட்டி நி-த்தும், ஒருறுதி (அவராலே பெறப்படும்) ஒரு கல்லறியு, உண்டு உலகடாகும், எ று.

(க ரை.) கேட்டினிடத்துஞ் சிநேகராத் பெறப்படு நல்லறிவுண்டாம்என்பதாம்.

(வி ரை.) தமது சிநேகத்தி னெல்லை சுருங்கியிருக்கவும் செல்வக்காலத்திலே புறத்து வெளிப்படாமல் வந்தவர் பி.ந.செ.நி.வந்த விடத்துச் செயல்வேறுபடுதலால் அக்கேட்டால் சிநேகத்தை ஆளப் பெறாமல் மென்பதுபற்றி கேட்டினைக் கோலாக்கியும், அதனால் அளந்தறிந்தால் ஆவாரையே கொள்ளுதலால், அவ்வறிவை உறுதி யென்றும் சொல்லினார். [இஃது எகதேச வருவகம்.]

அரு.உ அரு. - ஆம் - அதி - நட்பாராய்தல்.

[இவை நான்கு பாட்டாலும் ஆராயும் விதமும், ஆராய்ந்தால் சிநேகிக்கப்பவார் இவரென்பதும் சொல்லப்பட்டன.] (க

ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொரீஇ விடல்.

(ப ரை.) ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு ஊதியமென்பது பேறென்று சொல்லப்படுவது, பேதையார் அறிவில்லாதவரது, கேண்மை நட்பை, ஒரீஇ ஓழிந்த விடல் (அவரை விடுதல்) என்று.

(க ரை.) ஒருவனுக் கிலாபமென்று சொல்லப்படுவது அறிவில்லார் சிநேகத்தை விடுதல் என்பதாம்.

(வி ரை.) நட்பொழிந்தாலும் விட்டு நீங்காதவிடத்துத் தீங்கு வருதலால் விடவென்றும் நீங்குபவிடத்துத் தீங்கொழிதலே யல்லாமல் இருமை யின்பக்களுக்கும், உரிமை பெறுதலால், அதனை ஊதியமென்றும் சொல்லினார். (வ

உள்ளற்க வுள்ளாள் சிறுசுவ கொள்ளற்க
வல்லற்க னற்றறுப்பார் நட்பு.

(ப ரை.) உள்ளம் (தம்) மனவெழுச்சி, சிறிதும் சுருங்குதற்குக் காரணமாகிய தொழில்நிலை. உள்ளற்க (செய்ய) நினைவாதிருக்கக்கடவர் (அதுபோல்) அல்லற்கண் (தமக்கொரு) துன்பம் வந்தவிடத்து, ஆற்றறுப்பார் கைவிடுவோரது. நட்பு சிநேகத்தை, கொள்ளற்க கொள்ளா திருக்கக் கடவர், என்று.

(க ரை.) மனந்தளருந் தொழிலைச் செய்ய நினைவாதிருக்கக் கடவர் துன்பத்திற் கைவிடுவோர் நட்பைக் கொள்ளா திருக்கக் கடவர் என்பதாம்.

(வி ரை.) அத்தொழில்களாவன: தம்மின் வலியவரோடு தொடங்கிய வையும் பயனில்லாதவையும் ஆம் முன்னெல்லாம் வலியார்போலே நடந்தலால்

ஆற்றறுப்பா ரென்றார். ஆற்றறுத்தல் வலியறுத்தல் (எடுத்திக் காட்டுவமை)

கொண்டால் அழிந்தே விடுவ னென்பதாம். (அ)

கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை
யுள்ளினு முள்ளாடு சுடும்.

(ப ரை.) கெடுங்காலை (ஒருவன்) கெடுங்காலத்து, கைவிடுவார் (அவனை
விட்டு) நீங்குவார், கேண்மை (முன் அவனோடுசெய்த) நட்பானது, அடுங்
காலை (கூற்றுடன்) கொல்லுங்காலத்து, உள்ளினும் (ஒருவன்) நினைக்கினும்,
உள்ளம் (அந்நினைத்த) உள்ளத்தை, சுடும் சுட்டு விடும், எ று.

(க ரை.) கெடுங்காலத்துக் கைவிடுவோர் நட்பானது இயமன்கொல்லுங்
காலத்து நினைக்கினும் முள்ளத்தைச் சுடும் என்பதாம்.

அக - ஆம் - அதி - பழமை.

௩௫௩

(வி-ரை.) நினைத்த வளவிலே சம்பத்தமில்லாத பிறனுக்கும் உற்றவனி
லும் கொடியதா மென்று கைவிட எண்ணிச் செய்தாட்பின் கொடுமைசொ
ல்லியபடி. [இவை மூன்று பாட்டாலும் ஆராய்ந்தால் சிறேகிக்கப்படாதவர்
இவரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (க)

மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றீத்து
மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு.

(ப ரை.) மாசற்றார்-(உலகோடொத்துக்கு)நற்றமற்றவரது, கேண்மை-
நட்பையே, மருவுக-பழகக்கடவன், ஒப்பிலார்-(உலகத்தோடு) ஒத்தலில்லா
தவாது, நட்பு-நட்பை-(ஆராயாது கொண்டால், ஒன்று-(அவருக்கு வேண்டி
ய) ஒன்றை, சுத்தம்-கொடுத்தாயினும், ஒருவுக-விடக்கடவன்-எ று.

(க ரை.) நற்றமற்றவர் சிறேகத்தைக்கொள்ளக்கடவன். ஒப்பிலார்
சிறேகத்தைப் பொருள்கொடுத்தானினும் விடக்கடவன் என்பதாம்.

(வி-ரை) உலகோடொத்தவர் நட்புஇருமை யின்பமும் தருதலால் ம
வுகவென்றும் அதனோடு மாறாவினவர் நட்பு ஒன்பமே தருதலால், அதை
விலைகொடுத்தாயினும் விடுகடுவன்றும் சொல்லினார் [இது நல்சிறேகிக்கப்படு
வாரும் படாரும் ஆகிய அல்விருமையும் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டது,](ஈ)

எண்பதாம்-அதிகாரம் நட்பாராய்தல்
முற்றிற்று.

எண்பத்தொன்றாம் அதிகாரம்

பழமை.

அதாவது: நட்பினரது பழையரார் தன்மைபற்றி அமர்ச்செய்தபிழைகளைப் பொறுத்தல் ஆராய்ந்து சிநேகிக்கப்பட்டாராயினும் பொறுக்கப்படும் குற்றமுடைய ராகலாலும், ஊழ் வகையாலும் நட்புக் கொள்ளப்பட்டவரிடத்துப் பிழைபுனதா மென்பது அறிவித்தற்கு இது நட்பாராய்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

பழமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங்
கிழமையைக் கீர்த்திடா நட்பு.

(ப-ரை.) பழமையெனப்படுவது-பழமை யென்று சொல்லப் படுவது, யாதெனின்-யாதென்றால், (அது) கிழமையை-(பழமையோர்) உரிமையாலேசெய்தவைகளை, யாதுங்-சிறிதாயினும், கீழ்த்திடா-சினதக்காமல் (அவைகளுக்கு உடன்படுவதாகிய,) நட்பு-சிநேகம்-எ-து-

45

உருகி அக - ஆம் - அதி - பழமை.

(ச-ரை.) பழமை யென்றசொல்லப்படுவது யாதென்றால், பழமையோர்செய்தவற்றைச் சிதையாமற் கொள்ளு நட்பார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கிழமை ஆகுபெயர் பின் கெழுதகமையெனவறுவதுமதுஉரிமையாற் செய்தவையாவன. கருமஞ்செய்யும்போது கேளாது செய்தல்செய்தல் செய்தல். தமக்குவேண்டு மவைகளைத் தாமே கொள்ளுதல், பணிவச்செய்தலில்லாமை, இவைமுதலானவை [இதனாலே பழமையாவது காலஞ்சென்றதன்று இப்படிப்பட்ட நட்பென்று சொல்லப்பட்டது.]

நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்

சுப்பா தல் சான்றோர் கடன்.

(ப-ரை.) நட்பிற்கு-சினேகத்திற்கு, உறுப்பு- அவயமான, கெழுதகைமை- (நட்பினர்) உரிமையாற் செய்பவையாம், (ஆதலால்) அதற்கு அவ்வுரிமைக்கு, உப்பாதல்-இனிமையாதல், சான்றோர்-நிறைந்தோர்க்கு, கடன்-முறைமை-எ-று,

க-ரை. சினேகத்திற் கவயவமான சினேகருரிமையாற் செய்தவையாம்- என்பதாம்.

(வி-ரை.) மற்று-அசை வேறல்லா தோன்ற உறுப்பென்றார். அவயவமாகுதலறிந்தே இனிமையாவ ரென்பது தோன்ற சான்றோர்மேல் வைத்தார்.

பழகிய நட்பெவன் செய்யுந் கெழுதகைமை
செய்தாங் கமையாக் கடை.

(ப-ரை.) கெழுத கைமை- நட்பினர்) உரிமையினாலே செய்தவைகளுக்கு, செயதாங்கு-(தாம்) செய்தவைபோல், அமையாக்கடை-உடன்படாராயின், பழகிய-(அவரோடு பழையதாய்-வந்த, நட்பு-சினேகமானது, எவன்-என்ன பயனை செய்யும், எ-று.

(க-ரை.) நட்பினர் செய்தவைகளுக்குத் தாஞ்செய்யாவிடத்து நட்பென்ன பயன் செய்யும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அப்படி உடன்படுதலாவது-தாமும் அவரித்து, உரிமையால் உடன்படுதல் [இவை தூண்டுபாட்டாலும் பழமையால் வரும் உரிமையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ர.)

விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் தொழுதகையாற்
கேளாது நட்பார் செயின்.

(ப-ரை.) நட்பார் நட்பினர், கெழுதகையால்-உரிமையால், கேளாது-தம்மைக்கேளாது, செயின்-தன்கருமத்தைச்)செய்தாராயின், விழைதகையான் (அச்செயலது) விரும்பப்படுத் தன்மைபற்றி (அறிவுடையோர்,) வேண்டியிருப்பர்-(அதனை) விரும்புவர்-எ-று.

அக - ஆம் - அதி - பழைமை. ௩௫௫

(க-ரை) நட்பாளர் உரிமையாற் கேளாது செய்தா லறிவுடையோர

தனை விரும்புவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒருவர்க்குத் தங்கருமம் தாம் அறியாமல் முடிந்திருக்கையைக்காட்டிலும்நன்மை இல்லாமையால் அச்செயல் விரும்பத்தக்கதாயிற்று. அதனை அப்படி யறிந்து விரும்புதல் அறிவுடையார்க்கல்லது இல்லாமையால் அவர்மேல் வைத்துச்சொல்லப்பட்டது [இதனால் கேளாதுசெய்தவிடத்து அதனை விரும்புக வென்பது சொல்லப்பட்டது.] (ச)

பேதமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
நோதக்க நடடார்செயின்.

(ப-ரை) நோக்க-தாம்) வெறுக்கத்தக்கவைகளை, நடடார்-சினேகித்தவர், செயின்-செய்தால் (அதற்குக் காரணம்) பேதமையொன்றோ அறியாமையொன்றோ, பெருங்கிழமை-மிருந்த உரிமையுமாம், என்று-என்று, உணர்க-அறியக்கடவர்-எ-று.

(க-ரை.) வெறுக்கத்தக்கவைகளைச் சினேகர்செய்தாலது மிருந்த உரிமையாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) செயினெனவே தம்:பியல்பிலே செய்பாமை பெற்றும்.இது வருகின்றவைக்குள்ளும் ஒக்கும். இழஞ்ஞால்வரும் பேதைமையார்க்கும்உண்டாதலால் தமக்கு எதங்கொண்டா ரென்றாவது ஈழுவகையால் எம்மால் வரக்கடவது ஒற்றுமை மிகுகிபற்றி அவரால் வந்த தென்றாவது கொள்வதல்லது அன்பிலாமையென்று கொள்ளப்படா தென்பதாம் [கெடும் வகை செய்யின் அதற்குக் காரணம் இதனால் சொல்லப்பட்டது.] (ங)

எல்லைக்கணினூர் துறவார் தொலைவிடத்துந்
தொல்லைக்கணினூர் தொடர்பு.

(ப-ரை.) எல்லைக்கணினூர் (நட்பின்) வரம்பிலேசின்றவர், தொல்லைக்கணினூர்-(தம்மோடு) பழமையில் வேறுபடாது சின்றவரது, தொடர்பு-நட்பை, தொலைவிடத்தும்-அவராலே) தொலைவு வந்த விட்டதும், துறவார்-விடார். எ-று.

(கரை) நட்பிலே சிந்திப்பவர்பழமைமையோடு சிநேகத்தைவிடார்-என்பதாம்
(வி-ரை) பழமையில் வேறுபடாமையாவது-உரிமையொழியாமையாம்
தொலைவு-பொருட்கேடு போர்கேடு- (சு)

அழிவந்த செய்யினு மன்படு ரன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர்.

(உரை) அன்பின்-அன்புடனே, வழிவந்த-பழையதாய்வந்த கேண்
மையவர்-நட்பின் யுடையவர்-(நட்பினர்) அழிவந்த-அழிவு வந்தவைகளை,
செய்யினும்-செய்தாலும், அன்பர்-(அவரிடத்தே) அன்பு நீங்கார், எ-று.

நட்பின் அக - ஆம் - அநி - பழமை.

(க-ரை) பழமையான நட்பினை யுடையவர் பிறர் அழிவானவற்றைச்
செய்தாலு மன்பை விட்டகலார்-என்பதாம்.

(வி-ரை) அழிவு-முன்சொல்லிய கேடுகள் [இவை இரண்டு பாட்டா
லும் கேடுசெய்த விடத்தும் விடுத்தன்மைய தன்மென்பது சொல்லப்பட்ட
தது.] (எ)

கேளிமுக்கக் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
நாளிமுக்க நட்பார் செயின்.

(ப-ரை) கேள்-நட்பினரது, இழுக்கும்-பிழையை கேளா-(பிறர் சொ
ல்லினும்) கேளாத-கெழுதகைமை, வல்லார்க்கு-உரிமையறிய வல்லவர்க்கு,
நட்பார்-அந்நட்பினர், இழுக்கம்-பிழையை, செயின்-செய்தால்-(அது)நான்-
(பயன்பட்ட நாளாம்-எ-று.

(க-ரை) நட்பாளர் பிழையைக் கேளாதவற்கு நட்பாளர் பிழையைச்
செய்தலது பயன்பட்ட நாளாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை) பிழையாவன: முன்சொல்லிய பணியாமை, அஞ்சாமை, நற்
பொருள்வெளவல், முதலானவை. கேட்டல் உட்கொள்ளுதல், செய்தவி
டத்தல்லாமல், அவ்வல்லமை வெளிப்படாமையால் செய்யாதவை நாளல்ல
யாயின [இதனால் பிழைபொருத்தம் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது] (அ)

கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார்கேண்மை

விடாஅர் விழையு முலகு.

(ப-ரை.) கெடாஅ-(உரிமை) கெடாமல், வழிவந்த-பழையதாய் வந்த கேண்மையார்-நட்பையுடையவரது, கேண்மை-நட்பை, விடாஅர்-(அவர் பிழைபோக்கி) விடாதவரை, உலகு-உலகமானது, விழையும்-(ரட்புக்குறித்து) விரும்பும், எ-று.

(க-ரை.) பழைய சிநேகர் நட்பை விடாதவரை உலகயிச்சிக்கும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) விடாதாரையெனவே விடுவதற்குக்காரணம் சொல்லப்பட்டது. நம்மிடத்தம் இவர் இப்படிப்பட்டவ ராவரென்று யாவரும் தாமே வந்து நட்பாவ ரென்பதாம். (க)

விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட்

பண்பிற் றலைப்பிரியாதார்.

(ப-ரை.) பழையார்கண்-பழையநட்பினரிடத்து-அவர் பிழைசெய்தா ராயினும்) பண்பிற்றலைப் பிரியாதார்-(தம்) பண்பு நீங்காதவர், விழையார்-பகைவராலும், விழையப்படுப-விரும்பப்படுவர். எ-று.

(க-ரை.) பழைய சிநேகரிடத்துச் சிநேகம் நீங்காதவர்பகைவராலுமிச் சிக்கப்படுவர்-என்பதாம்.

அடி - ஆம் - அதி - தீநட்பு.

௩௫௪

(வி-ரை.) தம்பண்பாவது* செய்யாத முன்போல அன்புடையராதல்* அக்குணகோக்கிப் பகைவரும் நட்பினராவ ரென்பதாம் [இயை இரண்டி பாட்டாலும் பழைமையறிவார் அடையும்பயன் சொல்லப்பட்டது.] (௧0)

எண்பத்தோராம்-அதிகாரம் பழைமை

முற்றிற்று.

எண்பத்திரண்டாம் அதிகாரம்.

தீநட்பு.

இனிபெறறு க்கப்படாத குற்றமுடைமையால் விடத்தக்கதாகிய நட்பு நட்பாராய்த லதிகாரத்தில்சுருங்கச்சொல்லிஅவ்வளவில் அடங்காமையால்

அதனை இருவகைப்படுத்தி இரண்டதிகாரத்தாலே சொல்லத்தொடங்கிமு
ன்னே தீர்ப்பு சொல்லுகிறார்

அஃதாவது: தீக்குணத்தாரோடு உண்டாகிய நட்பாம். அதிகாரமு
றைமை சொல்லாடலே விளங்கும்.

பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை

பெருகலிற் குன்ற லினிது.

(ப-ரை.) பருகுவார்போலினும்-(ஆசைமிசூதியால்) உண்பவர்போன்
றராயினும், பண்பிலார்-குணமிலாரது-(தீக்குணமுடையவரது என்றபடி)
கேண்மை - நட்பானது, பெருகலின்-வளர்தலினும், குன்றல் - குறைதல்,
இனிது-இனிதாம், எ-று.

(த-ரை.) நற்குணமில்லார் நட்பானது பெருகுதலினும் சிறுகுத லினி
தாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பெருகினால் வருங்கேடு குன்றினால் வாராமையால் குன்ற
லினிதென்றார். (இதனால் தீ நட்பினதாகாமை பொதுவகையாற் சொல்லப்
பட்டது.) (இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுவர்.)

உறினட் டறினொரு மொப்பிலார் கேண்மை

பெறினு மிழப்பினு மென்.

(ப-ரை.) உறின்-(தமக்குப்பயன்) உள்ளவிடத்து, நட்டு - சிசேகித்து
அறின்-(அது) இல்லாவிடத்து, ஒருடம் - ஒழிபும், ஒப்பிலார் - ஒப்பில்லாத
வரது, கேண்மை - சிசேகத்தை, பெறினும் - பெற்றாலும்-(என்) (ஆக்கம்)
யாது, இழப்பினும்-இழந்தாலும், என்-(செல்வம்) யாது, எ-று.

(க-ரை.) செல்வம் வந்தவிடத்து சிசேகித்து அது இல்லாவிடத்துக்
கைவிடுவோர்கள் சிசேகத்தைப் பெற்றாலென்ன, அற்றாலென்ன - என்பது
தாம்.

௩௫அ

அ2-ஆம்-அகி-தீநட்பு.

(வி-ரை.) தமக்கு உற்றவை பார்ப்பவர் பிரறோடு பொருத்தமிலாரது

லால் அவரை ஒப்பீலா ரென்றார் அவரிடத்து அயலாந் தன்மையே பொரு
ந்து மென்பதாம் (உ)

உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது

கொள்வாருங் கள்வரு நேர்.

(ப-ரை.) உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும்-(நட்புளவு பாராமல் அதனால்
வரும் பிரயோசனத் தளவுபார்க்கும்) நட்பினரும், பெறுவது கொள்வாரும்
(கொடுப்பாரைக் கொள்ளாமல்), விளையைக்கொள்ளும்வேசையரும், கள்வ
ளும்-(பிறர் கேடுகோக்காது அவர் சோர்ப்பார்க்கும்) கள்வரும், நேர்-(தம்
முன் ஒப்பார்)எ-று.

(க-ரை.) நட்பின் பயனை யெண்ணுவாரும் வேசையும் கள்ளரும் தம்மி
லொப்பாவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) நட்பு-ஆகுபெயர். பொருந்களைக்குறித்து வஞ்சித்து நடத்த
லால், அவ்விருவரோடும் ஒப்பாரென்பதாயிற்று. இவை இரண்டு பாட்டா
லும் தமக்குப் பிரயோசனம் பார்ப்பவரது நட்பினது தீமை சொல்லப்பட்ட
டது. (ங)

அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னார்
தமரிற் றனிமை தலை.

(ப-ரை.) முன்னெல்லாந் தாங்குவதுபோலிருந்து அமகரத்து-போர்
வந்தவிடத்து, ஆற்றறுக்கும் - போர்க்களத்திலே தன்னிவிட்டுப் போகின்ற
கல்லா-கல்வியில்லாத, மாவன்னார்-குதிரைபோல்பவரது, தமரின்-தமரார்
தன்மையினும், தனிமை-தனிமையாதலே, தலை-சிறப்புடைத்து, எ-று.

(க-ரை) போர்க்களத்தில் விட்டோடிப்போவோர் நட்பிலுந் தனிமை
யாக வித்தனல்லது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கல்லாமை-கதியைந்தும், சாரியைபறினெட்டும், போர்செய்
திறமும், அறியாமை, துன்பம் வாராதமுன்னெல்லாம் துணையாவார் போ
ன்று வந்த விடத்துவிட்டு நீக்குவாரென்பது உவமையாற் பெற்றும். அவர்
தமரானால் வரும் அழிவு தனியானால் வாராமையால் தனிமை தலையென்
ருர். எனவே அதுவும் தீதாலறிக (ச)

செய்தேதமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை

யெய்தலி னெய்தாமை நன்று.

(ப-ரை.) செய்து - செய்துவைத்தாலும், ஏமஞ்சாரா - காப்பாகர்த்
சிறியவர் - சீழ்மக்களது, புன்கேண்மை-தீநட்பு, எய்தலின் - (ஒருவனுக்கு)
உண்டாதலின், எய்தாமை-இல்லாதிருத்தல், நன்று-நல்லது, எ-று.

(க-ரை.) சிறியவர்களுடைய தீர்ப்பானது ஒருவனுக்கு உண்டாதலினால் வல்லாதிருக்கை நல்லது-என்பதாம்.

அடி-ஆம்-அதி-தீர்ப்பு. ௩௫௩

(வி-ரை.) சிறப்புமமை வருவிக்கப் பட்டது, காவலாக்கமை தொலைவினிடத்து விட்டு, நீங்கல் எய்தவி செய்தாமை நன்றென்பதற்குமுன் உரைத்தபடி உரைக்க (இவை இரண்டு பாட்டாலும் தொலைவிலே துணையாகாதவர் நட்பினது தீமை சொல்லப்பட்டது.) (6)

பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பி. அறிவுடையா
ரேதின்மை கோடியுறும்.

(ப-ரை.) பேதை-அறிவில்லாதவனது, பெருங்கெழீஇ நட்பின் - மிக பெருங்கிய நட்பைப்பார்க்கிலும், அறிவுடையார்-அறிவுடையாவரது, எதிர்மை-பகைமை, கோடியுறும்-கோடிபங்கு நல்லது, எ-று.

(க-ரை.) அறிவில்லார் நட்பைப் பார்க்கிலும் அறிவுடையார் பகைநல்லது என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறிவுடையவனது பகைமை ஒருதீங்கு செய்யாமையாலும், பேதையினது நட்பு, பலதீங்கும் செய்தலாலும், கோடியுறமென்றார். (க)

நகைவகைய ருகிய நட்பிற் பகைவராற்
படுத்தித்த கோடியுறும்.

(ப-ரை.) நகை வகையராகிய (தாம் அறிதல் வகையராதற் கல்லாமல்) நகுதல் வகையராதற்கு ஏதுவாகிய, நட்பின் நட்பால் - (வருமவைகளின்) பகைவரால்-பகைவரால்-(வருபவை) பத்தடுத்தகோடி-பத்துக்கோடி மடங்கு, உறும்-நல்லவையாம், எ-று.

(க-ரை.) நகைக் கேதுவாகிய நட்பைவிட பகைக்கேதுவாகிய நட்பு நல்லவையாம்-என்பதாம்

(வி-ரை.) அந்நட்பாவது-விடரும், தூர்த்தரும், கழைக்கடத்தரும், போன்று பலவகையால் நகுவித்துத் தாம் பயன்கொண் டொழிவாரோடு உண்டாகியது பத்தடுத்தகோடி உத்தாகத் தொகுத்தகோடி அந்நட்பில் வருயின் பங்களில் அப்பகைவரால் வருந்துன்பகை மிக நல்ல தென்பதாம். (எ)

ஒல்லுங் கரும முடற்று பவர்கேண்மை
செரல்லாடார் சோர விடல்'

(ப-ரை.) ஒல்லுங் கருமம்-(தம்மாலே) முடியுந்தொழிலை, உடற்றுபவர் முடியாதாகச் செய்பவரோடு கொண்ட, கேண்மை-நட்பை, (அது கண்டால்) சொல்லாடார் (அதை அவரறியச்) சொல்லாமல், சோரவிடல்-தளரவிடக்கடவர். எ-று.

(க-ரை.) தம்மாலே முடியுந் தொழிலை முடியாதாகச் செய்பவருடன் கொண்ட நட்பை விடக்கடவர்-என்பதாம்,

(வி-ரை.) சோரவிடல்-விடுகின்றவிதம் தோன்றாமல் ஒருகாலாக் கொருகாய் ஓயவிடுதல், அறியச் சொல்லினாலும், விடுக்கின்ற விதம்தெரிந்தாலும்

கூகு அ2-ஆம்-அதி-தீதப்பு.

(அப்போது பரிசரித்துப் பின்னும் சட்பாயிருக்க) கிணப்பாராகலால் சொலாடாரென்றும்-சோரவிடலென்றும், சொல்லினார், [இவை மூன்று பாட்டாலும் மூறையே பேசையர்-நருவிப்பவர் - இயல்வது செய்யாதவர், இவர் நட்புத்தீமைகள் சொல்லப்பட்டன.]

கனவினு மின்னாது மன்னே வினைவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு.

(ப-ரை.) வினைவேறு-தொழில்வேறு, சொல்வேறு-சொல்வேறு, பட்டார் பட்டவரது, தொடர்பு-நட்பு, கனவினும்-(கனவிலே மாத்திரமேயல்லாமல்) (கனவிலும், இன்னாது தன்பஞ்செய்வதாகும், எ-று.

(க-ரை.) தொழில்வேறு, சொல்வேறு, பட்டவர் சிநேகமானதுகனவினுத் தன்பந்தருள்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தொழிலுஞ் சொல்லிலும் ஒவ்வாமல் வேறுவேறு யிருத்தல்-தொழிலிலே பகையாராயும், சொல்லிலே நட்பினாராயும், இக்குகை நிகழ்ச்சியிலே உண்டாயிருத்தலாலே, கனவினு மின்னாதென்றார், மன் - ஓ - அசைகலை, (க)

எனைத்துங் குறுகுத லோம்பன் மனைக்கெழீஇ
மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு.

(ப-ரை.) மனை வீட்டிலே-(தனித்திருந்தபோது) கெழீஇ-நட்பாடிமன்
றில்-சபையிலே-பலருட னிருந்தபோது பழிப்பார் - பழிசொல்லுவோரது,
தொடர்பு-நட்பும், எனைத்தும்-எவ்வளவு சிறிதாயினும், குறுகுதல்-தம்மைச்
சேர்தலை, ஒம்பல்-பரிசுரிக்கப்பட்டவர், எ-று.

(கரை. வீட்டிலே தனித்திருக்கையிற் சினைகித்துச் சபையிற் பழிப்
பவர் நட்புக்கொள்ளா திருக்கக்கடவர்-என்பதாம்.

வி-ரை. அவ்விரு செயலும் தீதாகலின் அவர் ஒருபோதும் தம்மைச்
சேராதவிதம் குறிக்கொண்டு காக்கவேண்டு மென்பதற்கு அவர் நட்பின்
மேல் வைத்துச் சொல்லினார், இவை இரண்டு பாட்டாலும் வஞ்சர் நட்பின்
நீமை சொல்லப்பட்டது, (க0)

எண்பத்திரண்டாம்-அதிகாரம் தீநட்பு

முற்றிற்று.

எண்பத்திமுன்றாம் அதிகாரம்.

கூடாநட்பு.

இனிமற்றைக் கூடாநட்புச் சொல்லுகின்றார்,

அஃதாவது: பண்கமையால் உள்ளே கூடாதிருந்தே சமயம் கிடைக்கு
மளவும் புறத்திலே கூடி நடப்பவர் நட்பு.

சீரிடங்காணி னெறிதற்குப் பட்டடை

நேரா நிறந்தவர் நட்பு.

(ப-ரை.) நேரா - கூடாதிருந்தே, நிரந்தவர் - (வாய்க்குமிடம் காணு
மளவும்) புறத்திற் கூடிநட்பவரது, நட்பு - சினேகம், சீரிடம் - வாய்க்குமிட

த்தை, காணின் - கண்டால், எறிதற்கு-(அற) வெறிதற்குத் - துணையாகிய) பட்டடை - பட்டையாகும், எ-று.

(கரை.) வாய்க்குமிடக் கூடாதிருந்தவர் நட்பானது அந்த இடத்தைக் கண்டா வெறிதற்குப் பட்டடையாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) எறியுங்காலம் வாராமுன் னெல்லார் தாக்குவதுபோலிருந்தவந்தவிடத்து அறவெறுவிப்பதாகியபட்டடைக்கும் அப்படிப்பட்டதாகிய நட்பிற்கும் தொழிலொப்புமை யிருத்தனால் அதுபற்றி அந் கட்டைப் பட்டடையாக உபசரித்தார். ௧

இனம்போன் றினமல்லார் கேண்மை மகளிர்

மனல்போல வேறு படும்.

(ப-ரை.) இனம்போன்று-(தமக்கு) உற்றவர்போன்று, இனமல்லார்-ஔவரோடு உண்டாகிய, கேண்மை - நட்பானது-இடம்பெற்றால்) மகளிர் பெண்பாலார், மனம்போல நெஞ்சம்போல, வேறுபடும் - வேறுபடும், எ-று

(க-ரை.) உறவினர்போன்று உறவின ராகாதவர் நட்பானது பெண்களிடையம்போல வேறுபடும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) நட்பு வேறுபடுதலாவது - இடம்பெற்றால் பழைய பகையே யாகுதல். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் கூடாநட்பினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] ௨

பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல

ராகுதன் மாணர்க் கரிது.

(ப-ரை) நல்ல - நல்லவையாகிய, பல - பலதூல்களை, கற்றக்கடைத்தும் - கற்றவிடத்தும்-(அதனால்) மனநல்லராகுதல் - மனத்திருந்தி நட்பினராகுதல், மாணர்க்கு - பகைவர்க்கு, அரிது - இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) பலதூலைக் கற்றவிடத்து மனநலத்தராகுதல்பகைவர்க்கில்லை என்பதாம்.

46

நடை அந் - ஆம் - அதி - கூடாநட்பு.

(வி-ரை.) நல்ல தூல் - மனக்குற்றங் கெடுப்பன. நல்லராகுதல் சலம் விடுதல், உட்சல முடையாரைக் கல்வியுடைமைபற்றி நட்பென்று கொள்

எலா-ரா தென்பதாம்.

௨

முகத்தி னினிய நகா அவத்தின்ன
வஞ்சரை யஞ்சப் படும்.

(ப-ரை.) (கண்டபோது) முகத்தின்-முகத்தால், இனிய-இனிமையுள்
எனவாக, நகாஅ - சிரித்த, அகத்து -மனத்தால், இன்ன-எப்பொழுதும்)
இனியராகாத, வஞ்சரை-வஞ்சகரை, அஞ்சப்படும்-அஞ்சல்வேண்டும், எ-று

(க-ரை.) முகமலர்ந்து நகைத்து அகமலராத வஞ்சகருக்குப் பயப்பட
வேண்டும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) நகையது வகைபற்றி - இனியவென்றும், மனத்திலே சலம்
தோன்றி நிற்கவும் அதற்குவிரோதமாகிய நகையைப்பிறந்திலே காட்டலால்
வஞ்சரென்றும் அச்சலம் குறிப்பதற்குச் சாதனமாகிய முகத்தாலும் தோன்
றுமையால் - அஞ்சப்படுமென்றும், சொல்லினர். [இவை இரண்டு பாட்டா
லும் குற்றத்திற்கு ஏதுவாகிய அவர்கொடுமை சொல்லப்பட்டது, ச
மனத்தி னமையா தவரை பெணைத்தொன்றுஞ்
சொல்லினர் தோற்ற்பாற் றன்று.

(ப-ரை.) மனத்தின் மனத்தால், அமையாதவரை-(தம்மோடு)பொருந்
தாதவரை, எனைத்தொன்றும்-யாதொரு கருமத்திலும், சொல்லினால்-சொல்
லினால், தோற்ற்பாற்று - தெளிதன் முறமையது, அன்று-அல்ல-(என்று
நீதிதூல்) சொல்லும், எ-று.

(க-ரை.) மனமொவ்வாதவரை யாதொரு சொல்லாலும், தெளிதல் கூ
டாது - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பகைமை மறைத்தற்பொருட்டிச் சொல்லுகின்ற வஞ்சனைச்
சொல்லை நல்ல சொல்லென நினைத்து அவரைக் கருமங்களிலே தெளிதல்
நீதி தூலின் முறமை அன்றென்பதாம். 6

நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ
லொல்லை யுணரப் படும்.

(ப-ரை.) நட்டார்போல் - நட்பினர்போல், நல்லவை - நன்மையைத்
தருஞ் சொற்களை-சொல்லினும் - சொன்னாலும், ஒட்டார்சொல் - பகைவர்
சொற்கள் (அது தாராமை) ஒல்லை - விரைவிலே-(சொல்லிய பொழுதே
யென்றபடி உணரப்படும் - அறியப்படும், எ-று.

(க-ரை.) நட்பாளர்போல நல்ல சொற்களைச் சொன்னாலும் பகைவர்
சொற்கள் நலந்தாராமை யறியப்படும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) சொல்லினெனவே அவர் அவை சொல்லாமையே பெற்று பகைவராதலால், தீமை தருதற்கு ஐயயில்லை யென்பதற்கு ஒல்லியுணரப்படுமென்றார்.

சொல்வணக்க மொன்றாகக் கொள்ளற்க வில்வணக்க தீங்கு குறித்தமை யான்.

(ப-ரை.) வில்வணக்கம் - வில்வினது வணக்கம், தீங்கு-(ஏற்றவர்குத்) தீமைசெய்தலை, குறித்தமையான் - குறித்தனால், ஒன்றாகண் - பகைவரிடத்தே-(பிறக்கும்) சொல்வணக்கம் - சொல்லினது வணக்கத்தையும், கொள்ளற்க (நமக்கு நன்மைசெய்தலைக் குறித்தென்று) நினையாதிருக்கக்கடவர், எ-று.

(க-ரை.) வில்வணக்கந் தீங்கைத்தருதலால் பகைவரிடத்துச் சொல்வணக்கம் கொள்ளாதிருக்கக் கடவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தம் வணக்கம் அன்றென்பது தோன்ற சொல்வணக்கமென்றும், வில்வணக்கம் வேறாயினும், வணங்குத லொப்புவமையற்று அதன்குறிப்பையே ஏதுவாக்கியம் சொல்லினார் வில்வினன்குறிப்பு அவனிணுகிய வில்வணக்கத்தின் மேல் நின்றலால் பகைவரது குறிப்பும் அவரிணுகிய சொல்வணக்கத்தின் மேலதாயிற்று, இதுவும் தீங்கு குறித்த வணக்கமென்றே, கொண்டு அஞ்சிக்காக்க வேண்டுமென்பதாம் [இவை மூன்று பாட்டாலும் அவரைச் சொல்லாலே தெரியலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது] எ

தொழுதகையுள்ளும் படைவ்யாடுக்கு மொன்றா ரழுதகண்ணீரு மனைத்து.

(ப-ரை.) பகைவர குறிப்பை அறியவல்லார்க்கு) ஒன்றர் - பகைவர் தொழுதகையுள்ளும் - குமப்பட்ட கையுள்ளும், படை - ஆயுதமானது, ஒடுங்கும் - மறைநதருகரும், அழுதகண்ணீரும் (அவர்) அழுதகண்ணீரும், அனைத்து - அப்படியே, அது மறைந்நருததற்கு யூடமாம். எ-று.

(க-ரை.) பகைவர் கும்பிட்டகையோடு மாயுத மறைந்திருக்கும், அப்பகைவரழுதகண்ணீரு மப்படியே - என்பதாம்,

(வி-ரை.) தாம் நட்பென்பதனைத் தங்கையாலும், கண்ணாலும், நம்புவிததுப்பின் கொலலுதற்கு எய்ககவடுகின்ற ஆயுதமஆலோசததறியுப்பாது நம்புவிகளின்றல்பாழுத்த அவைகளுள்ளே ததான்லென்பதற்கு ஒடுங்குமென்றார். பகைவரதமது தளரச்சுகாட்டித் தொழுதாலும், அழுதாலும்,

அவர் குறிப்பைச் சீராகக் காத்துக்கொள்க வெண்பதாம். (இதனால் அவரைச் செயலால் தெரியலாகா தென்பது சொல்லப்பட்டது.) அ

மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாவர நகச்செய்து
கட்புலனாட சரபபுலலற பாறய.

நகச்சு அசு - ஆம் - அதி-பேதைமை.

(ப-ரை) (அரச நீதியானது) மிகச்செய்து-(புறத்திலே நட்பை)மிகச் செய்து, தம்மெள்ளுவாரை-(உள்ளே) தம்மை இகழும் பகைவரை, நட்பினுள்-(தாமும்) அந்நட்பினிடத்தே நின்று நகச்செய்து -புறத்திலே-(அவர்) மகிழும்படிசெய்து, சார்புல்லர்பாற்று-(உள்ளேஅது) சாம்படிக்குப்பொருந்தந் தன்மையுடைத்து, எ-று.

(க-ரை.) இராசநீதியானது புறத்து நட்பைமிகச்செய்து இகழ்பவரை நட்பில் மகிழும்படிசெய்து பொருந்தந் தன்மை யுடையது என்பதாம்.

(வி-ரை.) நின்றென்பதும், அரசநீதி வென்பதும் விருக்கப்பட்டன உன்னொன்று புறமொன்றாதல் ஒருவருக்குத் தகாதாயினும் பகைவரிடத்தானால், தகுமென்பது நீதிதூலது துணிவென்பதற்கு அதன்மேல்வைத்துச் சொல்லினார். என்னவாரைப் புல்லெனக் கூட்டுக.

பகைகட்பாங் கலம் வருங்கான் முகநட்

டகநட் பொரீஇ விடல்

(ப-ரை.) பகை-(தம்) பகைவர், நட்பாங்காலம் - நட்பினராய் நடக்கும் காலம், வருங்கால் - வந்தால், முகம்-(தாமும்)முகத்தால், நட்டு(அவரோடு) நட்புச்செய்து, அகம் - மணத்தால், நட்பு - நட்பை, ஓரீஇ-நீங்கிவிடல்-(பின் அதையும்) விடக்கவர் எ-று,

(வி-ரை.) அக்காலமாவது, தம்மாலும் பகையென்று வெளிப்பட நீக்கக் கூடாதவளவு இதனால் கூடுமானவெல்லாம் நீக்குகவென்பது பெற்றும், (இவை இரண்டு பாட்டாலும் அந்நட்பிடத்து நடக்கும் விதம்சொல்லப்பட்டது.)

60

எண்பத்திமுன்றும்-அதிகாரம்-கூடாநட்பு

முற்றிற்று.

எண்பத்திரான்காம் அதிகாரம்.

பேதைமை.

இனி அங்கட்பை எதிர்மறுத்துப் பகைமுகத்தாலே சொல்லத்தொடங்கினார், அப்பகைதான் முழுவுதம் விடலாகாத குற்றமாகிய குரோதத்தாலும், காமத்தாலும் வருவதாம் அவைகளுக்கு, குரோதத்தால் வருபவை ஐந்த்திகாரத்தாலும் காமத்தால் வருபவை ஐந்த்திகாரத்தாலும் சொல்லுதற்கு அவ்விரண்டுக்கும் அடியாகிய மயக்கத்தை இருவகைப்படுத்தி இரண்டதிகாரத்தாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே பேதைமை சொல்லுகின்றார்.

அச-ஆம்-அதி-பேதைமை.

௩௬௫

அஃதாவது யாதொன்றும் அறியாமை.

பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண் டீதீபும் போக விடல்.

(ப-ரை.) பேதைமை யென்பது - அறியாமையென்று சொல்லப்படுவது ஒன்று- அந்நிறைக் குற்றங்களி னெல்லாம் (பிசுத்த) தொன்று. யாதெனின் (அது) யாதென்று யினவினாவுல், ஏதங்கொண்டி-தனக்குக்) கேடுதருமவை களைக் கைக்கொண்டு, ஹதிபம்-ஆக்கத்தருமவைகள், போகவிடல்-கை விடுதல்-எ-று.

(க-ரை.) அறியாமை யென்பது யாதென்றால் குற்றங்களைக்கொண்டு இலாபத்தை விடுதல்-என்பதாம்.

(வி-ரை) கேடு-வறுமை, பழிபாவங்கள், ஆக்கம், செல்வம், புகழறங்கள், பேதைமை-தானே தன் னிருமைப்பயனு ள் கெடுத்துக்கொள்ளுதலென்பதாம்.

பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை
கையல்ல தன்கட் செயல்.

(ப-ரை) ஒருவனுக்கு பேதைமையுள்ளெல்லாம்-பேதைமை யெல்லா
வற்றள்ளும், பேதைமை-அருந்த பேதைமையாவது, கையல்ல தன்கண்-(தன்
க்கு ஆகாத செய்கையில், காதன்மை-ஆசையை, செயல்-செய்தல் எ-று.

(க-ரை.) அறிவில்லாமை-எல்லாவற்றுள்ளுமறிவில்லாமையாவது ஆகா
தசெய்கையைச் செய்தல்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இருமைக்கும் ஆகாவென்று துலோர் கடிந்த செயல்களை
விரும்பிச் செய்த லென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் பேதைமைய
துணிலக்கணம் சொல்லப்பட்டது, (உ)

நாணுமை நாடாமை நாரின்மை யாதென்றும்
பேணுமை பேதை தொழில்.

(ப-ரை.) நாணுமை-(நாணவேண்டுமவைகளுக்கு) நாணுமையும் நாடா
மை (நாடவேண்டு மவைகளை) நாடாமையும், நாரின்மை-(யாவரிடத்தும்)
முறிந்த சொற்செயலுடைமையும், யாதொன்றும்-(பேணவேண்டுமவைகளு
ள்) யாதொன்றையும், பேணுமை-பேசு, மையும், பேதைதொழில்-மூடனது
தொழில்களாம் எ-று.

(க-ரை.) நாணுமையும் நாடாமையும் ஆசையின்மையும் யாதொன்றை
யும் பேணுமையும் அறிவீனனுடைய தொழில்களாம்-என்பதாம்

கூட்கூர் அச்சு-ஆம்-அதி-பேதைமை.

(வி-ரை.) நாணவேண்டுமவை-பழி பாவங்கள், நாடவேண்டுமவை, கரு
மங்களிலே விதிவிலக்குகள், முறிதல், கண்ணறுதல், பேணவேண்டுமவை,
குடிப்பிறப்புக் கல்வி பொழுக்க முதலாயின, இவை பேதைக்கு எக்காரும்
ஆயல்பாய் வருதலாலே தொழி லென்றார். (ங)

ஒதியுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்
பேதைபிற பேதையா ரில்.

(ப-ரை.) ஒதி-முனமொழி மெய்கள் அடங்குதற்கு ஏதுவாகிய தூல்க
ளை, ஒதியும், உணர்ந்தும்-(அவ்வடக்கத்தால்வரும் பயனை அறிந்தும், பிறர்

க்கு-பிறருக்கு, உரைத்தும்-(அதனை அறியும்படி) சொல்லிபும், தான்-தான், அடங்கா-(அவை) அடங்கி நடவாத, பேதையின்-மூடன்போல், பேதையார்-மூடர், இல்-(உலகில்) இல்லு எ-று.

(க-ரை.) கற்றரிந்தும் பிறர்க்குக் கற்பித்துத் தானடங்காத அறிவீனன் போலறிவீன னில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இப்பேதைமை-தனக்கு மருந்தாகிய இவைகளாலே தீராமையாலும், வேற்று மருந்தில்லாமையாலும், பேதையிற் பேதையாரில்லென்றார் [இவை இரண்டு பாட்டாலும் பேதையது தொழில் பொதுவகையால் சொல்லப்பட்டது.] இனிச் சிறப்பு வகையாற் உறுவர். (ச)

ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை பெழுமைபுற்
தான்புக் கழுந்து மளறு.

(ப-ரை.) பேதை-மூடனாவன். எழுமைபும்-வரும் பிறவிகளில்லல்லாம், தான்-தான், புக்கு-புகுந்து, அழுந்தும்-அழுந்துதற்கிடமாகிய, அளறு-நாகத்தை, ஒருமை-துவவொரு பிறப்புள்ளன், செயலாற்றும்-செய்துக்காள் எவல்லவனாவான்-எ-று.

(க-ரை.) அறிவீனன் வரும் பிறவிகளிற் புகுந்து நாகத்தை யேறறுக்கொள்வான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) எல்லாப் பிறப்பும் ஏழாய் அடங்குதல் அறியப்பட்டமையின் எழுமைபு வமன-மூற்றுமை கொடுத்தார், இவ்விடத்துப் பிறப்புக்களிலும் கொடியின வசததால் அந்நாகத்துன்பமே அனுபவித்து வருதலால் - எழுமைபுந்தான் புக்கழுந்து மனவறனாரர். அந்நாகாலம தான் நாகத்துன்பம அனுபவித்தற்கு ஏதுவாம். கொடியினகளுக்கிய அறிந்து சிலகாலத்துள்ளே செயது கொள்ளுதல் பிறர்க்கு அரிதாதலின் ஆறறுவமன்றார். [இதனால் அவன் மறுமைச் செயல் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

பொய்ப்பி மொன்றே புனைபூணும் கையறியாப
பேதை வினைமற் கொளின.

அச - ஆம் - அநி - பேதைமை. ௩௯௭

(ப-ரை.) கையறியா-செய்யமுறைமை யறியாத, பேதை-மூடனாவன் வினை-ஒருதொழிலை, மேற்கொளின்-மேற்கொள்ளுவானின், பொய்ப்பும்-(அதுவும் புரைபடும், ஒன்றோ (அது) ஒன்றுதானே, புனை பூணும்-(தானும்) தனை பூணும், எ-று.

(கரை.) மூடகொரு தொழிலு மேற்கொள்ளுவானாயி னத்தொழில் குற்றப்படுமன்றியு மவன் தனை பூணவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) புரை பதெல்-பின் ஆகாதபடி யுள்ளழிதல், அதனையும்கெடுத்த த்தாணுங் கெடுமென்பதாம் [இதனால் அவன் செல்வம் படைக்குமாறு சொல்லப்பட்டது] (க)

ஏதிலா ராரத் தமர்பசிப்பர் பேதை
பெருஞ் செல்வ முற்றக் கடை.

(ப-ரை) பேதை-மூடனாவன், பெருஞ்செல்வம்-பெரியசெல்வத்தை உற்றக்கடை-(ஊழால்) அடந்த விடத்து, ஏதிலார்-(தன்னோடு) ஒருசம்பந்தமு மில்லாதவர், ஆர-நிறைய, தமர்-(எல்லாச்சம்பந்தமுமுடைய)தம்மவர் பசிப்பர்-பசித்திருப்பர், எ-று.

(க-ரை.) அறிவீனன்-செல்வ மடைந்த விடத்து அயலா ரறுபவிக்கச் சுற்றத்தார் பசித்திருப்பர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) எல்லா னன்மைகளும் செய்து கொள்ளற்குச் சாதன மென்பதுதோன்ற பெருஞ் செல்வமென்றும், அதனைப்படைக்கும் வலிமை இல்லாமை தோன்ற, உற்றைக்கடை யென்றுச், எல்லாம் பெறுதல் தோன்ற, ஆரவென்றும், உணவும் பெறுமைதோன்றப் பசிப்பரென்றும்சொல்லினார், மைய வொருவன் களித்தற்றுற் பேதைதன் கையொன் றுடைமை பெறின்.

(ப-ரை.) பேதை-மூடனாவன், தன்கை-தன்கையில். ஒன்று-ஒருபொருளை, உடைமைபெறின்-உடைமையாகப்பெற்றானாயின், மையவொருவன்-யித்தினையுடைய ஒருவன்-களித்தற்று-(அம்மயக்கத்தின்மேலே)மதுவுண்டு-மயங்கியது போலும், எ-று.

(க-ரை.) அறிவில்லான் பொருளைப் பெற்றானாகில் வெறியினையுடைய வொருவன் மதுவுண்டு மகிழ்ந்தாற்போலும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆல்-அசை. பெறினெனவே. அவன் ஊழால்ல்லது தன்னு லே பெறுமை பெற்றும். பேதைமையும், செல்வக்களிப்பும், ஒருசேரஉடை

மையால் அவன் செய் காரியங்கள் மையலும் மதுகளிப்பும் ஒருசேர உடை யவன் செய்காரியங்கள்போலே தலைதமொறுமென்பதாம். (இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவன் செல்வமடைந்த விடத்துப் பயன் கொள்ளும் விதம் சொல்லப்பட்டது.) (அ)

௩௬ அ அரு-ஆம்-அதி-புல்லறிவாண்மை.

பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட்

பிழை தருவ தொன் றில்,

(ப-ரை.) பிரிவின்கண்-(பின்) பிரிவுவந்தவிடத்து-(அப்பிரிவு)தருவது. (இருவருக்கும்) தருவதாகிய, பிழையொன்று-துன்பமொன்று, இல்-இல்லை (ஆதலால்) பேதையார் மூடரது, கேண்மை-(தம்முட்கொண்ட) நட்பு. பெரிதினிது-மிகவு வினிது, எ-று.

(க-ரை) பிரிவினிடத்துத் துன்பயில்லை அறிவில்வார்புட்புகவுமினிது-என்பதாம்.

(வி-ரை) தினந்தோறும் தேய்ந்து வருகலால் துன்பத் தாராதாயிற்று புகழ்வார் போன்று பழித்தபடி [இசனால் அவனது நட்பின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர்

குழாஅத்துப் பேதை புகல்.

(ப-ரை) சான்றோர்-பெரியோரது, குழா அத்து சபையினிடத்து, பேதை மூடனாவன், புகல்-புகுதல், கழா அக்கால்-கழுவாதகாலம், (அசுத்த மிதித்த காலமென்றபடி) பள்ளியுள் (இன்பந்தருஞ்)சயனத்தின்மேல், வைத்தற்று வைத்தல்போலும், எ-று.

(க-ரை.) பெரியோர் சபையி லறிவில்லான், புகுதல்கழுதவாகாலசயனத்தில்வைத்தல்போலும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆல்-அசை அதனால் அச்சயனமும் இழிவு செய்யப்படும் விதம்போல் இவனால் இச்சபையும் இழிவுசெய்யப்படு-மென்பதாம். (இதனால் அவன் சபையிடத்து இருக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது) (க)

எண்பத்தின்நான்காம்-அதிகாரம்-பேதைமை.

முற்றிற்று.

எண்பத்திஐந்தாம் அதிகாரம்

புல்லறிவாண்மை.

இனி மற்றைப் புல்லறிவாண்மை சொல்லுகின்றார். அது புல்லிய அறிவை ஆளுதற் றன்மையென விரியும்.

அஃதாவது தான் சிற்றறிவினாறு யிருந்தே தன்னைப் பேரறிவனாகமறித்து உயர்க்தோராலே சொல்லப்படும். உறுதிச்சொல்லைக்கொள்ளாமை.

அறிவின்மையின்மையு ளின்மை பிறிதின்மை
யின்மையா;வைபா தலகு,

அதி-ஆம்-அதி-புல்லறிவாண்மை, ௩ ௬௬

(ப-ரை.) இன்மையுள்-(ஒருவனுக்கு) இல்லாமை பலவுள்ளும், இன்மை யிருந்த இல்லாமையாவது, அறிவின்மை-அறிவில்லாமை, பிறிதின்மை-மற்றைப் பொருளில்லாமையோ வெனின், (அதனை) உலகு - உலகத்தார், இன்மையா-(அப்படிப்பட்ட) இல்லாமையாக, வையாது-கொள்ளார், எ-று.

(ச-ரை.) இல்லாமையுள்ளே யில்லாமையாவது அறிவில்லாமையாய் பொருளில்லாமையை யுலகத்தார் இல்லாமையாக வெண்ணார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) புல்லறிவாளர் செல்வமடைந்த விடத்தும் இம்மைமறுமைப் பயனடையாமல், அதனை இன்மையுள்ளின்மையென்றும், நல்லறிவுள்ளர் வறுமையடைந்தவிடத்தும் அப்பயனை யிழவாகைமடால். அதனை இன்மையானையாதென்றும் சொல்லினார், [அதனாற்புல்லறிவின் குற்றம்சொல்லப்பட்டது]

அறிவிலா னெஞ்சுவர் தீதல் பிறிதியாது
மில்லை பெறுவான் தவம.

(ப-ரை.) அறிவிலான்-புல்லறிவுடையவன், கொஞ்சுவந்து-மனமகிழ்ந்து ஈதல்-(ஒருவனுக்கு ஒன்று) கொடுத்தல், கூடியதாயின் அதற்குக் காரணம் பெறுவான்-பெறுகின்றவனது. தவம்-நல்லினையே, பிறிதியாதும் வேறொன்றும், இல்லை-இல்லை, எ-று.

(ச-ரை) அறிவில்லா னெருவனுக் கொன்றைக் கொடுத்தல்பெற்றுக் கொள்பவனது தவமாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) புல்லறிவாளரும் ஒரேவிடத்தே மனமகிழ்ந்து கொடுத்தலால் அவரும், நல்லினை செய்வாரென்பார்க்குபெறுவான். கீழ்பொருள் அடைந்தவன் போல்வதல்லது, இம்மைநோக்கியாவது, மறுமைநோக்கியாவது எனினு ரல்லரெனச் சொல்லியபடி, இதனால் புல்லறிவாளர் தம்மிடத்து நல்லவைசெய்த வறியாமை சொல்லப்பட்டது.] (உ)

அறிவிலார் தாந்தம்மைப் பீழிகும் பீழை
செறுவார்க்குஞ் செய்தலறிது.

(ப-ரை.) அறிவிலார்-புல்லறிவுடையவர், தாம்-தாமே, தங்களை, பீழிகும்-வருத்தும், பீழை-வருத்தமானது, செறுவார்க்கும்-வறுத்துதற்கு உரிய பகைவார்க்கும், செய்தல் செய்தல், அரிது-அரிதாம், ஏ-று,

(க-ரை.) அறிவில்லார் தங்களை வருத்தும் வருத்தமானதுவருத்தப்படுத்தும்-பகைவார்க்குஞ் செய்தலறிது என்பதாம்

(வி-ரை.) பகைவர் தாம் அறிந்த ஒருதீயகைக் காலம் பார்த்திருந்து செய்வதல்லது வறுமை பழிபாவ முதலான பலவும் எக்காலமும்செய்யமாட்டாமையால், அவர்க்கும் செய்த வரிதென்றார். [இதனால் அவர் தம்மிடத்துத்தீயவைசெய்தலே அறிவரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (உ)

கூ-எஃ அநி-ஆம்-அதி-புல்லறிவாண்மை.

வெண்மை யெனப்படுவ திடாதெனி னெண்மை
புடையம்யா மென்னுஞ் செறுக்கு.

(ப-ரை.) வெண்மையெனப்படுவது-புல்லறிவுடைமை யெனப்படுவது, யாதெனில்-யாதென்றால் (அது)ஒண்மையுடையம்யாம், நல்லறிவுடையோம் யாம் - என்னும் - என்று (தம்மைத்தாமே நன்கு மதிக்கும்)செருக்கு - மயக்கம், ஏ-று.

(க-ரை.) அறிவில்லாமையென்று சொல்லப்படுவதியாதென்றால், நல்லறிவுடையோமென்னு மயக்கமாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) வெண்மை, இளமை, அது அறிவு முகிராமை, உலகத்தார் இகழ்தல் அறிந்திருந்தும் அப்படி மதித்தலால் மயக்கமென்றார். (அ)

கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல் கசடற
வல்லதூஉ மையந் தரும்.

(ப-ரை.) (புல்லறிவாளர்) கல்லாத (தாம்)கல்லாத நூல்களையும், நேர்

கொண்டு-(கற்றவராக) மேலிடிக் கொண்டு, ஏழுகல்-கடக்குதல். கசடா-
குற்றமற, வல்ல தூஉம்-கற்றதொருதூல் (உண்டாயின்) அதனிடத்தும், ஃய
ம்-ஐயத்தை தரும் (பிறகுக்கு) விளைக்கும், எ-று.

(க-ரை.) கல்லாத தூற்களைக் கற்றோமென்று சொல்லுதல் கற்றதூற்
களை யுஞ் சந்தேகப்படுத்தும்-என்பதாம்,

(வி-ரை.) உண்டாயினென்பது வருவிக்கப்பட்டது, ஐயம்-இவர் அந்த
தூலிலே வல்லவரென்பதும், இப்படித்தா னிருக்குமோ வென்பது. (6)

அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற்
குற்ற மறைபா வழி.

(ப-ரை.) (புல்லறிவாளர்) தம்வயின்-தம்பிடத்து உண்டாகும், குற்றம்.
குற்றங்களை, மறையாவழி (அறிந்து) கடியாராயின், அற்றம்-மறைக்கத்தக்க
அவயவத்தை, மறைத்தலோ (ஆடையால்) மறைத்தவராகத் தம்மை கினைந்
தலும், புல்லறிவு-அற்பவறிவாகும், எ-று.

(க-ரை.) அறிவில்லார் குற்றங்களைக் கடியாராயின் அதுவேயறிவில்லா
மை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) குற்றமறைத்தலாவது - அவைகளை - இல்லாமற் - போகச்
செய்தல். மறைக்கப்படுமவை, பலவுள்ளும் உயர்ந்தவைகளை யெல்லாம் மறை
யாது தாழ்ந்த வொன்றையே மறைத்து அவ்வளவிலே தம்மையும் உக
நடையுள்ளவராக மறித்தலும் புல்லறிவென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டி
லும் அவர் தம்மை வியத்தற்குற்றம் சொல்லப்பட்டது,]

அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு.

அநி-ஆம்-அதி-புல்லறிவாண்மை. ன்ளசு

(ப-ரை) அருமறை-பெறுதற்கரிய உபதேசப்பொருளை, சோறும் (பெ
ற்றாலும்) உட்கொள்ளாது போக்கும், அறிவிலான்-புல்லறிவாளன் (அவ்வு
றுதி அறியாமையால்) தானே - தானே, தனக்கு - தனக்கு, பெருமிறை -
பிரகந்தவருத்தத்தை, செய்யும்-செய்வான், எ-று.

(கரை.) இரகசியப் பொருளைப் போக்கு மறிவில்லான் தனக்குத்தானே
வருத்தத்தைச் செய்வான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மிகுந்த வருத்தம்-பொருத்தம் கரிய துன்பம் (6)

ஏவவுஞ் செய்கலான் றுன் றேறு னவ்வுயிர்
போலு மளவுமோர் கோய்.

(ப-ரை.) (புல்லறிவானான்) எவவும் (நானக்கு) உறுதியானவைகளை (அறிவுடையார்) சொல்லவும், செய்கலான் செய்பான் (அதுவல்லாமல்) தான்-தானாகவும், தேறான் (இவை செய்பவைபென்று) அறியான், அவ்வுயிர்-அந்த உயிர், போமளவும் (உடம்பைவிட்டுப்) போமளவும், ஓர் கோய் (பூமிக்குப் பொறுத்தற்கரிய) ஒருகோயாம், என்று

(க-ரை.) அறிவில்லான் பிறரேவவுந் தனக்குறுதிகளைச் செய்பான் தானேவந் தெளியான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயிர்தான் அறியுந்தன்மையதாயிருந்தும் சிந்த தேகவசத்தால் மயங்குந் தன்மையாய் வேறுபடுதலால் அவ்வுயிரென்றும் அதனின்க்கிய பொழுதே அதற்கு இரண்டினர் ஒன்றுகூடுதலால், போமளவுமென்றும் குலமலை முதலானவைகளைச் சமத்தின்றபூமிக்கு இப்பாவ வுடம்புபெருஞ்சுமையாய்த் துன்பஞ்செய்தலால் ஓர் கோயென்றும் சொல்லினார். (அ)

காணாதாற் காட்டுவான் றுன்காணான் காணாதான்
கண்டானாற் தான்கண்டவாறு.

(ப-ரை.) (தன்னை எல்லா மறிந்தவனாக மறித்தலால்) காணாதான் (பிறரால் ஒன்றை) அறியுந்தன்மையில்லாதவனை, காட்டுவான் - அறிவிக்கப்படுகுவோன், தான்காணான் (அவனாலே பழிக்கப்பட்டிடுதல்) தான் அறியாதவனாய் முடியும், காணாதான் (இனி) அவ்வறிபுத்தன்மையில்லாதவன் (தான்கொண்டது விடாமையால்) தான் கண்டவாறு தான் அறிந்தவிதத்தால், கண்டானும் (அதனை) அறிந்தவனாய் முடியும், என்று

(க-ரை.) ஒன்று மறியாதவனைக் காட்டுவான் தானறிவில்லாதவனான-என்பதாம்.

(வி-ரை.) புல்லறிவானானுக்கு நல்லறிவை வருவித்தல் ஒருவழியாலும் பொருந்துவதன் றென்பதாம். (க)

உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத்
தலையா வைக்கப்படும்.

௩௪௨. அக - ஆம் - அதி இகல்.

(ப-ரை.) உலகத்தார்-உயர்ந்தோர் பலராலும், உண்டென்பது - உண்

டெனப்படுகிற பொருளை, இல்லென்பான்-(தன் புல்லறிவால்) இல்லையென்று சொல்லுவான், (மனிதனென்று நினைக்கப்பட்டான்) வைபத்துபூயிலே, அலகையா-(காணப்படுகிற) ஒரு பேயென்று. வைக்கப்படும்-நினைக்கப்படுவான், எ-று.

(க-ரை) பெரியோருண்டென்பதையில் லை'என்பவன்பேயென்றெண்ணப்படுவான்-என்பதாம்.

(வி ரா.) கடவுளும், மறுபிறப்பும்-இருவினைப்பயனும், முதலாக அவர் உண்டெனப்படுமவை பலவாயினும் சாதி யொருமைப்பற்றி உண்டென்பதென்றும், பேயுங் இல்லை யென்பவனும் தானே வேண்டியவை சொல்லால் ஒத்தலும், வடிவால் ஒவ்வாமையும் உடைமையால் தன்னுடம்பை மறைத்து மக்களுடம்பிலே தோன்றுதல் வல்லவகையென்றும் சொல்லினார் [இவை நான்கு பாட்டாலும் உறுதிச் சொல்லைக் கொள்ளாமையின துகுற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

எண்பத்தைந்தாம்-அதிகாரம்-புல்லறிவாண்மை,
முற்றிற்று.

எண்பத்தாராம் அதிகாரம்.

இகல்.

இனி அவைகளால் வரும் குரோத நாமங்களுள் அரசர்க்குக் குரோதம் அதிகமாயுள்ளதாகலால் அவனால் வருமவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே இகல் சொல்லுகின்றார்,

அகீதாவது: இந்நவர் தம்முள்ளே போர்செய்து வலிமை தொலைதற்கு ஏதுவாகிய மாறுபாடாம்,

இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்னும்
பண்பின்மை பாரிக்கு கோய்.

(வி-ரை) எல்லாவுயிர்க்கும் சகலவுயிர்களுக்கும், பகலென்னும் (பிறவுயிரோடு, உடாமையென்னும், பண்பின்மை தீயகுணத்தை, பாரிக்கும்-வளர்க்கும், கோய்-குற்றமாவது, இகல்-மாறுபாடாம். என்ப-என்று னாலோர் சொல்லுவர். எ-று.

(க-ரை) எல்லாவுயிர்க்குத் தீயகுணத்தை வளர்க்குக்குற்றமாவது மாறுபாடாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மக்களையும் விலங்குகளோடு ஒப்பாக்குவதென்பதுதோன்ற
எல்லாவுயிர்க்குமென்றும், கூடாத தீக்குணத்தைநாசினின்றிலினைத்தலால், பசு,
வென்னும் பண்பின்மை யென்றும் சொல்லினார். [இதனால் மாறுபாட்டி
குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (6)

அச-ஆம்-அதி-இகல்.

கூஎந்

பசுக்கருதிப் பற்று செநினு மிகல்கருதி
யினனாசிய யானை தலை

(ப-ரை.) பசுள்-(தம்மோடு)கூடாமையை, கருதி-நினைத்து, பற்று-வெறு
ப்பவைகளை, 'செயினும்'-ஒருவன் செய்காணினும், இடல் கருதி-(அவனோடு)

மாறுபடுதலைக் குறித்து, இன்ன துன்பத்தருமைகளை. செய்யாமை - (தாம்
அவனுக்குச்) செய்யாமை, தலை உயர்ந்தது, என்று.

(ச-ரை.) ஒருவன் வெறுப்பானவற்றைச் செய்தாணினும் துன்பத்தரு
மைகளைச் செய்யாமை தலைமை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) துன்பத்தருமைகளைச் செய்யில் பகைமைவாரத்தாம் தாழ்
ந்து வருதலாலும் ஒழியில் அவ்வெறுப்பவைகள் ஒய்ந்துபோகத் தாம் ஒங்கி
வருதலாலும், செய்யாமை தலை பென்றார். (உ)

இகநிலன்னு மெவ்வகோய் நீக்கிற் தவலில்லாத்
தாவில் விளக்கற் தரும்

(ப-ரை.) (ஒருவன்) இடவென்னும்-மாறுபாடெனப் படுகின்ற, எவ்வம்-
துன்பத்தைச் செய்யும், கோய்-நோயை, நீக்கின்-(தன்மனத்திலிருந்து நீக்கு
வாணியின்) அநீக்குதல், தவலில்லா-(என்றாலும்) அழிவில்லாமைக்குவதுவா
கிய, தாவில்-கெடாதவிளக்கம்-புகழை, தரும்-(அவனுக்குக்) கொடுக்கும் என்று,

(ச-ரை.) ஒருவன் மாறுபாட்டை நீக்குவானினது புகழைத்தரும்என்
பதாம்.

(வி-ரை.) யாவரும் கட்டபாதலால் எல்லாச் செல்வமும் பெற்றுக்கொ
டை முதலான காரணங்களால் புகழ்பெறு மென்பதாம். (உ)

இன்பத்து ஈன்பம் பயக்கு மிகலென்னுந்
துன்பத்துட் டீன்பங் கெடின்,

(ப-ரை) இகலென்னும்-மாறுபாடெனப்படுகின்ற, துன்பத்துள்-துன்பங்கள் பலவினும், துன்பம்-மிசுந்த துன்பம், கெடின்(ஒருவனுக்கு)இல்லை யாயின், (அங்வில்லாமை)இன்பத்துள்-இன்பங்கள்-பலவினும்,இன்பம்-மிசுந்த வின்பத்தை, பயக்கும்-(அவனுக்குக்)கொடுக்கும், ஏ-று.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு மாறுபாடாகிய துன்ப நீங்குமாயினது மிசுந்த வின்பத்தைத்தரும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) துன்பத்துட்டுன்பம்-மாறுபாடுடையோன் பலரோடும்போர் செய்து வலிமை தொலைதலால் யாவர்க்கும் யெளியனா யிருப்பது அதனை

விரைவிலே தருதலால், இகலென்னு மெங்வமென்றார், இன்பத் துளின்பம் மாறுபாடில்லோன் யாவரு கட்பாகலால் எல்லாப்பயனும் பெற்றிருப்பது.

இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிசுநுக்குந் தன்மை யவர்.

நீ என்

அசு-ஆம்-அதி-இகல்.

(ப-ரை.) இகல் மாறுபாடு. (தம்மனத்துத்தோன்றியவிடத்து) எதிர்சாய்ந்தொழுகவல்லாரை - அதனை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் சாய்ந்து-நடக்கவல்லவரை, மிகலூக்கும்-வெல்ல நினைக்கும், தன்மையவர் தன்மையுடையவர், யாரே-யாவர், ஏ-று.

(க-ரை.) மாறுபாட்டை நீக்கும் வல்லவரை வெல்ல நினைப்பவரார்- என்பதாம்.

(வி-ரை.) மாறுபாட்டை நீக்கி நடத்தல் வேந்தருக்கு எவ்விதத்தாலும் அரிதாகலால் வல்லாரை யென்றும் அவர் யாவர்க்கும் நட்பாகலால், அ.

ரைவெல்வல் கிண்ப்பவர் யாவரு பில்லை பென்றுஞ் சொல்லினார். [இவைகாண் குபாட்டாலும் மாறுபாடதவர்க்கு வரும் நன்மை சொல்லப்பட்டது] (௩)

இகலின் மிகலினி டென்பவன் வாழ்க்கை தவலும் கெடலு நணித்தது.

(ப-ரை.) இகலின் - பிறரோடு மாறுபடுதலிலே, மிகல்-மிகுதல், இனி தென்பவன் - எனக்கு இனிதென்று செய்யவனது, வாழ்க்கை-உயிர்வாழ்க்கை, தவலும் - பிழைபடுதலு நணித்தசிறிது பொழுதிலுண்டாம், கெடலும்-முழுதுங் கெடுதலும், நணித்து-சிறிது பொழுதிலுண்டாம், கெடலும் முழுதுங்கெடுதலும் நணித்து-சிறிது பொழுதிலுண்டாம் என்று.

(க-ரை.) மாறுபடுதலை யினி தென்பவன் வாழ்க்கையானது வழுவதலுங்கெடுதலு முண்டாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) மிகுதல்-மேலுமேலு மெழும்பல் இனி தென்பது தான்வெல்லுதல், குறித்தல், பிழைபடுதல், வறுமையாலே துன்பப்படுதல், முழுதுங்கெடுதல், இறத்தல், பொருட்டேகும், உயிர்க்கேகும் அப்பொழுதே உண்டாகு-மென்பதாம். (௪)

மிகன்மேவன் மெய்ப்பொருள் காணரிகன்மேவலின்னா வறிவினவர்.

(ப-ரை.) இகன்மேவல்-மாறுபாட்டோடு பொருந்துதலையுடைய, இன்னா-துன்பஞ்செய்கின்ற, அறிவினவர்-அறிவையுடையவர், மிகன்மேவ-வெற்றிபொருந்துதலையுடைய, மெய்ப்பொருள் கீழ்தூற்பொருளை, காணர் - அறியமாட்டார். என்று.

(க-ரை.) மாறுபாட்டாற் துன்பஞ்செய்யு மறிவினையுடையவர் கீழ்தூற்பொருளை யறியார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இன்னாவறிவு தமக்கும் பிறர்க்கும் தீங்காக உண்டாக்கும் அறிவு வெற்றிவழி கின்றார்க்கு உண்டாவது காணப்படும் பிரயோசனத்தை யுடையதாகதலால் மெய்நூலெனப்பட்டது மாறுபட்டினாலே அறிவுகலங்குதலால் காணரென்றார் [இவை இரண்டு பாட்டாலும் மாறுபட்டவர்க்கு வரும் தீங்கு சொல்லப்பட்டது]. (௫)

அக - ஆம் - அதி - இகல்.

௩௭௫

இகலிற் கெதிர்சாய்த லாக்க மதனை

மிகலூகி னூக்குமாங் கேரி

(ப-ரை) இகலிற்கு - தன்னுள்ளத்து மாறுபாடு தோன்றிய விடத்து, எதிர்சாய்தல் - அதற்கு உதிரிந்தலை யொழிதல், ஆக்கம் - ஒருவனுக்கு ஆக்கமாம், அதனை-அம்மாறுபாட்டிலே, மிகல்-மிகுதலை, ஆக்கின்-மேற்கொள்ளுவானாயின், கேடு-கேடும், ஊக்குமாம்-தன்னிடத்து வருதலைமேற்கொள்ளும்,

(க-ரை.) மாறுபாட்டிற் கெதிர்சாய்தலே செல்வம் அதைமேற்கொள்ளிற் கேடாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) எதிர்தல் வற்றுக்கொள்ளுதல் சாய்த்தபொழுதே வருதலால் சாய்தலாக்கமென்றார்.

இகல்காணு ஆக்கம் வருங்கா லதனை
மிகல்காணுங் கேடு தரற்கு.

(ப-ரை.) ஒருவன் ஆக்கம் - வருங்கால் - தன்னிடத்து ஆக்கம்வரும் போது காரணம் உண்டாயினும் இகல்-மாறுபாட்டை, காணன்-கிணையான் கேடுதரற்கு - தனக்குக் கேடுசெய்துகொள்ளுவிடத்து - காரணம்இல்லாதிருந்தும் அதனை-அதனிடத்தித, மிகல்-மிகுதலை காணும் கிணைப்பான்-எ-று

(க-ரை.) ஒருவன் செல்வம்வரும்போது மாறுபாட்டைக் காணன், கேடுவரும்போ ததண்கிணைப்பான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மாறுபாட்டால் வருங்கேடுபிறரால் அன்றென்பதைதோன்றற்கென்றார், ஆக்கக் கேடுகட்கு முன் மாறுபாடாமையும் படுதலும் உண்டாமென்பதாம், (க)

இகலான மின்னாத வெல்லா நகலான
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு.

(ப-ரை.) இகலான்-பாறுபாடொன்றினாலே, இன்னாதேவெல்லாம்-தன்பஞ் செய்பவையெல்லாம், ஆத்-உண்டாகும், நகலான்-நட்பொன்றினாலே நன்னயமென்னும்-நல்லீறியென்று, செருக்கு-பெருஞ்செல்மம், ஆம்-உண்டாகும், எ-று

(க-ரை.) மாறுபாட்டாற்றன்பமெல்லாமுண்டாம், நட்பால் செல்வமுண்டாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இன்னாதன-வறுமைபழிபாவங்கள் முடலானவை நகல், மழிபுதல் அதுவும் செருக்கென்பது தன்றன் காரணங்களுக்காரினை, நயமென்னுஞ் செருக்கெனக் காரியத்தைக்காரணமாகஉபசரித்தார். [இவைமுன்று பாட்டாலும் அவ்விருமையும் சொல்லப்பட்டன. (சு)

எண்பத்தாரும்-அதிகாரம்-இகல்.
முற்றிற்று

எண்பத்தேழாம் அதிகாரம். பகைமாட்சி.

அஃதாவது: அரிவில்லாமை முதலாகிய குற்றங்க ளுடைமையால் பகையை மாட்சிமைப்படுத்தல். அரசர்க்கு எவ்வழியாலும் பகையில்காமை கூடாமையால், மேலே பொதுவகையால் விலக்கப்பட்ட இல்லை இவ்வீடத். தே சிறப்புவகையால் விதிக்கின்றாராகலால், இது அதன் பின் வைக்கப் பட்டது

வலியார்க்கு மாறேற்ற வேடும்புக வேம்பா
மெலியார் மேன் மேக பகை.

(ப-ரை.) வலியார்க்கு - தம்மின் வலியவர்க்கு, மாறேற்றல் - பகையா யெதிர்தலை, ஒம்புக-ஒழியக்கடவர், மெலியார்மேல் - மற்றை மெலிபவர்க்கு பகை-பகையாகுதலை, ஒம்பா-ஒழியாமல்-மேக-விரும்பக்கடவர், எ-று.

(க-ரை) வலியவர்க் கெதிர்தலை நீங்கக்கடவர் மெலியவர்க்குப் பகை யாதலை விரும்பக்கடவர்-என்பதாம்,

ங்-ரை.) வலியாரென்ற விடத்துத் துணைவலியும் அடக்கலால், மெலி யாரென்ற விடத்துத் துணைவலி யில்லாமையும் கொள்ளப்படுி. அத்துணை தான் பகைபொருள் முதலாகிய வேற்றுமைத்துணையும், எல்லறியுடைமை நீதிவழியொழுக்கல் முதலாகிய ஒற்றுமைத் துணையும் என விரண்டாம், அங் விரண்டு மில்லாமை வெல்லார்க்கு வலிமை தொலையாமையான் அவரோடு பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது. [சிக்கனோக்காகிய இதனுள் பகைமாட்சி பொ துவகையாலே சொல்லப்பட்டது. (க)

அன்பில னுன்ற துணைபிலன் றுன்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு.

(ப-ரை.) ஒருவன் அன்பிலன் - தன் சுற்றத்தார்மேல் அன்பிலன், ஆன்றதுணையிலன் - அதுவேயன்றி வலிய துணையிலன்; தான் றுவ்வான் - அதன்மேல் தான் வலியிலன் அப்படிப்பட்டவன், எதிலான் - தன் மேல் வந்த பகைவனது, துப்பு - வலிமையை, என்பரியும் - எப்படி. தொல்ப பான் - எ-று.

(க-ரை.) அன்புத் துணையும் வலிமையு மில்லாதவன் - ஈ.கவன துவலி
மையை யெப்படி நீக்குவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) சுற்றமும் முன் சொல்சுப்பட்ட ஓருவதைத் துணையும் தன்
வலியும் இவனாகலால் தான்மேலே செல்வார்க்கு வலிவளர்வ தல்லாமற்
ஞெலையா தென்பதாம் (ப.)

அஞ்ச மறியா னமைவில னீகலான்
தஞ்ச மெளியன் பகைக்கு.

அஎ-ஆம்-அதி-பகைமாட்சி.

௩௭௭

(ப-ரை.) (ஒருவன்) அஞ்சம்-(அஞ்ச வேண்டாதவைகளுக்கு) அஞ்ச
வான், அறியான் - (அறியவேண்டு மவைகளை அறியான், அமைவிலன்-(பிற
ரோடு) நீ பொருத்தமில்ன், ஈகலான்-(இவைகளின்மேலும் யாவரிடத்தும்)
உலோபகுண.முடையவன்-(இப்படிப்பட்டவன்)கைக்கு பகைவர்க்கு, தஞ்
சமெளியன் - மிகவெளியனாவான், எ-று.

(க-ரை) அஞ்சபவனு மறியாதவனு ஈட்பில்லாதவனு முலோபனுமா
னவன் பகைவர்க் கெளியவனாவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தஞ்சமெளிய னென்பவை-ஒருபொருளைக் குறித்தவந்த ப
லசொல் இந்நான்கு குற்றமுடையான் பகையில்லாமலும் அழியு மாகலால்
தஞ்சமெளிய னென்றார். ௩

நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும்
யாங்காணும் யார்க்கு மெளிது.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) வெகுளிகோபத்தி னின்றும், நீங்கான் - நீங்காத
வன், நிறையிலன்-(அதுவேயன்றிரதா) நிறையுடையனல்லன்- அவன்மே
லேசெல்லுதல்) எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், யாங்காணும்-எவ்விடத்தும், யார்
க்கும் - யாவருக்கும், எளிது - எளிமை, எ-று.

(க-ரை.) கோபத்தைது நிறையில்லாமையு முடையவன் பகைவர்க்
கெளியவனாவான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) நிறை மறைபிற ரறியாமை இவன்கோபகுண முடையவ
னாகலாலும், இரகசியத்தை வெளிப்படுத்தலாலும் இவன்மேலே போக்குச்

செல்வார்க்குக் காலமும் இடமும் வலியும் அறிந்து சொல்லுதல் வேண்டவெ
தில்லை யாயிற்று.

வழினோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழினோக்கான்
பிண்பியின் பற்றார்க் கினிது.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) வழினோக்கான் - நீ நூலைக் கல்லான், வாய்ப்பன
செய்யான்-(அது) விதித்த தொழில்களைச் செய்யான், பழினோக்கான்-(தன
க்கு வரும்) பழியைப்பாரான், பண்பிலன் - குணமுடைய னல்லன்-(அவன்
பகைமை) பற்றார்க்கு - பகைவர்க்கு, இனிது-இன்பம், எ-று.

(க-ரை.) நீ தினல் கல்லாதவன் விதித்தன செய்யாதவன் பழிநோக்க
காதவன், குணமில்லாதவன், பகைவர்க் கெளியறவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பழையோ ராதியாக வழங்கி வருதகால் வழியென்றும் தப்
பாது, பிரயோசனப் படுதலால் வாய்ப்பனவென்றும், இக்குற்றங்க ளுடைய
யவன்தானே அழிதலால் பற்றாக்கினி தென்றும் சொல்லினார்.

பாணச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்
பேணுமை பேணப் படும்.

48

கூஎஅ அள-ஆம்-அதி-பகைமாட்சி.

(ப-ரை.) காணச்சினத்தான் - (தன்னையும் பிறரையும் அறியாமைக்கு
ஏதுவாகிய கோபத்தை யுடையவன் (யாவன்) கழிபெருங் காமத்தான் -
மேன்மேலும் வளராநின்ற மிகுந்த காமத்தை யுடையவன்-(யாவன்)பேணு
மை-(அவரது) பகைமை, பேணப்படும் - விரும்பிக் கொள்ளப்படும், எ-று.
(க-ரை.) கோபத்தையும் காமத்தையு முடையவன் பகைவர்க் கெளிய
வன் - என்பதாம்.

(ப-ரை.) முன் சொல்லப் பட்டவனுக்கு யாவரும் பகையாகலாலும்,
பின் சொல்லப் பட்டவனுக்குக் காரியம் தோன்றாமையாலும் தாமே அழிவ
ரென்பதுபற்றி பேணுமை பேணப்படு மென்றார்.

கொடுத்தாந் கொளல்வேண்டு மன்ற வடுத்திருந்து
மாணாத செய்வான் பகை.

(ப-ரை.) அடுத்திருந்து - தொழிலைத் தொடங்கியிருந்து, மாணாத-(அத

ற்கு) ஏற்காதவைகளை, செய்வான் - செய்பவனது, பகை - பகைமையை, கொடுத்தும் - பொருள்-(அழியக்) கொடுத்தாயினும், மன்ற - நிச்சயமாக, கொள்ளவேண்டும் - கொள்ளுதல்வேண்டும், எ-று.

(க-ரை.) ஏலாதவற்றைச் செய்பவன் பகைமையைப் பொருள் கொடுத்தும் கொள்ளல் வேண்டும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஏற்காதவை மெலிபவனா யிருந்து துணிதலும், வலியவனாயிருந்து துணிதலும் முதலாயின. அப்பொழுது அதனாலே சில பொருள் அழியினும் பின்னே பல பொருள்களைப் பெறுதற்குச் சந்தேகமில்லாமையால் கொடுத்தும் கொள்ள வேண்டுமென்றவென்றார். [இவை ஆறு பாட்டாலும் அது சிறப்புவுகையாலே சொல்லப்பட்டது]

குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்
சினனிலனா மேமாப் புடைத்து.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) குணனிலனாய் - குணமொன்று மிகனாய், குற்றம் பலவாயின் (உடைய குற்றம் பலவாகிய விடத்து, இன்னிலனாய் (அவன்) துணையில்லாதவனாகும் (அவ்வினாருகையே) மாற்றார்க்கு (அவன்) பகைவார்க்கு, ஏமாப்புடைத்து - துணையாகுகையை புடைத்து, எ-று.

(க-ரை.) குணமில்லாதவனாய்ப் பலகுற்ற முடைவனாகில், துணையில்லாதவனாவான் அவன் பகைவார்க் கெளியன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) குணம்-துறைமாட்சியுள்ளே சொல்லப்பட்டவை. குற்றம்-இவ் வநிகாரத்தள்ளே சொல்லப் பட்டவையும், மற்றும் இப்படி பட்டவையும் ஆம். துணை - சுற்ற நட்புப்பொருள் படை முதலானவை பகைவார்க்கும் இவ்வழியால் உண்டாகும் பயன் தானே உண்டாமாகலால், ஏமாப்புடைத் தென்றார்.

அஅ-ஆம்-அதி-பகைத்திறந் தெரிதல். ௩௭௬

செறுவார்க்குச் சேணிகவா வின்ப மறிவிலா
வஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின்.

(ப-ரை.) அறிவிலா (நீதியை) அறிதலில்லாத, அச்சம் - அஞ்சுகுன்ற, பகைவர்-பகைவரை, பெறின்-பெற்றால், செறுவார்க்கு(அவரை)வெல்வார்க்கு, சேண்-உயர்வுள்ள, இன்பம் - இன்பங்கள், இகவா - நீங்கா, எ-று.

(க-ரை) நீதியை யறியாத பகைவரைப் பெற்றால் வெல்பவர்க் கின்பம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) உபாயமறிதலும் அறிந்தால் செய்தமுடிக்குத் திடமும், இல்லாதவரே பகைவராதல் கூடாமையால், பெறினென்றும் அவரை அறிந்து மேற்சென்ற பொழுதே, பகையில்லாமையும் செல்வமும் ஒருசேர அடைதலாலே, சேணுடையின்ப மிகவாவென்றும் சொல்லினார்.

கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான்று
மெல்லான யெல்லா தொளி,

(ப-ரை.) கல்லான்-(நீதிதூல்களைக்) கல்லாதவனே, வெகுளும்-பகைத்தலால்வரும், சிறுபொருள் - எளியபொருளை, ஒல்லானை- அடையாதவனை, எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும்; ஒளி - புகழ் ஒல்லாத - அடையாத, என்று

(க-ரை.) கல்லாதவனுடன் பகைத்தலால் வரும்பொருளை யடையாதவனைப் புகழடையாத - என்பதாம்.

(வி-ரை. சிறுபொருள் முயற்சி சிறிதாகிய பொருள், நீதியறியாலவனை வெல்லுதல் எளிதா யிருக்கவும் அது மாட்டாதவனை வெற்றியால் வரும்புகழ் கூடாதென்பதாம். ஆகவே இச்சிறிய முயற்சியாலே பெரியபயனடைகவென்றபடியாயிற்று [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அதனாலாகிய பயன்சொல்லப்பட்டது.]

60

எண்பத்தேழாம்-அதிகாரம்-பகைமாட்சி,
முற்றிற்று.

• எண்பத்தெட்டாம் அதிகாரம்.

பகைத்திறந் தெரிதல்.

அஃதாவது, மாட்சிமைப்படாத பகையை ஆக்குதற் குற்றமும், முன்னும் நின்ற பகையுள் நட்பார்க்குத் தன்மையதும், அயலார்க்குத் தன்மையதும் அவைகளிலே செய்வது; மற்றைக் களைபுத் தன்மையதும், அதனிகத்தே செய்வனவும், களைபும் பருவமும், களை யாமற்போருஞ் படுகியுக்கமும் என்று இவ்விதங்களை ஆராய்தல். இவையெல்லாம் மாட்சிமைப்படாத பகையின வாகலால். இஃ பகைமாட்சியின் பின்வைக்கப் பட்டது.

நீதி அறிவு அறிவு-ஆய்-பகைத்திறந் தெரிதல்.

பகையென்னும் பண்பி லதனை யொ
னகையேயும் வேண்டற்பாற் றவருன்று.

(ப-கா.) ஒருவன்-ஒருவன், பகையென்னும்-பகை யென்று சொல்லப்
படும். பண்பிலதனை -நீமை புண்டாக்குவதனை, நகையேயும்-வினையாட்டிட
த்தையாயினும் வேண்டாற் பாற்றன்று - விரும்புதற் றன்றையை புடைய
தன்று-நீதிதல்) எ-று.

(க-கா.) ஒருவன் பகையாகிய நீமைக் குணங்களை வினையாட்டிலும்
விரும்பாதிருக்கக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-கா.) மாட்சிமைப்படாத பகையை ஆக்கிக்கொள்ளுதல் எவ்விதத்
தாலும் நீமையே தருதலால் பண்பிலதென்றும், அதனை வினையாட்டிடத்த
வேண்டினும் கோபமே விளைந்த மெய்யாமாகலால் நகையேயு மென்றும்,
வேண்டாமமை பழமையோர் துணிவென்றற்கு நீதிதல் மேல்வைத்தும்
சொல்லினார். [நீதிதல் வருவிக்கப்பட்டது] க

வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை.

(ப-கா.) (ஒருவன்) வில்லோர்-வில்லை ஏராகவுடைய, உழவர் - உழவ
ரோடு, பகைகொளினும் -பகைகொண்டாலும், சொல்லேர்-சொல்லு
கவுடைய, உழவர் - உழவரோடு, பகை-பகையை, கொள்ளற்க-கொள்ளா
தொழியக் கடவன், எ-று.

(க-கா.) வீரர் பகையைக் கொண்டாலு மந்திரிகள் பகையைக் கொள்
ளாதிருக்கக் கடவன், சொல்லேருழவர் மந்திரிகள் - என்பதாம்.

(வி-கா.) சொல் ஆகுபெயராய் நீதிதலின்மேல் நின்றது வீரம் ஆ
லோசனை என்கிற ஆற்றல்களுள் வீரமேயுடையவரோடு பகைகொண்டால்
கேடுவருவது நிச்சயமென்று வந்தாலும் தனக்கேயாம். மற்றைஆலோசனை
புடையவரோடானால் தன் வயிசத்தோர்க்கும் தப்பாது வருதலால், அது

கொள்ளினும் இது கொள்ளற்க வென்றார். கொளினும் என்கிற உம்மையால் வில்லேருமுவர் பகையும் ஆகாமை பெறப்படும். இரண்டு முடையவரோடு கொள்ளலாகாமை சொல்லவேண்டா வாயிற்று. உ

ஏழுற்றவரினு மேழை தமிழனாய்ப்

பல்லார் பகைகொள் பவன்.

(ப-ரை.) தமிழனும்-(தான்) தனியனு யிருந்தகொண்டு, பல்லார்: பலரோடும், பகைகொள்பவன் - பகையைக்கொள்வோன், ஏழுற்ற வரினும், பித்தம் கொண்டவரினும், ஏழை - அறிவில்ன், எ-று,

(க-ரை.) தனித்திருந்து பலர் பகையைக் கொள்பவன் பித்தரினு. மறிவில்லான் - என்பதாம்.

அ)அ-ஆம்-அதி-பகைத்திறந்தெரிதல். ௩ அக

(வி-ரை.) தனிமை சுற்ற கட்டிப்படை முதலானவை இல்லாமை மயக்கத்தால் அகவிருவரும் ஒப்பாராயினும் பித்தக்கொண்டவர். அதனாலே திங்கடையாமையால், திங்கடையு முடைய இவனை அவரினு மேழையென்றார். திங்காவது-துணையுள்ள விடத்தும் வெல்லுதல் சந்தேகமா யிருக்க, அத்துனை யில்லாமலும் பலரோடும் பகைகொண்டு அவரால் வேவேறுபோர்செய்யிடத்தும் அழிந்தே விடுதல் [இவை மூன்று பாட்டாலும் பகை கொள்ளுகற் குற்றம் பொறுவினும் சிறப்பினும் சொல்லப்பட்டது] ௩

பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடையாளன்
தகைமைக்கட்டக்கிற் றுலகு

(ப-ரை.) பகை-பகையை, நட்பாக் கொண்டொழுகும் வேண்டியபோது வேறுபடுத்தித் தனக்கு நட்பாகச் செய்துகொண்டு நடக்கும், பண்புடையாளன்-இயல்பையுடைய அரசனது, தகைமைக்கண்-பெருமைபுள்ளே, உலகு-உலகம், தக்கிற்று-தக்கியது, எ-று

(க-ரை.) பகையை நட்பாகக்கொண்டு நடக்கு மரசன் பெருமைக்குள்ளே புலகந் தக்கியது-என்பதாம்

(வி-ரை.) வேறு படுத்தல்-பகை சிலமி வீக்குதல், ஒழுகல்-நீதிவழிகடத்தல். பெருமை-பொருள்படைஎன்கிற விருவகை ஆற்றல், அதன்வழியதா

தற்கு என்றும் வேறுபாடில்லாமையால் அத்துணிவு பற்றித் தங்கிற்றென்றார்.

தன் துணை யின்றும் பகையிரண்டாம் றுனெருவ
வின்றுணையாக் கொள்கவற்றி னென்று.

(ப-ரை.) தன் துணை-தனக்குடதவுந்துணையோவெனில், இன்று-இல்லை பகை (சலிவுசெய்யும்) பகையோவெனில், இரண்டு-இரண்டு, இப்படி இருக்கின்றபோது தானெருவன்-ஒருவனாகிய தான், அவற்றின் அப்பகைஇரண்டினுள்-ஒன்று (பொருந்தியதாகிய) ஒன்றை, இன்றுணையா (அப்போதைக்கு) இனிய துணையாக, கொள்க (செய்து) கொள்ளக்கடவன், என்று.

(க-ரை.) தனக்குதவுந் துணையில்லை வருத்தும் பகை யிரண்டு-இவ்விரண்டிற் பொருந்திய தொன்றைக் கொள்ளக்கடவன்-என்பதாம்.

(ப-ரை.) பொருந்தியதாவதமற்றதை வெல்லுதற்கு ஏற்றது. அப்பொழுது-அவ்வெல்லும்பொழுது, வேறுபாடில்லாமல் செய்துகொள்கவென்ற

ற்கு இன்றுணையாக வென்றார். ஆவிரண்டு-அசை, [இவை இரண்டு பாட்டாலும் நட்பாக்கற் தன்மையது சொல்லப்பட்டது.]

தேறினுந் தேரூ விடினுமழிவின்கண்
டேரூன் பகாஅன்விடல்.

௩ அடி அடி-ஆம்-அதிபகைத்திறந் தெரிதல்.

(ப-ரை.) (பகைவன்) தேறினும் (முன்) தெளிந்தானாயினும், தேரூவிடினும்-தெளிந்திலனாயினும், அழிவின்கண் (தனக்குப் புறத்தொரு தொழிலால்-தாழ்வுவந்த விடத்து, தேரூன்-கூடானாகியும், பகாஅன்-நீங்கானாகியும், விடல் (சூடுவே) விட்டுவைக்கக்கடவன், என்று,

(க-ரை.) பகைவன் தெளிந்தா னாயினுந் தெளிந்தில னாயினுந் தாழ்விடத்துக் கூடானாகியு நீங்கானாகியு மிருக்கக்கடவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) முன் தெளிந்தா னாயினும் அப்போது கூடாதொழிக வென்றது உள்ளாய் நின்று கெடுத்ததேனெக்கி, தெளிந்திலனாயினும் அப்போது நீங்

கா தொழிக வென்றது அவ்வமுவிற்ருத் துணையாத னோக்கி. [இதனால் அய
லார்குந் தன்மையது சொல்லப்பட்டது.]

கோவற்க கொந்த தறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து.

(ப-ரை) கொந்தது-கொந்தனை அறியார்க்கு (தாமாக) அறியாதாட்பி
னர்க்கு நோவற்க (தன்) னோவுசொல்லாதிருக்கக்கடவன், மென்மை-வலி
யில்லாமையை, பகைவரகத்து அதைப் பார்த்திருக்கும்) பகைவரிடத்து
மேவற்க-மேலிட்டிக் கொள்ளாதிருக்கக்கடவன், எ-று,

(க-ரை.) கொந்ததை யறிபார்க்குத் தன்னோவைச் சொல்லாதிருக் கக்க
டவன், வலியில்லாமையைப் பகைவரிடத்து மேலிட்டிக்கொள்ளாதிருக்கக்
கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பகைவரிடத்தே செய்யலாகாதுசொல்ல வந்தவர் ஈட்பின
ரிடத்தே செய்ய லாகாததும் உடன் சொல்லினார் (இதனால் அவ்விருவகை
யிடத்தும் செய்வது சொல்லப்பட்டது.)

வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்
பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு,

(ப-ரை.) வகையறிந்து (தான் தொழில் செய்யும்) வகையை அறிந்
தற்செய்து (அது முடித்தற்கு ஏற்பத்) தன்னைப் பெருக்கி தற்காப்ப (மறதி
அடையாமல்) தன்னைக்காக்கவே, பகைவர்கண்(தன்) பகைவரிடத்து, பட்ட-
உண்டாகிய, செருக்கு-களிப்பு, மாயும்-கெடும், எ-று.

(க-ரை.) தொழில் வகையறிந்து தன்னைக்காக்கப் பகைவர் செருக்கும்
கெடும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) வகை வலியவனாய் தான் நேரே போர் செய்வதமும் மெலிய
வனாய் வளவிலே போர்விலக்கும் விதமும் முதலானவை பெருக்கல்-பொரு
ள் படைகளாலே பெருகச்செய்தல், களிப்பு இவ்வழியால்வெல்வோமென்
றெண்ணி மகிழ்த்திருத்தல். இவ்வுறுகுதல் அறிந்து தாமே அடங்குவ ரென்
பதாம்,

[இதனால் களைபுந் தன்மை யதாரிடத்துச் செய்வன சொல்லப்பட்டன]

அக-ஆம்-அதி உட்பகை.

௩௩௩

இளைதாச முண்மரங் கொல்க களைபுநர்
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து.

(ப-ரை.) முண் மரம் (களையவேண்டுவதாகிய) முண்மரத்தை, இளை
தாச-இளையதாகிய நிலையிலே, கொல்க-களையக்கடவர் (அல்லாமல்) காழ்த்

தவிடத்து-முதிர்ந்த நிலையில் களையத்தொடங்கினால் களைபுநர்-களைபவரது,
கை-கையை, கொல்லும் (அதுதானே) களையும், ஏ-று,

(க-ரை.) முள்ளாகிய மரத்தை யிளைமையிற் களையக்கடவர். அது முதி
ர்ந்தாற் களைபவர் கையைக் களையும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) களையப் படுவதாகிய தம்பகையை அதுமெலிதாகிய காலத்
தேகளைக. அப்படி செய்யாமல் வலிதாகிய காலத்திலே களையத் தொடங்
கினால், தம்மை அப்பகை தானே களைபுமென்பதுதோன்ற நின்றமையால்
இது பிறிது மொழிதலணி. (இதனால் களையும் பருவம் சொல்லப்பட்டது.)

உயிர்ப்ப வுளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார்.

(ப-ரை.) செயிர்ப்பவர் (தம்மோடு) பகைப்பவரது, செம்மல்-தருக்கை
(கெடுக்கலாயிருக்க) சிதைக்கலாதார் (இகழ்ச்சியால்) கெடுக்காத வரசர்,
உயிர்ப்ப (பின்) மூச்சுவிடு மாத்திரத்திற்கும், மன்ற-நிச்சயமாக, உளரல்லர்
இருக்கின்றவ ரல்லர், ஏ-று .

(க-ரை.) பகைப்பவர் செருக்கைக் கெடுக்காதவ ரிறப்பர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவர் வலியவராய்த் தம்மைக் களைதல் நிச்சயமாகலால், இ
றந்தாரே யாவரென்பதாம். (இதனால் களையா வழிப்படும் இழுக்கும்சொல்
லப்பட்டது.)

எண்பத்தெட்டாம்-அதிகாரம்-பகைத்திறந் தெரிதல்
முற்றிற்று

எண்பத்தொன்பதாம் அதிகாரம்.

உட்பகை.

அஃதாவது, புறப்பகைக்கு இடமாக்கிக் கொடுத்து, அது வெல்லுமளவும் உன்னாய் நிற்கும் பகை. இதுவும் கனையப்படுவதிலே சேர்ந்ததாகலால், பகைத்திறம் தெரிதலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

நிழனீரு மின்னாத வின்னாதமர்நீரு
மின்னாவா மின்னா செயின்.

(ப-ரை.) ஒருவனுக்கு நிழனீரும் (அனுபவிக்கப் படுவனவாகிய) நிழம் நீரும், இன்னாத-முன் இன்பஞ் செய்வனவாயினும் பின்) ஜேய்செய்யு

புறப்பகை அக-ஆம்-அதி-உட்பகை.

மலை, இன்ன-இனியன வல்லவாம் (அதபோல்) தமர் நீரும் (தழுவவேண்டி வனவாகிய) தம்மவ ரியல்புகளும், இன்னாசெயின் முன் இன்பஞ் செய்வனவாயினும் பின் தன்பஞ் செய்புமவை, இன்னாவாம்-இனியனவல்லவாம் எ-று

(ச-ரை.) ஒருவனுக்கு நிழலு நீரு ஜேய்செய்யு மதுபோலத் தம்மினத்தா ரியல்புகளுந் தன்பஞ்செய்யும்-என்பதாம்

(வி-ரை.) ஜேய்-பெருங்கால்-பெருவயிறுமுதலானவைதமரென்றதனால், உட்பகை யாதற்குரிய ஞாநிகளெனவறிக, இன்னாசெயல் முன் வெளிப்படாதிருந்து துண்பெற்றவழி கெடுத்தல்.

வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சக

கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.

(ச-ரை.) வாள்போல்-வாள்போல (வெட்டுவோமென்று வெளிப்பட்டு நிற்கும்) பகைவரை-சத்தருக்களை, அஞ்சற்க-அஞ்சாதிருக்கக் கடவர் (அப்படிநில்லாமல் (கேள்போல் உறவினர்போல (மறைத்துநிற்கும்) பகைவர்-பகைவரது, தொடர்பு-ஈட்பை, அஞ்சக-அஞ்சக்கடவர், எ-று.

(ச-ரை.) வெட்டுவோ மென்னும் பகைவர்க் கஞ்சாதிருக்கக் கடவர் உறவர் போலிருக்கும் பகைவர்க் கஞ்சக்கடவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) முன்னே அறிந்து காக்கப் படுதலால், அஞ்சந்த வென்றும் அப்படி அறியவும் காக்கவும் கூடாமையால்கெடுதல் நிச்சயமென்பதுபற்றி அஞ்சுக வென்றும் சொல்லினார் பின்செய்யும் பகையனும் கொடிதாகலாலும், காக்குங்காலம் அதுவாகவாலும், அஞ்சப்படுவது முன்செய்த அவர் கட்பாயிற்று (இவை இரண்டு பாட்டாலும் உட்பகை யாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.)

உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலைவிடத்து
கட்பகையின் மாணத் தெறும்.

(ப-ரை.) உட்பகை-உட்பகை யாயினோரை, அஞ்சி-பயந்து, தற்காக்க தன்னைக் காத்துக்கொண்டு, நடக்கக்கடவர் அப்படிநடவாதபோது உலைவிடத்து தனக்கு ஓர் தளர்ச்சி வந்தவிடத்து மட்பகையின் குயவன் மட்கலத்தை அறுக்கும் ஆயுதம்போல், மாணதப்பாமல், தெறும் அவர்கெடுப்பர் என்று

(க-ரை) உட்பகைக் கஞ்சித்தன்னைக் காக்கக்கடவர்காவாவிடிற்பகைவர் கெடுப்பார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) காத்தல் அவரணையாமலும் அவருக்கு உடம்படாமலும், பரிசுரித்தல் பகைமை தோன்றாமல் உள்ளாயிருந்தே மேறுத்தலால் கெடுதல்ப்பா தென்பதாம்.

மனமாண வுட்பகை தோன்றி னினமாண
வேதம் பலவுந் தரும்.

அக-ஆம் அதி உட்பகை.

க அதி

(ப-ரை.) மனமாண-(புறந்திருத்தியது போன்று) அகத்திருந்தாத, உட்பகை - உள்ளுட்பகை, தோன்றின்-(அரசனுக்கு) உண்டாமாயின், குற்றம் பலவும், தரும்-(அவனுக்குத்) தரும், என்று.

(க-ரை.) அரசனுக்குட்பகையுண்டாயின்பலகுற்றமும்-என்பதாம்

(வி-ரை.) அவை சுற்றத்தாரை உள்ளாய் நின்று வேறுபடுத்தலும் அதனால் அவர் வேறுபட்ட விடத்தே தான் சேராமையும், பின் அவைகளால் விளைவனவும் ஆம்.

உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறையா

னேதம் பலவுந் தரும்.

(ப-ரை.) உறன்முறையான் - (புறத்தில்) உறவுமுறைத்தன்மையோடு கூடிய, உட்படை-உட்பகையானது, தோன்றின் (அரசனுக்கு) உண்டாயின் (அரு) இறனமுறையான்-இறத்தன் முறைமையோடுகூடிய, எதம் பலவும் - குற்றம் பலவற்றையும், தரும்-(அரசனுக்குக்) கொடுக்கும், எ-று.

(ச-ரை.) உறவின் முறை யுட்பகை யரசனுக்குத் தோன்றிலது பலகுற்றத்தையுந் தரும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவை புறப்பகைக்குத் துணையாய் நின்றே அது தோன்றாமல், கொல்லுகைமுதலாகிய வஞ்சனை செய்தலும், மந்திரிகண் முதலாகிய அங்கங்களிற் தேய்த்தலும், முதலானவை. சு

ஒன்றமை யொன்றியார் கட்படி னெஞ்ஞான்றும்
பொன்றமை யொன்ற ளரிது.

(ப-ரை.) ஒன்றமை-பகைமை, ஒன்றியார்கண்-(தனக்கு) உள்ளாயினுரிடத்து, பாடின-உண்டாகுமாயின், பொன்றமை-இறவாமை, ஒன்றல்-(அரசனுக்குக்) கூடுதல், எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், அரிது-அருமை, எ-று.

(ச-ரை.) தனக்குள்ளாயினுரிடத்துப் பகையுண்டாயினரசனுக்குத் தலைத்தரும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) 'பொருள் படைமுதலாகிய உறுப்புக்களாலே' அபரியஞ்சிய நாலத்து மென்றற்கு-எஞ்ஞான்று மென்றார். [இவை என்னுபாட்டாலும் அதனால் தனக்குவரும்-தீங்கு சொல்லப்பட்டது.] சு

செப்பி புணர்ச்சிபோற் கூடினும் கூடாதே
யுட்பகை யுற்ற குடி.

(ப-ரை.) 'செப்பின் - செப்பினது, புணர்ச்சிபோல் - புணர்ச்சிபோல, கூடினும்-(புறத்தே வேற்றுமை இதரியாமற்) கூடினாராயினும், உட்பகை - உள்ளிடத்துப்பகை, உற்ற - உண்டாகிய, குடி - குடியினுள்ளார், கூடாதே அகத்தே தம்முட்) கூடார், எ-று

49

கூடிகு அக-ஆம்-அதி-உட்பகை.

(ச-ரை.) உள்ளிற் பகைபொருந்திய குடியினுள்ளார் செப்பின் முடிபோற் கூடினாராயினு மனவொற்றுமையிற் கூடார்-என்பதாம்

(வி-ரை.) செய்பின் புணர்ச்சி செய்புமேன் முடியோடு புணர்ந்த புணர்ச்சி, அவர் உட்பகையால் மனம் வேறுபட்டமையால், புறப்பகை பெற்ற விடத்தே வேறுவேறாவ ரென்பதாம்.

அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொருதுட்பகை யுற்ற குடி.

(ப-ரை.) (முன்வளர்ந்து வந்ததாயினும்) உட்பகையுற்றகுடி-உட்பகையுண்டாகிய சூடியானது, அரம்பொருத - அரத்தினாலே தேய்க்கப்பட்ட பொன்போல-இரும்புபோல, பொருது-(அதனாலே) தேய்க்கப்பட்டு, உரம்பலிமை, தேயும்-தேய்ந்துபோம், ஏ-று.

(க-ரை) உட்பகை பொருந்திய குடியானது அரத்தினாலே தேய்க்கப்பட்ட விரும்புபோலக் கெடும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) காரியஞ் செய்வதுபோன்று பொருந்தி மெல்லமெல்லப் பரிசயித்தலால், வலிமை தேய்ந்துவிடு மென்பதாம். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவன்குடிக்கு வரும் தீங்கு சொல்லப்பட்டது.]

எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு முட்பகை புள்ளதாம் கேடு.

(ப-ரை.) உட்பகை-(அரசானது) உட்பகை-(அவன்பெருமையைநோக்க) எட்பகதன்ன-எள்ளின் பிளவை யொத்த, சிறுமைத்தேயாயினும்-சிறுமைபுடையதே யாயினும், கேடு-(அப்பெருமை யெல்லாம் அழியவருந்)கேடு உள்ளதாம்-(அத) எனகத்தாம், ஏ-று.

(க-ரை.) உட்பகை யெட்பிளப்பிற் கொப்பான சிறிதாயினும் கேடுண்டாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மிகவும் பெரிய கேட்டுக்கு எல்லை வருமானவும் மிகவுஞ்சிறிய உட்பகை உள்ளே அடங்கியிருந்து வந்தால் வெளிப்பட்டு நிற்கு மென்பதாம். [இதனை சிறிதென்று இகழப்படா தென்பது சொல்லப்பட்டது]

உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட்பாம்போடு டுடனுறைந் தற்று.

(ப-ரை.) உடம்பா டிலாதவர்-மனம்பொருத்த மில்லாதவரோடு, வாழ்க்கை-(ஒருவன்) கூடிவாழும் வாழ்வு, குடங்கருள்-ஒரு குடிசையி னுள்ளே, பாம்போடு - நாகப்பாம்போடு, டுடனுறைந்தற்று - கூடி வாழ்ந்தாற்போலம், ஏ-று.

(க-ரை.) மனவொற்றுமை மில்லாருடன் கூடிவாழும் வாழ்க்கையால்து ஒரு குடிசையுள்ளே பாம்புடன் கூடிவாழ்வு போலாம்-என்பதாம்.

கூய்-ஆம்-அதி-பெரியாரைப்பிழையாமை. ௩௮௭

(வி-ரை.) இடச்சிறுமையாலும் பழக்கத்தாலும் பாம்பினாலே கடிக்கப் படுதல் நிச்சயமாம். ஆகவே அவ்வுவமையால் அவனுயிர்க்குமுடிவு வருதல் நிச்சயமென்பது பெற்றும். (இதனாலே கண்ணோட்டஞ் செய்யாதவரைக் கடியக்கடவனென்பது சொல்லப்பட்டது.) ௧0

எண்பத்தொன்பதாம்-அதிகாரம்-உட்பகை
முற்றிற்று

தொண்ணூறும் அதிகாரம். பெரியாரைப்பிழையாமை.

அஃதாவது பெரியாரையினரை அவமதித்து நடவாமை இரட்டுறெமொழிதலாலே பெரியாரென்பது வலிமையினாலே பெரியாராகிய வேந்தர்மேலும் தவத்தினாலே பெரியாராகி முனிவர்மேலும் நின்றது. மேற் சொல்லாமல் குறைந்து நின்றதாகலால் இது குரோதத்தால் வருமவைகளது முடிவில் வைக்கப்பட்டது.

ஆற்றுவார ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார்

போற்றலு ளெல்லாந் தலை

(ப-ரை.) ஆற்றுவார்-எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவை யாவும் - (முடிக்க வல்லாருடைய) ஆற்றல்-வல்லமைகளை, இகழாமை-அவமதியாமை, போற்றுவார்-(தம்பிடத்துத் தீங்குவாராமற்) காப்பவனுடைய, போற்றலு-எல்லாம்-காவல்களுக்கு-எல்லாம். தலை-யிருந்தது, எ.று.

(க-ரை.) வல்லவருடைய வல்லமைகளை யிகழாமையே காவல்களெல்லாவற்றுள்ளந் தலை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆற்றலென்பது-பெருமை அறிவு முயற்சியென்ற முன்றின்மேலும் நின்றது. இகழ்ந்தவிடத்தே தம்மைக், கைய வல்லாரென்பதுதோன்ற ஆற்றுவாரென்றும், அரண்படை, பொருணட்டி முதலாகிய மற்றைக்

ராவல்கள் அய்யரால் அழிபுமாகலால் அவ்விழாமைபை தலைமையான காவலென்றும் சொல்லினார். (இதனாலே பொதுவகையால் அழிவ்விருவகைப்பெரியோர்க்கும் பிழைசெய்யாமையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது) 8

பெரியாரைப் பேணு தொழுகிற் பெரியாராற்
பேரா விடும்பை தரும்.

(ப-ரை.) (வேந்தர்) பெரியாரை-(வலிமைகளாலே) பெரியாராயினரை, பேணுறுகண்குமதியாமல்-(அவமதித்து) ஒழுகின்-நடப்பாராயின்-(அந்நடக்கையானது) பெரியாரால்-அப்பெரியாரால், பேராவிலும்பை-எந்நாளும்) நீங்காத துன்பங்களை, தரும்-அவருக்குக் கொடுக்கும்) 9-று.

10 அ அ கூரி-ஆம்-அதி-பெரியாரைப்பிழையாமை.

(க-ரை) பெரியாரை யவமதித்து நடந்தா லந்நடத்தைத்தீங்கைத்தரும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அத்துன்பங்களாவன இருமையிலும் ஓயாமல் வருகிற மூவகைத் துன்பங்களாமாம். அவையெல்லாம் தாமேசெய்துகொள்ளுகின்றவையென்பது தோன்ற ஒழுக்கத்தை வினைமுதலாகியும், பெரியாரைக் கருவியாகியும் சொல்லினார். (பொதுவகையால் அவர்க்குப் பிழைசெயற்குற்றம் இதனாற் சொல்லப்பட்டது.) இனிச் சிறிப்புவகையாற் சொல்லுவர், 2

கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி
றற்று பவர்க ணிழுக்கு.

(ப-ரை.) அடல்வேண்டின் (வேன்றுவேந்தரைக் கொல்லுதல்வேண்டி டுவிடத்து, ஆற்றுயவர்கண்-(அதனை அப்பொழுதே) செய்யவல்ல வேந்தரிடத்து, இழுக்கு-பிழையை, கெடல்வேண்டின்-(தான்) கெடுதல் வேண்டினாயின், கேளாது-(நீதிதூலிலே சொல்லப்பட்டதைக்) கேளாமல், செய்க-ஒருவன்) செய்யக்கடவன், 9-று.

(க-ரை) தான்டே விரும்பினால் வேற்றரசரை வெல்லும் வேந்தரிடத்துப் பிழைசெய்யக்கடவன்-என்பதாம்,

(வி-ரை.) நீதிதூல் அச்செயலாகாதென்று சொல்லுதலாலே - கேளா

தென்றூர்.

கூற்றத்தைக் கையால் கிளித்தற்று லாற்றுவார்ச்
காற்றூதா ரின்னா செயல்.

(ப-ரை.) ஆற்றுவார்க்கு-மூவகையாற்றலு முடையவர்க்கு, ஆற்றூதார்-
அவ்வாற்றலில்லாதவர், இன்ன-இன்னாதவைகளை, செயல்-(முற்பட்டுச்)செ
ய்தல், கூற்றத்தை-(தானேயும்வருந் தன்மையானாயி) கூற்றுவனை,கையால்
(அதற்குமுன்னே) கைகாட்டி, விளித்தற்று-அழைத்தாலொக்கும், எ-ற.

(ச-ரை.) வல்லமை புடையவர்க்கு வல்லமையில்லாதார் துன்பஞ்செ
ய்தல் இயமனைக் கையாலழைத்தல்போலாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆல்-அசை. கையாலழைத்தல் இகழ்ச்சிக்குறிப்பு,தாமேயும்
உயிர்முதலானவைகளைக் கொள்ளாதற் குரியவரை அதற்குமுன்னே விரை
ந்து தம்மேல் வருவித்துக் கொள்வாருக்கு மாணம் திடமாகவும் சமீபமாக
வும் வருமென்பது சொல்லியபடி. (இவை இரண்டு பாட்டாலும் வேந்தர்ச்
சூப் பிழைசெய்தவின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.)

யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட்டவர்.

(ப-ரை.) வெந்துப்பின்-வெவ்விதாகிய வலிமையையுடைய,வேந்த-மீ
ந்தனல், செறப்பட்டவர்-கோபிக்கப்பட்ட அரசர், யாண்டுச்சென்று-(அ)

கூய்-ஆம்-அது-பொய்யாரைப்பிழையாமை. கூ அக

னைத்தப்பி) எக்கேபோய்-(உளராவார்) யாண்டும்-எவ்விடத்தும், உளராகா
ர்-உயிர் வாழ்வாராகார்,

(ச-ரை.) வல்லவரசனாற் கோபிக்கப்பட்டவரசர் எவ்விடத்துச் சென்
று முயிர்வாழார்-என்பதாம்

(வி-ரை.) வெவ்விய வலியுடைய அரசனாதலாலே அவனது நிலம்விட்
டுப்போனவர்க்கு இடம் கொடுப்பாரில்லை,உளரானால் இவர் இனி ஆகாரெ
ன்பதுநோக்கி அவனோடு நட்புக்கொள்ளாதற்பொருட்டும் தாமேவந்து அ
டைந்த அவருடைமையை அபகரித்தற் பொருட்டும் கொல்லுவர் அன்றெ
னின் உடனே அழியவென்பன நோக்கியாண்டுச் சென்றியாண்டு முள
ராகாரென்றார். [இதனால் குற்றமுடையார் அருமைபுடைய அரசன்சேர்ந்த
முய்யாரென்பது சொல்லப்பட்டது.]

எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார்.

(ப-ரை) காட்டிடைச் சென்றனொருவன்) எரியால்-(அவ்விடத்துத்) தீயால், சுடப்படினும்-சுடப்பட்டாலும், உய்வு-ஒருவழியால், உயிர் பிழைத் தல் உண்டாம்-கூடும், பெரியார்-(தவத்தாற்) பெரியார்க்கு பிழைத்தொழுது வார்-பிழைசெய்து நடப்பவர், உய்யார்-எவ்வழியாலும்) உயிர் பிழையார், எ-று

(க-ரை.) தீயினாற் சுடப்படினும் மொருவழியிற் பிழைப்புண்டாம், பெரியோர்க்குப் பிழைசெய்து நடப்பவர் பிழையார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தீமுன் உடம்பைப்பற்றி அதுவழியாக உயிர்மேலே கொல்லு தலால் நடுவிலே உய்யவுக் கூடும். அருந்தவர் கோபம் அப்படிப்பட்ட தல் லாமல் தான் நிற்பது கணமாய் அதற்குள் யாவார்க்கும் காத்தல் அரிதாகலி ன் அதுகூடாநாகலால் அதற்கு ஏதுவாகிய பிழைசெய்யற்கவென்பதாம்.

வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்றார் தகைமாண்டதக்கார் செறின்.

(ப-ரை.) தகை-(சாபானுக் கிரகங்களுக்கு ஏதுவாகிய) பெருமையால் மாண்ட-மாட்சிமைப்பட்ட, தக்கார்-அருந்தவா, செறின்-(அரசனாக் கோ பிப்பாராஈன், வகை-அங்கங்களால், மாண்ட-அழகுபெற்ற, வாழ்க்கையும்- (அவ) னரசாட்சியும், வான்பொருளும்-(சம்பாதித்துவைத்த) பெரும்பொ ருளும், என்னும்-என்பட்டிவிடும், எ-று.

(க-ரை.) பெரியோர் கோபிப்பாராஈ லரச னரசாட்சியு மவன்பொரு ளுமென்ன பயன்படும்-என்பதாம்.

(வி-ரை) அங்கம், அமைச்சு, நாடு, அரசன், படை எனவியை செறி னென்பது அவர் கோபியாமை தோன்ற நின்றது. பின்வரு மவைகளுக்கு ம் இது ஒக்கும் அரசன் தன் செல்வக் களிப்பால் அருந்தவரிடத்துப்பிழை செய்வானியின் அச்செல்வம் அவர் கோபத் தீயால் ஒருகணத் துள்ளேவெ ள்துவிடு மென்பதாம். எ

கூகூ கூய்-ஆம்-அதி-பெரியாரைப் பிழையாமை.

குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற் குடியோடு
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து.

(ப-ரை) குன்றன்னூர் மலையையொக்கு மருந்தவர், குன்ற-கெட, மதிப்பின்-நினைப்பாராயின், சிலத்து-இந்நிலத்து, நின்றன்னூர்-நில பெற்றார் போ) லுள்ளசெல்வர், குடியொடு-(தவ்)குடியோடு, மாய்வர்-(அப்பொழுதே) மாய்வர், எ-று.

(க-ரை.) பெரியோர் கெடும்படி நினைப்பாராகிற் செல்வர் குடியொடு கெடுவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) வெயில் மழை முதலானவைகளைப் பொறுத்தலும்-அசையாமையும், உள்ளிட்ட குணங்களுடையமால் குன்றன்னூரென்றார், நிலபெற்றார் போலுதலாவது மிகவும் பெருஞ்செல்வ முடையோராதலால், இவர்க்கு எந்நாளும் அழிவில்லை யென்று கண்டவரால் நினைக்கப்படுதல். அ எந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து வேந்தனும் வெந்துகெடும்.

(ப-ரை.) எந்தியகொள்கையார்-(காத்தற்கருமையால்) உயர்ந்த விரதங்களை யுடையார், சீறின்-(அவர்வலிமையால்) கோபிப்பாராயின் வேந்தனும்-இந்திரனும், இடைமுரிந்து-நடுவே-(தன்பத) மிழந்து, வெந்து-அழிந்து கெடும்-கெடுவான், எ-று.

(க-ரை.) தவத்திற் பெரியோர் கோபிக்கி வந்திரனும் கெடுவான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இந்திரபதம் பெற்ற கருடன் பிழைசெய்து அதத்தியமுனி சாபத்தால் அதனை இழந்தானென்பதறிக. (இவை நான்கு பாட்டாலும் முனிவர்க்குப் பிழைசெய்தவின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.)

இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின்.

(ப-ரை.) சிறந்தமைந்த-மிகவும் அழிகமான, சீரார்-தவத்தை யுடையவர், செறின்-கோபிப்பாராயின்-(அக்கோபிக்கப்பட்டவர்) இறந்தமைந்த-மிகவும்பெரிய, சார்புடையாராயினும்-சார்பை யுடையவ ராயினும், உய்யார்-(அதுபற்றி) உய்யமாட்டார், எ-று.

(க-ரை.) தவமுடையோர் கோபிக்கிற் சார்புடையவரும் பிழையார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) சார்பு, அரண், படை, பொருள், நட்பு ஆம். அவையெல்லாம் கோபிப்பவரது வலிமையால் திரிபுரம்போல் அழிந்து விடுமாதலால், உய்யாரென்றார். [இதனால் அக்குற்ற முடையவர் சார்புபற்றியும், உய்யாரென்பது சொல்லப்பட்டது.]

தொண்ணூற்றும்-அதிகாரம்-பெரியாரைப்பிழையாமை.
முற்றிற்று.

தொண்ணூற்றும்-அதிகாரம். பெண்வழிச்சேறல்.

இளிக்காமத்தால் வருபவை நேரே பகையல்லவாயினும் பெருக்கஞ்
சிறைத்தல் அழிவைவந்தருதல் என்கிற தொழில்களாலே பகையோடு ஒத்த
லால், அவைகளைப் பகைப்பகுதியின் முடிவிலே சொல்லத்தொடங்கி முத்
லிலே பெண்வழிச்சேறல் சொல்லுகிறார்.

அக்தாவது. தன்வழி நடத்தற்கு உரியவளாகிய மனையவள் வழியேதா
ன் நடத்தல்.

மனைவிழைவார் மாண்பய செய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளு மது.

(ப-ரை.) மனைவிழைவார்-(இன்பம் காரணமாகத்) தம்மனையானே விரூ
ம்பி அவள்வழி நடப்பவர், மாண்பயன்-(தமக்கு) இனிய துணையாகிய, அற
த்தை, எய்தார் அடையார், வினைவிழைவார்-பொருள் சம்பாதித்தலிலே மு
யல்பவர், வேண்டாப் பொருளும் (அதற்கு விரோதமென்று) இகழும் பொ
ருளும். அது-அவ்வீன்பம், எ-று.

(ச-ரை.) மனையவள் வழியிலே நடப்பவர் தருமத்தை யடையார்-என்
பதாம்.

(வி-ரை.) அவ்வீன்பம்-அகளது தன்மையராதற்கு ஏதுவான வீன்பம்
அது அவளாலே பயனாகிய அறத்திலும், அஃகறத்திற்கும் தன்னதிகாரத்
திற்கும் ஏதுவாகிய பொருளிலும் அவரைச்செல்ல விடாமையால், விடப்ப
டுத்தன்மை யென்பதாம்.

பேணுது பெண்விழைவா னுக்கம் பெரியதோர்
நாணை நாணுத் தரும்

(ப-ரை.) பேணுது-(கண்ணண்மையை விரும்பாமல், பெண்விழைவா
ன்-(மனையானது) பெண்மையை விரும்புவோனது, ஆக்கம்-செல்வம்-(இங்
வுலகத்து ஆண்பாலார்க் கொல்லாம்) பெரியதோர் நாண்-பெரிய வொருநா

ணம், ஆக உண்டாக, நாணு-நாணுதலை, தரும்-(தனக்கும்) கொடுக்கும்.

(க-ரை.) மனையவன் பெண்டன்மையை விரும்புவோன் செல்வம் வெட்கத்தைக் கொடுக்கும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) படைக்கும் வலிமை யிலனாகலில் அச்செல்வத்தால் கொடுத்தலும். அனுபவித்தலும் முதலாகிய பயன் கொள்வான் அவர்களால் அவ்வாண்மைச் செய்கை அவளிடத் தாயிற்றென்று ஆண்பாலர் யாவரும் காண

அதனாலே தன்னாண்மை யில்லாமை அறிந்து பின்னே தானும் நாணுவனென்பது நோக்கி பெரியதோர் நாணுக நாணுத்தருமென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவளை விழைத்தற் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] உ

௩௬௨ கூக-ஆம்-அதி-பெண்வழிச்சேறல்.

இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு ணணுத் தரும்.

(ப-ரை.) ஒருவன் இல்லாள்கண்-இல்லாளிடத்து, தாழ்ந்த வியல்பின்மை தாழ்த்தற்கு ஏதுவாகிய அச்சம், நல்லாருள்-(அவ்வச்சமில்லாத) நல்லாரிடத்துச்-(சொல்லுங்கால்) நாணு-நாணுதலை, எஞ்ஞான்று-எந்நாளும், தரும் (அவனுக்குக் கொடுக்கும், ஏ-று).

(க-ரை.) மனையவளுக்கஞ்சு மச்சமானது காணத்தரும்-என்பதாம்.

(வி-ரை) அவன் தனக்கு அஞ்சி நடத்தல் இயல்பாகலால் அவளுக்கு அஞ்சதல் இயல்பில்லாமை யாயிற்று. அப்படி அஞ்சி நடத்தலால் அவளை சியமிப்பார் இல்லையாம். ஆகவே எல்லாக் குற்றங்களும் வினையு மென்பது நோக்கி எஞ்ஞான்று நாணுத்தருமென்றார். ௩

மனையானை யஞ்சு மறுமையி லாளன்
வினைபாண்மை வீறெய்த லின்று.

(ப-ரை.) மனையானை-(தன்) மனையானை, அஞ்சும் - அஞ்சி நடக்கின்ற, மறுமையிலாளன்-மறுமைப்பய னில்லாதவனுக்கு, வினையாண்மை-தொழிலையாணுத்தன்மை-(உண்டாகிய வழியும்) வீறெய்தலின்று (நல்லோராலே) கொண்டாடப்படாது, ஏ-று.

(கரை.) மனையானைக் கஞ்சுவோனது தொழில் பெருமை யடையாது

உன்பதாம்.

(வி-ரை.) இல்லறஞ் செய்தற்குரிய அன்மை இல்லாமையால், மறுமையிலானனென்றும், தொழிலையாளுந் தன்மை தனது புருஷத்தன்மை யில்லாத அவனால் முடிவுபோகாமையால், கீறெய்தவின் நென்று சொல்லினார், இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்றும் நல்லார்க்கு நல்ல செயல்.

(ப-ரை.) இல்லாளை யஞ்சுவான்-(தன்)மனையாளை யஞ்சுவோன்-(தான்) தேடிய பொருளையாயினும் நல்லார்க்கு-நல்லோர்களுக்கு, நல்லசெயல் அப்பொருளாலே நல்லவைகள் செய்தற்கு, எஞ்ஞான்றும்-எங்காளுந், அஞ்சும்-அஞ்சாநிற்பன், ஏ-று.

க-ரை. மனைவிக் கஞ்சுவோ னல்லோர்க் குறவிசெய்ய வஞ்சுவான் - என்பதாம்-

கி-ரை. மற்ற-அசைநிலை. நல்லார், அருந்தவர், சான்றோர், தாய்தந்தைகள் முதலாயினோரும் விருந்தினரும் ஆம் நல்லனசெய்தல்-அவருக்கு வேண்டிமறைவகளைக் கொடுத்தல். அது செய்யவேண்டு காண்களினு மென்றற்கு எஞ்ஞான்று மென்றார். 6

கக-ஆம்-அதி-பெண்வழிச்சேறல். ௩௯௩

இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே யில்லா
ளமையார்தோ ளஞ்சு பவர்.

(ப-ரை.) இல்லான் (தம்) யில்லாளுடைய, அமையார்தோள்-வேய்ப்பொலுந்தோளுக்கு, அஞ்சுபவர்-பயப்படுவர். இமையாரின் - கீர்த்தாலே சுவர்க்கமடைந்த தேவர்போல், வாழினும்-(இவ்வுலகத்து) வாழ்த்தாராயினும், பாடிலரே ஆண்மையிலர், ஏ-று.

(க-ரை.) மனையாளுக்குப்பயப்படுவோர்பெருமையடையார்-என்பதாம்.

(வி-ரை. தேவர்போல் வாழ்தலாவது, பகைத்தவிரர் தோள்களையெல்லாம் வெல்லுதலால், நன்கு மதிக்கப்பட்டு வாழ்கல் அதுகூடாமையால் வாழினுமென்றார். அமையார் தோளென் அஞ்சுதற் காரணத்தது எனிமையெல்லியபடி வீரரது தோள்களை வென்றாயினும், இல்லாறதுதோள்களை அஞ்

சுவோர் அண்மையில் ரென்பதாம். [இவை காண்குபாட்டாலும் அவளை அஞ்சுதற் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மைபி னுணுடைப்
பெண்ணே பெருமை யுடைத்து.

(ப-ரை.) பெண் - இல்லாநது, ஏவல்-ஏவற்செய்யில், செய்தொழுகும் (நாணமில்லாமல்) செய்து திரிகின்றவனது, ஆண்மையின் - ஆண்டன்மையைக்காட்டிலும், காணுடை-நாணத்தையுடைய பெண்ணே - அவள் பெண்டன்மையே, பெருமை-வேம்பாட்டை, உடைத்து உடையது எ-று.

(க-ரை.) பெண்ணேவல் செய்து நடக்கு மாண்டன்மையிலு ம்பெண்ணே பெருமையுடையது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) காணுடைப்பெண்ணென அடிகமாகச் சொல்லியது. அவளேவல்செய்வோனது காணில்லாமை முடிக்கற்காதலால் அது வருவிக்கப்பட்டது. ஏவல் செய்வித்தக் கொள்ளுகற் சிறப்புத்தோன்ற பெண்ணேயெனப் பிரித்தார். (எ)

நட்டார் குறைமுடியார் நன்றற்றார் நன்னுதலாள்
பெட்டாங் கொழுகு பவர்

(ப-ரை.) (தாம் வேண்டியபடி யன்றி) நன்னுதலாள் (தம்) யானையாள் பெட்டாங்கு வேண்டியபடி, ஒழுகுபவர் - நடப்பவர், நட்டார் - (தம்மோடு) நட்புச்செய்தவரது, குறை-குறையை, முடியார் - முடிக்கமாட்டார் (அதுவல்லாமலும்) நன்று (மறுமைக்குத் துண்பாகிய) அறத்தையும், ஆற்றார்-செய்யமாட்டார், எ-று.

(க-ரை.) மனைவி மனப்படி நடப்பவர் சிநேகருக் குதவார்தருமஞ்செய்யார்-என்பதாம்.

50

.. கிசு கூஉ-ஆம்-அதி-வரைவின்மகளிர்.

(வி-ரை. நன்னுதலா னென்பதனை அமையாதோ னென்றது போத்கொள்க. அவள்தானே அறிந்த எவுகணும் பொருள் கொடுத்தலும் கூடாமையால் இருமைக்குந் வேண்டுவன செய்யமாட்டா ரென்பதாம்.) (அ)

அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில்

(பரை) ஏறவினையும்-அறச்செயலும், ஆன்றபொருளும்-அது முடிந்தற்கு எதுவாகிய பொருட்செயலும். பிறவினையும்-அவ்விரண்டின் வேறுகிய இன்பச்செயல்களும், பெண்ணேவல் (தம்) பினையாளேவலை, செய்வார்கண் செய்யாரிடத்த, இல்-உண்டாகா, எ-று.

(க-ரை.) மனைவிக் தேவல் செய்பவரிடத்துத் தருமச்செய்கை பொருட்செய்கை இன்பச்செய்கை யிம்மூன்றுயில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) இன்பச்செயல்களைக்கி அறச்செயல் பொருட்செயல்களை மூன்றே ஒழிந்தார்க்கு தலைமை அவளிடத்திருத்தலால் பின் அச்செயல்களும் இல்லையென்பது-தோன்ற-அவைகளைப் பிரித்துச்சொல்லினார். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவளேவல் செய்தற்குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (க

எண்ணேசர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும் பெண்ணேசர்ந்தாம் பேதமையிள்.

(ப-ரை.) எண்ணேசர்ந்த (கரும) வாலோசினையிலே சென்ற, நெஞ்சத்த-மனத்தையும், இடன்-அதனாலாகிய செல்வத்தையும், உடையார்க்கு-உடையவர்க்கு, பெண்ணேசர்ந்தாம்-மனையானேச் சேர்தலால் வினையும், பேதமை-அறியாமை, எஞ்ஞான்றும்-எக்காலத்தும், இல்-உண்டாகாது, எ-று.

(க-ரை.) நல்ல மனமும் நல்ல செல்வமுமுடையவர்க்கு மனைவியால் வருமறியாமையில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இல்லாமைக்காலத்து மென்றதற்கு எஞ்ஞான்று மென்றார் அப்பேதமையாவது மேற்சொல்லிய-விழைதல். அஞ்சல், எவல்செய்தல்-

என்டற மூன்றற்கும் காரணமாகியது. [எதிர்மறை முகத்தால் அம்மூன்றும் இதனால் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.]

(கர)

தொண்ணூற்றேராம் - அதிகாரம்(- பெண்வழிச்சேறல்.

முற்றிற்று

தொண்ணூற்றிரண்டாம் அதிகாரம்.

வரைவின்மகளிர்.

அநீதாவது, தந்நலம்வினாகொடுப்பவர் யாவார்க்கும் வீற்பதல்லது அதற்
 கு ஆவார் ஆகாதார் என்கிறவரை வில்லாத மகளிரது இயல்பு ஆகவால் தம்
 க்ருரிய மகளி ரால் வருங்குற்றத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கூஉ-ஆம் அதி வரைவின் மகளிர். ௩௬௫

அன்பின் விழையார் பொருள் விழையு மாய்தொடியா
 ரின்சொ லிழுக்குத் தரும்-

(ப-ரை.) அன்பின் விழையார் (ஒருவன்) அன்புபற்றி விரும்பாராகி
 பொருள்விழையும் - பொருள்பற்றி விரும்பும், ஆய்தொடியார்-மகளிர், இன்
 சொல் (அது கைவருமளவும் அன்புபற்றி விரும்பினராகச் சொல்லும்) இனி
 யசொல், இழுக்கு - இன்னொமையை, தரும் (அவனுக்குத்) தரும், எ-று.

(க-ரை.) அன்பால் விருப்பாது பொருளால் விருப்பும், வேசையர்க
 ளின் சொல்லாணது தன்பத்தரும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆய்தொடி-ஆராய்ந்த வனையல். ஆய்தொடி-இன்சொல் என்
 றதனால் அவர்மயக்குஞ் சாதனம் சொல்லப்பட்டது. அச்சொல் அப்பொ
 முது இனிதுபோன்று பின் வறுமையை உண்டாக்கலால் அது கொள்ள
 லாகாதென்பதாம். (க)

பயன் றாக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்
 நயன் றாக்கி நள்ளா விடல்.

(ப-ரை.) பயன் றாக்கி-(ஒருவனுக்குள்ள) பொருளை அளந்தறிந்து, பண்
 புரைக்கும் - (அதுகிடைக்கு மளவும்) தமதுகுண முடைமைசொல்லும், பண்
 பின் மகளிர் - குணவில்லாத மகளிரது, நயன் றாக்கி-நடக்கைவழியையூரா
 ட்ந்தறிந்து, நள்ளா (அலரைப்) பொருந்தாமல். விடல்-விடல்-விடக்கடவர்

(க-ரை.) பொருட்பயனைக் குறித்து நயம்பேசும் வேசையர் நடக்கை
 யறிந்து அவரை விடக்கடவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பண்புசொல்லி லல்லது அவரிடத் தில்லாமை தோன்றபண்
 பின் மகளிரென்றும், அதுசாதித்தரு மாதலால், னூலாலே யல்லாமல் அவர்
 செயலாலும் அறிந்தென்றற்கு நயன் றாக்கி யென்றும், அவ்வாறு அவரை

விடுதற்கு உபாயமென்பது தோன்ற - நன்னாவிட வென்றும், சொல்லினார்.

பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறையி
லேதில் பிணந்தழீ இயற்று.

(ப-ரை.) பொருட்பெண்டிர் (கொப்பாரை விரும்பாது பொருளையே விரும்பும்) பொதுமகளிரது, பொய்மை - பொய்மைபயமுடைய, முயக்கம் - தழுவுதல் (பிணமெடுப்பவர்) இருட்டறையில் - இருள்வீட்டில், எதில்பிணம் - முன்னறியாத பிணத்தை, தழீஇயற்று-தழுவினாற்போலும். எ-று.

(ச-ரை.) வேசை பர்கள் பொய்யான புணர்ச்சியானது இருள்வீட்டில்
யலான் தணத்தைத் தழுவினாற்போலும்-என்பதாம்,

(வி-ரை.) பொருளுருத் தழுவும் பர்க்கையர் கருத்தும்செயலும் ஆர
யாமல் சாதிபும் மருவமும் ஒவ்வாதானைக் கூடும்போது அவர்குறிப்புடலிக்
கூடும் கூட - ஆயும் - அதி - வரைவின்மகளிர்.

குப் பிணமெடுப்பவர் காணப்படாத ஓரிடத்திலே சம்பந்தமில்லாத ஒருபி
ணத்தை எடுக்கும்போது இவர் குறிப்போடொக்கும் எனவே அகத்தால்
அருவராதின்ற பெருளை நோக்கிப் புறத்தால் தழுவுவர் அதனை ஒழியக்க
டவ ரென்பதாம். [இவை மூன்று பாட்டாலும் அவர் சொல்லும் செயலும்
பொய்யென்பது சொல்லப்பட்டது.

பொருட்பொருளார் புன்னலர் தோயா ருட்பொரு
ளாயு மறிவி னவர்

(ப-ரை.) பொருட்பொருளார் (இன்பமாகியபொருளை இகழ்ந்து) பொ
ருளாகிய-பொருளையே விரும்புமகளிரது, புன்னலம்-புல்லிய நலத்தை, அ
ருட்பொருள் - அருளோடு கூடியபொருளை, ஆயும்-ஆராய்ந்து சம்பாதிக்கும்
அறிவினவர் அறிவை யுடையவர், தோயார்-தீண்டார், எ-று.

(ச-ரை.) அருளையாராயு மறிவுடையார்வேசையாரைச்சேரார் - என்ப
தாம்.

(வி-ரை.) அறமுதலாகிய நான்கும் பொருளைன்படுதலால் பொருட்
பொருள் அருட்பொருள் எனவிசேடித்தார். புன்மை இழிந்தார்க்கே உரித்
தாதல், தாம் விரும்புகின்ற அறத்திற்கு அவர் மெய்நலம்விமோதமாகலால்
தோயாரென்பதாம். (ச)

பொதுநலத்தார் புன்னலர் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட வறிவி னவர்.

(ப-ரை.) மதிரலத்தின் (இயற்கையாகிய) மதிரன்மையால், மாண்டமாட்சிமைப்பட்ட, அறிவினர் (செயற்கை) பறிவைபுடையவர், பொதுநலத்தார் (பொருள்) கொடுப்பவர்க்கெல்லாம் பொதுவாகிய ஆசையைபுடைய மனிசரது, புன்னலம்-புல்லியநலத்தை, தோயார்-தீண்டார், எ-து.

(க-ரை.) புத்திரலமுடைய பெரியோர் பரத்தையரைச் சேரார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) மதிரன்மை முற்பிறப்பிலேசெய்த நல்வினைகளால் மனத்தெளிவுடைத்தாதல், அத்தெளிவினா லல்லாமல் அக்கல்வியறிவு மாட்சிமைப்படாமையால், மதிரலத்தின் மாண்டவறியி னவரென்றும், அங்வறிவுடையார்க்கு அவராசையது பொய்மையும், மெய்ந்நலம் பலருக்குப் பொதுவியிருக்கையும் விளங்கித்தோன்றலால் தோயாரென்றும் சொல்லினார். (உ) தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப் புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்.

(ப-ரை.) தகை-ஆடல்பாடல் அழகென்பவைகளாலே, செருக்கினின்று, புன்னலம் (தம்) புல்லியநலத்தை, பாரிப்பார் (வினாகொடுப்பவர்க்கெல்லாம்) பரப்பு மனிசரத்து, தோள் தோளை. தந்நலம் (அறிவொழுக்கங்களாகிய) தமது புகழை, பாரிப்பார்-உலகத்தே (பரப்புதற்குரிய) உயர்ந்தோர் தோயார்-தீண்டார். எ-து.

கூஉ-ஆம்-அதி-வரைவினம்களிர். ௩௯௭

(க-ரை.) தமதுபுகழை வினக்கும் பெரியோர் வேசையர் தோளைச் சேரார்-என்பதாம்.

(வி-ரை) ஆடல் முதலிய மூன்று முடைமை அவர்க்கு மேன்பாடாகலால், தகையென்றும் தோய்ந்தால் அறிவொழுக்கங்கள் அழியுமாகலால், அங்வறிவொழுக்கங்களாலே புகழ்பரப்புவோர் தோயாரென்றும் சொல்லினார். [இவைமூன்று பாட்டாலும் அவர் உயர்ந்தோர் தீண்டாரென்பது சொல்லப்பட்டது.]

(ச)

நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற்
பேணிப் புணர்பவர் தோள்.

(ப-ரை.) நெஞ்சின் - நெஞ்சினால், பிற - வேறுபொருள்களை, பேணி

ஆசைப்பட்டி-(அவை கொடுப்பவரை) புணர்்பவர்-(அவை காரணமாகமெய் யினாலே) புணருமகளிரது. தோள் - தோள்களை, சிறைநெஞ்சமில்லவர்-நிற் கச்செய்தலினாலே-(நிருந்திய, நெஞ்சமில்லாதவர், தோய்வர்-சேர்வர், எ-று.

(க-ரை.) நன்மனமில்லாதவர் வேசையர் தோள்களைச் சேர்வார்-என்பதாம்.

(ங்-ரை.) பொருளும் அதனால் படைக்கப் படுவனவும், விரும்புகிற நெஞ்சு அவைமேலிறுத்தலால் புணர்வது அவருடம்பு யாத்திரமென்பதறிந் து அதன்வழி ஓடாது நிற்குநெஞ்சை யுடையார் தோயாமையால். அருகில் லாதார் தோய்வரென்றார் (எ)

ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு.

(ப-ரை) மாயமகளிர்-(உருவுசொற் செய்களால்) வஞ்சித்தலில் வல்ல மகளிரது, முயக்கு புணர்ச்சியை, ஆயும்-(அவ்வஞ்சனையை) ஆராய்ந்தறியும், அறிவினரல்லார்க்கு - அறிவுடையவ ரல்லாதவர்க்கு, அணங்கு-அணங்கு தர்க்கு, என்ப-என்று-துலோர்) சொல்வர். எ-று.

க-ரை.) அறிவில்லார்க்கு வேசையர் புணர்ச்சியைதுலோரணங்கென் பவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அணங்கு காமவழியால் உயிர்கொள்ளுந் தெய்வமகளிர். தா க்கு, தீண்டல், இவ்வருவகத்தால் அப்புணர்ச்சி முன்னே இனிதுபோலே தோன்றிப் பின்பு உயிர் கொள்ளுதல் (பற்றும் இது துலோர் துணிவென் பது தோன்ற அவர்மேல்வைத்துச் சொல்லினார். (அ)

வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புரையிலாப்
பூரியர்க ளாமு மளறு,

(ப-ரை.) வரைவிலா-(உயர்ந்தோர் இழிந்தோ ரென்றது விலைகொ ட்ப்பவர் டாவரையும்) உடும், மாணிழையார் - மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத் துக் கூடும்-ஆம்-அதி-கள் ளுண்ணாமை.

தை யுடையவரது, மென்றோள் - மெல்லிய தோள்கள், புரையிலா-(அக்குற் றத்தையறியும் அறிவில்லாத, பூரியர்கள்-கீழ்மக்கள், ஆழும்-(புகுந்து) அழுந் தும், அளறு - நரகமாம். எ-று.

(க-ரை.) வேசையர் தோள்கள் கீழ்மக்களழுந்து நரகமாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) சாதியாலிழிந்தாரை நீக்குதற்கு-புரையிலாப் பூரியர்களை¹ றும் அவராழ்தற்கேது உருவுமுதலாகிய மூன்றுமையென்பதுதோன்ற - மாணியழையார் மென்றேயென்றும், அவர்க்குரகத்தைத் தடையல்லாமல்தருமென்பது தோன்ற உருவகமாக்கியும், சொல்லினார், (௯)

இருமனப் பெண்டிருந் கள்ளாந் கவறுந்

திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு,

(ப-ரை.) இருமனப் பெண்டிரும் - கவர்மனத்தையுடைய மகளிரும், கள்ளும் - கனளும், கவரும் - குதும், திரு - திருமகளால், நீக்கப்பட்டார். விடப்பட்டவர்க்கு, தொடர்பு - நட்புக்களாம், எ-று.

(க-ரை.) வேசையரும், கள்ளும், குதும், இவக்குமியால் விடப்பட்டவர்க்கு நட்பாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இருமனம் - (ஒருவனோடு) கூடுதலும், கூடாமையும், ஒருகாலத்திலே யுடையமனம், கள்ளும். குதும், பரத்தையர்க்கு சமானமான குற்ற முடையவைகளாலே உடன் சொல்லப்பட்டன. வருகின்ற அதிகார முறைமையும் இத்தாலே அறிக. திருக்கப்பட்டமை இவ்வடையாளங்களால் அடியப்படுமென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் அது செய்பவர் இழிவு ரென்பது சொல்லப்பட்டது] (௧0)

தொண்ணூற்றிரண்டாம் அதிகாரம் வரைலின்மகளிர்
முற்றிற்று.

தொண்ணூற்றிமுன்றாம் அதிகாரம் கள்ளாண்மை.

அருதாவது. இனி ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழித்தலில் பரத்தையரோடு ஒப்பதாகிய கள்ளினை உண்ணாமையது சிறப்பு, எதிர்மறை முகத்தாலே சொல்லுகிறார்,

உட்கப்பட்டாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்றுந்
கட்காதல் கொண்டொழுகு வார்.

(ப-ரை.) கட்காதல்கொண்டு - கள்ளின்மேலே ஆசைகொண்டு, ஒழு குவார் - நடக்குமாசர், எஞ்ஞான்றுந் - எந்நாளும், உட்கப்பட்டார் - (பகை

வரால்) அஞ்சப்படார் (அகவேயல்லாமல் ஒளி (முன்பெற்றுநீன்ற) ஒளியையும், இழப்பர்-இழந்துவிடுவர். எ-று.

(ச-ரை.) கள்ளிலிச்சைவைக்கு மரசர் அஞ்சார் புகழையிழப்பார் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறிவில்லாமையால் பொருள்படை முதலியவைகளால் பெரி யாராயி காலத்தாம் பகைவர் அஞ்சார் தம்முன்றோராலே அடைந்த ஒளியும் இகழப்படுவதால் இழப்பரென்பதாம் [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அரசுநீதி இனிது சொல்லாதென்றது இதற்குச் சொல்லப்பட்டது.] (க)

உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா

னெண்ணப் படவேண்டாதார்.

(ப-ரை.) (அறிவுடையாயினார்) கள்ளை (அவ்வறிவு கெடுதற்கு ஏதுவாகிய) கள்ளினை, உண்ணற்க - உண்ணாதிருக்கக்கடவர், உணில் - உண்ணவேண்டுவாருண்டாயின், சான்றோரான்-நல்லோரால், எண்ணப்படவேண்டாதார்-மதிக்கப்படவிரும்பாதார், உண்க-உண்கக்கடவர். எ-று

(ச-ரை) கள்ளையுண்ணாதிருக்கக்கடவர், மதிக்கத்தகாதவ ருண்ணக்கடவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பெறுதற்கரிய அரிவைப்பெற்றிருந்தும் கன்னால் அழித்துக் கொள்ளுவாரை இயல்பாகவே அறிவில்லாத மிருகங்களுடனேயும், எண்ணாராகலால் சான்றோராலெண்ப்படவேண்டாதா ருண்கவென்றார். (1)

ஈன்றான் முகத்தேயு மின்னாதர லென்மற்றுச்

சான்றோர் முகத்துக் களி

(ப-ரை.) ஈன்றான் முகத்தேயும் (எதுசெய்தாலும்மகிழும்) தாய்முன்பாயினும், களி (கள்ளுண்டு) களித்தல், இன்னாது - துன்பஞ் செய்வதாம் (ஆதலால்) மற்றுச்சான்றோர் முகத்து - பின் (குற்றம் யாதும்பொழுது) பெரியோர் முன்பு அக்களித்தல், என் (அவர்க்கு) யாதாகும். எ-று.

(ச-ரை.) தாய் முன்னம் கள்ளுண்டு களித்தல் துன்பமாம், பெரியோர் முன் கள்ளுண்டு களித்த வென்ன பயனும், என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆல் - அசை மனமொழிமெய்கள் தவ்வுசப்படாமையால், நரணம் அழியும் அழியவேதாய்க்கும் இன்னதான கள் இருமையும் கெடுத்தலறிந்து தூரத்தேகடியும் பெரியோர்க்கு இன்னதாகல் சொல்லவேண்டுமோவென்பதாம்

காணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்மன்னும்

பேணப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு.

(ப-ரை) கள்ளென்னும் மதுவென்று சொல்லப்படுகின்ற, பேண (யாவரும்) இசையும், பெருங் குற்றத்தார்க்கு - மிகுந்த குற்றத்தைபுடைமவர்க்கு

சூ00 கூட-ஆம்-அதி-கள்ளுண்ணமை.

காணென்னு நல்லாள்-நாணமாகியநல்லவன் (அவரைப்பார்ப்பதற்கு அஞ்சி புறங்கொடுக்கும்-எதிர்முகமாகாள். ஏ-று.

(க-ரை.) கள்ளுண்பவர்களுக்கு நாணயில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) காணுதற்கும் அஞ்சி உலகத்தார் தூரத்தே நீங்குவார், ஆதலால் பேணுவென்றும் பின்னொருவழியிலும் நீங்கப்படாமையால், பெருங்குற்றமென்றும் இழிந்தோரிடத்து நில்லாமையால், நல்லாணென்றும் மிசால்லினர் (இவை மூன்றுபாட்டாலும் ஒளியிழந்தற் காரணம் சொல்லப்பட்டது.)

கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள் கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) பொருள்கொடுத்து-விலைப்பொருளைக் கொடுத்து மெய்யறியாமை (கள்ளாலே தனக்கு) மெய்மறதியைகொளல்-கொள்ளுதல் கையறியாமை (அவன் யழவினைப்பயனாகிய) செய்வதரியாமையை, உடைத்து (தனக்குக்காரணமாக) உடைத்து, ஏ-று.

(க-ரை.) கட்டுடித்து மெய்மறதியைக் கொள்ளுதலறிவின்மை யுடையது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தன்னையறியாமை சொல்லவே மற்றவையாவையும் அறியாமை சொல்லவேண்டா வாயிற்று அறிவார் விலைகொடுத்து ஒன்றைக்கொள்ளுங்கால் தீயதைக் கொள்ளாமையால், மெய்யறியாமை கொளல் முன்னையறியாமையால் வந்ததென்பதாம்.

துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்ஞான்று
நஞ்சண்பார் கள்ளுண் பவர்.

(க-ரை.) துஞ்சினார்-உறங்கினவர், செத்தாரின்-இறந்தவரின், வேறல்லர் (வேறாயினும் அக்காலத்தே அறிவில்லாமையால்) வேறெனப்படார் (அப்படியே) கள்ளுண்பவர்-கள்ளைக் குடிப்பவர், எஞ்ஞான்றும்-எக்காலத்

தம், கஞ்சனார் - (அறிவில்லாமையால்) நஞ்சனப்பவரேயாவர் (அவரின் வேறொருவரும்) வேறென்படார், எ-று.

க-ரை, கள்ளைக் குடித்தவர் நஞ்சைக்குடித்தவர்க்கொப்பாவார் - என்பதாம்,

வி-ரை, உறங்கினவர்க்கும், கள்ளுண்பவர்க்கும், வேற்றுமை மூச்சு நிறம், இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவர் அழிவிழத்தலின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது

உள்ளொற்றி யுள்ளார் நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்றுங்
கள்ளொற்றிக் கண்சாய்ப்பவர்,

ப-ரை, கள்ளொற்றி - கள்ளைமறைந்து குடித்து கண்சாய்ப்பவர்- அக்கனிப்பால் அறிவுசேர்ப்பவர், உள்ளார் வாழ்பவரால் - உள்ளொற்றி

கூந் - ஆம் - அதி - கள்ளுண்ணுமை. ௪௦௧

(உள்ளே நடக்கிற காரியத்தை) ஆலோசித்து - அறிந்து, எஞ்ஞான்றும்- என்னுளும், நகப்படுவர் - சிரிக்கப்படுவார். எ-று.

(க-ரை.) கள்ளைகுடித்தறிவுமயங்குவோர் சிரிக்கப்படுவர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) உய்த்துணர்தல், சேர்வினாலே கனிப்பினே அறிந்து அதனால் கள்ளுண்டதை அறிதல். (எ)

கனித்தறியே நென்பது கைவிடுக நெஞ்சத்
தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும்.

(ப-ரை.) கனித்தறியே நென்பது-(மறைந்துண்டு) கள்ளுண்டறியே நென்று - (உண்ணாதபொழுது நமது ஆசாரஞ்) சொல்லுதலை, கைவிடுக- விடக்கடவர், (அவ்வுண்டபொழுதே) நெஞ்சத் தொளித்ததூஉம் - (முன்பிறர் அறிந்தால் இழுக்காமென்று) மனதில் ஒய்த்த குற்றமும், ஆங்கே மிகும் - முன்னை யளவின்றிஞ்சுந்து வெளிப்படும் (அதலால்) எ-று.

(க-ரை.) கட்டுடிக்கி றுட்பொருள் வெளிப்படு மாகையால், ஆசாரஞ் சேராருதலைக் கைவிடக்கடவர் என்பதாம். [இவை இரண்டு பார்ப்பாலும் அது மறைக்கப்படாதென்பது சொல்லப்பட்டது.] (அ)

கனித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கிழந்தீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரி யற்று.

(ப-ரை.) கனித்தானை-(கள்ளுண்டு) கனித்த ஒருவனை, காரணங்காட்

கீதல் (இது ஆகாதென்று மற்றொருவன்) காரணக்காட்டித் தெளிவித்தல், கீழ்க்கீர்க் குளித்தாரை - நீருள்ளமுழ்கிய ஒருவனை, தீ-விளக்கினால், தூரீஇயற்று-(மற்றொருவன்) தேடிதலை யொக்கும். எ-று.

(க-ரை.) கட்டுடித்தவனைத் தெளிவித்த தெதுபோலெனில் நீருள்ளே முழுகிவைனை விளக்கினும் தேடிதலொக்கும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நீருள் விளக்குச் செல்லாமைபோல அவன் மனத்துள் காரணம் செல்லாதென்பதாம். [இதனால்வனைத் தெளிவித்தல் முடியாமை சொல்லப்பட்டது.] (க)

கள்ளுண்ணுப் போழ்திற் களித்தாரைக் காணுங்கா
லுள்ளான்கொ ளுண்டதன் சோர்வு.

(ப-ரை.) (கள்ளுண்பவனொருவன்) கள்ளுண்ணுப்போழ்தில், கள்ளை புண்ணுமற் றெரிந்திருந்தபொழுதில், களித்தாரை-(கள்ளுண்டு) களித்த பிறனை, காணுங்கால்-காணும்போது, உண்டதன்சோர்வு-(தான்) உண்ட பொழுது உண்டாந்தன்சோர்வை, உள்ளான்கொள்-(அவன் சோர்வால்) அதுவும் இப்படிப்பட்டதென்று நினையான்போலும். எ-று.

(க-ரை.) கள்ளுண்பவன் தான் குடியாதபோது குடித்தவனைக்கண்டு தன் சோர்வை நினையான்போலும் - என்பதாம்.

51

சூஉ . கூச - ஆம் - அதி - சூது.

(வி-ரை.) சோர்வு மன மொழி மெய்கள் தன்வசப்படாமை. [கருத்தளவையால் - அதனிழுக்கத்தை ஆலோசித்து அறிந்தால் - ஒழியுமென இதனால் அது ஒழிதற்காரணம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

தொண்ணூற்றிழன்றும்-அதிகாரம்-கள்ளுண்ணுமை
முற்றிற்று.

தொண்ணூற்றிநான்காம் அதிகாரம்

(சூ து.)

அஃதாவது, இனி அக்கள்ளுண்டல்போல் அறம் பொருளின்பகளுக்குத் தடையாகிய சூதாடலும், பிணி யனுபவித்தலும் சொல்லத் தொ

டங்கி முதலிலே சூதினது இயல்பு சொல்லுகின்றார்.

வெண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந்
தூண்டிற் பொன் மீன்விழுங்கிய யற்று.

(ப-ரை.) வென்றிடினும்-(தான்) வெல்லும் வல்மை யுடையனும்,
சூதினை-சூதாடுதலை, வெண்டற்க-விரும்பாநிருக்கக்கடவன், வென்று-பொ
ருள் பெறுவார்-(உண்டென்றால்) வென்றதூஉம் - அவ்வென்றபொருளும்,
தூண்டிற் பொன் - (இரையால் மறைந்த) தூண்டிலிரும்பை, மீன் விழுங்கி
யற்று-மீன்விழுங்கியதுபோலும். ௭-று.

(க-ரை.) வெல்ல வல்லவனாயினுஞ் சூதை விரும்பாநிருக்கக் கடவன்
வென்றபொருளுந் தூண்டிலிரும்பை மீன்விழுங்கியதுபோலும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) வெல்லுதல் நிச்சயமல்லாமையால் வென்றினுமென்றும்,
கருமங்கள் பலவுங் கெடுதலால்-வேண்டற்கவென்றும், சொல்லினார். எய்
திய பொருள் சூதாடுவார் நிக்காமைக் கிட்டதனை யென்பதும், அதனாலே
பின்றுயருமத்தனும், உவமையாற் பெற்றும். (க)

ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு புண்டாங்கொ
னனெய்தி வாழ்வதோ ராறு.

(ப-ரை.) ஒன்றெய்தி (அத்துண்டி விரும்புபோன்ற) ஒன்றனை முன்
பெற்று (இன்னும் பெறுவேமென்னுங்கருத்தால்) நூறிழக்கும்-நூற்றினை
இழந்து வறியாரகும், சூதர்க்கு - சூதாட்ட முடையவர்க்கும், நன்றெய்தி
(அப்பொருளால்) அறமு மின்பமும் பெற்று, வாழ்வதோராறு - வாழ்வ
தொருவழி, உண்டாங்கொல்-உண்டாமோ, ௭-று.

(க-ரை.) ஒருபொருள்பெற்று நூறுபொரு ளிழக்குஞ் சூதாடுவோர் ஈ
க்கு நன்மைபெற்று வாழும் வழிபுண்டாமோ - என்பதாம்.

கூசு - ஆம் - அதி - சூது.

௪௦௩

(வி-ரை.) அவ்வழியால் மொருளிழந்தேவருதலால் அதனாலேபெரும்
பயனும் அவர்க்கு இல்லையென்பதாம். (உ)

உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம்
போலய்ப் புறமே படும்.

(ப-ரை.) உருளாயம் - உருளுங் (கவற்றில் அகப்பட்ட) ஆகாயத்தை

அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்கு தென்னு
முகடியான் மூடப்பட்டார்.

(ப-ரை.) சூதென்னும் தனது பெயர்சொல்லல் மக்கலமல்லாமையால் சூதென்று வேறுபெயர் சொல்லப்படுகிற, முகடியால்-மூதேவியால், மூடப்பட்டார்-விழுங்கப்பட்டவர், அகடாரார்-(இம்மையிலே) வயிறு சிறையப் பெரூர், அல்லலுழப்பர்-(மறுமையிலே) நரகத்துன்ப மரபலிப்பர், எ-று.

(க-ரை-) சூதென்னு மூதேவியால் விழுங்கப்பட்டவ ரிம்மையில் வறுமையு மறிமையில் நரகமு ம பலிப்பர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) செல்வங்கெடுத்து வறுமை கொடுத்தற்றொழில் வேறுபடாமையால், சூதென்னு முகடியென்றும், பெற்றி தோற்புகோக்கி ஒருபொழுதும் விடாராதலால், இங்கே அகடாராயென்றும், பொய்களவு முதலாகிய பாவங்கள் சம்பாதித்தலால், அங்கே அல்ல லுழப்பரென்றும் சொல்லினார். வயிராராமை சொல்லவே மற்றை யனை யணி முதலாகிய புலன்களை அணுபவிக்கப் பெறுமை சொல்லவேண்டா...யிற்று. (10)

பரிகிய செல்வமுற் பண்புந் தெரிக்குங்
கடவுத்திக் காலி புலின்.

(ப-ரை.) காலி-(அயம்பொருளின்பா சுருக்க விதித்த) காலம், கழகத்து-சூதாடி டந்து, புலின் - (அரசனுக்காக) கழியுபாயின். (அக்கழிவு பரிகிய-செடுகளாய்க்கத்த, செல்வமும்-(அவன்) செல்வத்தையும், பண்புந் நற்குணங்களுமும், தெரிக்கும்-அறிக்கும், எ-று.

(க-ரை.) அரசன் சூதாமல் வாட்ட மவன் செல்வத்தையுங் குணத்தையு மழிக்கும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) தான் செய்துகொள்ளும் அறமுதலானவை மாத்திரமல்லாமல், முன்னோரைத் தொடங்கிவருகின்ற செல்வமும், முன்செய்த நல்லனையினாலாகிய நற்குணங்களும் இல்லாமற்போமென்பதாம். (11)

பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொள்ளி யருள்கெடுத்
சுல்ல லுழப்பிக்குள் சூது.

(ப-ரை.) சூது-சூதாட்டமானது, பொருள்கெடுத்து-(ரன்னைப் பழகினவனது) பொருளைக்கெடுத்து, பொய்-பொய்யை, மேற்கொள்ளி-மேற்கொளப்பண்ணி, அருள்கெடுத்து-(மனதில் எழுகிற) அருளைக்கெடுத்து, (இவ்வழிபால்) அல்லலுழப்பிக்கும் - அவனை-(இருமையினும்) துன்பமுய்விக்கும், எ-று.

(க-ரை.) சூதாட்டமானது பொருளைக் கெடுத்துப் பொய்யை மேற் கொள்ளச்செய்து கிருபையைக் கெடுத்துத் துன்பத்தை விளைவிக்கும்- என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொருள் கெடுத்தல் முதலாகிய மூன்றும் சூதினுடைய தொழில்களாகவும், அவைகளுக்கு - சோற்பு வெற்றி கோபம் என்பன மூறையே சாதனங்களாகவும் கொள்க. முன்னையதால் இம்மையிலும், பின்னவைகளால் மறுமையிலும் ஆம். (அ)

உடையசெல்வ மூனொளி கல்லியென் றைந்து
மடையரவா மாயன் கொளின்.

(ப-ரை.) (அரசன்) ஆயம்-சூதினை, கொளின் - (கணக்கு விளையாட்டுத்தொழிலாக) விரும்புவானாயின், ஒளி-ஒ டியும்; கல்லி-கல்லியும், செல்வம்-செல்வமும், மூண்-மூனும், உடை-உடையும், என்றைந்தும்-என்றிய் வைந்தும், அடையாயாம்-(அவனைச்) சேராவாம், எ-று.

(க-ரை.) அரசன் சூதாட்டத்தை விரும்புமாளுகில், கீர்த்தியும் கல்லியும் செல்வமும் மூனூழமுடையமவிராச் சேராவாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆயம் சூதுக்கு அருபெயர். இம்மறை செய்யுளுக்கியையப் பிறழ்த்தது. செல்வம் அறுவகை உறுப்புக்கள். மூனூடை. யென்பவைக ளால், அனுபவிக்கப்படுவனவெல்லாம் கொள்ளப்பட்டும். காலமும் கருத் தும் பெராமையால் இதை உண்டாகாவென்பதாம். இவை காங்குபாட்டாலும் சிறுமை பன்செய்க; அவைகளால் இருமையுற்புகழ்த்தல் சொல்லப்பட்டது. (அ)

இறத்தொ ருஉங் காதலிக்குள் சூதேபோற் றுன்ப
முழத்தொ ருஉங் காதற் றுயிர்.

(ப-ரை.) இறத்தொறுஉம் - சூதாடலால் இருமைப்பயன்களையும் இழக்கத்தோறும், காதலிக்கும்-அதன்மேலே, அசைச்செய்யும், சூதேபோல் சூதேபோல், உயிர்-உயிரானது, துன்பமுழத்தொறுஉம் - (உடம்பால்) மூவகைத்துன்பங்களையும் அனுபவிக்குந்தோறும், காதற்று-(அதன்மேலே) அசையையுடைத்து, எ-று.

(க-ரை.) இருமைப்பயன்களை விழக்குந்தோறும், சூதினை விச்சிக்குஞ் சூதன்மேலால் உயிரானது துன்பங்களை யனுபவிக்கும் தோறு மதன்மேலா மசையுடையது என்பதாம்.

(வி-ரை.) சூது ஆடுபவார். உயிரின து அறியாமை சொல்லுதல் கருத் தாகலில் அதனை உறுதிப்படுத்தற்பொருட்டு உவமானமாக்கினார். இது கென தீர்முறை முகத்தால் சூதை வெறுத் து நடப்பவனை யொக்கும் உடம் பிலே வெறுத்து நடக்கின்ற உயிரெனவுங்கொள்க. இச்சொல் அதை விடு தற்கருமையும் விட்டவரது பெருமையும் சொல்லப்பட்டன. (க0)

தொண்ணூற்றாண்காம் அதிகாரம் சூது.
முற்றிற்று.

தொண்ணூற்றைந்தாம் அதிகாரம் மருந்து.

பழையவினயாலும் காரணங்களாலும் மனிதர்க்கு வாதமுதலாகிய பிணிகள்வரும். அவைகளுள் பழவினையால் வருவன அவ்வினை கழியும், போதல்லாமல், தீராமையால் அவையொழித்து மற்றைக் காரணங்களால் வருமவைகளைத் தீர்க்கும் மருந்தின் றிறும் சொல்லுகின்றார். காரணங்களா வன, உணவுதொழில்களது ஒவ்வாமையாதலால், பிணிகளும் காரணங் களால் வருவனவாயின.

மிகினுக் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.

(ப-ரை.) உணவும் செயல்களும் ஒருவன் சீர சபாவத்துக்கு ஒத்த வளவினவன்றி மிகினும்-(அதனின்) மிகுமாயினும், குறையினும்-குறையு மாயினும், நூலோர்-ஆயுள்வேதமுடையோரால், வளிமுதலா - வாதமுத லாக, எண்ணிய-எண்ணப்பட்ட, மூன்று-மூன்றுமேயும், நோய்-துன்பத் தை, செய்யும்-(அவனுக்குச்) செய்யும், எ-று.

(க-ரை.) உணவுத் தொழிலு மிருந்தாலும் குறைந்தாலும் பிணி மூன் றுந் துன்பஞ்செய்யும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நூலோரெண்ணியவெனவே அவர் அவைகளால் வருத்த வாதப்பகுதி, பித்தப்பகுதி, சிலேஷ்டமப்பகுதி, என்கிற பகுதிப்பாடும் பெற் றும் அவைகளுக்கு உணவு ஒத்தலாவது-சுவை ய் ரியங்களாலும், அளவா ளும், பொருந்துதல், செயல்கள் ஒத்தலாவது - மனமொழிமெய்களாலே செய்யுந்தொழில்களை அவை வருந்துவதற்கு முன்னே யொழிதல். இ...

ரண்டும் இப்படியல்லாமல் மிகினுக் குறையினும் அவை தன் தன்மையில்
 லேசில்லாமல் வருத்துமென்பதாம். [இதனால் உடம்புகளுக்கு இயல்பாகிய
 சோய் மூலகையென்பதும் சொல்லப்பட்டன.]

மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய
 தற்றது போற்றி புணின்.

(ப-ரை.) ஒருவன் அருந்தியது (முன்) னுணப்பட்டது, அற்றது-சீர
 ணித்தபடியை, போற்றி-(குறிகளாலே) தெரியவறிந்து, உணின் - (பின்
 னே) உண்பானாயின், யாக்கைக்கு-(அவ)னுடம்புக்கு, மருந்தென-அவிழ்ச்
 மென்று, வேண்டாவாம்-வேறு வேண்டுவதில்லை, எ-று.

(க-ரை.) உண்ணப்பட்டது சீரணித்ததையறிந் துண்பானாயினவனு
 க்கு மருந்து வேண்டாவாம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) குறிகளாவன-உடம்பு சிறுகியிருத்தல், கோக்கம் பரிசுத்த
 மாயிருத்தல், கரசரணதி கரணங்கள் தொழிற்குரியவாதல், பசியிருத்தல்,

கூடு - ஆம் - அதி - மருந்து, சரள்

எனவீவைமுதலாயின. பிணிகள் உடலுக்கே ஆகுதலால் - யாக்கைக்கெ
 ன்ருர். உணினென்பது அதனருமை தோன்ற நின்றது. (உ)

அற்றாலளவறிந் துண்க வஃது டம்பு
 பெற்றா னெடிதுய்க்கு மாறு.

(ப-ரை.) அற்றால்-(முன்னுணப்பட்டது) அற்றால், பின்னுணப்படுவ
 தனை அளவறிந்து-(அது)மளவறிந்து, உண்க-(அவ்வளவினபாக) உண்ண
 க்கடவன், உடம்பு-(பெறுதற்கரிய விம்மணித)உடம்பை. பெற்றான்-பெற்ற
 வன், நெடிது-நெடுங்காலம், உய்க்குமாறு (அதனைக்) கொண்டு செலுத்
 தும் வழி, அஃது-அதுவாம் (ஆதலால்) எ-று.

(க-ரை.) உடலைக்கொண்டவ னவனுட லிருக்கும்படி சீரணித்தவ
 னவறிந் துண்ணக்கடவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இம்மை மறுமை விடுபெறுகளை அடைதற்குரியது இம்மனி
 தவுடம்பொன்றுமே யாதலால் உடம்புபெற்றானென்றும், அது நெடுங்கா
 லம் நின்றவிடத்து அவை பெறுகச்செய்து கொள்ளலா மாகலால் நெடிது
 ய்க்குமாமென்றும் சொல்லினார். (உ)

அற்ற தறிந்து கடைபிடித்து மாறல்ல

துய்க்க துவரப் பசித்து.

(ப-ரை.) அற்றதறிந்து (முன்னுணப்பட்டது) அற்றபடியே அறிந்து, துவரப்பசித்து-பின்னே மிகப்பசித்து, (உண்ணும்போது) மாறல்ல - மாறுகொள்ளாத வுணவுகளை, கடைப்பிடித்து-குறிக்கொண்டு, துய்க்க-உண்ணக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) சீரணித்த வளவறிந்து மாறில்லா வுணவுகளை யுண்ணக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அற்றதறிந்தென்ப பின்னுஞ்சொல்லியது அதனை உறுதிப்படுத்தற்பொருட்டு, உண்டது அற்றாலும் அதன் பயனாகிய இரதம் ஆராநாகலால், அதுவும் அறல்வேண்டு மென்றற்கு-மிகப்பசித்தென்றார். மாறுகொள்ளாமையாவது - உண்பவன் சரீர சுபாவத்தோடு மாறுகொள்ளாமையும், காலவியல்போடு மாறுகொள்ளாமையும் சுவைவீரியங்களால் தம்முள்ளே மாறுகொள்ளாமையும் ஆம். அவையாவன : முறையே உணவுவாத பித்த சிலேஷ்டமங்களாகிய சரீரசுபாவங்களுக்கு அடைபடாதவைகளைச் செய்வனவாலும் ; * பெரும்பொழுது * சிறுபொழுது என்கிற காலவேறுபாடுகளுள் ஒன்றற்கு ஆவன பிறிதொன்றற்கு ஆகாமையும், தேனும் நெய்யும் தம்முள் ஒத்து நஞ்சாதல் போல்வனவும் ஆம். அவைகளைக் குறிக்க

* பெரும்பொழுது-கார், கூதிர, முன்பனி, இராமவேனில், முதுவேனில்.
* சிறுபொழுது-மாலை, யாமம், வைகறை, காலை, நண்பகல் ஏற்பாடு.

சௌ கூடு - ஆம் - அதி - மருந்து :

கொள்ளாது. மணப்பட்ட வழியால் உண்டால் அதனால் நோயும் மரணமும் வருதலால் கடைப்பிடித்தென்றார். (உ)

மாறுபாடில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
நூறுபாடில்லையுயிர்க்கு.

(ப-ரை.) மாறுபாடில்லாத - அம்மூவகை மாறுகோளும் இல்லாத, உண்டி-உணவை, மறுத்து (தன்னுள்ளம்வேண்டியவளவே) மறுத்து (பிணியாராதவளவில்) உண்ணின் (ஒருவன்) உண்டால், உயிர்க்கு - (அவனுயிர்க்கு, ஊறுபாடு-(பிணிகளாலே) துன்பம் விளைதல், இல்லை-(உண்டாகாது, எ-று.

(க-ரை.) நல்லுணவையுண்டாற் பிணிகளாற்றுன்பயில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) துன்பமுறுவது உயிரேயாடலால் அதன்மேல் வைத்துச் சொல்லினார். மாறுபாடில்லா, விடத்தும் குறைதல் நன்றென்பதாம். [இவை நான்குபாட்டாலும் உணப்படுவனவும், அவைகவினளும், காணும் பயனும் சொல்லப்பட்டன.] (சு)

இழிவறிந் துண்பான்க ளின்பம்போ னிந்தும்
கழிபே ரிரையான்க ளேய்.

(ப-ரை.) இழிவறிந்து-அக்குறைதலை (சல்லபென்று) அறிந்து, உண்பான்கண் (அவ்வாறே) உண்பவனிடத்து, இன்பம்போல் - இன்பத்தைப் போல், கழிபேரிரையான்கண் - மிகப்பெரிய இரையைவிழுங்குவோனிடத்து; நோய்-நோயானது, நிற்கும்-நிற்காதிருக்கும், எ-று.

(க-ரை.) குறைவாக வுண்பவனிடத்தின்பம்போல் நிறைவாக வுண்பவனிடத்துத் துன்பமிருக்கும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) அபவாறேயுண்டல் - உண்ணாமளவிற் சிறிது குறையவுண்டல். இன்பமாவது-வாழமுடலாகிய மூன்றும் தன்றன்னிலையில் வேறுபடாமையால் மனமொழி மெய்கள் அவன் வசப்படலும், அதனால் அறமுதலாகிய நான்கும் அடைதலும்ஆம். இரையை அருந்தாமளவன்றி எடுத்து அதனால் வருந்தும் மிருகத்தோடொத்தலால் இரையாடென்றார். (சு)

தீயள வன்றித் தெரியான் பெரி துண்ணி
ளேயள ளின்றிப் படும்.

(ப-ரை.) தெரியான் தன் சீர்ப்பாவமும் அதற்கேற்றவுணவும் காலமும்-ஆராயானுகி (வேண்டிய வுணவை வேண்டிய காலத்து) தீயளவன்றி (வயிற்றுத்) தீயளவல்லாமல், பெரிதுண்ணின் (ஒருணை) மிகவுண்ணுவானாயின், நோய்-நோயானது, அளவின்றி-அளவில்லாமல், படும்-(அவனிடத்தே) வளரும், எ-று.

(க-ரை.) சீரணித்ததறியாதவரைய் மிகவுண்பானுகில் நோயவனிடத்துண்டாம் என்பதாம்.

கூடு - ஆம் - அதி - மருந்து. ௪௦௯

(வி-ரை.) இவை இரண்பொட்டாலும் அப்படி உண்ணாதவிடத்தேபடும் இழுக்குச் சொல்லப்பட்டது.

நோய்நாடி நோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

(ப-ரை.) (மருத்துவன்) நோய்-நோயாளியிடத்து (நிகழ்கின்ற) நோயைநாடி (அதன்குறிகளால் இன்னதென்று) துணிந்து, நோய்முதல் (பின்பு) அந்நோய்வருதற் காரணத்தை, நாடி-ஆராய்ந்து, அதுதணிக்கும்வாய் (பின்) அதுதீர்க்கும் உபாயத்தினை நாடிஅறிந்து வாய்ப்பசெயல் (அதனைப்) பிழைபடாமற் செய்யக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) வைத்தியன் வியாதியையு மதன் காரணத்தையு மதுகீங்குமுபாயத்தையு மாராய்ந்து மருத்துவஞ் செய்யக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) காரணம்-உணவு செயலென முன் சொல்லப்பட்டவை. அவ்விரண்டையும் நாடிதற்குப்பயன்-நோயையும், உபாயத்தையும், ஐயமறத்துணிதல், மருந்துசெய்தல், உதிரங்களைதல், அறுத்தல், சுடுதல் முதலாகிய செயல்களெல்லாம் அடங்குதற்கு அதுதணிக்கும் வாயென்றார். பிழைபடாமை பழையமருத்துவர் செய்துவருகின்ற முறையிலே தப்பாமை (அ)

உற்று னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
கற்றான் கருதிச் செயல்.

(ப-ரை.) கற்றான் (ஆய்வேதத்தை) கற்றமருத்துவன் (அவ்வுபாயத்தைச் செய்யுங்கால்) உற்று னளவும்-நோயாளி யளவையும், பிணியளவும் (அவனிடத்து நிகழ்கின்ற) நோயினளவையும், காலமும், (தன்செயற்கேற்ற) காலத்தினையும், கருதி (அந்நூல்வழியால்) நோக்கி, செயல் (அவைகளோடு பொருந்தச்) செய்யக்கடவன்-எ-று.

(க-ரை.) மருத்துவன் பிணியாளி யளவையும் பிணியளவையுங் காலத்தினளவையுமறிந்து பொருந்தச் செய்யக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) நோயாளியளவு-சரீரசுபாவம் வேதனைகளினளவு, பிணியளவு * சாத்தியம், அசாத்தியம், யாப்பியம் என்கிற சாதிவேறுபாடும், தொடக்கநடுவீறென்னும் அதன் பருவவேறுபாடும், வன்மை மென்மைகளும் முதலாயின. காலம் முன்சொல்லியது. இம்முன்றும் தப்பாமல் நூல் வழியாலும், அறிவு யிருதியாலும், ஆராய்ந்து செய்கவென்பதற்கு கற்றான் கருதிச் செயலென்றும். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவ்விழுக்கம் வந்தவிடத்து தீர்க்கும்வழி சொல்லப்பட்டது.] (க)

உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்
றப்பாறை கூற்றே மருந்து.

* சாத்தியம்-தீர்க்கத்தக்கது, அசாத்தியம்-தீர்க்கத்தக்காதது. யாப்பியம்-ஒட்டத்தக்கது.

52

சகல கக = ஆம் = அதி = குடிமை.

(ப-ரை.) மருந்து (பிணிக்கு) மருந்தாவது, உற்றவன் (அதனை) யுற்றவன் தீர்ப்பான் (அதனைத்) தீர்க்குமருந்துவன், மருந்து (அவனுக்குச்சாதனமாகியமருந்து) உழைச்செல்வான் (அதனைச் சதப்பாமல்) செய்பவன், என்று-என்று சொல்லப்பட்ட, அப்பால்-அந்நான்கு பகுதியையுடைய, நாற்கூற்றே-நான்கி திறத்தது, எ-று.

(க-ரை.) பிணிக்கு மருந்தாவது நோயாளியை வத்தியன் மருந்துசெய்பவன் இந்நான்குமாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அவைகளுள் உற்றவன் வகை நான்காவன, பொருளுடைய மருந்துவன் வழிநிற்பல், நோய் சிலையுரைத்தல், வன்மை-மருந்துத்துன்பம் பொறுத்தல், எனவியை தீர்ப்பான்வகை நான்காவன நோய்ப்பார்த்தற்குச் சாமை-ஆசிரியனை வழிபட்டு அடைந்த கல்வி நுண்ணறிவுடைமை, பலகாலுந்தீர்த்துவருதல் மனமொழி மெய்கள் பரிசுத்தமாதல்-எனவியை, மருந்தின்வகை நான்காவன, பலபிணிகளும் ஏற்ற சுவைவீரியம் விளை வாற்றல்களால் மேம்படுத்தல் - எனினிலே பெறப்பட்டதல், சீரகபாவத்தோடு பொருந்தல் எனவியை. இயற்றுவான்வகை நான்காவன: நோயாளியிடத்தே அன்புடைமை, மனமொழி மெய்கள் பரிசுத்தமாதல், சொல்லியபடி செய்தற் வல்லமை, அறிவுடைமை, எனவியை. இவையெல்லாம் கூடிய விடத்தல்லது பிணிதீராமையால் இக்கூட்டத்தை மருந்தென்றார். [இதெல்ல அவன் தீர்த்தற்கு வேண்டியவையெல்லாம் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.] (கஉ)

தொண்ணூற்றைந்தாம்-அதிகாரம்-மருந்து

முற்றிற்று.

ஆ அதிகாரம் கூடுக்கு திருக்குறள்-கூடு

ஒழிபியல்.

இனி அவ்வரசியன் முதலானவைகளிலே; அடங்கா தொழிந்தவை
 ளினியல்பைப் பதிமூன்றதிகாரத்தினாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே
 குடிமை சொல்லுகிறார்.

தொன்னூற்றூறும் அதிகாரம்.

குடிமை.

அஃதாவது: உயர்ந்த குடியினிடத்துப் பிறந்தவரது தன்மை, உயர்
 குடிப்பிறப்பு நால்வகை வருணத்தார்க்கும் அவசியம் வேண்டுவதாகலால் அ
 சிறப்புப் பற்றி முன் வைக்கப்பட்டது.

இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச்
 செப்பமு நாணு மொருங்கு.

கூகூ - ஆம் - அதி - குடிமை

சுகக

(ப-ரை.) செப்பமும்-செம்மையும், நாணும் - நாணமும். ஒருங்கு - ஒன்
 றுசேர, இற்பிறந்தார் கண்ணலது - உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவரிடத்தல்
 லாமல் (பிறரிடத்தே இயல்பாக) சுபாவமாக, இல்லை - உண்டாகா, எ-று.

(க-ரை.) செம்மையும், நாணமும், சுத்குடியிற் பிறந்தவர்க்கல்லது மற்ற
 வர்க்கில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) செம்மை, சுருத்தும், சொல்லும், செயலும்; தம்முள்ளேமா
 றுபடாமை, நாண்பழி பாடும்-களின் மடங்குதல். இவை இற்பிறந்தார்க்கா
 னால் ஒருவர் சுத்பிக்கவேண்டாமல் தாமே உண்டாகும். பிறர்க்கானால் சுத
 பித்தலிடத்தும் செடிது நில்லா வென்பதாம். (க)

ஒழுக்கமும் வாய்மைபு நாணுமும் மூன்று

யிழுக்கார் குடிப்பிறந்தார்.

(ப-ரை.) குடிப்பிறந்தார் உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர் (தமக்குரிய)
 ஒழுக்கமும் - ஊண்டக்கையும்; வாய்மையும் - மெய்மையும், நாணும்-நாண
 மும், அகிய இம்மூன்றும் - இம்மூன்றிடத்தும், இழுக்கார் - தூலறிவால்
 லாமல் தாமாகவே வழுவார். எ-று.

(க-ரை.) உயர் குடியிற் பிறந்தவர் ஊண்டக்கை, சத்தியம், வெட்கம்,
 இம்மூன்றுத் தவறார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒழுக்கமுதலாகிய மூன்றும் மெய்மொழி மனங்களுக்கு உரி
 பவையாதலால், அம்முறை வைக்கப்பட்டன. இழுக்கல்-தாமறியாது வரு

தலால் இழுக்காரென்றார்.

(உ)

நகைரிதை ரின்சொ லிகழாமை நான்கும்

வகையென்ப வாய்மைச் சூடிக்கு.

(ப-ரை.) வாய்மை (எக்காலத்து) வேறுபடாத, சூடிக்கு-சூடியிற் பிறந்தவர்க்கு (வறியவர் சென்றிடத்து) நகை - முகமலர்ச்சியும், நகை (உள்ளவை கொடுத்தலும், இன்சொல்-இன்சொற் (சொல்லுதலும்) இசுழாமை இசுழாமையும் - ஆகிய, நான்கும்-இந்நான்கும், உகை (உரிய) உகையாகும் என்ப - என்று (நூலார்) சொல்லுவார், எ-று.

(க-ரை.) நற்கூடியிற் பிறந்தவர்க்கு முகமலர்ச்சி கொடுத்தல் இன்சொல் இசுழாமை இந்நான்கு முரித்தாம் - என்பதாம்

(வி-ரை) பொய்மை வேறுபடுதலுடைமையால், வேறுபடாமையை வாய்மையென்றும் இல்லாறை எல்லாரும்இகழ்வாராதலால், இசுழாமையை அவர் கூறுக்கியும் சொல்லினார். சூடி ஆகுபெயர். இவை மூன்று பாட்டாறும் சூடிப்பிறந்தாரியல்பு சொல்லப்பட்டது. (க)

அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்த விலர்.

சுகட கூகூ - ஆம் - அதி - குடிமை.

(ப-ரை) அடுக்கிய (பலவாக) அடுக்கிய, கோடி-கோடியளவினதாகிய பொருளை, பெறினும் - பெற்றாலும், குடிப்பிறந்தார் - உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர், குன்றுவ (தம்மொழுக்கக்) குன்றுந்தொழில்களை, செய்தவிலர் செய்யார், எ-று.

(க-ரை) உயர்கூடியிற் பிறந்தவர் கோடிபொருளைப் பெற்றாலுங் குன்றுந்தொழிலைச் செய்யார்கள்-என்பதாம்.

(வி-ரை) கோடியென்பது இங்கே எண்ணப்படும் பொருண்மே நின்றது, குன்றுந்தொழில்கள் குன்றுதற்கு ஏதுவாகிய தொழில்கள். (ர)

வழங்குவ துள்வீழ்த்தக் கண்ணும் பழங்குடி.

பண்டிற் றலைப்பிரித வின்று.

(ப-ரை.) பழங்குடி - பழைமைதொட்டு வருகிற குடியிலே பிறந்தவர், வழங்குவது (தாம்) கொடுக்கும் பொருள், உள்வீழ்த்தக் கண்ணும் - முன்னையளவிலே சுருங்கிய விடத்தாம், பண்பின் (தமது) குணமுடைமையிற் தலைப்பிரிதவின்று - நீங்கார், எ-று.

(க-ரை.) நற்கூடியிற் பிறந்தவர் கொடுக்கும் பொருள் சுருங்கிய விடத்

துய் குணமுடைமையிற் குறையார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பழமை தொட்டுவருதல்சேர, சோழ பாண்டிய ரென்பது போல், ஐதிகாலந்தொடங்கி மேம்பட்டுவருதல் அவர்க்கு வறுமையாவது தாம்சொடுக்கும் பொருள் முன் னாய் விலே ஈருங்குவதாகலால் அதனையே சொல்லினார். (க)

சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சுற்ற
குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார்.

(ப-ரை.) மாசுற்ற - வசையற்று வருகின்ற, குலம்பற்றி (சுமது) குடிமா பிடுனொடாத்து, வாழ்துமென்பார் - வாழக்கடவோமென்று, சினித்து - அப்படியே, வாழ்வோர் - வறுமையுற்றவிடத்தும், சலம்பற்றி - வஞ்சனை யைப்பொருந்தி, சால்பில - அமைவில்லாத தொழில்களைச் செய்யார்-செய்யார், எ-று.

(க-ரை.) சுற்குடிப்பிறப்பில் - வாழ்பவர் வஞ்சனைப்பொருந்தி யமைவில்லாத தொழில்களைச் செய்யார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அமைவில்லாமை - தங்குடிமரபினுக்குத்தகர்மையாம். [இவைமூன்று பாட்டாலும் அவர் வறுமையுற்றவிடத்தும் அவ்வியல்பின் வேறுபடாரென்பது சொல்லப்பட்டது.] (சு)

குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்கும் குற்றம் விசம்பின்
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து.

(ப-ரை.) குடிப்பிறந்தார்கள் - உயர்ந்தகுடியிற் பிறந்தவரிடத்தே (உண்டாகிற) குற்றம் - குற்றமானது (தான்சிறிதேயாயினும்) விசம்பின் - சூ

கூக - ஆம் - அதி - குடிமை. சுகக

காயத்தில், மதிக்கண் - சந்திரனிடத்து, மறுப்போல் - களங்கம்போல், உயர்ந்து - ஓங்கி, விளங்கும் - தோன்றும், எ-று.

(க-ரை.) உயர்குடியிற் பிறந்தவரிடத் துண்டாகுற்றஞ் சிறிதாயினும் சந்திரனின் களங்கம்போலோங்கி விளங்கும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயர்ந்தகுடிக்கு விசம்பும், அதிற் பிறந்தோருக்கு மதியும் அவர் குற்றத்துக்கு களங்கமும் உவமானங்கள். குடியினது உயர்ச்சியினாலும், சந்திரன்போன்ற அவர் நற்குணங்களோடு மாறுதலாலும், அக்குற்றமா

னது உலகெங்கும் பரந்து வெளிப்படு மென்பதாம். (எ)

நலத்தின்க ணர்ன்மை தோன்றினவனைக்
குலத்தின்க ணையப் படும்.

(ப-ரை.) நலத்தின்கண் (குல) நலமுடையனாய் வருகின்றவனிடத்தே
நாரின்மை - அன்பில்லாமை, தோன்றின - உண்டாமாயின் (உலகம்) அ
வனை - அம்மனிதனை, குலத்தின்கண் - அக்குலப்பிறப்பிடத்தே, ஐயப்படு
ம் - சந்தேகப்படும், எ-று.

(க-ரை.) நலமுடையவனிடத்து அன்பில்லாமை யுண்டாயினவனைக்
குலமுடையனல்லெனன் றையப்பாட்டில் வைக்கப்படும் - என்பதாம்

(வி-ரை.) நலமும் குலமும் ஆகுபெயர். அன்பில்லாமையால், கொடா
மை கடுஞ்சொல் முதலானவை சொல்லப்பட்டன. தோன்றினென்பது -
தோன்றாமை விளக்கின்றது. நலனுடையனாய் வருதலினாலே இவை
தோன்றலால் உள்ளது எயாமயிற்று இவை இரண்டுபாட்டாலும் வேறுப
ட்ட வழிப்படு விழுக்கும் சொல்லப்பட்டது. (அ)

நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டும்

குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்.

(ப-ரை.) நிலத்திற்கிடந்தமை - நிலத்தினியல்பை, கால் (அதனிடத்
தேமுனைத்த) முனையானது, காட்டும் - காண்பிக்கும் (அதுபோல) குலத்
திற்பிறந்தார் வாய்ச்சொல் - நற்குலத்திற் பிறந்தவர் வாய்ச்சொல், காட்
டும் (அக்குலத்தினியல்பைக் காட்டும், எ-று.

(க-ரை.) நிலத்தியல்பை முனை காட்டும், குலத்தியல்பை வாய்மொழி
காட்டும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) கிடந்தமை - உள்ளகுணம் முனை மாத்திரத்தால் நன்மையுந்
சீமையும் தெரிதலால், இலைமுதலானவை காட்டுமெனச் சொல்லாராயினர்
ஆகவே குலத்திற் பிறந்தார்க்கும் செயல்முதலானவை வேண்டாவாயின,
* குலத்தியல் பறிதற்குச் சாதனம் சொல்லுவார்போன்று இன்சொல்சொல்
ல வேண்டுமென்றபடி யாயிற்று. (க)

சுக்கசு

கூஎ - ஆம் - அதி - மானம்.

நலம்வேண்டி. னானுடைமை வேண்டுங் குலம்வேண்டின்
வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) நலம்வேண்டின் (தனக்கு) நலமுடைமை வேண்டிவாளுகில், நாணுடைமை - நாணமுடையவளுதன், வேண்டும் - வேண்

டக்கடவன், குலம் வேண்டின் - குலமுடைமைபை வேண்டிவாளுயின், யார்க்கும் (வணங்கத்தக்க) யாவரிடத்தும், பணிவு - வணங்குதலை, வேண்டுகவேண்டக்கடவன், ஏ-று.

(க-ரை) நலத்தை விரும்பினால் நாணத்தைக் கொள்ளக்கடவன், குலத்தை விரும்பினால், வணக்கத்தைக் கொள்ளக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) நலம், புகழ், புண்ணியங்கள், அந்தணர், சான்றோர், அருந்தவத்தோர், தன்முன்னோர், தந்தை, தாய் இவரெல்லாம் அடங்கியார்க்கு

மென்றார் பணிவு, இருக்கையெழல். எதிர்செல்ல முதலாயின, [இவைஇரண்டு பாட்டாலும் குடிமைக்கு வேண்டிவன சொல்லப்பட்டது. (கடு)

தொண்ணூற்றாரும்-அதிகாரம்-குடிமை
முற்றிற்று.

தொண்ணூற்றேழாம் அதிகாரம்.

மாணம்.

இனிக்குடிப்பிறந்தவர்க்கு உரியகுணங்கள் சொல்லத்தொடங்கி முதலில் மாணம் சொல்லுகின்றார்.

அஃதாவது எந்நாளும் தன்னிலையிலே தாழாமையும், ஊழால் தாழ்வுவந்தவிடத்து உயிர்வாழாமையுமாம். இது அக்குடிப்பிறப்பை அழியாமல் நிறுத்துதலாலே அச்சிறப்புப்பற்றி முன் வைக்கப்பட்டது.

இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினும்
குன்ற வருப விடல்.

(ப-ரை.) இன்றியமையா - செய்யாதவிடத்தே தாம் (அமையாத) சிறப்பினவாயினும் - சிறப்புடையவை யாயினும், குன்ற (தங்குடிப்பிறப்பானது) தாழ், வருப - வருஞ்செயல்களை, விடல் - விடக்கடவன், ஏ-று.

(க-ரை) மிகவுஞ் சிறப்புடையவையாயினும் தங்குடி தாழ்வருஞ்செயல்களை விடக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அமையாமை - இறத்தல் குடிப்பிறப்பென்பது . அதிகாரமு
 றைமையால் வந்தது, தாம் இறக்கவருமிடத்தே இழிதொழில்களைச் செய்
 தாயினும் பிழையென்னும் வடதூலின் முறைமையை மறுத்து உடம்பின
 து நிலையில்லாமையும், மானத்தினது நிலையுடைமையும், ஆராய்ந்து அவை
 செய்யலாகாதென்றபடி. (க)

கூள் - ஆம் - அதி - மானம்.

சுகநு

சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரே சீரொடு
 பேராண்மை வேண்டு பவர்

(ப-ரை.) சீரொடு - புகழுடனே, பேராண்மை - மானத்தை நிறுத்து
 தலை வேண்டிபவர் - விரும்புபவர், சீரினும் - புகழ்சம்பாதிக்குமிடத்தும்,
 சீரல்ல - தங்குடிக்கு ஒவ்வாத இழிதொழில்களை, செய்யார்-செய்யார் எ-று

(க-ரை.) மானத்தை விரும்புவோர் தங்குடிக்கொவ்வாத தொழில்க
 ளைச் செய்யார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) எவ்விடத்தும் நிலைகுலையாத திடத்தால் உண்டாதல் பற்றி,
 பேராண்மை யெனப்பட்டது. நிலையுடைய புகழின்பொருட்டாகவும் செ
 ய்யாரென்பதாம் எ-அசைநிலை.

பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
 சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.

(ப-ரை.) (குடிப்பிறந்தவர்க்கு) பெருக்கத்து - சிறைந்தசெல்வம்உண்
 டானவிடத்து, பணிதல் (யாதரிடத்தும்) பணிவு, வேண்டும்-வேண்டும், சி
 ரிய - குறைந்த, சுருக்கத்து - வறுமையுண்டான விடத்து, உயர்வு - பணி
 யாமை, வேண்டும் - வேண்டும். எ-று.

(க-ரை.) நற்குடியிற் பிறந்தவர்க்குச் செல்வத்தில் உணக்கமும், மறு
 மையில் வணங்காமையும் வேண்டும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பணியாமை - தாழ்வுவராமல் பழையவுயிர்ச்சியிலே நின்றல்
 செல்வமுடையபோது அது உயர்ச்சிசெய்தலினாலே தாம் தாழ்தலும், வறு
 மையுடையபோது அது தாழ்வு செய்தலினாலே தாம் உயர்தலும், வேண்டு
 மென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் தாம் தாழ்தற்கு ஏதுவானவை

களை செய்யாமையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ந)

தலையி னிழிந்த மயிரணையர் மாந்தர்
நிலையிழி னிழிந்தக் கடை.

(ப-ரை.) மாந்தர் (குடிப்பிறந்த) மனிதர், நிலையின் (தம்முயர்ந்த) நிலையிலிருந்து, இழிந்தக்கடை - தாழ்ந்தவிடத்து, தலையினிழந்த - தலையிலிருந்து வீழ்ந்த, மயிரணையர் - மயிர்போல்வர், எ-று.

(க-ரை.) நற்குடியிற் பிறந்தவர் நிலைகெட்டவிடத்துத் தலையிலிருந்து நீங்கிய மயிர்க்கொப்பாவர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அந்நிலையைவிடாது நின்றவிடத்தே விரும்பி மரியாதையெய்யப்படுதலும், விட்டுத் தாழ்ந்தவிடத்தே இழிவு செய்யப்படுதலும் உவமானத்தாற் பெற்றும். (ச)

குன்றி னனையாரும் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி யனைய செயின்.

சுககூ கூள - ஆம் - அதி - மானம்.

(ப-ரை.) குன்றினனையாரும் (குடிப்பிறப்பால்) மலைபோலுயர்ந்தவரும் குன்றுவ - தாழ்தற்கு ஏதுவாகிய செயல்களை, குன்றியினைய - ஒருகுன்றியனவாயினும்: செயின் - செய்தலால், குன்றுவர் - தாழ்வர், எ-று.

(க-ரை.) மலையை நிகர்த்த குடிப்பிறப்பாளரும் தாழ்தற் கேதுவான செயல்களைச் செய்தால் தாழ்வார்கள் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) குன்றியினையவும் என்கிற இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் தொக்கது, தாழ்தற்கு ஏதுவாகிய செயல்களாவன - பழிக்கப்படுஞ்செயல்கள்.

புகழினுறார் புத்தேனாட் டிய்யாதா லென்மற்
றிகழ்வார்பின் சென்றி நிலை.

(ப-ரை.) இகழ்வார்பின் (தம்மை) அவமதிப்பவர் பின்னே, சென்று நிலை - ஒருவன்மானம் விட்டுச்சென்று நிற்கின்றநிலை, புகழினுறு (இங்வுலகத்துப் புகழுண்டாக்காது, புத்தேனாட்டு - மற்றைத்தெய்வ லோகத்திலே உய்யாது - செலுத்தாது, மற்று - இனி, என் (அவனுக்குச்செய்வது) யாது.

(க-ரை.) இகழ்பவர் பின்செல்லுவோர் நிலை புகழை யுண்டாக்காது

தேவருலகத்துச் செலுத்தாது - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆலிரண்டும் அசைகள். புகமுண்டாக்குவ புகழென்றார். பயனாகிய இவ்விரண்டும் இல்லாமல், யீசுசுமாமனங் கெடுக்கின்றது என்ன வென்பதாம். [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அவைசெய்த குற்றம் சொல்லப் பட்டது.]

ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே
கெட்டா னெனப்படுத னன்று.

(ப-ரை.) ஒட்டார்பின் (தன்னை) இகழ்வார்பின்னே, சென்றுபோய் - பொருள் பெற்று - ஒருவன் வாழ்தலின் (அதனால்) ஒருவன் உயிர்வாழ்தலைக் காட்டிலும், அந்நிலையே - முன்னே நிலையிலேநின்று, கெட்டானெனப்படுதல் - இறந்தானென்று சொல்லப்படுதல், நன்று (அவனுக்கு) நன்று.

(க-ரை.) ஒருவனிகழ்பவர்பின்சென்று வாழ்தலினு முன்னிலையிலிருந்திரந்தானென்று சொல்லப்படுதலே நல்லது - என்பதாம்.

(வி-ரை.) புகழும் வானுலகமும் உண்டாக்காதேனும் பொருள்பெற்று உயிர்வாழ்வ மென்பாரை நோக்கிச்சொல்லியது. (எ)

மருந்தோமற் றானோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த விடத்து.

(ப-ரை.) பெருந்தகைமை-உயர்குடிப்பிறப்பானது, பீடு (தன்)வலியாகியமானம், அழியவந்தவிடத்து - கெடவந்தபோது, ஊனோம்பும் இறந்த

கூள் - ஆம் - அநி - மானம். சுகள்

போகாமல் பயனில்லாத) உடம்பைக் காப்பாற்றும், வாழ்க்கை - வாழ்வானது, மற்று மருந்தோ (யின்னுயிர்வாமைக்கு) மருந்தாமோ, எ-று.

(க-ரை.) மானமழியவந்தபோது உடலைக் காப்பாற்றும் வாழ்வானது இறவாமைக்கு மருந்தாமே - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அக்குடிப்பிறப்பு - நற்குணங்களுக்கெல்லாம் இடனாதற் சிறப்புப்பற்றி - பெருந்தகைமை யென்றும், அக்குணம் பலவினுமானமானது அக்குடிப்பிறப்புக்கு வலியாதற் சிறப்புப்பற்றி பீடுடன்றும், அம்மானம் அழிந்தால் நின்ற வெற்றுடம்பு இழிக்கப்படுதலால், அதனை ஊனென்றும்; யின்னுயிற்றத்தல் நிச்சயமென்றற்கு மருந்தோவென்றும் சொல்லினார். (அ)

மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னு
ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின்.

(ப-ரை.) மயிர்நீப்பின் (தன்மயிர்ந்திரவரில்) ஒருமயிர் நீங்கினும், வாழா

உயிர்வாழாத, கவிரிமாவன்னார் - கவிரிமாவையொப்பவர், மானம்வரின் - (உயிர்நீங்குதற்கான) மானம் பெருமளவுவரின், உயிர் - அங்வுயிரை, நீப்பர் - விடுவர், எ-று.

(க-ரை.) கவிரிமானுக்கெசப்பானவர் மானங்கெடவரி னுயிரைவிட்டு விடுவர் - எனபதாம்.

(வி-ரை.) நீப்பினுமென்னு மும்மை தொக்குகின்றது. உயிருமானமும் உடனில்லாவிடத்துப் பின்னும் போவதாகிய வுயிரைநீக்கி எந்நாளு நிற்பதாகிய மானமடைவரென்பதாம். உவமானம் அவர்க்கு அது இயல்பென்பது விளக்கியது.

இனிவரின் வாழாத மான முடையா
ரொளிதொழு தேத்து முலகு.

(ப-ரை.) இனிவரின் (தமக்கு) ஓவமானம் வந்தவிடத்து, வாழாத - (பொறாமல்) உயிர்வாழாத, மானமுடையார் - மானமுடையவரது, ஒளி - புகழ்வடிவை, உலகு - உலகத்தார், தொழுதோத்தும் (எந்நாளுந்) தொழுது துதியாநிற்பர், எ-று.

(க-ரை.) அவமானம் வந்தபோது உயிர்பெற்று வாழாத மானமுடையவர் புகழ்வடிவை யுலகத்தார் துதிப்பர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசம்பின் வல்வனே வான ஆர்தி யெய்துவராதலால், சுவர்க்கம் பெறுதல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. இவைநான்கு பாட்டாலும் மானப்பொருட்டாகிய இறப்பின்சிறப்புச் [சொல்லப்பட்டது. (க0)

தொண்ணூற்றேழாம்-அதிகாரம்-மானம்.
முற்றிற்று.

58

தொண்ணூத்தெட்டாம்-அதிகாரம்

பெருமை.

அஃதாவது: செய்தற்கரிய செய்தல் - செருக்கில்லாமை பிறர்க்குந்நாஞ்சொல்லாமை. என்றிவை முதலாகிய நற்குணங்களாலே பெரியராயினேரது தன்மையாம். நிலையிலிருந்து மேலுமேலும் உயர்த்துவதாகிய இக்கு

ணங்கள் உண்டாவது நிலையிலிருந்து தாழாமையென விடத்தே யாகலால் இது மானத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.

ஒளியொருவா குள்ளா வெறுக்கை யினியொருவர் கத்திற்று வாழ்ந்து மெனல்.

(ப-ரை.) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, ஒளி-ஒளியாவது, உள்ளவெறுக்கை (பிறராலே செய்தற்கரியவைகளைச் செய்வோமென்று நினைக்கிற) மனவெழுச்சியின் யிருதி, ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு; இனி - மாசாவது, அத்திறந்து அச்செயலையொழிந்து, வாழ்ந்துமெனல் - உயிர் வாழக்கடவோமென்று நினைத்தல், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு கொடியாவது மனவெழுச்சியாம், இனியாவது மனவெழுச்சியில்லாமையாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒளி - தான் உளரையகாலத்து யிருந்து தோன்றுதலுடைமை, முன்னும் செய்தற்கரிய செய்வார் பெரிய ரென்றாராயினும், இங்கே அவை அளவிறந்த உபகாரம் எனக் முதலானவையாம். அவைகளினாலாகிய பெருமையை அதன் காரணத்தின் மேலிட்டி உள்ளவெறுக்கை யென்றும் அதனையே அதன்காரியமாகிய ஒளியாக்கியும் சொல்லினார். [இதனாற்பெருமையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.]

பிறப்பொக்கு மெல்லா வுபிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.

(ப-ரை.) எல்லாவுயிர்க்கும் - எல்லாமக்களுயிர்க்கும், பிறப்பு (பொதுவாகிய) பிறப்பியல்பு, ஒக்கும் - ஒத்திருக்கும் (ஆயினும்) சிறப்பு (பெருமை சிறுமை எனப்பட்ட) சிறப்பியல்புகள், ஒவ்வா - ஒத்திடாவாம், செய்தொழில் - செய்யுத்தொழில்களது, வேற்றுமையான் - வேறுபாட்டால், எ-று

(க-ரை.) மக்களுக்குப் பிறப்பியல் பொத்திருக்கும், தொழில் வேற்றுமையாற் சிறப்பியல் பொவ்வாவாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) வேறுபாடு - நல்லவையும், தீயவையும், இரண்டு மானவையும் இரண்டு மல்லாதவையும் ஆகிய பலபிரிவுகளை வினைவசத்தால் பஞ்சபூதகாரியமாகிய உடம்பைப் பொருந்திநின்று அதன் பயனனுபவித்தல் எல்லாருக்கும் ஒத்திருத்தலால், பிறப்பொக்கு மென்றும் பெருமை சிறுமைகளுக்குக் கட்டளைக்கல்லாகிய தொழிற்பிரிவுகள் உடம்புதோறும் வேறுபாடுதலால், சிறப்பொவ்வாடுன்றும் சொல்லினார். (உ

மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்து

கீழல்லார் கீழல் லவர்.

(ப-ரை.) மேலல்லார் (செய்தற்கரியவைகளைச் செய்யமாட்டாமல்) சிறியராயினோர், மேலிருந்தும் - உயர்ந்த ஆசனங்களில் இருந்தாராயினும், மேலல்லர் - பெரியராகார், கீழல்லவர் (அவைசெய்து) பெரியராயினோர், கீழிருந்தும் - தாழ்ந்தவெறுசிலத்தில் இருந்தாராயினும். கீழல்லார் - சிறியராகார், எ-து.

(க-ரை.) சிறியவர் மேலிருந்தாலும் பெரியவராகார், பெரியவர் கீழிருந்தாலும் சிறியவராகார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) மேலிருத்தல் கீழிருத்தல்களாலே செல்வவறுமைகளும், மேல்கீழ்களாலே பெருமை சிறுமைகளும், கருதப்பட்டன. [இவை இரண்டிபாட்டாலும் முறையே, ஆடிப்பிறப்பு மாத்திரத்தாலும், செல்வ மாத்திரத்தாலும், பெருமை உண்டாகாமை சொல்லப்பட்டது.] (உ)

ஒருமை மகவிரே போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகி ளுண்டு.

(ப-ரை.) ஒருமை - பின்புபடாதமனத்தைபுடைய, மகவிரேபோல கற்புள்ள மாதரைப்போல, பெருமையும் - பெருமைக்குணமும், தன்னைத்தான் தன்னைத்தானே, கொண்டொழுகின் (ஒருவர் சிறையின்வழுவாமல்) காத்துக்கொண்டு கடக்கவல்லவரெயின், உண்டு - அவனுடத்து உண்டாம்

(க-ரை.) பெருமைக்குணமுங் கற்புள்ளமாதரைப் போலத்தன்னைக் காத்துக் கொண்டிருக்கி - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒழுகுதல் - மனமொழி மெய்களை அடக்கி உபகாரமுதலானவைசெய்து வருதல். இதனால்பெருமை உண்டமாறுசொல்லப்பட்டது.]

பெருமை புடையவ ராற்றுவர் ராற்றி

அருமை புடைய செயல்.

(ப-ரை.) பெருமைபுடையவர் (அ... வழியாலே) பெருமைபுடையராயினார் தாம்வறியராகிய வழியும் அருமைபுடைய - பிறராலேசெய்தற்கு அருமைபுடையவையாகிய, செயல் தஞ்செயல்களை, ஆற்றின் - அவைசெய்யும் வழியால், ஆற்றுவர் - முடிபுபெறச் செய்யவல்லவராவார், எ-து.

(க-ரை.) பெருமை புடையோர் அருமைபுடைய செயல்களைச்செய்வார் - என்பதாம்,

(வி-ரை.) அரியசெயல்களை முன்செய்து உந்தமைதோன்ற பெருமை யுடையவ ரென்றதனாலும், அற்றுவாரென்றதனாலும், வறியராகிய வழியு மென்பது பெற்றும். [இதனால் அநனை யுடையார்செய்திசொல்லப்பட்டது]

சுஉஉ கூஅ - ஆம் - அதி - பெருமை.

சிறியா ருணர்ச்சியு னில்லை பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்று நோக்கு.

(ப-ரை.) பெரியாரை (அப்படிப்பட்ட) பெரியாரை, பேணி - வழிபட் டு, கொள்வேமென்னும் (அவரியல்பைக்) கொள்வே மென்னும், நோக்கு- கருத்து, சிறியார் - மற்றச்சிறியராயினோது, உணர்ச்சியுள் - மனத்தினிடத் து: இல்லை - உண்டாகாது, எ-று.

(க-ரை.) பெரியோரை வழிப்பட்டு கொள்வோமென்னும் கருத்துச்சி ரியோர் - மனதிடத்திலை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) குடிமைசெல்வம் கல்வியென்றிவை யுடையவராயிருக்கை மாத்திரத்தால், தம்மை வியந்திருப்பார்க்கு அவை மக்கியல்பென்று அட க்கியிருப்பாரை வழிப்பட்டு அவ்வியல்புடையராதல் கூடாதென்பதாம்.

இறப்பே புரிந்த தொழிற்றஞ் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படிந்.

(ப-ரை) சிறப்பும் (தனக்குத் தரும்பெரியோரிடத்து அடக்கிருத்தலைசெ செய்வதாகிய) சிறப்பும், தான் - தான், சீரல்லவர் கட்டபடி (தனக்குத்தகா த) சிறியவரிடத்து உண்டாமாயின், இறப்பே புரிந்த அடக்கியிருத்தலொழிந்து செருக்கினிடத்திலே யிருந்த, தொழிற்றும் - செயலையுடைத்தான்

(க-ரை.) சிறப்புஞ் சிறியவரிடத் துண்டாயின் செருக்கிலே யிருந்த தொழிலையுடையதாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை) செருக்கினை மிகச்செய்யு மென்பதாயிற்று சிறப்பு - குடிமை செல்வக் கல்விகளினாலாகிய யிருந்த. [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அஃதி ல்லாதார் செய்தி சொல்லப்பட்டது.] (எ)

பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
யணியுமாந் தன்னை வியந்து.

(ப-ரை.) பெருமை - பெருமை யுடையவர், என்றும் - சிறப்புண்டாகிய யநாளிலும், பணியும் - அடக்கிக் கிடப்பார், சிறுமை - மற்றைக்கிறுமை யுடையவர் (என்றும்) அது இல்லாதநாளிலும் - தன்னை வியந்து, தம்மைமெச்சி, அணியும், சிறப்பிப்பார், எ-று.

(க-ரை.) பெருமையுடையவர் சிறப்புண்டாகிய காலத்து மடங்கிக் கிடப்பார் சிறுமையுடையவர் சிறப்பில்லா காலத்துத் தம்மைசிறப்பித்து நடப்பர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) [பல்லோர் படக்கை முன்னிலை தம்மையிற் செல்லதாகுஞ் செய்யுமென் முற்றே,] என்றவிலக்கணத்திற்கு மாறியனுமதற்குக்காரணம் *பண்புடையவர் தொழில்கள் பண்பின்மேல் ஏற்றப்பட்டன இது பின்அர்,

* நன்னூல் குத்திரம்.

கூக - ஆம் - அதி-சான்றணமை.

சூக

மறைக்கு மென்னு மிடத்தும் ஒக்கும் ஆயிரண்டும் - அதை சிறப்பித்தல்-பிறரிலுந் தமக்கு ஒருயர்வை ஏற்றிக் கொள்ளல். (அ)

பெருமை பெருமித யின்மை சிறுமை

பெருமித மூர்ந்து விடல்.

(ப-ரை.) பெருமை - பெருமைக்குண மாவது, பெருமிகயின்மை(காரணம் உண்டாகிய விடத்தும் அது இயல்பாகவேக்கிச்)செருக்கில்லாதிருத்தல். சிறுமை - சிறுமைக் குணமாவது, பெருமித மூர்ந்துவிடல் (காரணம் இல்லாதவிடத்தும்) அதனை ஏற்றிக்கொண்டு செருக்கின் முடிவிலே நின்று விடுதல். எ-று.

(க-ரை.) பெருமைக் குணமாவது செருக்கில்லா திருத்தல், சிறுமைக்குணமாவது செருக்குடைத்தா திருத்தல் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அளவறச்செருக்க வென்பதாயிற்று.

(க)

அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான் குற்றமே கூறி விடும்.

(ப-ரை.) பெருமை பெருமையுடையவர், அற்றமறைக்கும் (பிறர்மானத்தையே சொல்லி) அவமானத்தை மறைப்பாநிற்பர், சிறுமை-மற்றறைச்சிறுமையுடையவர், குற்றமே கூறிவிடும் (பிறர்குணத்தைமறைத்துக்) குற்றத்தை யே சொல்லிவிடுவர், எ-று.

(க-ரை.) பெரியோர் பிறரவமானத்தை மறைப்பர். சிறியோர் பிறர்குற்றத்தைச் சொல்லுவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மறைத்தலும் சொல்லலும் மற்றையிடத்தும் கூட்டப்பட்டன தான்-அசை. [இவை மூன்று பாட்டாலும் இருவர் செயலும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.] (30)

தொண்ணூற்றொட்டாம்-அதிகாரம்-பெருமை
முற்றிற்று.

தொண்ணூற்றொன்பதாம் அதிகாரம் சான்றொண்மை.

அஃதாவது. பலகுணங்களாலும் நிறைந்து அவைகளை அனாதந்நன்மை, பெருமையுள் அடங்காத பலகுணங்களையும் தொகுத்துக்கொண்ட நின்றமையால் இது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து
சான்றொண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

க00 - ஆம் - ஆதி - பண்புடமை. சஉ00

(க-ரை) சான்றோர் - சான்றொண்மை குன்றுவாராகில் பூமிபாரத்தாங்காது - என்பதாம்.

(வி-ரை) தானுமென்னும் எச்சவும்மை விகாரத்தால் தொக்கது, அவர்க்கு அதுகுன்றொண்மையும் அதற்கு அது தாங்களும் இயல்பாகலால், அவை எந்நாளும் உண்டாகாநின்றன வென்பதுதோன்ற நின்றமையால், மன்னென்பது * ஒழியியசையில் வந்தது ல்காரம் - அசை, [இவை மூன்றுபாட்டாலும் பலகுணங்களாலும் நிறைந்தவரது சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.] 30

தொண்ணூற்றொன்பதாம்-அதிகாரம்-சான்றொண்மை.

நூராம் அதிகாரம்.

பண்புடைமை.

அஃதாவது: பெருமை சான்றுண்மைகளில் தாம் வழுவாதுநின்றே எல்லாரியல்புகளும் அநிந்து நடத்தலுடையராதல் அதிகாரமுறைமையும் இதனால் விளங்கும்.

எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(ப-ரை.) யார்மாட்டும் - யாரிடத்தும், எண்பதத்தால் - எளிய சமயத் கராயிருந்தால், பண்புடைமையென்னும் - பண்புடைமை யெனப்படுகின்ற வழக்கு-(அரிதாகிய) நல்வழியை, எய்தல் - அடைதல், எளிது - எளிது, என்ப - என்று-(நூலோர்சொல்லுவர்) என்று.

(க-ரை) யாவரிடத்துமெளிய சமயத்தாராக விருக்கிற பண்புடைமை பெண்ணு நல்வழியடைதலெளிது - என்பதாம்.

(வி-ரை.) குணங்களால் நிறைந்து எளிய சமயத்தருமாகியபோதுபண்புடைமைதானே உண்டாமாகலால், எண்பதத்தாலெய்த லெளிதென்றும் அதுஉலகத்தை யெல்லாம் வசியமாக்கலால், அதனை பழையோர்சென்ற நல்வழியாச்சீயும், அதனை எளிதிற்பெற இது நூலோரோகியஉபாயமென்றற்கு அகர்மேல்வவத்துஞ் சொல்லினார்.

பண்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(ப-ரை.) அன்புடைமை (பிறர்மேல்) அன்புடையதனாலும், ஆன்ற - குடிப்பிறத்தல் (உலகத்தோடு) அமைந்த குடியிற்பிறத்தலும், இவ்விரண்டாகிய இவ்விரண்டும், பண்புடைமையென்னும்-(ஒருவனுக்குப்) பண்புடைமையென்று-(உலகத்தார்) சொல்லும், வழக்கு - நல்வழி. என்று.

*ஒழியிசை - ஒழிந்தசொற் பொருளைத்தருவது.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அன்புடைமைபுநற்குடியிற் பிறத்தலுமே நல்வறியாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அமைதல் - ஒதுவருதல், குடிப்பிறத்தலென்பது. குடிப்பிறந்தவர் செயலை இரண்டு கூடியவழியே பண்புடைமை யாவதென்பது தோன்ற முற்றும்மைகொடுத்தார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும் பண்புடைமைபுகற்குக் காரணம் சொல்லப்பட்டது. உ

உறுப்பொத்தன் மக்களொப் பன்றால் வெறுத்தக்க
பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு.

(ப-ரை.) உறுப்பொத்தல்-(நெருங்கத்தகாத) உடம்பொனொத்தல், மக்களொப்பன்று-(ஒருவனுக்கு) நல்ல மனிதரோடு-(ஒப்பாகாமல்) பொருந்துவதன்று ஒப்பதாம்-(இனிப்) பொருந்துவதாகிய, ஒப்பு - ஒப்பாவது, பெருத்தக்க-நெருங்கத்தக்க; பண்பொத்தல் - பண்பொனொத்தல் எ-று.

(க-ரை.) அவயவத்தாலொப்பாத லொப்பல்ல, குணத்தா லொப்பாதி லே யொப்பாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடு பிறப்பொத்தலாவது உயிரின் வேறாய் நிலைபெறாத உடம்பொத்தலாகாது, வேறல்லாமல் நிலைபெறுதலுடைய பண்பொத்தலாகலால், அப்படிப்பட்ட அவர்பண்பினையுடையருக வென்பதாம். ஆல்-அசை. 6

நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்
பன்பு பாராட்டு முளகு.

(ப-ரை.) நயன்-நீதியையும், ஒடு - அதனுடன், நன்று - அறத்தையும், புரிந்த - விரும்பிய, பயனுடையார்-(பிறர்க்குந் தமக்கும்) பயன்படுதலுடையவரது, பன்பு - பண்பை, உலகு-உலகத்தார், பாராட்டும் - கொண்டாடா நிற்பர் எ-று.

(க-ரை.) நீதியையுந் தருமத்தையும் விரும்பிய பயனுடையவர் குணத்தையுலகத்தார் புகழ்வர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) நயனொடு நன்றிபுரிதலும், பயனுடைமையும், பன்பு காரணமாகவந்தமையால், அதனைப் பாராட்டுமென்றார்.

நகையுள்ள மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடர் வார் மாட்டு.

(ப-ரை.) இதழ்ச்சி-(தன்னை) யிகழ்தல், நகையுள்ளும் - ஒருவனுக்கு விளையாட்டி னிடத்தும், இன்னொது - துன்பந்தருவதாம், (ஆதலால்) பாடறிவார்மாட்டு-(பிற) ரியல்பறிந்து நடப்பவரிடத்து, பகையுள்ளும் - பகையுள்ளவிடத்தும், பண்பு-(அப்பகை உண்டாகாமல் இனிமையாகிய) பண்புகளே உள - உண்டனவாம். எ-று.

கல - ஆம் - அதி - பண்புடைமை. ௪௨௭

(க-ரை.) விளையாட்டிலு யிகழ்தலானது துன்பந்தரும், கல்வரிடத்துப் பகையிலு நற்குணமுண்டாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பாடறிவாரெனவே அங்வின்னொமை யறிதலும் பெற்றும் அதனை அறிந்தவர்பின் அதுசெய்யார் இனியவேசெய்வாரென்பதாகருத்த பண்புடையார்ப் பட்டுண் டிலக மதுவின்றேன் மண்புக்கு மாய்வது மன்.

(ப-ரை.) பண்புடையார் - பண்புடையவரிடத்தே, பட்டு படுதலால் - உலகம், உலகியல் உண்டு-(எந்நாளும்) உளதாய் வாராரின்றது, இன்றேல் அங்கேபடுதல் இல்லையாயின், அது-அங்வுலகியல், மண்புக்கு - மண்ணிலே புகுங்கு, மாய்வது-மாய்ந்து போவதாம் எ-று.

(க-ரை.) பெரியவரிடத்து நற்குண முண்டாதலால் உலகியலெந்நாளு முண்டாகின்றது, அதுஇல்லாவிடி லுலகியல்கெடும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) மற்றைப் பண்பில்லார் சார்பல்லாமையால் ஒரு சார்புமில்லாமல் மண்ணிற் புகுந்து மாயுமது வேண்டாவாயிற்றென்பதுபடலின்றமையால். மன்னென்பது ஒழியிசையில் வந்தது. [இவை காண்கு பாட்டாலும் அதனை யுடையவரது உயர்ச்சி சொல்லப்பட்டது.] ௬

அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லாதவர்.

(ப-ரை.) மக்கள் - நன்மக்களுக்கேபுரிய, பண்பில்லாதவர் - நன்குணவில்லாதவர், அரம்போலும் - அரத்தைப்போலும், கூர்மையரேனும் - கூர்மையை யுடையரேயாயினும், மரம்போல்வர்-ஓரறிவினதாகிய மரம்போல்வர், எ-று.

(க-ரை) நன்மக்களுக்குரிய குணமில்லாதவர் கூரிய புத்தியுடையராயினு மரத்தை நிகர்த்தவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை) ஓரறிவு பரிசுத்தை அறிதல், தான் மடிவில்லாமல் தன்னைப் பற்ற பொருள்களை மடித்தலாகிய தொழில்பற்றி வந்தது. அவ்விசேட வறிவிற்குப் பயனாகிய மக்கட் பண்பில்லாமையால், அவ்வறிவுதானு மில்லையென்பதாயிற்று.

நண்பாற்று ராகி நயமில் செய்வார்க்கும்
பண்பாற்று ராதல் கடை.

(ப-ரை.) நண்பு - நட்பினை, ஆற்றாராகி-(தம்மோடு) செய்யாதவராகி நயமில் - பகைமையை, செய்வார்க்கும் - செய்து நடப்பவரிடத்தும், பண்பாற்றாராதல்-(தாம்) பண்புடையவராய் நடவாமை, கடை - அறிவுடையவர்க்கு இயுத்தகம், எ. று.

சுடையி 300. - ஆம் - அதி - பண்புடைமை.

(க-ரை.) நட்பைக் கொள்ளாராகிப் பகையைக் கொள்ளுவார்க்கும் குணமுடையவரா நடவாமையே கடை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) நயம், ஈரம், சிறப்பும்மை அவர் பண்பாற்றாமைக்கு இடனாதல்தோன்ற நின்றது அதனைச்செய்யின் தாமும் அவர் தன்மைய ராவரென்றற்கு கடையென்றார்.

நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன் றிருள்.

(ப-ரை.) நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு - பண்பில்லாமையால் ஒருவரோடு கலந்து உண்மகிழ்தல் மாட்டாதவர்க்கு, மாயிருஞாலம் - மிகவும்பெரியபு மியானது, பகலும்-(இருளில்லாத) பகற்பொழுதிலும், இருள் - இருளினிடத்தே, பாற்பட்டன்று - கிடந்ததாம், எ-று.

(க-ரை.) நட்புச்செய்து மகிழாதார்க்குப் பூர்வானது இருளுடையதாகும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) எல்லாரோடும் கலந்து அறியப்பெறாமையால், பண்பில்லாதவர்க்கு உலகியல் தெரியாதென்றற்கு உலகம் இருளினிடத்துப் பட்டென்றார்.

பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்
கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று.

(ப-ரை.) பண்பிலான் - பண்பில்லாதவன், பெற்ற-(முன்னை நல்வினையினால்) அடைந்த, பெருஞ்செல்வம் - பெரியசெல்வம் அக்குற்றத்தால் ஒருவாக்கும் பயன்படாது கெடுதல் நன்பால் - நல்ல பசு விற்பால் கலம்-ஏற்ற கலத்தினது, தீமையால் - குற்றத்தால், திரிந்தற்று - கெட்டாற்போலும்.

(க-ரை.) குணமில்லாதவன் முன்னல் வினையாலடைந்த செல்வமானது பயன்படாது கெடுதல் பசுவிற்பால் பாத்திரக்குற்றத்தால் கெட்டாற்போலும்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கலத்தீமையென்பது - கலந்தீமையென விகாரப்பட்டது. தொழிலுவம மாகலால், உவமேயத்தில் ஒத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது படைக்கும் வலிமையினதால் தோன்ற பெற்றவென்று, எல்லாப்பயனுங்கொள்ளற்கு ஏற்ற இடமுமைதோன்ற பெருஞ்செல்வ மென்றும் சொல்லினார். அச்செல்வமும் பயன்படா தென்ற இதனால்வருகிற அதிகாரப்பொருளுண்மையும் தோற்றுவாய் சொல்லப்பட்டது. [இவை நான்குபாட்டாலும் அஃதில்லாது இழிவு சொல்லப்பட்டது. ௧0

நூறும்-அதிகாரம்-பண்புடைமை.

முற்றிற்று

அத்திஔராம் - அதிகாரம்.

நன்றியில் செல்வம்.

அஃதாவது: சம்பாதித்தவனுக்கும் பிறாக்கும் பயன்படுதலில்லாதசெல்வத்தினியல்பு செல்வமுடையானது குற்றம் செல்வத்தின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. அதிகார முறைமை முன்முன் தோற்றுவாய் செய்ததனூற் பெற்றும்.

வைத்தான் வாய்சான்ற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணுன்
செத்தான் செயக்கிடந்த தில்.

(ப-ரை.) வாய் சான்ற-(தன்) மனையிடமெல்லாம் நிறைதற்கு ஏதுவா

கிய, பெரும்பொருள் - பெரியபொருளை, வைத்தான் (சம்பாதித்து)வைத்தவனாகிய, அஃது - அதனை, உண்ணன் - (உலோபத்தால்) அனுபவியாதவன், (உளனயினும்) செத்தான்-செத்தானும், செயக்கிடந்தது-(அதனிடத்து அவனாலே) செயக்கிடந்ததோ ருரிமையானது, இல் - இல்லை (ஆதலால்) என்று.

(க-ரை.) பெரும் பொருளைத்தேடி வைத்தவனாகிய யப்பொருளை யனுபவியாதவ னிருந்தாலு யிறந்தவனுக் கொப்பாவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) [இதனாலே சம்பாதித்தவனுக்கு அச்செல்வம் பயன்படவில்லாமெ சொல்லப்பட்டது.] க

பொருளான மெல்லாமென் றியா திவறு

மருளான மாணப் பிறப்பு.

(ப-ரை.) பொருளான் - பொருளொன்றினால், எல்லாம்-யாவும், ஆம்-உண்டாகும், என்று-என்று, அறிந்து (அதனைச் சம்பாதித்து) ஈயாது(பின்பிறர்க்கு) கொடாது, இவறும்-உலோபத்துவஞ் செய்யும், மருளான்-மயக்கத்தினாலே, மாண-நிறைதலில்லாத, பிறப்பு (பேய்ப்) பிறப்புத்-ஆம் (ஒருவனுக்கு) உண்டாம், என்று.

(க-ரை.) பொருளைச் சம்பாதித்துக் கொடாமையாற் பிறப்புண்டாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இருமையிலும் அடையும் இன்பங்கள் பலவும் அடங்க எல்லாமென்றும் சம்பாதித்தற்கு முன்னே உண்டாகிய,அறிவானது பின்னே மயங்குதலால், மருளென்றும் பொருள் உண்டாயிருக்கப் பிறருடைய பசிகண்டிருந்த பாவத்தால் உணவுகள் உண்டாயிருக்கப் பசித்து வருந்தும் பிறப்பு உண்டாமென்றும் சொல்லினார். உ

சுட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்

தோற்ற நிலக்குப் பொறை.

௪௨௦ கடுக - ஆம் - அறி - தன்நியில்செல்வம்.

(ப-ரை.) சுட்டம் (பிறரின்றிகச்) சம்பாதிப்போமென்று, இவறி (பொருள் சம்பாதிக்கை மாத்திரத்தையே) விரும்பி, இசை (அதன் பயனாகிய) புகழை, வேண்டாவாடவர் - விரும்பாத மக்களது, தோற்றம்-பிறப்பு, கிவ

க்குழியிக்கு, பொறை-பாசமாம் (அவ்வளவே) எ-று.

(க-ரை.) பொருளை விரும்பிப் புகழை விரும்பாதவர் பிறப்புப் பூமிக்குப் பாசம் என்பதாம்.

(வி-ரை) புகழ்-இருமைக்கும் உறுதியாகிய அறமாகலால், நகையால் அதனை வேண்டாமல் சம்பாதிக்கத் துன்பத்தையும், காப்பாற்றல் துன்பத்தையும் வேண்டிய அறிவில்லாமை பற்றி நிலக்குப் பொறையென்றார். பிறப்பென்றது அதற்குரிய உடம்பினை. ௩

எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா
எச்சப் படா தவன்.

(ப-ரை.) ஒருவரான (ஒருபொருளுக்கொடுத்து அறியாமையால்) ஒருவராலும், எச்சப்படாதவன் - இச்சிக்கப்படாதவன் (தான் இறந்தவிடத்து) எச்சமென்று (இங்கே) ஒழிந்து நிற்பதாக, என் - எதை, எண்ணுகொள்ளினைப்பானே, எ-று.

(க-ரை.) ஒருவராலு மிச்சிக்கப்படாதவ னிறந்தபின் னெதைநினைப்பானே-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இங்கே ஒழிந்து நிற்கும் புகழ்-ஈவார்மேலல்லாமல் நில்லாமையால் இவனுக்கு அதனோடுஎவ்வளவும் சம்பந்தம் இல்லையென்றற்குள்ளற்கு என்னெண்ணுங் கொல்லென்றார். ஒ-அசை. [இவை மூன்றுபாட்டாலும் அச்செல்வம் பிறர்க்குப்பயன்படவில்லாமை சொல்லப்பட்டது.] ச

கொடுப்பதூஉந் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க் கடுக்கிய
கோடியுண் டாயினு மில்.

(ப-ரை.) கொடுப்பதூஉம் (பிறர்க்கு) ஈவதும், துய்ப்பதூஉம் (தான்) அனுபவிப்பதுமாகிய (இரண்டு செய்கையும்) இல்லார்க்கு-உடையரல்லாதவர்க்கு, அடுக்கிய (பலவாக) அடுக்கிய, கோடியுண்டாயினும்-கோடிப் பொருள் உண்டாயினும், இல் (ஒன்றும்) இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) கொடுத்தலு முண்ணுதலு மில்லாதவர்க்குக் கோடிபொருளிருத்தும், பயனில்லை-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இன்பத்திலும் அறம் சிறந்தமையால், கொடுத்தல் முன்சொல்லப்பட்டது. ஒன்றுமில்லாற்போற் பயனிரண்டும் இழத்தலால்இல்லென்றார்

ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வான் நக்கார்க்கொன் றீத லியல்லிலா தான்.

க0க - ஆம் - அதி-நன்றியில்செல்வம். சகக

(ப-ரை.) தான்றுவ்வான் - தான் அனுபவியாதவனாகி (அதன்மேலும்) தக்கார்க்கு-தகுதியை யுடையவார்க்கு, ஒன்று (அவர்வேண்டிய)தொன்றை, ஈதலியல்பிலாதான்-கொடுத்தற் றன்மையில் லாதவன், பெருஞ் செல்வம் (அவ்விரண்டுஞ் செய்தற்கு இடமுடையதாகிய) செல்வத்திற்கு, ஏதம் ஒரு ரோய். எ-று.

(க-ரை.) தானுண்ணாமலும் கொடாமலு மிருப்பவன் செல்வம்வியாதி க்கொப்பாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தக்கார்-தானம் வாங்குதற்கு ஏற்றவர், அனுபவிக்கப் படுத லும் ஈயப்படுதலுமாகிய தொழில்களுக்கு உரியதை அல்லா தாக்கினமை யால் நோயென்றார், [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவ்விருமையும் உடன் சொல்லப்பட்டது.]

அற்றார்க்கொன் றுற்றாதான் செல்வ மிகநலம் பெற்றா டியண்புத் தற்று.

(ப-ரை.) அற்றார்க்கு (ஒருபொருளு) மிலராயினார்க்கு, ஒன்று (அவர் வேண்டிய) தொன்றனை, ஆற்றாதான் - கொடாதவனது, செல்வம்-செல்வ மானது வீணாகக்கூழிதல், மிகநலம் (பெண்டிரின்) மிகுந்த நலத்தினை, பெற் றாள்-பெற்றவொருத்தி (கொடுப்பா ரில்லாமையினாலே) த.யியன் (கணவனி ல்லாமல்) தனியனாய், மூத்தன்மைத்து. எ-று.

(க-ரை.) கொடாதவன் செல்வமானது அழகுள்ளவொருத்தி தன்னை க்கொடுப்பாரில்லாமையாற் கணவனில்லாது கிழவியானுற்போலும் - என் பதாம்.

(வி-ரை.) நலம் வடிவி னன்மையும், குணத்தினன்மையும், இவ்விரண் டும் ஒருசேரப்பெறுதல் அரிதாகலால் பெற்றாளுென்றார் கொடுப்பாரும் கணவனுமே யல்லாமல் தானும் ஏற்பானுமே யல்லாமல் செல்வமும் பய னிழந்து கழியுவிடென்பதாம்.

நச்சப்படாதவன் செல்வ நடுவூரு ணச்சு மரம்பழுத் தற்று.

(ப-ரை.) (வறியவர்க்குச் சமீபனாயிருந்தும் ஒன்றுக் கொடாமையால்) ஈச்சப்படாதவன் (அவரால்) இச்சிக்கப்படாதவன், செல்வம் - செல்வம் (பொறுதல்) கடுகிருள்-ஊர் கடுகள்ள, ஈச்சமரம்-எட்டிமரம், பழுத்தற்று-பழுத்தல்போலும், எ-று.

(க-ரை.) பிறரா விச்சிக்கப்படாதவன் செல்வமானது ஊர் கடுகவேளட்டிமரம் பழுத்தல்போலாம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) சமீபத்திருக்கைகளால் பயனில்லையென்பதாம்.

சூஉ க0க - ஆம் - அதி - நன்றியில்செல்வம்.

அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய
வொண்பொருள் கொள்வார் பிறர்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) அன்பொரீஇ (கொடாதிருத்தற்பொருட்டுச்சுற்றத்தாரிடத்தும் கட்டினரிடத்தும்) அன்புசெய்தவனை ஒழித்து, தற்செற்று (வேண்டுவன அனுயவியாமல்) தன்னைவருத்தி, அறன்-வறியவர்க்குக் (கொடுத்தலாகியாகிய) அறத்தை, நோக்காது-நினையாமல், ஈட்டிய-சம்பாதித்த; ஒண்பொருள் ஒள்ளியபொருளை கொள்வார் (கொண்டிபோய்ப்பயன்) கொள்ளுவார், பிறர்-பிறர், எ-று.

(க-ரை.) அன்பற்றுத் தன்னைவருந்திச் சம்பாதித்த பொருளைப் பிறர் கொள்ளுவர்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) பயனாகிய அறமும் இன்பமும்செய்து கொள்ளாதவனுக்குப் பொருளால் உள்ளது சம்பாதித்தற் றுன்பமே யென்பதுதோன்ற ஈட்டிய வென்றும், அவன் சந்ததி வழியிலுள்ளவர்க்கும் உதாவாதென்பது தோன்றபிறரென்றும் சொல்லினார். க

சீருடைச் செவ்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர் த்நைய துடைத்து.

(ப-ரை.) சீருடைய-புகழுடைத்தாகிய, செல்வர்-செல்வத்தினைபுடையவரது, சிறுதுனி (நிற்குக்காலம்) சிறியவறுமை, மாரி (உலகத்தை யெல்லாநிலை நிறுத்துகிற) மேகம், வறங்கூர் த்நையது-வறுமையிருத்ததுபோல்வ

தோரியல்பினை, உடைத்து-உடையது. எ-று.

(க-ரை.) யிருந்த செல்வமுடையவர் வறுமையானது மழை வறுமை கொண்ட தன்மைபுடையது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) துணி-வெறுப்பு, அதனைச் செய்தலால் வறுமை துணியெனப் பட்டது. யாவர்க்கும் பயன்பட்டவர் அதனால் வறியராகிய விடத்தும் அவ் வறுமை கடிது நீங்குதலால், பின்னும் செல்வராய்ப் பயன்படுவரென்பது உவமானத்தாற் பெறப்பட்டது. படவே நன்றியில்லாதசெல்வம் எந்நாளும் பயன்படா தென்பதாயிற்று. [இவை நான்குபாட்டாலும் அக்செல்வத்தின் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.]

நாத்திவோராம்-அதிகாரம் - நன்றியில்செல்வம்.

முற்றிற்று.

நாத்திரண்டாம் அதிகாரம்.

நாணுடைமை.

அல்தாவது முன்சொல்லப்பட்டசால்பு பண்பு முதலாகிய குணங்களால் உயர்ந்தோர் தமக்குத்தாகத கருமங்களில் காணுதலுடையராக் தன்மை அதிகார முறைமையும் இசைவே விளங்கும்

கருமத்தா னாணுதலாணுத் திருநுத

னல்லவர் காணுப் பிற

(ப-ரை) நாணு (நன்மக்களது) காணுதலு கருமத்தால் (இழிந்த) கருமங்காரணமாக, நாணுதல்-நாணுதலாம் பிற-அதல்லாமல்மனமொழிமெய்களது ஒடுக்கத்ததல் வருகிற நாணங்கள், திருநுதல்-அழகிய நெற்றியையுடைய, நல்லவர் - குலமகளீரது, காணு - காணங்கள் போலும், எ-று

(க-ரை) நாணமானது கருமக் காரணமாக நாணுவதாம் பிறநாணங்கள் பெண்களுடைய காணங்கள் போலாம் - என்பதாம்

(வி-ரை) பிறகுல மகளீரது காணென்றதனால் மற்றது நன்மக்களது காணென்பதும் நாணுதலென்பதனால் கருமத்தினிழிவும் பெற்றும் திருநுதனல்லவரென்பது புழ்ச்சிக்குறிப்பு [இசைவே நாணினைது இசைக்கணம்சொல்ல

ஊனுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல

நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு

(ப-ரை) ஊண் - உண்டியும், உடையும் - ஆடையும், எச்சம் ஒழிந்தவைகளும், உயிர்க்கெல்லாம் (மக்க) ளுயிர்க்கெல்லாம். வேறல்ல - பொதுவாம் மாந்தர்சிறப்பு (நன்மக்களுக்குச்சிறப்பாவது) நாணுடைமை-நாணமுடைமையாம் (அவையல்ல) எ-று

(க-ரை) உணவு, ஆடை மற்றவை யாவருக்கும் பொதுவாம்நன்மக்களுக்குச் சிறப்பாவது நாணமுடையாம் என்பதாம்.

(வி-ரை) ஒழித்தவை, உறக்கமும், காமமும், அச்சமும், சிறப்பு, அவ்வுயிர்களின் வேறுபாடு.

ஊனைக் குறித்த வுயிரெல்லா நானென்னு

நன்மை குறித்தது சாஸ்பு.

(ப-ரை) உயிரெல்லாம்-உயிர்களைத்தும், ஊனை உடம்பை, குறித்த-தமக்கு இருப்பிடமாகக்கொண்டு அதனைவிடாது (அதுபோல்) சாஸ்பு-(கற்குணங்களி) னிறைவானது நானென்னு நன்மை-நானென்கிற கற்குணத்தவத, குறித்தது-தனக்கு இருப்பிடமாகக்கொண்டு அதனைவிடாது, எ-று

(க-ரை) உயிர்கெல்லா முடம்பைவிடாவாம் கற்குண - காணத்தையிடாது - என்பதாம்

434 102 - ஆம் . அதி - நாணுடைமை

(விரை) உயிர்உடம்போடு கூடியல்லது பயனடையாதவிதம்போல்சாஸ்பு, நானோடு கூடியல்லது பயனடையாதென்பதாம்

அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க் கென்தின்றேர்ப்பிணியன்றோ பீடு நடை

(ப-ரை) சான்றோர்க்கு-பெரியோர்க்கு, நாணுடைமை-நாணமுடைமை அணியன்றோ-ஆபரணமல்லவோ, அென்தின்றேல்-அவ்யாபரணம் இல்லையாயின் பீடுநடை-(அவர்) பெருமிகநடை, பிணியன்றோ (சண்டவர்க்கு நோயன்றோ) எ-று.

(க-ரை) பெரியோர்க்கு நாணமுடைமை யாபரணமாம், அதில்லாவிடிலவர் நடைபிணியாம் என்பதாம்.

(வி-ரை) அழகுசெய்கலால் அணியென்றும், பொருத்தற்கருமையால் பணியென்றும், சொல்லினார், (இவை மூன்றுபாட்டாலும் அதன்சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது)

பிறர்பழியுந் தன் பழியு நாணு வரத் நாணுத்
குறைபதிகெ ணுமுளகு

(ப-ரை) பிறர்பழியுந்-பிறர்க்குவரும்பழியையும், தம்பழியும்-சமக்குவரும்பழியையும், நாணுவார்-(ஒப்பாகமகித்த)நாணுவாரை, உலகு-உலகத்தார், நாணுக்கு-நாணத்திற்கு, உறைபதியெண்ணும்-இருப்பிடமென்றுசொல்லுவர் ஏ-று

(க-ரை) பிறர்பழியையுந் தம்பழியையுமகித்த நாணுவாரை வுலகத்தார் நாணத்திற்கிருப்பிடமென்பர் என்பதாம்.

(வி-ரை) ஒப்பாகமகித்தல்-பிறர்க்குவந்தபழியையும் தனக்குவந்ததாகவே நினைத்தல். அக்கருத்தடையவர் பெரியராகலால், அவரை உயர்ந்தோர் யாரும் புகழ்வரென்பதாம் (இதனால் அதனையுடையது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.)

நாண்வேலிகொள்ளாது மண்வே லியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலாயவர்

(ப-ரை) மேலவர்-உயர்ந்தவர், வேலி (சமக்குத்) காப்பாக, நாண்-நாணுதை, கொள்ளாது-கொள்வதல்லாமல், வியன்ஞாலம்-பரப்பான பூமியை, பேணலர்-கொள்ளவிரும்பார். ஏ-று

(க-ரை) உயர்ந்தோர் நாணத்தைகொள்ளாமலுலகத்தை விரும்பார் என்பதாம்

(வி-ரை) பழிபாவங்கள் அடையாமற் காத்தலால் வேலியென்றார் நாணும்பூமியும்ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைக்கொள்ளும்படி ரேளிட்டவிடத்து நாண்,

102 - ஆம் - அகி - நூணுநடனம் 435

கைக்கொள்வதல்லது அப்பழிபாவங்கள் புகும்வழியாகிய பூமியைக்கொள்ள விரும்புவாரென்பதாம் மண்ணும்-ஒயும் அசைகள்

காண ஹயிரைத் தப்ப ருயிர்தொருட்டா

காணநிறவார் காணப்பவர்,

(ப-ரை) காணப்பவர்-நாணத்தை (அதனை துறியெறிந்து) விடாது நடப்பவர் துறநாணம் உயிருக்கடி நிழ்கமட்டாதவீடத்து காணல்-நாணத்தை யாமற்பொருட்டு, உயிர்-உயிரை, துறப்பார்-அக்குவார், உயிர்ப்பொருட்டான் உயிர் சிதையாமற்பொருட்டு நாண்-நாணியை, துறவார்-நீக்கார் எ-று.

(க-ரை) நாணத்தைக் கொண்பவர்-உயிரை நீக்குவார், நாணத்தைக் கொண்பவர்தவா உயிரை நீக்கார் என்பாராம்

(வி-ரை) நாண் உயிரினுஞ்சிறந்ததென்பதாம் (இவை இரண்டுபாட்டிலும் மலர் செயல்சொல்லப்பட்டது)

பிறர்நாணத் தக்கது காணா னாயி

ஊறநாணத் தக்கது ஊடத்து

(ப-ரை) பிறர்-கேட்டவரும் கண்டவரும், காணத்தக்தது-நாணத்தக்கபழியை, தானானாயின்-(ஒருவன்) தானானது செய்வானாயின் (அந்நானமை) அறம்-அருமமானது, காணத்தக்கது - அவனை விட்டுக்கத்தக்க குற்றத்தை உடையது-உடையது, எ-று

(க-ரை) ஒருவனானது பழியைச் செய்வானாயினது குற்றத்தையுடையது என்பதாம்

(வி-ரை) காணில்லாதவனை அறம்சாராதென்பதாம்

குலஞ்சூழில் கொள்கை பிழம்பி னலஞ்சூழி

நாணின்மை நின்றக்கடை

(ப-ரை) கொள்கை, ஒழுக்கம், பிழம்பின் (ஒருவனுக்கு) வழுவுமாயின் (அவ்வழுவு) குலம்-(அவன்) குடிப்பிறப்பொன்றையும், சுடும்-கெடுக்கும் நாணின்மை-நாணில்லாமை, நின்றக்கடை (ஒருவன் காணின்) நின்றவீடத்து-(அந்நிலை) குலம்-(அவ)னலம்யாவையும், சுடும்-கெடுக்கும், எ-று.

(க-ரை) ஒருவனுக்கொழுக்கம் வழுவுமாயினவ்வழிவு அவன் குலத்தைக் கெடுக்கும் ஒருவனானது கன்னுலது கம்மையாடற்செய்யும் கெடுக்குமென்பதாம்.

(வி-ரை) நலம் பிறப்பு கல்வி குணம் செயல் இனம் என்றிவைகளால்வந்தனமெல்லால் கொண்பபடும் ஒழுக்கவழிவைக்காட்டிலும் காணவழிவுமிசைத்திடுதென்பதாம்.

காணகத் தில்லாரியக்க மரப்பாவை

காண ஹயிர்தொருட்டியுந்து.

(ப-ரை) அகத்து-தம் மனத்தில், நாண்-நாணத்தை இல்லார்-இல்லாதமக்கள், இயக்கம் (உயிருடையவர்போன்று சஞ்சரிக்கின்ற) சஞ்சரிப்பு, மரப்பாவை-மரத்தாற்செய்யப்பட்ட பாவை, நாணுல்-எந்திரக்கயிற்றினாலாகிய (சஞ்சரிப்பால்) உயிர்-உயிருடையதாக, மருட்டியற்று-மயக்குதல் போலும்.

(க-ரை) நாணயில்லாதவர்கள் சஞ்சரிப்பு மரத்தாற்செய்யப்பட்ட பாவைகயிற்றினுயிருடையதாக மருட்டியது போலாம் என்பதாம்.

(வி-ரை) நாணில்லாத மக்களசைவு நாணுடையபாவை யசைவுபோல் எதல்லது உயிரில்லை யென்பதாம், இவை மூன்றுபாட்டாலும் நாணியல்லா ரிழிவுசொல்லப்பட்டது.

தூற்றிரண்டாம்-அதிகாரம்-நாணுடைமை

முற்றிற்று.

நாத்திமுன்றும் அதிகாரம் குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது ஒருவன்தான் பிறந்தகுடியை உயரச்செய்தலின் விதம் இது தாழ்வீணிடத்து நாணுடைவர்க்கு உண்டாவதாகலால் அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

சருமஞ்செய்வொருவன் கைதுவேன்னெனும்
பெருமையிற் பீடுடையதல்,

(ப-ரை) ஒருவன் தன்குடிசெய்தற்பொருட்டுத் தொடங்கிய சரும முடியாமையால், சருமஞ்செய-அக்கருமஞ்செய்தற்கு. கைதுவேன்னெனும் கையொழியேனென்கிற. பெருமையின்-முயற்சிப்பெருமைபோல், பீடுடையது-மேம்பாடுடைய பெருமை, இல் அவனுக்குஇல்லை என்று.

(க-ரை) ஒருவன் சருமஞ்செய்வதற்குக் கை விடேனெனும் பெருமை பேரல் மேன்மையுடையதில்லை-என்பதாம்

(வி-ரை) குடிசெய்தற்கென்பது அதிகாரத்தால் வந்தது பலகைக்கருமஞ்செய்தலாலே செல்வமும் புகழாடைந்து குடி உயருமாகலால் பீடுடைய தில்

பென்றார்

ஆள்வினையும் மான்ற வறிவுமெனவிரண்டி

ளீள்வினையா ளீளுக்குடி.

(ப-ரை) ஆள்வினையும் - முயற்சியும், ஆன்றவறிவும் - நிறைந்தவறிவும்) ளீள்விரண்டிள்-என்றுசொல்லப்பட்ட இரண்டினையுடைய, ளீள்வினையான் - ஓய்வில்லாத சமுத்செயலால்; குடி- (ஒருவனது) குடி, ளீளும்-உயரும் என்று

103 - ஆம் - அகி - குடிசெயல்வகை, 437

(க-ரை) முயற்சியும் அறிவுமாகிய விரண்டிள்தொழிலாலொருவன்குடியுயரும் என்பதாம்.

(வி-ரை) நிறைதல் இயற்கையறிவு-செயற்கையறிவோடுகூடி சிரம்புதல். ஆள்வினை-சோம்பல் அடையாமற்பொருட்டு, ஆன்றவறிவு-உயர்த்தற்குயேற்ற செயல்களும் அவைமுடிக்கும்விதமும் காடிப்பிழைபடாமல்எண்ணுதற்பொருட்டு [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அச்செயற்கேரணஞ் சொல்லப்பட்டது.]

குடிசெய்வலென்னு மொருவற்குத்தெய்வ மடிதற்றுத் தான்முந்துறும்

(ப-ரை) குடிசெய்வலென்னும் என் குடியினை உயர்ச் செய்யக்கடவேனென்றுகொண்டு (அதற்குயேற்றகருமங்களின் முயலுகிற), ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, தெய்வம்-தெய்வமானது, மடி-உடைய, தற்று இறுக, வடித்திக்கொண்டு, தான்-தான், முந்துறும் முன்னேயுற்று சிந்தும் என்று

(க-ரை) குடியையுயரச்செய்வேனென்னு மொருவனுக்குத் தெய்வமுள்ளிற்சும் என்பதாம்

(வி-ரை) முன்னடப்பட்டுச்செயல் ஊழ்மேல் யேற்றப்பட்டது குழாமற்றானே முடிவெத்துத் தங்குடியைத் தாழா துஞற்று டவர்க்கு.

(ப-ரை) தங்குடியை - தங்குடிக்காந்தொழிலை, தாழாது - வீராந்து, உஞற்றுபவர்க்கு முயல்பவர்க்கு-அத்தொழில முடிக்கும்விதம் குழாமல் ஆலோசிக்கவேண்டாமல், தானேமுடிவெய்தும்- தானேமுடிவுபெறும்

(க-ரை) தங்குடிக்கானதொழிலைச்செய்வோர்க்கு அதுதானேமுடிவுபெறும் என்பதாம்

(வி-ரை) குடி அதற்காந்தொழிலுக்கு ஆகலால் ஆருபெயர் உழந்து நுதலால் பயன் சொல்லியபடி [இவை இரண்டுபாட்டாலும் அதற்கு உழந்துணையாதல் சொல்லப்பட்டது.]

குற்றமில்லாய்ச் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்றுமுலகு,

(ப-ரை) குற்றமில்லாய்-அற்றமானவை செய்கிலனாகி குடிசெய்து-தன் குடியை உயரச்செய்து, வாழ்வானை-வாழ்பவனை, சுற்றமா-(அவனுக்குச்) சுற்றமாகவேண்டி, உலகு-உலகத்தார், சுற்றும்-(தாமேசென்று) குழுவர் என்று

(க-ரை) குற்றமற்றவனாய் குடியையுயரச்செய்து வழ்பவனை உலகத்தார் குழுவர் என்பதாம்

(வி-ரை) குற்றமாயின-அறீதிகளுக்கு விரோதமான செயல்கள்தானும் பயனடைதலோக்கி யாவரும்சென்றுசார்வரென்பதாம்

நல்லாண்மை பென்ப தொருவற்குத் தான்பிறத்த
நில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல்,

438 103 - ஆம் - ஆதி - குடியெயல்வகை

(ப-ரை) ஒருவற்கு-ஒருவனுக்கு, நல்லாண்மையென்பது - நல்ல ஆண்பையென்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுவது, தான்பிறத்த-தானுற்பவித்த, இல்லாண்மை-குடியை ஆளுதற்றன்மையை, ஆக்கிக்கொளல்-தனக்கு உண்டாக்கிக் கொள்ளுதல் என்று

(க-ரை) ஒருவனுக்குகாண்மையென்று சொல்லப்படுவது தன் குடியையுயர்த்திக்கொள்ளுதல் என்பதாம்

(வி-ரை) போர்த்தொழிலினீக்குதற்கு நல்லாண்மையென விசேடித்தா குடியையாளுதற்றன்மை குடியிலுள்ளவரை உயரச்செய்துதன் வழிப்படுத்தல்-அதனைச் செய்துகொள்ளுதல் நல்லாண்மையாம் விதம் வருகிறபாட்டாற்பொறுப்பும்

அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து
மாற்றுவார் மேற்றே பொறை.

(ப-ரை) அமரகத்து-கனத்தினிடத்து, (சென்றவர் பலராயினும் போர்த்துக் குதல்) வன்கண்ணர் போல-சூரர்-(மேலாகுதல்) போல, தமரகத்தும் குடியினிடத்தும்-(பிறத்தவர் பலராயினும்) பொறை-(அதன்பாரம்) பொருத்தல், ஆம்

றுவார்மேற்றே-வவ்வவர்மேலதேயாம் எ-று

(க-ரை) போர்க்களத்தில்-வீரர்மேலாகுதல்போலக் குடியிடத்துப் பாரம்பொருத்தல் வல்லவர்மேலதாம்-என்பதாம்

(வி-ரை) நன்மைதிக்கப்படுவார் அவரேயென்பதாம். [இவைமூன்றுபட்டாலும் அவை செய்வாசடையும் சிறப்புச்சொல்லப்பட்டது.

குடிசெய்வார்க்கில்லைப் பருவமடிசெய்து

மாணவ் கருதக் கெடும்.

(ப-ரை) மடிசெய்து-குடியுயரச் செய்தலை நோக்காது காலத்தை நோக்கிசோம்பல்செய்துகொண்டு, மாணவ் - மாணத்தையும், கருத- கினைப்பாராகில் கெடும்- (குடி) கெடும் ஆகலால், குடிசெய்வார்க்கு-தன்குறிப்பத்தைபுயரச்செய்வார்க்கு, பருவம்-காலசியதி, இல்லை-இல்லை, எ-று

(க-ரை) குடும்பத்தைபுயரச் செய்பவர்க்குக் காலசியதியில்லை - என்பதாம்

(வி-ரை) காலநோக்கி மடிசெய்தல் வெயின் மழை பனிபுடைமைநோக்கிப்பின்னேசெய்வோமென்று ஒழிந்திருத்தல், மாணக்கருதல்-இக்குடியிலுள்ளார் யாவரும் இன்பமுற நான் இக்காலத்துத்துன்பமுறவேறாவென்று உட்கொள்ளாதவ முன் இகல்வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது என்றது கொண்டு இவர்க்கும் வேண்டுகோமென்று கினைக்கிலும் அது கினைக்கவாகா தெனமறுத்தப்படி.

103 - ஆம் - அகி - குடிசெயல்வகை, 439

இநிம்பைக்கே கொள்கலக் கொல்லே குடும்பத்தைக் குற்றமறைப்பா னுடம்பு.

(ப-ரை) குடும்பத்தை - தன்குடியை, குற்றமறைப்பான்- மூவகைத்தன்பங்களும் அடையாமற் காக்க முயல்வனது, உடம்பு - உடலம், இநிம்பைக்கே (முயற்சித்) துன்பத்திற்கே, கொள்கலக்கொல் - கொள்கலமா மவ்வளவோ [இன்பத்திற் காகுதவில்லையோ] எ-று.

(க-ரை) தன்குடியைக் காக்க முயற்சிசெய்பவனுடலர் துன்பத்திற்குக் கொள்ளலாம்-என்பதாம்

(வி-ரை) என்ருடிமுழுதும் இன்பமுற்று உயரவே நான் இருமையுபெறுதலால் இம்மெய் வருத்தமாத் திரம் எனச் சூகல்லதென்றுமுயலும் அறிவுடையவன் அதனை அந்நாளும் விடாமையோக்கி இடும்பைக்கொள்வதென்றால் வென்றார். இது குறிப்புமொழி-ஓ அரை [இது உ இரண்டிபாட்டாலும் அவர் அது செய்யுடியில்பு சொல்லப்பட்டது]

இடுக்கண்கால் திகான்றிட வீழு மறித்தூன்று
நல்லரளில்லாத குடி

(ப-ரை) அடுத்த-(நான் வீழும்போது) முட்டுக்கொடுத்து, ஊன்றும்-தாங்கவல்ல நல்லரளில்லாதவாண்மகன், இலாத-பிறவாத, குடியாகிய (மரம்) இடுக்கண் - துன்பமாகிய (கோடாரியானது) கால்-(தன்) முதுகை, கொன்றிட - வெட்டிச்சாய்க்க, வீழும்- (ஒருபற்றில்லாமல்) வீழ்ந்தும் எ-று

(க-ரை) தாங்குவாரில்லாத குடியாகியமரம் துன்பக்கோடாரியானது வெட்டக்கெடும் என்பதாம்

(வி-ரை) முகல் அதன் வழிக்கு உரியார் - வளர்ப்பாரைப் பெற்றவழி வளந்து பயன்படுதலும் அல்லவழி கெடுதலும் உடமையால் மரமாக்கினார் (இது குறிப்புருவகம்) [இதனால் அவரில்லாத குடிக்கு உளராம் குற்றம்சொல்லப்பட்டது]

நாற்றிமுன்றும் - அதிகாரம்-குடிசெயல்வகை

முற்றிற்று,

நாத்திகாண்காம் அதிகாரம்

உழவு.

அஃதாவது: சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கும் உரித்தாகிய உழுதற்முறையில் இது செய்விக்கும்போது மந்தவர்க்கும் உரித்தாகும் இது முன்னே குடிஉயர்த்து ஏதுவென்ற முயற்சியாதலால் குடி செயல் வகையின்பின் வைக்கப்பட்டது

**சுழன்றுமேர்ப்பின்ன துலக மதனா
உழந்து முழுவே தலை**

(ப-ரை) உலகம்-உலகமானது, சுழன்றும்-(உழுதலால் வருமெய் வருத்த கோக்கிப் பிறதொழில்களைச்செய்து) திரிந்தும், எர்ப்பின்னது-(முடிவிலே) ஏருடையார் வழியதாயிற்று, அ-னாவு - ஆதலால், உழந்தும் - எல்லாவருத்த முற்றும், தலை - தலைமையாகியதொழிற், உழுவே - உழுதலேயாம், - எ - று.

(க-ரை) உலகமேருடையார் வழியதாயிற்றுத் தலைமையான தொழிலுழுவேயாம் என்பதாம்

(வி-ரை) ஏருடையார்க்கு ஆதலால், எர்ப்பு-ஆகுபெயர். பிறதொழில்களாலே பொருள் பெற்றவிடத்தும் உணவின் பொருட்டு உழுவாரிடத்துச்சொல்லல் வேண்டுகலால் சுழன்றுமேர்ப்பின்ன துலகவென்றும், வருத்தம் இல்லையாயினும் பிறதொழில்கள் கடையென்பதுதோன்ற உழந்து முழுவே தலையென்றும் சொல்லினார் [இதனாள் உழவினது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது]

**உழுவா ருலகத்தார்க் காணியஃ தாற்றா
தொழுவாரசெ யெல்லாம் பொருத்து**

(ப-ரை) உழுவார் - உழுதல்வல்லவர், அஃதாற்றாது - அவ்வுழுதலைச் செய்யமாட்டாமல், எழுவாரையெல்லாம்-(பிறர் தொழில்களிலே) மேற்சொல்வோர் யாரையும், பொறுத்து - தாக்குதலால், உலகத்தார்க்கு - உலகத்தாராகிய தேவர்க்கு ஆணி - ஆச்சாணியாவர் - எ-று

(க-ரை) உழுவ ருலகத்தாராகிய தேர்க்கச்சாணியாவர் என்பதாம்.

(வி-ரை) உழுவாரென்பது உழுவிப்பாருக்கும் ஆம். உலகத்தாரென்றது-இங்கே அவ்வுழுவார் சிங்கலானவரை கலங்காமல் நிறுத்தலில் உழுவார் ஆணி போலுதலால் ஆணியென்றார். (ஏகதேசஉருவகம்)

**உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாந்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்**

(ப-ரை) உழுத-(எல்லாரும் உண்ணும்படி) உழுதலைச்செய்து, உண்டு - (அதனால் தமும்) உண்டு, வாழ்வாரே - வாழ்கின்றவரே, வாழ்வர் - (தமக்குரியராய்) வாழ்கின்றவர், மற்றெல்லாம்-மற்றவரெல்லாரும், தொழுது - பிறைத் தொழுது, உண்டு - (அதனால் தாமும்) உண்டு, பின்செல்பவர் - (அவரைப்) பின் சொல்லுகின்றவர் - ஏ-று

(ச-ரை) உழுதுண்டு வாழ்பவரே வாழ்பவர் மற்றவர் தொழுதுண்டு வாழ்பவர் என்பதாம்

104 - ஆம் - அகி - உழவு. 441

(வி-ரை) தாமும் மனிதராய்ப் பிறத்திருத்தும் பிறரைத்தொழுது அவர் இவ்வொடுக்கத் தம்முயிர்காத்து அவர்பின் செல்வார் தமக்கு உரியரல்லரென்பது கருத்து.

பலகுடை கீழலும் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ய
ரலகுடை கீழ லவர்

(ப-ரை) அலகுடை (உழுதத்தொழிலால்) செல்லையுடையதாகிய, கீழலவர்-தண்ணளியுடையோர், பலகுடை-கீழலும்-பலவேந்தர்க்குடை கிழலதாகிய (பூமிமுழுசையும்) தங்குடைக்கீழ்-தம் (வேந்தர்) குடைக்கீழே, காண்பர்-பார்ப்பார்கள்-ஏ-று

(ச-ரை) உழவு முயற்சியெய்வார் பலவேந்தர் பூமியையுத் தம்வேந்தர்குடைகிழலிற் காண்பர்-என்பதாம்

(வி-ரை) அலகுடை-அது இங்கே செல்லுகாயிற்று கீழல்போலுதலால் கீழலெனப்பட்டது. கீழலவரென்றது-இரப்போர்க்கெல்லாம் சுதனோக்கி ஒற்றுமைபற்றி-தங்குடையென்றார், குடை-கீழலென்பதும் ஆகுபெயர். தம் மரசனுக்கு வெற்றிபெருக்கி மண்முழுதும் அவனதாகக் கண்டிருப்பரென்பதாம்.

இரவ ரிரப்பார்க்கொன் றீவர் காவாது
கைசெய்துண் மாலையவர்

(ப-ரை) கை-(தம்)-கையால், செய்து-(உழுதல்) செய்து, வுண் மலை

யவர்-உண்ணுதலை இயல்பாகவுடையவர், இரவார்-(பிறரைத்தாம்) இறவார், இரப்பார்க்கு-(தம்மை) இரப்பவர்க்கு, ஒன்ற-அவர் (வேண்டிய) தொன்றை, கரவரது-ஒளிக்காமல், ஈவர்-கொடுப்பார்-எ-று

(க-ரை) உழுதுண்பவர் யாசியார் இரப்பவர்க்கு கொடுப்பர் என்பதாம்

(வி-ரை) கைசெய்துணை மாலையவரென்பது எக்காரும் அழிவில்லாத செவ்வமுடையாரென்றும் ஏதாவை உள்ளேகொண்டு நின்றது.

உழவினார் கைம்மடல்கி னீல்லை விழைவது உம்
விட்டேமென் பார்க்கு நிலை

(ப-ரை) உழவினார்-உழுதலையுடையவர், கைம்மடல்கின்-கை (அனைச் செய்பாது) .மடங்குமாயின், விழைவது உம் (யாவரும்) விரும்புமுணவும், விட்டேமென்பார்க்கு- துறந்தோமென்பார்க்கு, நிலை-(அவ்வறத்திலே) நின்ற புலம், இல்லை-உளவாகா-எ-று

(க-ரை) உழவார் கைம்மடங்குமாகில், யாவரும் விரும்பு முணவுக் துறந்தவர்க்கு நிலையுமில்லை என்பதாம்

56

442 . 104 - ஆம் - அதி - உழுவு.

(வி-ரை) உம்மை இறுதியிலும்வந்து கூடியது. உணவில்லாமையால் தாமுண்டலும், இல்லறஞ்செய்தலும் யாவர்க்கு மில்லையாயின. அவருறுப்பு, மாதிரிமாதிரி கை சம்மாவிருக்கின் உலகத்தில் இம்மை மதுகை வீடென்றும் பயன்கள் திகழா வென்பதாம் [இவ்வைந்து பாட்டாலும் அதனைச்செய்வாரது சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது]

சொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கிற் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும்

(ப-ரை) (ஒருநிலத்தினை யுழுதவன்) சொடிப்புழுதி - ஒரு பலப்புழுதி, கஃசா-காற்பலமாம்படி, உணக்கின் (அதனைக்) காயவிடுவானாயின் (அதனிடத்துச் செய்பயிர்) பிடித்தெருவும்-ஒரு பிடியில் அடங்கிய எருவும், வேண்டாது (இட) வேண்டாமல், சாலப்படும்-அருத்தவிடையும்-எ-று

(க-ரை) ஒருபலப்புழுதி காற்பலமாகக் காயவிடுவானாகில் பிடியெருப் பில்லாம லப்பயிர் விளையும் என்பதாம்

(வி-ரை) பிடித்து பிடியிலுள்ளது சாந்து-சாலவேன்றயது

ஏரிணு நன் று வெருளி கல கட்டபி

லீரிணு நன் தகன் காப்பு

(ப-ரை) (அப்பயிர்க்கு) ஏரிணும் - அவ்வுழுதலினும், எருவிடுதல் - எருவு பெய்தல், நன் று-நன் றாகும், கட்டபின் (இவ்விரண்டுஞ்செய்த) களைபிடிந் தியபின், அதன் காப்பு- அதனைக் காத்தல், லீரிணும்-லீர்ப்பாய்ச்சலினும், நன் று- நன் றாகும்-6-று

(ச-ரை) உழுதலினு மெருப்போடுகிற து நல்லது களைபிடுங்கிய பின் காத்தல் லீர்ப்பாய்ச்சலு நல்லது என்பதாம்

(வி-ரை) ஏர் உழுதலுக்கு ஆகுபெயர். ஆல்-அரை. காத்தல்-பட்டி மாடு முதலானவைகளால் அழிவடைவாமற் காத்தல், உழுதல், வருப்பெய்சல். களைபிடுங்கல், லீர்ப்பாய்ச்சல், காத்தல் என்று இம்முறையினவாகிய ஐந்தும் வேண்டு மென்பதாம்

சொல்லான் சிழவ னிருப்பி னிலம்புலக்
தில்லாவி னாடி விரிம

(ப-ரை) சிழவன் (அந்நிலத்துக்கு) உரியவன், சொல்லான் (அதனிடத்த நான்தோறும்) போய்ப் பார்த்து வேண்டியவை செய்யானாடி, இருப்பின் (சோம்பி) யிருந்தால், திலம்-அந்நிலம், இல்லாளின்-மனைவிபோல், புலத்த (சன்னுள்) வெறுத்த, னாடியிடு- (அவனோடு) பிணங்கிவிடும்-எ-று

(ச-ரை) உழுபவன் விரை நிலத்திற் பேசாநிருக்கி வநில மவனுடன் பிணங்கிவிடும்-என்பதாம்

(வி-ரை) சொல்லுதல்-ஆகுபெயர் பிறரை ஏவியிராமல் தான் சொல்லவே ண்டிமென்பது தோன்ற சிழவனென்றார். தன்னிடத்துவந்து வேண்டியவை

105 - ஆம் - அகி - கல்கூரவு. 443

செய்யாது வேறிடத்திருந்தவழி மனையாள்போல் பிணங்குமென்றது அவன் போக விழுத்தனோக்கி [இவைமூன்றுபாட்டாலும் அது செய்யும்விதம் சொல்லப்பட்டது]

இலமென் தசைஇ யிருப்பாரைக் காணி
னிலமென்னு கல்லா னாகும்

(ப-ரை) இலமென்று-வறியேமென்று சொல்லி, அச்சு இயிருப்பாரை-
 (சீ-மீ) யிருப்பவரை, காணின்-கண்டால், நிலமென்னு நல்லாள்-நிலமாக
 ன்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுகிற நல்லாள், நதும்-(சன்னுள்ளே) சிறியாதிற்
 பன்-எ-று

(க-ரை) வறியேமென்று சேம்பலாயிருப்பவளை நிலமகள் கண்டால்
 சிரிப்பாள் என்பதாம்

(வி-ரை) உழுதல்முதலானவை செய்வோர் யாவர்க்கும் செல்வங்கொடு
 த்தவருகின்ற விசமபற்றி நல்லானென்றும் அதுகண்டிருத்தும் அதுசெய்
 யாது வறுமையுறுகின்ற அறிவில்லாமைப்பற்றி நகுமென்றும் சொல்லினார்.
 [இசனாள் அது செய்யாதலிடத்து உண்டாம் இழுத்துச் சொல்லப்பட்டது]
 வருகின்ற அதிகாரமுறைக்குக் காரணமுய்து.

தாற்றிநாண்காம்-அதிகாரம்-உழவு
 முற்றிற்று.

நூத்தி ஐந்தாம் அக்காரம்

நல்குரவு.

அரிதாவது: அனுபவிக்கப்படுவன யாவும் இல்லாமை.

இன்மையி னின்றானு திடையெனினி னின்மையி
 னின்மையே யின்றானு தது

(ப-ரை) இன்மையின் (ஒருவனுக்கு) வறுமைபோல், இன்னானு த-தன்
 பஞ்செய்வது, யாதெனின்-யாதென்றவினாவின், இன்மையின் - வறுமை
 போல், இன்னானு த-தன்பஞ்செய்வது, இன்மையே-வறுமையே-எ-று.

(க-ரை) தரித்திரம்போலத் தன்பஞ்செய்வ தெதுவெனினி லதுவே-என்
 பதாம்.

(வி-ரை) ஒப்பதில்லையெனவே யிருத்த தில்லாமை சொல்லவேண்டா
 ளாயிற்று.

இன்மை பெனவொரு பாயி மறுமையு
 யிம்மையு யின்றி வரும்

(ப-ரை) இன்மையென-வறுமையெனப்படுகிற, ஒருபாலி-ஒப்பற்றபால் (ஒருவனிடத்த வரும்போது) மறுமையும் - மறுமையின்பமும், இம்மையும் இன்மையின்பமும், இன்றி (அவனுக்கு) இல்லையாக, வரும்-வருவான்-எ-று.

(க-ரை) தரித்திரமென்னு மொருபாலி யொருவனிடத்த வரும்போது இன்மை மறுமை யின்பமில்லாமல் வருவான் என்பதாம்.

(வி-ரை) இன்மையென ஒருபாலி யென்பதற்கு அழுக்காரென ஒருபாலி யென்றதற்கு உரைசெய்தபடி உரைக்க, மறுமை இம்மை ஆகுபெயர். ஈயாமையாலும், அனுபவ்யாமையாலும், அவை யில்வாயின

**தொல்வரவும் தோலும் கெடுக்கும் தொகையாக
நல்குர வெண்ணு நசை**

(ப-ரை) நல்குரவென்றும் - வறுமையென்று சொல்லப்படுகிற, நசை ஆசை, தொல்வரவும்-(தன் றுறவே பற்றப்பட்டவருடைய) பழைய குடிவரவ் னையும், தோலும்-(அதற்கேற்ற) சொல்லினையும். தொகையாக - ஒருசொ கெடுக்கும்-கெடுக்கும்-எ-று

(க-ரை) தரித்திரமென்னு மாசையானது பழங்குடி வரவை மறந்தருநிய சொல்லையக கெடுக்கும்-என்பதாம்

(வி-ரை) சொல்லிலாவிடத்த வறுமையும் இல்லையாகலால், நல்குரவெ னசையாகி அது அக்குடியிற் பழையாராகது இல்லாத இடத்தொழில்செ யும் அவமானச்சொற்களையு ாண்டாகலால், அவ்விரண்டினையும் ஒருசொ கெடுக்குமென்றார்.

**இற்பிறத்தார் கண்ணையு மின்மை யிரிவிவந்த
சொற்பிறக்குஞ் சோர்வு தரும்**

(ப-ரை) இன்மை-வறுமையானது, இற்பிறத்தார் கண்ணையும்-உயர்ந்த குடிப்பிறத்தவ ரிடத்தேயும், இரிவிவந்தசொல் - அவமானச்சொல் பிறக்கும் பிறத்தற்கு ாதுவாகிய, சோர்வு-சோர்வினை, தரும்-உண்டாக்கும்-எ-று .

(க-ரை) தரித்திரமானது உயர்ந்தகுடியிற் பிறத்தவரிடத்த தழிவு சொல் பிறக்குஞ் சோர்வைத்தரும் என்பதாம்

(வி-ரை) தென்புண்மை அவரிடத்த அது பிறவாமை தோன்றுகின்றது அவமானச்சொல்-எமக்கு ஈயச்செண்டுமென்றல். சோர்வு தாம்-படுகிற துண்ட மிகுதிபற்றி ஒரோவிடத்தே தங்குடிப்பிறப்பினேமற்று அதுசொல்லுவாரா கினேத்தல்

நல்குர வெண்ணு : நிதிமலையாடி . நல்குரவத் தன்புங்கள் சென்று படும

(ப-ரை) நல்குரவுவென்றும்-வறுமையென்று சொல்லப்படுகி, இடம்பையுள்-துன்பமொன்றினுள்ளே, பல-பலவாகிய, துன்பங்கள் - துன்பங்களும், சென்று-வந்து, படும்-வியையும்-எ-று

(க-ரை) வறுமைத்துன்ப மொன்றினுள்ளே பலதுன்பங்களும் வரும்-என்பதாம்

(வி-ரை) குறை ஆசைந்தை, துன்பமும் தாழும் உடனேதோன்றலால் வறுமையை துன்பமென்றும், அத்துன்பம் அடியாகச் செல்வர் மனைவாய் டிந்துகிச் செல்லற்றன்பும். அவரைக்காணற்றுன்பமும், கண்டபின் மறுத்தரிடத்து உண்டாந்துன்பமும். மறுக்காதவிடத்தும் அவர் கொடுத்தது வரவாற்றன்பமும், அது மகாண்டவத்து அனுபவப்பயவைகளைக் கூட்டித்திறன்பமும் மு.தலானவை காணத்தாயும், மீவறுக்காக வருவால், எல்லாத்துன்பங்களும் உண்டாமென்றும் சொல்லியுடையவை இது பாட்டாலும் வறுமையின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது!

மற்றொரு ணன் குணர் உறு சொல்லியு: கலகலரகர
சொற்பொருள் சொர்வு பரிர்

(ப-ரை) மற்றொரு ணன் குணர் உறு சொல்லியு: கலகலரகர சொற்பொருள் சொர்வு பரிர். மறுக்காதவிடத்தும் அவர் கொடுத்தது வரவாற்றன்பமும், அது மகாண்டவத்து அனுபவப்பயவைகளைக் கூட்டித்திறன்பமும் மு.தலானவை காணத்தாயும், மீவறுக்காக வருவால், எல்லாத்துன்பங்களும் உண்டாமென்றும் சொல்லியுடையவை இது பாட்டாலும் வறுமையின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது!

(க-ரை) மற்றொரு ணன் குணர் உறு சொல்லியு: கலகலரகர சொற்பொருள் சொர்வு பரிர். மறுக்காதவிடத்தும் அவர் கொடுத்தது வரவாற்றன்பமும், அது மகாண்டவத்து அனுபவப்பயவைகளைக் கூட்டித்திறன்பமும் மு.தலானவை காணத்தாயும், மீவறுக்காக வருவால், எல்லாத்துன்பங்களும் உண்டாமென்றும் சொல்லியுடையவை இது பாட்டாலும் வறுமையின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது!

(வி-ரை) மற்றொரு ணன் குணர் உறு சொல்லியு: கலகலரகர சொற்பொருள் சொர்வு பரிர். மறுக்காதவிடத்தும் அவர் கொடுத்தது வரவாற்றன்பமும், அது மகாண்டவத்து அனுபவப்பயவைகளைக் கூட்டித்திறன்பமும் மு.தலானவை காணத்தாயும், மீவறுக்காக வருவால், எல்லாத்துன்பங்களும் உண்டாமென்றும் சொல்லியுடையவை இது பாட்டாலும் வறுமையின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது!

அழகுச்சாரா நல்குரவின், தாயானும்
பிறகு கோல கோக்கப் பரிம்

(ப-ரை) அழகுச்சாரா-அழகுச்சாரா பொருத்தல்லலாத, நல்குரவு வறுமை வையுடையவன், அந்தசாயினும் அன்னைப் பெற்றசாயினும், பிறகு கோல-அண்ணியன்பிபா, கோக்கப்பரிம் (அழகுச்சாரா) பார்க்கப்படுவான்-எ-று.

(க-ரை) அழகுச்சாரா நல்குரவின், தாயானும் பார்க்கப்படுவான் என்பதாம்

நீருக்கும் யமனுவார்சன் எழுபதாம்

(வி-ரை) மாணமழியாமையால் செயற்குவது அதுவேயாயிற்று. முழுதுத் துறத்தல் சுற்றத்தாட்னமிட்டமையால், ஒருவழியால் துறத்தாராயினார். நன்ற தம்முடம்பியையும் துறத்தலாம். அது செய்யாதுகொண்டிருத்தல்-அவ்விரண்டிலும் மாளப்பண னுத்தலால் அதனை அவைகளுக்குக்கூற்றென்றார் [இதனால் அது உண்டான விடத்துச் செயவது சொல்லப்பட்டது]

நூற்றி ஐந்தாம் அங்காரம-நஸ்துவ

முற்றிற்று

நாத்திஆறும் அதிகாரம்

இ ர வு.

இனி மாணக் கொடாத வீரத்தல் இரவாமையோடு ஒத்தலால், அவ்விரவீனாலும் வீடு பெறுதற்கு உதவிசெய்வதாகிய உடம்பைக் காக்கலாமென்ற அறநூல் வழக்குப்பற்றி முன் துவரத்தாத்தலென்ற இரத்தலை விலக்குதற்பொருட்டு இரவுசொல்லுகின்றார். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்

இரக்க வீரத்தக்காரர்க் காணிற் கரப்பி

னவர்பழி தமபழி உன்று.

(ப-ரை) (அ) துமைப் பட்டவர்) இரத்தக்காரர்-இரத்தற்கு ஏற்புடையவரை, காணின்-கண்டவிடத்து, இரக்க- (அவரிடத்தே) இரக்ககடவர், கரப்பின் (அவர்) ஒளித்தாராயின், அவர்பழி-அவர்க்குப் பழியாம், தம்பழியென்று-தமக்குப்பழியாகாத (ஆகலால்) என்று

(க-ரை) தரித்திரர்கள் கொடுப்பவர்களைக் கண்டால் யாடுக்கக் கடவர்கள் அவரொளித்தாராயின் அவர்க்குப் பழியல்லது தமக்குப் பழியல்ல-என்பதாம்

(வி-ரை) இரத்தத்திற்குப் புடையவராவார் - சொல்ல முன்னே அறிதலுடையராய் மாறாமற் கொடுப்பவர், அவர் உலகத்தில் ஆறியவரல்லால். காணினென்றும் அவரிடத்தே இரக்காரர்க்கு இரவால்வரும் அவரணம் துல்லாமை யால் இரக்கமென்றும், அவர்கொடுத்தலிலே குன்றாட்டாணையால் கரப்பினென்றும், காட்டவராயின் அப்பழிபரிசுக்க வென்ற புடைவையிற் பற்றியல்லா

சுவரிடத்தே இரங்கல் லாபமாயா, தம்பழி யன் தென்றும் சொல்லிஞர்

இன்ப மொருவற் பிரக்த லீரந்தவை

துன்ப முறையு வரின

(ப-ரை) ஒருவற்-ஒருவனுக்கு, இரத்தல்-இரத்தலும், இன்பம் - இன்பத்திற்கு, துவாரம், இரத்தவை - இரத்தபொருக்கள் சுவாரது அறிவுடைமையாமல் துன்பமுறையு (தான்) துன்பமுறாமல், வாரின்-வந்தால், எ-று

(க-ரை) ஒருவனுக்கு யாசித்த பொருள்கள் துன்பமடைவாமல் வந்தால் யாசித்தலு மின்பமாம்-என்பதாம்

(வி-ரை) இன்பம்-ஆநுபெயர். உறாம லென்பது - கடை நுறைந்தது துன்பமாவன - சுவாரிடத்தக் காரணம். இடமும், அறிந்து செல்லுகலும் அவர் குறிப்பறிதலும், அவரைத் தன்வசப்படுத்தலும், அவர் மனமிரங்கத்தக்கவைநாடிச் சொல்லலும், முதலானவைகளால் வருவனவும் மறுக்கவிடத்தவருவனவும் ஆம் அவையுறாமல் வருகலாவது-அவர்முன்னே அறிந்துகொடுக்க

448 106 - ஆம் - அதி - இரவு.

கக் கொள்ளுதல். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் வறுமையால் உயிர் கீழ்முறையில் அவமான மில்லா லீரவு விலக்கப்பட்டதென்பது சொல்லப்பட்டது]

கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னிற்
நிரப்புமோ ரோ ருரை-க்து

(ப-ரை) கரப்பிலா-ஒளிச்சலில்லாத, நெஞ்சின்-நெஞ்சினையுடைய கடனறிவார்முன்-மானமறிவார்முன், கீன்று-கீன்று, இரப்பும்(அவரிடத்தே ஒன்றை) இரத்தலும், ஒரேயர்-ஒரழகை, உடைத்து(வறுமைப்பட்டவர்க்கு)உடைத்து-எ-று

(க-ரை) ஒளியாது கொடுப்பவரிடத்து யாசித்தலும் ஒரழகுடையது என்பதாம்.

(வி-ரை) அறிய சுருக்கத்து வேண்டு முயற்சிவென்றால் அவர்க்குஅது கடனெனப்பட்டது மானமறிதல்-சொல்லத்தெட்டிச்சொல்லலாம். டாமைக்கு உதவாகிய அசனியல்பை அறிதல், ஆய்வறி வடைபாவர் துமுன்னே சிற்சுமாத் திரசீம ிபாதுமாகையால் முன்னின்றென்றும் சொல்லுகலால் வருகின்றமை உடையாமையால் ஒரே ருடைத்தென்றும் சொல்லிஞர்உம்மை-ஆய்வி ரவினிழிவு மின்டிகி ின்றது

**இரத்தல் மீதலே போலுங் கரத்தல்
சனவிலுந் தேற்றுகார் மாட்டு**

(ப-ரை) கரத்தல் (தமக்கு உள்ளது) யறைத்தலை, கனவிலும் - கொப்பனத்திலும், தேற்றுகார் மாட்டு - அறிபாடுவ நிலுக்கு இரத்தலும்-யாசித்தலும், மதலேபோலும் (வழியலர் குடி) கொடுத்தலேபோலும் எ-று

(க-ரை) சொப்பனத்திலும் உலுத்தருண் மில்லாதவரிடத்துயாசித்தலும் கொடுத்தலேபோலும் என்பதாம்

(வி-ரை) தான் புகழ்தாராதாரிலும் முன்னுண்டாகிய புகழ்க்கெட வாராமையால் மதலேபோலு மென்றார் ...-அசை

**கரப்பிலார் வையகத்துண்மையாற் கண்ணின்
றிரப்பவர் மேற்கொள்வது**

(ப-ரை) கண்ணின்று (சொல்ல மாட்டாமல்) முன்னின்ற மாத்திரக்கால், இரப்பவர் யாசிப்பவர் (உயிர்காற்றற் பொருட்டு) மேற் கொள்வது (இரத்தலை) மேற்கொள்வது கரப்பிலார் (அவர்க்கு உள்ளது) ஒளிந்தாமற் கொடுப்பவர், வையகத்து-உலகத்து, உண்மையால் (இருக்கின்ற படியினால்) விரிந்தான்றாலன்று) எ-று

(க-ரை) உள்ள சொருகு யொளியாது கொடுப்பவர் உலக விரிந்தையால் யாசிப்பவா யாசுத்ததை மேற்கொள்வது-என்பதாம்

க0க - ஆம் - அதி - இரவு: சசக

வி - ரை. அவரில்லையாயின் மாணம் விடமாட்டாமையால் உயிரை விடுவென்பதாம்.

கரப்பிடும்பையிலாரைக் காணி னிரப்பிடும்பையெல்லா மொருக்குகெடும்.

ப - ரை. கரப்பிடும்பை (உள்ளதை) ஒளித்கலாகிய சோயை, இல்லாரை-உடையரல்லாரை, காணி - கண்டால் (மாணம்விடாமலிரப்பவர்க்கு) கிரப்பிடும்பையெல்லாம் - உறுமையால்வருக் துன்பங்களைல்லாம், ஒருங்குகெடும்-ஒருசேரக்கெடும். எ-று.

க - ரை. ஒளியாது கொடுப்பவரைக் கண்டால் யாசிப்பவர்களுக்குத்துன்பங்கெடும்-என்பதாம்.

வி - ரை. ஒளித்தல் ஒருவறுக்கு வேண்டுகொண் டல்லாமையால். அதனை நோயென்றும், அச்சோயில்லாத இரக்கத்தக்கவரைக் கண்டபொழுதே

ஆவ்விரப்பவர் மிகுமகிழ்ச்சியின் ஞாபகசலால், எல்லாமொருங்கு கெடுமென்றும் சொல்லினார். இடம்மை-தன்பம் அடைகையக்கு ஆகுபெயர். (6)

இரப்பவரை மீயவரப் பாவின் மகிழ்ச்சியும்
மயின்று மயின்று மயின்று.

ப - ரை. இரப்பவரின் (தாயை) அவமதித்தது, என்னாது - இழிவுசொல்லால், மாயா (பொருள்) கொடுப்பவரை, காணின்-கண்டால், உள்ளம் (அவ்விரப்பவரது) மணம், மகிழ்ச்சி-யிழ்தல்செய்தது, உள்ளுள்-உன்னுள்ளே, உவப்பது-மலநுகதன்மையை, உடைத்து-உடையது, எ-று.

க - ரை. பொருள் கொடுப்பவரைக் கண்டால் மாயிப்பவர் மனமகிழ்ச்சியை யுடையது-என்பதாம்.

வி - ரை. இகழ்ச்சிதெள்ளா தெனவே - நன்குமதித்தனும், இனியவை சொல்லும் கொள்ளப்படும். ஆவ்விரப்பவர்க்கு வறுமைத்தன்பம் கெடுவது சாத்திரமேயன்றி தம்மை அவர் ஐம்புலன்களாலும் பேரின்பமடைந்தவராக நினைத்தாலும், உள்ளுளுவப்ப துடைத்தென்றார், (இடை வந்துபாட்டாலும் இரக்கத்தக்கவ ரியல்பு சொல்லப்பட்டது. (7)

இரப்பவரை மீயவரப் பாவின் மகிழ்ச்சியும்
மயின்று மயின்று மயின்று.

ப - ரை. இரப்பவர் (வறுமையுற்) திரப்பவர், இல்லாவிட - இல்லையாயின், சாங்கண்மாரூலம்-குளிர்ந்த இடமுடைய பெரிய பூமியிலுள்ளவரது) செலவுவரவுகள், மரப்பாவை (உயிரில்லாத) மரப்பாவை, சென்றுவந்தறறு (சாத்திரக்கறிஞரால்) சென்று வருதல்கள்போலும். எ-று

57

சு00 சு0சு - ஆம் - அதி - இரவு.

ச - ரை. யாசகரில்லாவிடில் பூமியினுள்ளோர் செலவு வரவுகள் மாப்பாவை சூத்திரத்தா லாடுதல்போலுமாம்-என்பதாம்.

வி - ரை. ஐ-அசை. ஞாலம்-ஆகுபெயர். உவமேயத்தக்கு உவமானத்தோடு ஒத்ததொழில் வருவிக்கப்பட்டது. பூமியினுள்ளாரென்றது இரப்பவரொழிந்தவரை அவர்க்கு ஈந்து புசமும் புசமும் புண்ணியமும் அடையாடையால் உயிருடைமரல்லவென்பதாம்.

சுவாமி நெண்ணூண்டாடல், தோற்று நிர்த்துகோண்
மேவா ரிலா அக்கடை.

ப - ரை இரத்தகோன் (அவரிடத்துச்சென்று ஒன்றனை) இரத்த சொ
ன்றாதலை, மேவாரிலா அக்கடை-விருப்புமா ரில்லாதவழி, சுவார்கண் - கொடு
ய்ப்பவரிடத்து, என்-என்னை, தோற்றம்-புகழ் உண்டாம் (யாதுயில்லை.) எ-று.

ச - ரை. யாசிப்பவரில்லாவீழிற் கொடுப்பார்க்கென்ன புகழுண்டாம்-என்ப
தாம்.

வி - ரை. தோற்றம் - ஆகுபொயர் சேவவாரொன்பது - விசாரமாயிற்று சொ
டுத்தல் வல்லமை வெளிப்படாமைவால், அசனாலே புகழடையாரொன்பதாம்.
(இவை இரண்டு பாட்டாலும் உலகிற்று இரப்பார்வேண்டுமென்பது சொல்லப
மட்டது)

இப்பாவன் வெகுளாமை வென்றி நிரப்பி மீம்பை
நாணையும், பா அம் மி.

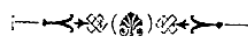
ப - ரை. (சுவாஸ்குப் பொருள் உதவாதவிடத்தே) இரப்பான்-இரப்ப
ன், வெகுளாமைவேண்டும் (இவன்) எனக்குக் கொடுக்கின்றலென்று அவனை
க் கோபியாதொழிதல் வேண்டும் (அது வேண்டியபொழுது உதவாதென்பதற்கு
வேறுசாட்சிவேண்டா) நிரப்பி மீம்பை நானேயும்-வறுமையாகிய தங்கோய்தா
னையும், கரி-சாட்சியாதல், சாஹம்-அமையும். எ-று.

ச - ரை. யாசிப்பவன் கோபியாம விருக்கவேண்டும்-என்பதாம்

வி - ரை. யாவர்க்குக் தேடவேண்டிதலும், நிலையில்லாமையும், முதலாகிய
பிறசாட்சிகளும் உண்டென்பது படலின்றமைவால், உம்மை எச்சவுபமை தனக்
கே யல்லாமல் தன்னை யிரத்தவர்க்கும் அன்றைக்கன்று பொருள் சம்பாதித்தற்கு
அவன்படுத் துன்பத்தைத் தனக்கேயாகவைத்துத் தான்படுகிற துன்பம் தானிக்
து கோபியாதிருக்கக் கடவென்பதாம். (இதனால் அவர்க்கு அவசியமான சூரி
யல்பு சொல்லப்பட்டது)

தோற்று அசனம்-ஆகுபொயர்-இரப்ப
முற்றிற்று.

நாள-ஆம்-அதி-இரவச்சம்.

அஃதாவது: மாணங்கெடவரும் இரத்தலுக்கு அஞ்சுதல் அநிகாரமுறைமையுள் இதனாலே விளங்கும்.

காவா நவாநீயுங் கண்ணன் ஏர் கவர்ந்து
நீயாவாமு மீநாடி யுறம்.

ப - ரை. (ஒருவன்) காவாது (தமக்குள்ளைது) ஒளிக்காமல், உவந்து (இவர் வாப்பெற்றேமென்று) உள்ளமசிழ்த்து, ஈயும் கொடுக்கும், கண்ணன்றாகண்ணும் - கண்போற் சிறத்தவரிடத்தும், இரவாமை - இரவாமல் வறுமைப்படுத்தல். கோடியும் (இரந்து செல்வமடைதலிற்) கோடி மடங்குகன்றும் எ-று.

க - ரை. ஒளிபாது கொடுத்தும் கண்ணிற் கொப்பானவரிடத்தும் யாசியா சிருத்தல் கோடிமடங்கு கண்மையாம-என்பதாம்.

வி - ரை வறுமைமறைக்கப்படாத கட்டினரிடத்தும் இரக்கலாகாதென்பது படரின்றமையால், உம்மை யுயர்வு சிறப்பு அவ்விரவால் மாணங்கெடாதென்ப தொன்றேயல்லாமல் அதற்கு மிகுதிடாமையால் செய்வல்லதோர் முயற்சி செயது சிவான். செய்தலே கல்லதென்பது கருது.

இரவாமை மீநாடி யுறம்
கொடுத்தும் கண்ணிற் கொப்பானவரிடத்தும்

ப - ரை. உலகியற்றியான் - இவ்வலகத்தைப் படைத்தவன் (இதனிடத்து வாழ்வார்க்கு முன்னு கொண்டுசெய்தல் யல்லாமல், இரத்தும் - யாசித்தும், உயிர்வாழ்தல்வேண்டின் - உண்கு செய்தலை வேண்டி விடுத்தானாயின் (அக் கொடியேயான்) பாந்து (காலும் அவா-பால்) எட்டுகுசுதன்று, கொடுக்க - கொடுக்கடவன். எ-று.

க - ரை. பிரமன் உலகத்தோரை யாசகஞ்செய்யப் படைத்தானாகிலவன் கொடுக்கடவன்-என்பதாம்.

வி - ரை. மக்களுயிர்க்கெல்லாம் வாழ்காரும் அதற்கு வேண்டிவதாகிய உண்டியும், அதற்கு ஏதுவாகிய செய்தொழிலும், பழயினவசத்தாத் கருவோடு கலந்த அப்போதே அவன் கற்பிப்பானென்றே அவ்வானுள் சிலவுயிர்க்கு இரத்தலையும் ஒருசெய்தொழிலாகக் கற்பித்தானாயின் அத்தியனையால் தானும் அத்துன்ப மடையவேண்டி மென்பதாம். [இவ்விரணி பாட்டிலும் அவ்விரவின் கொடுமை சொல்லப்பட்டது.]

இவ்வாறாயினும்பாடியிருந்ததிர் வாயினம் னும்
வன்மைமீன் வன்பாட்டில்.

ப - னை. இன்மை - வறுமையால்வரும், இடும்பை-தூன்பத்தை (முயற்சி செய்து நீக்கக்கடவோமென்று நினையாமல்), இரந்த தீர்வாமென்னும்-இரந்த நீக்கக்கடவோமென்று நினைக்கும், வன்மையின் - வல்லமைபோல் வன்பாட்டது-வலிமைப்பாடுடையது, இல்-இல்லை. ஏ-று.

க - னை. வறுமைத்தூன்பத்தை கீக்குவோமென்னும் வலிமைபோல் வலிமையுடையதில்லை-என்பதாம்.

வி - னை. அது நீக்கற்கு வழியாகிய முயற்சி இருக்க, வழியல்லாத இரவால் நீக்கநினைத்தலால் வன்மையாயிற்று. வலிமைப்பாடு முறட்டித்தன்மை அது ஆவதை யாலோசியாதசெய்து நின்றல். (இதனால் இரவுவறுமை-தீர்ச்சற்கு வழியன்றென்பது சொல்லப்பட்டது. 3

இடமெலாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக்
காலு மிரவெல்லாச் சால்பு.

ப - னை. இடமில்லாக்காலும்-அனுபவிக்க வேண்டவெதில்லாமல் வறுமைப்பட்டவிடத்தும், இரவு - (பிறரிடத்துச்சென்று) இரத்தலுக்கு, ஒல்லா-உடன்படாத, சால்பு-நிறைவு, இடமெல்லாம்-உலகமெல்லாம் ஒருசேர இயைந்தாலும் கொள்ளாத் தகைத்தே-கொள்ளாத பெருமையுடைத்தே. ஏ-று.

க - னை. தரித்திராணிடத்தும் யாசியாமையே பெருமை-என்பதாம்.

வி - னை. அவ்விரத்தலைச் சரல்பு விலக்கலால் இரவொல்லாமை அதன் கேல் ஏற்றப்பட்டது. (இதனால் அல்லுழி யல்லாததைச் சால்புடையார் செய்யாரென்பது சொல்லப்பட்டது.) 4

தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினுந் தாடந்த
துண்ணலி னூங்குரிய தில்.

ப - னை. தாள் (வழியாகிய) முயற்சி, தந்த (கொண்டெவந்து) தந்தது, தெண்ணீர் - தெளிந்தநீர்போலும், அடுபுற்கையாயினும்-சமைத்த கூழையாயினும், உண்ணலினூங்கு (அதனை) உண்ணுதற்குமேல், இனியது-இன்பத்தருவது, இல்-இல்லை. ஏ-று.

க - னை. முயற்சியால்வந்தது கூழாயினும் அதை யுண்ணுதல்போலின்பமுடையதில்லை-என்பதாம்.

வி - னை. முயற்சித்தக்கூழ் அழுத்தமில்லாமல்தெளிந்த நீர்போன்றதாயி

ஊம் அவமானமாகிய இரவால்வந்ததல்லாமல் தம்முடைய தாகலால், அயிழ்ச்சத் தோடு ஒக்குமென்பதாம்- (இதனால் வழியாலாகியது சிறிதெனினும் அதுசெய் யுயின்பம் பெரிதென்பது சொல்லப்பட்டது.) 5

ஆவிற்சு நீரென் நிரம்பினு நாவிற்
கிரவி விளிவந்த தில்.

க08 - ஆம் - அதி - இரவச்சம். ச08௩.

ப - ஊ. ஆவிற்சு (தண்ணீர்பெறுதிறக்கு நிலைமையதாகிய (பசவுக்கு, நீயென்று (தருமநோக்கி) 'இதற்குத் தண்ணீர்தரல்வேண்டுமென்று, இரப்பி னும்-இரந்தசொல்லும்போதும், இரவின்-அவ்விரவுபோல், நாவிற்கு(ஒருவ)ளு லிற்கு, இளிவந்தது-அவமானம்வந்தது, இல்-வேறில்லை. எ-று

க - ஊ. பசவிற்சு நீர்விடென்னும் யாசகம்போல நாவிற்கிழிவில்லை-என் பதாம்.

வி - ஊ. ஆவைக் காப்பாற்றல் பெரிய வறடாகலால், ஆவிற்கென்றும் பொருள்கொடுத்துக் கொள்ளவேண்டாத எளிமைய தாகலால், நீரென்றும், இரக்கின்றேனுக்கு அவமானமாகிய அச்சொல்லவையே யாகலால், நாவிற்கென் றும், அது தான் எல்லா அவமானங்களினும் மேற்படுதலால் இளிவந்ததில் லென்றும் சொல்லினார் (இதனால் அறச்சதையும்முயன்று செய்வதல்லது இறந்து செய்யலாகாதென்பது சொல்லப்பட்டது.) 6

இரப்ப னிரப்பாரை யெல்லா மிரப்பிற்
கரப்பா மிரவன்மி னென்று

ப - ஊ. இரப்பாரை யெல்லாம் - யாசிப்பவரை யெல்லாம், இரப்பன் (நான்) இரவானின்றேன், இரப்பின் (உமக்கு) இரக்கவேண்டுமாகில், கரப்பார் (தமக்கு உன்னதை) ஒளிப்பவரை, யிரவன்மின்-இரவாதிருங்கள். எ-று.

க - ஊ. யாசிப்பாரை யெல்லாம்யாசித்தேன். நீங்கள் ஒளிப்பவரிடத் தில் யாசியாதிருங்கள்-என்பதாம்.

வி - ஊ. இவ்வவமானச்செயலால் ஊட்டிவளர்த்த விடத்தும் உடம்பு நிலலாதாகலின் இது வேண்டாமென்பது தோன்ற இரப்பினென்றார். (இத னால் மானங்கெடவரு மிரவுவில்க்கப்பட்டது.) என்று இடைச்சொல் 7

இரவென்று மேமாப்? ரெணரி கரவென்னும்
பார்நாட்டப் பங்கு மிழிம்.

ப - ஊ. (இவ்வறுமையென்னும் கடலை இதற்குடப்போமென்று களைத் து ஒருவனேறிய) இரவென்னும்-யாசகமென்னும், மொப்பில்-காவலற்ற, தோ ணி-மரக்கல்ம் (அதனிடத்தே ஒடுங்கால்) கரவென்னும் - ஒளித்தலென்னும்,

பார்-வன்னிலத்தோடு, தாக்க-தாக்குமாயின், பக்குவமும்-பினத்துபோம். எ-று.

க - ரை. யாகமென்னுங் தோணி ஒளித்தலென்னும் வலிய நிலத்தாக்கக் கெடும்-என்பதாம்.

வி - ரை. முயற்சியாற் கடப்பதனை இரவால் கடக்கலுற்றவன் அதன்கரை காணாமையால் ஏமாப்பினோனி யென்றார் ஏமாப்பின்மை தோணிமேல் ஏற்றப் பட்டது. அது கடத்தற்கு ஏற்றதல்லாமையாலும், நிலமறியாது செலுத்தியவழி உடைதலாலும், அதனிடத்தே ஏறலாகாதென்பதாம். (இது உருவகம்) 8

சுருசு ௧0௮ - ஆம் - அதி - கயமை.

இரவுள்ள வள்ள முருகுங் கரவுள்ள
வள்ள தூஉ மின்றிக் கெடும்.

ப - ரை. இரவு (உடையார்முன் இல்லார்சென்று) இரந்து நின்றவின் கொடுமையை, உள்ள-நினைத்தால், உள்ளம் (எம்) உள்ளம், உருகும்-கரைந்து ருகாநிற்கும், கரவு (இது அக்கிலையைக் கண்டிருந்தவர்) இல்லையென்றவின் கொடுமையை, உள்ள - நினைத்தால், உள்ளதூஉம் - அவ்வுருகு மனவுதானும், இன்றி-இல்லாமல், கெடும்-அழித்துபோம் எ-று.

க - ரை. யாசிப்பவர் கொடுமையை நினைத்தால் மனமுருகுகின்றது. இல் லையென்னுங்கொடுமை நினைத்தால், உருகுமளவு மில்லாமற்கெடும்-என்பதாம்.

வி - ரை. இரவீனும் கரவுமிக்ககொடிதென்றபடி 9

யாப்பவர்க் கியாங்கொளிக்துங் கொல்லோ கிரப்பவர்
சொல்லாடப் போகு முயிர்.

ப - ரை. சொல்லாட (ஒளிப்பவர் இல்லையென்று) சொல்லிய மாத்திரத் தே, இரப்பவர்-இரப்பவர்க்கு, உயிர்-உயிரானது, போம்-போகாநின்றது, கரப பவர்க்கு (இனிச்சொல்லுகின்ற) அவ்கொளிப்பவர்க்கு (உயிர்பின்னிருத்தலால்) யாங்கு-எப்புரையன், ஒளிக்குங்கொல் (அப்பொழுது) புக்குகொளித்து நிற்கு மோ. எ-று. ஓ-அசை.

க - ரை. யாசிப்பவர்க் கில்லையென்றால், உயிர்போகும் ஒளிப்பவர்க்குயிர் பெய்க்கேயொளிக்குர்-என்பதாம்.

வி - ரை. உயிர்போதலாவது, இனிபாமென் செய்வோமென்று ஏக்கிச் செயலற்றநின்றல். கேட்டாரைக் கொல்லவல்லதாகிய சொல் சொல்வாரைக் கொல்லுதல் சொல்லவேண்டாவாயினும் அது காண்கின்றிலம் இதயென்றே வென்பதாம். (இவை மூன்றுபாட்டிலும் அவ்விரவின் குற்றமும் கரவின் குற்ற மும் சேர்த்துச்சொல்லப்பட்டன) 10

நா அ-ஆம்-அதி-கயமை:

அஃதாவது. முன்னே அரசியலுள்ளும் அக்கவியலுள்ளும் சிறப்புக்கா யாற் சொல்லப்பட்ட குணங்களுள் ஏற்புடையவைகளைக் குறிப்பினால் யாவாற் கும் பொருத்த வைத்தமைபால், அக்கே குறிப்பாற் சொல்லியவையும், இக் கே ஒழிபியலுள் வெளிப்படச் சொல்லியவையும், ஆகிய குணங்களுள் யாத மிலராகிய கீழோரது தன்மை, அதனால் இது எல்லாவற்றிற்கும் பின்மைப்ப, பட்டது.

க0அ - ஆம் - அதி - கயமை.

ச000

மக்களே போல்வர் கயவ ரவரன்ன
வொப்பாரி யாங்கண்ட தில்.

ப - ரை. கயவர் - கீழோர், மக்களேபோல்வர்-(வடிவால்முழுதும்) மக் களேபோ விரூப்பவர், அவரென்ன வொப்பாரி - அவர் அம்மக்களை யொத்தல் போன்றவொப்பு, யாம்-நாம், கண்டதில் (வேறிரண்டு சாநிகளிடத்துக்) கண்ட தில்லை, எ-று.

க - ரை. கீழ்மக்கள் வடிவாலே மக்களை யொப்பாவார், அவர்களையொப் பானவரை யான் கண்டதில்லை-என்பதாம்.

வி - ரை. முழுதுமொத்தல் தேற்றேகாரத்தாற் பெற்றும். அவரென் றது அவரிடத்தேயுள்ள வொப்புமையை மக்கட்சாநிக்கும் கயவச் சாநிக்கும் வடிவொத்தலால் குணங்களினிருப்பினாலும், இல்லாமைமையாலும், அல்லது வேற்றுமை அறியப்படாதென்பதாம் (இதனாற் கயவரது குற்றமிகுதிசொல் லப்பட்டது.)

1

நன்றி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெச்சந் தவல் பில்.

ப - ரை. நன்று-(தமக்கு) உறுதியாயினவைகளை, அறிவாரிண்-அறிபவ ரின், கயவர்-(அவையறியாத) கீழ்மக்கள், திருவுடையர்-நன்மை யுடையாரர்,

(அவர்போல்) செஞ்சத்து-(தமது) நெஞ்சினிடத்து, அகலயிலர்-(அவை காரணமாக) கவலையிலர், (ஆகலால்) ஏ-று.

க - ரா. நன்மைகளை யறிபவரினும் செஞ்சிற் கவலையில்லாதவ ராகிய கீழ்மக்கள் நன்மையுடையவர்-என்பதாம்.

வி - ரா. நன்றொன்பது - சாதி யொருமை உறுதிசீராவன. இம்மை மறுமை வீடுகளுக்கு உரியவராகிய புசுழ் புண்ணிய ஞானங்கள் இவைகளை யறிவார். இவை செய்யானின்றே அதிகமாகச் செய்யப் பெறுகின்றிலேந மென்றும், செட்கின்ற இவைகளுக்கு இடைபூறு வாமோவென்றும், இவை களுக்கு மாறாதிய பழிபாவ மறியாமை யென்பவைகளில் யாதுவிளையுமோ வென்று, இவ்வழிபாலே கவலையுடையவர் கயவர் அப்புசுழ் முதலானவைகளை விட்டு பழிமுதலானவைகளைச் செய்யானின்றும், ஒருகவலையு மில்லாதிருப்ப ராதலால், திருவுடையரெனக் குறிப்பாலிகழ்த்தபடி. [இதனால் பழிபாவ முதலானவைகளுக்கு அஞ்சாரொன்பது சொல்லப்பட்டது]

தேவ ரீனாயர் கயவ ரவருந்தா
மேவன செய்தொழுத லான்

ப - ரா. தேவரீனாயர் கயவர் - தேவரும் கயவரும் ஒருதன்மையர், (அது எதினெனில்) அவரும் - (அக்கயவரும்) தேவர்போலே தம்மை நிய நிப்பா ரில்லாமல், தாமேவன-தாம் விரும்புமவைகளை, செய் தொழுகலான்- செய்து-நடத்தலால் ஏ-று.

சுருக க0அ - ஆம் - அதி - கயமை.

க - ரா. தேவருந் கயவரு மொப்பாவார்-என்பதாம்.

வி - ரா. உயர்ச்சியும். இழிவுமாகிய தக்காரணவேறபாடு குறிப்பால் தோன்ற னின்றமையால் இது புசுழ்வார்போன்று பழித்தபடியாயிற்று. (இத னால் விலக்கப் படுதலில்லாமல் வேண்டியது செய்வா ரொன்பது சொல்லப் பட்டது.)

அகப்பட்டி யாவாரைக் காணி னவரின்
மிகபட்டுச்செம்மாக்குந் கீழ்

ப - ரா. கீழ் - கீழாயினோன், அகப்பட்டியாவரை (தன்னிற்) குறைந்த பட்டியாய் நடப்பவரை, காணின்-கண்டானாயின் (அவன் அந்நடக்கையிலே) அவரின்-அவரைக்காட்டிலும், மிகப்பட்டு-தான்மேம்பட்டு செம்மாக்கும் (அத

ஞல் தன்யிகுதிகாட்டி) இறுமாப்பான் எ-று.

க - ரை. கீழ்மகன் பட்டியாய் நடப்பவரைக்கண்டா லதளிணு மேலாக நடப்பான்-என்பதாம்.

வி - ரை. அகமாகிய மனம்பட்டியேபான்று வேண்டியபடி நடத்தலால் அகப்பட்டியென்றார். (இதனால் அவர் மேம்படும்விதம் சொல்லப்பட்டது.)

அச்சமே கீழ்க்கள தாசார மெச்ச

மவாவுண்டே லுண்டாளு சிறிது

ப - ரை. கீழ்மக்களாசாரம்-கீழோரது ஆசாரம் (கண்டது உண்டாயின் அதற்குக்காரணம்) அச்சமே - அரசனாலே துன்பம் வருமென்று (அஞ்சும்) அச்சமே, எச்சம் (அது) ஒழிந்தால், அவா-அவாவப்படும் பொருள், உண்டேல் (அதனால்) உண்டாமாசில், சிறிது-சிறித, உண்டாம்-உண்டாகும் எ-று.

க - ரை. கீழ்மக்கட் காசார வியல்பாக வில்லை-என்பதாம்.

வி - ரை. ஆசாரத்தின் காரணத்தை ஆசாரமென்றும், அவாவப்படமெனின அவாவென்றும் சொல்லினார். கீழ்மக்களுக்கு-ஆசாரமென்றும் பாண்மை அச்சத் தாலும், சிறுபாண்மை பொருட்பேற்றாலு மல்லாமல், தியலபாக உண்டாகாதென்பதாம், (வேண்டியபடிசெய்தலே இயல்பு. ஆசாரஞ்செய்த வியல்பென் றென்பது இதனாற் சொல்லப்பட்டது) 5

அறைபறை யன்னர் கயவர்தாங் கேட்ட

மறைபிறர்க் குயத்துரைக்க லான்.

ப - ரை. தாக்கேட்ட-தாங்கள் கேள்விப்பட்ட, மறை = இரகசியங்களை) உய்த்து (இடந்தோறும்) தாங்கிக்கொண்டுபோய், பிறர்க்கு - அன்னியருக்கு, உரைக்கலான்-சொல்லுகலால், கயவர்-கீழ்மக்கள், அறைபறையன்னர்-அறை, யப்படும் பறைபோல்வர் எ-று.

க - ரை. கீழ்மக்கள் பறைக்கொப்பாவார்-என்பதாம்.

க0அ - ஆம் - அது - கயமை.

சுருள

வி - ரை. மறையாவது வெளிப்பட்டால், குற்றம் விளையுமென்று பிறரை மறைத்து ஒருவன் சொல்லியசொல் பிறர் எவருக்கு மறைக்கவேண்டுமோ-அவர் உய்த்தென்றார். அவர்க்கு அது பெரும்பாரசமாதல் கோக்கிப்பறை ஒருவன் கையால் தன்னை யறிவித்ததொன்றனை இடந்தோறும் கொண்டுசென்று

தறிபாதவர் யாவரையும் அறிவிக்குமாதலால் இது தொழிலுமாம். (இதனால் அவரது செறிவில்லாமை சொல்லப்பட்டது.)

ஈர்ங்கை விதிர் கயவர் கொடிறுடைக்குள்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.

ப - ரை. கயவர்-கீழ்மக்கள், கொடிறுடைக்கும் (தங்) கதர்ப்பினை தெரிப் பதாக, கூன்-வளைந்த, கையரல்லாதவர்க்கு - கையினையுடையவரல்லாதவர்க்கு, ஈர்ங்கை (தாம்) உண்டு பூசியகையை (தெறிக்கவேண்டுமென்று) இரந்தாலும் விதிர்-தெறியார், எ-று.

க - ரை. கீழ்மக்க ளிரப்பவர்க்குக்கொடார். வருத்தவோர்க்குக் கொடுப் பார்-என்பதாம்.

வி - ரை. வளைந்தகை-முறுக்கியகை, கீழோர்-இரப்பவர்க்கு ஒன்றுக் கொ டார் சம்மை வருத்தப்படுத்துவோருக்கு எல்லாங் கொடுப்பரென்பதாம்.

சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ்.

ப - ரை. சான்றோர் - மேலாயினோர், கொல்ல (மெலியவர்போய்த் தங்கு றையைச் சொல்லியவரல்லிலே (பயன்படுவர்) இரங்கி பிரயோசனப்படுவர், கீழ் மற்றைக் கீழாயினோர், கரும்புபோல்-கரும்பைப்போல், கொல்ல (வலியவர்களை யருக்கியவிடத்தே) பயன்படும்-பிரயோசனப் படுவர், எ-று.

க - ரை. மேலோர் வருத்தஞ்சொன்னவுடன் பயன்படுவர் கீழோர் வருத் தத்தினுற் பயன்படுவர்-என்பதாம்.

வி - ரை. பயன்படுதல் - உள்ளது கொடுத்தல். கீழாயினோரது இழிவு தோன்ற-மேலாயினோரையும் உடன்சொல்லினார். (இவை இரண்டுபாட்டாலும் அவர் கொடுக்கும் விதம் சொல்லப்பட்டது.) 8

உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றுகுள் கீழ்.

ப - ரை. கீழ்-கீழாயினோன், உடுப்பதூஉம் (பட்டுத் திணும்) உட்து யும், உண்பதூஉம் (பாலுஞ்சோறும்) உண்ணுதலையும் காணிற் - காணும் (அவைபொருமல்) பிறர்மேல்-அக்கியர்மேல் (குற்றமில்லையாகவும்) வடுக்காண- குற்றமுண்டாக்க, வற்றுகுள்-வல்லவருவன், எ-று.

க - ரை. கீழ்மக்கள் பிறருண்டாலும் உடுத்தாலும் காண்டாற் பொருமை கொள்வான்-என்பதாம்.

வி - ரை. உடுப்பது-உண்பது என்பவை அவ்வத்தொழிலின்மேல் தீன்றன. அவைகளால், பூணுதல் வாகனமேறல் முதலாகிய பிறதொழில்சீரும் கொள்ளப்படும். அவைகளைக் கண்டமாத்திரத்தே பொருமைப்படுதலாலே காணினென்றும், கேட்டவர் இக்குற்றம் அகரிடத்திலிருக்கலாமென்று உடன்படச் செய்தல் அரிதாகலால் கற்றாகு வென்றும் சொல்லினார். (இதனால் பிறர்செல்வம் பொருமை சொல்லப்பட்டது.)

எற்றிற் குறியர் கபவரொன் றுற்றக்கால்
விற்றற் குறியர் விரைந்து.

ப - ரை. கயவர்-கீழோர், ஒன்று-ஒருதன்பம். உற்றக்கால் (தம்மை) அடைந்தவிடத்த (அதவே சார்பாக) விரைந்து - விரைவுற்று, விற்றற்குரியர் (தம்மை பிறர்க்கு) விலைசெய்தற்கு உரியவராவர் (அதுகல்லாமல்) எற்றிற்குரியவர்-வேறே எத்தொழிலுக்கு உரியராவர், ஏ-று.

க - ரை. கீழோர் துன்பம் உந்தவிடத்தத் தங்களைவிற்க வுரியராவர்-என்பதாம்.

வி - ரை. உணவில்லாமையாகவாவது வேறொன்றாகவாவது ஒருதன்பம் வந்த உற்றமாத்திரத்தென்பது தோன்ற, ஒன்றுற்றக்காலென்றும் கொள்கின்றார் சங்கீழ்மையை அறிந்து வேண்டாமென்றற்கு முன்னேவிற்று தீற்றலால், விசாரத்தென்றும் சொல்லினார். இருதொழிலுக்கும் உரியரல்லரென்பது குறிப்பெச்சம். (இதனால் தாமும் பிறர்க்கு அடிமையாய் தீற்பரென்பது சொல்லப்பட்டது.)

10

தூற்றி எட்டாம்-அதிகாரம்-கயமை.

முற்றிற்று.

இரண்டாவது,

பொருட்பால்-முற்றிற்று.

ஆதிதிகாரம் அ-க்கு திருக்குறள் : அயி.

இனி அப்பொருளைத் துணைக்காரணமாக வுடைத்தாய் இம்மையே பயிப்
பதாகிய இன்பத்தைச் சொல்லும்படி எடுத்துக்கொண்டார்.

மூன்றாவது,

காமத்துப்பால்.

இவ்விடத்தே காமமென்றது ஒரேகாலத்திலே ஒரு பொருளால் - சுவை,
ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்ற மும்புலன்களையும் அனுபவித்தல் சிறப்பு
கூடத்தாகிய காமவிற்பத்தினே, இது புணர்ச்சி பிரிவு என விருக்கைப்படும்.
* மற் றை இனூத்தல, இரங்கல், ஊடல் என்பனவோமென்றால், இவர்பொருட்
பாரு பாட்டினே அறம்பொரு ளின்பமென வடதால் வழக்கும்பற்றிச்சொல்லு
தலால், அப்படிசைய அவைகளைப் பிரிவினிடத்து அடக்கினொன்றறிக. இனி
அவைகளையே தமிழ்தூல்களோடும் பொருந்த புணர்ச்சியைக் களவென்றும்,
பிரிவைக் கற்பென்றும், பெரும்பான்மை பற்றிவருத்த அவைகளைச் சுவையி
குதி உண்டாக்க உலகநடையோடு ஒத்தலும் ஒவ்வாமையு முடையனவாக்கிச்
சொல்லுகின்றார். அக்கைக்கோளிரண்டினுள்ளும், களவாவது பிணிமூப்பிறப்
புக ளில்வாமல் எங்காளும் ஒருதன்மையராய் உருவும், திருவும், பருணமும்,
குலமும், குணமும் அன்பும் முதலானவைகளாலே தம்முன் ஒப்புமை யுடைய
மாகிய தலைஉனும் தலைவியும் பிறர் கொடுப்பவும் அடுப்பவும் இல்லாமல் ஊழ்வு
கையால் தாமே எதிர்ப்பட்டுப் புணர்ந்துவருவது † அதனை எழுகாரத்திலே
கொல்லத்தொடங்கி முதலில் தகையணக்குறுத்தல் சொல்லுகின்றார்.

க ள வி ய ல்.

நா கூ-ஆம்-அதி-தகையணங்குறுத்தல்.

அஃதாவது ; பொழில்வீனையாட்சி விருப்பால் ஈகளிர் கூட்டம் நீங்க அத
 னிடத்தத் தனித்த நின்றவனை கேட்டைவிருப்பால் இனையானீக்கத்தனித்து
 வந்தகண்டதலைவன் அவனமுரு தனக்கு வருத்தமுண்டாக்குதலைச்சொல்லுதல்,
 இது கண்டபொழுதே தோன்றவதாகலால், முதலிலே சொல்லப்பட்டது

அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
 மாதர்கொன் மாலுரிமன் னொஞ்சு.

* (தொல்காப்பியம்) இன்பமுட்பொருளு மறனுமென்றாய் - கன்பொடு
 புணர்ந்த வைத்திணைமருவகிற்-காமக்கூட்டங் காணுங்-கலை-மறையோர் தேஎத்
 தி மன்றவெட்டினுட்-சிறையமைமால்யாழ்த் துணையோரியல்பே।

† இறையனாகப்பொருள் ஒப்புமுருவும் வெறுப்புமென்றாக் கற்பமேரு
 மெழிலுமென்றாக் - சாயலுநாணு படனுமென்றாக் - கோயும்வேட்டைகடி துகாய
 மென்றாக்-காவின்வருஉங் கிளவியெல்லா-காட்டி-பயவி னொஞ்சுகொளின்
 லது காட்டலாகப் பொருளவென்ப.

சுகூ 0 க0கூ - ஆம - அது - தகையணங்குறுத்தல்.

இது தலைவியுருவு முதலானவை முன்கண்டறிந்தவை யல்லாமல்,
 சிறந்திருக்கையால் அவனைத் தலைவன் ஐயுற்றது.

ப - னை. கனங்குழை - இச்சுணம்பொருத்திய குழையையுடையவிகள,
 அணங்குகொல். (இச்சோலையி விருப்பவளாகிய) ஒரு தெய்வப்பெண்ணே
 (அல்லாமல்) ஆய்மயில் கொல்-ஒருமயில் விசேஷமோ (அல்லாமல்) மாதர்,
 கொல்-ஒரு மாணுடைமாதரோ, என்னெஞ்சு-மாலும் (இவளை இன்னென்ற
 துணியமாட்டாமல்) மயங்காவின்றது, ஏ-று.

க - னை. இவன் தெய்வப்பெண்ணே மயிலோ மானிடப்பெண்ணே,
 இன்னவென்றறியாதென் மனமயங்குகின்றது-என்பதாம்.

வி - னை. ஒ-அசை. ஆய்மயில்-கடவள் விசேஷமாக ஆராய்ந்து படைத்த
 மயில்-கனங்குழை ஆகுபெயர் * தெய்வப்பெண்போல் எழுதலாகாத வருவம்
 தன்னை வருத்தலும்பற்றி-அணங்குகொலென்றும், மயில்போல் சாயலும்பொ
 ழிவிடத்த நின்றலும்பற்று, ஆய்மயில்கொலென்றும், தன்னெஞ்சு சென்றமை
 யும் அவன் எதிர்நோக்கிய விதமும்பற்றி, மாதர்கொலென்றும் சொல்லினான்.

• நோக்கினு னேர்கெதிர் நோக்குந றுக்கணங்கு
 தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து.

இது மாணுடைமாதரால் தெளிந்த தலைவன் அவன் பார்வையாலாகிய

வருத்தஞ் சொல்லியது.

ப - ரை. நோக்கினார் (இப்படிப்பட்ட) அழகையுடையவர், நோக்கெ
நீர் (ஏன்) பார்வைக்கெதிரே நோக்குதல், தாக்கணவரு (தானே) தாக்கிவருத்த
கிற ஒரு தெய்வப்பெண்தானைக் கொண்டன்னது (தாக்குதற்குச்) சேனையைக்
கொண்டுவந்தபோலும் தன்மையை, உடைத்த-உடைபது. 1

க - ரை. இவ் பெண்பார்வைக்கெதிரே பார்க்குதல் ஒரு தெய்வப்பெண்
போர்செய்யச் சேனையைக் கொண்டுவந்ததுபோலும் தன்மையை யுடையது
என்பதாம்.

வி - ரை. முன்பாட்டில் அணங்குகொலாய் மயில்கொலென்றமையால்
இகாச்சுட்டு வருவக்கப்பட்டது. எதிர்நோக்குத லென்றமையால் இது குறிப்பு
நோக்காயிற்று. தன்னை அழகால் வருத்தவலோடு பின்னும் குறிப்புப்பார்வை
யால் வருத்ததல் சொல்லியபடி. 2

பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினியறிந்தேன்
பெண்டகையாற் பேரமர்க்குட்டு.

க (அகப்பொருள் வினக்கம்) மடமாளுக்கி வடிவுகண்டே - விடமுள்
கிறத்தழி யெய்துவதையம்.

கடுக - ஆம் - அதி - தகையணங்குறுத்தல். சகக

இதவுமது.

ப - ரை. கூற்றென்பதனை-கூற்றுவனென்று (தாலோர்) சொல்லுவதை,
பண்டறியேன் - முன் (கேட்டறிந்ததல்லது) கண்டறிந்திலேன், இனியறிந்
தேன்-இப்பொழுது கண்டறிந்தேன் (அது) பெண்டகையால் - பெண்குணங்க
ருடனே, பேரமர் - பெரியவையாய்ப் போர்செய்கிறை, கட்டு - கண்களையு
டைத்து, எ-று.

க - ரை. தலைவன் தலைவியினுடைய கண்களையே யமனென்று கூறினான்
என்பதாம்.

வி - ரை. பெண்டகை-நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்புஎன்கிற குணங்
கள். அவை அந்தந்தக் குறிகளால் அறியப்பட்டன. அப்பெண்மைகுணங்களால்
இன்பத்தருதலும் உண்டாயினும் அதிக துன்பத்தருதல் பற்றிக் கூற்றவளுக்கிச்
சொல்லினார்.

கண்டா ருயிருண்ணுந் தோற்றத்தாற் பெண்டகைப்

பேதைக் சமர்த்தன கண்.

இதுவுமது.

ப - ரை. பெண்டகை-பெண்குணங்களுடைய, பேதைக்கு-இப்பேதைக்கு கண்-கண்ஊன், கண்டார் (தம்மை) கண்டவாறு, உயிருண்ணுக் கோற்றத்தால் உயிரையுண்ணுந் தோற்றத்தானேகூடி, அமர்த்தன-மாறுபட்டிருந்தன, எ-று.

க - ரை. இப்பெண்ணின் கண்கள் கண்டவர்களுயிரை யுண்ணுகாட்சியாக மாறுகொண்டிருந்தன-என்பதாம்.

வி - ரை. கண்கள் குணங்களுக்கு பேதமைக்கும் தகாமற் கொடியவாயிருந்த வென்பதாம். 4

கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவர

னோக்கமீம் முன்று முடைத்து.

இதுவுமது.

ப - ரை. கூற்றமோ-என்னை (வருத்ததலாலே) கூற்றமோ, கண்ணோ (என்மேலோதலாலே) கண்ணோ, பிணையோ - இயல்பாக (அஞ்சதலாலே) பெண்மாளோ (அறிவின்றிலேன்) மடவானோக்கம் இம்மாத (கண்களின்) பார்வையானது, இம்மூன்றும்-இம்மூன்றினுடைய, தன்மை-சன்மைகளையும், உடைத்து-உடைத்தாயிருக்கின்றது, எ-று.

க - ரை. இவன்பார்வை யமனோ கண்ணோ மானோ அறியேன்-என்பதாம்.

வி - ரை. இன்பமும் தன்பமும் ஒருசேரச் செய்யாநின்ற தென்பதாம். (அருத்தலாகித் தொழில்பற்றிவந்த ஐயநிலை யுலமம்.) 5

சூசூஉ கடுக - ஆம் - அதி - தகையணங்குறுத்தல்.

கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பினடுங்களுர்

செய்யல மள்ளிவள் கண்.

இதுவுமது.

ப - ரை. கொடும்புருவம் (பிரியாநட்பாகிய) கொடிய புருவங்கள், கோடாமறைப்பின் (தாய்) செவ்வையாயிருந்து விலக்கினால் (அவைகளைக் கட்டி) இடக்கண்-இவனதுகண்கள், நடுங்களுர்-நடுங்குதற்கு ஏதவாகிய துயரை, செய்யல் (எனக்குச்) செய்யமாட்டா, எ-று.

க - ரை. இவளுடைய கண்கள் புருவங்களால் மறைக்கப்பட்டா லெனக்குத் துன்பத்தைச் செய்யலாம-என்பதாம்.

வி - ரை. நட்பினரைக் கண்டததுப் புத்திசொல்வோர் தாம் செம்மையுடையதாயிருக்கவேண்டிதலால் - கோடாவென்றும், தயர்செய்கின்ற அவைக

ஞாக்கும் உறுகின்ற தனக்கும கடுகின்று விலக்கும்போதும். சிறிது சந்துகிடைக்
 கப்பெற்றால், அதுகழியாகவந்து துன்பஞ்செய்யுமாகலால், மறைப்பினென்
 றும சொல்லினார். தாம் இயல்பாகக் கோணுதலுடையால் அவ்வநீர் யிரு
 திக்கண்மேல் சென்றிடக்க மாட்டாவாயினவென்பது படரின்றமையால் மன்
 வென்றது ஒழியியையில் வந்தது. 6

கடாக் களிற்றின்மேற் கட்படா மாதர்

படாஅ முலைமேற் றுகில.

இது அவளது முலைகளினாலாகிய வருத்தஞ் சொல்லியது.

ப - ரை. மாதர் - இம்மாதருடைய, படா முலைமேற்றுதில் - சாய்தலில்லா
 த முலைகளின்மேலிட்ட ஆடையானது (அவை கொல்லாமற்காத்தலால்) கடா
 அககளிற்றின்மேல் (கொல்லுவதாகிய) மதயானையின் மேலிட்ட கட்படாம்-
 முகபடாத்தினையொக்கும், -எறு.

க - ரை. இவள் முலைகளின்மேலே தரித்த வஸ்திரமானது யானை முகத்
 தன்மேலே தரித்த வஸ்திரத்தையொக்கும்-என்பதாம்.

வி - ரை. கண்ணை மறைத்தல்பற்றி கட்படாமென்றார் ஆடையால் மறைத்
 தல் நாணுடைய மகளிர்க்கு இயல்பாகலால் அவ்வாடையோடே அவைகளின்
 வெம்மையும் பெருமையும் கண்டு இவ்வகவு வலிமையுடையவை இனி என்னு
 ளுஞ் சாயாவென்று நினைத்துப்படாஅ முலையென்றார். உவமானம் சிறிது
 மறையாகழியும் சொல்லுமென்பது தோன்ற ஏன்றது. 7

ஒண்ணு தற்கொடு வுடைக்கே ஞாட்பினு

ணண்ணு முட்குமென் பீடு.

இது அவளது நெற்றியாலாகிய வருத்தஞ்சொல்லியது.

ப - ரை. ஞாட்பினுள் - போர்க்களத்து, ணண்ணும்-எதிர்த்தில்லாத புகை
 கரும், உட்கும் (எதிர்த்தவர் வாய்ச்சொற்றேட்டு) அஞ்சுதற்கு ஏதவாகிய, என்

கடுக - ஆம் - அதி - தகையணங்குறுத்தல். ௪௬௩

பீடு-என்வலி, ஒண்ணுதற்கு (இம்மாதருடைய) ஒளிபொருங்கிய நெற்றியென்
 றற்குமே, உடைந்ததே-அழிந்துவிட்டது, -எறு.

க - ரை. என்னுடைய வலிமையானது இவளுடைய நெற்றிக் கழிந்தது
 என்பதாம்.

வி - ரை. மாதரென்பது அதிகாரத்தால் வந்தது. ஞாட்பினுளென்பத்

னால்-பகைவராதல்பெற்றும். பீடென்ற பொதுமையால் மனவலியும் காயவலியும் கொள்க. ஒ ஓ வெண்ணும் வியப்பினிடத்தக் குறிப்பு அவ்வலிகளின் பெருமையும், தெற்றியின் சிறுமையும் தோன்றலின்றன. கழித்ததற்கிரங்கனால் - தற்புகழ்ச்சி அன்றாயிற்று. 8

பீணையேர் மடநோக்கு நா ணு முடையாட்
கணியெவனே வேதில் தத்து.

இது அணிகலத்தினாலாகிய வருத்தஞ்சொல்லியது.

ப - ரை. பீணையேர்மடநோக்கு (புறத்திலே) பெண்மான்போன்ற அஞ்சுதலுடைய பார்வையையும், நா ணும் (அகத்தில்) நாணிணையும், உடையாட்டு-உடைய இடஞ்சுக்கு (ஒற்றுமையுடைய இப்பார்வையும் நாணமும் ஆகிய அணிகளே போதுமானவையாயிருக்க) ஏதிலதந்த-கேற்றுமையையுடைய அணிகளையண்டாக்கி, அணி-அணிதல், எவன்-என்னபயனுடைத்தது, எ-று.

க - ரை. இவட்குப் பார்வையு நாணமு மாமரணங்கனாயிருக்க, வேறுபரணங்களை யணிதலென்பயன்-என்பதாம்.

வி - ரை. ஒ அசை. இவ்வேற்றுமையையுடைய அணிகள் இடஞ்சுக்குப் பாரமும் எனக்கு வருத்தமும் ஆமென்று எண்ணாமையால், அணிந்தார் அயிலி லா ரென்பதாம். 9

உண்டார் கணலல தடுநூக் காமம்போற்
கண்டாற் மகிழ்செய்த லின்ற.

இது தலைவிக்குறிப்பறியலுற்ற தலைவன் சொல்லியது.

ப - ரை. அடுநூ - காய்ச்சப்பட்ட மதுவானது, உண்டார்கணல்லது (தண்ணீர்) உண்டவரிடத்தே யல்லாமல், காமம்போல் கண்டார் - கண்டவரிடத்தே, மகிழ்செய்தல்-மகிழ்ச்சிசெய்தலை, இன்று-உடைத்தன்று, எ-று.

க - ரை. மதுவுண்டால்மகிழ்ச்சி காமங்கண்டால்மகிழ்ச்சிதரும் என்பதாம்.

வி - ரை. காமமென்றது-அதை அனுபவிப்பதற்கு இடமாகிய மகளிரை, மகிழ்ச்சிசெய்தவிலே காமமானது மதுவினும் சிறந்ததேயெனினும் இவன் குறிப்பை ஆராய்ந்தறியாமையால், யான் அது பெற்றிலேனெனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்துரைக்க. 10

நூற்றி வென்பகாம்-அதிகாரம்-தகையணங்குறுத்தல்.

முற்றிற்று.

ராய-ஆம்-அதி-குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது; தலைவன் தலைவி குறிப்பை அறிதலும், தோழி குறிப்பை அறிதலும், அத்தோழி அவ்விருவர் குறிப்பையும் அறிதலும் ஆம். தலைவி யழகைக்கண்டு வருந்தியதலைவன் தலைவியைக் கூடும்போது, இது வேண்டிமாதலால், தகையணவகுறுத்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது, உ-ம்.*

இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ள தொருநோக்கு நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து.

இது தலைவன் தலைவியுள்ளத்தக் குறிப்பை அவன் பார்வையால் அறிந்தது.

ப - ரை. இவளுண்கண்-இவளுடைய (மை) யுண்ட கண்களில், உள்ளது-இருக்கின்ற பார்வையானது, இருநோக்கு (இப்பொழுது என்மேல்) இரண்டு பார்வையாயிற்று (அவற்றன்) ஒருநோக்கு-ஒரு பார்வையானது, நோய்நோக்கு (என்னிடத்து) நோய்செய்யும் பார்வையாம், ஒன்று-மற்றொரு பார்வையானது, அந்நோய்மருந்து-அந்நோய்க்கு மருந்தான பார்வையாம், ஏ-று.

க - ரை. இவன் பார்வையானது இரண்டு, ஒன்று நோய்செய்யும் பார்வை, மற்றொன்று அந்நோய்க்கு மருந்தானபார்வை-என்பதாம்.

வி - ரை. நோய்செய்யு நோக்கு அவனது மனத்தில் உண்டாகிய காமக் குறிப்பினை வெளிப்படுத்துகின்ற பார்வை மருந்தாய நோக்கு-தன்னிடத்து உண்டாகின்ற அன்பினாலாகிய பார்வை எனக்கு இவ்வருத்தம் தீரும்வழியும் உண்டாயிற்றென்பதாம். 1

கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கங் காமத்திற்
சொம்பாக மன்று பெரிது.

இத லுமது.

ப - ரை. கண் (இவனது) கண்கள், களவுகொள்ளுஞ் சிறுநோக்கம்-காசின் காணாமல் என்னைப் பார்க்கின்ற சிறியபார்வை, காமத்தில் !! மெய்யறுபணர்ச்சியில், செப்பாகமன்று - ஒத்தபாகியளவென்று, பெரிது (அதனிலும்; மிகும், ஏ-று.

க - ரை. இவன் குறும் பார்வை காமத்தினு மசிகம்-என்பதாம்.

* (தொல்காப்பியம்) நாட்டமிரண்டு மறிஉடன்பிடித்தற்கு கூட்டியுரைச்

சூங் குறிப்புரையாகும்-குறிப்பே குறித்துக்கொள்ளுமாயி-னூங்கலை நிகழுமென்
மனார் புலவர்.

!! மெய்யறுபுணர்ச்சி-மெய்தொட்டுப் புணரும் புணர்ச்சி, உன்னப்புணர்ச்சி
சி யொன்று வேறேயிருக்கையால் இப்படி சொல்லப்பட்டது.

கக0 - ஆம் - அதி - குறிப்பறிதல். சுகுரு

வி - ரை. நான் பார்த்தபோது காணித் தலைகுனிந்தும் பாராவிடத்தே உற்
றுப்பார்த்தும் வருதலாலே, கண்களவு கொள்ளுமென்றும், அது உண்டாங்கா
லம் சிறிதாகலால் சிறுநோக்கமென்றும் அப்பார்கை உட்கருத்து உன்னவிடத்தே
உண்டாவதாகலால், இனி இவனைக்கூடுதல் நிச்சயமென்றற்கு செம்பாகமென்
று பெரிதென்றும் சொல்லினான். 2

நோக்கினு னோன்றி ரிறைஞ்சினு னாஃதவன்
யாப்பினு னட்டியநீர்

இது தலைவன் தலைவியது குறிப்பைப் பார்வையாலும்,
நாணிஞலும் அறிந்தது.

ப - ரை. அவன்-அம்மாத, நோக்கினால் (நான்பாராதவளவிலே தான்
என்னை அன்போடு) பார்த்தான், நோக்கிப்-பார்த்து, இறைஞ்சினான்-ஒன்றை
(உட்கொண்டு காணித்) தலை குனிந்தான், அஃத-அச்செய்கைக்கு ஏதகாகிய
குறிப்பானது, யாப்பினுள் - (எம்மிருவரிடத்தும் தோன்றிய) அன்பாளிய பயி
ருள், அட்டியநீர் (அதுவளரும்படி) வளர்த்த நீராயிற்று, ஏ-று.

க - ரை. அவன் பார்த்தான் பார்த்தத் தலைகுனிந்தான் அவன் குறிப்பு
இருவரன்பும் வளருந் தண்ணீராம்-என்பதாம்.

வி - ரை. யாப்பு-கட்டு யாங்கினாலாகிய அன்பையாப்பென்றார். (ஏக
தேச உருவகவணி.) 3

யாடுனாக்குங் காலை நிலினுக்கு நோக்காக்காற்.
முடுனாக்கி மெல்ல நகுந்

இது தலைவன் தலைவிகுறிப்பை நாணிஞலும்,
மகிழ்ச்சியாலும், அறிந்தது.

ப - ரை. யானோக்குங்காலை (சன்னை) நான் பார்க்கும்போது, நிலனோக்
கும் (எதிர்ப்பாராமல் காணித் தலைகுனிந்து) நிலத்தைப்பாரா நிற்கின்றான், நோக்
காக்கால் (அதையறிந்து நான்) பாராதபோது, தானோக்கி - தான் (என்னைப்)

பார்த்து, மெல்லாகும் (தன்னுள்ளே) மகிழாநின்பன், எ-று.

க - ரை. யான் பார்க்கும்போது யூழியைப்பார்க்கிறான், யான் பாராத போது தான்பார்த்து நகைக்கிறான்-என்பதாம்.

வி - ரை. மெல்லாகுதல் வெளிப்படாமல் மகிழ்தல் அதனாலே புணர்த்தப் குறிப்பு இனிது விளங்குதலறிந்தது.

குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண்.

சிறக்கணித்தாள் போலாகும்.

59.

சகசு கக0 - ஆம் - அதி - குறிப்பறிதல்.

இதவுமது.

ப - ரை. குறிக்கொண்டு (கேரே) குறிக்கொண்டு, நோக்காமையல்லால் பாராமையும்தான், ஒருகண்-ஒருகண்ணை, சிறக்கணித்தான்போல-சுருக்கினவன்போல, கரும் (என்னைப் பார்த்துத் தன்னுள்ளே) மகிழாநின்புள்ளான், எ-று.

க - ரை. கேரேபாராமல் ஒருகண்ணைச் சுருக்கினவன்போல நகைக்கின்றான்-என்பதாம்.

வி - ரை. சிறக்கணித்தல் சிறக்கணித்தானெனச் செய்யுள் விகாரமாயிற்று, சிறக்கணித்தல் சுருக்குதல் அதவும் வெளிப்படத் தோன்றாமையால் போல வென்றார். பார்த்தென்பது வருவிக்கப்படுதலால் சொல்லெச்சம், இவரி இவளை அடைவது விச்சயமென்பது குறிப்பெச்சம்.

உறாஅ தவர்போற் சொல்லினுஞ் செறாஅர்சொ லொல்லி யுணரப் படும்.

இது தோழி தூரப்படுத்திய விடந்தே அவளது குறிப்பை

அறிந்த தலைவன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

ப - ரை. உறாஅ தவர்போல் (புறத்திலே அபலார்போல், சொல்லினும் கடுஞ்சொல்) சொல்லினும், செறாஅர்சொல் (உள்ளே) பகையாதவர்சொல் (பின் பிரயோசனப்படுத்தல்) ஒல்லியுணரப்படும் (குரையிராதகாராலே) கடிதில் அறியப்படும், எ-று.

க - ரை. புறம்பாகக் கடுஞ்சொல் சொல்லினும் உள்ளே பகையாதவர் சொல் கீக்கிரமறியப்படும்-என்பதாம்.

வி - ரை. கடுஞ்சொல் இவ்விடம் யிருந்த காவியுடையது வாராதேயு மென்று சொல்லுகை முதலானவை செறாஅரெனவே அருளுடைமை பெறப்பட்டது தன் குறைமுடிக்க நினைத்தே தூரப்படுத்தலைக் குறிப்பாலறிந்து உலகிய

லின்மேல்வைத்துச் சொல்லியபடி இது வருகிறபாட்டிற்கும் ஓசுகும். 6

செருஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போனோக்கு
முறாஅர்போன் றுற்றார் குறிப்பு.

இதவுமது.

ப - ரை. செருஅச் சிறுசொல்லும்-பின் இனிதாவதாய் முன்னே இன்னு
நாகிய சொல்லும், செற்றார் போனோக்கும் (உள்ளே பகையாதிருந்தே புறத்
தே) பகைத்தவர்போன்ற கோபப்பார்வையும், உறாஅர்போன்றற்றார் - அய
லோர் போலிருந்து நட்பாயினவர்க்கு, குறிப்பு - ஒரு குறிப்புப்பற்றிவருவன
வாம், ஏ-று.

க - ரை. உள்ளன்பாகச் சொல்லுவ கடுஞ்சொல்லும் பகையாது. பாரக்
குக் கோபப்பார்வையும், ஆசைக்குறிப்பால் வரும்-என்பதாம்.

கக0 - ஆம் - அதி - குறிப்பறிதல். சுகள

வி - ரை. குறிப்பு ஆகுபெயர் இவை உள்ளே ஒருபயன் குறித்துச்செய்
கின்றவை இயல்பல்ல வாகலால். இவைகளுக்கு அஞ்சவேண்டாமென்பதாம்.
அசையியற் குண்டாண்டோ ரேளர் யானோக்கப்
பசையினள் பையநகும்-

இதவுமது.

ப - ரை. யானோக்க (என்னை நீக்குகின்ற சொல்லுக்குப் பொருமல்)
நான் இரந்து நோக்கியவிடத்து, பசையினள் (அதுதெரிந்து) இரக்கினவளாகி,
பையநகும்-உள்ளே நகரகின்றள் (அதனால்) அசையிபற்கு-அசைத்த சாயற
டையவளுக்கு, ஆண்டு- அன்னகையினிடத்து, ஒரேளர்-ஒருநன்மைக்குறிப்பு,
உண்டி-உண்டி, ஏ-று.

க - ரை நான்பார்த்தவிடத்தி் விரங்கிப்பார்த்து, ககைக்கிறு எதனாலே
நலமுண்டு-என்பதாம்.

வி - ரை. ஏர்-ஆகுபெயர். அக்குறிப்பு-இனி பழுதாகா தென்பதாம். 8
ஏதிலார் பொலப் பொறுநோக்கு நோக்குநல்
காதலார் கண்ணிண யுவி.

இது தோழிமதி யுடன்பட எண்ணித் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

ப - ரை ஏதிலார்போல-முன்னதியாதவர்போல. பொதுநோக்கு-நோக்கு
தல் (ஒருவரையொருவர்) பொதுப்பார்வையாகப்பார்த்தல், காதலார் கண்களை-

ஆசையை யுடைய இவ்விருவரிடத்தும், உள்-உண்டாகின்றன, எ-று.

க - னா. அயலாபோலப் பொதுப்பார்வை பார்த்த வாசையுள்ளவரிடத்தி-என்பதாம்.

வி - னா. பொதுநோக்கு-யாவரிடத்தும் ஒருதன்மையாகிய பார்வை, பார்த்தற் றொழிவொன்றே யாயினும் இருவரிடத்தும் உண்டாதலாலும், ஒருவரிடத்திலேயும் குறிப்பு வேறுபட்டால் பலவாமாதலும், உள்வென்ப பன்மையால் சொல்லப்பட்டது. இருவரும் மதமறைத் துண்டோர் மகிழ்ச்சிபோல் உள்ளத்தன்மையுடைய மகிழ்ச்சலால்-அதுபற்றிக் காசலாரென்றும், அதுபுறத்து வெளிப்படாமையால், ஏதிலாரென்றும் சொல்லினார்.

கண்ணாடி கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கு
என்ன பயனு மில்

இதுவுமது.

ப - னா. (காமத்திற்குரிய விருவநாள்) கண்ணாடி (ஒருவரது) கண்களோடு, கண்ணினை (ஒருவர், சண்டன், நோக்கொக்கின்-பார்வையால் ஒக்குமாயின், வாய்ச்சொற்கள், (உண்மைதோன்றச் சொல்லுகின்ற) வாய்ச்சொற்கள், என்னபயனும்-ஒருபயனும், இல்-உடையனவல்ல, எ-று.

ககக - ஆம் - அதி - புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

க - னா. இருவர் பார்வையு மொக்குமாயின் வாய்ச்சொற்கள் படனில் வன்-என்பதாம்.

வி - னா. பார்வையாலொத்தல் ஆசைப்பார்வை யுடையனவாகல், வாய்ச்சொற்கள் - மனதில்லாமல் வாயினவிலே தோன்றுகின்ற சொற்கள் இருவர் சொல்லும்மேட்டி உலகியலின்மேல் கைத்துச் சொல்லியபடி, இருவர்சொல்லாவிதமாவது, அவன் புணைகாவலின்மேலும், அவன் கேட்டததின்மேலும் 'சொல்லுவது, பயனில் சொற்க ளாகையால், இச்சொற்கள் கொண்பபடாவென்பதாம்.

நூற்றிப்பத்தாம் அதிகாரம்-குறிப்பறிதல்.
முற்றிற் று.

10

ககக-ஆம்-அதி-புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

அஃதாவது: அப்படிக்குறிப்பறிந்து புணர்ந்ததலைவன் அப்புணர்ச்சியை மகிழ்ந்து சொல்லுதல் அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும். உ-ம் க கண்டுக்கட்டுண்டுகிரித் தூற்றநியு டையம் ஸ்ரூ

மொண்டடி. கண்டுணையின

இது தலைவன் † இயற்கைப் புணர்ச்சி முடிவிலே சொல்லியது.

ப - ஸா. கண்டு (கண்ணாலே) டுண்டும், கேட்டு (செவியாலே) கேட்டும் உண்டு (சாவாலே) உண்டும், உயிர்த்து (மூச்சாலே) போந்தும், உற்றும் (மெய்யாலே) தீண்டியும், அறியும்-அனுபவிக்கப்படுகிற, ஐம்புலனும்-ஐம்புலனும், ஒண்டொடி. கண்ணே - இவ்வொளிபொருந்திய உலோகையுடையவளிடத்தே, உள-உண்டாயின, எ-ற.

க - ஸா. கண்ணற்கண்டும், சாதாற்கேட்டும், நாவாலுண்டும், மூக்கால் மோந்தும், மெய்யாற்றீண்டியும், அனுபவிக்கப்படும் ஐம்புலன்களும் ஒன்றிய வளையக்களையடைய விவளிடத்தே உள்ளன-என்பதாம்.

* (அகப்பொருள் விளக்கம்) தூர்த்து பின்னிற்றல் கெணணலு மிரந்து, பின்னிலென்றது முன்னிலையாக்கலு, மெய்தொட்டுப் பிறனும் பொய்ப்பாடாட்டலு, மிடம்பெற்றுத் தழாஅலு;வழிபாடு மறுத்தலு, மிடையூறுகிளத்தலு நீடு நிரிணந்திரக்கலு, மறுத்தெதர் கோடாலு;வறிதுநகைநோற்றலு, முறுகற்குறிப் புணர்ச்சலு முயங்குதலுறுத்தலும், புணர்ச்சியின் மகிழ்தலும் புகழ்தலும் பிறவு, முணர்ந்தியதலைவியிற் புணர்ச்சியின் விரிய

† இயற்கைப் புணர்ச்சி-ஒரு ராஜகுமாரன் கேட்டைக்குப்போய் மலைச் சோலையிலே விளையாடவந்து தனித்துநின்ற-குறக்கன்னியைக்கண்டு கூடியது.

ககக - ஆம் - அதி - புணர்ச்சிமகிழ்தல். சகக

வி - ஸா. உம்மை முற்றம்மை தேற்றேகாரம் கேட்குரிடத்தின்லாமை விளக்கின்றது. வேறுவேறு காலங்களிலே வேறுவேறு பொருள்களாலே அனுபவிக்கப்படுகிற புலன்களெல்லாம் ஒரேகாலத்தே இவளிடத்தே என்னால் அனுபவிக்கப்பட்டன-வென்பதாம்.

பிணிக்கு மருந்து திரம னணியிழை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து.

இது தலைவன் * இடந்தலைப்பாட்டிலே சொல்லியது.

ப - ரை. பிணிக்கு (வாதமுதலாகிய) பிணிகளுக்கு, மருந்து-மருந்தாவண,
-) (அவைகளுக்கு நிதானமானவையல்லாமல்) விரோதமாகிய குணத்தையுடைய
யவையாம் (அப்படியல்லாமல்) அணியிழை-இவ்வணியினையுடையவன், தன்
நோய்க்கு-தன்னாலாகிய பிணிக்கு, தானே மருந்துமாயினான்.

க - ரை. முப்பிணிகளுக்கு மருந்துகள் வேறேயுள்ளன ஆபரணத்தையுடைய
யவன் தன்காமநோய்க்குத் தானே மருந்தாளுள்-என்பதாம்.

வி - ரை. இயற்கைப் பணர்ச்சியை நனைத்து முன் வாந்தினானாகவால்-
தன்னோவான்றும், அவ்வருத்தம் தனித்துவந்த நின்ற அவரோ முன்கூடியவிடத்
தே சென்று எதிர்ப்பட்டுத் தீர்த்தாளுதலால் தானே மருந்தென்றும் சொல்லி
னான், இப்பிணியும் எளியவைகளால் தீரப்பெற்றில் மென்பது படநின்றமை
யால் மன் ஒழியியசையிலே வந்தது. உ-ம். !!

தாம்வீழ்வார் மெல்லிய தோள்களிடத்துத் தயிலும், தயிலின்-
துயில்போல், தாமரைக்கண்ணாலகு (அவைகளைத் தறந்தபோகிகளால் அடைய
ப்படுவதாகிய) கமலக்கண்ணனது உலகம், இனிதுகொல்-வருந்தாம லடையக்
கூடுவதோ, எழு.

பேரின்பத்திற்குரிய கீ இச்சிற்றின்பத்திற்கு இப்படிப்பட்டவனாகுதல்
தகாதென்ற பாங்கனுக்குத் தலைவன் சொல்லியது.

ப - ரை. (ஐம்புலன்சீனையும் அனுபவிப்பவர்க்கு தாம் வீழ்வார்-தாம்வீறும்
ப மகளிரது, மென்றோள்-மெல்லிய தோள்களிடத்துத் தயிலும், தயிலின்-
துயில்போல், தாமரைக்கண்ணாலகு (அவைகளைத் தறந்தபோகிகளால் அடைய
ப்படுவதாகிய) கமலக்கண்ணனது உலகம், இனிதுகொல்-வருந்தாம லடையக்
கூடுவதோ, எழு.

க - ரை. தாம்வீறும்பிய பெண்களின் மெல்லிய தோள்களிடத்துத் தயில்
போல விஷ்ணுவின்னுலகம் இன்பயாகுமோ என்பதாம்.

* இடந்தலைப்பாடு இரண்டாந்தடவை முன்கூடிய விடத்தே தலைவன் தலை
வியைக்குறித்துச்சென்று கூடியது.

!! (அகப்பொருள் விசக்கம்) இயற்கைப்-ணர்ச்சி தெய்வத்தினையுழி
முயற்சியின்றி முடிவதாகும்.

வி - ரை. அனுபவிப்பவர்க் கென்பது-உருவிக்கப்பட்டது இப்படிப்பட்ட துயிலெவிட்டுத் தகயொகக்கனால் உருந்தலெண்டெலாலே 'எம்போல்வார்க்கு ஆ காத்தென்னுங் கருத்தாம் இனிதுகொ லென்றான்.

நீங்கிற் றெருநூஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுந்
தீசாண்டுப் பெற்றா ளிவன்

தலைவன் * பாங்காற் கூட்டமுடிவிலே சொல்லியது.

ப - ரை. நீங்கின் (தன்னை) நீங்கியபோது, தெறாஉம்-கடாநிற்கும், குறு குங்கால்-கெருங்கும்போது, சண்ணென்னும் - குளிராநிற்கும், தீ (இப்படிப் பட்ட) தீயை (எனக்குத் தருவதற்கு யாண்டு) (எவ்வுலகத்திலே) இவன், பெற் றான்-அடைந்தான், எ-று.

உ - ரை. தன்னையகன்றவிடத்துச் கடாநிற்கும் தன்னையேருங்கு மிடத்துக் குளிராநிற்கும் இப்படிப்பட்ட தீயை இவன் எவ்வுலகத்திற்பெற்றானோ என்ப தாம்.

வி - ரை. கூடாமுன் துன்பமடைதலால்-நீங்கிற்றெறாஉ மென்றும் கூடி யபின் இன்பமடைதலால் குறுகுங்காற் றண்ணென்னு மென்றும், இப்படிப் பட்டதீ உலகிலில்லாடையால் யாண்டிப்பெற்றானென்றும் சொல்லினான் தன் காமத்தையே அவன் தந்ததாகக்கொல்லினான் அவனால் அது வெளிப்படுத்த லாம்.

மேட்ட பொழுதினையாயவை பொலுமே
தோட்டார் சுதுப்பினு டொள்.

இது தலைவன் !! பாங்கியிற் கூட்டமுடிவிலே சொல்லியது.

ப - ரை (எப்பொழுது பெற்றுக்கூடினும்) தோட்டார் சுதுப்பினுள்-மல ரானிறைந்த கூந்தலையுடையவனது, தோள்-தோள்கள், மேட்டபொழுதின் மி கவும் இனிய பொருள்களைப்பெற) விரும்பியபொழுது அவையவைபோலுமே ஆவ்வப்பொருள்கள் போலு மின்பஞ்செய்யும், எ-று.

க - ரை. பூவையணிந்த கூந்தலையுடையவனது தோள்கள் இரசித்தபொ ழுது ஆவ்வப்பொருள்கள் போலு மின்பஞ்செய்வனவாம்-என்பதாம்.

வி - ரை. தோடு-இதழ்-அது பூவுக்கு ஆகுதலால் ஆகுபெயர். இயற்கைப் புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு பாங்குறகூட்டம், இவைகளிலே முன்னமே அத் தோள்கள் அனுபவிக்கப்பட்டிருந்தும் பின்னும் புதியவைபோலிருந்த செஞ்சம் பிணித்தலால் அவ்வாராய்ப்பற்றி இப்படி சொல்லினான்.

* பாங்கற்கூட்டம்-முன்றூந்தடவை தலைவன் தனது தோழியை துணையா கக்கொண்டு தலைவியைக்கூடியது.

!! பாங்கிழற்கூட்டம், காலாந்தடவை சோழியைத் துணையாகக் கொண்டு
கடியது.

ககக - ஆம் - அநி - புணர்ச்சிமகிழ்தல். சஎக

உறுதோ றுயிர்தனிப்பத் தீண்டலாற் பேதைக்
கமிழ்தி னியன்றன தோள்

இதுவுமது.

ப - ரை. உயிர் (தன்னைப்பெறுது வாடிய) என்னுயிர், உறுதோறு (பெற்
று) உறுத்தோறும், தளிர்ப்ப-தளிர்க்கும்படி, தீண்டலால்-தீண்டெலாவே, பே
தைக்கு-இம்மங்கைக்கு, தோள்கள், அமிழ்தினியன்றன (தீண்டப்பட்ட) அ
மிழ்தினாலே செய்யப்பட்டன, ஏ-று.

க - ரை. என்னுயிர் தளிர்க்கும்படி தீண்டெலால் இப்பெண்ணிற்குத்
தோள்கள் அமிழ்தாற்சமைக்கப்பட்டன-என்பதாம்.

வி - ரை. ஏதுவாகலால் தீண்டல் அமிழ்திற்கும் பொருந்தியது வாடிய
உயிரைத்தளிர்ப்பித்தல்பற்றி அத்தோள்களை அமிழ்த்தினியன்றனவென்றான்.
தளிர்ந்தல்-இன்பத்தாலே தழைத்தல். 6

தம்மி லீ:நுந்து தமதுபாற் றுண்டற்று

லம்மா வரிவை முயக்கு

இது கீ இவனைக் கல்யாணஞ் செய்துக்கொண்டு உலகோர் தம்மில்விவிரந்து

தமது பங்கை உண்டிற் இல்லறத்தோடு பொருந்தல்வேண்டு

மென்று தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.

ப - ரை. அம்மாரிவைமுயக்கு - அழகிய மாமைகிறத்தையுடைய மாறின்
புணர்ச்சியானது (இன்பத்தருசலில்) தம்மிவிரந்து-தமக்குரிய மனையிலிருந்து,
தமது (உலகோர்) தம்முயர்ச்சியால் வந்தபொருளை, பார்த்து (தென்புலத்தார்
முதலாகிய ஐவர்க்கு) பகுந்துகொடுத்து, உண்டற்று (தமதுபங்கை) உண்பது
போல் இன்பஞ்செய்கின்றது, ஏ-று. ஆல்-அசை.

க - ரை. இப்பெண்ணின் புணர்ச்சியானது தம்முயர்ச்சியால் வந்தபொரு
ளைத் தென்புலத்தோர்முத லைவர்க்கும் பகுந்து கொடுத்துத் தன்பங்கையுண்டது
போல இன்பஞ்செய்கின்றது-என்பதாம்.

வி - ரை. தொழிலுவகம் இல்லாதது செய்தாரடையும் சுவர்க்க வின்பத்தை எனக்கு இப்புனர்ச்சியே தருமென்று கல்யாணத்திற்கு உடன்படாதவன் சொல்வியபடி யாயிற்று. மாமை-பொன்னிறம். 7

வீழ மிருவர்க் கெனினெ வளியிடைய
போழ்ப் படாஅ முயக்கு.

இத ஓத்த அன்புடைய உமக்கு ஒருபோதும் விடாத புனர்ச்சியே இனிதாகலால் விவாகஞ் செய்துகொள்ளென்ற தோழிக்குச்சொல்லியது.

ப - ரை. (கீ சொல்லுகின்றத ஓக்கும்) வளியிடையோழ்ப்படா (ஒருபொழுதும் செழுமையால்) காற்றால் இடையறுக்கப்படாத, முயக்கு-புனர்ச்சியா சூழ் ககக - ஆம்- அநி - புனர்ச்சிமகிழ்தல்.

ஊத, வீழ்மிருவர்க்கு ஒருவரை ஒருவர் விரும்புகிற இறவர்க்கும், இனிதே இனிதேயாகும், எ-று.

க - ரை. காற்று விடையறுக்கப்படாத புனர்ச்சியானது இருவருக்கு மின்பமாகும்-என்பதாம்.

வி - ரை. முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. ஏகாரம்-தேற்றம். இங்கே, இருவரில்லாமையால் அது ஒவ்வாசென்பது கருத்து. களவுப்புனர்ச்சியை மகிழ்த்த விவாகத்துக்கு உடன்படாதவன் சொல்லியபடி. 8

ஊட லுணர்ந்தல் புணர்ந்த லிவைகாமம்
கூடியார் பெற்ற பயன்

இது மறைக்கவேண்டாமையால் கீழ்க்கவல்லாத புனர்ச்சியே இன்பப் பயனுடைய நாகலால் விவாகஞ் செய்து கொள்ளென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

ப - ரை ஊடல் (புனர்ச்சி இனிதாதற் பொருட்கேண்டு) மூடலும், உணர்ந்தல் (அசீன அளவறிந்த நீங்குதலும், புணர்ந்தல் (அதன்பின் உண்டாகின்ற) அப்புனர்ச்சியும் என்கிற இவை-இவையல்லவா, காமக்கூடியார் (விவாகஞ் செய்துகொண்டு) காமத்தை சூடையிடா தடைந்தவர், பெற்றபயன்-பெற்றபயன்கள், எ-று.

க - ரை. ஊடலும் அசீனநீங்கலும் புனர்ச்சியும், விவாகஞ் செய்துகொண்டவர் பெற்றபயன்-என்பதாம்.

வி - ரை. ஆடவர்க்கும் பிரிவேன்பகொன்று உண்டாவதல்லாமல் அது பூதான் பரத்தைபரிடத்தாடலும், அதனை அறிந்த மகளீர் ஈழடிநின்றலும் அவ்வூட லைத்தவறுசெய்த அவர்தாரேத்தவ றில்லாமையெசொல்லி நீக்கலும், பின் லும்

அவ்விருவரும் ஒத்த வண்பிணராய்க்கூடலும், அவ்வவா. முன்விவாகஞ்செய்து
கொண்டு அகட்டந்தவர் பெற்றபயன். அப்பயன் இருதலைப்புள்ளினோருயிரா
இய மாரூவன்படைய எயக்கு வேண்டாவென அவ்விவாகஞ்செய்து அகட்டலை
இழந்து சொல்லியபடி.

அறிதோ நறியாமை கண்டற்றாற் காமஞ்
செறிதேறுந், சேரிழை மாட்டி.

இது சலைவியைப்புணர்ந்த உடன்கொண்டுபோகின்ற
தலைவன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

ப - ரை. செறிதோறும்-புணர்ப்புணர, சேய்கழமாட்டு-செய்ய ஆபரணத்
சையுடையவரிடத்த, காமர்-காதல்-அறிதோறு - தூல்களாலும், மூட்பவறிவா
லும் (பொருள்களை) அறியவறிய, அறியாமை (முன்னை) யறியாமை, கண்டற்
து-காணப்படுதல்போலே காணப்படுகின்றது. எ-து.

ககஉ - ஆம் - அதி - நலம்புனைந்துரைத்தல். சாஎந.

ச - ரை. இவளிடத்துப் புணர்ப்புணர வுண்டாமாசையானது தூலாலு
மறிவாலும் பொருள்களை யறிய வறிய முன்னறியாமை கண்டாற்போலக்
காணப்படா நின்றது-என்பதாம்.

வி - ரை. களவிலே பலவிடையீடுகளால் தன் கருத்தின்படி அனுபவிக்க
பு பெறாமல் வருத்த முற்றவன் உடன் கொண்டு போகும்போது அது தீர்த
லால், செறிதோறு மென்றான். அறிவிற்கு எல்லயில்லாமையால் மேலுமே
லும் அறிவறிய முன்னையறிவு அறியாமையாய் முடியுதல்போல் புணர்ந்தற்கு
எல்லயில்லாமல் மேலும்மேலும் புணர்ப்புணர முன்னைப் புணர்வு புணராமை
யாய் முடிசின்றதெனத் தன்னாரைமை சொல்லியபடி. இப்புணர்ச்சி மகிழ்தல்
தலைவியிடத்தக் குறிப்பால்லது சொல்லால் நிகழாது.

நூற்றியறிவுன்றாம்-அதிகாரம்-புணர்ச்சிமகிழ்தல்
முற்றிற்று.

ககஉ ஆம்- அதி-நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அஃதாவது: தலைவன் சலைவி நலத்தினை வருணித்துச்சொல்லியது. இ
து புணர்ச்சியின் மகிழ்தல் விடத்து நிகழ்வதாகலால் அகன்பின் வைக்கப்பட
டது. (உ-ம்) *

நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினு

மென்னீரார் யாம்வீழ் பாவர்.

இது தலைவன் இயற்கைப்புணர்ச்சி முடிவிலே சொல்லியது.

ப - ரை. அனிச்சமே-அனிச்சப்பூவே, வாழி - வாழ்வாயாக, நன்னீரை-
(மென்மையாலே நீ எல்லாப்பூவினும்) நல்ல குணமுடைய (அப்படியிருந்
தாலும்) யாம்வீழ்பவன்-எம்மால் விரும்பப்பட்டவன், நின்னினு மென்னீரன்-
உன்னிலு மெல்லியகுணத்தை யுடையன், ஏ-று.

க - ரை அனிச்சப்பூவே வாழ்வாயாக நீ எல்லாபூவிலும் நற்குணமுடை
யை எம்மால் விரும்பப்பட்டவன் உன்னிலு மெல்லியகுணத்தையுடையவன்
என்பதாம்.

வி - ரை. அனிச்சம்-ஆகுபெயர், வாழியென்பது - உடன்பாட்டுக்குறிப்
பு-இனி நானே மெல்லிய குணமுடையே யென்னுந் செருக்கை ஒழிவாயாக
என்பதாம். அப்பொழுது பரிசித்த அறிந்தானாதலால்-பரிசத்தினினிமையை
யே பாராட்டினான். (1)

* (அகப்பொருள் விளக்கம்) களந்தழி மகிழ்தலு கலம்பாராட்டாலு
மெற்புற வணிதலு மென்னுமிடமுன்றும், போற்றிய தெய்மப் புணர்ச்சியின்
விரியே.

60

சஎச ககஉ - ஆம் - அதி - நலம்புனைந்துரைத்தல்.

மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண்

மலர்காணும் பூவொக்கு மென்று.

இது தலைவன் இடந்தலைப்பாட்டிலே சொல்லியது

ப - ரை. நெஞ்சமே-மனமே, இவள்கண் (யானேகாணப்பெற்ற) இவள்
கண்களை, பலர்காணும்-பலராலும் காணப்படுகிற, பூவொக்குமென்று-மலர்
கள், ஒக்குமென்று நினைத்து, மலர்காணின் (தாமரை குவளை நீலமுதலாகிய)
மலர்களைக் கண்டால், மையாத்தி-மயவகாநின்றாய் (உனக்கு அறிவிருந்த விதம்
என்ன) ஏ-று.

க - ரை. மனமே இவள் கண்களைப் பலரால் காணப்படும் பூவொக்குமெ
ன்றதல் நினைத்துத் தாமரை குவளை நீலமுதலிய மலர்களைக் கண்டால் மயங்கு
நின்றாய் நின்னறி விருந்தவாறென்-என்பதாம்.

வி - ரை. மையாத்தல் - இங்கே ஒப்பாகாதவைகளை ஒக்குமென்று கொ
ன்று இயற்கைப் புணர்ச்சி நீங்கியது முதலாகத் தலைவிகண்களைக் கா

ணப் பெருமையால் அவைகளோடு சிறிதொத்திருக்கின்ற மலர்களைக் கண்ட விடத்தெல்லாம் அவைகளிடத்து ஆசை செய்யாத தலைவன் அப்பொழுது அக் கண்களி னலமுழுதும் தானே இவளே இடத்தெதிர்ப்பட்டு அனுபவித்தானால் அம்மலர்கள் ஒம்பாகாமை கண்டு ஒப்புமை கருதிய நெஞ்சை இகழ்ந்த சொல்லியபடி.

(2)

முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்

வேலுண்கண் வேயத்தோ ளவட்டு.

இது கூட்டுதலுற்ற பாங்கனுக்குத் தலைவன் தலைவியினியல்பு சொல்லியது.

ப - ஐர. வேயத்தோளவட்டு - மூங்கில்போலுந் தோள்களையுடையவளுக்கு, மேனி-சிறம், முறி-தளிர் நிறமாயிருக்கும், முறுவல் - பல்லானது, முத்தம்-முத்தாயிருக்கும், நாற்றம்-இயற்கை வாசனையானது, வெறி-நல்லவாசனையாயிருக்கும், உண்+ண் (மை) யண்டசண்கள், வேல்-வேல்களாயிருக்கும்.

க - ஐர. மூங்கில் போலுந் தோள்களை யுடையவளுக்கு, மேனி - தளிர், பல்-முத்தம், கண்கள்-வேல்கள் போலும்-என்பாதம்.

வி - ஐர. முறி-முறுவல் - ஆகுபெயர். உருவகவகையாலே சொல்லின மையால், புணர்ந்தரையாயிற்று. உன்னாலே நினைக்கப்பட்டவளை அறியேனென்று தூரப்படுத்திய தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியதுமாம்.

(3)

காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலஞைக்கு

மாணிழை கண்ணொவ்வே மென்று.

இது பாங்கற் கூட்டத்திலே சென்று சார்தலுற்றதலைவன் சொல்லியது.

ப - ஐர. குவளை - குவளைமலர்கள், காணின்-பாடித்தொழிலை உடையவையாயிருந்தால், மாணிழைகண்-மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணங்களை யுடைய

ககஉ - ஆம் - அதி - நலம்புனைந்துரைத்தல் சான்றி

வனது கண்களை, ஒவ்வேமென்று - நிகரேமென்று நினைந்து, கவிழ்ந்து (அந்நாணத்தினாலே) தலைகுனிந்து, நிலன்-நிலத்தை, நோக்கும்-பார்க்கும்.

க - ஐர. குவளை மலர்கள் பார்க்கில் இவன் கண்ணிற் கொகப்பாரேமென்று கவிழ்ந்து நிலத்தைப்பார்க்கும்-என்பாதம்.

வி - ரை. நிறத்தாலேயன்று தெழிலாலும் ஒவ்வாதென்றற்கு காணி
 எனன்றும், கண்டால் அவ்வொவ்வாமையால் நானுடையவா மென்பதுதோ

ன்ற கவிழ்ந்தென்றும், சொல்லினான். காணலும், நாணலும், இல்லாமையால்
 இறுமாந்து ஆகாயத்தை நோக்கின வென்பதாம். (4)

அனிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தா னுசுப்பிற்கு
 நல்ல படாஅ பறை.

இது தலைவன் * பதற் குறியிலே பூவணிகண்டு சொல்லியது.

ப - ரை. இவன் (தன் மென்மை நினையாமல்) அனிச்சப்பூ-அனிச்சமல
 ரை, கால்களையாள்-தான்களையானாகி, பெய்தான்-குடினான், துசுப்பிற்கு (இ
 னியீய) ளிடைக்கு, நல்ல-நல்லவையாகிய, பறை-பறைகள். படான்-ஒளியா.

க - ரை. இவன் தன்மென்மை நினையாமல் அனிச்சமலரைக் காமபுகளை
 யானாகிச் சூடினானாகையா விடை முரியும்-என்பதாம்.

வி - ரை. இம்மலர்த்தாளின் பாரம் பொருமையால் இடைமுரியும் முரி
 ந்தால், அதற்குச் செத்தவர்க்கு உரிய நெய்தற்பறையே ஒலிக்கும் என்பதாம்
 மணிதர்க்கு உரிய சாவும், பாறையொலித்தனும், குறிப்பால் இடையின்மேல்
 ஏற்றப்பட்டன. ஒலியா-ஒலிக்கும். (5)

மதியு மடந்தை முகனு மறியா
 பதியிற் கலங்கிய மீன்.

இது † இரவுக் குறியிலே தலைவன் சந்திரனைக்கண்டு சொல்லியது.

ப - ரை. மீன் தாரகைகள் (வேறுபாடு பெரிதாயிருக்கவும்) மதியும் (தமது)
 சந்திரனையும், மடந்தைமுகனும் (எமது) மாத முகத்தையும், அறியா (இதசு
 திரன் இதுமுகமென்று) அறியமாட்டாமல், பதியின் (தற்) நிலையினின்றும்,
 கலங்கிய-கலங்கித் திரியாவின்றன, ஏ-று.

க - ரை. வானத்த மீன்கள் வேறுபாடு பெரிதாகவும் தம்மதியினையு
 மெம்மடந்தை முகத்தினையுமிற மதியீது முகமென் நறியமாட்டாது தன்
 னிலையினின்று கலங்கித் திரியா வின்றன-என்பதாம்.

வி - ரை. ஓரிடத்த நிலாமல் எப்போதும் உலாவுதல் பற்றிபதியிற்கலங்
 கிய வென்றான் வேறுபாடு பின் பாட்டிற்சொல்லப்படும். (6)

* பதற்குறி-பகலிலே ஓரிடம் குறிவைத்து வந்த கூடல்.

† இரவுக்குறி, இரவிலே தலைவி மனையருருவந்த கூடல்.

சுஎசு ககஉ - ஆம் - அதி - நலம்புனைத்துரைத்தல்.

அறுவாய் நிறைந்த வலிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் மகத்து.

இதுவுமது.

ப - ரை. (அத்தாரகைகள்) அப்படி. கலங்குதற்க்காரணம் யாது) அறுவாய் நிறைந்த - முன்குறைந்தவிடம் வந்து நிறைந்த அவிர் - விளங்குகிற, மதிக்குப்போல - சந்திரனிடத்துபோல, மாதர்முகத்து - இம்மாதர் முகத்து எனிடத்த, மறு-களங்கமானது, உண்டோ-உண்டோ, எ-று.

க - ரை. அம்மீன்க எக்கனங் கலங்குதற்க்குக் காரணம் யாது முன்குறைந்தவிடம் வந்து நிறம்பியே விளங்கு மதிக்கண்போல இம்மாதர் முகத்து மறுவுண்டோ-என்பதாம்.

வி - ரை. தேய்த்துவளர்த்தலும், சனங்கமும், இல்லாமைபற்றி வேறுபாடு அறியலாயிருக்க அறிந்திலவென்று இசுழ்த்து சொல்லியபடி. (7)

மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேற்
காதலை வாழி மதி.

இதுவுமது.

ப - ரை. மதி - சந்திரனே, வாழி - வாழ்வாயாக, மாதர் முகம்போல்-பெண்கள் முகம்போல், ஒளிவிட வல்லையேல் (நான் மகிழும்படி) ஒளி வீச வல்லாயாகில், காதலை (நீயும் என்னால்) இச்சிக்கப்படுதலையுடையயாகாய்.

க - ரை. சந்திரனே வாழ்வாயாக பெண்கள் முகம்போல் ஒளி வீச வல்லாயாகில் நீயு மென்னு லிச்சிக்கப் படுதலை யுடையயாகாய்-என்பதாம்.

வி - ரை. மறு-உன்னிடத்திருத்தலால் அந்மாத்டாய மாட்டாமையால் என்னால் இச்சிக்கவும்படா தென்பதாம்: வாழி-இசுழ்ச்சிக்குறிப்பு. (8)

மலர்ன்ன கண்ணாண் முகமொத்தி யாரிற்
பலர்காணத் தோன்றன் மதி.

இதுவுமது.

ப - ரை. மதி-சந்திரனே, மலர்ன்ன கண்ணாண்-இம்மலர்போலும் கண்களையுடையவளது, முகம் - முகத்தை, ஒத்தியாயின் - ஒக்கவேண்டுகையாகில் (இதபோல் யான்காணத்தோன்று) மலர் காணத் தோன்றல் - பலர்காணத்

தோன்றாதே, எ-று.

க - ரை. சந்திரனே மலர்போலும் கண்களையுடையவன் மூர்த்தையொச்சு
கேண்டுவையாகில் இதுபோல யான்காணத்தோன்று பலர் காணத்தோன்ற
கொழி-என்பதாம்.

.....வி - ரை. தானே முகத்தி னலமுமுதங்கண்டு அனுபவித்தா னுகலால்
ங்கேயும் பலர்காணத் தோன்றலை இழிவுபடுத்திச் சொல்லினான். பலர் கா
ணத்தோன்றலில் உணக்கு அம்முகத்தோடு ஒப்புண்டாகாதென்பதாம். (9)

ககந - ஆம் - அதி - காதற்சிறப்புரைத்தல். சஎஎ

அனிச்சரமு மன்னத்தின் னாவியு மாத

படிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்.

இது * உடன்போக்குச்சொன்ன தோழிக்குத் தலைவன்

அதனருமையைச் சொல்லி மறுத்தது.

ப - ரை (உலகத்தாரால் மெய்மைக்கு எடுக்கப்பட்ட) அனிச்சமும் -
அனிச்சமலரும், அன்னத்தின் னாவியும் - அன்னப்பறவையி னீறகும், மாதர்க
ளடிக்கு - பெண்களினடிக்கு, நெருஞ்சிப்பழம் - நெருஞ்சிப் பழம்பால் வருந்
தஞ் செய்யும், எ-று.

க - ரை. அனிச்சமலரும் - அன்னப்பறவையி னீறகும் மாதர்களடிக்கு
நெருஞ்சிப் பழம்பேல் வருத்தஞ்செய்யும் - என்பதாம்.

வி - ரை. முள் வலிதாசலால் பழமென்றார். இப்படிப்பட்ட அடிகள்
கூர்ங்கல்லும் வெப்பமுள்ள பாலைவழியை எப்படி கடப்பானென்பது குறிப்
பாலே பெறப்பட்டது. செம்பொருட்களையன்றிக் குறிப்புப் பொருளும் அடி
நலனழிபாமையாகலின் இதுவும் இவ்வழிகாரத்தாயது. (10)

நூற்றி பணிவெண்டாம் அதிகாரம் - கலம்புகினர் னுறைத்தல்.

முற்றிற்று.

ககந - ஆம் - அதி - காதற்சிறப்புரைத்தல்.

அஃதாவது: தலைவன் தன்னுரை மிகுதியைச் சொல்லலும், தலைவி தன்னுரை மிகுதியைச் சொல்லலும் ஆம். இது புணர்ச்சியும் கலனும்பற்றி கீழ்க்கின்ற தாகலால், அவற்றி னதிகாரங்களின்பின் வைக்கப்பட்டது.

பாலொடு தேன்கலந் தத்தே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர்.

இது தலைவன் இயற்கைப்புணர்ச்சிமுடிவிலே தன்னயப்பை அறிவித்தது.

ப - ரை. டனிமொழி-இம்மெல்லிய சொல்லே யடைபவளது, வாலெயி றூறியநீர் - வெண்பல்லி றூறிய நீரானது, பாலொடு தேன்கலந்தத்தே - பாலுடனே தேனைகலந்த கலவைப்போலும், எ-று.

க - ரை. இம் மெல்லிய மொழியினையுடையாளது வாலிய பற்களினூறிய நீரானது பாலுடனே தேனைக் கலந்த கலவைபோலும்-என்பதாம்.

வி - ரை. பாலொடு தேனென்றதனால் - அதன் கவைபோலுஞ் சுவையுடைத் தென்பதாயிற்று. வேறுவேற்றியப்பட்ட சுவையையுடைய பாலும் தே

* உடன்போக்கு - தலைவி நன்மீட்டாரறியாமல் தலைவனுடன் செல்லுதல்
சுஎஅ ககந - ஆம - அதி - காத்தற்குறப்புரைத்தல்.

றும் கலந்த விடத்து அக்கலவை இன்னதென்ற அறியக்கூடாத இனியக வையை யுடையதாமாகலால் அச்சுவைநீர்க்கும் அடைவிக்க. (1)

உடம்பொ டியிரிடை யென்ன மற்றன்ன

மடந்தையொ டெம்மிடை நட்பு.

இது தலைவன் பிரிவிலுண்டாகிய அச்சத்தைச் சொல்லியது.

ப - ரை. மடந்தையொடெம்மிடை-இம்மாதோடு எம்மிடத்து உண்டாகிய, நட்பு-நட்புகள், உடம்போடுயிரிடை - உடம்போடு உயிரிடத்து, என்ன-எப்படிப்பட்டவை, அப்படிப்பட்டவையாகும், எ-று.

க - ரை. உடம்போடு உயிரிடை யுளவாகிய நட்புக ளெத்தன்மையோ அத்தன்மையே இம்மடந்தை யோடு எம்மிடை யுலவாகியநட்புகள் - என்பதாம்.

வி - ரை. எப்படிப்பட்டவையெனப் பன்மையாற் சொல்லியது. இருவகை நட்புகளும் ஆகிதொடங்கி வேறுபாடில்லாமல் கலந்து வருதல் இன்பத்துன்பங்களை ஒக்க அனுபவித்தல் அவசியம் வேண்டிதல் என்றிவைகளை நோக்கி ஊழினுலே கூட்டப்பட்ட புணர்ச்சியாகலால், அப்பொழுது உணர்ச்சியில்லாதிருந்தவள் யின்னே உடையளாமென்றே ஆகியவிடத்தே இவள்

எவனெவ்வென்றும், என்னிடத்தே அன்புடையனெவ்வென்றும். பின்னும் இவனைக் கலத்தல் கூடுமோவென்றும் அவனாள் எத்தே தோன்றும், அவைகுறிப்பால் அறிந்து அவைதீரச் சொல்லியபடி. மற்று-அசை. (2)

கருமணியிற் பாவாயாய்நீ போதாயாம் வீழ்ந்
திருநுதற் கில்லை யிடம்.

இது இடந்தலைப்பாட்டிலே தலைவி நீங்கும்போது தலைவன் சொல்லியதப - ரை. கருமணியிற் பாவாய் (என்கண்ணிற்) கருமணியி லிருக்கின்ற பாவையே நீ - நீ, போதாய் (அவ்விடம் விட்டுப்) போவாயாக (போகாதிருப்பாயாகில்) யாம்வீழும்-எம்மால் விரும்பப்படுகின்ற, திருநுதற்கு - அழகியவென்றியையுடையவர்களுக்கு, இடம்-இடம், இல்லை-இல்லை, எ-று.

க - ரை. என்கண்ணிற் கருமணியினிடத்தறையும் பாவையே-நீ அவ்விடம்விட்டுப் போவாயாக போகாதிருப்பாயாகில் எம்மால் விரும்பப்பட்ட திருநுதலையுடையாட்கு இருக்க விடமில்லையாம்-என்பதாம்.

வி - ரை. நான்காணாமல் இருக்க மாட்டாமையால் இவன் புறத்திற் போத்தன்மைய எல்லாமல் என் கண்ணினுள் இருக்குந் தன்மையன் இருக்கும் போது உன்னோடு கூடியிருக்க இடம்போதாமையால், உன்னிலும் சிறந்த இவனுக்கு அவ்விடத்தை கொடுத்த நீபோய் விடுவாயாக வென்பதாம். (3)

வாழ்த லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து.

ககக - ஆம் - அதி - காதற்சிறப்புரைத்தல். சஎக

இது பகற்குறியிலே புணர்ந்த நீங்குந்தலைவன் சொல்லியது.

ப - ரை. (எனக்கு) ஆயிழை-ஆராய்ந்த கொள்ளப்பட்ட ஆபரணத்தை யுடையவன் புணருமிடத்தி, உயிர்க்கு-உயிருக்கு. வாழ்தலன்னன் (உடம்போடு கூடி) வாழ்தல்போலாகின்றான், நீங்குமிடத்த - புரியுமிடத்த, அதற்கு - அவ்வுயிர்க்கு, சாதலன்னன் - அவ்வுடம்பி னீங்கிப் போதல்போ லாகின்றான். எ-று.

க - ரை. தெரிந்த வாபரணத்தையுடையான் எனக்குப் புணருமிடத்தயிர்க்குடம்போடு கூடிவாழ்தல்போலும் புரியுமிடத்த அவ்வுடம்பினின்ற யிர்பிரிதல்போலும்-என்பதாம்.

வி - ரை. எனக்கென்பதும், புணருமிடத்தென்பதும், அவாய் நிலையால் வந்தன - வாழுங்காலத்து வேறுபாடில்லாமல் வழிநின்றலாலும் சாயங்காலத்து வருத்தஞ் செய்தலாலும் அவைகளை அவள் புனர்வு பிரிவுகளுக்கு உவமை யாக்கினான். (4)

உள்ளுவன் மன்பான் மறப்பின் மறப்பறியே

ஒள்ளாமர்க்க கண்ணாள் குணம்.

இது * ஒருவழித்தணந்து வந்தபோது எம்மைநினைத்து மறிவீரோவென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.

ப - ரை. யான்-நான், ஒள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம்-ஒளியின்வாகிப் போர்செய்கின்ற கண்களையுடையவனது குணங்களை, மறப்பின்-மறந்தேறியின், உள்ளுவன்-நினைப்பேன், மறப்பறியேன் (ஒருபோதும்) மறத்தலறியேன் ஆகலால் நினைத்தலு மறியேன், என்று.

க - ரை. ஒள்ளியவாய் போர்செய்யுங் கண்ணினை யுடையான் குணங்களை நான்மறந்தேறியின் நினைப்பேன், ஒருபொழுது மறத்தலையறியேனாதலால் நினைத்தலையு மறியேன்-என்பதாம்.

வி - ரை. நினைத்தலு மறியேனென்னும் பொருள்கொள்ள நிற்கையால் மன் ஒழியிசையில்வந்தது. குணங்கள்-நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு முதலானவை. இதுவரைக்கும் தலைவன் சொல்லியது, பின் தலைவிசொல்லுவது. ()

கண்ணுள்ளிற் போகா ரிம்மைப்பிற் பருவரார்

நுண்ணியரெங் காத லவர்-

இது ஒருவழித்தணத்தலில் தலைவனைத் தோழி இயற்புழிப்பானென்று

அஞ்சி அவன்கேட்கத் தலைவி தன்னுள்ளே சொல்லியது.

ப - ரை. (தாம்காணுடைபற்றித் தூரத்திலே போயினாரென்று நினைப்பவர் நினைக்கக்கடவர்) எங்காதலவர் - எம்முடையதலைவர், கண்ணுள்ளிற்

* ஒருவழித்தணத்தல் - தலைவன் யாதேனும்மொரு காரியங்குறித்தல் பிறிதல்.

சுஅ0 ககங் - ஆம் - அதி - காதற்சிறப்புரைத்தல்.

(எமது) கண்ணுள்ளேநின்றும், போகார் - போகார், இமைப்பின் (அறியாமல்) இமைத்தேறாமையின், பருவரார் (அதனால் வருந்துவதஞ்செய்யார் (ஆகலாலே) நுண்ணியர் (காணப்படாத) நுண்ணியர், என்று

க - ரை. தாம்காணுடைபற்றித் தூரத்திற் போயினாரென்று நினைப்பவர் நினைக்கக்கடவர். எம்முடைய நாயகர் எங்கண்ணுள்ளேனின்றும் போகார்

கார்ட்டில் லவரைத் தோடாகில் அதனால் வருத்தவகஞ் செய்யார் ஆதலாற்
 பரை ப.ப.எ, துண்ணியா - எல்பதரம்.

வி - ரை இடைவிடாத நினைவின் முயற்சியால் எப்போது முன்னே
 தோற்றலால், கண்ணுள்ளிற் போகாரென்றும் இமைத்தபோதும் அதந்
 தலால். இமைப்பிற் பருகாரென்றும் சொல்லினான். (6)

கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு
 மெழுதெங் கரப்பாக் கறிந்தி.
 இதுவுமது.

ப - ரை. காதலவர் - எம்மேலாசையுள்ள தலைவர், கண்ணுள்ளராக (எங்)
 கண்ணுள் இருக்கின்றாராகலால், கண்ணுமெழுதெம்-கண்ணினை (வாயினால்)
 எழுதுவதுஞ்செய்யேம், கரப்பாக்கறிந்த (அவ்வளவுகாலமும் அவர்) மறைதலை
 அறிந்து, எ-று.

க - ரை. எம்முடைய நாயகர் எங்கண்ணுள் எரிருக்கின்றாராகலால், கண்
 ணின்மை யெழுதெம்-அவர் மறைதலையறிந்து-என்பதாம்.

வி - ரை. எம்மால் இடைவிடாமற் காணப்படுகின்றவரைப் பிரிந்தாரெ
 ன்று நினைக்கும்விதம் என்ன வென்பது குறிப்பெச்சம்.

நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்ட
 லஞ்சதும் வேபாக் கறிந்து.
 இதுவுமது.

ப - ரை. காதலவர் - எமது தலைவர், நெஞ்சத்தாராக-நெஞ்சு எரிருக்கின்
 றாராதலால் (உண்ணுப்போது) வெய்துண்டல்-குடுள்ளதாக உண்ணுதற்கு,
 அஞ்சதும்-அஞ்சாநின்றோம். வேபாக்கறிந்து - (அவர் அசனாலே) குறுதுதலை
 அறிந்து, எ-று.

க - ரை. எம்முடைய நாயகர் நெஞ்சுள் எரிருக்கின்றாராகையால் உண்
 ணுப்போது வெய்தாக உண்டலை யஞ்சுவோம் அவர் அதனால் வெய்துதுதலை
 யறிந்து-ஒன்பதாம்.

வி - ரை எப்பொழுதும் என்னெஞ்சி லிருக்கிறவரைப் பிரிந்தான்
 ன்றுநினைக்கும்விதம் என்னென்பது குறிப்பெச்சம். (8)

இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ லனைத்திற்கே
 யேதில ரெண்ணுமில் லார்.

ககக - ஆம் - அதி - காதற்சிறப்புரைத்தல்.ச அக

இது * வரையிடவைத்துப் பொருள்வயிற்கப் பிரித்தவிடத்துத்தலைவி பொருத்திருத்தற் பொருட்டுத்தோழி தலைவனை இயற்பழித்தவிடத்தே அவன் இயற்படச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) இம்மைப்பின் (என்கண்) இமைக்குமாயின், கரப்பாக்கறிவல் (உள்ளிருக்கிற காதலர்) மறைதலறிந்து இமையேன், அனைத்திற்கே-அவ்வளவுக்கே, இவ்வூர்-இவ்வூர், ஏதிலரென்னும் (சுவகாதனோய்செய்தார்) அன்பிலரென்னும், எ-று.

(க-ரை.) என் கண்ணிகைக்குமானால் உள்ளிருக்கின்ற காதலர்மறைதலையறிந்து இமையேன் அவ்வளவிற்கு கவரைத் துயிலானோய் செய்தாரன்பிலரென்று சொல்லாநிற்கு மிவ்வூர் - என்பதாம்.

(வி-ரை) தன் கருத்தறியாமையறிக்க கோபித்துச் சொல்லலால், தோழியை வேறுபடுத்தி ஊரென்றான், ஒருபோதும் பிரியாதவரைப் பிரிந்தாரென்று பழிக்குந்தன்மையை யல்லையென்பதாம். க

உவந்துறைவ ருள்ளத்து ளென்று மிகந்துறைவ ரேதில ரென்னுமிவ் வூர்,

இதுவுமது.

(ப-ரை.) (காதலர்) உள்ளத்துள்-மனதுள், என்றும்-எப்பொழுதும், உவந்து-மகிழ்ந்து. உறைவர்-வாசஞ்செய்யாகிர்பர், (அதனையறியாமல்) இவ்வூர்-இவ்வூர், இகந்துறைவர்-பிரிந்துதிராவின்றார், ஏதிலரென்னும்-அன்பிலாரென்று (அவரைச்) சொல்லுகின்றது, எ-று.

(க-ரை.) காதலர் எப்பொழுதும் என்னுள்ளத்துள்ளே மகிழ்ந்து வாசஞ்செய்யாகிர்பர். அதனை அறியாதவரைப்பிரிந்து வாசஞ்செய்யா வின்றார், அன்பிலரென்று சொல்லாநிற்கும் இவ்வூர் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) உவந்துறைவ ரென்றதனால் அன்புடைமை கூறினான். பிரியாமையும் அன்பும் உடையவரை இவரென்று பழிக்குந் தன்மையை யல்லையென்பதாம்.

தூற்றிபதிமுன்றும்-அதிகாரம்-காதற்சிறப்புரைத்தல்

முற்றிற்று.

* வரைவிடைவைத்துப் பொருள் வயிற்பிரிதல் கல்யாணத்திற்குப்
பொருள் சம்பாதிக்கப் பிரிதல்.

௭1

ககசு-ஆம்-அதி-நாணுத்துறவுரைத்தல்

அஃதாவது: தூறப்படுத்தப்பட்டுப் பொருதவனாகிய தலைவனும் * அற
த்தொடொடு நிற்பிக்கத்தொடங்கிய தலைவியும், தமது நாணயிழத்தலைச் சொல்
லுதலாம். இது காதல் மிகுந்தவிடத்து நிகழ்வதாகலால், காதற்சிறப்புரைத்
தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

காம முழுந்து வருந்தினார்க் கேம

மடலல்ல தில்லை வலி.

தூறப்படுத்தப்பட்டுப் பொருதவனாகிய தலைவன் சொல்லியது.

(ப-ரை.) காமமுழுந்து (அரியமகளீரோடு) காமத்தை அனுபவித்த
(யின் அதுபெறாமல்) வருந்தினார்க்கு-தன்பமடைந்த ஆடவர்க்கு, ஏமமட
லல்லது (முன்னும்) காப்பாய்வருகின்ற 0 மடன்மாவல்லது, வலி-வலியது,
இல்லை-(இனியெனக்கு) இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) அரியமகளீரோடு காமத்தை யுபவித்தும் பின்னது பெரு
து தன்பமடைந்த ஆடவர்க்கு, முன்னுங்காப்பாய் வருகின்ற மடலல்லது
இனிவலியதில்லை - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஏமமாதல், அத்துன்ப நீங்கும்வகை அவ் வனுபவத்தைக்கொ
டுத்தல். வலி-ஆகுபெயர், முன்னும் ஆடவரையினர், இன்பமடைந்து வருகி
றவழியிருக்கவும் உன்னை அதற்குத்துணையென்று நினைத்து வீரக முயன்
றநான் இப்போது துணையல்லாமை அறிந்தேனாகலால் இனியாயினும் அவ்
வழியால் அதனை அடைவேனென்பது கருத்து.

நோனா வுடம்பு முயிரு மடலேறு

நாணியை நீக்கி நிறுத்து.

இது நாணமுடைய உமக்கு மடன்மா வேறுகை முடியாதென்று
அதனை விலக்கலுற்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.

(ப-ரை.) நோனா (அவ்வருத்தத்தைப்) பொருத. உடம்பு முயிரும் உடலும் உயிரும், மடலேறும் (அதற்குக் காப்பாகிய மடன்மாவை) ஏறநினையா நின்றன, நாணின (அதனை விலக்குவதாகிய) நாணத்தை, நீக்கிநிறுத்து ஒழித்துவிட்டு, -எ-று.

(க-ரை.) அவ்வருத்தத்தினைப் பொருத உடம்பு முயிரும் அதற்குக் காவலாகிய மடன்மாவின்மூலக் கருதாநின்றன. அதனை விலக்குவதாய் நாணினையகற்றி - என்பதாம்.

* அறத்தாடு நிற்பித்தல்-இங்கே தலைவி தன்காமத்தைப் பரங்கி முள் ளானவரால் வெளிப்படுத்தல்.

1 மடன்மா - பனைமடலாலே செய்யப்பட்ட குதிரை.

ககச - ஆம் - அதி-நா னுத்துறவுரைத்தல்ச ஆக

(வி-ரை.) அறிவு முதலானவை முன்னே நீங்கவும், நாண் நீங்காது நின்றது. அதாவும் இப்பொழுது நீங்கிற்றென்றற்கு உடம்பு முயிறுமென்றான். அவைதாம் தம்முள் நீங்காமை பொருட்டு மடலேறு மென்றது அவன் தன் பொருமையறிந்து கடிதிலே உடன்படுதல் குறித்து உ

நாடுண்டு நல்லாண்மை பண்டுடையே னின்றுடையேன் காமுற்ற ரேறு மடல்.

இது நாணமேயன்றி நல்லாண்மையும் உடைமையால் மடலேறுகை முடியாதென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப-ரை) நாடுண்டு நல்லாண்மை நாணத்தையும் மிகுந்த ஆண்மையை யும், பண்டு-முன்னே, உடையேன்-உடையேன் (அவைகாமத்தால் நீங்குத லால்) காமுற்ற ரேறுமடல்-காமமிகுந்தவரேறுமடல், இன்று-இப்போது உடையேன்-உடையேன், எ-று.

(க-ரை.) நாணத்தையு மாண்மைகையு முன்னமே யுடையேன் அவை காமத்தால் நீங்குதலால் காமமிக்காரேறு மடலினையுடையே - என்பதாம்.

(வி-ரை) நாண் இழிவானவை செய்யு டுத்து விலக்குவது ஆண்மை ஒன்றுக்குத் தளராத நிற்பல், அவை முன்னுள்ளன, இன்றுள்ளது இதுவே யாகலால், கடிதிலே முடியுமென்றபடி.

காமக் கடிம்புன லுய்ச்சுமே நானொடு
நல்லாண்மை யென்னும் புனை.

இது நாணமும் நல்லாண்மையும் காமவெள்ளத்திற்குப் புணையாதலால் அதனால் அவை வீங்குவன வல்லவென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது

(ப-ரை.) (நாண் தன்னைக்கடத்தற்குக் கொண்ட) நானொடு நல்லாண்மை யென்னும்புனை - நாணமும் நல்லாண்மையும் ஆகிய புனைகளை, காமக்கடிம்புனல் - காமமாகிய கடியவெள்ளமானது, உய்ச்சுமே (என்னிற்பிரித்துக்) கொண்டு போகின்றது, ஏ-று.

(க-ரை.) நாணமும் ஆண்மைமுமாகிய புனைகளைக் காமவெள்ளமானது கொண்டுபோகின்றது-என்பதாம்,

(வி-ரை) அவை செய்யமாட்டாத மற்றை நீரினீக்குதற்கு கடிம்புனலென்றான். இந்தநீர்க்கு அவைபுணையாகா அதனால் அவை வீங்குமென்பதாம். தொடலைக்குறுந்தொடி தந்தாண் மடலொடு மாலை யுழக்குந் துயர்.

இது இப்பொருக்கமாட்டாமையும், மடலும், உமக்கு எப்படி வந்தனவென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.

(ப-ரை.) மாலை யுழக்குந் துயர் - மாலைக்காலத்து அனுபவிக்குந் துன்பத்தையும், மடலொடு (அதற்கு மருந்தாகிய) மடன்மாவையும் (முன்அறி

ககச - ஆம் - அதி - நாணுத்துநிவுரைத்தல். ச ௮௫

(வி-ரை.) பிறப்பு விசேடத்தால் அவ்வடக்கம் எனக்கு இல்லையாகின்றது. நீ அதை அறிகின்றிலை யென்பதாம். இதுவரைக்குந் தலைவன் சொல்லியது பின்னே தலைவிசொல்லுவது.

நிறையரியர் மன்னளிய ரென்னாது காம மறையிறந்து மன்று படும்.

இதுகாப்புச்சிறை அதிகப்பட்டிக்காமம் பெருகியபோது தலைவிசொல்லியது

(ப-ரை.) (இவர்) நிறையரிய (ரென்னாது) நிறையால் (காம் பெறக்கொள்ளாதற்கு) அரியரென்று அஞ்சாமலும், மன்னளிய ரென்னாது - ஈக்யம்

அளிக்கத் தக்கவரென்று இரங்காமலும், காமம் (மகாரிதது) காமமும், மறையிறந்து (அவர்) மறைத்தலைக்கடந்து, மன்றுபடும் சபையிடத்து வெளிப்படுவதாயிருந்தது, எ-று.

(க-ரை.) இவர் நிரையால் காமேற்றிகா.ர்ளுதற்கு அரியவென் றக்கூதல் செய்யாது. மிகவு மளிக்கத்தக்காரென் றிரங்குதல் செய்யாது. மக. 4ர் காமமும் அவர் மறைத்தலைக்கடந்து சபையிடத்து வெளிப்படுமாயிருந்தது என்பதாம்.

(வி-ரை.) என்னுதென்பது முன்னுக்கூட்டி மகவிரென்பது வருணிக் கப்பட்டது. இங்கே மன்றென்றது - தந்தைமுதலாகிய தன் குடும்பத்தார் கூட்டத்தை உலகத்துப்பெண்களது காமத்தியல்பு சொல்லுவான்போல் தன்காமம் பெருகிறபடிசொல்லி இனி அறத்தொடு கற்றால் வேண்டாமென்பது குறிப்பித்தபடியாயிற்று.

அறிகிலா ரெல்லாரை மென்றேயென் காம
மறுகின் மறுகு மருண்டு.

இதுஅமது.

(ப-ரை.) (கான்முன் அடக்கியிருக்கையால்) எல்லாரும் அறிகிலா ரென்று (என்னை) அறிந்திலர் (இனி அப்படி அடக்கியிருமல் காணெ வெ

ளிப்பட்டு அறிவிப்பேனென்று) நினைத்து, என்காமம்-எனது காமமானது மறுகில் (இவ்வூர்) வீதியில், மருண்டு-மயங்கி, மறுகும்-சுழல்கின்றது எ-று.

(க-ரை.) யான் முன்னடங்கி நின்றால் எல்லாரும் என்னையறிதவி லர்-இனியவ்வாறு நில்லாது காணெ வெளிப்பட்டு அறிவிப்பேனென்று

நினைத்து என்காமம் இவ்வூர் வீதியில் மயங்கிச்சுழல்கின்றது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மயங்குதல் * அம்பலாதல்-மறுகுதல். 1) அலராதல் இ-விச

ண்டமாயிற்று. இனி [] அறத்தொடு நின்றல்வேண்டு மென்பதாம்

* அம்பல்-சிலரறிந்து தம்மிற்பேசல்.

0 அலர் பலரறிந்து துற்றல்.

[] அறத்தொடுகிறதல்-காமத்தைவெ.சிப்படுத்தல்.

ச அச ககச - ஆம் - அதி - நாணுத்துறவுரைத்தல்.

யேன் தொடலைக் குறுந்தொடி - மாலைபோல் தொடர்ந்த சிறிய வளையுடையவன், தந்தாள் (இப்பொழுது எனக்குத்) தந்தாள், எ-று.

(ப-ரை.) மாலைப்பொழுதினிடத்து அனுபவிக்குந் துன்பத்தையும் அதுற்கு மருந்தாகிய மடலினையும் முன்னறியேன் இப்பொழுது எனக்கு வளையுடையவன் தந்தாள்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) காமம் மற்றைப்பொழுதுகளிலும் உண்டாயினு மாலையிலே மலர்தலால் மாலையழக்குந் துயரென்றும், மடலும் அதுபற்றிவந்த தாகலால் அய்விரிவும் அவளாலே தரப்பட்டவென்றும், அவள்தான் நீ சொல்லியதேசொல்லுகிற இளமையென்பதுதோன்ற தொடலைக் குறுந்தொடியென்றும் சொன்னான். இவை அவள் தந்தவையாகலால் உன்னால் நீக்குமென்பது கருத்து.

மடலுர்தல் யாமத்து முன்னுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண்.

இது மடலுரும்பொழுது இன்றைக்கும் கழிந்ததென்ற தோழிக்குத்
தலைவன் சொல்லியது

(ப-ரை.) பேதைக்கு (உன்) மாதுகாரணமாக, என்கண்-எனது கண்கள், படலொல்லா (ஒருபோதும்) துங்குதல் பொருந்தாவாம் (அதனால்) யாமத்தம் (எல்லாரும் துங்குகிற) பாதியிரவிலும், மன்ற மடலுர்தல்-படன்மாவேறலையே, உன்னுவேன்-நினைப்பேன், எ-று.

(க-ரை.) உன்மாதுகாரணமாக என்கண்கள் ஒருபோது நித்திரைசெய்யாவாம், அதனால் யாவரும் நித்திரைசெய்யும் பாதிராத்திரியில் மடன்மாவேறுதலை நினைப்பேன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பேதையென்றது-மடமைபற்றி, இனிக்குறை முடிப்பதானையெனல் வேண்டா வென்பதாம்.

கடலன்ன காம முழந்து மடலேறுப்

பெண்ணின் பெருந்தக்க தில்.

இது முன்பாட்டிலே பேதையென்றதுபற்றி அறிவில்லாத மகளிரினும்

அறிவுடைய அடவரன்றே பொறுக்கத் தக்கவரென்றே தோழிக்குத்
தலைவன் சொல்லியது.

(ப-ரை.) கடலன்ன காமமுழந்து-கடல்போற் கரையற்றகாமநோயை
அனுபவித்தும், மடலேற-மடன்மாவேறாமல் (பொறுத்திருக்கிற) பெண்
ணின்-பெண் (பிறப்புப்) போல், பெருந்தக்கதா-யிருந்த தகுதியுடையபிரப்பு,
பு, இல் - உலகத்தில் இல்லை, எ-று

(க-ரை.) கடல்போலக் கரையற்ற காமநோயினே அனுபவித்துமடலே
றுதலைச் செய்யாதிருக்கிற பெண் பிறப்புப்போலத்தக்க பிறப்பு உலகத்தி
ல்லை - என்பதாம்.

சுயுசு ககசு - ஆம் - அநி - நா ணுத்துறவுரைத்தல்.

யென் தொடலைக் குறுந்தொடி - மாலையால் தொடர்ந்த சிறிய வளையலை
யுடையவன், தந்தான் (இப்பொழுது எனக்குத்) தந்தான், எ-று.

(ப-ரை.) மாலையப்பொழுதினிடத்து அனுபவிக்குந் துன்பத்தையும்அத
ற்கு மருந்தாகியு மடலினையும் முன்னறியேன் இப்பொழுது எனக்கு வளை
யலையுடையவன் தந்தான்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) காமம் மற்றைப்பொழுதுகளிலும் உண்டாயினு மாலையிலே
மலர்தலால் மாலையழக்குந் துயரென்றும், மடலும் அதுபற்றிவந்த தாகலா
ல் அவ்விளிவும் அவளாலே தரப்பட்டவென்றும், அவள்தான் நீ சொல்லி
யதேசொல்லுகிற இளமையனென்பதுதோன்ற தொடலைக் குறுந்தொடி
யென்றும் சொன்னான். இவை அவன் தந்தவையாகலால் உன்னால் நீக்குமெ
ன்பது கருத்து.

மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண்.

இது மடலூரும்பொழுது இன்றைக்கும் கழிந்ததென்ற தோழிக்குத்
தலைவன் சொல்லியது

(ப-ரை.) பேதைக்கு (உன்) மாதுகாரணமாக, என்கண்-எனது கண்
கள், படலொல்லா (ஒருபோதும்) துங்குதல் பொருந்தாவாம் (அதனால்)
யாமத்தும் (எல்லாரும் துங்குகிற) பாதியிரவிலும், மன்ற மடலூர்தல்-பட
ன்மாவேறலையே, உள்ளுவேன்-நினைப்பேன், எ-று.

(க-ரை.) உன்மாதுகாரணமாக என் கண்கள் ஒருபோது நித்திரைசெய்யாவாம், அதனால் யாவரும் நித்திரைசெய்யும் பாதிராத்திரியில் மடன்மாவேறுதலை நினைப்பேன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) பேதையென்றது-மடமைபற்றி, இனிக்குறை முடிப்பதுநானையெனல் வேண்டா வென்பதாம்.

கடலன்ன காம முழந்து மடலேறப்

பெண்ணின் பெருந்தக்க தில்.

இது முன்பாட்டிலே பேதையென்றதுபற்றி அறிவில்லாத மகளிரினும் அறிவுடைய ஆடவரன்றே பொறுக்கத் தக்கவரன்றே தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.

(ப-ரை.) கடலன்ன காமமுழந்து-கடல்போற் கரையற்றகாமநோயை அனுபவித்தும், மடலேறு-மடன்மாவேறாமல் (பொறுத்திருக்கிற) பெண்ணின்-பெண் (பிறப்பு) போல், பெருந்தக்கது-மிருந்த தகுதியுடையபிறப்பு, இல் - உலகத்தில் இல்லை, எ-று

(க-ரை.) கடல்போலக் கரையற்ற காமநோயினை அனுபவித்துமடலேறுதலைச் செய்யாதிருக்கிற பெண் பிறப்புப்போலத்தக்க பிறப்பு உலகத்தில்லை - என்பதாம்.

ககடு: - ஆம் - அதி - அவரறிவுறுத்தல். # அள

யவுயிரானது, சிற்கும் (அவனைப்பெற்றதுபோல்) நிலைபெறும், அதனை-அந்நிலைபேற்றை, பாக்கியத்தால் நல்லாழால் (நானே) அறிவதல்லது, பலர் (அற்றுக்கின்ற) பலரும், அறியார்-தெரியார். எ-று.

(க-ரை.) உன்மாதுக்கும் எமக்கு முண்டாகிய நட்பு அவரா யெழுதலால் என்னரிய வுயிரானது அவனைப்பெற்றதுபோல் நிலைபெறும் அந்நிலைபேற்றைத் தெய்வத்தால் நானே யறிவதல்லது பலருமறியார்-என்பதாம்.

(வி-ரை) இரவுக்குறி தப்பித் தலைவியை அடையப்பெறாத வருத்தமெல்லாம் தோன்ற ஆருயிரென்றும் அப்படி அரியவனை எரியவனாக்கி எடுக்கின்றமையால் அது அவ்வாருயிர்க்குப் பற்றுக்கோடாய் சிற்கின்ற தென்றற்கு-அவரெழுவாருயிர் சிற்குமென்றும், பற்றுக்கோடாதலை, அவ்வ

யலார் அறிந்தார் தூற்றுகொழிவர் ஒழியவே ஆருயிர் போமாகலால் அவர
 றியாதிருக்கிறது பாக்கியத்தாலென்றும் சொல்லினான். பலருமென்றிற்
 முற்றும்மை வீகாரத்தால் தொக்கது. ௧

மலரன்ன கண்ணா ளருமை யறியா
 தலரெமக் கீந்ததிவ் வூர்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) மலரன்ன கண்ணாள்-மலர்போலும் கண்களையுடையவளது,
 அருமை (அடைதற்) கருமையை, அறியாது-அறியாமல், இவ்வூர்-இவ்வூரி
 ளுள்ளவர்கள் (அவளை யெளியவளாக்கி) அலர் (அவளோடு) அலர் கூறலை
 எமக்கு-எனக்கு, ஈந்தது-உபகரித்தது, எ-று.

(க-ரை.) மலர்போலும் கண்களையுடையவளது அருமையறியாது
 இவ்வூர் அவளை யெளியவளாக்கி அவளோடலர் கூறுதலை யெமக்குபகரித்
 தது என்பதாம்.

(வி-ரை.) அருமை-குறிப்பிழைத்தலாலும், இடையீடுகளாலும், ஆகியது
 ஈந்ததென்றான். அதற்குச் சார்பாகலால் அலர் தூற்றுவாரை அவர் செய்த
 உதவிபற்றி இவ்வூரென்றான். ௨

உருதோ வூரறிந்த கௌவை யதனைப்
 பப்றாஅது பெற்றன்ன கீர்த்து.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) ஊரறிந்த கௌவை (எங்களுக்குப் புணர்ச்சி உண்டா யிருக்
 கையை) இவ்வூர் அறிதலால் விளைந்த (அலரானது) உருதோ (எனக்கு)

உறவதொன்றன்றோ (அதுகேட்ட) என்மனமானது, பெறாஅது (புணர்ச்
 சியைப்) பெறுகிறுந்தே. பெற்றன்ன கீர்த்து - பெற்றதுபோலும் குண்
 முடைத்து (ஆதலால்) எ-று.

புணர்ச்சி ககதி - ஆம் - அளி - அவரறிவுறுத்தல்.

(க-ரை.) எங்களுக்குப் புனர்ச்சி புண்டாயிருக்கையை இவ்வூரறிதலான் வினைத்தவவரெனக் கூறுவதொன்றே அதுகேட்ட என்மனம் அப் புனர்ச்சியைப்பெறுதிற்குத்தேபெற்றதுபோலும் குணமுடைத்து என்பதாம்.

(வி-ரை.) பெற்றன்ன நீர்மை-பெற்றவழி உண்டாகிற இன்பம்போலுமின்பமுடைமை நீர்த்தென்பதற்கு ஏற்கமனம் வரிவிக்சப்பட்டது. ௨

கவ்வையாற் கவ்விது காம மதுவின்றேற்
றவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) காமம் (என்) காமம், கவ்வையால் (இவ்வூர்) எடுக்கின்ற அலரால், கெளவிது-அவர்தலைபுடைத்தாயிற்று, அதுவின்றேல் - அவ்வலர் இல்லையாயின், தன்மையிழந்து-தவ்வென்னும் சுருங்கிப்போகும். ௭-று.

(க-ரை.) என்காமம் இவ்வூரெடுக்கின்றவலரால் அலர்தலைபுடைத்தாயிற்று, அவ்வல ரில்லையாயில் தன்னியல்பிழந்து சுருங்கும்-என்பதாம். ௮

(வி-ரை.) அலர்தல். மேலுமேலுமிருதல். தன்மை - இன்பத்தருதல். தவ்வென்னுமென்றது-குறிப்புமொழி. ௯

களித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றாற் காமம்
வெளிப்படுந் தோறு மினிது.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) (கள்ளுண்பார்க்கு) களித்தொறும்-களிக்குந்தோறும், கள்ளுண்டல்-கள்ளுண்ணுதல், வேட்டற்று - இனிதாம் விதம்போல் (எனக்கு) காமம்-காமமானது, வெளிப்படுந்தோறும்-அலராந்தோறும், இனிது-இனிதாகா சின்றது, ௭-று.

(க-ரை.) கள்ளுண்பார்க்குக் களிக்குந்தோறுங் கள்ளுண்ட லினிதா மாறுபோல எனக்குக் காமம் அலராந்தோறு மினிதாகின்றது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) வேட்கப்பட்டதற்றா லென்பது - வேட்டற்றாலென சின்றது. வேட்கையிருதியால் அலரும் இன்பஞ்செய்கிற தென்பதாம். ௧௦

கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று.

இது இடையீடுகளாலும் இரவுக்குறிதப்பலாலும் தலைவனைக்கூடப்பெருத தலைவி அவன் * சிறப்புத்தானாகத் தோழிக்குச்சொல்லுவாளாய் அலரை அறிவித்து மணஞ்செயல் வினாவியது.

(ப-ரை.) கண்டது (தலைவனை நான்) காணப்பெற்றது, ஒருநாள்-ஒரு
நாளேயாகும், அலர் (அதனாலுண்டாகிய) அலரானது (அவ்வளவின தன்றி)

உ சிறப்புறம் - தலைவியைச் சாவல் செய்த விடத்தின் புறம்,

ககடு ி-புறம் - அதி - அலரறிவுறுத்தல். ச-அல

திங்களைப் பாம்புகொண்டற்று-சந்திரனைப் பாம்புகொண்ட அலர்போல்
உலகமெங்கும் பறந்தது, எ-று.

(க-ரை.) தலைவனை நான் காணப்பெற்றது ஒருநாளேயாம் - அதனாலு
ண்டான அலரானது அவ்வளவின தல்லாமல் சந்திரனைப் பாம்புகொண்ட
அலர்போலெங்கும் பறந்தது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) அலராகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து பாம்புகொ
ண்டற்றென்றான், பூயிரிழல் பாம்பெனப்பட்டது. இராடுவென்னும் வடநூ
ல்வழக்குப்பற்றி அது சந்திரனை மறைத்தல் கணித சித்தாந்தங்களிலேகா
ண்க. இருவழியும் மன்னும்-உம்மும்-அசைநிலைகள். காட்சியின்றியும் அலர்
பறக்கின்ற இவ்வொழுக்கம் இனியாகாது மணஞ்செய்து கொள்ளுதல்
வேண்டுமென்பதாம்.

ஊரவர்கெளவை யெருவாக வன்னைசொன்
னீராக நீளுமிந் நோய்.

இது மணஞ்செயல் நீளப்பொருத தலைவியைத் தலைவன் சிறைப்புரைத்தா
ளுதலறிந்ததொழி ஊரவரலரையும் தாய்சொல்லையும் நோக்கிநீபொறுத்தல்
வேண்டுமெனச் சொல்லெழுப்பியவிடத்து அவன் சொல்லியது.

(ப-ரை.) இந்நோய்-இக்காமநோயாகிய (பயிர்) ஊரவர்கெளவை-இவ்
பூரிலுள்ள மகளிர் எடுக்கின்ற அலரானது, எருவாக-எருவாக, அன்னைசொ
ல்-(அதுகேட்டுக்கோபித்து) தாய்சொல்லுகின்ற கடுஞ்சொல்லானது, நீ
ராக - தண்ணீரானது, நீளும்-வளராகின்றது, எ-று.

(க-ரை.) இக்காமநோயாகிய பயிர் இவ் பூரின் மகளிரெடுக்கின்ற அல
ரானது எறுவாக தாய்சொல்லானது நிராகவளர்க்கின்றது-என்பதாம்

(வி-ரை.) ஊரவரென்பது-தொழிலால் ஆனொழித்துநின்றது [ஏகதே சவுருவகம்] சுருக்குதற்கு ஏதுவாகின்றவை தாமேவிரிதற்கு ஏதுவாகின்றனவென்பதாம். மணஞ்செய்வோளுதல் பயன். எ

செய்யா வெரிதுதுப்பே மென்றற்றூற் கெளவையாற்
காம துதுப்பே மெனல்.

இதுவுமது.

(ப-ரை) கெளவையால் (அயலவர் எடுக்கின்ற) அவராலுண்டாகின்ற காமம்-காமத்தை, துதுப்பேமெனல்-அறிவிப்பேமென்று நினைத்தல், செய்யால்-செய்யினாலே, ஏரி-நெருப்பை, துதுப்பேமென்றற்று-அவிப்பேமென்று நினைத்தலோ டொக்கும், எ-று.

(க-ரை.) அயலாரெடுக்கின்ற அவராலுண்டாக் காமத்தை அவிப்பே மென்று நினைத்தல் செய்யால் நெருப்பை அவிப்பேமென்று நினைத்தலோ டொக்கும் - என்பதாம்.

62

ககடு - ஆம் - அடி - அலரறிவுறுத்தல்.

(வி-ரை) காமம்வளர்த்தற்குக் காரணமாகிய அலரால் அதை அவித்தல் கூடாதென்பதாம். ௮

அலர்நாண வொவ்வதோ வஞ்சலோம் பென்றூர்
பலர்நாண நீத்தக் கடை.

இது மணஞ்செய்தற்குப்பொருள் சம்பாதிக்கத்தலைவன் பிரிந்தபோது

பொருதவளாகிய தலைவி அவன்வந்து சிறைப்புறத்தானுதலறிந்து
அலரஞ்சிப்பொறுத்தல் வேண்டிமென்ற தொழிக்குச்சொல்லியது

(ப-ரை) தம்மைக்கண்டநாளில் அஞ்சலோம் பென்றூர் (உன்னைவிட்டுநீங்கேன்) அஞ்சதலொழி யென்றவரே, பலர்நாண (இன்றுகண்டவர்) பலரும் நாணும்வகை, நீத்தக்கடை (நம்மைவிட்டு) நீங்கியபின் அதர் (அயலவர் துற்றுதிற) அலருக்கு, நாணவொவ்வதோ (நாம்) நாணக்கூடுமோ.

(க-ரை.) தம்மைக்கண்டநாளில் உன்னைவிட்டுநீங்கேன் அஞ்சதலொழியென்றவரே இன்றுகண்டார் பலரும் நாணும்வகை நம்மைத்துறந்தபின் நாமேதிலார்கூறும் அலருக்கு நாணக்கூடுமோ கூடாது-என்பதாம்.

(வி-ரை) கண்டார் நாணுகிற நிலைமையேமாகிய நாம் நாணுதல் எவ்வி

டத்தென்பதாம்.

*தாம்வேண்டி னல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டும்
கொளவை யெடுக்கு மிவ்வூர்.

இது நலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிநலைவிக்குச் சொல்லாளாய்
அலரநிலித்து அவனுடன்போதற்கு ஆசைகொள்ளச் சொல்லியது
(ப-ரை.) யாம்-நாம், வெண்டும்கொளவை (உடன்போதற்குக் காரண
மாதல்பற்றி முன்னமே) இச்சிப்பதாகிய அலரை, இவ்வூர்-இந்தவூர், எடு
கும் (நானே) எடுக்கின்றது, காதலர் (இனித்) நலைவர், வேண்டின் (நாம்
வேண்டினால், நாம்-நாமும், நல்குவர்-அதற்கு உடன்படுவர் (ஆதலால் இவ்
வலர்மகக்கு நன்றாய்வந்தது.) ஏ-று.

(க-ரை.) உடன்செல்லுதற்குக் காரணமாக நோக்கி நாம்முன்விரும்
வதாகிய அலரை யிவ்வூர்தானே யெடாரின்றது இனிக்காதலர் நாமும் யாம்
வேண்டியக்காலதனை இனிது நேர்வராதலின் இவ்வலர் மகக்கு நன்றாய்வ
தது - என்பதாம்,

(வி-ரை.) உம்மைவருவிக்கப்பட்டது. நம்மிடத்துஆசையுடைமையார்
மறொன்பதுதேர்ன்ற காதலரென்றான்.

நாற்றிபதினாந்தாம்-அதிகாரம்-அலரநிலித்துத்தல்.

முற்றிற்று.

க ற் பி ய ல்.

இனிக்கற்புப் பதினெட்டதிகாரத்தாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலி
லே பிரிவாற்றாமை சொல்லுகின்றார். உ-ம். *

* கக்காம் ஆம்-அதி-பிரிவாற்றாமை.

அஃதாவது: மணம்செய்து கொண்டபின் தலைவன் அறம்பொருளின் பங்களின் பொருட்டுத் தலைவியைப்பிரிந்து தூரத்திலும், அவ்விடத்திலும் செல்லுநாளில், அப்பிரிவை அவன்பொறுக்க மாட்டாதவளாந்தன்மையாம் அது இங்கே பிரிவை அறிவித்த தலைவனுக்குத் தோழிசொல்லலும், தோழிக்குத்தலைவி அவன் குறிப்பால் அறிந்துசொல்லலும், பிரிவை அறிவித்த விடத்துச்சொல்லலும், பிரிந்தவிடத்து ஆற்றுவக்குமிடத்துத் தோழிக்குச் சொல்லலும், எனநால்வகையாலே சொல்லப்பட்டது.

செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்றுநின் வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை.

இது பிரிந்து கடிதில்வருவேனென்ற தலைவனுக்குத் தோழிசொல்லியது.

(ப-ரை.) செல்லாமையுண்டேல் (நீ எம்மைப்) பிரியாமை உண்டாயின் எனக்கு-எனக்கு, உரை (அதனை) சொல்லு, மற்று-அதுநீய்க, நின்வல்வரவு (பிரிந்துபோய்) நின்விரைந்து வருதலை, வாழ்வார்க்கு (அப்பொழுது) உயர்வாழ்வார்க்கு, உரை-சொல்லு, எ-று.

(க-ரை.) நீ யெம்மைப் பிரியாமை யுண்டாயினதனை யெனக்குத்தொல்லித்தொழியப் பிரிந்துபோய் விரைந்துவருதல் சொல்லுவையாயினதனை யப்பொழுதுயிர் வாழ்வார்க்குச் சொல்லென்பதாம்.

(வி-ரை) தலைவியை யொழித்து எனக்கென்றான் தான் அவன்என்ற வேற்றுமையில்லாமையால், நீ பிரிந்திருக்குங் காலமெல்லாம் பொறுத்திருந்து அவ்வரவுகானும் வலிமைபுடைய எல்லள் பிரிந்தபொழுதே இறந்துபடுவெனப்பதாம். அழுங்குவித்தல்-பயன்

* (இறையராசப்பொருள்) கற்பினுட்டுறவே கடிவரையின்றே, ஓதல் காவல் பகைதனிவினையே, வேந்தர்க்குற்றழிப்பொருட்டிணிபரத்தையென்றாக்வாரே யவ்வயிற்பிரிவே. (தொல்காப்பியம்) கற்பெனப்படுவது காரணமொடுபுணரக், கெளற்குறிமரபிற் கிழவன் கிழத்தியை, கொடைக்குறிமரபினோர் கொடுப்பக்கொள்வதுவே. (அகப்பொருள்வினக்கம்) பொற்ப ஐமசிறப்பிற் கற்பெனப்படுவது, மகிழ்வுமூடலு மூடலுணர்த்தலும், பிரிவு ம்பிறவு மருவியதாகும்.

௬௬௨ ௧௧௯ - ஆம் - அதி-பிரிவாற்றாமை.

இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு.

இது தலைவனது பிரிவைக்குறிப்பால் அறிந்ததலைவி
தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) (தழைபுமலைபுகொண்டு பின்னின்றநாளில்) அவர்பார்வல்
அவரது பார்வைமாதிரியும் (புணர்ச்சி குறித்தமையால்) இன்கணுடைத்
து(மகக்கு) இன்பமுடைத்தா யிருந்தது (இன்று அப்புணர்ச்சிதான் நடந்த
கொண்டிருக்கவும் (புணர்வு-அப்புணர்ச்சி, பிரிவஞ்சும்-பிரிவரென்றஞ்சுந்
ற, புன்கண்-அச்சத்தினை, உடைத்து-உடைத்தாயிற்று(அவரன்பினினை
இது) எ-று.

(ச-ரை.) தழைபுகு கண்ணிபுகொண்டு பின்னின்ற ஞானவர நே
க்குமாத்திரமும் புணர்ச்சி குறித்தமையா னமக்கின்பமுடைத்தாயிருந்
மின்றப் புணர்ச்சிதானிகழா நிற்கவு மது பிரிவுரென்றஞ்சு மச்சத்தினை
டைத்தாயிற் றவரன்பினினைமை யிதுவென்றவா ரென்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆல். அசை. பார்வலென்றவதனாலே-புணர்ச்சிபெறாமல் தலை
வன் பின்னின்ற காலம்பெறப்பட்டது. புன்கண்-துன்பம். அது காரணத்த
ன்மேலாயிற்று, அவ்வச்சத்தினை யுடைத்தாலாவது புணரும்போதுதன்னை
யிகப்புக்கழ்தலாலும், அணிகிருத்தலாலும், தலைவன் பிரிதற் குறிப்புக்காட்டு
அச்சஞ்செய்தலுடைமை அழுக்குவித்தல் பயன்

அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான்.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) அறிவுடையார்கண்ணும் (பிரியேனென்றதஞ்சொல்லியுந்
நம்பிரிவு (பொருமையைபும்) அறிதலுடையவராகிய காதலரிடத்தும், ஒ
டத்து-ஒரோவழி, பிரிவு-பிரிவுதலை, உண்மையான்-உண்டாதலால், தே
றம் (அவர்சொல்லும் தலை ய.ரியும்பற்றி கம்மேல் அன்புடையரென்று
ளியுந்) தெளிவு, அரிது-அரிதாயிருந்தது, எ-று.

(ச-ரை.) பிரியேனென்ற தஞ்சொல்லுந் பிரிவாற்றாமையு மறித
டையராய்-காதலர்கண்ணு றொரோவழிப்பிரிவு நிகழ்தலானவர் சொல்லு
தலையனியும்பற்றி நம்மாட்டன்புடையரெனத் தெறிந்ததற்ற மரிதாயிருந்

தென்பதாம்.

(வி-ரை.) அரோ-அசைகிலை, உம்மை-உயர்வு சிறப்பு.

அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் தெளித்தசொற்
தேறியார்க் குண்டோ தவறு.

ககக - ஆம் - அதி - பிரிவாற்றாமை.

சகக

இதவுமது.

(ப-ரை.) அளித்து(எதிர்ப்பட்டகானே)தலையளிசெய்து, அஞ்சலென்
றவர் (உன்னைவிட்டுப் பிரியேன்) அஞ்சர் திருவென்றவர் தாமே, நீப்பின்
பின்னே) பிரிவாராயின் (அவர்க்கல்லாமல்) தெளித்தசொல் (அவரால்)
தெளிவிக்கப்பட்ட சொல்லை, தெறியார்க்கு (மெய்யென்று) தெளிந்தவர்
க்கு, தவறு-குற்றம், உண்டோ-உளவோ. எ-று.

(க-ரை.) எதிர்ப்பட்டனானே தலையளிசெய்து நின்னிற் பிரியே
னஞ்சலென்றவர் தாமே பின்பிரிவாராயினவர்க் குன்றியவர் தெளிதவித்த
சொல்லை மெய்யெனத்தெளிந்தார்க்குக் குற்றமுண்டோ-என்பதாம்.

(வி-ரை.) தேறியாரென்றது தன்னைப்பிறப்போற் சொல்லியது. சொ
ல்லும் செயலும் ஒத்திராமைக்குற்றம் அவர்க்கு உண்டாம் அது உண்டா
காதபடி அழுக்கச் செய்யென்பது கருத்து.

ஓம்பி னமைந்தார் பிரிவோம்பன் மற்றவர்
நீங்கி னரிதாற் புணர்வு.

இதவுமது.

(ப-ரை.) ஓம்பி-என்னுயிரைச் செல்லாமற் காப்பாற்றுவையாயின், அமைந்தால் (அதனை ஆளுதற்கு) அமைந்தவரது, பிரிவு-செலவை, ஓம்பல்-அழுங்குவிப்பாயாக, மற்று-அழுங்குவிப்பா ரில்லாமல் அவர்-அவர், ிங்கி-ன்-செல்வாராயின் (அவரால் ஆளப்பட்ட உயிரும் செல்லுமாதலால் புணர்வு (பின்பு அவரைக்) கூடுதல், அரிது (ஏனக்கு) அரிதாம், எ-று.

(க-ரை.) என்னுயிரைச் செல்லாமற்குத்தியாயி னதனையாளுதற்கமைந்தாருடைய செலவினை யழுங்குவிப்பாயாக வழங்குவிப்பாயன்றி யவர் செல்வராயினவரா லாசப்பட்ட வுயிருந் செல்லுஞ்சென்றார் பின்னவரைக் கூடுதலெனக் கரிதாம் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஆல்-அசை. ஆளுதற் கமைதல்-தலைவராதற்கு ஊழால் ஏற்புடையராதல். ௮

பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர்

நல்குவ ரென்னு நசை.

இது தலைவன்பிரிவை அறிவித்தவாறுவந்து சொல்லியதோழிக்குத் தலைவியசொல்லியது.

(ப-ரை.) அவர் (நமதுபிரிவு பெருமையறிந்த) அத்தலைவர்க்காமே (நம் முன்னின்றும்) பிரிவுரைக்கும் (தம்) பிரிவை அறிவிக்கும் வன்கண்ணராயின்-அருளில்லாமையை புடையராயின் (அத்தன்மையரான பின்பு) நல்கு ரென்னு நசை (நம்பொருமையை அறிந்துவந்து) தலையளி செய்வாரென்னுமாசை ஆரிது-விடப்படும், எ-று.

ககக - ஆம் - அதி - பிரிவுற்றமை

(க-ரை.) நக்கவ்வுக்கடுமை யறிந்ததலைவர் தாமே நம்முன்னின்றதம் பிரிவினை புணர்த்தும் வன்கண்மை புடையராயினாராயி னத்தன்மையராய் பின்பு நம்மாற்றமையறிந்துவந்து தலையளிசெய்வு ரென்றிருக்குமாசை விடப்படும் - என்பதாம்.

(வி-ரை) அருமை பயன்படுதலில்லாமை. கூடியிருந்தே அன்பில்லாமற் பிரிவென்னுதலும் அறிவித்தலும், வல்லராயினார், பிரிந்துபோய் அன்புடையராகி நம்மை நி, அதுவந்து அளித்தல் எவ்விடத்ததென்பதாம்.

அழுங்குவித்தல்பயன்.

துறைவன் துறந்தமை தூற்றுகொன் முன்கை
யிறையிறவா நின்ற வளை.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) துறைவன்-நெய்தலிலத்தலைவன், துறந்தமை (என்னைப்) பிரியலுந்
றமையை (அவன் அறிவிக்காமல் தாமே அறிந்து) முன்கையிறை (எ
ன்) முன்கையிறையினின்றும், இறவாநின்றவளை-கழலாநின்ற வளையல்க
ள், தூற்றுகொல் (எனக்கு) அறிவியாவோ (அவன்) அறிவிக்க அறிந்துவ
ந்து நீ அறிந்து வந்து நீ அறிவித்தல் வேண்டுமோ, எ-று.

(ச-ரை.) துறைவனென்னுபுபிரியலுந்றமையைவனுணர்த்தாமற்ரு
மே புணர்த்தேன் முன்கையினிறையினின்றும், கழலாநின்ற வளைகொன
க்கறிவியாவோ வவனுணர்த்த வுணர்த்துவந்து நீ யறிவித்தல் வேண்டு
மோ - என்பதாம்.

(வி-ரை.) முன்னே நிகழ்த்தமையால் துறந்தமையென்றும், கேட்டவள
வில் மெலிந்து பொருமையால் இறவா நின்றவென்றும், சொல்லினான், அ
ழுங்குவித்து அதுவந்து சொல்லுந் தன்மையையல்லாத நீயும் இவ்வளைசெ
ய்தனவே செய்தாயென்று பிணங்கிச் சொல்லியபடி.

இன்னு தின்னில்லூர் வாழ்த லதனினு
மின்னு தினியார்ப் பிரிவு.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) இந்நில்லூர் (மகளிர்க்குத் தங்குறிப்பறிதிற) தோழியரில்லா
த வேற்றாரினிடத்து, வாழ்தல்-வாழுதல், இன்னுது-துன்பஞ்செய்வதாகும்
(அதன்மேலும்) இனியார்ப்பிரிவு (தங்) காதலரைப்பிரிதல், அதனினும்-அவ்
வாழ்தலைக்காட்டிலும், இன்னுது-துன்பஞ்செய்வதாகும், எ-று.

(ச-ரை.) மகளிர்க்குத் தங்குடிப்பறிபுந் தோழியரில்லாத வேற்றாரின்
கண் வாழ்தலினுத ததின்மேலுந் தங்காதலரைப்பிரித வதனினு மின்ன
தென்பதாம்.

ககக - ஆம் - அதி - பிரிவாற்றும்மை.

ககக

(வி.ரை.) தலைவன் செல்லுதலை அழுங்குவித்து வாராது உடன்பட்டு வந்தமைப்பற்றிப் பிணங்குகின்றானாகலால் - இன்னில்லாசென்றான். உலக நடை சொல்லுகின்றான்போல் தனக்கு அவ்வாழ்வும் பிரிவும் உண்டாயிருக்கை சொல்லியபடி.

தொடிற்சுடி னல்லது காமநோய் போல

விடிற்சுட லாற்றுமோ தீ.

இது காமம் தீயேபோல் சின்றவிடத்தைச் சுமொதலால் நீபொறுத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

(ப.ரை.) தீ-நெருப்பானது, தொடின் (தன்னைத்) தொட்டால், சுடிற் (சுட) வல்லது-சுட்டாற் சுடவல்லது, காமநோய்போல - காமமாகிய கோயைப்போல, விடின் (தன்னை) விட்டுக்கினால், சுடலாற்றுமோ (தப்பாது) சுடல்வல்லதோ, எ-று.

(க-ரை.) தீதன்னைத் தொட்டாற் சுமொயிற் சுடுகவல்லது காமமாகிய நோய்போலத் தன்னை யகன்றற்றப்பாது சுடுதலை வற்றோமாட்டாது- என்பதாம்.

(வி.ரை.) சுடினென்றது-மந்திர மருந்துகளாலே தப்பிக்கப்படாநாயினென்றபடி காமத்திற்கு அதுவும் இல்லையென்றற்கு-சும்மாசுடவென்றான் நீக்கில் அனுபவியாமை சுடல் முன்னும் கூட்டப்பட்டது. தீயினும் கொடியதனை நான் பொறுக்குவிதம் என்னெயென்பதாம். . க

அரிதாற்றி யல்லனோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்

பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர்.

இது தலைவியர் பலரும் பிரிவைப் பொறுத்திருப்பர் நீ இது செய்கின்றிலையென்ற தோழிக்குத் தலைவியென்பது.

(ப-ரை.) (நீசொல்லுகின்றது ஒக்கும்) அரிதாற்றி-பிரிவை அறிவித்தவிடத்து அதற்கு உடன்பட்டு, அல்லனோய் (பிரியும்போது உண்டாகிற) துன்பநோயையும், நீக்கி-ஒழித்து, பிரிவாற்றி (பிரிந்தால்) அப்பிரிவையும் பொறுத்தது, பின்னிருந்து-பின்னும் இருந்து, வாழ்வார்-உயிர்வாழாமுகளார். பலர் (உலகத்திற்) பலர். எ-று,

(க-ரை.) நீ சொல்லுகின்ற தொக்கும் பிரிவுணர்த்திய வழியதற்குடன்பட்டுப் பிரியங்காணிகமும்லலையெனையு நீக்கிப்பிரிந்தார் பிரிவு தன்னையுமாற்றிப் பின்னமிருந்துயிர் வாழாமுகளிருகத்துப் பலரென்பதாம்.

(வி-ரை.) முன்னிலுஞ் சிறக்கத் தலையளிபெற்று இன்பத்தை அனுபவிக்கிற சமயத்தில் அதனையிழந்து துன்பத்தை அனுபவித்தற்கு உடன்படுதல் அரியதொன்றாகலால் அரிதாற்றியன்றும் செல்லுந் தேசத்திலே அவருக்கு யாது சம்பவிக்குமோவென்றும், அவர்வருமளவும் நாம் பொறுத்திருக்கும் விதம் என்னென்றும், அவர்வரவுதான் மறுபடி என்னைக்குவந்து

கக௭ - ஆம் - அதி - படர்மெலிந்திரங்கல்.

கிடைக்குமோவென்றும், இவ்விதங்களாலே தோன்றுகிற கவலைமனத்தை விட்டு நீங்காததலால் அல்லலேய் நீக்கியென்றும், பிரிந்தால் வருமளவும் உள்ளே தோன்றுகிற காமவேதனையும் புறத்தில், வீணை, யிசை, சந்திரன், தென்றல், இவைமுதலாய் வந்து அதனை வளர்ப்பையும் பொறுத்தல் அருமையாகலால் பிரிவாற்றியென்றும், தாம் காதலரை விட்டிருக்கமாட்டாத மகளிருள் இவையெல்லாம் பொறுத்துப் பின்னும் இருந்து உயிர்வாழவல்லவர் ஒருவரும் இல்லையென்பது குறிப்பினாலே தோன்ற பின்னிருந்து வாழ்வார் பலரென்றும், சொல்லினான். பிரிவிலே நிகழ்ப்பவைகளைப் பிரிவென்றான்: ஆற்றிநீக்கி ஆற்றி யென்பவை ஓசை வகையால் அவைகளினருமை புணர நின்றன. பிரிவையுமென்னு மும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது யானும் இறந்து படுவேவென்பது கருத்து. க 0

நூற்றிப்பதினாராம்-அதிகாரம்-பிரிவாற்றுமை
முற்றிற்று.

கக௭-ஆம்-அதி-படர்மெலிந்திரங்கல்.

அஃதாவது. பிரிவு பொறுக்கமாட்டாதவளாகிய தலைவி தான் உறுத்துகின்ற துன்பத்தை எப்போதும் நினைத்தலின் அந்நினைவால் மெலிந்து இரங்கலாம் அதிகாரமுறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.
மறைப்பேன் மன்யானிஃதோ நோயை யிறைப்பவர்க்

கூற்றுநீர் போல மிகும்.

இது காமநோயை வெளிப்படுத்துதல் உன் நாணத்திற்குத் தகாதென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) யான்-நான், நோயை-இந்நோயை, மறைப்பேன் (பிறாறித் தற்
கு நாணி) மறையாநின்றேன் (நிற்கவும்) இஃதோ-இந்நோயோ, இறைப்ப
வர்க்கு (நீர் வேண்டுமென்று) இறைப்போர்க்கு, ஊற்றுநீர்போல - ஊற்று
நீரைப்போல, எ-று.

(க-ரை.) இந்நோயைப் பிறாறிதனாணி யான் மறையா நின்றே னிற்க
வுமீதந்நாணவரை நில்லாதுரைப்பவர்க் கூற்றுநீர் மிகுமாறுபோல் மிகா
நின்றதென்பதாம்.

(வி-ரை.) அம்மரைத்தலாலே பயன்யாதென்பது படநிற்கையால், மன்
ஒளியிசை, இனி அதற்கு அடுத்தது செயல்வேண்டு மென்பதாம். ௧

கரத்தலு மாற்றேனின் நோயைகோய் செய்தார்க்
குரைத்தலு நாணத் தரும்.

௧௧௧-ஆம்-அதி-பசப்புறுபருவரல்.

அஃதாவது: பசப்புறுதலாலாகிய வருத்தம் பசப்பாவது, பிரிவு பொரு
மையால் வருவதோர் நிறவேறுபாடி. இது தலைவினைக் காணப்பெருதவிடத்து
நிகழ்வதாகலால் கலைவிதப் பழிதலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

நயந்தவர்க்கு நல்காமை நோந்தேன் பசந்தவென்
பண்பியார்க் குரைக்கோ பிற.

இது முன்பிரிவிற்கு உடன்பட்டதலைவி அதனொருமல் பசப்புநிறமடைந்த
விடத்துத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

ப-ரை. நயந்தவர்க்கு-(என்னை) விரும்பியதலைவர்க்கு, நல்காமை-பிரிவை,
நோந்தேன் (அப்போது) உடன்பட்டான், பசந்த (அந்நினைப்பொருமல் இப்
பொழுது) பசப்புநிறமடைந்த, என்பண்பு - எந்நியல்பை, யார்க்கு-எவர்க்கு
உரைக்கோ-சொல்வேன் எ-று.

க-ரை என்னை நயந்தவர்க்கது பொழுதுபிரிவை யுடம்பட்ட யானதனை யாற்றாதிதுபொழுது பசுந்தவென் னியல்பினை யார்க்குச்சொல்லுவே னென் பதாம்.

வி-ரை. பிறவென்றது-அசைநிலை. தான் உடன்படாதவிடத்துப் பிரிவொழிதல்குறித்துப் பிரிவைத் தனக்கு அறிவித்தாராகலால் அவரன்புடைய ரென்னுங்கருத்தால் நல்காமையென்றும், முன்னே உடன்படுதலும் பின்னே பொருமல்பசுத்தலும் பிறர்செய்ததை யல்லவென்றற்கு பசுந்தவென் பன்பென்றும், யான் செய்துக்கொண்ட துன்பத்தை இனி ஒருவர்க்குச் சொல்லுதலும் பழியாமென்னுங் கருத்தால், யார்க்குரைக் கோவென்றும் சொல்லினான், அவர்தந்தா ரென்னுந் தகையா லிவர்தந்தென் டேனிமே லூரும் பசப்பு.

இது பொருளென்று கவலையுற்ற தோழிக்குத் தலைவி பொறுப்பேனென்பது தோன்றச்சொல்லியது.

ப-ரை. (நான்பொறுத்திருக்கவும்) பசப்பு - இப்பசப்பு கிறும். அவர் அவர் தந்தாரென்னுந் தகையால் என்னை) உண்டாக்கினாரென்னுங் களிப்பு. மிகுதியால் என்மேனிமேல்-என்னுடம்பின்மேல் இவர்தந்தது-ஏரி. ஊரும் செலுத்தாசின்றது, எ-று.

க-ரை. யானாற்றியுள்ளோசையு மிப்பசப்புத்தா னென்னை யுண்டாக்கினாரென்றும் பெருமித்தா னென்மேனியை மேல்கொண்டு செலுத்தா சின்ற தென்பதாம்.

வி-ரை. இது-உரிமைப்பற்றி ஊர்கின்றது. இதற்கு நீ, கவலைப்படாதே என்பதாம், (உ)

64

இஊ ககக - ஆம் - அநி - பசப்புறுபருவரல்.

சாயலு காணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறு நேரயும் பசலையுந் தந்து.

இது அழகு காணமுக்கொடாமல் நீ பொறுத்தல்வேண்டிமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

ப-ரை. (பிரிசின்ற பெழுதே) கைம்மாறு (அவ்வீரண்டுக்கும்) தலைமாறு
க, கோயும் பசிலையும்-இக்காமகோயையும் பசிலையையும், தந்து (எனக்குத்) தந்
து, சாயலுநாணும் (என்மேனி) யழகையும் காணத்தையும், அவர்-அவர் கொ
ண்டார்-கொண்டுபோனார், எ-று.

க-ரை- பிரிசின்றளுன்றே யவ்வீரண்டிற்குத் தலைமாறுக விக்காரோயி
னையும் பசிலையையு மெனக்குத்தந்தேன் மேனியழகினையும் கானியையுமலர்
கொண்டு நீங்கிவரென்பதாம்.

வி-ரை. கோய்க்கு-நாணும் பசிலக்கு-சாயலும், ஆதலால் எதிர் நிற்றனிறை
அடக்குந்தோறு மிகுதலால் கோய்க்காணுக்குத் தலைமாறாயிற்று. இனி அவர்
தந்தாலல்லது அவைஉண்டாதலும், இவைஇவ்வாதலும் உடாவென்பதாம்.

உள்ளுவன் மன்யா னுரைப்ப தவர்திறமாற்
சள்ளம் பிறவோ பசப்பு

இது பிரிசின்றவர் தெளிவித்தசொற்களையும், அவர் கற்குணங்களையும்
அநியாவாகையால் அவர் வினாந்துவருவா ரென்ற தோழிக்குத்
தலைவி சொல்லியது.

ப-ரை. யான்-ரான், உள்ளுவன் (அவர் சொற்களை மனத்தால்) கினைக்கி
னதேன், உரைப்பது (வாயால்) சொல்லப்படுவது, அவர்திறம்-அடி
மே (அப்படிச்செய்யாநிற்கவும்) பசப்பு-பசிலநிறம் (வந்துநின்றது
(இது) வஞ்சினையாநிருத்தது, எ-று.

க-ரை. அவர்சொற்களை யான் மனத்தால் நினையாநிற்பேன் வாக்காலு
ரைப்பது மவர் கற்றிறங்களையே யங்கனஞ்செய்யாநிற்கவும் பசப்புவந்துநின்ற
திதுவஞ்சினையா யிருத்த தென்பதாம்.

வி-ரை. பிறவும்-ஓவும்-அசைநிலைகள். மெய் மந்தை மனவாக்குகளின்
வழியுள்ளதாகலால். அதனிடத்தும் வருத்தன்மையநானுயிருக்க வந்தபடியால்
இதன்செயல் கள்ளமாயிருத்ததென்று நான் பொறுக்கின்றமை சொல்லியபடி
யாயிற்று.

உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்காணென்
மேனி பசப்பூர் வது.

இது தலைவர்பிரிந்து சமீபமாயிருக்கவும் நீ பொறுக்கின்ற நிலையென்ற
தோழிக்குத் தலைவி முன்னே நிகழ்ந்து சொல்லியது.

ப-ரை. உலக்காண்-அக்காலத்து, எக்காதலர்-எமதுத் தலைவர், செல்வார்
(பிரிந்து) செல்வாராக, என்மேனி-எனது வடிவம், பசப்பூர்வது, பசலைநிற
மடைவது, இவக்காண்-இங்கேயன்றோ (அப்படிப்பட்டது) இன்று வேறொ
ன்றோமோ, எ-று.

க-ரை. பண்டு நக்காதலருக்கு செல்வராக வென்மேனிப் பசப்பூர்வதிற்கே
யன்றோ வப்பெற்றியதின்று பிறிதொன்றோமோ வென்பதாம்.

வி-ரை. உலக்காண் இவக்கானென்பன ஒட்டிநின்ற விடைச்சொற்கள்
துயர்செலவும் பசப்பினது வரவும்பகலிரவுகளின் செலவு வரவுகள்போல்வதை
அறிந்திருந்தும், அறியா தால்போல் நீ சொல்லுகின்றது என்னை யென்பதாம்.

விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண் கண்
முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு.

இதுவுமது.

ப-ரை. விளக்குவிளக்கினது, அற்றம்பார்க்கும்-சோர்வுபார்த்து நெருங்கி
வருகிற, இருளேபோல் இருளைப்போலவே, பசப்பு-இப்பசலை நிறம், கொண்
கண்-தலைவனது, முயக்கு-புணர்ச்சியானது, அற்றம் பார்க்கு-சோர்வு பார்த்து
நெருங்கிவரும், எ-று.

க-ரை. விளக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்கிவருமீறிருன்போலக்கொண்
கனது முயக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருங்கிவரு மிப்பசப்பென்பதாம்.

வி-ரை. முன் பிரியாதிருக்கவும் தணக்குச் சமயம் பார்த்துவருகிற பசப்
புப் பிரிவுபெற்றால் என்னசெய்யா தென்பதாம். (சு)

புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்க்கதே னவ்வளவி
லள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு.

இதுவுமது.

ப-ரை. புல்லிக்கிடந்தேன் (முன்னொருநாளிலே காதலரைத்) தழுவிக்கிடந்
தான், புடைபெயர்க்கதேன் (அறியாது) சற்றுவிவளங்கிலேன், அவ்வளவில்-அவ்
விவளங்கிய வளவிலே, பசப்பு-பசலைநிறமானது, அள்ளிக்கொள்வற்றே-அள்ளிக்

கொள்ளப்படும் பொருள்போல்வந்து நிறைந்தது, எ-று.

சு-ரை. மூன்றொருளூன்று காதலரைப் புல்லிக்கிடந்த யானறியாது புடைபெயர்க்கதெனப் புடைபெயர்ந்த வள்விலே பசப்பள்ளிக் கொள்வதுபோல வந்து செறிந்த தென்பதாம்.

இஃது ககக - ஆம் - அதி - பசப்புறுபருவரல்.

வி-ரை. கொள்ளவென்பது குறைத்தநின்றது அப்புடைபெயர்ச்சிமாத் திராத்திற்கு அப்படியாகியது இப்பிரிவிடத்து ஆகும் விதம் சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம். (எ)

பசந்தா ளிவனென்ப தல்லா ளிவனோத்
துறந்தா ரவரென்பா ரில்.

இதுதீ இப்படிப் பசப்புற மடைவது தகாதென்ற
தோழியோடு பிணங்கிச் சொல்லியது.

ப-ரை. இவள்-இவள், பசந்தா எனப்பதல்லால் (பொறுத்திராமல்) பசுவை நிறமடைந்தாளென்று (என்னைப்) பழிசொல்லுவ தல்லது, இவளை-இம்மாதை அவர்-அவர், துறந்தாரென்பார் துறந்துபோயினு ளென்று சொல்லுவார், இல்-இல்லை, எ-று.

சு-ரை. இவளாற்றியிராது பசந்தாளென் றென்னைப் பழிகூறாத வல்லதி ளையவர் துறந்துபோயினுளென் றவரைக் கூறுவா சொருவரு மில்லையென் பதாம்.

வி-ரை. தன்னையே நெருங்குதல் பற்றிப் பிணங்குகின்றமையால் என் பாரென வேறுபடுத்தி சொல்லினான்.

பசக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலைய ராவ ரெனின்.

இதுவுமது.

ப-ரை. நயப்பித்தார் (இப்பிரிவையானே) உடன்படும் வகைசொல்லியவர், நன்னிலையராவரெனின் (இன்று உன்கருத்தால்) நல்ல நிலையினராவாராயின், என்மேனி-என்னுடம்பு, பட்டாங் (காக) பட்டதுபட, பசப்பதாக வெ

ன்பதாம்.

க-ரை. இப்பிரிவையானே யுடன்படும்வகை சொல்லி யவரின்று சின்சரு த்தானல்ல நிலையினராவராயி னென்மேனிப் பட்டதுபடப் பசப்பதாக வென் பதாம்.

வி-ரை. கன்னிலையாதல்-என்மைக் கண்ணே நின்றலையுடையாதல் பட் டாங்காதவென ஆக்கம் வருவித்துச் சொல்லப்பட்டது முன் இப்பிரிவின் கொ டமை யநியாத என்னை இதற்கு உடன்படுத்தி பிரிந்தவர் தவறிலாகவே வே ண்டுவது என்மேனியும் பசப்பும் யாதுசெய்யில் என்னவென்பது படநிற்கை யால், மன்-ஒழியிசையில் வந்தது. (க)

பசப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்ற ரெனின்

கஉ0 - ஆம் - அதி - தனிப்படர்மிகுதி. ௫0க

இது தலைவிபொறுத்தற் பொருட்டுத்தோழிதலைவினை இயற்பழித்தவிடத்த
அவன் இயர்படச் சொல்லியது,

ப-ரை- நயப்பித்தார் (அன்று) குறையப்பித்துக்கடினவாக்கு, நல்காமை (இன்று) அருளாமையை, தூற்றாரெனின் (நட்புற்றோர்) தூற்றாராயின், பச ப்பென-பசப்புத்தானையினென்று (ஒற்றுமையால்தாம்) சொல்ல, பேர்ப்பொ றுதல்-பேரைப்பெறுதல். நன்றே (எனக்கு) நன்றாய் எ-று.

க-ரை. அன்றுதாங்குறை நயப்பித்துக் கடினவர்க்கின்று நல்காமையை நட்போர் தூற்றாராயிற் பசப்புனாயினென வேற்றுமையான்னநிப் பசப்புற் றுனாயினென வெற்றுமையாற்றாஞ் சொல்ல வப்பெயரைப் பெறுதலென க்கு நன்றென்பதாம்.

வி-ரை. நட்புற்றாரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பாங்கிப்பழித்தற்குப் பொருமற் பிணங்குகின்ற னாதலால் இகழ்ச்சிக்குறிப்பால் சொல்லினான். அவ ரை அருளிலரென்னுது இன்னும் பசலை அடைந்தான் இவனென்பதே நான் பொறுக்கும் வழியென்பதாம். (க0)

தூற்றுப்பத்தொன்பதாம்-அதிகாரம்-பசப்புறுபருவரல்.

முற்றிற்று.

கஉய-ஆம்-அதி-தனிப்படர்மிகுதி.

அஃதாவது: தனியாகிய துன்பமிகுதியாம். அது பசப்புற்று வருந்தினவ னுக்கு உரியதாகலால் பசப்புறு பருவரலின் வைக்கப்பட்டது.

தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றாரே
காமத்துக் காழில் கனி,

இது காதலர் உன்னினும் பொருதவராய்க் கடிதிலேவருவார்
நீ அவரோடு பேரின்பத்தை அனுபவிப்பாயென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.

ப-ரை. தாம்வீழ்வார் தம்மாலே விரும்பப்பட்ட கணவர், தம்வீழ-தம்மை
விரும்ப, பெற்றவர்-பெற்றமகளிர், காமத்து-காமானுபவத்தினது, காழில்-
வித்தில்லாத, கனி-பழத்தை, பெற்றாரே-பெற்றாரன்றே, எ-று.

க-ரை. தம்மாற் காதலிக் ப்படுங் கணவர் தம்மைக் காதலிக்கப்பெற்றமக
ளார் பெற்றாரன்றே காமநுகர்ச்சி யென்னும் பாவில்லாத பழத்தினையென்ப
தாம்.

குக்க0 கஉ0-ஆம்-அதி-தனிப்படர்மிகுதி.

வி-ரை. காமம் ஆகுபெயர் காமத்தினிது கனியென்றதில் என துயிரெ
ன்பதுபோல் ஆளுவது ஒற்றுமைப்பொருளில் வந்தது முன்னா நல்வினையில்
வாத வீடத்துப் பெறக்கடாமையால் பெற்றாரென்றும், அவராலே தடையில்
வாமல் அனுபவிக்கப்படுதலால் காழில் கனியென்றும் சொல்லினான். நங்காதலர்
பிரிதலே யல்லாமல் பின்வாராமையு முடமையால் அத்தினி காம் பெற்றிலே
மென்பதாயிற்று.

வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வா ரளிக்கு மளி.

இதுவுமது.

ப-ரை. (அறமும் பொருளும், இன்பமும், நோக்கிப் பிரிந்தால்) வீழ்வார்
க்கு (தம்மை) விட்டிருக்க மாட்டாத மகளிர்க்கு வீழ்வார் (அவரை) விட்டிருக்க

மாட்டி அதி கணவர், அளிக்கும் - அளவறிந்துவந்து செய்கிற, அளி - தலையளி, வாழ்வார்க்கு (தன்னையேகோக்கி) உயிர்வாழ்வார்க்கு, வானம்-மழை, பயந்தற்று அளவறிந்துவந்து பெய்வதுபோலும், ஏ-று.

க-ரை. அறமும் பொருளு யின்பழு கோக்கிப் பிரிந்தாற் றம்மையின்றிய மையா மகளிர்க்கவரை யின்றியமையாக் கணவரளவறிந்துவந்து செய்யுக் தலை யளி தன்னையே கோக்கி யுயிர்வாழ்வார்க்கு வானமளமறிந்து பெய்தாற்போலு மென்பதாம்.

வி-ரை. கங்காதலர் கம்மைவிரும்பாமையால் அத்தலையளியில்லையாதலால் மழைவறத்தவிடத்து அதனால் வாழாதார்போல் இறத்தலேநடக்கு உன்னதென் பதாம். (2)

வீழுகர் வீழப் படுவார்க் கமையுமே
வாழுக மென்னுஞ் செருக்கு.

இதுவுமது.

ப-ரை. வீழுகர் (தம்மால்) வீரும்பப்படுகிற கணவரால், வீழப்படுவார்க்கு விரும்பப்படுகிறமகளிர்க்கு (காதலக் பிரிந்தாலும் கம்மை நினைந்து கடிதில்வரு வார், வாழுகமென்னும் (வந்தால் காம் இன்புற்று) வாழ்வோமென் றிருக்கிற, செருக்கு-தருக்கு, அமையுமே-ஏற்புடைத்தாம், ஏ-று.

க-ரை. தாம்வியழுகக் கணவரால் வியழையப்படு மகளிர்க் கேற்புடைத்துக் காதலர் பிரிந்தாராயினு கம்மை நினைத்துக் கடிதின் வருவர் வந்தானாயின்புற்று வாழ்துமென்றிருக்குந் தருக்கென்பதாம்.

வி-ரை. காம் அவரால் விரும்பப்படாமையால் கமக்கு அமைவு இறந்த படுதலே பென்பதாம்,

வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅ ரெனின்.

கஉப - ஆம் - அதி - தளிப்படர்மிகுதி. ௫௧௧

இது காதலரை இயற்பழித்தலுக்கு அஞ்சி அவரது அருளில்வாமையை மறைத்தால் நீ தெய்வத்தன்மை பொருந்திய கற்புடையயாகலால் கற்புடை மகளிரால் கன்ருமதிக்கப்படுவாயென்ற தோழிக்குத்

தலைவி சொல்லியது.

ப-ரை. வீழ்ப்படுவார் (கற்புடைய மகளிராலே) நன்குமதிக்கப்படுவாரும் தாம்வீழ்வார்-தம்மால் விரும்பப்படுகிற கணவரால், வீழ்ப்படாஅரெனின்-விரும்பப்படாநாயின். செழீஇயிலர்-திவினையுடையரோ யாவர், எ-று.

க-ரை. கற்புடைய மகளிரா னன்குமதிக்கப் படுவாருந் தாம் விரும்புக் கணவரான் விரும்பப்படாநாயிற் நீ வினையாட்டிய சென்பதாம்.

வி-ரை. உம்மைவிசாரத்தால்தொக்கது கேழீஇயின்மை எல்வினையிலலாமை திவினையுடையேனுக்கு அந்நன்குமதிப்பால்பயனில்லை யென்பதாம்-(ச)

நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
நாங்காதல் கொள்ளாக் கடை.

இது அகர்மேலே காதுலுடைமையால்

அவர் கருத்தறிந்து பொறுத்தாபென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

ப-ரை. நாங்காதலால் கொண்டார்-எம்மாலே காதல் கொள்ளப்பட்டவர் நமக்கு. நமக்கு எவன் என்னவின்பத்தை செய்பசெய்வார் (அப்படியே) நாங்காதல் கொள்ளக்கடை நாமும் (எம்மிடத்துக்) காதல்செய்யாதவிடத்து எ-று.

க-ரை. எம்மாந் காதல்செய்யப்பட்டவர் நமக்கென்ன வின்பத்தைச் செய்வரவ்வாறே தாமுநக்கட் காதல் செய்யாவழி. என்பதாம்.

வி-ரை. அக்காதலுடைமையால் நாம் பெற்றது துன்பமே என்பதாம் ஓ-அசைநிலை. (ஊ)

ஒரு தலையா னின்தொது காமங்காப்போல
விருதலை யானு மினிது.

இதுவுமது.

ப-ரை. (மகளிர்) ஆடவர் எனப்படுகிற இரண்டிடங்களிலும்) காமம் ஆசையானது ஒரு தலையான்-ஒரிடத்தில் (உடாண்யின்) இன்னொது தன்பஞ்செய்வதாம், காப்போல-காவடிப்பாரம்போல, இருதலையானும் - இரண்டிடங்களிலும் (ஒத்திருக்குமாயுள்) அது இனிது-இன்பஞ்செய்வதாம், எ-று.

க-ரை. மகளிர் ஆடவரென்னு மிருதலையினும் வேட்கை யொருதலைக்கண்
'வேடியாயி னஃதின்தொது காவினது பாச ம்போல விருதலைக் கண்ணுமொப்பி
னஃதினிதென்பதாம்.

வி-ரை. ஆளுருயுடன் கண்ணிருயின் பெருளில்வந்தன. கா-அதன்பாசத் துக்கு ஆருபெயர், என்னிடத்த உண்டாகியவாசை அவரிடத்தும் உண்டாயின் கான் இப்படி தன்பமனுபவித்தல் கூடுமோ வென்பதாம். (க)

பருவரலும் பைதலும் காணுன்கொல் காம
 னெருவர்க ணின்னெழுமுரு வான்.

இதுவுமது.

ப-ரை. காமத்தை அனுபவித்தற்குரிய இருவரிடத்தும் ஒத்த நிலைமால், ஒருவர்கணின் ஒருவரிடத்தே நின்ற, ஒழுதுவான்-போர்செய்கின்றவனுடைய, காமன் (அன்விடத்தப் பசுப்பாலாகிய) பருவரலும், கோயையும், பைதலும்- தன்பயிருதியையும், காணுன்கொல்-அறியாது, எ-று.

க-ரை. காமநுகர்ந்தற்குரிய விருவரிடத்தமொப்ப சிற்றலையொழிந்தொருவ ரிடத்தேநின்ற போர்செய்கின்ற காமக்கடவு எவ்விடத்த ப்பசப்பாணும் பருவ ரலும் படர்யிருதியு மறியான் கொல்லோ வென்பதாம்-

வி-ரை. விருப்பு வெறுப்பில்லாமல் எல்லாரிடத்தும்சிகழ்ந்தவை அறிதற் குரிய காமக்கடவுளும் என்னிடத்த வேறுபட்டான் இனி பிழைக்கும் வழியா தென்பதாம். (எ)

வீழ்வாரி னின்சொற் பெருஅ தலகத்து
 வாழ்வாரின் வண்கண ரில்.

இது தலைவனது துதுவர்க்காணாத தலைவி சொல்லியது.

ப-ரை. வீழ்வாரின் - தம்மால் விரும்பப்படுகி காதலரிடத்திருந்து இன் சொல்-ஒரின்கொல்லவரும், பெருஅது-பெருது, வாழ்வாரின் (பிரிவுபொறுத் து) உயிர் வாழ்கின்ற மகளிர் போல், வண்கணர்-கைரியமுடையவர், உலகத்த உலகில், இல்-இல்லை, எ-று

க-ரை. தம்மால் விரும்பப்படுகி காதல் திறத்துநின்ற மோரின் சொல்லவ ளும் பெருதே பிரிவாற்றி யுயர்வாழ்கின்ற மகளிர் போல வண்கண்மையு டையா ரிவ்வுலகத்திலில்லை-என்பதாம்.

வி-ரை. காதலரிடத்தச் சொல் எதுவாயினும் எனக்கு இனிநாமென்னும் கருத்தால் இன்சொல்லென்றான். உம்மை-விசாரத்தால் தொக்கது காண்கவன் டிணை னாதலால் அதுவும் பெருது உயிர்வாழ்கின்றே நென்பதாம்- (அ)

நகைஇயார் நல்கா ரெனினு மவர்மாட்
டிசையு மினிய செவிக்கு.

இதுவுமது.

ப-ரை. நகை இயார் (என்னால்) விரும்பப்பட்ட நலைவர், நல்காரெனி
னும் (எனக்கு). அருள்செய்யாராயினும், அவர்மாட்டு - அவரிடத்த, இசை

கடிக - ஆம் - அநி - நினைத்தவர் புலம்பல். இகங்

யும்-எச்சொற்களும், செவிக்கு-என் காதுகளுக்கு, இனிய-இன்பஞ்செய்வன
வாம், எ-று.

க-ரை. என்னு ன்ச்சப்பட்ட காதலரென்சன் னன்பிலரையாயினு மவர்
நிறத்தி யாதானுமோர் சொல்லுமென் செவிக்கினிய வென்பதாம்.

வி-ரை. இழிவுநிறப்பும்மை. அவர் வாராரென்னுஞ் சொல்லாயினும்
இனிதாய் அமைபு மென்பது படசின்றது. அச்சொல்லும் பெற்றிலே னெ
ன்பதாம். (க)

உறாஅர்க் குறுநேர யுரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு.

இது நலைவனது துதுவரப்பெருமல்

நான் துதுவிட நினைத்தவன் நெஞ்சொடு சொல்லியது.

ப-ரை உறாஅர்க்கு (உன்னோடு) உறாதவர்க்கு, உறவேய் (உனது) மிகு
ந்தகோயை, உரைப்பாய்-சொல்லலுற்ற, நெஞ்சு-நெஞ்சே (நீ பொருளாயினும்)
அரிதாகிய அநனைவிட்டு கடலை (உனக்குத் தயாரஞ்செய்கின்ற) கடலை செறா
அஅய்-துக்க முயற்செய். (அது எனினு, எ-று.

க-ரை. நின்னோடு நிறுதார்க்கு நின்னுறகோ யுரைக்கலுற்ற நெஞ்சேநிற்
ருளாயினு மரிதாய் வதனையொழிந்து நினக்குத் தயாரஞ்செய்கின்ற கடலைத்
தூர்க்க முயல்வாயாக வொடுதெளி தென்பதாம்.

வி-ரை. சொல்லலுற்றது அளவிற்ற கோயாகலாலும் கேட்போர் உறவி
வராகலாலும் அதுமுடியாது முடிந்தாலும் பயன் இல்லை யென்பது நருகாமல்

முயல்கின்றாய் என்கிற குறிப்பால் வாயுயிவென்றார்.

(கல)

நூற்றி - இருபதாம் - அதிகாரம் - தனிப்படர் மிகுதி

முற்றிற்று.

கஉக - ஆம் - அதி - நினை ந்தவர் புலம்பல்

அஃதாவது முன் கூடியகாலத்தி னின்பத்தை நினைந்து * பாசறையிட த்துத் தலைவன் தனிமையடைதலும் தலைவி தனிமையடைதலும் ஆம் இது படர்மிகுதி தன்னிடத்ததாக நினைந்த தலைவிக்கும் உரித்தாகவால் இச்சம்பந் தம்பற்றித் தனிப்படர் மிகுதியின்பின் வைகைப்பட்டது.

உள்ளினுந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற்
கள்ளினுங் காம மினிது.

* பாசறை-பகைமேற்சென்ற குறையிடம்.

உக

இசு உக - ஆம் - அதி - நினைந்தவர் புலம்பல்.

இது தூதாய்சொல்லும் பாக்களுக்குத்
தலைவன் சொல்லியது.

ப-ரை. (முன் அனுபவித்த காணியின்பத்தை) உள்ளினும் (பிரிந்தவிட த்து) நினைத்தாலும் அப்பொழுது பெற்றதுபோல் தீராப்பெருமகிழ்செய்தலாக் கீங்காப் பெருமகிழ்ச்சியைத் தருதலால், கள்ளினும் (உண்டபோதல்லது மகிழ் ச்சிசெய்யாத) கண்ணப்பார்க்கிலும், காமம்-காமமானது, இனிது-இன்பத் தரு தலைபுடைத்து, ஏ-று.

க-ரை. முடியக் கூடியனான்கற யின்பத்தினைப்பிரிந்துழி நினைந்தாலுமத வப்பொழுது பெற்றாற்போல கீங்காத மிக்க மகிழ்ச்சியைத்தருதலானுண் ணுழி யல்லது மகிழ்செய்யாக் கள்ளினுங்காமயின்பம் பயந்தலுடைத்தென்பதாம்.

வி-ரை. தனது தனிமையும் தலைவியை மறவாமையும் சொல்லியபடி. (க)

எனைத்தொன் நினைதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன் றில்.

இதுவுமது.

ப-ரை. தாம்வீழ்வார்-தம்மால் விரும்பப்படுவாரை, நினைப்ப (பிரிவினிடைத்து) நினைந்தால் (அந்நினைந்தவர்க்கு) வருவதொன்று (அப்பிரிவால்) வருவதோர் துன்பம், இல்-இல்லையாம் (அதனால்) காமம்-காமம், எனைத்து எவ்வளவாயினும், ஒன்றினிதேகாண்-இன்பந்தருவ தொன்றேகாண், ஏ-று.

க-ரை. தம்மால் விரும்பப்படுவாரைப் பிரிவின்க னினைந்தா லந்நிலைவார்க்குப் பிரிவான் வருவதோர் துன்பமுதில்லையா மதனாற் காமமெத்தினையேணுமினியதொன்றே காணென்பதாம்.

வி-ரை. புணர்ந்தவிடத்தும், பிரிந்தவிடத்தும், சமமாக இனிதென்றற்கு-எனைத்து வினிதென்றான். உம்மை தொக்கது தான் பொறுத்திருந்தவனை சொல்லியபடி. (உ)

நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ றுமம்மல்

நினைப்பது போன்று கெடும்

இது நிலைவனைநினைந்த வருந்துகின்றநிலைவி தோழிக்குச் சொல்லியது.

ப-ரை. எனக்கு தம்மல்-தம்மல், நினைப்பதுபோன்று-அறும்புதல்போலே தோன்றி, கெடும்-கெடுகின்றது (அதனால்) நினைப்பவர்போன்று (நிலைவர்) மன்கை நினைப்பவர்போன்று, நினையார்கொல்-நிலையாராகல் வேண்டும் என்ற வாரது.

க-ரை. என்க்குத் தம்மலெழுந்த போன்று தோன்றிக் கெடாநின்றதந் தும் காதலரென்னை நினைப்பார் போன்று நினைப்பாராக வேண்டி சொன்னதாம்.

கஉக - ஆம் - அதி - நினைந்தவர்புலம்பல். (கஉ)

வி-ரை. தாரத்தன்னாராகிய உறவினர் நினைந்தவிடத்து நினைக்கப்பட்டவர்க்குத் தம்மல் தோன்றுமென்ற உலககடைபற்றித் நிலைவன் எடுத்துக் கொண்ட தொழில் முடிவதுபோன்ற முடியாமையறிந்தவன் சொல்லியதா யிற்று. (க)

யாமு முனோங்கோ லவர்கெஞ்சத் தெற்கெஞ்சத் தோலு வுளரே யவர்.

இதுவுமது.

ப-ரை எற்கெஞ்சத்த-எமது கெஞ்சத்தில், அவர் அவர், ஓவுளரே (எப்

பொழுதும் உள்வராயே யிருக்கின்றார் (அப்படியே) அவர் நெஞ்சத்து-அவர்திருநெஞ்சிலும், யாமும்-காமும், உளேங்கோல்-உள்ளேயாகின்றேமோ (ஆகேமோ) ஏ-று.

க-ரை எம்முடைய நெஞ்சத்தவ ரெப்பொழுது முளரேயாயிராநின்றால் வகையே யாவருடைய நெஞ்சத்தியாமு முளகுமாதமோ வாகாமோ வென்பதாம்.

வி-ரை. ஓகாரம் இங்கே இடைவிடாமையை உணர்த்திவந்தது. யாம் இருத்தும், தொழில்முடியாமையால் வரவில்லையோ அது முடிந்தும் யாம் இல்லாமையால் வரவில்லையோ வென்பதாகுத்தது. (ச)

தன்னெஞ்சத் தெம்மைக் கழிகொண்டார் நாணர்கொ
லெந்நெஞ்சத் தோவா வரல்.

இதுவுமது.

ப-ரை. தன்னெஞ்சத்த தமது நெஞ்சிடத்து (யாம் சொல்லாமல்) எம்மை எம்மை, கழிகொண்டார்-காவல்கொண்டதலைவர், எந்நெஞ்சத்து-எமது நெஞ்சினிடத்து, ஓவாவரல்-ஒழியாமல் (தாம்) வருகலுக்கு-நாணர்கொல்-நாணரோ, ஏ-று.

க-ரை. தம்முடைய நெஞ்சிககண் யாஞ்செல்லாமைக் காவல்கொண்ட காதலர் தாமெம்முடைய நெஞ்சின் கண்ணொழியாவது வருதலை நாணர்கொல்லோ வென்பதாம்.

வி-ரை. ஒருவரைத் தம்மிடத்துவர ஒருகாலும் உடன்படாமல் தாம் அவரிடத்துப் பலகாலும் செல்லுதல் காணுடையார் செயல்ல்லாமையால் நாணர்கொயன்றான். (சு)

மற்றியா னென்னுள்ளேன் மன்னு வவரோடியா
ஊற்றநா ளுள்ள வுளேன்.

இது அவரோடு கூடியகாண யின்பத்தை நினைத்த வருந்துகின்றும் அதுமறத்தல் வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைவியொல்லியது,

இகை கூஉக - ஆம் - அது - நினைந்தவார்புலம்பல்.

ப-ரை. யான்-கான், அனரோடு-அவரோடு, உத்தரான் - புணர்ந்தாரின் இன்பத்தை, உன்-கிணத்தலால், உனேன் (இத்தன்ப வெள்ளத்தில்) உயிர் வாழ்கின்றேன், மற்ற-அது இல்லையாயின், யான்-கான், என்னுளேன்-வேறே எத்தால் உயிர்வாழ்வேன், எ-று.

க-ரை யானவரோடு புணர்ந்த ஞான்ற யின்பத்தை கிணதலா னித்துன், பவெள்ளத்து முயிர்வாழ்கின்றே னதுவின்றாயின் வேறெற்றுவயிர்காழ்வே எனென்பதாம்.

வி-ரை. கான்-ஆகுபொயர். உயிர்வாழ்தற்கு வேறமுண்டு அவை பேற்றி லெனென்பது படகின்றமையால் மன்-ஒழியிகை. அவை அவனது தாதவரு தல் தனது தாதசெல்லுதல் முதலானவை. அவையாவும் இல்லாமையால் அதுவல்லாமல் எனக்குப் பற்றுக்கோடு இல்லையென்பது கருத்து. (சு)

மறப்பி னெவனாவன் மற்றொன் மறப்பறியே னுள்ளினு முள்ளஞ் சுமம்.

இதுவுமது.

ப-ரை. மறப்பறியேன் (அவ்வின்பத்தை: மறத்தவறியேனாகி, உள்ளினும் இன்றாகிணயாநிற்கவும் பிரிவானது உள்ளம் என்) னுள்ளத்தை, சுமம் சுமிகி தது (அப்படி பிரிவுபொருத கான்) மறப்பின்மறத்தால், எவனாவன்-எத்தால் இறகாந்ருப்பேன், எ-று.

க-ரை. அவ்வின்பத்தை மறத்தவறியேனாயின் றுள்ளாநிற்கவும் பிரிவெ ன்னுள்ளத்தைச், சுடாகின்ற தன்னம் பிரிவாற்றாத யான் மறத்தா லிறத்த படாதனெனுவ தெற்றினென்பதாம்.

வி-ரை. மன்னென்பது இவ்வேயும் அவ்வொழியிகை. கொல்-அகை.

எனைத்து கிணப்பினும் காயா எனைத்தன்றே

காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு

இது இத்தன்ப மறித்துவந்து நலகர் உனக்கு இன்பஞ்செய்வாரென்ற நோழிக்குச் சொல்லியது.

ப-ரை. காதலர்-நலகாரனவர் எனைத்து கிணப்பினும் (கான்) தம்மை எவ்வளவு மிகுகிணத்தாலும், காயார் (அதற்குக்) கோபியார், செய்யுஞ் சிறப்பு (அவா எனக்குச்) செய்யுமின்பமாவது, எனைத்தன்றே-அவ்வெவன்றே, எ-று.

க-ரை. தம்மையா னெத்திணபுகி கிணத்தாலு மதற்கு வெருகார் காந ரெனக்குச் செய்யுமின்பமாவ தவ்வளவன்றே வென்பதாம்.

வி-ரை. கோபியாமை அன்னினைத்தற்கு உடம்பட்டு கொண்டு சிற்றல் தனக்கு அன்பின்பத்திலும் சிறந்தது இவ்வாறையால் அநனைச் சிறப்பென்றால் நோழ்சொல்லிய கையைக் குறிப்பால் இகழ்த்த சொல்லியபடி. (அ)

கட்க - ஆம் - அதி - நினைந்தவர்புலம்பல். இகை

வினியுமெ னின்னுயிர் வேறல்ல மென்பா
ரளியின்மை யாற்ற நினைந்து.

இது தலைவன் தூதுவாக்கானது வருத்தகின்றவன்
நிடஞ்சொல்லுகிற நோழிக்குச் சொல்லியது.

ப-ரை. வேறல்லமென்பார் (முன்னெல்லா காமிருவரும்) வேறல்லே
மன்று சொல்லுவாரது, அளியின்மை-அருளில்லாமையை, ஆற்றநினைந்து-
கவும் நினைந்து, என்னின்னுயிர்-எனது இனிதாயியவுயிர், வினியும்-கழிவின
றது, எ-று.

க-ரை. முன்பெல்லா காமிருவரும் வேறல்லமென்றுசொல்லுவார். தனி
யின்மையை மிகவு நினைந் தெனநினியவுயிர் கழியாசின்ற தென்பதாம்

வி-ரை. அளியின்மை-பின்வருவாராதலுமாய்ப் பிரிதலும், பிரிந்து வாரா
மையும், அங்கே நின்றவிடத்துத் தூதுவிடாமையும் முதலாயின. பிரிவுபொ
றுத்தல் வேண்டுமென்று நிடஞ்சொன்னவளுக்கு என்னுயிர் பிரிவைக் குறித்
தல்ல, அவரன்பில்லாமையைக் குறித்துக் கழிவின்றதென்று எதிரழித்துசொ
ல்லியபடி. (க)

விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினால் காணப்
படாஅதி வாழி மதி

இது அத்திடஞ்சொல்லி யவளுக்கு எதிரழிந்தவன் காமமிக்க
அதிக துக்கத்தினாலே சொல்லியது.

ப-ரை. மதி-சந்திரனே, விடாஅது (என்னெஞ்சை, விடாநிடுக்கேசென்
றாரை (விட்டுப்) போயினாரை, கண்ணினால்-வெண்ணவா லாயினும், காண
எதிர்ப்படுவதை, படாஅதி (கீ) மறையாநிடுப்பாயாக (அப்படிச்செய்தால்)
வாழி-நீவாழ்வாயாக, எ-று.

க-ரை. மதியே யென்னெஞ்சி னிடையிடா திருத்தே விட்டுப்போயினு
 ராயானென் கண்ணவாயினு மெதிர்ப்பெய்வகை நீபடா தொழிவாயகீ, அப்
 படிச் செய்தால் நீ வாழ்வாயாக வென்பதாம்.

வி-ரை. கண்ணவா வெதிர்ப்பெதலாவது மதியிருவாராம் பதிதலால்,
 இருவர்-கண்களும் அதனிடத்தே சேர்தல் குறைபுறுதென்ற ஊகலின் வாழி
 பென்றான். (க0)

தூற்றி இருபத்திவோரும்-அதிகாரம்-நினைந்தவர் புலம்பல்.

முற்றிற்று.

கீ 2 2 ஆம் அதிகனவுநிவல யுரைத்தல்.

அஃதாவது, தலைவி தான்கண்ட கனவினது நிலைமையைத் தோழிக்குச்
 சொல்லியது. அக்கனவு * கனவினிடத்து நினைவு மிகுதியாலே கண்டதா
 வால், இது நினைந்தவர் புலம்பலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்

கியாதுசெய் வேன்கொல் விருந்து

இது தலைவன் தூதவர்க்கண்ட தலைவியொல்லியது.

ப-ரை (யான் வருந்துகிறதை அறிந்து அது தீரவிடுத்த) காதலர்-தலை
 வரது, தூதொடு-தூதைக்கொண்டுவந்த (என்னிடத்து)வந்த, கனவினுக்குகனவி
 னுக்கு, விருந்து-விருந்தாக, யாதுசெய்வேன்-யாதுசெய்வேன், எ-று.

க-ரை. யான்வருந்துகின்ற தறிந்தது தீரக்காதலர்விடுத்த தூதினைக்கொ
 ண்டென் மாட்டுகெந்தகனவினுக் கியான் விருந்தாக யாதினைச் செய்வேனென்
 பதாம்.

வி-ரை. கொல்-அசை விருந்தென்றது-விருந்திற்குச் செய்யும் உபசாரத்
 தை அது கனவிலே காணாமையால் யாதுசெய்வே னென்றான். (க)

கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க்

சூயலுண்மை சாற்றுவேன் டன்

இது தூதுவிடரினைத்த தலைவி சொல்லியது.

ப-ரை. கயலுண்கண் (தூங்காதழிதிகின்ற) என்கயல்போலும் முண்கண்கள், யான்-கான், இரப்ப-இரத்தால், தஞ்சின்-தூங்குமாயின், கலந்தார்க்கு (கனவிலே காணப்பட்ட தலைவர்க்கு, உயலுண்மை-பொருத்திருக்கிற தன்மையை, சாற்றுவேன் (யானே, விரியச்சொல்லுவேன், எ-று.

க-ரை. தஞ்சாது வருந்துகின்ற வென்கயலேபோல முண்கண்களையானீரத்தீர் தஞ்சுமாயிற் கனவிடைக் காதலரைக் காண்பேன். கண்டாலவார்க்கியா னாற்றியுளே னாயதன்மையானே விரியச்சொல்லுவேனென்பதாம்.

வி-ரை. கயலுண்கண்களென்றான்-கழிந்த கலத்திற்கிரங்கித் தூதர்க்கு யாம் சொல்லாமல் அடக்கப்படுவனவும், சொல்லு மவைகளுள்ளும் கருக்கப்படுவனவும், ஆகிய இவைகளின் பரப்பெல்லாம் தோன்றச் சொல்லுவேனென்னும் கருத்தால் சாற்றுவேனென்றான். இனி அவையுள் தஞ்சுவனல்ல சாற்றுவதும் கூடாதென்பது படிகின்றமையால், மன்-ஒழியிசை முன்னும் கண்டவள் சொல்லியதாகலால் கனவுநிலையுரைத்தலாயிற்று. (உ)

* நனவு-சாக்கிரம்-அது விழித்திருக்கும் காலம்.

கஉஉ -ஆம் - அதி - கனவுநிலையுரைத்தல். இகக

நனவினா னல்கா தவரைக் கனவினாற்
காண்டவி னுண்டென் னுயிர்.

இது பொறுக்கமாட்டானென்று கவலையுற்ற தோழிக்குப் பொறுப்பேனென்பது தோன்றத் தலைவி சொல்லியது.

ப-ரை. கனவினான்-நனவில்வந்து, கல்காதவரை-அருள்செய்யாத தலைவரை, கனவினால்-கனவிடத்து, காண்டலின்-காணுதலால், என்னுயிர்-என்னுயிரானது, உண்டு-நீங்காதிருக்கின்றது, எ-று.

க-ரை. நனவின் கண்வந்து தலைமளிசெய்யாதவரை யான் கனவின் கட்ட காண்டலானே பென்னுயிருண்டாகாசின்ற தென்பதாம்.

வி-ரை. ஆறுருடிகள் கண்ணுருப்புப் பொருளில் வந்தன. அக்காணுத

வாலே பொறுத்திருக்கின்றேறாகிறேன்-ஃ கவலவேண்டா வென்பதாம். ()

கனவினா னுண்டாகும் காம நனவினா

னல்காரை நாடித் தாற்கு

இதுவுமது.

ப-ரை. கனவினான் கனவில்வந்து, கல்காரை-அருள்செய்யாதவரை, நாடித் தாற்கு (அவர்போனவிடம்) தேடிக்கொண்டிவந்து தருதலால், கனவினான் அக்கனவில், காமம்-இன்பமானது உண்டாகும் (எனக்கு) உண்டாகின்றது எ-று.

க-ரை. கனவின் கண்வந்து தலைபளிசெய்யாதாரை யவர்சென்றுழி காமக் கொண்டுவிந்து கனவுதருதலா லக்கனவின் கண்ணே யெனக் கின்பமுண்டா காகின்ற தென்பதாம்.

வி-ரை. காமம்-ஆகுபெயர். இயல்பாக அருள்செய்யாரை அவர்போனதே யாம். அறிந்துபோக்கொண்டிவந்து அருள்செய்வித்த கனவால் பொறுப்பெனப்பதாம். (ச)

நனவினார் கண்டதூஉ மாங்கே கனவுந்தான்

கண்ட பொழுதே யினிது.

இதுவுமது.

ப-ரை. கனவினான் (முன்னே) நனவினிடத்து, கண்ட தாவும் (தலைவரைக்) கண்டு அனுபவித்த வின்பமும், ஆங்கே-அக்கண்டபொழுதே (இனிது; இனிதாயிற்று, கனவுந்தான் (இன்று; கனவினிடத்துக்) (கண்டு அனுபவித்த வின்பமும்) கண்டபொழுதே-இக்கண்டபொழுதே, இனிது இனிதாயிற்று (அதனால் எனக்கு இரண்டு ஒத்தன,) எ-று.

க-ரை. முன் கனவின் கணவரைக்கண்டு சிகழ்த்த வின்பம் தானு யினி தாயிற் றப்பொழுதே யின்று கனவின் கண்டகண்டு றுகார்த்தவின்பமு மதுகண்ட பொழுதே யினி தாயிற்றதனாலெனக் கிண்கி மொத்தன வென்பதாம்.

இ-ரை. க.உ.உ - ஆம் - அறி - கனவுதலைபுரைத்தல்.

வி-ரை, இனிதென்பது முன்னும் உட்பட்டது. கனவு ஆகுபெயர் முன்னும் யான்பெற்றது இய்வளவே இன்னும் அதுகொண்டு பொறுப்பெனப்பதாம். (ஊ)

நனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினாற்
காதலர் நீங்கலர் மன்,

இதுவுமது.

ப-ரை. நனவெனவென்று-நனவொன்று சொல்லப்படுகின்ற ஒருபாவி,
இல்லையாயின்-இல்லாவிட்டால், கனவினான்-கனவினிடத்துவந்து கூடியசாத
லர்-தலைவர், நீங்கலர் (எண்ணப்) பிரியார், எ-று.

க-ரை. நனவென்று சொல்லப்படுகின்ற வொருபாவியில்லையாயிற் கன
வின் கண்வந்து கூடியசாதலரெண்ணப்) பிரியார் என்பதாம்.

வி-ரை. ஒன்றென்பது அதன்சொடுமை விளக்கி நின்றது அதுகுவே
புருத்த எனவைப்போக்கி அகரைப்பிரிவித்த தென்பது படகின்ருமையால்
மன். ஒழி இசை. கனவிலேபெற்றுப் பெரறுக்கின்றமை சொல்லியபடி (ச)

நனவினா னல்காக் கொடியார் கனவினா
னென்னெம்மைப் பிரப்பது.

இது விழித்தத் தலைவனைக்காணாத தலைவி

கனவிற் புணர்க்கி நினைந்து பொருமற் சொல்லியது.

ப-ரை. கனவினான் (ஒருநினமாயினும் கனவில்வந்து. நல்கா - அருள்
செய்யாத, கொடியர்-பாதகர். கனவினான்-'நினந்தோறும்) 'கனவில் வந்து எம்
மை-எம்மை பீழிப்பது-வருத்துவது, என்-எந்தம் சம்பந்தம்பற்றி, எ-று.

க-ரை. ஒருனான்று கனவின் கண்வந்து தலைவனி செய்யாத கொடியவர்
காடோறுங் கனவின் கண்வந்து கம்மை வருத்துவ தெவ்விகைப்பற்றி-என்ப
தாம்.

வி-ரை. தன்னைத் தனியேவிட்டுப் பிரிதலும், பின்னினைந்த வாராயை
யும் நோக்கி, கொடியாரென்றும், கனவிலே நோகின்மேளராய் விழித்தபோ
து மறைதலால், அதனாலும் துன்பமாகின்ற தொன்றற்கு பீழிப்பதென்றும்
சொல்லினான் உலகத்தார் கனவிலே இல்லாதது கனவிலும் இல்லையென்பார்
யாம் அது கண்டில மென்பதாம். (ச)

துஞ்சுங்காற் றேண்மேல ராகி விழிக்குங்கா
னெஞ்சுத்த ராவர் விரைந்து

இதுதான் பொறுத்தற்பொருட்டுத்

தலைவரே ! இயற்பழித்ததொழிக்குத் தலைவி இயற்படச் சொல்லியது.

ப-ரை. என்'ென்றசுவீடாமல் உறைகின்றகாதலர்) தஞ்சைக்கால் (யான் தங்கும்போது, தோன்மேலாதி - தோளின்மே ழுள்ளவாதி, விழித்

கஉஉ - ஆம் - அதி - கனவுநிலையுரைத்தல் ௫௨௧

ஞ்சால் (பின்) விழிக்கும்போது, விரைந்து - விரைவுற்று, செஞ்சத்தாவார் (பழைய) செஞ்சினுள்ளவராவர், எ-று.

க - ரை. உன்னெஞ்சவிடா துறைகின்ற காதலர் யான் தஞ்சைப்பொழுது வந்தென் றேண்மேலாய்ப் பின்விழிக்கும் பொழுது விரைந்து பழைய செஞ்சின் கண்ணாவ சென்பதாம்.

வி - ரை. புணர்ச்சிவிட்டு மறைகிற கொடுமைபற்றி விரைந் தென்றான் எருகாலும் என்னைவிட்டு நீங்கியறிபாதவரை நீரோசுது நகாதென்பதாம் (அ)

நனவினா னல்காரை நோவார் கனவினாற்
காதலர் காணா தவர்.

இதுவுமது.

ப - ரை. (தமக்கு ஒருகாதலர் இல்லாமையாலே) கனவினாள்-கனவிலே, காதலர்காணாதவர்-அக்காதலரைக் காணவறியாத மகளிர், நன்வினாள் (தாமதிய) நனவில்வந்து, கல்காரை - அருள் செய்யாத (எனது) காதலரை, நோவார் (அன்பிலசென்று) நோவாரிர்பார், எ-று

க - ரை. தமக்கொரு காதலர் இல்லாமையி னவரைக் கனவிற்கண்ட நியத மகளிர் தாமதிய கனவின் கண்வந்து கல்காதலரை யன்பில சென்று நோவாரிற் ப-சென்பதாம்.

வி - ரை. இயற்பழித்தது பொருது பிணங்குகின்ற னாகலால், பன்மை தோன்றச்சொல்லினான். தமக்கும் தலைவராக அங்கரைக் கனவிலேகண்டு அறிவாராயின் நமது தலைவர் கனவினரிடத்த நாம் அறியவந்து அருள்செய்தலறிந்து நோகா சென்பதாம். (க)

நனவினா னநீரீத்தா ரென்பர் கனவினாற்
காணர்கோ விவ்லூ ரவர்.

இதுவுமது.

ப - ரை. இவ்வூரவர்-இவ்வூரினமகளிர், நனவினால் - நனவினிடத்து, நநீத்தாரென்பர்-மம்மைவிட்டு நீகதினொன்று (தலைவர்மேலே கொடுக்கை) சொல்லாநிற்பர், கனவினான்-கனவினிடத்து, காணார்கொல் (அவர் நீங்காதுவருதலைக்) கண்டறியாரோ, எ-று.

க - ரை. இவ்வூர் மகளிர் நனவின் கணம்மை நீத்தாரென்று நங்காதலரைக் கொடுமை கூறாநிற்பர் உரகனவின் கணங்காது வருதல் கண்டறியாரோ வென்பதாம்.

வி - ரை. எனக்குக் தனக்கும் வேற்றுமை யில்லையாயின் யான்கண்டது தானும்கண்டு அமைவள் அது காணாது அவர்மேலே கொடுமைசொல்லுகின்ற மையால், அயலானே யாமென்னுங்கருத்தால் இவ்வூரகரென்றார். (க௦)

நூற்றி இருபத்திரண்டாம்-அதிகாரம்-கனவுநிலையுரைத்தல்
முற்றிற் று.

66

கஉந. ஆம். அதிபொழுதுகண் டிரங்கல்,

அஃதாவது: மாலைப்பொழுது வந்தவிடத்து அதனைக்கண்டு தலைவி இங்குதல், கனவுமுத்தருத வினையிலையென்பது பற்றிப் பகற்பொது பொதுத்திருத்த தலைவிக்கு உரியதாகலால், இது கனவுநிலையுரைத்தலின் பின்வைக்கப்பட்டது.

மாலையோ வல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும்
வேலைநீ வாழி பொழுது.

இது பொழுதோடு பிணங்கிச் சொல்லியது.

ப - ரை பொழுது-பொழுதே, நீ-நீ மாலையோவல்லை (முன்னாள்களின் வந்த) மாலையோவல்லை, மணந்தார் (அந்நாள்களிலே காதலரைக்கூடிய) மகளிரது, உயிருண்ணும் உயிரையுண்ணுகிற, வேலை-முடிவுகாலமாயிருந்தாய், எ-று.

க - ரை. பொழுதே நீ முன்னாட்களின் வந்த மாலையோவெளி னல்லை யாயிருந்த வாற்றாந்நாட் காதலரை மணந்த மகளி ருயிரையுண்ணு மிருதிக் காலமாயிருந்தா யென்பதாம்.

வி - ரை. முன்னாள் கூடயிருந்த காளர், அந்நாளர் மணந்தா ரெனவே பின்பிரிந்தாராதல் பெறப்பட்டது. வாழியென்பது குறிப்புச்சொல். (க)

புன்கண்ணை வாழி மருண்மலை யெங்கேள்போல்
வன்கண்ணை தோரின் றுணை.

இது தலைவி தன்னு ளனுபவத்தை
மலைப்பொழுதின் மேலிட்டிச் சொல்லியது.

ப - ரை. மருண்மலை-மயங்கியமலைவே (நீயும்) புன்கண்ணை (எம்போல்)
ஒளியிழும்பை யுடைபையா யிருந்தாய், வாழி-வாழ்வாயாக, நின்றிணை-உன
துதிணையும், எங்கேள்போல்-எமதுதிணைபோல், வன் கண்ணதோ-இரக்கமில்
லாமை யுடையதோ சொல்லு) எ-று.

க - ரை. மயங்கின மாலாய் நீயு மெம்மைப்போலப் புன்கணுடைய யாய்
ருந்தாய் நின்றிணையு மென்றிணைபோல் வன்கண்மையுடையதோ கூறுவாயா
கவென்பதாம்.

வி - ரை. மயங்குதல்-பகலும்-இரவும் - தம்முள்ளே கலத்தல் ஒளியிழத்
தல்பற்றித் துணையும் உண்டாக்கிச் சொல்லினான். துணையுமென்னு மும்பை
விகாரத்தால் தொக்கது எமக்குத் துன்பஞ் செய்தால் நீயும் இன்பமுற்றினை
யென்னும் குறிப்பால் வாழியென்றான். (உ)

பனியரும்பிப் பைதல்கொண் மலை துனியரும்பித்
துன்பமீவளர வரும்.

கஉ௩ - ஆம் = அதி-பொழுதுகண்டிரங்கல். இஉ௩

இது பொறுத்தல் வேண்டிமென்ற தோழிக்குத்
தலைவி சொல்லியது.

ப.ரை. (தலைவர்கூடிய காளெல்லாம்) (பனியரும்பி); (என் முன்னே)
நடுக்கமடைந்து, பைதல்கொண்மலை-பசந்துவந்தமாலையானது, துனியரும்பி
(எனக்கு) உயிர்வாழ்வதில் வெறுப்புண்டாகி, துன்பம் அதற் குண்டாகிறது
துன்பம், வளர (ஒருகாலெக்கொருகால்) மிக, வரு-வருகின்றது, எ-று.

க - ரை. காதலர்கூடிய காளெல்லா மென்முன் னடுக்கவெய்திப் பசந்து
வந்த மலை இந்நாளெனக் கிறந்துபாடி தோன்றி யதற்குள் தான், துன்பமொ
ருகாலெக் கொருகான்மிக வளராகின்ற தென்பதாம்.

வி - ரை. குளிர்ச்சி தோன்ற மயங்கிவரு மலையென்னுஞ் செய்பொ

ருக்குறிப்பால் அரிய நின்றது யான் பொறுக்கும் வழி என்னென்பது குறிப்பெச்சம்.

காதல ரில்வழி மாலை கொலைக்களத்
தேதிலர் போல வரும்.

இதவுமது.

ப - ரை. மாலை தலைவர் உள்ளபொழுதெல்லாம் என்னுயிர் தளிர்த்தவந்த மாலை) காதலரில்வழி - தலைவரில்லாத இப்பொழுது, கொலைக்களத்து-கொலை செய்கிற களத்து, ஏதிலர்போல - கொலைஞர்போல, வரும் (அவ்வயிரைக் கொள்ளுதற்கு) வருகின்றது, எ-று.

க - ரை. காதல ருள்ளபொழுதெல்லா மென்னுயிர் தளிர்த்தவந்த மாலை) வரில்லாத விப்பொழு தொழிந்து நின்றலேயன்றிக் கொல்லுங் களரியிற் கொலைஞர் வருமாறபோல அவ்வயிரைக் கோடற்குவாரா நின்ற தென்பதாம்

வி - ரை. ஏதிலர் அருள் யாதுவிலார். முன்னெல்லாம் எனக்கு நடப்பாயின்பஞ்செய்துவந்த பொழுதும் இன்று யென்மேல் பகையாய்த் துன்பஞ்செய்துவருகின்றது யான் பொறுக்கும்வழி என்னென்பதாம். (ச)

காலைக்குச் செய்தநன் தென்கொ லெவன்கொல்யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை.

இதவுமது.

ப - ரை. (காலையும், மாலையும், அவர்கடிய நாள்போ லல்லாமல் இன்று வேறுபட்டு வருகின்றன அவைகளுள், காலக்கு-காலப் பொழுதிற்கு, செய்த (என்னாலே, செய்யப்பட்ட, நன்று-பகாரம், என்-யாது, யான்-நான், மாலைக்கு-மாலைப்பொழுதிற்கு, செய்த - செய்யப்பட்ட, பகை - அபகாரம், எவன்-யாது, எ-று.

ஆசு க்குந் - ஆம் - அதி - பொழுதுகண்டிரங்கல்.

க - ரை. காலையு மாலையு மவர்கடிய ரூன்றபோலா திருநூன்று வேறுபட்டு வாராநின்றன, வவற்றன் யான் காலக்குசெய்த வபகாரம்யாது, மாலைக்குச் செய்த வபகாரம் யாதென்பதாம்.

வி - ரை கொல்லிரண்டும் - அசைகள் கடையாளிலே பிரிவா ரென்ற அஞ்சப்பண்ணிய கால அதுவீங்கி இந்நாளிலே கங்குல் வெள்ளத்திற்கு கரை

பயிற்சலகின்று தென்னுல் கருத்தால் கன்றென் கொலென்றும், கட்டியகாள்
 லே இன்பஞ் செய்தமால் அதுதீங்கி இந்நாளிலே அளவில்லாத துன்பஞ்செ
 ய்யாசின்ற தென்னுல் கருத்தால் பகையென் கொலென்றும் சொல்லினுள்.
 பகை-ஆருபெயர். தன்னேடு ஒத்த காலபோலிராமல், மால்-தன்கொடுமெ
 யால் துன்பஞ்செய்கின்ற தென்பதாம். (ஊ)

மால்நோய் செய்தன் மணந்தா சகலாத
 கால் யறிந்த திலேன்.

இது இன்று இப்படிப்பட்டவளாகின்ற நீ அன்று அவர் பிரிவிற்கு
 எப்படி உடம்பட்டாயென்ற தோழிக் த் தலைவிகொல்லியது.

ப - ளை. மால்-முன்னெல்லாம், எனக்கு கட்டாய் (இன்பஞ் செய்த வர்
 த) மால், நோய்செல் தல் (இன்று பகையாய்த்) துன்பஞ்செய்தலை. மணந்தா
 ர்-தலைவர், அகலாதகால் பிரிதற்குமுன்னே, அறிந்திலேன் - அரியப்பெற்றி
 லேன், எ-று.

க - ளை. முன்னெல்லா,மெனக்கு கட்டால் யின்பஞ்செய்த போத்தமால்
 யின்றுபகையாய்த் துன்பஞ்செய்தலைக் காதலர் பிரிவதற்கு முன்னே யறியப்
 பெற்றிலே னென்பதாம்.

வி - ளை. இப்படிவேறுபடுதல் அறிந்திலேன் அநீந்தேனாயின் அவர்பிரி
 விற்கு உடன்படே னென்பதாம்.

கால் யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாது
 மால் மலருமிக்கோய்

இது மால்ப்பொழுதில் இப்படிப்பட்டவளாகுதற்குக் காரணம் யாதென்ற
 தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

ப - ளை. இந்நேரம்-இக்காமநோயாகிய (பூ) கானுயருமீயி-கால்ப்பொ
 ழுதில் அரும்பி, பகலெல்லாம் போதாது-பகற்பொழுதெல்லாம் பெரிய அரும்
 பாய்முதிர்ந்த, மால் மலரும்-மால்ப்பொழுதில் மலர்கின்றது.

க - ளை. இக்காமநோயாகிய பூக் கால்ப்பொழுதின்க ணரும்பிப் பகற்
 பொழுதெல்லாம் பேரரும்பாய் முதிர்ந்தும் மால்ப்பொழுதின்கண் மலராகிற்
 குமென்பதாம்.

வி - ளை. தாங்கியெழுந்த பொழுதாகலால், கணவிலே புணர்ந்தமைநி
 னைந்த பொறுத்தல்-பற்றி-காலாரும்பி யென்று, பின்பொழுது செல்லச்

செல்ல அதுமறந்து பிரிவுநினைந்து பொருளாதல்பற்றி - பகலெல்லாம் போ
 தாடுபென்றும், சத்தந்திணைகளை நினைத்துவந்து சேரும் விலக்குகளையும், மக்
 களையும், கண்டு தான் அக்காலத்து அனுபவித்த இன்பத்தை நினைந்து பொ
 ருமை மிகுதல்பற்றி-மாலையெழுமென்றும் சொல்லினான். (எ)

அழல்போலு மாலைக்குத் தூதாகி யாயன்
 குழல்போலுங் கொல்லும் படை

இதுவுமது.

ப - ரை. ஆயன்குழல் முன்னெல்லாம் இன்பஞ்செய்த இடையனது
 வேணுகாதம், அழல்போலும் (இப்போது) செருப்புப்போலே சுவதாகி மா
 லைக்குத் தூதாகி-மலைக்குத் தூதமாகி (அம்மலைவந்து என்னைக்கொல்லுமி
 டத்து) கொல்லும்படை-கொலை செய்யும்படையுமாயிற்று, எ-று.

க - ரை. முன்னெல்லா மினிதாய்ப் போர்தவாயன்குழல் இன்றுழல்
 போலச் சுவதாகி மாலைக்குத் தூதமாயதுவந்தென்னைக் கொல்வழிக்கொல்
 லும் படையுமாயிற் றென்பதாம்.

வி - ரை. பின்வந்தபோலு மென்பது-உரையசை முன்னேவரவை அறி
 வித்தலால் தூதாயிற்று. கொல்லுதற்கருவியாதலால் படையாயிற்று. தானே
 கடவல்ல மலை இந்தத் துணையையும்மெற்றால் என்னசெய்பா தென்பதாம். (.)

பதிமருண்டு வபத லுழக்கு மதிமருண்டு
 மலை படர்தரும் போழ்து.

இதுவுமது.

ப - ரை. (இதற்குமுன்னெல்லாம் யானே மதிமயங்கி கோயிழந்தேன்)
 மதிமருண்டு (இனிக்கண்டாரும்) மதிமருளும்வகை, மலை - மலைக்காலம்,
 படர்தரும்போழ்து-வரும்பொழுது, பதி - இவ்வூரெல்லாம், மருண்டு-மயங்கி,
 பைதலுழக்கும்-கோயை அனுபவிக்கும், எ-று..

க - ரை. இதற்கு முன்னெல்லாம் யானே மயங்கி கோயுழந்தே னினிக்
 கண்டாரும் மதிமருளும்வகை மலைவரும் பொழு திப்பதியெல்லாமயங்கி கோ
 யுழக்கு மென்பதாம்

வி - ரை. பின் மருண்டென்பது - மருள்வென்பதன்பொருளில்வந்தது. கூற்றமாக நினைத்துச் சொல்லினானாகலால், மாலைபடர்ந்தும் போழ்தென்றான் யான் இறந்துபடுவென்பதாம். (க)

பொருண்மலை யாளரை யுள்ளி மருண்மலை
மாயுமென் மாயா வுயிர்.

கஉச - ஆம் - அதி - உறுப்புநலனழிதல்.

இதுவுமது.

ப - ரை. என்மாயாவுயிர் (பிரிவைப்பொறுத்த) இறவாதிருந்த என்னுயிரானது, பொருண்மலையாளரை - பொருளியல்பேதமக் கியல்பாக வுடையவரை, உள்ளி-நினைந்து, மருண்மலை-இம்மயங்குமாலையிலே, மாயும்-மாய்கின்றது, எ-று.

க - ரை. காதலர் பிரிவைப்பொறுத்திறந்துபடா திருந்தவென்னுயிரினதும் பொருளியல்பே தமக்கியல்பாக வுடையவரை நினைத்திம்மயங்குமலைக்கண்ணே யிரந்துபடாநின்ல-தென்பதாம்.

வி - ரை. வருதற்குக் குறித்த-ருவம் கழியவும், பொருண்முடிவுகோக்கிவாராயால் சொல் வேறுபடாமையாழ்வ தம்மியல் பொழிந்தவர் அப்பொருளியல்பே தம்மியல்பாவினர். காலம் இறுவாயிற்று. இனிச் சொல்லுகின்ற விதத்தால் பயன் இல்லை-என்பதாம்.

ஊற்றிஇருபத்திமுன்றும்-அதிகாரம்-பொழுதுகண்டிரங்கல்
முற்றிற்று.

கஉச-ஆம்-அதி-உறுப்புநலனழிதல்.

அஃதாவது தலைவினுடைய கண்ணும், தோளும், நெற்றியும் முதலாகிய அடியவங்கள் தம்மழுகழிதல். இஃது இரக்கமுஞ்ந்தவிடத்து நிகழ்வதாகலால் பொழுதுகண்டிரங்கலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்ற ருள்ளி

நறுமலர் நாணின கண்.

இஹ பொருமை யிருதியால் வேறுபட்ட தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது.

ப - ஐ. சிறுமை-இப்பொழுமை, நமக்கொழிய-நம்மிடத்துநிற்க, சேட்
சென்றார்-நெறிந்துரத்திலேசென்ற தலைவரை, உள்ளி சீனைத்தழுதலால்(கண்)
உன் கண்கள் (ஒளியிழந்த) நறுமலர் (முன்னே தமக்கு காணின) நல்ல மலர்
களுக்கு, காணின் (இன்று) காண்விட்டன, எ-று.

க - ஐ. இவ்வாற்றாமை நங்கண்ணே நிற்பத் தாஞ்சேணிடைச்சென்ற
காதலரைச் சீனைத்தழுதலாலின் கண்களொளியிழந்து முன் தமக்கு காணிய
நறுமலர்கட் கின்று தா னாண்விட்டன-வென்பதாம்.

வி - ஐ. உள்ளுதலென்பது, காரியத்துக்கு ஆகுதலால் = ஆகுபெயர். இ
வைகண்டார் அவரைக கொடியவென்று சொல்லுவர். நீ பொறுத்தல் வேண்டு
மென்பது கருத்து. (க)

கஉச - ஆம் - அதி - உறுப்புநலனழிதல். இஉள்

நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாருங் கண்.

இதுவுமது.

ப - ஐ. பசந்து-நிறம்வேறுபட்டு, பனிவாருங்கண்-நீர்வார்கின்றகண்கள்,
நயந்தவர் (நம்மால்) விருட்பப் பட்டவரது, நல்காமை-அருள் செய்யாமையை,
சொல்லுவதுபோலும் (பிறர்க்குச் சொல்லுவ) போல்கின்றன (இனிநீ பொறு
த்தல் வேண்டும்,) எ-று.

க - ஐ. பசப்பெய்தன்மேல் நீர்வார்கின்ற கண்கண் கணம்மா நயக்கப்
பட்டவரது நல்காமையைப் பிறர்க்குச் சொல்லுவபோலா கின்றன. வினரினியா
ற்றல் வேண்டுமென்பதாம்.

வி - ஐ. சொல்லுவபோலல் அதனை அவர் அறிதற்கு அனுமான மாக்
குதல். (உ)

தணந்தமை சால வறிவிப்ப போலும்

மணந்தநாள் விக்ரிய தோள்.

இதுவுமது.

ப - ஐ. மணந்தநாள் (தலைவர் கூடியநாளில்) விக்ரிய (இன்பயிருதியா
ல்) பூரித்த, தோள் (கிண்து) தோள்கள், தணந்தமை (இன்று அவர்) பிரிந்த
மையை, சாலவறிவிப்பபோலும்-விளங்க உறிவிப்பவைபோல் வாடுகின்றன
(இதுதகாது) எ-று.

க - ரா. கா தலர் மணந்தீநூன்றின் மிகுதியாற் பூரித்த சின்னோளின் தவர்பிரிந்தமை வினங்க வுணர்த்துவபோல் மெலியாசின் தன விதுதகாதென்பதாம்.

வி - ரா. அன்றும் அப்படி பூரித்து-இன்றும் இப்படி மெலிந்தால் இரண்டுங் கண்டவர் கடிதில் அறிந்து அவரை அயோக்கியமென்பதாம்.

பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித் தொல்கவின வாடிய தோள்.

இதுவுமது.

ப - ரா துணைநீங்கி (அன்றும்) துணைவர் நீங்குதலால் (அவராலேயே தற் செயற்கை யழகுமாத்திர மல்லாமல்) தொல்கவின்-பழைய இயற்கையழகும், வாடியதோள்-இழந்த இத்தோள்கள் (இன்று அதற்குமேலே) பணைநீங்கி (தம்) பெருமையிழந்து, பைந்தொடி-பசும்பொன்வளைகள், சோரும்-சமுதூகின்றன (இவை இப்படி செய்யுந் தன்மையானவல்ல,) எ-று.

க - ரா. அன்றுதந் துணைவர் நீங்குதலா லவராற்பெற்ற செயற்கையழகோயன்றிப் பழையவியற்கை யழகு மிகுந்த வித்தோள்களின் ததற்குமேலே

உஅ கஉச - ஆம் - அதி - உறுப்புநலனழிதல்.

தம் பெருமையிழந்து வளைகழலா சின் தன. இவை யிங்கனஞ் செயற்பாலவா கா வென்பதாம்.

வி - ரா. அன்று பிரிந்தாரென்று அவரன்பில்லாமை புணர்த்தி இன்றும் குறித்த பருவத்தில் வந்திலவென்று அவர் பொய்கமை புணர்த்துகின்றன. இனி அவைகளைச் சொல்லுகிறவர்மேல் குறைபுண்டோ வென்பதாம். (ச)

கொடியார்கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடி

தொல்கவின வாடிய தோள்.

இதுவுமது.

ப - ரா. கொடியார் (தழுவுங்கை விலகினும்பொரு தவளக்கு இப்படி காலநீட்டிப்பில் என்னாமென்று நினையாத) கொடியவரது, கொடுமை-பொல்லாங்கை, உரைக்கும்-சொல்லுகின்றன, தொடியோடு-வளைகளுங்கூன்று, தொல்கவின் வாடியதோள் பழைய இயற்கையழகு மிகுந்த இத்தோள்கள் (இனி அதனை மறைக்கும் வழியாது,) எ-று.

க - ரை, சவ்வுக்கை கெடுப்பினு மாற்றா தாட் இங்ஙனங் காலநீட்டித்ததெ ன்றமென்று நினைபாத கொடியாரது கொடுமைபைத் தான் சொல்லி சிந்த ன, வளைகளுங் கழன்று பழைய வியற்கை யழகுவிழந்த வித்தோள்களினியந னை யாமறைக்குமாறென்னை யென்பதாம்.

வி - ரை. அவரோடு கலந்ததோள்களே சொன்னால் அயலார் சொல்லுத ல் சொல்லவேண்டிமோ யென்பதாம். (இ)

தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவரைக்
கொடிய ரெனக்கூற னெந்து.

இதுதான் பொறுத்தற்பொருட்டுத் தலைவனை யியற்பழித்த தோழிக்குத்
தலைவி சொல்லியது.

ப - ரை. யான் பொறுக்கவும் என்வசப்படாமல் தொடியொடு - வளை கன் கழலும்படி, தோணெகிழ-தோள்கள்வாட, (அவற்றைக்கண்டு) அவரை - அவரை, கொடியாரெனக்கூறல் (நீ) கொடியவரென்று சொல்லலை, கொந்து-பொ ருமல், கோவால் (என்னுள்ளே) கோகின்றேன், எ-று.

- ரை. யானாற்றவு மென்வயத்தவன்றித் கொடிகழலுமாறு தோள்கள் மெலிய வலுறறைக்கண்டு நீ யவரைக் கொடியரெனக் கூறுதலைப்பொரு தியா னென்னுள்ளே கோவாரின்றே னென்பதாம்.

வி - ரை. யான் பொறுத்தவளாகின்றது அவர் வாராதிருத்தற்கல்ல, நீ சொல்லுகின்றதற் கென்பதாம். (ஈ)

பாடு பெறுகியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோட் பூச லுரைத்து.

கஉச - ஆம் - அதி - உறுப்புநலனழிதல். ரூஉக,

இது அவ்வியற்பழித்தல் பொறுது நிலை தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

ப - ரை. நெஞ்சே-மனமே, கொடியார்க்கு (இவனாலே) கொடியாரென்ற சொல்லப்பட்டவர்க்கு என்வாடுதோள்-என்வாடுகின்ற சோனிஞால்வினைநிற, பூசல்-ஆரவாரத்தை, உரைத்து-சொல்லி, பாடு-ஒருமேம்பாட்டை, பெறுதியோ-அடையவல்லியோ (வல்லையாயின் அனையொப்பது இல்லை,) ஏ-று.

க - ரை. நெஞ்சே யிவன் கொடியாரென்றித வவர்க்கு நீ சென்றன்மெலி கின்ற கோனிஞால் வினை கின்ற வாரவாரத்தைச் சொல்லி யொரு மேம்பாடெய்த வல்லியோ, வல்லையாயினதனை யொப்பதில்லை யென்பதாம்.

வி - ரை. கொடியார்க்கென்பது-கொடிய ரல்லரென்பது தோன்றகின்ற குறிப்புச்சொல். வாடுதோளென்பது - அவை தாமே வாடாகின்ற வென்பது தோன்றகின்றது, உன்சொல்லைக் கேட்டவுடன் அவர்வருவர் வந்தால் இவையெல்லாம் நீக்கும் நீங்கலால் அது எனக்குக் காலத்தினுள் செய்த நன்றியாம் ஆதலால், அதன் பயனைல்லாம் அடைவாயென்னுங் கருசுதால் பாடுபெறுதியோ வென்றான். (எ)

முயங்கிய கைகளை யூக்கப் பசந்தது
பைந்தொடிப் பேதை துதல்.

இது தொழிலை முடித்துத் திரும்பிவருதலுற்ற நிலைவன் முன்னடந்ததை நினைத்துத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

ப - ரை. முயங்கிய கைகளை (தன்னை இறுகத்) தழுவியகைகளை (இவனுக்கு நோமென்று நினைத்து) ஊக்க (ஒரு சினம்) தளர்த்தினைஞை (அம்மாத் திரமும்பொறும்பல்) பைந்தொடிப் பேதை துதல் - பரியவளைகளை யணிந்த பேதையது நெற்றியானது, பசந்தது-நிறம் வேறுபட்டது (அப்படிப்பட்ட நெற்றி இப்பிரிவிற்ரு யாதசெய்யுமோ.) ஏ-று.

க - ரை தன்னை முயங்கிய கைகளை யிவட்டு நோமென்று கருதியொரு ஞான்றியா நெகிழ்ந்தேனாக வத்துணையும் பெறுது பைந்தொடியணிந்த பேதையது துதல்பசந்த தப்பெற்றித்தாயாகிய துதலிப்பிரிபாது செய்யுமோ என்பதாம்.

வி - ரை. இனித் கடிதிலே சொல்லவேண்டு மென்பது கருத்து. (அ)
முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண்.

இதவுமது.

ப - ரை. (அப்படி தழுவின கைகளைத் தளர்த்தலால்) முயக்கியடை-அப் புணர்ச்சிக்குமடுவே, தண்வளிபோழ-சிறுகாற்று நுழைத்ததாக (அவ்வளவீடை யீடும்பொருமல்) பேதை பெருமழைக்கண் - பேதையினது பெரியருளிர்ந்த
 ௨௩

நிகழி கஉரு - ஆம் - அதி-நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

கண்கள், பசப்புத்த-பசுலைநிறமடைத்தன (அப்படிப்பட்ட கண்கள் மலைகளும் காடுகளும், நாடுகளும் ஆகிய இவ்வினட யீடுகளை யெல்லாம் எட்டி பொருத்தன,) ஏ - று.

க - ரை. அங்கனம் கைகளை பூக்குதலான் முயக்கிடையே சிறுகாற்று நுழைத்ததாக வத்தணையிடை யீடுபொருது பேதையது பெரியமழைக் கண்கள் பசப்பற்றன. வத்தண்மையானகண் சண்மலைகளும் காடுகளும் வவ்விடையீடுகளை யெல்லாம் யாங்கனம் பொறுத்தனவென்பதாம்.

வி - ரை. தண்மை இங்கே மென்மைமேல் நின்றது. போழுவென்றது உடம்பிரண்டும் ஒன்றானது தோன்ற நின்றது. (க)

கண்ணின் பசப்போ பருவர லெய்தின்தே
 யொண்ணுதல் செய்தது கண்டு.

இதுவுமது.

ப - ரை. கண்ணின்பசப்போ (சிறுகாற்று நுழையவந்த) கண்களின் பசப்போ பருவர லெய்தின்ற-துன்ப மடைத்து, ஒண்ணுதல் (சனக்கு வயலாகிய ஒளிபொருந்திய சேற்றியால், செய்தது - வினைக்கப்பட்ட பசப்பை, கண்டு - பார்த்து, ஏ-று.

க - ரை. தண்வளிபோழுவந்த கண்ணின் பசப்புத்துன்பமுற்றது தனக் கயலாய வொண்ணுதல் வினைத்த பசப்பைக் கண்டென்பதாம்.

வி - ரை. அது கைகளைத் தளர்த்திய கைவிலே பசந்தது யான் கைகளை யும் தளர்த்தி மெய்சளும் நீக்கி அக்காற்று உள்ளே நுழையுமட்டும் பசந்திலே னென்று தண் வண்மையும் அதன் மென்மையும் கருதி வெள்கிற் றென்பதாம். (ஆகவே அள்ளுருப்பகள் ஒன்றிலென்று பூர்ப்பட்டு நலையியும் யாம் கடிதி லே சொல்லுவோமென்பது கருத்தாயிற்று. (ஐ)

நூற்றி-இருபத்திரான்காம்-அகிகாரம்-உறுப்பு நலனழிதல்
முற்றிற்று.

கஉரு-ஆம்-அதி-நெஞ்சொடு கிளத்தல்.

அஃதாவது: பிரிவுபொருமை மேற்படத்தனக்கு ஓர் பற்றுக்கோடுகொண்டு
தலைவி தன்னெஞ்சொடு செய்திறன் அறியாது சொல்லுதல் இஃது உறுப்
புக்கள் தமது நலனழிந்தவழி நிகழ்வதால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉரு - ஆம் - அதி-நெஞ்சொடுகிளத்தல். நுகுக

நினைந்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்று
மெவ்வனைய தீர்க்கு மருந்து.

இது தன்பொருமை தீருத்திறநாடியது.

ப - ரை. நெஞ்சே மனமே, எவ்வனைய-ஒன்றான தீராதநோயை, தீர்க்
குமருந்து-தீர்க்குமருந்தாவது, ஒன்று-ஒன்றை (நான் அறியும்படியாக) எனைத்
தொன்றம்-எப்படிப்பட்டதொன்றாயினும், நினைத்து-அறித்து, சொல்லாயோ
(எனக்குச்) சொல்லாயோ, ஏ-று.

க - ரை. நெஞ்சே யிவ்வெவ்வனைய தீர்க்கு மருந்தாவ தொன்றினையான
றிவுமாற்றவினெத்தன்மைபதி யாதொன்றினுநீயறித் தெனக்குச் சொல்
லென்பதாம்

வி - ரை உயிரினுஞ் சிறந்த காணினையிட்டுச் செய்வது யாதொன்றாயி
னுமென்றற்கு எனைத்தொன்றுமென்றான். (க)

காதலவாரில ராகநீ நோவது

பேதமை வாழியென் னெஞ்சு.

இது தலைவி தலைவினைக் காணுதலில ஆகாசிரிசுதியால் சொல்லியது.

ப - ரை. என்னெஞ்சு-எனதுநெஞ்சே, வாழி-வாழ்வாயாக, அவர்-அந்த

லையர், காதலிலராக(நம்மேல், ஆசையிலராகவும், நீ நோவது-நீ (அவர்வரவுபா
ர்த்து) வருந்துதற்குக்காரணம், பேதைமை (உன்) னறியாமையேயாம் (வே
றொன்று இல்லை,) எ-று.

ச - ரை. என்னைஞ்சே வாழ்வாபாக வவர்க்கெட் காதலிலராகவு நீ யவர்
வரவுகொக்கி வருந்துதற்கேது சின் பேதைமையே யிரிதில்லை யென்பதாம்.

வி - ரை. நம்மை நினையாமையால் கம்மிடத்து ஆசையில ரென் பதறிய
ளாம் அநத யறியாமை மீமலும் அவரிடத்துப்போக சினபாது அவர்வரவுபா
ர்த்து வருந்துகின்றாய். இது நீ செய்துகொள்ளுகின்ற தென்னும் கருத்தால்
பேதைமை பென்றாய். வாழி இஃழ்ச்சிக் குறிப்பு. யாம் அவரிடத்துச் சொல்
லுதலே அறிவாவ தென்பதாம். (உ)

இருந்துள்ளி யென்பரித நெஞ்சே பரிந்துள்ளல்
பைதனேய் செய்தார் கணில்.

இதுவுமது.

ப - ரை. நெஞ்சே-மனதே, இருந்து-அவரிடத்துக்குப் போகாமல் (இங்
கையும் இறந்திடாமல்) இருந்து, உன்ளி (அவர்வரவை) நினைந்து, பரிதல் (நீ)
வருந்துகின்றது, என்-என்னை, பைதனேய் செய்தாரீகண் - இத்தன்படுகாய்
செய்தவரிடத்து, பரிந்து (மக்கு) இரங்கி உள்ளல் (வா) நினைத்தல், இல் -
உண்டாகாத, எ-று.

திருநெடுஞ்செழியன் - ஆம் - அது - நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

ச - ரை. நெஞ்சே யவர்பாற் செல்வதுஞ் செய்யாதீண்டிற்று பிலவதுஞ்
செய்யா திருத்தவர் வரவுகிணந்து நீ வருந்துகின்ற தென்னை யிப்பைந நோய்
செய்தார்மாட்டி நமக்கிரங்கிவரக் கருதலுண்டாகா தென்பதாம்.

வி - ரை. கம்மிடத்து அருளுகையவ ரல்லாமையால் தாமகவாரார் நாம்
அவரிடத்துச் சொல்லுதலே இனித் தருவ தென்பதாம். (க)

கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவையென்னைத்
தின்னு மவர்க்கான லுற்று.

இதுவுமது.

ப - ரை. நெஞ்சே-மனதே (நீ அவரிடத்துச்சொல்லுற்றாயின்) கண்
ணுங்கொளச்சேறி-இக்கண்ணையும் உடன்கொண்டுசொல்லு (அல்லாமல்நீ
த்திரம் செல்வாயானால்) இவை-இக்கண்கள், அவர் காணுற்று - அவரைக்கா

ணல்வேண்டி, என்னை-என்னை, தின்னும் (நீகாட்டுடன்) தின்பவையோல் வரத்தும், ஏ-று.

க - ரை. நெஞ்சே நீ யவர்பூற் செல்லலுற்றாயா யினிக் கண்களையு முட ன்கொண்டு செல்வாயாகவன்றி நீயே செறியாயி னிவைநாத் காட்சிவிருப்பினு லவரைக் காண்டல்வேண்டி நீகாட்டுடன் நென்னைத் தின்பனபோன்று கலி யாரிற் கு மென்பதாம்.

வி - ரை. கொளவேன்பது கொண்டென்பொருளில் வந்தது-அக்கவிவுதி ர்க்கவேண்டு மென்பதாம் என்றது தான்சொல்லல் குறித்தது. (ச)

செற்ற ரொனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா முற்ற லுறா அ தவர்.

இதவுமது.

ப-ரை. நெஞ்சே-மனமே, யாம்-நாம், உற்றால் (தம்மை)விரும்ப, உறா அ தவர் (நம்மை) விரும்பாத தலைவரை, செற்றரொன-வெறுத்தாரென்று நினை த்து, கைவிடல் (பிணங்கிக்) கைவிட்டிருக்கும் வழி, உண்டோ (நமக்கு) உண்டோ (இல்லை) ஏ-று.

க - ரை. நெஞ்சேயாந்தம்மையுறத் தாமுறாத கங்காதலரை வெறுத்தா ரென்றுகருகிப் புலந்த கைவிட்டிருக்கும் பலி நமக்குண்டோ வில்லை யென் பதாம்.

வி - ரை. அவ்வலி யில்லாமையால் அவரிடத்துக்குச் செய்வதே நமக்குத் தருவதென்பதாம். (ஊ)

கலந்துணர்த்தும் காதலர்க் கண்டாழ் புலந்துணராய் பொய்க்காய்வு காய்தீயென் னெஞ்சு.

கஉரு - ஆம் - அகி - நெஞ்சொடுகிளத்தல். ருக்க

இது தலைவன் கொடுமைநினைந்து செல்லுதற்கு உடன்படாத

நெஞ்சினைக் கோபித்துச் சொல்லியது.

ப - ரை. என்னெஞ்சு-எனதுநெஞ்சே (யான் தம்மோடு பிணங்கினால்) கலந்து-புணர்தலால், உணர்த்தும் காதலர் (அப்பிணக்கை) நீக்கவல்ல தலைவ

ரை, கண்டால்-பார்த்தால், புலந்து (பொய்யாகவாயினும் ஒருதரம்) பிணக்கி, உணராய் (பின்) அதனை நீக்கமாட்டாய் (அதுவுமாட்டாத நீ இப்போது) பொய்க்காய்வு காய்நி (அவரைக் கொடியரென்று) பொய்க்காய்வாகக் காய்கின்றாய் (இனி அதனையொழிந்து அவரிடத்துச் செல்லத்துணி,) எ-று.

க - ரை. என்னெஞ்சே யான்றம்மோடு புலந்தா லப்புலவியைக் கல்வித் தன்னுனை நீக்கவல்ல காதலரைக் கண்டாற் பொய்யேயாயினு மொருகாற் புலந்து பின்னதனை நீக்கமாட்டாயதுவு மாட்டாக நீயிப்பொழுத வர் கொடியரெனப் பொய்க்காய்வு காயாநின்ற யினியிதனை யொழிந்தவர் பாற் செல்லத்துணி வாயாக வென்பதாம்.

வி - ரை. புணர்தலால் உணர்த்தலாவது கல்விபின்புத்தைக்காட்டி அதனால் மயக்கிப் புலவிக்குறிப்பை யொழித்தல். கண்டால் வெறுக்கமாட்டாத நீ காணுகவழி வெறுக்கின்றதனால் பயன் இல்லை யென்பதாம். (க)

காமம் விடுவொன்றே நாண்விடு நன்னெஞ்சே யானே பொறேனில் விரண்டு.

இது நாணம் தடுத்தலாலே அச்செல்லுதலொழியுந் தலைவி சொல்லியது.

ப - ரை. நன்னெஞ்சே-கல்லமனமே, காமம்விடுவொன்று-ஒன்று (நாணம்விடமாட்டாயாகில்) காமவிருப்பத்தை, விடுநாணவி (டொன்று) ஒன்று (காமவிருப்பத்தை விடமாட்டாயாகில்) நாணத்தை, விடு (இரண்டு விடாமை உன்கருத்தாகில்) இவ்விரண்டு (ஒன்றற்கொன்று பகையாகிய) இவ்விரண்டையும், யானே-கானே, பொறேன் (ஒருசேரத்) தாக்கவல்லே எனல்லேன், எ-று.

க - ரை. கல்லகெஞ்சே காமவேட்கையைவிடு ஒன்றினது விடமாட்டாயாயினுணைவிடு அன்றியே யிரண்டும் விடாமை நின்கருத்தாயி னென்றற்கொன்று மறுதலையா யவ்விரண்டினையு முடன்றாகும் வகையானில்லே எனப்பதாம்.

வி - ரை. யானேவென்னும் பிரிநிலையோகாரம் - நீ பொறுப்பினுமென்பது படநின்றது. நன்னெஞ்சேயென்றது-இரண்டையும் விடாமல் பெண்மையை நிலைபெறச்செய்தலால் கல்லையென்னும் குறிப்பாயிற்று. அது கன்றேயெனினும் என்னுயிருண்டாதல் போதாமையால் அதற்கு ஆகின்றிலே எனப்பதாம். இரண்டுமென்பதன் முற்றம்மை விகாரத்தால் தொக்கது. (எ)

பரிந்தவர் நல்காரென் றேங்கிப் பிரிந்தவர் பின்செல்வாய் பேசாத பென் னெஞ்சு.

இருசு கடநு - ஆம் - அதி - நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

இதுவுமது.

ப - ரை. என்னெஞ்சு-எனதுநெஞ்சே, அவர்-அவர், இப்பொறுமை (அறியாமையால்) பரிந்து-நொந்துவந்து, நல்கா-ஒன்று அருள்செய்யாராயினொன்று, நினைந்து (அதை) அறிவித்ததம்பொருட்டு, பிரிந்தவர்பின் (நம்மைப்) பிரித்தபோகிய தலைவர்பின்னே, ஏங்கி-துன்பமுற்று, செல்வாய் - போகலுற்றீர், பேதை-ஒன்றுமறியாய், ஏ-று.

க - ரை. என்னெஞ்சே யீவ்வாற்றாமையறியாமையி னெந்துவந்து தலைவனியி செய்யாராயினொன்று கருதி யஃதறிவித்தற் பொருட்டு நம்மைப் பிரித்துபோ யவர்பின்னேங்கிச் செல்லலுற்ற நீயாதுமறியா பெண்பதாம்.

வி - ரை. பொறுமையறிந்திருந்தும் அருள்செய்யாமல் போயினாரைக்காணாதவிடத்தே நாம்போய் அறிவித்தகமாத்நீரத்தில்-அருள்செய வரூவாரென்று நினைத்தமையால் பேதையெனருள். (அ)

உள்ளத்தார் காத லவராக வுள்ளிநீ
யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு.

இதுவுமது.

ப - ரை. என்னெஞ்சு-எனதுநெஞ்சே, காதலர்-அன்பர், உள்ளத்தாராக (உன்) னுள்ளிருப்பவராக (முன்னல்லாங் கண்டிருந்தும்) நீ-நீ, உள்ளி (இப்பொழுதுபுறத்தே) தேடி, யாருடை-யாரிடத்து, சேறி-செல்லுகிராய், ஏ-று.

க - ரை. என்னெஞ்சே காதலர் நின்னகத்தாராக முன்பெல்லரக் கண்டு வைத்திப்பொழுது நீபுறத்தைத் தேடிச்செல்கின்றனியாரிடத் தென்பதாம்.

வி - ரை. உள்ளு ளிருக்கிறவரைப் புறத்துத் தேடிச்செல்லல். நகையுடைத்து அறையொழி யென்பதாம். (க)

துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத் துடையேமா
வின்னு மிழத்துங் கவின.

இது அவரைமந்து பொறுத்தல் வேண்டிமென்பது தோணற்
சொல்லியது.

ப - ரை. துன்னா (நம்மைக்) கூடாதவண்ணம். துறத்தாரை - துறத்து போயினாரை, செஞ்சத்துடையேமா (நாம்) உள்ளுடையேமாக, முன்னிழந்த (புறந்தழகேயன்றி) இன்னும்-இன்னதும், கவின் (அகத்) தழுகையும் இழத்தும்-இழப்போம், எ-று.

க - ரை. மென்மைக் கூடாவண்ணக் துறத்து போயினாரை நாநமக்கது னையேமாக முன்னிழந்த புறக்கவினேயன்றி நின்றவக்கக்கவினையு மிழப்பே மென்பதாம்.

வி - ரை. அவர் நம்மைக் கூடாமல் துறத்தாராகவும் நாம் அவரை மறக்க மாட்டோமாகவும், போனமெய்யழிகையன்று நின்றதிறையும் இழப்போ மென்பதாம்.

ஊற்றி யிருபத்தைந்தாம்-அதிகாரம்-நெஞ்சொடு கிளத்தல்
முற்றிற்று.

கஉசு-ஆம்-அதி-நிறையழிதல்.

அஃசாவது: தலைவி மனதிலே அடக்கப்படும்வைகளை ஆசையிருநிடால் அடக்கமாட்டாமல் வாய்விடுதல், அது அழிதற்குக் காரணம் நெஞ்சொடு சொல்லுதலால் இது நெஞ்சொடு கிளத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்று
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு.

இத நாணும் கிறையும் அழியாமல் நீ பொறுத்தல் வேண்டுமென்ற
தோழிக்குத் தலைவசொல்லியது.

ப - ரை. நாணுத்தாழ்வீழ்த்த-நாணுகிய தாழினைக்காத்த, நிறையென்றுக்கதவு-நின்றமென்று சொல்லப்படுகிற கதவை, காமக்கணிச்சி - காமவேட்கையாகிய சூந்தால், உடைக்கும்-முறிக்கின்றது இனி அடக்கின்றலும் இல்லையான் பொறுத்தலும் இல்லை, எ-று.

க - ரை. நாணுகிய தாழினைக்காத்த கிணரியன்றுக்கதவினைக்காம வேட்கையாகிய கணிச்சிமுறியானின்ற தீவியவை கித்தலு ல்லையா னாற்றலு மில்லை யென்பதாம்.

வி - ரை நாணுள்ளவரைக்கும் இஃறு அழிபாநாடலால், அதனைத் தாழா

கீழும், உள்ளிருட்டவகளைப் பிறர்கொள்ளாமற் காத்தலால், நிறையைக் கதவாக்கியும் வலியவையாய்த் தாமாக்க நீங்காது அபுவிரண்டினையும் ஒருசேர நீக்கலால் தன் காம வேட்கையைக் கணிச்சியாகச் சொல்லினான். (க)

காம மெனவொன்றோ கண்ணின்மேன் னெஞ்சத்தை
பாமத்து மாளுந் தொழில்.

இது நெஞ்சினிடத்துத் தோன்றிய காமம் சொஞ்சத்தால் அடக்கப்படு

மென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

ப - ரை. யாமத்தும். (எல்லோருந் தொழிலொழுகி) நடுராத்திரியிலும், என்னெஞ்சத்தை-என்மனதை, தொழில்-தொழிலிலே, ஆளும் (சண்டித்து) ஆளுகின்றது (ஆதலால்) காமமெனவொன்று - காமமென்று சொல்லப்பட்ட ஒன்று, ஒ-ஐயோ, கண்ணின்ற-கண்ணோட்ட மில்லாத யிருந்தது, எ-று.

க - ரை. எல்லாருந் தொழிலொழியு மிடையாமத்து மென்னஞ்சத்தை யொறுத்தத் தொழில் கொன்னாமின்றதாதலாற் காமமென்று சொல்லப்பட்டவொன்று கண்ணோட்டமின்ற யிருந்த தென்பகாம்.

வி - ரை. தொழிலிலே ஆளுதல், தலைவனிடத்துச் செல்லவிதேல் தாயைத் தொழில்கொள்ளுதல், உலகநடையல்லாமையால், காமமென வொன்

மென்றும் அதுகண்ணைக் கொள்ளுகின்றது. அளவறியாது கொள்ளுதலால், கண்ணின்மேன்றும் சொல்லினான். காமம் தன்னாலே அடக்கப்படாமை சொல்லியபடி.

நூலகா கஉகா - ஆம் - அகி - நிறையழிதல்.

மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானோ குறிப்பினறித்
தம்மல்போற் றோன்றி விடும்

இது மகளர்காமம் மறைக்கப்படுமென்ற தோழிக்குத் தலைவியசொல்லியது.

ப - ரை. காமத்தை-இக்காமத்தை, யான்-நான், ஒ-ஐயோ, மறைப்பேன் (என்னுள்ளே) மறைக்க நினைப்பேன் (ஆதலால்) குறிப்பின்றி (இது) எனக் கருத்தின் வழிவராமல், தம்மல்போல-தம்மலைப்போல், தோன்றிவிடும்-வெளிப்பட்டே விடுகின்றது, எ-று.

க - ரை. இக்காமத்தை யானென்னுள்ளே மறைக்கக் கருதுவேனாதலால் தென் கருத்தில் வாராது தம்மல்போல் வெளிப்பட்டே விடாதின்ற தெ

ன்பதாம்.

வி - னா. மன்-ஒழியிசையில் வந்தது எப்படித் தும்மல் அடங்குகின்ற தில்லையோ அப்படியே காமம் அடங்குகின்ற தில்லையென்பதாம். (க)

நிறையுடையே நென்பேன்மன் யாநிலுவென் காம மறையிறந்து மன்று படும்.

இதுவுமது.

ப - னா. யான்-கான், ஒ-ஐயோ, நிறையுடையேநென்பேன் (இதுவரையும் என்னை) நிறையுடையேநென்று நினைத்திருப்பேன் (அதனால்) என்காமம்-என்துகாமம், மறையிறந்து-மறைத்தலைக்கடந்து, மன்றுபடும்-பலருமறியப்படுகின்றது, எ-று.

க - னா. இன்றினூக்கெல்லாம் யானென்னை நிறையுடையேநென்று கருதியிருந்தே னதனானின்றேன் காம மறைத்தலைக்கடந்து மன்றின்னை வெளிப்படாநின்ற தென்பதாம்.

வி - னா. மன் ஒழியிசையில்வந்தது. இனி இக்காமமானது என்னனவின் தல்ல வென்பதாம் (ச)

செற்றூர்பின் செல்லாப் பொருத்தகைமை காமநோ யுற்ற ரறிவதொன்றன்று.

இது நம்மை மறந்தவரை நாமும் மறந்துவிடுவேமென்ற

தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது.

ப - னா. செற்றூர்பின்-தம்மைநீக்கிப்போனவர் பின், செல்லா-செல்வாது (தாமும் நீக்கிநிற்கிற) பெருந்தகைமை - நிறையுடைமையானது, காமநோயுற்றார், காமநோயடைந்தவரால், அறிவதொன்றன்று - அறியப்படுவதொன்றன்று, எ - று.

க - னா. தம்மையகன்று சென்றூர்பின் செல்லாது தாமமகன்று நின்று நிறையுடைமை காமநோயினையுருதா ரறிவதொன்றன்றி யுற்றாரறிவதொன்றனவென்பதாம்.

கஉ அ ஆம்-அதி குறிப்பறிவுறுத்தல். இசுரு

முறைமெர்க்கு னுள்ளது காற்றம்போற் பேதை நகைமொக்கு னுள்ளதொன்றுண்டு.

இதுவுமது.

ப - ரை. முகமொகீசுள்-அரும்பினது முகிழ்ப்பினுள், உள்ளத்த உளதாய்ப் (புறந்தோன்றாத) நாற்றம்போல்-வாசனைபோல், பேதை (உன்) காதினது, கைமொகீசுள் (என்றோடு கைக்க எண்ணுகிற) கையது முகிழ்ப்பினுள் உள்ளது, உள்ளதாய்ப் (புறந்தோன்றாத) ஒன்று-ஒருகுறிப்பு, உண்டு-உண்டு, எ-று.

* க - ரை. முகையது முகிழ்ப்பி னுளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாத நாற்றம்போல் நின்றபேதை யென்றோடு கைக்கருதி கையது முகிழ்ப்பி னுளதாய்ப் புறத்துப் புலனாகாததோர் குறிப்புண்டென்பதாம்.

வி - ரை. முகிழ்ப்பு முதிர்ச்சியாற் புடைபிதல், கை-புணர்ச்சி யின்பத்தால் நிகழ்வது. (4)

செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர்
தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்த.

இதுவுமது.

ப - ரை. செறிதொடி-நெருங்கிய வளைகளை யுடையவன், செய்து (என்னிடத்து இல்லாத பிரிவை) நினைந்து, இறந்தகள்ளம் (அது காரணமாக என்னை மறைத்துப்) போன குறிப்பு, உறுதுயர் (என்) மிகுந்த துயரை, தீர்க்குமருந்தொன்று- தீர்க்காநின்ற மருந்தொன்று, உடைத்த-உடையதுஎ-று.

க - ரை. நெருங்கிய வளைகளையுடையா னென்க ணில்லாத தொன்றி னையுட்கொண்டது காரணமாக வென்னை மறைத்துப்போன குறிப்பேன், மிக்க துயரைத்தீர்க்கு மருந்தாவ தொன்றினையுடைத் தென்பதாம்.

வி - ரை. மறைத்தற்குறிப்பு தாலும் உடன்பாக உட்கொண்டது உறுதுயர்-என்றிசெய்யத் தீர்க்கு வினைதலாலும், அதுதான் தீர்க்குந் திறம்பெருமையாலும் உளதாயது மருந்து பிரியாமைத் தோழியால் தெளிவித்தல். 6 அது செய்தல் வேண்டு மென்பதாம். (5)

பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி
யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்த.

உது தலைவன் குறிப்பறிந்த தலைவி அதனை அது தெளிவிக்கச்
சென்ற தோழிக்கு அறிவித்தது.

ப - ரை. தெரிதாற்றி (தலைவர்வந்து தம்பிரிவினாலாகிய துன்பத்தை) யிகவு மாற்றி, பெட்பக்கலத்தில் (நாம்) மகிழும் வண்ணம் கூடுகின்ற புணர் ச்சியானது, அறிதாற்றி-பின்னும் (அத்துன்பத்தை) அரிதாகப் பொறுத்திருந்து அன்பின்மை (அவரது) அன்பில்லாமையை, சூழ்வது-கிணையுத்தன்மையை, உடைத்து-உடையது, எ-று.

௩௩

திசை கரு அ-ஆம்-அதி-குறிப்பறிவுறுத்தல்.

க - ரை. 'காதலர்வந்து தம்பிரிவினாலாகிய துன்பத்தை யிகவுமாற்றி நாம் மகிழும்வண்ணம் கலக்கின்ற கல்வியிருந்தவற்றான் மேலு மத்துன்பத்தினை யரிதாக வாற்றியிருந்தவ ரன்பின்மையை கிணையுத் தன்மையுடைத் தென்பதாம்.

வி - ரை. பிரிதற் குறிப்பினாலே செய்கின்றதாகலால், முடிவிலே துன்பஞ் செய்வதாகின்ற தென்பதாம். (6)

தண்ணக் துறை ன் ற ன் ற தமை நம்பினு முன்ன முணர்ந்த வளை.

இதுவுமது.

ப - ரை. தண்ணக் துறைவன்-குளிர்ந்த துறையையுடையவன், தணநதமை (நம்மை மெய்யினாலே கூடியிருந்தே மனத்தினாலே) பிரிந்தமையை, நம்பினும் (அவன் குறிப்பால் அறிதற்குரிய) நம்பினும், வளை-இவ்வளையல்கள், முன்னம்-முன்னமே, உணர்ந்த-அறிந்தன, எ-று.

க - ரை. குளிர்ந்த துறையையுடையவ னம்மை மெய்யாற் கூடியிருத்தே மனத்தாற் பிரிந்தமையை யவன் குறிப்பா னறிதற்குரிய நம்பினுயிவ்வளைகண் முன்னே யறிந்தன வென்பதாம்.

வி - ரை. கருத்து நிகழ்த்தாதலால், தணந்தமையென்றும் யான்தெளிய அறிவதற்கு முன்னே தோள்கள் மெலிந்தன வென்றதற்கு-அதனை வளைமேலேற்றி அதையும் உணர்வுடைத்தாக்கிச் சொல்லினான். (7)

நெருதற்றுச் சென்றறெங் காதலர் பாழு மெழுநனே மேனி பசுத்து.

இதுவுமது.

ப - ரை. எங்காதலர்-எமதுதலைவர், நெருதற்று-நேற்றே, சென்றார்-பி

ரிந்துபோயினார், யாழ்ப்பாணம்-மேனிபசந்து (அடபிரிவுக்கு) உடம்பு வேற்
றுநிறமடைந்து, எழுநாளேம்-எழுநாளடைமையேமாயினேம், எ-று.

க - ரை. எங்காதலர் பிரிந்து போயினார், நெருநற்றேய்ப் பிரிவிந்தியா
மு மேனிபசந்த தேழுநாளடையே மாயினே னென்பத ி.

வி - ரை. நேற்றுச்செய்த அருளினால் பிரிவு நிச்சயிக்கப்பட்ட தென்ப
தற்கு நெருநற்றுச் சென்ற ரென்றும், அதனைச் சந்தேகித்துச் செல்கின்ற
து. எழுநாள் உண்டாகலால், அன்றே மேனிபசந்த தென்றதற்கு மேனிபச
ந்தெழுநாளே மென்றும் சொல்லினான். இவை தலைவனது பிரிதற்குறிப்
பை அறிவித்து நின்றது. (8)

தொடிநோக்கி மென்றோளு நோக்கி யடிநோக்கி
யஃதாண்ட உள்செய்தது.

கஉ அ-ஆம். அதி-குறிப்பறிவு வறுத்தல். (9)

இது தலைவி குறிப்பறிந்த தோழி அதனைத் தலைவனுக்கு அறிவித்தது.

ப - ரை. (யான் அதுதெளிவித்த விடத்தே தெளியாதவர் பிரிய நான்
இங்கேயிருந்தால் தொடிநோக்கி (இவை நில்லாவென்று தன்) உளையல்களை
ப்பார்த்து, மென்றோளுநோக்கி (அதற்கு ஏதுவாக இவை மெலியுமென்று)
மெல்லியத் தோள்களையும்பார்த்து, அடிநோக்கி (பின் இவ்விரண்டும் உண்
டாகாமல் தீர் நடந்து காத்தல்வேண்டுமென்று தன்) னடியையும் பார்த்து,
ஆண்டு-அவ்விடத்து, அவன் செய்தது-அவன்செய்தகுறிப்பு, அஃது-உடன்
போக்காயிருந்தது, எ-று.

க - ரை. யானது தெளிவித்தவழித் தெளியாதவர் பிரிய யானீண்டிரு
ப்பினிவை நில்லாதெனத் தன் ரோடியை நோக்கி யதற் கேதுவாகவிலைமெ
லியுமெனத் தன் மென்றோள்களையு நோக்கி பின்ன ரவ்விரண்டு நிகழாம
னீர்நடந்து காத்தல் வேண்டுமெனத் தன்னடியை நோக்கி யங்கன மவன்
செய்த குறிப்புடன் போக்காயிருந்த தென்பதாம்.

வி - ரை. செய்தகுறிப்பு செய்தற் கேதுவான குறிப்பு அஃதென்றால்,
செறிதொடி செய்திறந்த கள்ளமென்ற னாகவின் பிரிதற் குறிப்புண்டாயின்
அது அழுக்குதல் பயன். (9)

பெண்ணினாற் பெண்மை யுடைத்தென்ப கண்ணினாற்
காமநோய் சொல்லி யிரவு,

இது தன்பிரியாமைக் குறிப்பினைத் தோழிக்குத் தலைவன் அறிவித்தது.

ப - ரை. (மகளிர்) காமகோய் (தம்) காமகோயை, கண்ணினூற் சொல்லி (தோழியர்க்கும் வாயாற் சொல்லாது கண்ணினூற் சொல்லி, இரவு (அது தீயினை) இரத்தல், பெண்ணினூல் (தமக்கு இயல்பாகிய) பெண்மைமேலும், பெண்மை யுடைத்தென்ப-ஒரு பெண்மையை யுடைத்தென்று (அறிந்தோர் சொல்லுவர், எ-று.

க - ரை. மகளிர் தங்காமகோயினைத் தோழியர்க்கு வாயாற் சொல்லாது கண்ணூற்சொல்லியது தீர்க்கவேண்டுமென்றவரை யிரவாதுடன்போகக் குறித்துத் தம்மடியின யிரத்தற் தமக்கியல்பாகிய பெண்மை மேலுமொரு பெண்மையுடைத் தென்று சொல்லுவ ரறிந்தோ ரென்பதாம்.

வி - ரை. தலைமகளது உடன்போதற்றுணிவு தோழியாலே தெளிதலால் தான் பிரியாதிராக்குங் குறிப்பினை அறிவித்தற்கு அவள் பெண்மையைப் பிறர்மேலிட்டி வியந்து சொல்லினான். 10

ஊற்றி இருபத்தெட்டாம் அதிகாரம்-குறிப்பறிவுறுத்தல் முற்றிற்று.

கஉக - ஆம் அதி புணர்ச்சி விதும்பல்.

அஃதாவது தலைவனும் தலைவியும் புணர்ச்சிக்கண்ணே விரைதல். மேலே புணர்ச்சி மிகுபற்றித் தலைவன் பிரிதற் குறிப்பை அறிவுறுத்த தலைவி அவனிடத்தே சிசுமூது ஆசையிருதியினாலே பின்னும் தன்னிடத்தே நிகழ்தலால், இது குறிப்பறிவுறுத்தலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உள்ளக் களித்தலும் காண மகிழ்தலும் கள்ளூக்கில் காமததற் குறுகு.

இது பிரிதற்குறிப்பினாலாகிய தலைவனோடு சீ பிணங்காமைக்குக் காரணம் யாதென்று கையாடிய தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

ப - ரை. உள்ளக்களித்தலும்-நினைத்தவளவிலே களிப்படைதலும், காணமகிழ்தலும்-கண்டவளவிலே மகிழ்ச்சி யடைதலும், கள்ளூக்கு-கள்ளூண்டார்க்கு, இல்-இல்லை, காமத்திற்கு-காமமுடையார்க்கு, உண்டு-உண்டு, எ-று

க - ரை. நினைவுத் துணையனே களிப்பெய்தலும் கண்டதுணையானே

மகிழ்ச்சி யெய்தலுந், கள்ளுண்டார்க்கில்லை காம முடையார்க்குண் டென் பதாம்.

வி - ரை. களித்தல்-உணர்வழியாதது. மகிழ்தல் அவ்வுணர்வழிந்தது. இவ்விரண்டும் உண்டவிடத்திலே யல்லாமல் இல்லாமையினாலே கள்ளுக்கில் லென்றான். அப்படிப்பட்ட காமமுடைய நான்பிணங்கல் எவ்விடத்த தென் பதாம். 1

தினேத்துணையு முடாமை வேண்டும் பனைத்துணையுந்
காம நிறைய வரின்.

இதுவுமது.

ப - ரை. காமம்-காமமாதா, பனைத்துணையு நிறைய-பனையளவினு மிக வரின் (மகளிர்க்கு) உண்டாமாயின், தினேத்துணையும்-தினையளவும், ஊடா மை (தந்தலைவரோடு) பிணங்காமை, வேண்டும் (அவரால்) விரும்பப்படும்.

க - ரை. மகளிர்க்குக் காமம் பனையளவினு மிகவுண்டா மாயினவரா ற்றந் காதலரோடு தினையளவு முடிதல் செய்யாமை வேண்டப்படு மென் பதாம்.

வி - ரை. ஊடினால் வருத்தமிகுமென்று பிறர்க்கு உறுதி சொல்வாள் போன்று தன்விரைவு சொல்லியபடி. 2

பேணுது பெட்பவே செய்யினுந் கொண்கனைக்
காணு தடைய வகண்.

இதுவுமது.

ப - ரை. பேணுது (நம்மை) அவமதித்து, பெட்பவே-(நான்)வேண்டு மவைகளையே, செய்யினும்-செய்தாலும், கொண்கனை-கணவனை, கண்(என்) கண்கள், காணுது-பாராமல், அமையல்-அமைகின்றனவில்லை, எ-து.

கடக-ஆம்-அதி-புணர்ச்சி விதும்பல். ருசக

க - ரை. நம்மை யவமதித்துத் தான்வேண்டியனவே செய்யுமாயினுந் கொண்கனை யென்கண்கள் காணுதமைகின்றன வில்லை யென்பதாம்.

வி - ரை. தன் விரைவு கண்களின்மேல் ஏற்றப்பட்டது. அத்தன்மை யேன் அவனோடு பிணங்கும்வழி யாதென்பதாம். 3

**ஊடற்கட் சென்றேன் மற் றேழி யதமறந்து
கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு.**

இதுவுமது.

ப - ரை. தோழி-தோழியே அன்பரைக் காணுதற்குமுன் அவர்செய்த குற்றத்தைத் தன்னோடு எண்ணி ஊடற்கட்சென்றேன் (அவரோடு) பிணங்குதலிலேசென்றேன், என்னெஞ்சு-என்மனது கண்டபின் அது மறந்து-அதைமறந்து, கூடற்கட்சென்றது-புணர்தலிலே சென்றது, எ-று.

க - ரை. தோழி காதலரைக் காணமுன்னவர்செய்ததவற்றைத்தன்னோடு நினைந்தியாவரோ டேதற்கண்ணே சென்றேன் கண்டபின்னெஞ்சதனை மறந்து கூடுதற் கண்ணே சென்றதாம்.

வி - ரை. செல்லுதற் றெழிவினிது நிகழ்ச்சி நினைத்த நெஞ்சிற்கும் ஒத்தலால், அது மறந்தென்றான். அச்செல்லுதலால் பயன் ஏன்றும் இல்லையென்பது படநின்றமையால், மன்-ஒழியிசை. அச்சமயத்திலே நெஞ்சு மேறுத்துக்கொண்டு போகலால் அது முடிந்ததில்லை யென்பதாம். 4

**எழுதுங்காற் கோல்காணுக் கண்ணேபோற் கொண்கன்
பழிகாணென் கண்ட விடத்து.**

இதுவுமது.

ப - ரை. முன்னெல்லாம் கண்டிருந்தும் எழுதுங்கால்-எழுதும்போது கோல்-அஞ்சனக்கோலி னியல்பை, காண-காணமாட்டாத, கண்ணேபோல்-நேத்திரம்போல், கொண்கன்பழி-கணவனது, குற்றத்தை அவனைக்காணாத விடத்தெல்லாம் கண்டிருந்தும் கண்டவிடத்து அவனைக் கண்டவிடத்து காணென்-காணமாட்டேன், எ-று.

க - ரை. முன்னெல்லாம் கண்டிருந் தெழுதுங்காலத் தஞ்சனக்கோலி னியல்பு காணமாட்டாத கண்ணேபோலக் கொண்கனது தவற்றைக் காணாதவிடத்தெல்லாம் கண்டிருந்தவனைக் கண்டவிடத்துக் காணமாட்டேனென்பதாம்,

வி - ரை. கோல்-அதனியல்புக்கு ஆகுதலால்-ஆகுபெயர். இயல்பு-கருமை-என்னியல்பு-இதுவாகலால், மேலும் அது முடியாதென்பதாம். 5

காணுக்காற் காணென் நவரூய காணுக்காற்

காணென் நவறல் லகை.

இதுவுமது.

ப - ரை. நான் காணுங்கால் கணவனைக் காணும்பொழுது, தவறா அவன் குற்றங்களானவைகளை, காணேன்-காண் கின்றிலேன், காணுக்கால்-அவனைக் காணாதபொழுது, தவறல்லவை-குற்றங்களல்லாதவைகளை, காணேன்-காண்கின்றிலேன், எ-று.

க - ரை. கொண்களை யான் காணும்பொழுதவன் தவறாயவற்றைக் காண்கின்றிலேன் காணாதபொழுதவை யல்ல, பிறவற்றைக்காண்கின்றிலேனென்பதாம்.

வி - ரை. கணவனென்பது-அதிகாரத்தால் வந்தது. முன்பு நான் உன்னை சொல்லிய தவறுகள் இப்போது காணாமையாலே, பிணக்கிலேனென்பதாம். 6

உய்த்த லறிந்த புணல்பாய் பவரேபோற்
பொய்த்த லறிதென் புலத்த.

இதுவுமது.

ப - ரை. உய்த்தலறிந்து தம்மையீர்த்துக்கொண்டு போத லறிந்திருந்து, புணல்பாய்பவரேபோல், ஒகின்ற நீரிலேபோய் ஓர் செயல்போல், பொய்த்தலறிந்து பிணக்கு முடிவு போகாமையறிந்திருந்து, புலந்து கணவனோடு பிணக்கி, என் பெறுவது யாது, எ-று.

க - ரை. தம்மையீர்த்துக்கொண்டு போதலறிந்துவைத் தொழுசின்ற புணலுட்பாய்வர் செயற்போலப் புலவி முடிபோகாமை யறிந்துவைத்துக் கொண்டனோடு புலந்து பெறுவதென் னென்பதாம்.

வி - ரை, பாய்வரென்பது-ஆகுபெயர். பொய்த்தல்-புரைபதில் பிணக்கினாலும் பயன் இல்லை யென்பதாம். 7

இனித்தக்க வினா செயினுள் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வரின் மார்பு.

இது தலைவி புணர்ச்சி விரைவறிந்து தோழி தலைவனுக்கு சொல்லியது.

ப - ரை. கள்வ-கள்வனே, தீன்மார்பு எங்களுக்கு உனது மார்பு, களித்தார்க்கு தன்னையுண்டு களித்தவர்க்கு, இனித்தக்க-அவமானமடையத்தக்க இன்னுசெயினும்-இனிமையில்கைகளைச் செய்தாலும், கள்ளற்றே அவராலே மேலும்மேலும் விரும்பப்படுவதாகிய கள்ளுப்போலும், எ-று.

க - ரை. தன்னையுண்டு களித்தார்க் கினிவரத்தக்க வினாதவற்றைச் செய்யினு மவரான் மேன்மேலும் விரும்பப்படுவதாய் கள்ளுப்போலு மெங்

கட்டு நின்றுப் பெண்பதாம்.

வி - ரை. அவ்வினிமையிலமை, காணில்லாமை, ஒழுக்கமில்லாமை, உணர்வில்லாமை, நிறையில்லாமை இவை முதலாயின எங்களுக்கு காணில்லாமை முதலியவைகளைச் செய்யினும் எங்களாலே மேன்மேலும் விரும்பப்படுகின்றதென்பதாம். கவ்வென்றதும், அதுநோக்கி. 8

கஉக-ஆம்-அதி-புணர்ச்சி விதும்பல் ௫௫க

மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலரதன்
செல்வி தல்ப்படு வார்.

இது தீராப் பிணக்கிலே தலைவன் சொல்லியது.

ப - ரை. காமம்-காமவீன்பம், மலரினும்-பூவினும், மெல்லியது-மெல்லிதா யிருக்கும் அப்படி மெல்லிதா யிருக்கையை அறிந்து அதன்செவ்வி-அதன் பக்குவத்தை, தலைப்படுவார்-பெறுவோர், சிலர்உலகத்திலேசிலர் எ-று.

க - ரை காமவீன்ப மலரினு மெல்லியதா யிருக்கு மங்ண மெல்லிய தாதலையறிந்த தன் செவ்வியைப் பொருவா ருலகத்துச் சிலரென்பதாம்.

வி - ரை. தொட்டவளவிலே வாசனைப்பக்குவம் அழிவதாகிய மலர் எல்லாவற்றினும் மெல்லியதென்பதை விளக்கலால், உம்மை சிறப்பின்கண்வந்தது. குறிப்பும், வேட்கையும், அனுபவிப்பும், இன்பமும், ஒருகாலத்திலே ஒத்து அனுபவித்தற்குரியவ ரிருவர் உதற்கு ஏற்றகாலமும், இடமும், உபகரணங்களும் பெற்றுக்கூடி அனுபவிக்க வேண்டிதலால், அதன் செவ்வியைப் படுவார் சிலரென்றும் அவைகளுள் யாதானும் ஒன்றாலே சிறிது வேறுபடினும் வாடுதலால், மலரினுமெல்லிதென்றும் சொல்லினான். குறிப்பு ஒவ்வாமையால், யான் அது பெறுகின்றிலே னென்பதாம். தலைமகன் ஊடலொழிவது பயன்.

கண்ணிற் றுணிக் தே கலங்கினுள் புல்லுத
லெண்ணினுந் தான்னிதுப் புற்று.

இதுபுமது.

ப - ரை. (என்காதலி முன்னொரு நாள் புணர்ச்சென்ற என்னோடு) கண்ணிற் றுணிக் தே தன் கண்மாதிரித்தாலே பிணக்கி, புல்லுதல்-புணர்தலிலே, எண்ணினும்-எண்ணிப் பார்க்கிலும், தான் விதிப்புற்று-தான் விரைவு

ற்று, கலக்கிஞாள் அதனையும் அப்பொழுதே மறந்து கூடிவிட்டாள் அதனால் நான் இப்படிவருந்தவும்-விரையாமல் பிணக்கிரிந்தகின்ற இவள் அவளல்லள்.

க - ரை. காதலி-முன்னொரு ஞான்று புல்லல் விதுப்பினாற் சென்றவென்றோடு தன் கண் மாத்திரத்தா லாடிப்புல்லுதலை யெனின் லுத் தா'ன்விதும்பலாவது தன்னையும்ப்பொழுதே மறந்து கூடிவிட்டா னதனால் யானித்தன்மையேனாக விதுப்பின்றி யூடிசிற்கின்ற விவளவளல்லவென்பதாம்.

வி - ரை. கண்மாத்திரத்தாலே பிணக்கல் சொன்னிதழ்ச்சியில்லாமல் அது சிவந்தவளவே யாதல் அவளாயின் இப்படி ஊடற்கண்டே கீடானென்பயன்.

10

ஊற்றி இருபத்தொன்பதாம் அதிகாரம்-புணர்ச்சி விதம்பல் முற்றிற்று.

கூடிய ஆம் அதி தெஞ்சொடு புலத்தல்.

அல்தாவது: காரணம் உண்டாகிய விடத்தும் பிணக்க நினையாமல் புணர்ச்சியை விருமபுகின்ற ரெஞ்சுடனே தலைவி பிணக்குதலுமாம். அதிகார முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

அவர்கெஞ் சுவர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே
நீபெமக் காகா தது.

இது தலைவனிடத்துக் தவறுண்டாகிய விடத்தும் பிணக்கநினையாத ரெஞ்சிற்குத் தலைவி சொல்லியது.

ப - ரை. ரெஞ்சே எனது மனமே, அவர்கெஞ்சு-அவரதுமனம், அவர்க்காதல்கூண்டி நம்மை நினையாமல் அவர்க்காய் நின்றல் கண்டிருந்தும், நீ யெமக்காகாதது, நீ அவரையே நினைத்து எமக்காய் நில்லாமைக்குக் காரணம், எவன்-யாது, எ-று.

க - ரை. ரெஞ்சே யவருடைய ரெஞ்சு நம்மை நினையாதவர்க்காய் நின்றல் கண்டிவைத்து நீ யெமக்காய் நில்லாதவரை நினைத்தற் காரணம் யாதென்பதாம்.

வி - ரை. அவர்க்காதல்-அவர் நினைத்ததற்கு உடன்படுதல் எமக்காகாததென்றது. பிணக்கற்கு உடன்படாமையை ஒருகாரியம் தாமாக அறிந்து செய்ய மாட்டாதவர் செய்வாரைக் கண்டாயினும் செயவர் நீ அதுவும் செ

உறா அ தவர்க்கண்ட கண்ணு மவரைச்

செறாரெனச் சேறிபென் னெஞ்சு.

ப - ரை. என்னெஞ்சு-எனதுமனமே, உறா அ தவர்க்கண்ட கண்ணும் நம்பிடத்து அன்பில்லாத தலைவரை உள்படி அறித்தவிடத்தும், செறாரென நாம்போனால் கோபியாரென்பதுபற்றி, அவரை-அவரிடத்து, சேறி-செல்வியன்றும் உனக்கு இப்படிப்பட்டதும் ஓரறியாமையுண்டோ, எ-று.

க - ரை. என்னெஞ்சே மேலுநம்மாட்டன்புடையா ராகாதவரை யுள்ளவா றறித் தவ்விடத் த நாம் சென்றால் வெருளாரென்பதுபற்றி நீ யவர்மாட்டுச் செல்லாநின்றாயிப் பெற்றியது மேலுமோ நறியாமையுண்டோ வென்பதாம்.

வி - ரை. அவரையென்பது-வேற்றுமை மயக்கம். பழமையான தாட்சினியம்பற்றிக் கோபியாரென்பது கருத்தாகச் சென்றால், நீ நினைத்தது முடியுமோ வென்பதாம்.

கெட்டார்க்கு நட்பாரில் லென்பதோ நெஞ்சேநீ

பெட்டாள் கவர்பின் செல்லு.

ப - ரை. நெஞ்சேநீ-மனமேநீ என்னிடத்து நில்லாமல் பெட்டாங்குவிரும்பியபடியே, அவர்பின்செல்ல-அவரிடத்தே செல்லுதற்குக் காரணம் கெட்டார்க்கு நட்பாரில்லென்பதோ-கெட்டவர்க்கு அட்புற்றவர் உலகத்திலே இல்லையென்கிற நினைவோ உள்ளியல்போ சொல்லு, எ-று.

கநூ-ஆம்-அதி-நெஞ்சொடுபுலத்தல். ௫௫௩

க - ரை. நெஞ்சே நீ யென்மாட்டு நில்லாது விரும்பியவா நெவர்மாட்டுச்செல்லுதற்கே காரணம் கெட்டார்க்கு நட்பாருலகத் தில்லை யென்று நினைவோ நின்னியல்போ கூறுவாயாக வென்பதாம்.

வி - ரை, என்னைக்கைவிட்டவரிடத்தே செல்லுதல் நீமுன்னமேபழகியதென்றார்க்கு-பெட்டாங்கென்றும்தான் இப்பொழுது மானமில்லாதலாலே கெட்டார்க்கென்றும் சொல்லினான். செல்ல-ஆகுபெயர், தளர்விடத்து உடனவருக்குறாத முடரது தொடர்பாயிற்று. உனது தொடர்பென்பதாம். 3

இனியன்ன நின்னொடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே

துனிசெய்து துவ்வாய்காண் மற்று.

இதுவுமது.

ப - ரை. செஞ்சே-மனமே கீ அவரைக்கண்டபொழுதே இன்பமனுப
விக்க நினைப்பதாலது (துளிசெய்து அவர் தவறுநோக்கிப்) பிணக்கையுண்
டாக்கி, மற்றத்தவ்வாய் (அதனை அளவறிந்து) பின் அனுபவிக்க நினையாய்
(ஆதலால்) இன்-இனி, அன்ன அப்படிப்பட்டவைகளை, நின்னொடு-உன்னு
டனே, சூழ்வார்-எண்ணுவோர், யார்-யாவர், நான் அதுசெய்யேன், எ-று.

க - ரை. செஞ்சே கீயவரைக்கண்டபொழுதே யின்பறுகர்க்கு துவதல்
லதவர் தவறுநோக்கி முன் புலவியை யுண்டாக்கிய தீனையளவறிந்து பின்னு
கரக் கருதாயாக வினிநியப்பெற்றிப் பட்டவற்றை நின்னோ டெண்ணுவார்
யாவர் யானது செய்யெனன்பதாம்.

வி - ரை. அப்படிப்பட்டவை பிணக்குந் திறங்கள், காண் உரையசை
முன்னெல்லாம் பிணக்க எண்ணியிருந்துபின் புணர்ச்சிக்கு விரைதலால் இ
ப்படிச் சொல்லினான். 4

பெறா அமை யஞ்சும் பெறிற்பிரி வஞ்சு

மறா அ னீமும்பைத்தென் னெஞ்சு.

இது தூதாகச் சென்ற தோழிகேட்கக் தலைவி சொல்லியது.

ப - ரை. (தலைவரைப் பெறாத நாளிலும்) பெறா அமையஞ்சும்-அப்பொ
றுமைக்கு அஞ்சாநிற்கும், பெறின்-பெற்றநாளிலும், பிரிவஞ்சும், (அவரது)
பிரிவைநினைந்து அஞ்சாநிற்கும் (ஆதலால்) என்னெஞ்சு-என் மனமானது,
அறாவிடும்பைத்து (எந்நாளும்) கீங்காததுன்ப முடைத்தாயிற்று, எ-று.

க - ரை. காதலரைப் பெறாதொன்று மப்பெறுமைக் கஞ்சாநிற்கும்பெ
ற்றொன்று மவர்பிரிவினையுட் கொண்டதற் கஞ்சாநிற்கு மாகலானென்னெ
ஞ்செஞ்சொன்று கீங்காவிடும் பையை யுடைத்தாயிற் றென்றதாம்.

வி - ரை. காதலரைப்பெற்றிருந்து புணர்ச்சியை இழத்தல் உறுதியன்
று என்கிறீருத்தால் தூதுக்கு உடன்படுகின்றனாகையால், பெறுமையஞ்சு
மென்றும், புணர்ச்சியாறுமையினால் இன்னும் இவர்பிரிவாராயின் யாதுசெ
ய்வேமென்பது நிகழ்தலால் பெறிற்பிரிவஞ்சுமென்றும் இவ்விரண்டு மல்லாம
ல் வேறேயில்லாமையால், அறாவிடும்பைத்தென்றும் சொல்லினான். 5

இதுவுமது.

தனியே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைத்

தீனிய னிருந்ததென் னெஞ்சு.

ப - ரை. என்னெஞ்சு-என்மனமானது, இருந்தது (இங்கே) இருந்த
து, தனியே இருந்து-அன்பரைப் பிரிந்திருந்து, நினைத்தக்கால் (அவர் கொடு

திருச்சி ௧௩௦ ஆம்-அதி நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

மைகளை காண்தன்னோடுநினைத்தக்கால் (அச்சமயமறிந்து) என்னை-என்னை, தினிய-தின்பதுபோல் துன்பஞ்செய்தற்பொருட்டே, எ-று.

க - ரை. என்னெஞ்சிண்டிருந்தது காதலரைபிரிந்தவர் கொடுமைகளை யான் றன்னோடு நினைத்தக்கால் லவ்வள வறிந்தென்னைத் தின்பதுபோன்று ன்பஞ் செய்தற்கே-என்பதாம்.

வி - ரை. என்னிடத்திருந்து அப்போது அவர்கொடுமைகளை உட்கொண்டு எனக்குப் பொறுக்கமாட்டாமையைச் செய்தற்கே இடபோது அவை கோக்கி அவரோடு பிணங்குதற்கன்றென்பதாம். 6

நானு மறந்தே வைர்மறக் கல்லாவென்
மரண மடகெஞ்சிற் பட்டு.

இதுவுமது.

ப - ரை. அவர் மறக்கல்லா (தன்னைமறந்த) அவரை மறக்கமாட்டாத, மாண-மாட்சியில்லாத, என் மடகெஞ்சிற்பட்டு-எனது அறிவில்லாத, மனத்தோடுகூடி, காணும் (என்னுயிரினுஞ் சிறந்த) காணத்தையும், மறந்தேன்-மறந்துவிட்டேன், எ-று.

க - ரை. தன்னைமறந்த காதலரைத்தான் மறக்கவுமாட்டாதெவன் மாட்சியில்லாத மடகெஞ்சுடனே கூடி யென்னுயிரினுஞ் சிறந்தா டன்னையும் மறந்துவிட்டே னென்பதாம்.

வி - ரை. மடமைகண்டவிடத்து நினைந்து காணாதவிடத்து மறக்கத்தக்க தவறுகளைக் காணாதவிடத்துநினைந்து கண்டவிடத்துமறத்தல் நான் எங்கா

ளும் கூடியொழுநினும் அந்நாள்கண்டார்போல் ஒடுங்குதல் கண்டபொழுதே புணர்ச்சிக்கு விரைதலால், அதனை மறந்தேனென்றான். 7

எள்ளி எளிவாமென் நெண்ணி யவர்திற
முன்ன முயிர்க்காத நெஞ்சு.

இதுவுமது.

ப - ரை. உயிர்க்காத நெஞ்சு-உயிர்மேல் ஆசையுடைய (என்) நெஞ்சு (எம்மை இகழ்ந்துசென்றாரென்று-எள்ளின் (நாமும்) இகழ்வோமாயின் இளிவாமென்றெண்ணி பின்பு நமக்கு) அவமானமாமென்று நினைத்து, அவர்திறம்-அவர்திறத்தையே, உள்ளும்-நினைக்கின்றது, எ-று.

க - ரை. உயிர்மேற் காதுலையுடையவென் னெஞ்சு நம்மையெள்ளிச்செ ள்றாரென்று காழுமுள்ளுவோமாயிற் பின்னமக்கினிவாமென்று கருதியவர் திறத்தினையே வினை யாநின்ற தென்பதாம்.

வி - ரை. எள்ளுதல்-ஆ துமறத்தல், இனிவு வழிபடாமையாலும், பிரிவு பெருமையாலும், நானிறைமுதலியவை இழத்தலாலும் உண்டாவது திரம் னாதக்குடன்படலும் வருதலும், கூடலும் முதலானவை இனிவிற்கு அஞ்ச லாலும் இறந்துபடமாட்டாமையாலும் கூட நினைக்கின்றதென்பதாம். 8

துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார் தாமுடைய
கெஞ்சுக துணையல் வழி.

இது ஒழித்தற்குவாராத பிணக்கிலே தலைவன் சொல்லியது.

ப - ரை. துன்பத்திற்கு (ஒருவர்க்குத்) துன்பம்வந்தவிடத்து (அதைக் க்குதற்கு) தாமுடைய-தாம் உரித்தாகப்பெற்ற, கெஞ்சம் (தமது) மனமான

ககக-ஆம்-அதி-புலவி.

௫௫௫

து துணையாகாதவிடத்து, துணையாவார்-துணையாகின்றவர்கள், யாரே-யார் (ஒருவரும் இல்லை) எ-று.

க - ரை. கீக்குதற்குத் தாமுரித்தாகப்பெற்ற தம்முடைய கெஞ்சந் துணையாகாவழி வேறுதுணையாவ ரொருவரு மில்லை யென்பதாம்.

வி - ரை. இங்கே துன்பமாவது ஒழித்தற்கு வாராதபிணக்கு, கெஞ்சந் துணையாகாமையாவது அவனை அன்பிலவுள்ள ரெழியாது கூடற்கண்கிண விரைதல். ஒரு துணையில்லாமையால் இத்துன்பமுற்று விடுதலே, உன்னதெ ன்பதாம். 9

தஞ்சந் தமரல்ல ரேதிலார் தாமுடைய
கெஞ்சந் தமரல் வழி.

இதுவுமது.

ப - ரை. தாமுடைய-தாம் உரித்தாகவுடைய, கெஞ்சம்-மனம், தவரல் வழி (ஒருவர்க்குத்) தம்மவராகாதவிடத்து, ஏதிலார்-அயலார், தமரல்லர், த ம்மவரல்லராகுதல், தஞ்சம்-எளிதன்றோ, எ-று.

க - ரை. தாமுரித்தாகவுடைய கெஞ்சமொருவர்க்குத் தமரல்லாவழி ய யலார் தமரல்லராதல் சொல்லவேண்டுமோ என்பதாம்.

வி - ரை. வேறொத்தியைக் காதலியென்று நினைத்து என்னெஞ்சமே
என்னை வருந்துகின்றபின்புவேறொருத்தி பிணங்குகின்றதாளிதென்பதாம்
தூற்றி முப்பதாம் அதிகாரம்-ஒருஞ்சொடி புலத்தல்
முற்றியும்.

கடக ஆம் அதி புலவி.

அல்தாவது: இருவர்களுக்கும் புணர்ச்சிவிரும்பாது பிணங்கினைத்தவி
டத்து ஒருவரோடு ஒருவர்பிணங்கல். அதிகார முறைமையும் இதனால் விள
ங்கும்.

புல்லா திராஅப் புலத்தை யவருறு
மல்லலேய் காண்கஞ் சிறிது.

இது தூதாகச் சென்றதோழி தலைவினதுக்கு உடன்படுதற் பொருட்டு
அவளோடு கதைத்துச் சொல்லியது.

ப - ரை. அவருறும்-அக்காதலாடையும், அல்லனாய்-தூன்பனோயினே,
சிறிது-சிறிது; காண்கம்-காணக்கடவோம், புல்லாது (ஃ அவரை விரைந்து
போய்த்) தழுவாமல், இராஅ (இத்தொழிலை மேலுட்டுக்கொண்டு) இருந்து,
புலத்தை-பிணங்கு, ஏ-று.

க - ரை. அங்கனம் புலந்தாம் காதலெய்து மல்லலேயினே யாஞ்சிறி
து காணக்கடவே ஃயவரை விரைந்துசென்று புல்லாதே யித்தொழிலைமேவி
ட்டுக்கொண்டிருந்து புலப்பாயாக வென்பதாம்.

வி - ரை. அல்லனாய் தூன்பஞ்செய்யும் காமனோய் சிறிதென்றான். பி
ணக்கை நீளவிடலாகாதென்பதுபற்றி புலவிக்குறிப்புக் கண்டு அவள் வழிய

இருக

கடக ஆம்-அதி-புலவி.

ளாய் சின்று நாம் உற்றவருத்தம் சிறிது உறலறிதல் வேண்டுமென கதைசெ
ய்து கோர்வித்தபடி.

1

உப்பமைக் தற்றூற் புலனி யதுசிறிது
மிக்கற்ற னீள விடல்,

இது பிணக்குத்தீர்த்த தூதுக்கு உடம்படும்வகை சொல்லியது.

ப - ரை. புலவி-பிணக்கு (புணர்ச்சி யின்பஞ் செய்தற்கு வேண்மொள வினதாகுதல்) உப்பமைந்தற்று-உப்பானது (உணவுகளை இன்சுவை யாக்குதற்கு) வேண்மொளவினதாகுதல்போலும், நீளவிடல் (இனி அதனை அவ்வளவிற்கிற்று) மிகவிடுதல், அதுகிற்று மிக்கற்று-அவ்வப்பளவு கிற்று மிகுந்தது போலும்.

க - ரை. புலவி கலவியின்பஞ் செய்தற்கு வேண்மொளவித்தாதலுப்புத் துய்ப்பனவற்றை யின்சுவையாக்கற்கு வேண்மொளவிற்றாசல்போலு மினியதனையவ்வளவிற்கிற்று மிகவிடுதலவ்வப்பளவின் மிக்காற்போலுமென்பதாம்.

வி - ரை. நீளவிடுதல் அளவறிந்து ஒழியாமல் புணர்ச்சி மேலெழுந்த குறிப்பு அழுங்கு மளவுஞ் செலுத்தல், கிற்றும் நீளவிடலாகா தென்றான். கோல்க்கின்றனாகலால், உப்புமிகுந்தவிடத்து உணவுசுவை யில்லாமற்போதல் போல பிணக்கு மிகுந்தவிடத்துப் புணர்ச்சி இன்பயில்லாமற் போமென்ற மையால் இது பண்புவமை. 2

அலந்தாரை யல்லேனாய் செய்தற்றழற் றம்மைப்

புலந்தாரைப் புல்லா விடல்.

இது பரத்தையிடத்திருந்துவந்த தலைவனோடு தலைவிபிணக்கிச்சொல்லியது.

ப - ரை. ஆடவர்-தம்மைப் புலந்தாரை, தம்மைப்பெறாது பிணக்கியம களிரை (அப்பிணக்குகீச்சி) புல்லாவிடல், புணராமல் விடுதல்-அலந்தாரை

(முன்னமே துன்பமுற்று அழிந்தவர்க்கு, அல்லேனாய் செய்தற்று (அதன் மேலும் மிகுந்த துன்பமோய் ஁சய்ததுபோலுமாம், எ-று.

க - ரை. தம்மைப்பெறாது புலந்தமகளீரைப் புலவிரீக்கிக் கலவாதாவ ற்சேறல்பண்டே துன்பமுற்றுழந்தாரை யதன்மேலு மிகத் துன்பத்தினைச் செய்தாற்போலு மென்பதாம்.

வி - ரை. பிறரிடத்துச் செல்லுதலால், உம்மைப்பெறாது பிணக்கி யிருக்கின்ற பரத்தையரைப்பொய்ப் பிணக்குகீக்கிப் புணரீராயின் அவர்பொரு ரென்பதாம். 3

ஊடி யவரை புணராமை வாடிய

வள்ளி முதலரிந் தற்று.

இதுவுமது.

ப - ரை. ஊடியவரை (உம்மோடு) பிணக்கிய பரத்தையரை, உணராமை-பிணக்குத்தீர்த்துக் கூடாமை, வாடிய-முன்னமே ரீப்பெறாமல் வாடிய, வள்ளி-வகாடியை, முதலரிந்தற்று-அடியிலே அறுத்தல்போலும், எ-று.

க - ரை. நம்மோடிய பரத்தையரை பூடலுணர்த்திக் கூடாதொழிதல் பண்டேரீர் பெருதுவாடியகொடியையடியிலேயறுத்தாற்போலுமென்பதாம்

வி - ரை. ரீர் பரத்தையரிடத் திருக்கும்போது எம்புதல்வரைக் கண்டு பொறுத்திருக்க வல்லயாம், உம்மோடு பிணக்குதற்கு உரியமல்லேம். ஆகை

கநக-ஆம்-அதி-புலவி.

௫௫௭

யால் எமக்குப் பிணக்குத் தீர்த்தலும்வேண்டாம். உரியராய்ப் பிணக்கிய பரத்தையருக்கே பிணக்குத் தீர்க்கவேண்டுவது அதனால் அங்கே செல்லு மென்பதாம்.

நலத்தகை நல்லவர்க் கேளர் புலத்தகை

பூவன்ன கண்ணு ரகத்து.

இது தலைவியைப்பிணக்குத் தீர்த்துக்கூடியதலைவன் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

ப - ரை. நலத்தகை-நற்குணக்களாலே தருதியுடைய, நல்லவர்க்கு-தலைவர்க்கும், ஏர்-அழகாவது, பூவன்ன கண்ணுரகத்து-மலர்போலும் கண்ணியர் நெஞ்சிலுண்டாகின்ற, புலத்தகை-பிணக்கின் மிகுதியன்றோ, எ-று.

க - ரை நற்குணக்களாற் றருதியுடையராய் தலைவர்க்கு மழகாவது தம்பூவன்ன கண்ணுர்நெஞ்சி னிகழும்புலவி மிகுதியன்றே யென்பதாம்.

வி - ரை. தலைவர்க்குமென்கிற சிறப்பும்வை விகாரத்தால தொக்கது. தவறில்லாதார்க்கும் அப்பிணக்கு இனி தென்றற்கு நலத்தகை நல்லவர்க்கு மென்றான். அழகு இன்பப்பயனைப்பெறுதல். தான் அனுபவித்த இன்பத்திற்கு ஏதுவாகிய பிணக்கை வியந்து சொல்லியபடி.

துனியும் புலவியு மில்லாயிற் காமந்

கனியும் கருக்காயு மற்று.

இதுவுமது

ப - ரை. துனியும்-பெரும்பிணக்கும், புலவியும்-சிறுபிணக்கும், இல்லாயின்-இல்லையாயின், காமம்-காமமானது, கனியும்-பக்குவ முதிர்ந்த பழமும், கருக்காயுமற்று இளங்காயும்போலும், எ-று.

க - ரை. முதிர்ந்த காலமாகிய துனியு மினைய காலமாகிய புலவியு மில்லையாயிற் காமஞ்சொல்லி முதிர்ந்தபழமும் காயும்போலு மென்பதாம்.

வி - ரை. மிகமுதிர்ந்து இறுமளவினதாகிய பழம் அனுபவிப்பார்க்குமி கவும் இன்பஞ் செய்தலால், பெரும்பிணக்கு இல்லையாயிற் கனியற்றென்றும் கட்டிளமைத்தாகிய காய்த்தின்னப்படுகிற பக்குவத்தன்றாகலால், சிறுபிக்கு இல்லையாயின் கருங்காயற்றென்றும் சொல்லினான். இரண்டும் வேண்டுமென்று வியந்து சொல்லியபடி. 6

ஊடலி னுண்டாங்கேரர் துன்பம் புணர்வது
கீடுவ தன்றுகொ லென்று.

இதுவுமது

ப - ரை. புணர்வது-புணர்ச்சியானது, கீடுவதுகொல்-கீட்டிக்குமோ, அன்றுகொல்-கீட்டியாதோ, என்று-என்று நினைத்தால், ஊடலின் (இன்பத்திற்கு அவசியமவேண்டும்) பிணக்கிலேயும், ஓர் துன்பம் ஒருதுன்பம், உண்டு-உண்டாம், எ-று.

க - ரை. இப்புணர்ச்சி கீட்டிக்குமோ கீட்டியாதோவென்று கருதலாவின்பத்திற்கின்றியமையாத லுடலின்கண்ணேயுந் துன்பநிகழுமென்பதாம்.

வி - ரை. ஊடலினுமென்கிற சிறப்பும்மை விகாரத்தாலே தொக்கதுபகொல்லென்பதனை கீடுவ தென்பதனுடனுந் கூட்டப்பட்டது. ஆக்கென7து அசைநிலை. ஊடலானது கூட்டிலே விரைவித்தல் சொல்லியபடி.

கீடுவ தன்றுகொ லென்று. 7

கோதலெவன்மற்று கோந்தாரென்றீதறியுந்
காலதல ரிசுலா வறி.

இது ஒழித்தற்கு வாராத பிணக்கிலே தலைவன் தலைவியோடு
பிணக்கிச் சொல்லியது.

ப - ரை. கோந்தாரென்று (இவர் நம்பொருட்டு) கோந்தாரென்று, அலீதறியும்-அச்சோயை அறிகிற, காதலர்-அன்புடையவரை, இல்லாவழி-பெருதவிடத்து, கோதல்-ஒருவர் கோகின்றவனாதல், எவன்மற்று (பயன்)யாது,

க - ரை. இவர் நம்பொருட்டா னொந்தார்தான் தன்னோயி னையறியு மன்புடையாரைப் பெருவழி யொருவர் கோகின்றதனாத் பயனென்ன வென்பதாம்.

வி - ரை. இவன் நமது தலைவியல்லன் அல்லாமையால், இந்நோவறியாள் அறியாமையாய் நாம் பிணக்குதலாலே பயன்இல்லையென்று தன் பொருமை அறிவித்தபடி. 8

கீடு சிழல தின்தே புலனியும்
விழுநர் கண்ணே யினி து.

இதுவுமது

ப - ரை. நீரும் (உயிர்க்கு அவசியமவேண்டும்) நீரும்-நிழலதே-நிழலிது
ன்னதே இனிதா-இனிதாகும் (அதுபோல்) புலவியும் (புணர்ச்சிக்கு அவசிய
மவேண்டும்) பிணங்கும், வீழுகர்கண்ணேயினிது-அன்புடையவ ரிடத்தே இ
னிதாகும் (மற்றையன்பிலாரிடத்து) ஆகாத, எ-று.

க - ரை. உயிர்க்கின்றி யமையாத கீருந்முல்ன் கண்ணதே யினிதாவ
தெனை வெயிலின்கண்ண தாகாததுபோலக் கலங்க்கின்றி யமையாத புலவி
புமன்புடையார்கண்ணே யினிதாவதெனை யன்பிலலார் கண்ணாகாதென்
பதாம்.

வி - ரை. நிழலிடத்துள்ள கீர்மிருந்த குளிர்ச்சியுடையதாய்த் தாகத்த
ணித்தலால் இனிதாயிற்று, அன்புடையவர் பொருமைக்கு கோகுதலும், கூ
டுதலிலே ஆசையும், உடையாராவார் இவளிடத்து அவ்விரண்டும் இல்லாமை
யால் இப்பிணங்குதலும் தன்பஞ்செய்கின்ற தென்பதாம். 9

ஊட லுணங்க விடுவகீர டெனவெ ஞ்சுந

கடுவே மென்ப தவா.

இதுவுமது.

ப - ரை. ஊடலுணங்க தான்) பிணங்கலிலே வருந்தாநிற்கவும், விடு
வாரோடு (தன்னை) விட்டிருக்க வல்லாரோடு, என்னெஞ்சம்-என்மனம், கூ
டுவேமென்பது-கூடக்கடவேமென்று முயற்சிசெய்தற்குக் காரணம், அவர்
(தன்னுசைய, வேறில்லை, எ-று.

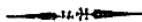
க - ரை. தானூடற்கண்ணே மெலியாநிற்கவும் விட்டிருக்க வல்லரோ
டுகூடக் கடவேமென்றென்னெஞ்ச முயற்சிக்கது தன்னவாவே பிதிதில்லை
யென்பதாம்.

வி - ரை. அன்பும், அருளும், இல்லாரை உடையவென்றும், அவரோடு
யாம் பொருந்தவேமென்றும், நினைந்து அதற்கு முயலுதல் அவாவற்றார் செ
யலாகலால் கூடுவேமென்பது அவாவென்றான், இக்கூட்டம் முடியாதென்
பதாம். 10

தாற்றி முப்பத்தோராம் அதிகாரம்-புலவி.

முற் றிற் று.

கந ௨ - ஆம் அதி புலவி நுணுக்கம்.

அஃதாவது தலைவனும், தலைவியும், ஒருபடுக்கையிலே கூடியிருந்த வீடத்து அவனிடத்துப் பிணங்குதற்குக்காரணம் இல்லாதிருக்கவும் ஆணை அதி கப்படுதலால், துட்பமாகிய ஒருகாரணம் இருக்கிறதாக உட்கொண்டு அத னை அவன்மேல்வற்றி அவன் பிணங்குதலால் காரணத்தினுணுக்கம், காரியத் தின்மேல் நின்றது. அதிகாரமுறைமையும் இதனுட்கவியின்க்கும்.

பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கீண்ணிற் பெரதுவுண்பர்
கண்ணென் பரத்தநின் மார்பு.

இது உலாப்போய்வந்த தலைவன் படுக்கையிடத்து வந்தபோது
தலைவி சொல்லியது.

ப - ரை. பரத்த-பரத்தையரிடத்துச் செல்லுதலுடையாய், பெண்ணிய லாரெல்லாருப்-பெண்ணியல்பினையுடையாரெல்லாருக் கண்ணின், (தமது) கண்ணால், பொதுவுண்பர்-பொதுவாக உண்ணி அனுபவிப்பர் அதனால் நி ன்மார்பு அவரெச்சிலாகிய நின்மார்பை, கண்ணென்-பொருத்தேன், எ-று.

க - ரை. பரத்தமையை யுடையாய் நினைப்பெண்ணியல்பினையுடையார் யாவருந் தக்கண்ணுற் பொதுவாகவுண்ப ரதலைவர் மிச்சிலாய நின் மார்பினப் பொருத்தே னென்பதாம்.

வி - ரை கற்புநான்று தலாகிய நற்குணங்கள் இல்லாமையால் பரத்தை யர்க்கு உளது பெண்ணு யிருக்கை மாதிரிமே என்கிற கருத்தால் பெண் ணியலாரென்றான், பொதுவாகவுண்டல் தமது சேரியிலே செல்லுகையில்மு றையாலன்றி ஒருகாலத்து ஒருசொ ரோக்குதல் அகவுற் றார் குற்றம், தான் ரோக்கி இன்புற்றபடியே அவரும்ரோக்கி இன்புறுவவென்று ஆசங்கித்து அவன் அவரிடத்துப் பொழுமை யடைதலால் நுணுக்கமாயிற்று. 1

ஊடி யிருந்தேமாந் தும்மினார் யாகதம்மை
நீடுவாழ் தென்பாக் கறித்து.

இது தலைவன் நீங்கியபோது சென்றதோழிக்குத் தலைவி படுக்கை யிடத்து
கடத்தது சொல்லியது.

ப - ரை. ஊடி யாம் தம்மோடு பிணங்கி, இருந்தேமா பேசாதிருந்தே மாக, தும்மினார் காதலர் தும்மினார் அப்பிணக்குரீக்கி யாம்-நாம், தம்மை, நீடு வாழ்கென்பாககறித்து-வெய்க்காலம் வாழ்கவென்று சொல்லுவேமாக நினை த்து, எ-று.

க - ரை. யாத்தம்மோ றேயுரையாடா திருந்தேமாகக் காதலர் தும்மினார் துங்கித்தம்மை நீடுவாழ்கென்றுரையாடுவேமாகக் கருதியிருந்தென்பதாம்.

வி - ரை. தும்பியக்கால் வாழ்த்துதல் மரபாகலால், பேசவேண்டிய தா யிற்றென்பதாம். இயல்பாக உண்டாகிய தும்மலைக் குறிப்பால் உண்டாகிய

தாக்ககொள்ளுதலால் துணுக்கமாயிற்று.

2

கோட்டுப்பூச் சூடினுக் காயு மொருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீ ரெனது.

இது தலைவியது பிணக்குக்குரிப்பைக்கண்டு கீர்கடியொழுகாநிற்கவும் இது
நிகழ்தற்குக் காரணம் யாதென்ற தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.

ப - ரை, கோட்டுப்பூ-வளைவாகிய பூமாலையை, சூடினும்-சூடினே னாயி
னும், ஒருத்தியை உம்மால் இச்சிக்கப்பட்ட ஒருதிக்கு காட்டிய இப்பூவலை

திசு 0 ககஉ-ஆம்-அதி-புலவி துணுக்கம்.

கரிப்பைக் காட்டுதல்வேண்டி, சூடினீரென்று-அணிந்தீரென்று, காயும்-கோ
பியாநிப்பன் இப்படிப்பட்டவளுக்கு ஒரு காரணமேண்டுமோ, எ-று.

க - ரை. யான்கோடுதலை செய்யு மாலையைச் சூடினேனாயினு தும்மாற்
காதலிக்கப்பட்டா னொருத்திக்கிப் பூவணிக் காட்டல் வேண்டிச் சூடினீரெ
ன்று வெகுனாநிற்கு மித்தன்மையாட் கொருகாரணம்-வேண்டுமோ வென்
பதாம்.

வி - ரை. பூ-ஆகுபெயர்.. வளையமாக வெணினுமாம். 3

யாரினும் காதல மென்றேனா ஆடினான்
யாரினும் யாரினு மென்று.

இதுவுமது

ப - ரை. காமம் அனுபவித்தற்கு உரிய இருவராயுள்ளவர் எவரினும் நா
ம் மிருத்த காதலையுடையேமென்பது நினைத்து யாரினும் காதல மென்றேனா
யாரினும் மிருத்த காதலையுடையேமென்று சொன்னேனாக உனதுதோழி அ
து நினையாமல் உன்னால் விரும்பப்பட்ட மகளிர் பலருள்ளும் உன்னிடத்துமி
ருத்த காதலையுடையே மென்றேனாக நினைத்து யாரினும் யாரினுமென்று-யா
ரினும்-யாரினும் என்னிடத்துக் காதலையுடையீர் என்றுசொல்லி ஊடினான்-
வணக்கினான், எ-று.

க - காமநுகர்த்தற்குரிய விருவராயினார் யாவரினா நாமிக்க காதலை யுடை
யேமென்பது கருதி யாரினும் காதலமென்றேனாக நின்றோழியது கருதாதெ

ன்னாற் காதலிக்கப்பட்ட மகளிர் பலருள்ளு நின்கட் காதலையுடையே னெ
ன்றேனாகக் கருதிய மகளிர் யாரினும் மென்கட் காதலையுடையீராயினீ ரென்
றுசொல்லப் புலத்தா னென்பதாம்.

வி - ரை. தலைவி-கருத்துக்குக் காதலன் என்ற தம்மைப் பண்மை தலைவன் தன்னை உயர்த்திச் சொல்லியதாக வந்தது. யான் அன்பு மிகுதியினாலே சொல்லியதைக் கருத்துவேறுபடக் கொண்டதல்லது வேறொருகாரணமில்லையென்பதாம். 4

இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியலெனன்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண்டனள்.

இதுவுமது

ப - ரை. காதன்மிகுதியால் இம்மைப்பிறப்பில்-இப்பிறப்பிலே, பிரியலென்றேனா-பிரியேனென்று சொன்னேனாக அதனால் என்னை மறுபிறப்பிலே பிரியேன் என்கிற கருத்துடையேனாக நினைத்து கண்ணிறை நீர்கொண்டனள் அவள் கண்ணிறைந்த நீரைக்கொண்டாள், எ-று.

ச - ரை. காதன்மிகுதியா லிம்மையாகிய பிறப்பின்கண் யான் பிரியேனென்று சொன்னேனாக வதனாலென மறுமையாகிய பிறப்பின்கட் பிரியலென்னுங் குறிப்பினேனாகக் கருதியவடன் கண்ணிறைந்த நீரைக் கொண்டாளென்பதாம்.

வி - ரை. வெளிப்படுசொல்லைக் குறிப்புச் சொல்லாகக் கொள்கின்றதல்லது என்னிடத்துத் தவறில்லை யென்பதாம்.

உள்ளினேனென்றேன்மற் றென்மறந்தீ ரென்றென்னைப்
புல்லாள் புலத்தக் களை.

இதுவுமது.

ப - ரை. உள்ளினென்றேன் பிரியில் இடைவிடாமல் உன்னை நினைத்தேன் என்கிறகருத்தால் நினைந்தேனென்றேன் அவள் அதனை ஒருக

கா.உ. ஆம். அதி - புலவிறுதுணுக்கம். 4

மறந்துபின் நினைத்தெனென்று சொல்லியதாக எண்ணி) மர்ம - அதற்கு விரோதமாக, என் மறந்திரென்று - என்னை மறந்திரென்று சொல்லி மூன்றே தழுவுதற்கு - அமைத்தவன், என்னை - என்னை, புல்லாள் - தழுவானாகி புலத்தக்கனை - புணங்கற்கு அமைந்தான், எ-று,

(ப - ரை) பிரிந்தகாலத்துநின்றுவாய்விடையின் நினைத்தெனென்னுந்தருத்தால் யானுள்ளினேனென்றேனென வதனை யொருகால் மறந்து பின்னை நினைத்தேனாகக் கருதி யென்னைமறந்திரென்றுசொல்லிமூன்புலுதற்க்கை மறந்தவள்தொழிந்து புலத்தக்கமைந்தா னென்பதாம்

(வினா) மற்றவினையாற்றி அருத்தாபத்தி வகையால் மறத்தலை உட்கொண்டு பிணங்கிடு னென்பதாம்

வழுத்தினு மிம்மினே னு வழுத்தழுதாள்
யாருள்ளித் தும்மினீ ரென்று

இதவுமது

(ப-ரை) (கூடியிருக்கின்றவன்) தும்மினே னு (யான்) தும்மினே னு வழுத்தினுள் (தன்னியற்பகைற்றி) வாதித்தினுள் - (அப்படி வாழ்த்தியதானே அழித்து - (அக்கருத்தை மறித்து) - (உம்மைநினைத்து வருந்துகின்ற மகவிருள்) யாருள்ளி-யார் நினைத்தலால், தும்மினீ ரென்று - தும்மினே னென்று அழுதான் - (பிணங்கி) அழுதான், எ-று

(க-ரை) கூடியிருக்கின்றவன் யான் தும்மினே னுத் தன்னியற்பகை பற்றி வாழ்த்தினு ளங்கும் வாழ்த்திய தானே மறித்து தும்மைநினைத்து வருந்துகின்ற மகவிருள் யாவார் நினைத்தல ற் தும்மினீ ரென்று சொல்லியபுலகத்தழு தா னென்பதாம்

(வி-ரை) வாழ்த்தலைபிணங்கல் பொருந்தாமையால் அழித்தென்றான் அன்புடையார் நினைத்தவழி நினைக்கப்பட்டவர்குத் தும்மல்தோன்று, மென்பது மகவிர வழுக்கு இவ்வழுக்கையும் உள்ளதாக நினைத்துப் பிணங்கி னென்பதாம்

தும்முச் செறுப்ப வழுதா னுமருள்ள
லெம்மை மறைத்தீரோ வென்று

இதவுமது.

(ப-ரை) (எனக்குத் தும்மல் தோன்றியவிடத்தே யார்நினைத்தால் - தும்மினீ ரென்று பிணங்குகற்கு அஞ்சி) தும்முச்செறுப்ப - அத்தும்மினை ஆடக்கவும், துமருள்ளல்-உம்மவர்-(உம்மை) நினைத்தலை, எம்மை மறைத்தீரோ வென்று-(உம்மோடு ஒரு சம்பந்தமும் இல்லாத) எமக்குமறைக்கஹற்றீரோ வென்று சொல்லி, அழுதான்-(பிணங்கி) அழுதான், எ-று.

71

இவ் வகடும் - ஆம் - அதி - புலவறு னுக்கம்.

(க-ரை) எனக்குத் தும்மரேன்றிய வருயாருள்ளித் தும்மினீரென்ற புலத்தலையஞ்சி யநனையானடைக்கினே நெய்க்கை மடக்கிய நுகர்நும்மை நினைத்தலை யெய்மைமாறெக்க லுற்றீரோவென்று சொல்லிப் புலந்தமுடி யென்பதாம்

(வி-ரை) செறப்பவும் என்பதிலும்மை விகாரத்தால் சொக்கது. தும்மினுக்குற்றம் ஒழியினுக்குற்றம் ஆகியக்கால் இனியான்செய்தற்றன்மையு யாதென்பதாம்

தன்னை யுணர்த்தினுள் கையு . பிறர்க்கு
நாநீர ராகு தி ரென்று

இதவுமத.

(ப-ரை) தன்னை (இவ்விகாரத்தாலே பிணங்கிய) தன்னை உணர்த்தினுள் (காண்வணக்கிப்) பிணக்குத் தீர்க்கும்போது காயும் கோபியாதிற்பவன், பிறர்க்கும் - பிறமகனிர்த்தும், நீர் - நீர் இன்னீராகுதி ரென்று (அவர் பிணங்கிப் போது) இப்படியே வணங்கிப் பிணக்குத்தீர்க்கும் தன்மையாராகின்றீ ரென்று சொல்லி வரு

(க-ரை) இவ்வாற்றா னாடியதன்னையான் பணிந்துணர்த்தல் காலம் வெகுளாதீர்த புறமகனீர்க்கு மனாடியவழி இவ்வாறே பணிந்துணர்த்த நீர்மையை யுடையாராதிரென்று சொல்லி யென்பதாம்

(வி-ரை) இவள் வெளிவித்த வழியும்வெளியானென்பதபற்றினென்மேல் ஏற்றிக்கொண்டு அக்குற்றங்களுக்கு உடன்பட்டு வணங்கினென் வணங்க அதுவும் பிணங்குதற்கு எதுவாய் முடிந்து இனி இவளிடத்துச்செய்யத்தகு வது யாதென்பதாம்

நினைத்திருந்து கோக்கினுள் கையு மனைத்துநீர்
யாருள்ளி வேரகிரீ ரென்று

இதவுமத.

(ப-ரை) என்சொற்களும் செயல்களும்பற்றித் தான்கோபித்தலா

இருந்து (அவைகளை யொழிந்து) இருந்து நினைத்து (தன்னவயவங்களின்) ஒப்பில்லாமையை நினைத்து நோக்கினும் (அவைகளையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும், காயும் (எண்ணக்) கோபியாசிற்பன், அனைத்தும்(என்னவயவ) மெல்லாம், கீர்-கீர், யாருள்ளி நோக்கினீரென்று (அவைகளினொப்புண்டாய்) யாவரை நினைத்துப்பார்த்தீரென்று சொல்லி, எ-று.

(க-ரை) என் சொற்களும், செயல்களும் பற்றித்தான் வெகுளலா வற்றை யொழித்திருந்து தன்னவயவங்கள் தொப்பின்மையை நினைத்தவ றையே நோக்கினுமென்னவென்கிறற்கு மென்னவயவமனைத்துநோக்கிச் சற்ற தொப்புமையா மென்மகளீரை நினைத்த தென்று சொல்லியென்பதா

க க உ - ஆம் - அதி - ஊட லு வ லை க, ஓ க ளு

(வி-ரை.) யான் எல்லாவயவங்களாலும் ஒருத்தியே டி ஒத்தல் கூடா மயால் ஒன்றால் ஒருவராகப் பலரையும் நினைக்கவேண்டும் அவரெல்லாரை யும் யான் அறியச்சொல்லுமென்றிருந்தால் அனைத்து நோக்கினீர்யாருள் றியென்றான். சுமமாவிருத்தலும் சூற்றமாயிற்றென்பதாம். (ஓ)

நாத்தி முப்பத்திரண்டாம் அதிகாரம் புலவிதுணுக்கம்
முற்றிற்று.

நாத்திமுப்பத்திமுன்றாம். அதிகாரம்,
ஊட லு வ லை க.

அஃசாவது அப்படிப்பட்ட ஊடலால் தமக்குக் கூடவின்பம் சிறந்தவி -த்த அசநிதிப்புக்கு ஏதுவாகிய அவ்வுடலைத் தலைவி மகிழ்தலும் தலைவன் மகிழ்தலும் ஆம் அதிகாரமுறைமையும் இசைவேல விளங்கும்.

இஃலை தவறவர்க் காயினு முடுதல்
வல்ல தவரளிகு மாறு.

இது தலைவி காரணம் இவ்வாமற் பிணங்குகின்றமை கேட்டு அப்படிச் சிணங்குகின்றது என்ன வென்ற தோழிகு அவன் சொல்லியது,

1 (ப-ரை.) அவர்க்கு-அவரிடத்து, தவறு-பிழைகள். இல்லையாயினும்-இல்
 லாதிருந்தாலும், அவரளிக்குமாறு-(நமக்கு) அவர் அருள்செய்கின்ற விதம்,
 ஊடுதல்வல்லது-பிணங்கலை-(வினாக்க) வல்லதாகின்றது- ஏ-று.

(க-ரை) அவர்மாட்டுத் தவறில்லையாயினு ரகைகவர் தலையளி செய்கின்
 றவா றுடுதலை வினாககவல்லதாகின்ற தென்பதாம்.

(வி-ரை.) அவர்க்கென்பது வேறதுணை மயக்கம் அளவிற்ற இன்பத்
 தாகவால், யான் அடைதற்றன்மைபதரீய இத்தலையளி மற்றதற்கும் அடை
 வரென்று நினைதது அது பொருமையால் ஊடல் சிகழ்கின்ற தென்பதாம்,

ஊடலிற் றோன் றுஞ் சிறுதனி லல்லளி
 வாடினும் பாடி பெறும

இது பிணங்காறுருக்கின்றபோதும் அத்தலையளி பெறலாயிருக்க
 அறையிழைத பிணக்கினால் வருத்தவது என்னென்ற
 தோழிக்குத் தலைவிசொல்லியது,

(ப-ரை) ஊடலிற் றோன் றும-(பிணங் குலா ல்ல நம் பிடச்சுதி) தோன்
 றுகின்ற சிறுதனி சிறியதுன்பகால, நல்லளி-(தலைவர்செய்கிற நல்லருள்
 விடினும் - வாடுரையினும், பாடு-பெறுமையை, பெறும்-பெறும் ஏ-று.

(க-ரை.) ஊடலே தவறாக நக்கட்டோன்றுகின்ற சிறியதனி தன்னுத்
 தீர் செய்யு நல்லதலையளி வாடுமாயினும் பெருமைசெய்து பென்பதாம்.

டுக்க ச கருக - ஆம் - அநி - ஊட - லுவகை,

(வி-ரை.) தவறில்லாமல் சிகழ்கின்றஊடல் கடி-து சீங்கலால் அத்துன்ப
 மும் நில்லாதென்றற்கு சிறிதனியென்றும் ஆறுமைபற்றி சிகழ்தலால் அத
 னால் நல்லளி வாடாதென்றற்கு வாடினுமென்று பின்பேரின்பத் தருமென்ற
 ற்குபாடுபெறுமென்றும் சொல்லினான் அது வருத்தமெண்ப்படாதேன்பதாம்.

புலத்தலிற் புத்தேணு மின்தோ நிலத்தொடு
 நீரிசைத் தன்னு ரகத்து.

இதுவுமது,

(ப-ரை.) நிலத்தொடு - நிலத்தினோடு நீர்-நீரானது இயந்தன்னாரகத்து

கலந்ததுபோல் ஒற்றமையுடைய காதலரிடத்து புலத்தலின்-பிணங்குதல் போல்-(நமக்கு இன்பஞ் செய்வது) புத்தேனாடு ஒரு தெய்வலோகம் உண்டோ-(இல்லை) எ-று.

(க-ரை.) நிலத்தோடு சீர்கலத்தாற்போல வேற்றுமை யுடைய காதலர் மாட்டுப்புலத்தல்போல நமக்கின்பர் தருவதொரு புத்தேனாவமுண்டோவி-
லை யென்பதாம்.

(வி-ரை) எப்படி நீரானது தானின்ற நிலத்தியல்பினைதாமோ அப்படியே காதலரும் தாம் கூடியமகளிரியல்பினராதலால், அதுபற்றி அவரோடு பிணங்குதல் நிகழுமென்றற்கு நிலத்தோடுநீரியல் தன்னரசுத்தென்றும் அவர் நமக்கும் அப்படிப்பட்டவராதலால், அப்பிணக்குப்பின்னே பேரின்பம் தருகின்ற தென்றற்கு புலத்தலிற் புத்தேனாடுண்டோவென்றும் சொல்லினான். உவமம்-பயன் பற்றிவந்தது.

புல்லி விடா அப் புலவியுட் டோன்றுமென்
னுள்ள முடைக்கும் படை,

இது அப்பிணக்கு இனி எதனால் நீக்குமென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப-ரை.) புல் வி-(அன்பரைச்) தழுவிக்கொண்டு விடான்-(பின்) விடாமெக்கு ஏதவாகிய, விலவியுள்-அப்பிணக்கினுள்ளே என்னுள்ள முடைக்கும் (தன்மேற்சென்ற) என்னுள்ளத்தைச் சிதைக்கிற, படை-ஆயுதம், தோன்றும் உளதாகும், எ-று.

(க-ரை.) காதலரைப் புல்லிக்கொண்டு பின்விடாமெக்கே தவாகியவப் புலவிக்கண்ணே யுளதாம்; தன்மேற்சென்ற வென்னுள்ளத்தைக்கெடுக்கும் படைக்கல மென்பதாம்.

(வி-ரை.) கணக்கத்தையுடர், பணிமொழியையும், உள்ளமுடைக்கும் பட்டையென்றான். அவதூறல் அப்பிணக்குள்ளம் அழிதலால் பிணக்கு நீக்கும் விதம் சொல்லியபடி.

தவறில ராயினுந் தாம்விழுவார் மென்றே
ளறெலி னுள்ளென் றுடைத்து.

இது தலைவியைப் பிணக்கு நீக்கிக் கூடிய தலைவன் அதிக
மகிழ்ச்சியடைந்தவனாய்த் தன்னுள்ளே சொல்லியது

(ப-ரை.) சவறிலராயினும்-(ஆடவர்) தம்மிடத்துப் பிழையில்லாதவராய்
யுருந்தாலும்-(உடையோர்போல் பிணங்கப்பட்டு) தாம் வீழ்வார்-சம்மால் விரு
ம்பப்படு மகளிரது, மென்றோள-மெல்லிய தோள்களை அகறவின்-கூடப்பெ
ருத சமயத்தில், ஆங்கொன்று-(அவர்க்கு) அப்படிப்பட்ட தோரின்பம், உ
டைத்து (பயத்த) லுடைத்து, எ-று.

(க-ரை.) ஆடவர் தங்கட்டவறிலராயினு முடையார்போல ஐயுட்பட்டு
த்தாம் விரும்பும் மகளிருடைய மெல்லிய தோள்களைக் கூடப்பெருத வெல்
லைக்கண்ணவர்க்கப் பெற்றிய தோரின்பம் பயத்தலுடைத் தென்பதாம்.

(வி-ரை) சவறுடையார்க்கு ஊடியக்கால் இறத்த வின்பத்தோடு வரு
மின்பமும் அடைவராகலால் அதுமிகவும் நன்று மற்றைத் தவறிலார்க்கும்
ஊடுமின்பத்தை இகழ்த்த நிலலைபென்னுற கருதாமல் சவறிலராயினும் ஆங்
கொன்றுடைத்தென்றான். ஊடலினுலாகிய இன்பம் அளவிறத்தலால், சொ
ல்லுகற்கு அரிசென்றற்கு அப்படிப்பட்ட தொன்றென்றான் சவறில்லாமல்
ஊடியதவும் எனக்கு இன்பமாயிற் தென்பதாம். (இ)

உணர்வு முண்ட றலினு காமம்
புணர்தலி லூட லினிது.

இதுவுமது.

(ப-ரை) (உயிர்களுக்கு) உணலினும்-(மேலே) உண்ணுதலினும், உண்
டதறல்-முன்னுண்ணப்பட்டது சேணிக்தல், இனிது-இன்பத்தரும் (அது
போல்) காமம் - காமததக்கு, புணர்தலின் (மேலே) புணர்தலினும், ஊடல்-
முன்னைத்தவறுபற்றிப் பிணங்கல். இனிது - இன்பத்தரும்,

(க-ரை.) உயிர்க்குமே லுண்பநினு முன்னுண்டதறலின்பத் தருமது
போலக் காமத்திற்கு மேற் புணர்தலினு முன்னைத் தவறுபற்றி யுடுகலின்பத்
தரு மென்பதாம்,

(வி-ரை.) காமத்திற்கு என்பதிலே சாரியையும், நான்காம்வேற்றுமை
யுருபும், ஹிகாரத்தால் தொக்கன பசித்துண்ணும்வழி மிகவுண்ணலுமாய் இன்
சுவையதுமாம். அதுபோல் அகன்று கூடுமவழி ஆராததுமாய்ப் பேரின்பத்
ததுமாமென்று தன்னலுபவம பற்றிச் சொல்லியபடி. (க)

ஆதிபுத்த.

(ப-ரை.) (காமம அனுபவித்ததற்குரிய இருவருள்) ஊடலிற் றேற்றவர் பிணங்கிலேதோற்றவர், வென்றார் - வென்றோராவார், அது (அப்பொழுது)

இக்க கரு - ஆம் அதி - ஊடலுவகை.

அறியப்படாதாயினும் கூடலிற் காணப்படும் (பின்னே) புணர்ச்சியிலே (அவரால்) அறியப்படும், எ-று.

(க-ரை.) காமதுகர்த்தற்குரிய விருவருளுடலின் கட்டோற்றவர் வென்றார் வரல்கப்பெழுது அறியப்படாதாயினும் பின்னர் புணர்ச்சியின் கணவராவறியப்படுமென்பதாம்.

(வி-ரை.) தோற்றவர் எதிரிடமாட்டாமல் சாய்தவர், அவர் புணர்ச்சியிடத்தே பேரின்பத்தை அடைதலால் வென்றாராயினார், மன் - உம் - அசைகிலைகள். யான் அதுபொழுது சாய்தலால் இதுபொழுது பேரின்பம்பெற்றேனென்பதாம்.

ஊடல் பெறுதலால் கொல்லோ துதல்வெயர்ப்பக் கூடலிற் றேற்றிய வுப்பு.

இதவுமது.

(ப-ரை.) துதல்வெயர்ப்ப (இப்போது இவளது) நெற்றிவெயர் வரும்பும் வகை, கூடலிற்றேன்றிப்-புணர்ச்சியிடத்து உளதாகிய உப்பு-இனிமையை (இன்னுமொருகால்) ஊடி (இவள்) பிணங்கி - பெறுதலால் கொல் யாம் பெறவல்லமோ, எ-று.

(க-ரை.) இது பொழுதிவணுகல் வெயர்க்கும்வகை கலவியின் கணுளகாய் வினிமையை யின்னுமொருகாலினாடியாம் பெறவல்லமோ வென்பதாம்,

(வி-ரை.) புணர்ச்சியின்து விசேடம்பற்றி துதல் வெயர்ப்பவென்றான் இனிமை கண்டுசேட்டுண்டிவிர்த்துற்றதனால் ஆகிய இன்பம் இனி அப்பேறுபெடைப்பது அரிதென்று பெற்ற தன்சிறப்பு சொல்லியபடி.

ஊடிக மன்றே வொளியிழை " ராயிப்ப

நீடிக மன்றே விரா.

இதவுமது.

(ப-ரை) ஒளிபிழையினை யுடையாளின்னு மெம்மோ தேவாலாக வன் னன மவளுடியதனை யுணர்ந்துதற்பொருட் டியானுமிரந்து நின்றற்குக்காலம் பெறும்வகை யிவ்விரவுவிடியாது நீட்டித்தல் வேண்டிக வென்பதாம்.

(க-ரை) ஒளிபிழையினை யுடையாளின்னு மெம்மோ தேவாலாக வன் னன மவளுடியதனை யுணர்ந்துதற்பொருட் டியானுமிரந்து நின்றற்குக்காலம் பெறும்வகை யிவ்விரவுவிடியாது நீட்டித்தல் வேண்டிக வென்பதாம்.

(வி-ரை) ஊடுக நீடுகவென்பன வேண்டிக்கொள்ளுந் பொருளில்லா நன மன்னிரண்டும் ஆக்கத்தில்தந்தன ஓராரங்கள்-அசைநிலைகள் கூடக்கா ிட்டிலும் ஊடலே அமையுமென்பதாம்,

கூடா - ஆம் - அதி - ஊடலுவகை, ரூகா
ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மததிற்கின்ப்
கூடிமுயங்கப் பெறின்

இதவுமத

(ப-ரை) காமத்திற்கு - காமவனுபவத்திற்கு இன்பம் இன்பமாவது ஊடுதல் (அதனை அனுபவித்தற்குரியோர் ஆறுமைபற்றித்தம்முல்) ஊடுதலாம் அதற்கு-அவ்ஊடுற்கு, இன்பம்-இன்பமாவது, கூடி (அதனை அளவறிந்து நீக்கித்தம்முள்) கூடி, முயங்கப்பெறின்-புணர்ந்தல் கூடுமாயின் (அப்புணர்ச்சியாம், எ-று

(க-ரை) ஒளிபிழையிழையினை யுடையாளின்னுமெம்மோ தேவாலாகவன் னன மவளுடியதனை யுணர்ந்துதற்பொருட்டியானுமிருந்துநின்றற்குக்காலம் பெறும்வகை யிவ்விரவு விடியாது நீட்டித்தல்வேண்டிக வென்பதாம்

(வி-ரை) கூடுதல்ஒத்த வளவினாரதல் முதிர்ந்து பெறும் பிணக்காகிய விடத்தே துன்பஞ்செய்தாலும் முதிராது சிறுபிணக்காகிய விடத்துப் புணர்ச்சியின்பம் செய்யாமையாலும் இரண்டாக்கும்ஊடுவாகிய அளவறிந்து நீக்குதல் அறிதென்பதுபற்றி கூடி முயங்கப்பெறின் என்றான அய்யுடலின்பமும் கூடலின்பமும் யான் பெற்றேனென்பதாம்

துற்றி முப்பத்துமுன்றாம்-அதிகாரம்-ஊடலுவகை
முற்றிற்று

கற்பியல் முற்றிற்று

காமத்துப்பால்-முற்றிற்று.

[--(*)--]

திருவள்ளுவநாயனார் ருளிச்சேய்த திருக்குறள் மூலமும்

தெளிபொருள் விளக்கவுரையும்

சுருத்துரையும் நிறைவேறின.

சு-பாடல்-௩-க்கு, அதிகாரம்-௧௩௩-க்கு திருக்குறள்-௧௩௩-0

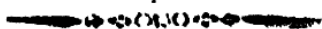
—[? * ?]—

இக்காமத்துப்பாலுக்குக் காமத்தைக் குறித்துச் செம்பொருளாகச் சொல்லப்பட்ட இச்சிற்றின்பப் பெர்ருளன்றி மோட்சத்தைக்குறித்துக் குறிப்பு பொருளாகச் சொல்லப்பட்ட பேரின்பம்பொருளும் உண்டு

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடிவாழ்க

—(? * ?) —

விளம்பரம்

குறள் உரை

நாயுமானவர் உரை

தள்ளிப்பாடல் உரை

பெ. 2-ம் பாகம்

பட்டணத்தார் புராணம் உரை

ஒடி பாடல் புலம்பல் பத்திரிகிரியார் புலம்பல் }
மூன்றும் சேர்ந்தது

காண்டம் உரை

ஒடி விருத்தி உரை
அரிச்சந்திர புராணம் உரை
பிரமோத்தர காண்டம்
பாலகாண்டம் உரை
சுந்தரகாண்டம் உரை
அயோத்தியாகாண்டம் உரை
ஆரணியகாண்டம் உரை
அறபள்ளி சதகம் உரை
குமரேசசதகம் உரை
கைவல்லியம் உரை
கட்டளைக் கொத்து
விநாயகபுராணம் வசனம் படங்களுடன்
கொளேமறுத்தல்
திருவிளையாடல் வசனம்
திருவிளையாடல் பாட்டு
ராமாயண பாட்டு
ராமாயணம் கிலேஸ் படங்களுடன்
பாரதம் திக்கு படங்களுடன்
குலசேகரன் (புதிய நாவல்)
கமல சூதன்
மேகவர்ணன்

2 0 0
 3 4 0
 1 8 0
 1 8 0
 1 12 0
 1 4 0
 2 0 0
 2 0 0
 1 4 0
 1 8 0
 8 0 0
 2 8 0
 2 8 0
 8 0 0
 0 12 0
 0 12 0
 2 0 0
 0 12 0
 2 0 0
 1 4 0
 1 8 0
 2 0 0
 6 0 0
 6 0 0
 8 0 0
 0 10 0
 1 0 0
 0 8 0

பெரிய கேட்காக வேண்டியவர்கள் அடியில் கண்ட விவரத்திற்கு முழுநிலை இலாப அனுப்பப்படும்.

சகரவர்த்தி அண்டு கோ,
 போஸ்ட்டு பாக்ஸ் நெம்பூர்-198 மகராஷ்டிரா

ச. அன் ககச - ஆம் - அதி - நா ணுத் துறவுரை த்தல்:

யாங்கண்ணிற் காண நருப வறிவில்லார்
யாம்பட்ட தாம்படா வாறு.

இது * செவிலுக்கு அறத்தொடு நின்றுவைத்து நான் நிற்கும் விதம்
என்னென்று நகைசெய்த தோழியோடு புலந்து தலைவி
தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(ப-ரை.) யாம்-நாம், கண்ணிற்காண (கேட்கும்படியுமன்றிக்) கண்ணு
ற்காணும்படி, அறிவில்லார்-அறிவில்லாதவர்கள், நருப (எம்மைச்) சிரிக்கி
ன்றார் (அவர் அப்படிச் செய்கின்றது) யாம்பட்ட-யாம் அடைந்த நோய்க
ளை, தாம்படாவாறு-தாம் அடையாமையால், எ-று.

(க-ரை.) நாம் கேட்கும்படி யல்லாமல் கண்ணுற் காணும்படி எம்மை
அறிவில்லார் சிரிக்கின்றார், அவரங்கவனஞ் செய்கிறது நாமடைந்தநோயை
த் தாமடையாமையால்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கண்ணினென்றதி முன்கண்டறியாமை புணரின்றது.
அறத்தொடு நின்றமை யறியாமல் மணஞ்செய்யு மாட்சிமைப் படுகின்றில
வென்று பிணங்குகின்றாளாகலால், அயலாளாநிச் சொல்லினான். ௧0

நூற்றி பதிநான்காம்-அதிகாரம்-நாணுத்திற வுரை த்தல்
முற்றிற்று.

ககடு-ஆம்-அதி-அலரறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது, களவொழுக்கம் வேண்டிய தலைவன் பிறர் சொல்லுகின்ற அவர் தனக்கு ஆகின்ற விதத்தைத் தோழிக்கு அறிவித்தலும், மனமாக உடன்போக்காக ஒன்றுவேண்டிய தலைவியும் தோழியும் அவ்வலரை அவனுக்கு அறிவுறுத்தலும் ஆம். இது நாணுத்துறந்தவழி நிகழ்வதாகலால், அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

அலரெழு வாருயிர் நிற்கு மதனைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தால்.

இது இரவுக்குறி தப்பிப்போய் மறுகாள் வந்த தலைவனை அலர்கூறி மணம் வினாய விடத்தத் தோழிக்குத் தலைவன் சொல்லியது.

(ப-ரை.) (உன் மாதக்கும் எமக்கும் உண்டாகிய நட்பு) அலரெழு! (இவ் ஆரில்) அலரா எழுதலால், ஆருயிர் (அவனைப்பெறுது வருந்துகிறான்) எனரி

* செவிலி-வளர்த்ததாய்.

ககசு - ஆம் - அதி - நாணுத்துறவுரைத்தல். ச முநி

(வி-ரை.) பிறப்பு விசேடத்தால் அவ்வடக்கம் எனக்கு இல்லையாகின்றது. நீ அதை அறிகின்றில யென்பதாம். இதுவரைக்குந் தலைவன் சொல்லியது பின்னே தலைவி சொல்லுவது. எ

நிறையரியர் மன்னளிய ரென்னாது காம

மறையிறந்து மன்று படும்.

இதுகாப்புச்சிறை அதிகப்பட்டுக்காமம் பெருகியபோது தலைவி சொல்லியது

(ப-ரை.) (இவர்) நிறையரிய (ரென்னாது) நிறையால் (காம் மேற்கொள்ளுதற்கு) அரியரென்று அஞ்சாமலும், மன்னளிய ரென்னாது - மிகவும் அளிக்கத் தக்கவரென்று இரங்காமலும், காம்ம் (மகளிரது) காமமுட், மறையிறந்து (அவர்) மறைத்தலைக்கடந்து, மன்றுபடும் சபையிடத்து வெளிப்படுவதாயிருந்தது, எ-று.

(க-ரை.) இவர் நிறையால் நாமேற்றுகாள்ளுதற்கு அரியரென் நஞ்சு

தல் செய்யாது. மிகவு மளிக்கத்தக்காரென் நிரங்குதல் செய்யாது. மகாரீர்
காமமும் அவர் மறைத்தலைக்கடந்து சபையிடத்து வெளிப்படுமாயிருந்தது
என்பதாம்.

(வி-ரை.) என்னுதென்பது முன்னுங்கூட்டி மகளிரென்பது வருவிக்
கப்பட்டது. இங்கே மன்றென்றது - தந்தைமுதலாகிய தன் குடும்பத்தார்
கூட்டத்தை உலகத்துப்பெண்களது காமத்தியல்பு சொல்லுவான்போல்
தன்காமம் பெருகிறபடிசொல்லி இனி அறத்தொடு நின்றல் வேண்டுமென்
பது குறிப்பித்தபடியாயிற்று. அ

அறிகிலா ரெல்லாரு மென்றேயென் காம
மறுகின் மறுகு மருண்டு.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) (நான்முன் அடங்கி யிருக்கையால்) எல்லாரும் அறிகிலா
ரென்று (என்னை) அறிந்திலர் (இனி அப்படி அடங்கியிருமல் நானே வெ
ளிப்பட்டு அறிவிப்பேனென்று) நினைத்து, என்காமம்-எனது காமமானது
மறுகில் (இவ்வூர்) வீதியில், மருண்டு-மயங்கி, மறுகும்-சுழல்கின்றது எ-று.

(க-ரை.) யான் முன்னடங்கி நின்றலால் எல்லாரும் என்னையறிதவி
லர்-இனியவ்வாறு நில்லாது நானே வெளிப்பட்டு அறிவிப்பேனென்று
நினைத்து என்காமம் இவ்வூர் வீதியில் மயங்கிச்சுழல்கின்றது-என்பதாம்.

(வி-ரை.) மயங்குதல் * அம்பலாதல்-மறுகுதல். 0 அவராதல் இவ்வீர
ண்டுமாயிற்று. இனி [] அறத்தொடு நின்றல்வேண்டு மென்பதாம். க

* அம்பல்-சிலரறிந்து தம்மிற்பேசல்.

0 அவர் பலரறிந்து துற்றல்.

[] அறத்தொடுநின்றல்-காமத்தைவெளிப்படுத்தல்.

கூஅ கச - ஆம் - அதி - ஒழுக்கமுண்டமை.

தீயவாசாரமானது, என்றும் - இருமைகளிலும், இடம்பை - தன்பத்
தை, தரும் - கொடுக்கும், எ-று.

(க-ரை.) ஆசாரம் தருமத்திற்குக் காரணமாகும், என்பதாம்.

(வி-ரை.) நல்லொழுக்கம் அறத்துக்குக் காரணமாமென்றதனால்,

தீயொழுக்கம், பாவத்திற்குக் காரணமாகென்பதும், தீயொழுக்கம்-இருமைகளிலும் துன்பத்தருமென்றதனால், நல்லொழுக்கம் இருமைகளிலும் இன்பத்தருமென்பதும் கொள்ளப்படும். [இதனாலே பின்விரைவு சொல்லப்பட்டது.] (அ)

ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய

வழுக்கியும் வாயாற் சொல்லல்.

(ப-ரை.) வழுக்கியும் - மறத்தும், தீய - தீயசொற்களை, வாயாற் சொல்லல் - வாயினூற்சொல்லல், ஒழுக்கமுடையவர்க்கு - நல்லொழுக்கமுள்ளவர்க்கு, ஒவ்வா - முடியாவாம், ஏ-று.

(ச-ரை.) நல்லொழுக்கமுள்ளவர் தீயசொற்களைச் சொல்லார் என்பதாம்.

(வி-ரை.) தீயசொல்லுகளாவன: பிறருக்குத் தீங்கைத்தரும்பொய் முதலானவையும், வருணத்துக்கு உரியனவல்லாதவையுமாம். நல்ல சொற்களிலே பழகியதென்னும் பொருள்படுதற்குச் சொல்லென்னொது வாயாற்சொல்லென்றார். (க)

உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங்

கல்லா ரறிவிலா தார்.

(ப-ரை.) உலகத்தோடு - உலகத்தாரோடு, ஒட்ட - பொருந்த, ஒழுக்கல் - நடத்தலை, கல்லார் - சற்றிலாதவர், பல - பலதூல்களையும், கற்றும் - கற்றாராயினும், அறிவிலாதார் - விவேகமில்லாதவராவார், ஏ-று.

(ச-ரை.) உலகநடை கல்லாதவர்கள் பலதூலைக்கற்றுங் கல்லாதவர்களை என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயர்ந்தாரோடு பொருந்த நடத்தலாவது: அவரெப்படி நடந்தாரோ அப்படிநடத்தல் அறநூலிலே சொல்லப்பட்டவைகளில் இக்காலத்துக்கு ஏற்காதவைகளைவிட்டு அநிலே சொல்லப்படாதவைகளில் ஏற்குமவைகளைத் தழுவிவருதலால், அவையும் அடங்குதற்கு உலகத்தோடொட்ட வொழுகலென்றும், கல்விக்குப் பயன் அறிவும், அறிவுக்குப் பயன் ஒழுக்கமும், ஆகலின் அவ்வொழுக்கத்தைக் கல்லாதார் பலகற்றுங் அறிவிலாதாரென்றும் சொல்லினார். [இவை இரண்டுபாட்டாலும், சொல்லாலும், செயலாலும்வரும். ஒழுக்கங்களைல்லாம் ஒரு விதத்தினாலே தொகுத்துச் சொல்லப்பட்டன. (க0)

பதினாலாம் அதிகாரம் ஒழுக்கமுடைமை

மு த் தி த் து.

பதினேந்தாம் - அதிகாரம். பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது; காமமயக்கத்தினாலே பிறன துமனையானே விரும்பாமை யாம். இது ஒழுக்கமுடையவரிடத்தே உண்டாவதாகவின் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத்
தறம்பொருள் கண்டார்க ணில்.

(ப-ரை.) பிறன் - பிறனுக்கு, பொருளான் - உடைமையாந்தன் மையவனே, பெட்டு - இச்சித்து, ஒழுகும் - நடக்கின்ற, பேதைமை- அறியாமையானது, ஞாலத்து - பூமியின்கண், அறம் - அறநூலையும், பொருள் - பொருளுலையும், கண்டார்கள் - ஆராய்ந்தறிந்தவரிடத்தே, இவ் - இவ்வே, எ-று.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியை யிச்சிக்குத்தன்மை பெரியோரிடத்தில் லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறமும்பொருளும் அவற்றினுல்களைக் காட்டலால் ஆகு பெயர்கள், இன்பமொன்றையேநோக்கும் காமநூலுடையார் இப்பொல் லாத பொழுக்கத்தையும் சொல்லுவாராதலின் அறம்பொருள்கண்டார்க ணில்வென்றார். எனவே இப்பேதைமையுடையவரிடத்தே அறமும்பொ ருளும் இவ்வேயென்பது பெறப்பட்டது. (க)

அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம் பிறன்கடை
நின்றாறிற் பேதைபா ரில்.

(ப-ரை.) (காமங்காரணமாக) அறன்கடை - பாவத்திலே, நின்றாரு ளெல்லாம் - நின்றவரெல்லாருள்ளும், பிறன்கடை - பிறன துமையினி டத்தே, நின்றாறின் - (அவன்மனையானே யிச்சித்து) நின்றவர்போல், பேதையார் - மூடர், இவ் - இவ்வே, எ-று.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியை யிச்சிக்கும், மூடரைப்போல்வவரில்லை- என்பதாம்.

(வி-ரை.) பாவச்செயலிலேறின்ற பெண்வழிகடப்பவரும், பாதையரையும், இழிகுலமகளிகரையும், அனுபவப்பவருர்போல், அரம்பொருள்களைமாத்திரம், இழசதல் அல்லாமல் பிறன்மனையாளிடத்துச் செல்வோர் அச்சத்தினாலே இன்பதையு மிழப்பாராதலின் பேதையாரில்லென்றார், எனவே யின்பமுயில்லையென்பது பெறப்பட்டது. (உ)

விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரிற்
நீமை புரிந்தோழுகுவார்.

(ப-ரை.) மன்ற - ஐயமில்லாமல், தெளிந்தார் - (தம்மை நல்லவரென்று) தெளிந்தவருடைய, இல் - மனையாளிடத்தே, நீமை - பாவஞ்

செய்தலை, புரிந்து - வீரும்பி, ஒழுகுவார் - நடப்பவர், (உயிருடையவராயிருந்தாலும்) விளிந்தாரின்-செத்தவரின், வேறல்லர்-வேறுகார், எ-து.

நா: கரு - ஆம் - அதி - பிறனில்விழைபாமை.

(க-ரை.) ஒருவரிடத்திற் சத்தேகமற்றவரது மனையையவிரும்பி நடப்பவருயிரோடிருந்து மிறந்தவரே, என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயிரிருப்பினும் அவ்வயிர் அறம்பொருளின்பக்களாகிய பயன்களை அடையாமையால், விளிந்தாரின் வேறல்லரென்றும், அவர் அப்பாவஞ்செய்வது மனையானே யுடையவரது தெளிவுபற்றி யாதலின், தெளிந்தாரில்லென்றும் சொல்லினார். (ங)

எனைத்துணைய ராயினு மென்றோந் தினைத்துணையுந்
தேரான் பிறனில் புகல்.

(ப-ரை.) காமமயக்கத்தினாலே¹ தினைத்துணையும் - தினையளவும் (சிறிதாயினுமென்றபடி) தேரான் - (தம்பிழையை) தினையாமல், பிறனில் - பிறனுடைய மனையாளிடத்தே, புகல் - செல்லுதல், எனைத்துணையராயினும் - எல்லளவு பெருமையுடையவராயிருக்கினும், என்றும் - (ஒருவருக்கு) யாதாய்முடியும். எ-து.

(க-ரை.) மிகச்சிறப்புடையோர் தினையளவுமென்றது பிறன்மனையைய விரும்பின் அச்சிறப்பழியும், என்பதாம்.

(வி-ரை.) இத்திரைபோல் எல்லாப்பெருமைகளையும் இழந்து சிறுமையை அடைவாரென்பது குறித்த என்னுமென்றார். இழிசெய்தலில் எனைத்துணையரென்னும் பன்மைதேரானென்னும் ஒருமையோடு மயல்

கிற்று.

(சு)

எளிதென வில்லிறப்பா செய்து மெஞ்ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி.

(ப-ரை.) எளிதென - (இவனைச்சேர்ச) வெளிதென்று நினைத்து
(யின்) வினைவைநினையாமல், இல்-(பிறன்)மனைவியிடத்தே, இறப்பான் -
செல்லுவோன், விளியாது - அழியாமல், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலமும்,
நிற்கும் - நிலைநிற்பதாகிய, பழி - (குடிப்) பழியை, எய்தும் - அடைவா
ன், எ-று.

(த-ரை.) பிறன்மனைவி எளிதிற் கிடைக்கினும் விரும்பலாகாது,
என்பதாம்.

(வி-ரை.) இல்லிறத்தல் இல்லாளிடத்து வரம்புகடந்து செல்லு
தல். (டு)

பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்.

(ப-ரை.) இல்-(பிறன்) மனைவியினிடத்தே, இறப்பான் கண்-செல்
லுவோனிடத்து, பகை பாவ மச்சம் 'பழியென நான்கும் - பகையும்,
பாவமும், அச்சமும், குடிப்பழியும், என்னுமிந்நான்கு குற்றங்களும்,
இவ்வாவாம் - (ஒருபோதும்) கீங்காவாம், எ-று.

(ச-ரை.) பிறன்மனைவியைச் சேர்பவனிடத்திற் பகைபாவமச்சம்
பழியிந்நான்கும் கீங்கா, என்பதாம்.

கரு - ஆம - அது - பிறனில்விழையாமை. நாது

(வி-ரை.) எனவே யிருமைப்பயன் களையும் இறப்பானென்ற தாயி
ற்று. [இவை ஆறுபாட்டாலும் பிறன்மனையாளை விரும்புவோனிடத்துச்
குற்றம்சொல்லப்பட்டது.] (சு)

அறனியலா னில்வாழ்வா னென்பான் பிறனியலாள்
பெண்மை நயவா தவன்.

(ப-ரை.) பிறனியலாள் - பிறனுடையவியல்பிலே (அவனுக்கு உரி
மைபூண்டு நிற்பவளது, பெண்மை - பெண்தன்மையை, நயவாதவன் -
விரும்பாதவன், அறனியலாள் - அறமாகிய வியல்போடுகூடி, இவ்வாழ்
வானென்பான் - இவ்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான, எ-று.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியை விரும்பாதவனே இவ்வாழ்வானெனப்
படுவான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இல்லறம் செய்வானென்பவொன் அவனையாவன் என்பதாம். (எ)

பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
கறனொன்றே வானற வொழுக்கு.

(ப-ரை.) பிறன்மனை - பிறன துமையானை, நோக்காத-உட்கொள்ளாத, பேராண்மை - பெரிய ஆறுதன்மையானது, சான்றோர்க்கு- (அறிவால்) நிறைந்தோர்க்கு, அறனொன்றே - தருமாவதொன்றே, ஆன்றவொழுக்கு - நிறைந்தவொழுக்கமுமாம், எ-று.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியை யிசையாமையே பெரியோர்க்குத்தருமம், என்பதாம்.

(வி-ரை.) புறப்பகைகளை அடக்கும் ஆண்மையுடையோர்க்கும் உட்பகையாகிய காமத்தை அடக்குதல் அருமையாகலால் அதனை அடக்கிய ஆண்மையைப் பேராண்மையென்றார். செய்கற்கரிய அறமும், ஒழுக்கமும், இதனைச் செயலாமையினாலேயே, உண்டாகுமென்பதாம். (அ)

நலக்குரியார் யாரெனி னுமகீர் வைப்பிற்
பிறற்குரியா டோடோயா தார்.

(ப-ரை.) நாமகீர் - அசசுகளுக்கு கடலாற்குழப்பட்ட, வைப்பில்- பூமியினிடத்தே, நலக்கு - (எல்லா) நன்மைகளையும் பெறுதற்கு, உரியார் - உரியவர், யாரெனின் - யாரென்றால், பிறாக்கு - பிறனுக்கு, உரியார் - உரிமையானவனது, தோள் - தோள்களை, சோயாதார் - சேராதவர், எ-று.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியைச் சேராதவர்களே நன்மைக்குரியவர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) நலத்துக்கென்பது நலக்கென விகாரப்பட்டது இம்மையிலும் நன்மை அடைவாரென்பதாம். (க)

நீர் உககீர் - ஆம் - அதி - பொறையுடைமை.

அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்
பெண்மை. நயவாமை நன்று.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) அறம் - அறத்தை, வரையான் - (தனக்கு உரியதாகக்) கொள்ளாதவனாகி, அல்ல - பாவங்களை, செயினும் - செய்யாவினும் (அவனுக்கு) பிறன்வரையாள் - பிறனை ல்லையிலே நிற்பவனது, பெண்மை - பெண் தன்மையை, நயவாமை - விரும்பாமை (உண்டாயின்) நன்று - (அதுநன்று) எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் அறஞ்செய்யாத பாவமேசெய்யினும் பிறன்மனை

வியை விரும்பாமையே நன்மை என்பதாம்.

(வி-ரை.) அக்குற்றங்களினும் இக்குணமே மேற்பட்டுத் தோன்ற மென்பதாம். [இவை காண்குபாட்டாலும் பிறன்மனையான விரும்பாதவ னிடத்துக் குணம் சொல்லப்பட்டது] (க0)

பதினாந்தாம் அதிகாரம் பிறனில்விழையாமை
முற்றிற்று.

பதினாறாம் - அதிகாரம்.

பொறையுடைமை.

அஃதாவது; காரணம் பற்றியாவது அறியாமையாலாவது ஒருவன் தம்மிடத்துத் தீங்குசெய்தவிடத்துத் தாமும் அதனை அவனிடத்துச் செய்யாது பொறுத்தலுடையாராதல் இது பிறனில் விழையாமைபோல் அவசியம் வேண்டுகதாயிருக்கையால் அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
யிகழ்வார்ப் பொறுத்த நிலை.

(ப-ரை. அகழ்வாரை - (தன்னை) வெட்டுவோரை, தாங்கும்-(வீழா மற்) சுமப்பதாகிய, நிலம்போல - நிலத்தைப்போல, தம்மை - தம்மை, இகழ்வார்ப் - சித்திப்பவரை, பொறுத்தல் - பொறுத்தல், நிலை - முதலான அறமாம், எ-து.

(க-ரை.) வெட்டுவோரைத் தாங்குநிலம்போல இகழ்வாரைப் பொறுத்தலே தலையாய அறம்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இகழ்ச்சல் தீங்குசெய்தலும் சொல்லலுமாம். (க)

பொறுத்த விறப்பினை யென்று மதனை
மறத்தலதனின்று நன்று.

(ப-ரை.) இறப்பினை - (ஒருவன்செய்த) மிகையை, என்றும் - தன்னாலொறுத்தற்குக் கடடியகாலத்திலேயும், பொறுத்தல் - பொறுக்கக் கடவன், மறத்தல் - (அதனை நினையாமல் அப்பொழுதே) மறத்தல், பெறின்) அதனினும் - அப்பொருளையினும், என்று-மிகக்வலது, எ-து.

கக - ஆம் - அதி - பொறையுடைமை. ராகு

(ச-ரை.) பிறர்குற்றத்தைப் பொறுத்தவிலும் மறத்தல் கன்மை என்பதாம்.

(வி-ரை.) மிகைமூன் சொல்லப்பட்ட விரண்டு குற்றங்களும், பொறுக்கும்போதும் அக்குற்றம் உட்கொள்ளப்படுதலால் மறத்தலை அதனினும் கன்றென்றார். (உ)

இன்மையு ளின்மை விருத்தொரால் வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை.

(ப-ரை.) (ஒருவனுக்கு) இன்மையு ளின்மை, வறுமையுள் வறுமை யாவது, விருத்தொரால் - விருத்தினரை (உற்றுக்கொள்ளாமல்) நீக்குதலாம், (அதுபோல்) வன்மையுள் வன்மை-உல்லமையுள் வல்லமைபோலவது, மடவார் - அறிபாமையினாலே தீங்குசெய்தவரை, பொறை - பொறுத்தல், எ-று.

(ச-ரை.) ஒருவனுக்கு வல்லமையில் வல்லமை மூடர்செய்த குற்றத்தைப்பொறுத்தல் - எனபதாம்.

(வி-ரை.) உடைமையு ளின்மையென்னுங் குறளின்படி எப்படி விருத்தினரை யுபசரியாமை பொருளுடைமை ஆகாதோ அப்படியே அறிவிலாண்ப்பொறுத்தல் இளைத்தலாகாதென்பது கருத்து. [எடுத்துக்காட்டுவமைபணி.] (உ)

நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை போற்றி பொழுதுகப் பமும்.

(ப-ரை.) (ஒருவன்) நிறையுடைமை - நிறைவை யுடையவனாயிருக்கை, நீங்காமை - தன்னை விட்டுநீங்காமையை, வேண்டின் - வேண்டுவானாயின், (அவனால்). பொறையுடைமை - பொறுமையுடையவனாயிருக்கை, போற்றி - (அழியாமற்) காத்து, ஒழுக்கப்பமும் - நடக்கப்பமும், எ-று.

(ச-ரை.) நிறைவை வேண்டுவானாகிற் பொறுமையைக் காக்கக்கடவன். என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொறுமையிலார்க்கு நிறைவில்லையென்பதாயிற்று. [இவை நான்கு பாட்டாலும் பொறையுடைமையின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது.] (ச)

ஒறுத்தாரை பொன்றாக வையாரே வைப்பார்

பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.

(ப-ரை.) (பிறன் தமக்குத் தீங்குசெய்தவிடத்து) ஒறுத்தாரை - பொருமல் அவனை வருத்தினவரை (அறிவுடையோர்), ஒன்றாக - ஒரு

பொருளாக, வைபாள் - மனத்துட்கொள்ளார், பொறுத்தாளை - (அதனைப்) பொருத்தவளை, பொன்போல் - பொன்னைப்போல், பொதிந்து-
இடைவிடாது, வைப்பர் - மனத்துட்கொள்வார், எ-று.

(க-ரை.) பெரியோர்கள் பொறுமையுள்ளோரைப் பொருளாக நினைப்பார் என்பதாம்.

௩௩ க்கு - ஆம் - அதி - பொறையுடைமை.

(வி-ரை.) ஒறுத்தவர் அத்தீங்கு செய்தவர்க்குச் சமானமாதலின் ஒன்றாக வையாரென்றார். (இ)

ஒறுத்தார்க் கொருநாளையின்பம் பொறுத்தார்க்குப் பொன்றுந் ழுணையும் புகழ்.

(ப-ரை.) ஒறுத்தார்க்கு - (சமக்குதீங்குசெய்கவனை) ஒறுத்தவர்க்கு, (உண்டாவது) ஒருநாளையின்பம் - அவ்வொருநாளையின்பமே, பொறுத்தார்க்கு - (அதனைப்) பொறுத்தவர்க்கு, பொன்றுந்துணையும் - (உலக) மழியுமளவும், புகழ் - கீர்த்தி, உண்டாம் - உண்டாகும், எ-று.

(க-ரை.) பிறர்குற்றங்கண்டு தண்டித்தவர்க் கொருநாளையின்பம் பொறுத்தவர்க்கு உலகமழியுமளவும் புகழ் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஒருநாளையின்பம் அந்நாளொன்றிலும் நினைத்தது முடித்தோமென்று சொருக்கியிருக்கும் பொய்யின்பமாம். [தனக்கிடமாகிய உலகம் அழியப்புகழும் அழியுமாதலின் ஏற்புடைய உலகமென்னுஞ்சொல் வருவிக்கப்பட்டது. (ஈ)

திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு கோநொந்
தறனல்ல செய்யாமை நன்று.

(ப-ரை.) திறனல்ல - செய்யத்தகாதகொடியவைகளை, தன் - தன்னிடத்த, பிறர் - அயலார், செய்யினும் - செய்காலும், கோ - (அவருக்கு அதனாவருவதாகிய) தன்பத்துக்காக, நொந்து - வருந்தி, அறனல்ல - அறமல்லாத, செயல்களைசெய்யாமை - செய்யாதிருத்தல், நன்று - (ஒருவனுக்கு) நல்லதாம், எ-று.

(க-ரை.) பிறர் செய்யத்தகாத கொடியவைகளைச் செய்தாலுந் தான் வருந்தி அறமல்லாதவைகளைச் செய்யாமை நன்று என்பதாம்.

(வி-ரை.) தன்பத்துக்காக வருந்துகலாவது இப்பாவத்தினாலே, இவ்வருபிறப்பிலே எரிவாய் நாகத்தில் வீழ்வாரோவென்று பரிதல். (எ)

மிருதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தர்

தருதியான் வென்று விடல்.

(ப-கா.) மிருதியால்-மனச்செருக்கினாலே (தம்மிடத்து), மிக்கவை-
தீயவைகளை, செய்தாரை-செய்தவரை, சாம்-தாம், தந்தருதியால்-தமது
பொறுமையினாலே, வென்றுவிடல்-வென்றுவிடக்கடவர், எ-று.

(ச-கா.) மனச்செருக்காற் பிறர் தீமைசெய்தாலு மவர்க்கு நன்மை
செய்து பொறுமையால் வெல்க - என்பதாம்.

(லி-கா.) தாமும் அவரிடத்தே தீயவைகளைச்செய்து தோற்றுப்
போகாமல் பொறுமையால் அவரின்மேற்பட்டு வெல்லுகவென்பதாம்.
[இவை நான்குபாட்டாலும் பிறர்செய்த குற்றங்களைப் பொறுத்தல்சொ
ல்லப்பட்டது.] (அ)

கஎ-ஆம் - அநி - அழுக்காருமை. னாடு

தறத்தாரிற் றாய்மை யுடைய ரிறத்தார்வா
யின்னாச்சொ னோற்கிற் பவர்.

(ப-கா.) இறத்தார் - (எல்லுழியைக் கடந்தவரது, வாய் - வாயிலுண்
டாகும், இன்னாச்சொல் - வெறுக்கப்படுஞ்சொற்களை, நோற்கிற்பவர்-
பொறுப்பவர் (இவ்வாழ்க்கையிலே யிருந்தும்), தறத்தாரின் - தறத்தவர்
போல், றாய்மை-பரிசுத்தகுணத்தை, உடையர்-உடையவராவர். எ-று.

(ச-கா.) தீயவழியினடப்பவரது கொடுஞ்சொற்களைப் பொறுப்
பவர் தறவிகன்போலப் பரிசுத்தகுணமுடையவர் என்பதாம்.

(லி-கா.) றாய்மை - மனவழுக்கில்லாமை, வாயென்பதை அநிக
மாகச்சொல்லினார் அதனிழிவு தோன்றுதற்கு. (க)

உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு
யின்னாச்சொ னோற்பாரிற் பின்.

(ப-கா.) உண்ணாது - (விரதங்களிலே) உணவைவிட்டு, நோற்பார்-
(தம்மை அடைந்தநோயைப்) பொறுப்பவர், பெரியர் - (எல்லாசினும்)
பெரியராவார் - (அவர் பெரியராவது), பிறர் - அயலார், சொல்லும்-(தம்
மைச்) சொல்லும், இன்னாச்சொல் - வெறுக்கப்படுஞ்சொற்களை, நோற்
பாரின் - பொறுப்பவரின், பின் - பின்னாவர், எ-று.

(ச-கா.) பிறர்கொடுஞ்சொற்களைப் பொறுப்பவர்க்குத் தவத்தர்
பின்னாவர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பிறர் இங்கே அறிவில்லாதவர் பொறுக்கக்கூடாமைக்கு ஏதுவாகிய இறுவகைபற்றுக்களோடிருந்தே பொறுத்தலால் தவஞ்செய்வாரினும் பெரியாராகச் சொல்லலாயிற்று. [இவை இரண்போட்டாலும் பிறர்சொல்லிய குற்றங்களைப் பொறுத்தல்சொல்லப்பட்டது.](80)

பதினாரும் அதிகாரம் பொறையுடைமை
முற்றிற்று.

பதினேழாம் - அதிகாரம். அ மு க் க ரு மை.

அஃதாவது: பிறர் செல்வமுதலானவை கண்டவிடத்துப் பொருமைப்படாமை. இப்பொருமையும் பொருமைக்கு எதிரியதாதலின் இதனை விலக்குதற்கு இதுபொறையுடைமையின் பின்னேவைக்கப்பட்டது.

ஒழுக்காராகக் கொள்க வொருவன்முன் நெஞ்சத்.
தழுக்கா நிலாத வியல்பு.

(ப-ரை.) ஒருவன் - ஒருவன், தன்னெஞ்சத்து - தனது மனதின் கண்ணே, அழுக்காறு - பொருமையாகியகுற்றம், இலாத - இல்லாத,
14

எனக் கள-ஆம் - அதி - அழுக்காருமை.

இயல்பு - தன்மையை, ஒழுக்கு (தனக்குச் சொல்லப்பட்ட) ஒழுக்கத்தினது, ஆற - வழியாக, கொள்க - கொள்ளக்கடவன், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் பொருமையில்லாமையே கல்வழியாகக் கொள்ளக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) இயல்பு அறிவோடுகூடியதன்மை. அத்தன்மையும் நன்மையைத்தருதலால், ஒழுக்கம் விழுப்பமென்னுங் குறளிலே சொல்லப்பட்டபடியே ஒழுக்கவழிபோல உயிரினும்சிந்தாதாகக் காப்பாற்றுகவென்பதாம். (8)

விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப தில்லையார் மாட்டு
மழுக்காற்றி னன்மை பெறின்.

(ப-ரை.) யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், அழுக்காற்றின் - பொரு

மையினின்றும், அன்மை - வேருதலை, பெறின் (ஒருவன்) பெறுவானாயின், விழுப்பேற்றின் (மற்றவன்பெறும்) மேலானபேறுகளுள், அஃது-அப்பேற்றினை, ஒப்பது - ஒப்பானது, இல்லை - இல்லை; எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் யாவரிடத்தும் பொருமையல்லாமையைப் பெறுவானாயி லதைவிட வேறுபேரில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொருமை பகைவரிடத்தும் ஆகாதென்றற்கு யார்மாட்டுமென்றார். [இவை இரண்டிபாட்டாலும் பொருமையல்லாமையினது குணம் சொல்லப்பட்டது.] (உ)

அறனாக்கம் வேண்டாதா நென்பான் பிறனாக்கம்

பேணு தழுக்கறுப் பான்.

(ப-ரை.) அறன் - (மறுமைக்கு) அறத்தையும், ஆக்கம் (இம்மைக்குச்) செல்வத்தையும், வேண்டாதானென்பான் - (தனக்கு) வேண்டாதவனென்று சொல்லப்படுவோன், பிறன் - பிரனது, ஆக்கம் - செல்வத்தை, பேணுது (கண்டவிடத்து) மகிழாமல், அழுக்கறுப்பான் - பொருமைப்படுவான், எ-று.

(க-ரை.) மறுமைக்குத் தருமமுரிம்மைக்குச் செல்வமும் வேண்டாதவன் பிறன்செல்வங்கண்டு பொருமைகொள்வான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொருமைப்படின தனக்கே துன்பமாம் என்றபடி. (உ)

அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி

னேதம் படுபாக் கறிந்து.

(ப-ரை.) (அறிவுடையோர்) அழுக்காற்றின் - பொருமையினாலே, அல்லவை - அறமல்லாதவைகளை, செய்யார்-செய்யார், இழுக்காற்றின்-அத்தீபவழியால், ஏதம் - துன்பமானது, படுபாக்கு - (தமக்கு இருமையிலும்) உண்டாதலை, அறிந்து - தெரிந்து, எ-று.

(க-ரை.) பெரியோர் பொருமையாற் பாவங்களைச் செய்யார் என்பதாம்.

கள்-ஆம் - அநி - அழுக்காருமை. னாள்

(வி-ரை.) அறமல்லாதவைபாவன: செல்வம், கல்வி, முதலானவை

புடையாரிடத்தே தீங்கைகினைத்தலும் சொல்லலும், செய்தலும் ஆம்.

அழுக்காறு றுடையார்க்கு கதுசாலு மொன்றார்
வழுக்கியுங் கேடீன் பது.

(ப-ரை.) அழுக்காறு - பொருமையானது, ஒன்றார் - பகைவரின், வழுக்கியும் - ஒழித்திருந்தும், கேடீன்பது - கேட்டடைத்தருவது (ஆதலால்), உடையார்க்கு - (அப்பொருமையை) உடையவர்க்கு (கேட்டடைத்தருதற்குப் பகைவர்வேண்டாம்) அது-அதுவே, சாலும்-போதும், எ-று.

(க-ரை.) பொருமை பகைவரினும் கொடிது என்பதாம்.

(வி-ரை.) அதுவேயென்னும், ஏகாரம் வருவிக்கப்பட்டது. (டு)

கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதுஉ
முன்பதுஉ யின்றிக் கெடும்.

(ப-ரை.) கொடுப்பது - (ஒருவனாற்) பிறர்க்குக் கொடுக்கப்படும் பொருளைக்குறித்து, அழுக்கறுப்பான் - பொருமைப்படுமவனது, சுற்றம் - உறவானது, உடுப்பதுஉம் - உடுக்கப்படுவதும், உண்பதுஉம் - உண்ணப்படுவதும் - இன்றி - இல்லாமல், கெடும் - அழியும், எ-று.

(க-ரை.) கொடுப்பதைக் குறித்துப் பொருமை கொள்பவன் சுற்றம் உடுக்கவாடையு முண்ணச் சோறுமில்லாமற் கெடும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) சுற்றம்கெடுமெனவே அவன் கெடுதல்சொல்வவேண்டிய தில்லையாயிற்று. பிறர்பேறுகண்டு பொருமைப்படுதல் தன்பேறுமாத்திரமேயல்லாமல் தன் சுற்றத்தின் பேறுகளையும் இழக்கச்செய்யு மென்பதாம். (சு)

அவ்வித் தழுக்காறு றுடையானைச் செய்யவ
டவ்வையைக் காட்டி விடும்.

(ப-ரை.) அழுக்காறு றுடையானை (பிறர் சொல்வங்கண்டவிடத்தே) பொருமையுடையவனை, செய்யவன் - திருவானவன், அவ்வித்து - (தானும்) பொருமைப்பட்டு, தவ்வையை (தனது) தமக்கைக்கு, காட்டிக்காண்பித்து, விடும் - கீங்குவான், எ-று.

(க-ரை.) பொருமையுடையவனை யிலக்குமி பொருமைப்பட்டு கீங்குவான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) தவ்வையையென்பது உருபுமயக்கும், தவ்வை-மூதேவி.
அழுக்காறு றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்

தீயுழி யுய்த்த விடும்.

(ப-ரை.) அழுக்காறென வொருபாவி - பொருமையென்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவியானவன், (தன்னையுடையவனை) திருச்

ராஅ கள-ஆம் - அநி - அழுக்காருமை.

செற்று - (இம்மையிலே அவனது) செல்வத்தைக்கெடுத்து, தீயுழியுய்த்துவிடும் - மறுமையிலே நரகத்தினிடத்துச்செலுத்தியவான், எ-று.

(க-ரை.) பொருமையென்னும்பாவி தன்னைச்சேர்ந்தவன் செல்வத்தைக்கெடுத்தவனை நரகத்திற்றள்ளுவான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இருமைப்பயன்களையும் கேடுக்கின்ற கொடுமைப்பற்றிப் பொருமைப்பாவி யென்றார். [இவை ஆறுபாட்டாலும் பொருமையுடைய மையினது குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (அ)

அவ்விய நெஞ்சத்தா னாக்கமுஞ் செவ்வியான்

கேடு நினைக்கப் படும்.

(ப-ரை.) அவ்வியநெஞ்சத்தான் - பொருமையுள்ளமனத்தையுடையவனது, ஆக்கமும் - செல்வமும், செவ்வியான் - பொருமையில்லாத மனத்தையுடையவனது, கேடும் - வறுமையும், (உண்டானால்) நினைக்கப்படும் (அவை) ஆராயப்படும், எ-று.

(க-ரை.) பொருமையுள்ளவன் செல்வமும் பொருமையில்லாதவன் வறுமையும், பழையவினையென் றெண்ணப்படும். என்பதாம்.

(வி-ரை.) பொருமையினாலே செல்வமும், பொருமையிலாமையினாலே கேடும் உண்டாகுதல், கூடாமையால் அறிவுடையார் இவை உண்டாதற்கு ஏதுவாகிய பழவினையாதென்று ஆராய்வராதலின் நினைக்கப்படுமென்றார். (க)

அழுக்கற் றகன்றரு மில்லையம் திவ்வார்

பெருக்கத்திற் தீர்ந்தாரு மில்.

(ப-ரை.) அழுக்கற்ற - பொருமைப்பட்டு, அகன்றரும் - பெருகினவரும், இல்லை - இல்லை, அஃதிலார் - அச்செயலில்லாதவரூள், பெருக்கத்தின் - பெருக்கத்திலிருந்து, தீர்ந்தாரும் - நீங்கினவரும், இல்-

இல்லை, எ-று.

(க-ரை.) பொருமையுடையோர் வருமையையும், பொருமைவிட்டோர் செல்வத்தையும் அடைவர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) கேடும்பெருக்கமும் வருதற்கு ஏதுசொல்லியது. [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அக்குற்றமும் குணமும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன.]

பதினேழாவது அதிகாரம் அழக்காருமை
முற்றிற்று.

பதினெட்டாம் - அதிகாரம் வெஃகாமை.

அஃதாவது: பிறர்பொருளை வெளவுதற்கு, கிணையாமையாம். பிறருடைமை கண்டவிடத்தே பொருமைப்படுதலேயல்லாமல் அதனைத் தான் வெளவுதற்கு கிணைத்தலும் குற்றமென்றற்கு இது அதன்பின்னே வைக்கப்பட்டது.

நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றித்
குற்றமு மாங்கே தரும்.

(ப-ரை.) நடுவின்றி பிறர்க்குரிய பொருளைக்கொள்ளுதல் நமக்கு அரமல்லவென்னும்) நடுவுகிணைமை யில்லாமல், நன்பொருள் - (அவரது) நல்ல பொருளை, வெஃகின் (அபகரித்தற்கு) விரும்பினால் (அவ்விருப்பு) குடிபொன்றி (அவன்குடியைக்கெடுத்தது, குற்றமும் - பல குற்றக்களையும், ஆக்சே - அப்போதே, தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும், எ-று.

(க-ரை.) பிறர்பொருளை யிச்சிக்கும் இச்சை குடியைக் கெடுத்து பழிப்பையுக் கெடுக்கும் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) குடியை வளரச்செய்து பல நன்மைகளையும் உண்டாக்குத்தன்மையால் நன்பொருளென்றார். பொன்றியென்னுந் தன் வினை பொன்று வித்தென்னும் பிறவினைப் பொருளில் வந்தது. (5)

படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்பார்

நடுவன்மை நாணு பவர்.

(ப-ரை.) நடுவன்மை (ஒருவன்) பொருளுக்குப் பிறன் உரியவனல்லவென்னும்) நடுவுநிலையல்லாமைக்கு, நாணுபவர் - அஞ்சுவோர் (பிறர் பொருளை வெளவுதலினாலே) படுபயன் (தமக்கு) வரும்பயனை, வெஃகி-விரும்பி பழிப்பலுவ - பழியினிடத்தே பொருத்துஞ் செயல்களை, செய்யார் - செய்யார், எ-று.

(க-ரை.) பாவத்துக் கஞ்சுபவர் பொருளை விரும்பித் தீய செயல்களைச் செய்யார் - என்பதாம். (உ)

சிற்றின்பம் வெஃகி யறணல்சு செய்யாரே

மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.

(ப-ரை.) மற்றின்பம் - சீலையுடைய வின்பத்தை, வேண்டிபவர் - இச்சிப்பவர், சிற்றின்பம் (பிறரிடத்தே அபகரிக்கப்பட்ட பொருளினாலே தாம் அடைவதாகிய) நிலையில்லாத வின்பத்தை, வெஃகி - விரும்பி, அறணல் - அறமல்லாத செயல்களை, செய்யார் - (அவரிடத்தே) செய்யார், எ-று.

(க-ரை.) பேரின்பத்தை யிச்சிப்பவர் சிற்றின்பத்திற் குரியவைகளைச் செய்யார். என்பதாம்.

நாலை: கஅ ஆம் - அது: - வெஃகாமை.

(வி-ரை.) பாவத்தால் வருதலால் அப்பொழுதே அழியுமென்றதற்குச் சிற்றின்பமென்றார். (உ)

இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற புண்மையில் காட்சியவர்.

(ப-ரை.) புலம்வென்ற - ஐம்புலன்களையும் வென்ற, புண்மையில் - குற்றமில்லாத, காட்சியவர் - அறிவுடையவர், இலமென்று - வறியேமென்று நினைத்து, வெஃகுதல் செய்யார் (அது தீர்த்தபொருட்டுப் பிறர் பொருளை) விரும்புதல் செய்யார், எ-று.

(க-ரை.) ஐம்புலன்களை வென்றவர் வறியோமென்று பிறர் பொருளை விரும்பார் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) ஐம்புலன்களை வெல்லுதல், பாவவழிகளிலே செல்ல விடாமை. குற்றமில்லாத வறிவு, பொருளை உள்ளபடியறிந்தவறிவாம்.

அப்படிப்பட்டவர்க்கு வறுமை உண்டாகாமையால் பிறர் பொருளைவிரு
ம்பதலும் இலதாயிற்று.

**அஃகி பகன்ற வறிவேன்னும் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின்.**

(பரை.) அஃகி - நுட்பமானதாகி, அகன்ற (எல்லா நூல்களிலும்)
சென்ற, அறிவு - அறிவானது, என்னும் - என்னபயனையுடையதாம்,
வெஃகி - (பொருளை) விரும்பி, யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், வெறிய-
அறிவோடு பொருத்தாதசெயல்களை, செயின் (அறிவுடையோர்) செய்
வாராயின், எ-று.

(க-ரை.) யாவரிடத்தும் பொருளை யிச்சித்துத் தீமைசெய்தால்
மிருத்த வறிவின் பயனென்ன என்பதாம்.

(வி-ரை.) யாவரிடத்தும் அறிவோடு பொருத்தாத செயல்களைச்
செய்தலாவது; யோக்கிரிடத்தும், அயோக்கிரிடத்தும், இழிந்தவை
யும், கடியவையும், முதலானவை செய்தல், அறிவுக்குப் பயன் அவை
செய்யாமையாகலின் அறிவேன்றாமென்றார். (இ)

**அருள்வெஃகி யாற்றின்க ணின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும்.**

(ப-ரை.) அருள்வெஃகி - அருளாகிய அறத்தை விரும்பி, ஆற்றின்
கண் (இல்லறமாகிய) அதன் வழியிலே, கின்றான். தக்கினவன், பொ
ருள் வெஃகி (பிறர்) பொருளை விரும்பி, பொல்லாத (அதனைவருவிக்க
ும்) குற்றவழிகளை, சூழ - எண்ண, கெடும் - கெடுவான், எ-று.

(க-ரை.) அருளை யிச்சித்து கின்றவன் பொருளை யிச்சிக்கக் கெடு
வான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) இல்லறவழியால் அறிவு மூதிந்தவிடத்தே யல்லது
தறக்கக் கூடாமையால் அது தறப்பறத்துக்கு வழியெனப்பட்டது. கெடு

கஅ-ஆம் - அதி - வெஃகாமை. கக்க

தல் இரண்டறங்களையும் ஒரு சேரவிழ்த்தல் எண்ணிய வளவிலே கெடு
மெனவே அபகரித்தாற் கெடுதல் சொல்லவேண்டிய தில்லையாயிற்று. (1)

வேண்டற்க வெஃகியா மாக்கம் வினாவின்
மாண்டற் கரிதாம பயன்.

(ப-ரை.) வெஃகி - (பிற்பொருளை) விரும்பிக்கொண்டு, ஆம்-
(அதன) லுண்டாகின்ற, ஆக்கம் - பெருக்கத்தை - வேண்டற்க, வேண்-
டாதிருக்கக்கடவன் விளைவயின் (பின்) உட்பலிக்கப்படும்போது, பயன்
(அப்பெருக்கத்தின்) பயன், மாண்டற் கரிதாம் - கன்றாகுதலில்லை ஆத-
லால், எ-று.

(க-ரை.) பிற்பொருளை யனுபவிக்குர்போது அது பயன்படாமை
யாலப்பொருளை விரும்பாதிருக்கக்கடவன் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) விளை - முதலிலைத் தொழிற்பெயர். [இவ்வேழுபாட்-
டாலும் பிற்பொருளை விரும்புதலின் குற்றஞ் சொல்லப்பட்டது.] (எ)
அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்.

(ப-ரை.) செல்வத்திற்கு - (குறைகுறுபோற் தன்மையையுடைய)
செல்வத்துக்கு, அஃகாமை - குறையாதிருத்தற்காரணம், யாதெனின்-
எதுவென் (ஒருருவ) ஓராயின் (அது) பிறன் - பிறன், வேண்டும் - விரு-
ம்புகின்ற, கைப்பொருள் - கைப்பொருளை, வெஃகாமை - தான் வேண்-
டாமையாம், எ-று.

(க-ரை.) குறையாத செல்வத்திற்குக் காரணம் பிறன்பொருளை
விரும்பாமை என்பதாம்.

(வி-ரை.) அஃகாமை அதன் காரணத்தை உணர்த்தலால் ஆகு
பெயர். பிறன்பொருளை விரும்பாதவனது செல்வம் குறையாதென்ப
தாயிற்று. (அ)

அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையார்ச் சேருக்
திறனறிந் தாக்கே திரு.

(ப-ரை.) அறனறிந்து (இது) அறனென்றறிந்து, வெஃகா (பிறர்
பொருளை) விரும்பாத, அறிவுடையார் - அறிவுடையாரை, திரு - திரு-
வானவன், திறனறிந்து (தான்சேர்த்தற்காக) திறத்தை அறிந்து, ஆக்கே-

அத்திறத்தினால் சேரும் - சேருவான், எ-று.

(க-ரை.) பிறன்பொருளை யிச்சியாத அறிவுடையவரை யிலக்குமி சேருவான் - என்பதாம்.

(வி-ரை.) அடைதற்காகத்திறம், காலமும், இடமும் செவ்வியும், முதலாயின. [இவையிரண்டு பாட்டாலும் பிறன்பொருளை விரும்பா மையின் குணம் சொல்லப்பட்டது. (க)

இறலீனு மெண்ணுது வெஃகின் ளிறலீனும்

(பு-ரை.) ஒருவன் எண்ணுது (பின் வளைவதை) யெண்ணாமல், வெஃகின் (பிறன்பொருளை) விரும்புவானாயின் (அவ்விரும்பம்) இறல்- அழிவை, ஈனும் (அவனுக்குச்) தரும், வேண்டாமை யென்னுஞ் செரு க்கு (அப்பொருளை) வருடாபாயென்னுஞ் செவ்வமானது, விறல்- வெற்றியை, ஈனும் - தரும், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் பிறன்பொருளை இச்சிப்பதா லழிவும், இச்சியா மையால் வெற்றியும், வரும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பகையும் பாவமும் வளர்த்தலால் இறலீனு மென்றும் பொருளாசை கொண்டவையோகன் யாவரையும் கீழ்ப்படுதலால், விற லீனுமென்றுஞ் சொல்லினார். செருக்கு அசைத்தருஞ் செவ்வத்தைக் காட்டலால் ஆகுபெயர். [இதனால் அக்குணமும் குற்றமும் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டன] (உ)

புதினெட்டாம் அடிகாரம் வெஃகாமை
முற்றிற்று.

புத்தொன்பதாம் - அடிகாரம்.

புறங்கூறமை.

அச்சாலது காணாதவிடத்தே பிறரை இகழ்து பேசாமையாம். வாக்கிற்குற்றம மனக்குற்றத்தின லழியாகத் தோன்றலால், இது

அழகக் காருமை வெண்காமைகளுள் பின் வைக்கப்பட்டது.

அறங்கூறு னல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூறு நென்ற வினிது.

(ப-ரை.) ஒருவன் - ஒருவன், அறங்கூறுன் - அறனைன்று சொல்லுவதுஞ் செய்யாண்கி, அல்ல - பாவங்களை; செயினும் - செய்தலும், புறங்கூறுன் (யிறனைக்) காணாதவிடத்தே இகழ்த்துபேசான், என்றவன்று (உலகத்தோராலே) சொல்லப்படுதல், இனிது - எல்லது, எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் பாவங்களைச் செயினும், புறங்கூறுமையே நன்மைஎன்பதாம்.

(வி-ரை.) புறங்கூறுமை அச்சுற்றங்கனால் தாழ்த்தப்படாமல் மேற்பட்டுத் தோன்றமென்பதாம். [இதனால் அகவறத்தினது நன்மை சொல்லப்பட்டது.]

அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே
புறனழீஇப் பொய்த்து நகை.

(ப-ரை.) அறனழீஇ-அறனைன்ப தோன்றில்லையென அழித்துச் சொல்லி-அல்லவை செய்தலின்; (அதன்மேற்) பாவங்களைச் செய்தலினும்)

கக - ஆம் - அகி - புறங்கூறுமை, ககநீ;

தீதே - தீமையுடையதேயாம், புறனழீஇ (ஒருவனைக்) காணாதவிடத்தே இகழ்த்துபேசி, பொய்த்துநகை - (கண்டவிடத்தே அவனோடு) பொய்த்துமகிழ்தல், எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் காணாவிடத்திகழ்த்து கண்டவிடத்துப் புகழ்த்து பேசுதல், பாவத்தைச் செய்தலினுங் கொடிது என்பதாம்.

(வி-ரை.) அறத்தையழித்தலினும், புறங்கூறுதலும், பாவங்களைச் செய்தலினும் பொய்த்துநகையுள் தீயனவாம் என்றறிசு. புறனழித்தல் புறங்கூறி ஒளியைக்கெடுத்தல். (உ)

புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத
லறங்கூறு மாக்கந் தரும்.

(ப-ரை.) புறங்கூறி - பிரனைக்காணாதவிடத்தே இகழ்த்து, பொய்த்து - கண்டவிடத்தே அவனைப்புகழ்த்து, உயிர்வாழ்கலின் (ஒருவன்) உயிர்வாழ்தலினும், சாதல் - (அதுசெய்யாமல்) உயிர்விடுதல்(அவனுக்கு)

அறங்கூறும் - தருமநூல்களினாலே சொல்லப்பட்ட, ஆசகம் - பயனை, தரும் - கொடுக்கும். எ-று.

(க-ரை.) ஒருவன் பிறனை முன்புகழ்த்தும் பின்னிகழ்த்தும் பேசியுயிர்வாழ்த்தவினு மிறத்தலே நலம் என்பதாம்.

(வி-ரை.) உயிர்விட்டபின் புறங்கூறிப் பொய்க்கலாகிய பாவம் நீங்கலால், சாதல் ஆக்கத்தருமென்றார். ஆக்கம் அப்பாவஞ்செய்யாதவராலே மறமையில் அடையப்படும் பயன் ஆறும், அதைச்சொல்லுநூலையுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். (உ)

கண்ணின்று சண்ணாறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல்.

(ப-ரை.) (ஒருவனை) கண்ணின்று - எதிரோரின்று, கண்ணற-கண்ணோட்டமற, சொல்லினும் - சொன்னாலும், முன்னின்று (அவன்) எதிரில்லாமல், பின்னோக்காச்சொல் - பின்வருவ குற்றத்தை நோக்காத சொல்லே, சொல்லற்க - சொல்லாதிருக்கக்கடவன். எ-று.

(க-ரை.) ஒருவனை முன்னிகழினும், பின்னிகழாதிருக்கக்கடவன் என்பதாம்.

(வி-ரை.) பின் அதில்வருவ குற்றத்தை காட்டலால் ஆகுபெயர். சொல்லானது நோக்குதற்றொழில், சொல்லின்மேல் எற்றப்பட்டது. கண்ணோட்டம் தாட்சினியம். [இவை மூன்றுபாட்டானும் புறங்கூறலின் கொடுமைசொல்லப்பட்டது.] (ச)

அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும் புன்மையாற் காணப்படும்.

குகசு - கக - ஆம் - அதி - புறங்கூறமை.

(ப-ரை.) புறங்கூறவோடுஒருவன் - அறம் நன்றென்று வாயினாலே சொல்லினும், அறஞ்சொல்லும் - அறத்தை அப்படிச்சொல்லாதற்கு ஏற்ற, நெஞ்சத்தானன்மை - மனத்தைபுடையவன் ல்லாதவனாயிருக்கையானது, புறஞ்சொல்லும் - அப்புறங்கூறுதற்குக்காரணமாகிய, புன்மையால் - (மனப்) புன்மைவாலே, காணப்படும் (அறிவுடையோரால்) அறியப்படும் எ-று.

(க-ரை.) தருமநன்றென்பவன் மனதிலே தருமமில்லாமை புறங்கூறுதலா லறியப்படும் என்பதாம்.

(வி-ரை.) மனம் தீதாயிருக்கையால், அறம் கன்றென்று சொல்லுகிற சொல் அவகேரிக்கப் படாதென்பதாம். (6)

பிறன்பழி கூறுவான் நன்பழி யுள்ளுந்
திறன்றெரிந்து கூறப்படும்.

(ப-ரை.) பிறன்பழி - பிறனொருவனது பழியை, கூறுவான் (அவனைக்காணாதவிடத்தே) சொல்லுவோன், தன்பழிவுள்ளும் - தனது (பல) பழிகளுள்ளும், திறன் (வருத்தும்) விதமுடையவைகளை, தெரிந்து-ஆராய்ந்து, கூறப்படும் - (அவனாலே) சொல்லப்படுவான். எ-று.

(க-ரை.) பிறன் குற்றத்தைச் சொல்லுவோன் தன் குற்றம் பிறனாற் சொல்லப்படுவான் என்பதாம்.

(வி-ரை.) திறமுடையவைகளைத் திறனென்றால் ஆகுபெயர். காணாதவிடத்துத் தன்னைக்குறித்துப் பிறனாலே சொல்லப்பட்ட பழியைக் கேட்டவன் அவன் மிகவும் வருத்தம்படி - அதிகமாகிய பழிகளை ஆராய்ந்து எதிரே சொல்லுவானாதலால், திறன்றெரிந்துக் கூறப்படுமென்றார்.

பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாட நேற்று தவர்.

(ப-ரை.) நகச்சொல்லி (கூடி) - மகிழும்படி (இனிய சொற்களைச் சொல்லி, நட்பாடல் - (அயலாரோடு) சினேகஞ்செய்தலை, தேற்று தவர் - (தமக்கு உறுதியென்று) அறியாதவர், பகச்சொல்லி - (தம்மைவிட்டு) நீங்கும்படி புறங்கூறி, கேளிர் (தமது) சுற்றத்தாரையும், பிரிப்பர் - பிரியப்பண்ணுவர். எ-று.

(க-ரை.) மகிழும்படி சொல்லிச் சினேகஞ்செய்தலை யறியாதவர் புறங்கூறி புறவினரைப் பிரிப்பர் என்பதாம்.

(வி-ரை.) உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது கேளிரையும் பிரிப்பென்ற கருத்தால் அயலாரோடென்பது வருவிக்கப்பட்டது. தேற்று தவரென்னும் பிறவினை, தேறு தவரென்னுந் தன்வினைப்பொருளில்வந்தது புறங்கூறுவார்க்கு யாவரும் பகையாவரென்பது கருத்து. (எ)

துன்னியார் குத்தமுந் தூற்று மரபினு
ரென்னைகொ லேதிலார் மாட்டு.

நக்க - ஆம் - அதி - புறங்கூறுமை. ககரு

(ப-ரை.) துன்னியார் (தம்மோடி) கெருககினவரது, குற்றமும்-
குற்றத்தையும், தூற்றம - (அவரைக் காணுகவிடத்தே) தூற்றம, மர
பினர் - இப்பல்பையுடைவா, ஏதிலார் மாட்டு - அயலாரிடத்துச் (செய்
வது) என்னைகொல - யாதோ. எ-று.

(க-ரை.) உறவினர் குற்றத்தையுந் தூற்றுவோர் அயலார் குற்றத்
தை யெப்படித் தூற்றார் எனபதாம்.

(வி-ரை.) தூற்றதல் பலரும் அறியப்பறப்புதல். அததூற்றதலி
னுங் கொடியசெயல் வேற்றுமை காணாமையால் என்னகொலென
றார், செய்வதெனபது - சொல்லலசசா. (அ)

அறனோக்கி யாற்றுவகொல் வையப் புறனோக்கிப்
புன்சொ லுறைப்பான் பொறை.

(ப-ரை.) புறனோக்கி - பிராரீவகினவளவுபாசது, புன்சொல் (அவ
ரது) பழிப்புச்சொல்லு, உரைப்பான் - சொல்லுவான் து, பொறை-
(உடற்) பாரததை, மவார - பூரியானது, அறனோக்கி (பு)கொடி
யதைச் சுமத்தலே எனக்கு) அறாவகனையுந் தூற்றது, ஆறழவகொ
ல - சுமக்கின்றதுபோலம் எ-று.

(க-ரை.) பூரியானது பொருமைகூறுவோனுடிலைத் தருமத்தைக்
குறித்துச் சுமப்பதுபோலம் எனபதாம்.

வி-ரை.) பூயிகு எல்லாப்பொருள்களையும் சுமத்தல் சுபாவமாயி
னும், புறங்கூறுவானைச் சுமப்பது தகாதென ஹவ கருததால் அறனோக்

கி யாற்றுவகொல் வையமென்றா, [இவை ஐந்துபாட்டாலும் புறங்
கூறுவாருக்கு உண்டாகும் குற்றம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

ஏதிலார் குற்றம்போற நங்குற்றங் காண்கிற்பிற்
நீளுண்டோ மன்று முயிர்க்கு.

(ப-ரை.) (புறங்கூறுவோர் அதுசெய்தற்கு) ஏதிலார்குற்றம்போல்-
அயலோரது குற்றத்தைப்போல, தவகுற்றம் (அப்புறங் கூறுதலாகிய)

தமது குற்றத்தையும், காண்கிறாய் - காண வாட்டுவாராயின, மன்னு முயிர்க்கு - அவரது கிலபெற்ற உயிர்க்கு, தீது (உருவது) ஒருதுன்பம, உண்டோ - உண்டாகுமோ, எ-று.

(க-ரை.) அயலார் குற்றத்தைப்போலத தங்குற்றத்தை யாராயின் உயிர்க்குத் துன்பமில்லை என்பதாம்.

(வி-ரை.) கெடுகிலையாயிருந்து - ஒப்பகாணாத வருமையாகலின் காண்கிற்பினென்றும், கண்டவிடத்தே புறங்கூறாமையால் வருபிறவி களிணும் துன்பப்படாரென்பதைக்குறித்தது உயிரககுத்தீதுணடோவென தும் சொல்லினார். [இதனால் புறங்கூறாலை விதேறகு உபாயம் சொல்லப்பட்டது.] (60)

பத்தொன்பதாம் அதிகாரம் புறங்கூறாமை

உ0உ சுஅ-ஆம்-அதி-வினைசெயல்வகை.

துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி
யின்பம் பயக்கும் வினை.

(ப-ரை.) முதலிலே மெய்யும் முயற்சியினாலே தன்பம்-துன்பமானது, உறவரினும் - (தமக்கு) மிகவரினும் (அதுகண்டு தனராமல்), இன்பம் - சுகத்தை, பயக்கு - (முடிவிலே) தருகின்ற, வினை-தொழிலை, துணிவாற்றி - வலிமை யுடையராய், செயற்க-செய்யக்கடவர், எ-று

(க-ரை) தன்பம் வரினு மின்பந்தரும் தொழிலைச் செய்யக்கடவரென்பதாம்

(வி-ரை.) துணிவு - கலங்காமை. அக்கலங்காமை யுடையவர்க்கல்லது சிறிது காலத்திலே நீக்குவதாகிய முயற்சித்துன்பம் கோக்காமல் அதனால் உண்டாய் நிலபெறும் இன்பத்தை கோக்கிச்செய்யக் கூடாமையாலே, துணிவாற்றிச் செய்கவென்றார். [இவை இரண்டு பாட்டாலும் அவர்தொழில் செய்யும்விதம் சொல்லப்பட்டது.] (க)

எனைத்திடுப மெய்திபக் கண்ணும் வினைத்திடுபம்
வேண்டாரை வேண்டா துலகு.

(ப-ரை.) உலகு - உயர்ந்தோர், வினைத்திடுபம் - தொழில் வலிமையை, வேண்டாரை - (அது சாகசுச் சிறந்ததென்று) கொள்ளாத மாதிரிகளை, எனைத்திடுபம்-அவை நீக்கலாகிய வலிமை செல்லாம், எய்தியக்கண்ணும் - உடையவராகிய விடத்தும், வேண்டாது-நன்குமறியார், எ-று.

(க-ரை.) உயர்ந்தோர் தொழில் வலிமையை விரும்பாத மந்திரிகளை மதிச்

யார்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) உத்திவிடத்திலே வலிமையில்லாதவர்க்கு, படை, அரண், ஈட்பு முதலானவையற்றவரின் வலிமைகளைல்லாம் உண்டாயினும் தொழில் முடியாமையால் அவ்வலிமைகளைல்லாம் கெடுமென்பதுபற்றி, உலகு வேண்டாதென்றார். [இதனால் தொழில் வலிமையில்லாதவரது இழிவு சொல்லப்பட்டது.]

அ.று. தேழும்-அதிகாரம்-வினை ததிட்பம்.

முற்றிற்று.

அறுபத்தெட்டாம் - அதிகாரம்

வினைசெயல் வகை.

அஃதாவது: அவ்வலிமையுடைய மந்திரியானவன் அத்தொழிலைச் செய்யுத்திறமாம். ஆகவே முறைமையும் இதனாலே விளங்கும்.

குழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு
தாழ்ச்சியுடன்-குத லீது.

௯-ஆம்-அதி-வினைசெயல்வகை. ௩௦௩

(ப-ரை.) குழ்ச்சி-ஆலோசனைக்கு, முடிவு-எல்லையாவது, துணிவெய்தல் (ஆலோசிப்பவன இனி இது தப்பாதென்னுங் துணியைப் பெறுதல், அத்துணிவு-அப்படித் துணிவுபெற்ற தொழில், தாழ்ச்சியுள்-(பின்) ஆவசியத்தில், தங்குதல், தீது-குற்றமுடையதாம், ஏ-று

(க-ரை) ஆலோசனைக் கொல்லையாவது: துணிவு பெறுதல் அத்துணிவு பின்னாலுரியப்படுதல் குற்றம்-என்பதாம்.

(வி-ரை) குழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த வென்றதனால் துணிவுபெறும் வரைக்கும் ஆலோசிக்கவேண்டுமென்பதாயிற்று பின்வந்த துணிவு-அதுபெற்ற தொழிலுக்கு ஆதலால்-ஆகுமெயர் ஆவசியமுண்டான விடத்தே நாலக்கழி வாசலானும் பணைவர் அதை அறிந்து அழித்தலானும் முடியாமையால் அத

தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை.

(ப-ரை.) தூங்கி - ஆலோசித்து, செயற்பால்-செய்யும் பகுதியையுடைய தொழில்களுள், தூங்குக-ஆலசியம் பண்ணக்கடவன், தூங்காது-ஆலசியம்பண்ணாமல், செய்யும்வினை-செய்யுத் தொழில்களுள், தூங்கற்க-ஆலசியம் பண்ணாதிருக்கக்கடவன், எ-று

(க-ரை) ஆலசிபமாசுசெய்யுத் தொழில்களை ஆலசியமாசுசெய்யக்கடவன் விரைவாசுசெய்யுத் தொழில்களை விரைவாசுசெய்யக்கடவன் என்பதாம்.

(வி-ரை) இந்நவகைத் தொழில்களுள்-வலிபாஹும் காலத்தாலும், அறியப்படும் மாறிச்செய்கால் - அஹைபலிபாமற் போவென்பது கருகது முன்னே தூங்காமை என்றதை இவகை பகுததுச் சொல்லினார் [இவை இரண்டு பாட்டாலும் பொதுவாகையால் தொழில் செய்யுத்திறம் சொல்லப்பட்டது] (உ)

ஒல்லும்வாய் பெல்லாம் வினை நானே பெல்லாக்கார்த்
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்.

(ப-ரை.) (தொழில் செய்யும்போது) ஒல்லும் வாயெல்லாம் - கூடுமிடத் தெல்லாம், வினை-தண்டஞ்செய்தல், நன்று-நல்லதாகும், ஒல்லாக்கால்-(அது) கூடாதவிடத்து, (மற்றைமுன்று உபாயங்களிலே) செல்லுவாய்கோக்கி-(அது) முடிவதோ ருபாயம் கோக்கி, செயல்-செய்யக்கடவன், எ-று

(க-ரை.) குற்றங் கூடுமிடத் தெல்லார் தண்டித்தல் நல்லது, அது கூடாவிடத்து முன்றுபாயங்களைச் செய்யக்கடவன்-என்பதாம்.

(வி-ரை.) கூடுமிடம்-பகைவனிலும் தான் வலியனாகிய காலம்-அக்காலத்திலே பகைவர் தண்டத்துக்கே அஞ்சவாராசலால், அத்தண்டமே கன்றென்

சுகுகுசு ககுகு - ஆம் - அதி - பிரிவாற்றாமை

(க-ரை.) நக்கவ்வுக்கடுமை யறிந்ததலைவர் தாமே நம்முன்னின்றதும் பிரிவினை யுணர்த்தும் வன்கண்மை யுடையராயினராயின த்தன்மையராய் பின்புநம்மாற்றாமை யறிந்துவந்து தலையளிசெய்வ ரென்றிருக்குமாசை

விடப்படும் - என்பதாம்.

(வி-ரை) அருமை பயன்படுதலில்லாமை. கூடியிருந்தே அன்பில்லாமற் பிரிவெண்ணுதலும் அறிவித்தலும், வல்லராயினார், பிரிந்துபோய் அன்புடையராகி நம்மை நீ, அதுவந்து அளித்தல் எவ்விடத்தென்பதாம். அழுங்குவித்தல்பயன்.

துறைவன் துறந்தமை தூற்றுகொள் முன்கையிறையிறவா நின்ற வளை.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) துறைவன்-நெய்தலிலத்தலைவன், துறந்தமை (என்னைப்) பிரியலுற்றமையை (அவன் அறிவிக்காமல் தாழீம அறிந்து) முன்கையிறை (என்) முன்கையிறையினின்றும், இறவாநின்ற வளை-கழலாகின்ற வளையல்கள், தூற்றுகொள் (எனக்கு) அறிவியாவோ (அவன்) அறிவிக்க அறிந்துவந்து நீ அறிந்து வந்து நீ அறிவித்தல் வேண்டிமோ, எ-று.

(க-ரை.) துறைவனென்னைப் பிரியலுற்றமையைவனுணர்த்தாமற்றாமே யுணர்த்தேன் முன்கையிறையினின்றும், கழலாகின்ற வளைகொணக்கறிவியாவோ வவனுணர்த்த வுணர்த்துவந்து நீ யறிவித்தல் வேண்டிமோ - என்பதாம்.

(வி-ரை.) முன்னே நிகழ்ந்தமைபால் துறந்தமையென்றும், கேட்டவளவில் மெலிந்து பொறாமையால் இறவா நின்றவென்றும், சொல்லினான், அழுங்குவித்து அதுவந்து சொல்லுந் தன் கையை வல்லாத நீயும் இவ்வளைசெய்ததனவே செய்தாயென்று பிணங்கிச் சொல்லியபடி.

இன்ன தின்னீர் வார்த்த லதனினு

யின்ன தினியார்ப் பிரிவு.

இதுவுமது.

(ப-ரை.) இந்நிலை (மகளீர்க்குத் தங்குநிற்ப்பறிகிற) தேழியரில்லாத வேறறாநினிடத்து, வாழ்தல்-வாழ்தல், இன்னது-துன்பஞ்செய்வதாகும் (அதன்மேலும்) இனியார்ப் பிரிவு (தங்) காதலரைப்பிரிதல், அதனினும்-அவ்வாழ்தலைக்காட்டிலும், இன்னது-துன்பஞ்செய்வதாகும், எ-று.

(க-ரை.) மகளீர்க்குத் தங்குநிற்ப்பறியுந் தேழியரில்லாத வேறறாநின்கண் வாழ்தலின்னது ததின்மேலுந் தங்காதலரைப்பிரித லதனினு யின்ன

(வி.ரை.) தலைவன் செல்லுதலை அழுங்குவித்த வாராது உடன்பட்டு வந்தமைபற்றிப் பிணங்குகின்ற னாகலால் - இன்னிலூரென்றான். உலக நடை சொல்லுகின்றாள்போல் தனக்கு அம்வாழ்வும் பிரிவும் உண்டாயிருக்கை சொல்லியபடி.

தொடிற்சுடி னல்லது காமநோய் போல
விடிற்சுட லாற்றுமோ தீ.

இது காமம் தீயேபோல் சின்றவிடத்தைச் சுடுமாதலால் பொறுத்தல் வேண்டிமென்ற தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.

(ப.ரை.) தீ-கெருப்பானது, தொடின் (தன்னைத்) தொட்டால், சுடிற் (சுட) லல்லது-சுட்டாற் சுடலல்லது, காமநோய்போல - காமமாகிய கோயைப்போல, விடின் (தன்னை) விட்டுக்கிணால், சுடலாற்றுமோ (தப்பாது) சுடல்வல்லதோ, எ-று.

(க-ரை.) தீதன்னைத் தொட்டாற் சுடுமாயிற் சுடுகலல்லது காமமாகிய நோய்போலத் தன்னை யகன்றற்றப்பாது சுடுதலை வற்றோ மாட்டாது- என்பதாம்.

(வி.ரை.) சுடினென்றது-மந்திர மருந்துகளாலே தப்பிக்கப்படாதாயினென்றபடி காமத்திற்கு அதுவும் இல்லையென்றற்கு-சும்மாசுடலென்றான் நீக்கில் அனுபவியாமை சுடல் முன்னும் கூட்டப்பட்டது. தீயினும் கொடியதனை நான் பொறுக்குவிதம் என்னையென்பதாம்.

அரிதாற்றி யல்லவேய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர்.

இது தலைவியர் பலரும் பிரிவைப் பொறுத்திருப்பர் - இது செய்கின்றிலையென்ற தோழிக்குத் தலைவியைச் சொல்லியது.

(ப.ரை.) (நீசொல்லுகின்றது ஒக்கும்) அரிதாற்றி-பிரிவை அறிவித்தவிடத்து அதற்கு உடன்பட்டு, அல்லவேய் (பிரியும்போது உண்டாகிற) துன்பநோயையும், நீக்கி-ஒழித்து, பிரிவாற்றி (பிரிந்தால்) அப்பிரிவையும் பொறுத்து, பின்னிருந்து-பின்னும் இருந்து, வாழ்வார்-உயிர்வாழ்வுமுகளார்.

பலர் (உலகத்திற்) பலர். எ-று,

(ச-ரை.) நீ சொல்லுகின்ற தொக்கும் பிரியுணர்ந்திய வழியதற்குட
ன்பட்டுப் பிரியங்காணிகமுமல்ல னேயினையு நீக்கிப்பிரிந்தார் பிரியு தன்
னையுமாற்றிப் பின்னுமிருந்துயர் வாழுமகப் ருலகத்துப் பலரென்பதாம்.

(வி-ரை.) முன்னிலுஞ் சிறக்கத் தலையளிப்பெற்று இன்பத்தை அனுப
விக்கிற சமயத்தில் அதனையிழுத்து துன்பத்தை அனுபவித்தற்கு உடன்ப
டுதல் அரியதொன்றாகலால் அரிதாற்றியன்றும் செல்லுந் தேசத்திலே அ
வருக்கு யாது சம்பலிக்குமோவென்றும், அவர்வருமளவும் நாம் பொறுத்
கிரக்கம் விகம் என்னென்றும், அவர்வரவுதான் மறுபடி என்றைக்குவந்து

சுரு. யு. ஆம், அறி—அடக்கமுடைமை.

லுத்திவிடும். எ-று. ஐ. ஒருளென்பது - நசுவகையிலொன்று (ச

கூரக்க பொருளா வுடக்கத்தை யாக்க - - - *
மதனினூஉங் கில்லை யுயிரிக்கு, - - - (உ)

இ-ள், அடக்கத்தை - பொருளா - (உறுதிப்) பொருளா
க-காக்க- காக்கக்கடவன்.—உயிரிக்கு - அதனினூங்கு - அ
தனின்மேற்பட்ட—ஆக்கம் - செல்வமானது |—இல் - இல்லை
(ஆதலால்) .எ-று. ஐ. உயிரி இங்கே மணிதருயிரைக்காட்டி. நின்
தது. அறிந்து அடங்கிப்பயன்புகொள்வது அதுவேயாகலின். (உ)

செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந் , - - - *
நாற்றி னடங்கப் பெறின். - - - - (ஈ)

இ-ள். அறிவறிந்து - (அடங்குதலே நமக்கு) அறிவாவதென்
து அறிந்து—ஆற்றின் - நல்லவழியால்—(ஒருவன்)—அடங்கப்
பெறின்—செறிவு - அவ்வடக்கமரினது |—அறிந்து - (நல்லோ

நாலி) அறியப்பட்டு - சீர்மை - மேம்பாட்டை - பயக்கும் - (அ
 வனுக்குத்) தரும். எ + று. ❀ இவ்வாழ்வானுக்கு அடங்கும்வழி
 பாவது - காயமும் வாக்குமுனமும் அவன்வசப்படுதல். - (க)

நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்ற - *
 மலையினு டாணப் பெரிது. - - - - (ச)

இ - ஈ. நிலையின் - (இவ்வாழ்க்கையாகியதன்) வழியில்—
 திரியாது - வேறுபடாது (நின்று) — அடங்கியான் - அடங்கினவ
 னது — தோற்றம் - உயர்ச்சியானது — மலையினும் - மலையுயர்
 ச்சியினும் — மாணப்பெரிது - மிகப்பெரிதாம். எ - று. ❀ வே
 றுபடாது நின்று அடங்குதல் - ஐம்பொறிகளாலும், ஐம்புலங்
 களையும் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தே அடங்குதல். மலை
 அதனுயர்ச்சியை உணர்த்தலால் ஆகுபெயர். (ச)

எல்லார்க்கு நன்றும் பணித லவருள்ளுள் - *
 செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து. - - - - (ரு)

இ - ஈ. பணிதல் - (பெருமைப்பாடில்லா) தடங்குதல் — எல்
 லார்க்கும் — நன்றும் - (ஒப்ப) நன்றாகும் - (ஆயினும்) - அவரு
 ள்ளும் — செல்வர்க்கே — செல்வந்தகைத்து - வேறொரு செல்வ
 முய்த்தோன்றுள் சிறப்பினையுடையதாம். எ - று. ❀ பெருமை
 ப்பாட்டையுண்டாக்கும் - கல்வியும், குடிப்பிறப்பும், உடைய

யுக ஆம்; அந் — அடக்கமுடைமை. 1 ச 8

வீர்- அதுவில்லாமல் அவைகளாலே அடங்கியபிடித்து - அவ்வ
 டக்கம் சிறந்து தோன்றாததலின் - செல்வர்க்கே செல்வந்த
 கைத்தென்றார். செல்வந்தகைத்தென்றது - விகாரப்பட்டுநின்
 றது. [இவையெந்நூபாட்டாலும் பொதுவுகையால் அடக்கத்
 தினதுசிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (கு)

ஒருமையு ளாமையோ லைந்தடக்க லாற்றி - - - *
னெழுமையு மேடாப்புடைத்து. - - - (கூ)

இ-ள்.(ஒருவன்) - ஒருமையுள் - ஒருபிறப்பின்கண்ணே -
 ஆமைபோல் - ஐந்து-ஐந்தை - அடக்கலாற்றினீர். அடக்கவ
 ல்லவனாகில் - (அவ்வல்லமை) அவனுக்கு - எழுமையும்-ஏழு
 பிறப்பின்கண்ணும் - ஏமாப்புடைத்து - காலாதலையுடைய
 தாம். எ-று. ~~ஐ~~ ஆமை அடக்குமைந்து - கால்கள் நான்கும், த
 லையொன்றும், ஆகியவற்றுப்புக்கள். அவ்வடக்கம் - துன்பம்சே
 ராதிருத்தற்கு ஒருவன் அடக்கவேண்டி மைந்து - மெய்வாய்
 கண்மூக்குச் செவியென்னும் பொறிகள். இவ்வடக்கம் பாப
 ம் சேராதிருத்தற்கு. ஒருபிறப்பிலே செய்யப்பட்ட வினைப்ப
 யன்-ஏழுபிறப்புந் தொடருமென்பது - இதனாலறிக. [இதனா
 லே காயத்தினடக்கம் சொல்லப்பட்டது.] (கூ)

யா காவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற் - - - *
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு. - - - (எ)

இ-ள்.யா - (காக்கவேண்டுமவை) யாவையும் - காவாராயி
 னும் - காக்கமாட்டாராயினும் - நா - நாவொன்றையும் - கா
 க்க - காக்கக்கடவன், - காவாக்கால் - (அதனைக்) காக்கமாட்டா
 ராயின் - சொல்லிழுக்குப்பட்டு - சொற்குற்றத்திலே அகப்பட்
 ட்டி - சோகாப்பர் - (தாமே) துன்பப்படுவார். எ-று. ~~யா~~ யா
 வென்பது - எவையென்னும் பொருளைத் தருகிற அஃறிணைப்

பன்மைவினாபெயர். சொற்குற்றம் - சொல்லிடத்தே தோன்
றுங்குற்றம். சொகாப் பொன்பது ஒருசொல். (ஏ)

ஒன்றானுந் தீச்சொற் பொருட்பயனுண்டாயி - *
னன்றாகா தாகி விடும். - - - - - (அ)

இ-ள். தீச்சொல் - தீயசொற்களது - பொருட்பயன் - பொருள்களாலே (பிறருக்குவரும்) பயனானது - ஒன்றானும் - ஒன்றாயினும் - உண்டாயின் - (ஒருவனிடத்திலே) உண்டாவதாயி

சொல் - யுட்கும், அந் - அடக்கமுடைமை.

ஐத்திவிடும். எ - று. ஒன்றுருளென்பது - நகவகையிலொன்று (க)

காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க - - - *
மதனினூஉங் கில்லை யுயிரிக்கு. - - - (உ)

இ-ள். அடக்கத்தை - பொருளா - (உறுதிப்) பொருளாக - காக்க - காக்கக்கடவன். - உயிரிக்கு - அதனினூங்கு - அதனின்மேற்பட்ட - ஆக்கம் - செல்வமானது - இல் - இல்லை (ஆதலால்) . எ - று. ஒன்று உயிர் இங்கே மனிதருயிரைக்காட்டி. நின் றது. அறிந்து அடங்கிப்பயன் கொள்வது அதுவேயாகலின். (உ)

செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந் , - - - *
நாற்றி னடங்கப் பெறின். - - - - - (ஈ)

இ-ள். அறிவறிந்து - (அடங்குதலே நமக்கு) அறிவாவதென்ற அறிந்து - ஆற்றின் - நல்வழியால் - (ஒருவன்) - அடங்கப் பெறின் - செறிவு - அவ்வடக்கமானது - அறிந்து - (நல்லோரால்) அறியப்பட்டு - சீர்மை - மேம்பாட்டை - பயக்கும் - (அவனுக்குத்) தரும். எ - று. ஒன்று இல்வாழ்வானுக்கு அடங்கும்வழியாவது - காயமும் வாக்குமணமும் அவன்வசப்படுதல். - (ஈ)

நிலையிற் திரியா தடங்கியான்குறற்ற - - - *
 மலையினு முண்பு பெரிது. - - - (ச)

இ - ள். நிலையின் - (இவ்வாழ்க்கையாகியதன்) வழியில்—
 திரியாது - வேறுபடாது (நின்றது) — அடங்கியான் - அடங்கியவ
 னது—தோற்றம் - உயர்ச்சியானது — மலையினும் - மலையுயர்
 ச்சியினும் — முண்புபெரிது - மிகப்பெரிதாம். எ - று. ஶ்வே
 றுபடாது நின்ற அடங்குதல் - ஐம்பொறிகளாலும், ஐம்புலங்
 களையும் அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தே அடங்குதல். மலை
 அதனுயர்ச்சியை உணர்ந்தலால் ஆகுபெயர். (ச)

எல்லார்க்கு நன்றும் பணித லவருள்ளுள் - - - *
 செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து. - - - (ரு)

இ - ள். பணிதல் - (பெருமைப்பாடிவல்ல) தடங்குதல் | — எல்
 லார்க்கும் — நன்றும் - (ஒப்பு) நன்றாகும் - (ஆயினும்) - அவரு
 ள்ளும் — செல்வர்க்கே — செல்வந் தகைத்து - வேறொரு செல்வ
 முய்த்தோன்றுஞ் சிறப்பினைபுடையதாம். எ - று. ஶ்வே பெருமை
 பூட்டாட்டையுண்டாக்கும். கவியும், குடிப்பிறப்பும், உடைய

யுக - ஆம், அதி—அடக்கமுடைமை. - - - சஎ

வர் - அதுவில்லாமல் அவைகளாலே அடங்கியெயிடைத்து. அவ்வ
 டக்கம் சிறந்து தோன்றாததலின் - செல்வர்க்கே செல்வந் த
 கைத்தென்றார். செல்வந் தகைத்தென்றது - விகாரப்பட்டுநின்
 றது. [இவையைந் துபாட்டாலும் பொதுவகையால் அடக்கத்
 தினதுசிறப்புச் சொல்லப்பட்டது. (ரு)

ஒருமையு ளாடமுபோ லைந்தடக்க லாற்றி - - - *
 னெழுமையு ளேமாப்புடைத்து. - - - (சு)

இ.ள்.(ஒருவன்) — ஒருமையுள் - ஒருபிறப்பின்கண்ணே —
 ஆமைபோல் — ஐந்து-ஐந்தை — அடக்கலாற்றின். அடக்கவ
 ல்லவனாகில் — (அவ்வல்லமை|அவனுக்கு) — எழுமையும்-எழு
 பிறப்பின்கண்ணும் — ஏமாப்புடைத்து - காவலாதலையுடைய
 தாம்.எ-று. ~~ஐ~~ ஆமை அடக்குடைந்து - கால்கள் நான்கும், த
 லையொன்றும், ஆகியவற்றுப்புக்கள். அவ்வடக்கம் - துன்பம்சே

ராதிருத்தற்கு ஒருவன் அடக்கவேண்டி டைந்து - மெய்வாய்
 கண்மூக்குச் செவியென்னும் பொறிகள், இவ்வடக்கம் பாப
 ம் சேராதிருத்தற்கு. ஒருபிறப்பிலே செய்யப்பட்ட வினைப்ப
 யன்-எழுபிறப்புந் தொடருமென்பது - இதனாலறிக.[இதனா
 லே காயத்தினடக்கம் சொல்லப்பட்டது.] (சு)

யா காவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற் - - - *
 சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் புட்டி. - - - (எ)

இ.ள்.யா - (காக்கவேண்டிமவை) யாவையும் — காவராயி
 னும் - காக்கமாட்டாராயினும் — நா - நாவொன்றையும் — கா
 க்க - காக்கக்கடவன், — காவாக்கால் - (அதனைக்) காக்கமாட்டா
 ராயின் — சொல்லிழுக்குப்பட்டு - சொற்குற்றத்திலே அகப்ப
 ட்டி — சோகாப்பர் - (தாமே) துன்பப்படுவார். எ-று. ~~ஐ~~யா
 வென்பது - எவையென்னும் பொருளைத் தருகிற அஃறிணைப்
 பன்மைவினாப்பெயர். சொற்குற்றம் - சொல்லிடத்தே தோன்
 றங்குற்றம். சோகாப் பொல்பது ஒருசொல். (எ)

ஒன்றானுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாயி - *
 னன்றாகா தாகி விடும். - - - - - (அ)

இ.ள். தீச்சொல் - தீயசொற்களது — பொருட்பயன் - பொ
 ருள்களாலே (பிறகுக்குவரும்) பயனானது — ஒன்றானும் - ஒன்
 ருயினும் — உண்டாயின் - (ஒருவனிடத்திலே) உண்டாவதாயி